

hicri 1400'e doğru...

Günümüzden tam 1399 yıl önce, sonsuz ufukların çerçevelediği engin bir çölde, kızgın günes altında kutlu bir kafilte ağır ağır yol almaktadır.

Sonsuzluklara doğru bir ilerleyiştir bu adeta...

İlk bakışta önemsiz gibi görünen bu kafilde öyle bir insan vardır ki, ruhen, fikren, bedenen (manâ ve madde yönleriyle) üstün insan bütün kâinatın o'nun yüzü suyu hürmetine yaratıldığı hitabına Yaradan tarafından mazhar olmuş mukaddes bir zattır. Adı ve yaptıkları bütün çağları dalgalandıracak, sarsacak, ürpertecek kadar temiz, ulvi, aydınlık, büyük, güçlük bir ruh sahibi.

Bu yüce zat Hz. Muhammed (SAS)'den başkası değildir.

Ve başta Hz. **Ebubekir** Sıddık (RA) olmak üzere yakın dostlarıyla Allah'ın emri üzerine Mekke'den Medine'ye hicret etmektedirler.

İslâm'a yeni bir yöne, yeni bir hava, yeni bir güç vermek için...

İslâm ve insanlığa..

Hicret..

İnsanlık tarihinin en önemli hadiselerinden biri olan Hicret'incereyan edişinden bu yana 1399 yıl geçmiş..Ve bugünlerde 15. Hicri yüzyıla gireceğiz.

Yeryüzü ve gökyüzü bu mutlu günlerin gelmesini hasretle beklemektedir.

Bu hayırlı kafilenin ayak izleri çağlar boyu insanoğluna yol gösterecek, bu izleri takip edenler mutluluğa, huzura, barışa, sükûna medeniyete aydınlıklara çıkacaktır...

Aksini yapanların akibeti de her zaman hüsrân, çöküş, dağılıp olmuştur olmaktadır, olacaktır...

Evet 14.Y.Y.dır yanan ve Kıyamet'e dek gittikçe gürleşerek, yanacak olan sönmez meş'ale bunca zamandır ufukları, gözleri, yerleri, gönülleri aydınlatıyor...

Onun ölmez ışığından nasibdar olanlar (canlı, cansız bütün yaratıklar) ebedi, kutsal bir haz duyarlar. Fakat, nasipsizlerin halleri akıllarına ve gözlerinin önüne geldikçe dayanılmaz ızdıraplar düşer içlerine; görevleri büyüktür, kutsaldır, ağırdır...

Fakat herşeye rağmen, bu görevi yüklenmek ve ellerinden geldikince yerine getirmek

Ancak böylelikle, ta ilk çıkışından beri daima en alçakça, en haince en sinsice saldırılara hedef olmuş yüce İslam Dini, ezelden ebediyete doğru uzanan ve çağlarüstünden geçen o ışık yol'da ilerleyebilecek, ilerletebilecek, ulvi sesi çember çember çağı, çağlar'ı sarabilece, sarsabilecek, ürpertebilecektir...

Modern firavunların yeryüzünü sardığı ve insanlığı tahakkümleri altına almaya çalıştıkları çağımız da, inanan, ve inandığını yaşayan insanların İslâm'ın SANCAĞI ALTINDA TOPLANMALARI; Hz. Muhammed(SAV) in rehberliğinde kutsal savaşlarını, önce nefislerinde başlatmaları zamanı gelmiştir...

1400 Hicri yılı müslümanlar için yeni bir toparlanış, atılış, şahlanış yılı olmalıdır...

Inananlar için de, inanmayanlar için de başka bir kurtuluş yolu, reçetesi yoktur.

Hicret olayı insanlığın savaştan barışa, karanlıklardan aydınlıklara, vahşetten merhamete, sözün kısası "insandışılıktan""insanlığa yönelişi, geçişi, yürüyüşü kabul edilmelidir.

Hicret'in 15.Y.Y'nın ülkemizde ve bütün İslam aleminde büyük törenlerle kutlanması için yapılan hazırlıklara ne kadar memnuniyet ve sevinç vericidir.

Kutlama törenleri her zaman rastladığımız cinsten törenlere **benzememelidir**. İslâm'ın şanına, evrenselliğine lâyık olmalıdır.

Yapılacak en önemli işlerden biri de başta yüce Kur'an'ımızı ve İslamın temel eserlerini günümüzde davamıza kendini ve kalemini adanmış şahsiyetlerin eserlerini toplumun bütün kesimlerine en müessir bir şekilde tanıtmalı ve yaygınlaştırmalıyız.

Yayın ve haberleşme imkânlarından mümkün olduğu kadar faydalanarak sağlıklı, İslâmi yayınların iyi bir teşkilatlanmayla yurt ve dünya çapında dağıtılmasına, tanıtılmasına yoluna gidilmelidir.

Konferanslar, filmler, vaazlar bu yaygınlaştırmada ve müesseriyyette yardımcı unsurlar, ufuk genişletici vasıtalar olarak değerlendirilmelidir.

Bu ilâhi nizamın şuurlu tatbikçiler elinde cihana yeniden hakim olarak, üstün medeniyetler meydana getirmesi için hiçbir engel yoktur...Allah (CC) Biz O'nun Din'ini yüceltme, taahhüt, ibadet, Cihad, albatık, hıncı, vakti...

Tarih 21 Kasım 1979 ... Kusursuz sistem İslâm'ın , ölümsüz, şaşmaz ölçülerine göre 1 Muharrem 1400 .. Yani hicri yılbaşı ... Yani bütün zaman ve mekanlarda insanlığın (ve cinlerin) en büyük ve gerçek Mürşid'i Hz. Muhammed (S.A.V.)'in Mekke'den Medine'ye , zulümden selâmete, vahşetten merhamete.... hicret (göç) edişlerinin 1400 . yıl-dönümü... Artık bugün ve gelecekte daha iyi anlaşılacağı üzere, bu büyük olağanüstü olay, insanlık tarihinin akışını değiştirmiş, yepyeni bir mecraya oturarak, salim, aydınlık, ebedi ufuklara doğru ilerlemesini sağlamış olan bir atılım, bir sıçrayış olmuştur.

Bu hiçbirşeyin olmadığı gibi - bir tesadüf değildir.. Bu uydurma yılbaşından önce İslâmi Yılbaşının gelmesinde, mutlaka bir hikmet olmalıdır.

Bazı hâdislerde açık, kapalı , İslâmiyet - ve dolayısıyla insanlık için - büyük hadiselerle gebe olarak işaret edilen 1400. hicri yılıyla 15. Y.Y.'a attığımız ilk adımlar, ilk soluklarla birlikte biraz daha mü'min biraz daha, Muhammed'i biraz daha kul, biraz daha "insan" olarak, tam bir islâmi şuur içinde kendimize biraz daha bir güven duyarak, bütün kışkırtmalara, saldırılara, küstahlıklara tebessümle cevap vererek Hedefimize - kendimizin ve insanlığın mutluluğu için - adımlarımızı daha sağlam basarak yürümeyi öğrenmeliyiz, öğretmeliyiz.

Sonsuz hamd-ü senalar olsun bizleri bu kutlu günlere kavuşturan yüce Mevlâ'ya ...

O 1400 ki, İslâm'ın yeni bir şahlanış, silkiniş, toparlanış, dirilişle yüksek ebedi prensiplerini cihana bir sefer daha silinmemek, unutulmamak üzere haykıracağı zaman olarak gösterilmektedir...

Böyle evrensel, mutlu bir olay, günâhlarının bataklığında çırpınan, karanlık ufuklara doğru koşan, dipsiz uçurumların baş ucun-

yeni yıla girerken

Ahmed KANYILMAZ

sağlam prensiplerini yeniden keşfederek ve pratik hayattaki bütün incelikleriyle uygulayarak yeni yepyeni bir Çağ'ı Altın Çağ'ı (Sadat Asn) başlatabilir...

Ancak böylelikle yitirdiği değerlerine sahip çıkarak yeniden büyük önderler, sanatkarlar, kahramanlar yetiştirerek Yaradan'ın kendisine verdiği görevi yerine getirmekle lâyük olduğu yeri alabilir...

bilen her kafa anlıyabilir.. Anlıyabilir ve dehşetle sarsılır....

Bu üstün, gerçek medeniyetin Altın Çağ'ın başlatılmasında en büyük pay, hiç şüphe edilmemelidir ki, En yüce Sistem'i en iyi kavrayabilen ve en iyi uygulayabilenlerin olacaktır. Ve insanlığa en büyük hizmeti de böyle kimseler veya milletler yapmış olacaktır.

Ne mutlu böylesine şerefli bir görevi yüklenmek cesaretini kendinde bulabilenlere, böylesine muhteşem bir şerefe - Rab tarafından lâyük görülenlere....

Olayların dünden bugüne ve geleceklere doğru akışı göstermektedir ki, bizler , biz türklerin bu dev atılımda başı çekmek ihtimall çok kuvvetlidir, belki mukadderdir... Böyle kadere can kurban,... Fakat dediğimiz gibi İslâm'a lâyük olmak gerekir.... İslâm Alemi'nin bizi lider olarak benimsemesi , Allah'ın bizi İslâm'a hizmete lâyük görüp görmemesinden daha önemli olamaz..

Kur'an ve Hâdisler, balta girmemiş ormanlar , okyanusların derinliklerindeki olağanüstü güzellikler, evrenin sonsuzluğunda sıyan alemler gibi derin, sırlarla dolu olarak, insanlığa her alanda üstün hizmetler vermek, imdadına koşacak ölümsüz değerler olarak .. Kimler bu hazineleri keşfetmede , şifrelerini çözmeye daha ileriye giderse, uygarlıkta ve insanlıkta da o derece yükselebileceklerdir..

En yüce, en bilgin olan lâye-mut Zât'dan en büyük Mürşid (önder) 'in elçiliğiyle insanlara, bütün zamanlara ve mekânlara değeri ölçülmez bir nimet, bir lütuf olarak bahşedilen İslâm Nizamı'na (ekonomide, siyasette, kültürde, sanatta, bilimde, sosyolojide, psikolojide..) teslim olarak, anlı-yarak, bilerek, uygulayarak , barış, adalet, kardeşlik, sukun içinde hür

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

Inceleme :
Ahmed KANYILMAZ

"Batılı gelişme modelinin dünyayı ekonomik dağıtmaya politik ve ahlaki çöküntüye götürdüğünü ona en iyi anlatacak olan sistem, inaçları ve insanlığın geleceği hakkında beslediği idealleri ile İslâm Dini'dir.

Nasıl İslâm vakti ile doğduğu, yayıldığı sırada dağılmakta olan imparatorlukları bira araya getirdiyse..." (Sh:240)

"Bugün sadece Arab ülkeleri alışverişlerini tek Batı ülkelerine yöneltecek petrol karşılığı sesten hızlı giden savaş uçakları, lüks otomobiller, yahut değersiz oyuncaklar satın almak yerine Üçüncü

Dünya ülkelerinin ötesinde bir Arab-Müslüman ortak pazarı meydana getirmek ve bugün uygulanan gelişme ve kültür modelini değiştirmek şansına sahiptirler." (Sh:242)

"Dünyanın kaderi böylece yerinden oynayabilir. Hayatın öz anlamı adına yerinden oynayabilir. Arab-İslâm ülkeleri bu sonuca ulaşmak için daha en az otuz yıl petrolden yararlanabilirler. Hepimizin ortak geleceğini imar etmek için İslâm çok büyük bir imkândır.

Tarihin bu kopma anında ekonomi, kültür, politika ve din konuları arasındaki ilişkiler büyük bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Aynı zamanda Batı'nın körlüğü ve gerçek problemleri ortaya koyabilmekteki aczi şu anda dünyanın başlıca meselesidir.

"1979'da Batı, İran gelişmesindeki temel sebepleri yorumlayamaz duruma gelmiştir. Ordusunun mükemmel donanı-

ma ve dünyanın en ileri askeri güçlerinin desteğine rağmen halkına Batı'nın gelişme ve hayat modellerini zorla kabul ettirmeye çalışan bu siyasi rejim, sadece iman gücü taşın ve elleri gök yüzüne açılmış bir halkın dualarıyla yıkıldı gitti..." (Sh:243)

İslâm'ın tevhit akidesinin ne büyük bir güç, "haksızın kolunu aşağı indirecek tek kudret" olduğunu belirtirken sonra şöyle bir öneri getiriyor;

"Büyük bir hayal kuralım: Büyük Batı ulusları yeni bir anlayışla harekete geçsinler. İslâm'ın vaktiyle büyük dâhilerin yetiştirdiği aynı topraklarda, Kurtuba'da, Palermo'da, Paris'te, büyük "karşılaşma" merkezleri kurulsun. Buralarda araştırmalara girişilsin. Kitleye dönük eğitim ve yayın metodları hızla geliştirilsin ve İslâm'ın bugün bize ne getireceği anlaşılsın. Bize ne diyeceği ortaya çıksın. Bizim de ona ne diyeceğimize belirginlik kazansın."

Kitap Muhammed İkbal'in şu sözleriyle son bulmaktadır:

"Kur'an'ın başlıca gayesi Tanrı ve kâinatla olan çok çeşitli münasebetlerinde insana çok yüksek bir idrak hazinesi yaratmaktır." (Sh:255)

Elimizden geldiği kadar bir özeti sunmaya çalıştığımız bu güzel çalışmanın bazı yerlerindeki belirli, belirsiz sapmalara rağmen- her aydın dikkatle okuması ve üzerinde düşünmesi gereken bir değer taşıdığı kesindir.

İslam'ın katılaşmaya tahammülü yoktur

Modernleşme, batılılaşma gibi kavramların analizi yaptıktan sonra;

"Modernleşme, modernizm yahut modernleştirme böylece, diğer başka halklar tarafından az çok kendi ihtiyaçları için icad edilmiş yaşama modellerinin Doğu ülkelerine aktarılmasından ibarettir. Bu yabancı modellerin, organ nakli gibi İslâm dünyasına taşınmış Müslüman kendi kendisi, tarihi, kültürü ve öz geleceği ile yabancılaşmıştır. Arab-İslâm dünyasına 'modernleşme' diye ileri sürülen şey, dört asırdan beri Avrupa tarafından geçilmiş yolları ona yeniden aşma teklifidir. Başkalarının geçmişini ona, kendi geleceği olarak yutturmaktadır." ifadesiyle sosyal hastahığımız da teşhisini yapmaktadır. (Sh:228)

Bu arada "geleneççiler"den de söz eden yazar, görüşlerinin İslâm'ı "bir kale içine" hapsedtikleri sonucuna varmış ve İslâm'ın "katılaşma"ya tahammülü olmadığını bunun "tevhid" ruhuna aykırı olduğunu vurgulamak istemiştir. (Sh:229-230)

Şu tesbitler de dikkate değer;

"Batı'da bizim 'büyüme' dediğimiz şey, aslında herkesin gördüğü gibi (nerede bazımızda o gözler) "geri kalmışlığın ilerlemesi"dır.

Gunter Franc'ın "geri kalmışlığı gelişmesi" dediği... Zira bazı ülkelerin büyümeleri dünyanın geri kalan dörtte üçünün maddi ve insani değerlerini yağma edilmesine göz yuman bir sistem, kendi prensipleri açısından evrensel olamaz. Bir başka deyimle dünyanın tamamına uygulanamaz." (Sh:232-233)

"Dünyada sadece iki türlü ülke vardır: Ekonomik büyüme şekilleri yüzünden sıkıntılara uğrayan, kültürlerinin ve dinlerinin eksikliği duyan, insanlığın geleceği için akıllı bir "son"u teklif etmeyen ve düşünemeyen "hasta Batı ülkeleri"... Ve Batı gelişme modelinin kendilerini kurtaracağına ve onun "yardımı-

mn" selamet getireceğine "inandırılmış", böylece yapısal değerleri ve kültürleri sarsıntıya uğratarak "aldatılmış" diğer ülkeler....

Yaşadığımız dünyanın bütün problemlerinin kilit taş işte bu noktadır." (Sh:233-234)

"... bütün bunlar Batı gelişme modelidir... Bu model, gittikçe daha çok üretmek, daha hızlı üretmek, ne olursa olsun üretmek, faydalı, faydasız, zararlı, nükleer olan veya olmayan silahlar misali öldürücü üretmek esasına dayalıdır. Bu model ayrıca reklamcılık, pazarlama ve bundan daha ileri olarak sosyal eşitsizliklerin gittikçe

daha fazla yaygınlaşmasına yol açan "utanç verici rekabet" metodları ile, üretilen malların daha çok "tüketilmesine" yöneliktir. Bu model, Batı dünyasını mutluluk ve gelişmesinin "hayat seviyesi" ve tüketimle eş değerde olduğuna inandırmıştır.

Bu model, dünyada yaşayan açların setalet ve şaşkınlığını sömürmekte, sefaletten kurtalmak ve hayallerinin gerçekleşmesi için bu yola baş koymaları gerektiğini kafalarına çiviyile çakmaktadır." (Sh:234)

Çok uluslu şirketler ise günümüzde Üçüncü Dünya devletlerini sömürmenin önemli birer gücü haline gelmiştir.

Endüstrinin bütün kollarında durum aynıdır. Enerji sektöründe büyük batı petrol kumpanyaları, Arab ülkelerinin her birinde kendilerine yarar mükümmel bir av bulmuşlardır. Üretici ülkelere gelinece basit bir karşılaştırma ile istikbalini tahmin etmek zor değildir. Avrupa XVIII. ve XIX yüzyılda ürettiği kömürün hemen hepsini ihraç etmiş olsaydı ne olacaktı?" (Sh:236-237)

Rudolf Strahm; "Fakirlerin yiyeceklerinin zenginlerin hayvanlarına" hengi mekanizma ile aktarıldığı göstermiştir." (Sh: 238)

Benim ululuğumun güneşi bir aynadır. Ona bakabilen kendini görür.

“Aşk için ızdırap ve kanayan bir kalp gereklidir. Aşk zor şeyleri sever. Zira aşk daha önce onlardaydı...”

“Kendine aşk olma, gerçek aşkın en büyük engelidir. Kendinden vazgeçiş ebedi hayatın içinde yeniden doğmanın sırrıdır.” (Sh: 189)

Zümrüdü anka; “Benim ululuğumun güneşi bir aynadır. Ona bakabilen kendini görür. Derinden sarsılarak değiştiğiniz için şimdi kendi kendinizi eskiden olduğunuz gibi fakat daha iyi görüyorsunuz. Aşılmaz vadilerin yollarını geçtiğinizde, kendi kendinizden kurtularak, yüceliklere erişmek için sıkıntı çekerek savaş verdiğinizde benim gücümde başka birşeyle hareket etmediniz. O halde gururla ve zevkle kendinizi bende yok ediniz ki yine kendinizi bende bulasınız...” (Sh: 191)

Sâdi, Hâfız, Sühraverdi... Batı şiirinin İslâm sanatından etkilenişi... Göethe'nin “Doğu ve Batı Divanı”... Aragon, Gorgani v.d.

“Kur'an'da olduğu gibi herşeyde Tanrı “işaretlerini” görmeye çalışan Dante için aşk (bu şiirin büyük talihsizliğine rağmen), geçici olan güzelliğin içinde ebedi olanı yakalayabilmektir. Dünya arzuları ve işlerinin çokluğu ötesinde Bir'e varabilmektir. (Sh: 197)

Stendhal “Aşka Dair” isimli eserinde sunları yazıyor. (B.I.III): “Gerçek aşkın

modelini ve vatanını Bedevi Arabların kararmış çadırlarında aramalı... Onları haçlılarla rahatsız etmeye gittiğimiz sırada, Doğu'da asil barbarlar biz olduk. Geleneklerimiz arasında asil ne varsa hepsini Haçlılara ve İspanyol Mağribilere borçluyuz.” (Sh: 197)

İslâm şiirinde güzellik ve aşk, bizi çok yüksek gerçeklere, Tanrı'ya doğru yönlendirecek olağanüstü kudretine sahiptir. Bir kadın aşkından Tanrı aşkına geçiş sırasında değişen, bizim sevdiğimiz insan değil bizzat kendi benliğimizdir. Zira Tanrı'ya giden büyük yol, kendi kendisinin üzerine kapalı olan bencil davranışlardan vazgeçme yoludur. Aşk geldiği zaman bizi kendi içimizde hapseden egoizmi yıkar, başkalarını anlamaya götürür ve onları olduğu gibi sevmeyi bize öğretir. Başkalarına açık deriz Herşeyi açılırız... Bu kendi kendinden geçiş bütün Doğu şiirinin sırrıdır. (Sh: 197-198)

Ve Halil Cibran, M. İkbal, Ali Ahmed Said Akl ve diğer çağdaş İslâm şiirinin ustaları hakkında kısa ve öz tesbitler...

Ve bölümün son pasajları şöyle: “Avrupa etrafını sardığı İslâm'ı yok sayıyor. Arab şairi Hıristiyan mirasına sahip çıkıyor, fakat Batı'nı mülki ki, kendi Hıristiyan kökeni ile bugünkü arasında İslâm'ın bin yılı yer almaktadır. Bu İslâm Batı'nın bugün kenarına kulur

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme:
Ahmed KANYILMAZ

geldiği uçurumu dolduracak ve onu kurtaracaktır. Arap İslâm şiiri tarih ve politikadan önce tarih ve politikamın büyük sorunlarını ortaya koymaktadır. O herşeyden önce Peygamber cevherine bağlı bir şiirdir.” (Sh:212-213)

VE SONUÇ'DAN:

Yazar bu eseri kaleme alış sebebini şu şekilde anlatmaktadır.

“Geleceğimiz söz konusu, hepimizin geleceği söz konusu. Bu kitap bir tarih kitabı değildir. Fakat bu kitap İslâm'a yeni bir yaklaşım kitabıdır. Hatta O'nun da ötesinde arzan kaderine tesir eden ve Üçüncü Dünya Ülkeleri denen ülkelerin kitabıdır. İslâm'ı geçmiş, ağların için fakat bugün, geleceği yaratacak güçlere ne gibi katkıları olabileceği açısından, yaşayan bir kuvvet olarak ele aldık.” (Sh:215)

“... Geçerken altın çizelim ki, ‘ortayantalizm’ olayının kilise, politika ve sömürgecilğin hizmetinde, istenen normlara ve Batı'nın hegemonyasına uygun bir ‘doğu’ oluşturmadaki ustalığının bir başka örneğine dünyada az rastlanır.” (Sh:217)

Batı'nın Doğu'yu algılayışı, bilerek bilmeyerek ileri sürdüğü fikirlerin kısa bir resmi geçidinden sonra;

“Sadece Almanya, İslâm ülkelerini İngiltere ve Fransa gibi sömürgeleştirmemiş, İslâm'ı anlamaya çalışmıştır. Arapları Avrupalıların hocaları' sayan Herder (1744-1803) Klasizme karşı gotik ve İslâm'ın birleşmesi gerektiğini 1800'den sonra devamlı savunan Friedrich Shlegel'e kadar bütün Alman düşüncesi, İslâm'ı anlamaya gayret etmektedir. Bu devre içinde bilhassa Göethe önemlidir. 1774'de Hz. Muhammed (SAV)'in şanına bir şiir yazan Göethe, 1819'da yayımladığı Doğu-Batı Divanı'nda yeni gençliği Doğu'ya çağırıyor ve İslâm'ın gerçek yüzünü tanımlarını istiyordu.” (Sh:222)

Spengler'in ‘Batının Çöküşü’ adlı eserinden de bahseden yazar, bu çalışmanın “Avrupa merkezliği düşmeyen, dünyada tek örnek olarak kalmış bir tarih araştırması” (Sh:224) olduğunu kaydetmektedir.

DEVAMI VAR

Bütün san'atlar camiye cami ibadete götürür

"Arab yarımadasından, Asya'nın, Avrupa'nın burnuna kolaylıkla geçiveren bütün donukluklar ve teknotraçta davranışlara karşı bizim Batı'da insan ve Tanrı ile birlikte ölmüş filozoflarımız belki bir gün gerçek hayatlarına İbni Arabi ile birlikte yeniden devam ederler... Her ne pahasına olursa olsun, ayağa kalkmalıdırlar. Bu İslâm'ın en zengin mirasına sahip çıkmamanın tek yoludur. Ya peygamberce görececek ve duyacaklar yahut yok olacaklar..." (Sh:163)

**BÜTÜN SAN'ATLAR CAMİYE,
CAMİ İBADETE GÖTÜRÜR'den;**

"Dünya vatanına muazzam bir katkıda bulunan İslâm san'atı, insanlığın ortak geleceğini imaretmekte belki de en büyük payı sağlayacak olan bu hudutsuz zenginlik, aymen, bilim, sosyal veya felsefi hayat konularında olduğu gibi, temel teşkilatlanma prensibi olan İslâm dininden ayrı düşünülemez." (Sh:165)

"...1945'de Cezayir'de bulduğum bütün kütüphanelerde yer alan "Müslüman politikasının el kitabı" adını taşıyan bir cins ilmihal kitabında, sonsuz bir incelik ve zekâ örtüsü altında; şu karikatör kılıklı cümle ye ralyordu: "Yeniden dirilmemek üzere ölmüş ve dağılmış olan Arab ilmi Ortaçağda Yunan yazarlarının kitaplarından Yahudiler tarafından aktarılmış özetlerdi..." Bütün bir alçaltıcı operasyonların tek ortak noktası İslâm

kültürünün bütün yüceliğini ve tüm geleceğini reddetmektir.

Bu kafadır ki bir İspanyol "oryantalistine" şu sözleri söyletmektedir; "İspanyol adamı" (homo ıspanis diyor ona) İslâm' İslâm'a karşı verilmiş birkaç yüzyıllık savaşın eseridir." Sanki İslâm kültürü, İspanyol kültürünü meydan getiren en önemli katmanlardan biri değil de bir yabancıymış gibl... Sanki Kuttuba müslüman üniversitesinin yüzyıllar boyu saçtığı ışık ve Granada Elhamrası'nın san'atı hiç yokmuş gibl..." (Sh:166)

Her ne şekilde olursa Batılı bu san'ata hayran olsa dahi işin aslı onun Arab İslâm vashım yok saymaktadır. Bilhassa bir din olarak İslâm'ın evrensel uygarlığa getirdiği değerleri görmemezlikten gelmektedir." (Sh:167)

"Dünyada İslâm san'atının büyük eserleri üzerinde rastgele gezinen bir göz dahi bu san'atın derin bütünlüğünü ve orjinalliğini anında farkedebilir. Amıtın coğrafi yeri yahut yapıışındaki gaye ne olursa olsun onun maddesinde aynı ruhsal deneyin yaşadığı derhal anlaşılacaktır.

"Dediğimiz gibi İslâm'da bütün san'at insanı camiye, cami ise ibadete götürmektedir. Taşların duası olan cami, müslüman toplumunun bütün faaliyetlerinin merkez kuvveti olduğu gibi, aynı zamanda bütün İslâm san'atlarının odak

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme :
Ahmed KANYILMAZ

noktasıdır." (Sh: 167)

"Boşluk" İslâm san'atının karakteristigidir. "Mihrab"da ne heykel, ne resim hiç bir şekil yer almaz. Böylece bu yokluk aracılığı ile Tanrı ifade edilir. Allah her yerde hazır, fakat görülmez. O'nu bir yere bağlamak yahut şekle sokmak kâfirlik ve putperestliktir. Dinsel san'at dünyasının içinden resmi çıkarmanın temel nedeni budur. Diğer dinler tam tersine görünmeyeni görünür yapmaya çabalayarak gerçeği "çekirdekte göstermeye uğraşmaktadırlar. Enerji biriktirmeye yarayan bir Afrika maskesi bir ikon yahut haç'ın gayesi budur." (Sh: 168)

Yeryüzü coğrafyasında birer inci, yakut, elmas gibi serpilli bulunan olağanüstü İslâm san'atının somut örneklerinden misaller vererek sürdürüyor yazar çalışmasını...

HABER VEREN ŞİİR'den;

"İslâm edebiyatı X X. yüzyıla kadar aslen bir şiir edebiyatı olmuştur. Bu edebiyatın prensibi peygamberane şiire ve Kur'an'a dayalıdır." (Sh: 179)

İslâm öncesi şiirden (Muallakat) söz ettikten ve onların tem'alarına değindik-

ten sonra; "İnsanlık ölçüsünde köklü bir değişimin tohumunu taşıyan İslâm, bu şiire en geniş yayılma imkanı sağlamış ve onu hiç tükenmeyecek peygamber kaynağına bağlamıştı."

"Şu günlerde Arab- İslâm şiirinin dâhiyane gelişimi şu yüzyıla tatbik edildiğinde yaşadığımız çağın sıkıntıları ve ümitleri yeniden peygamber şiirinin dili ile anlatılma şansına sahip olabilecektir." (Sh: 180)

Ebü Nüvas, Ömer Hayyam, Firdavsi'den söz ediliyor... Sonra Şibli'nin şu sözleri; "Sufi iki dünyada Tanrı'dan başka hiçbirşeyi görmeyen insandır."

Kur'an'ın; "Biz onlara işaretlerimizi ufuklarda ve kendi nefislerinde göstereceğiz" (Fussilet: 53) hitabına karşılık sufi Mahmut Şebistari'nin (Ölm: 1320) ağzından şöyle cevap vermiştir. "Oku Tanrı'nın kitabını: Ruhunu ve gökleri..." (Sh: 181)

Sonra Mevlâna, Câmi, Göethe, Attar...

Gerçek aşkı anlatan Attar'dan şu pasajlar; (Kuşların Dili adlı eserinden);

DEVAMI VAR

"Kim Allah'a güvenip dayanırsa Allah ona yeter"

"Kur'an vahiyleri ile felsefenin ilk karşılaşması kumandan Amr bin As'ın 641'de birliklerinin başında İskenderiye'ye girdiği anda başlar. Bu olay İslâm inancının antik çağ kültür ocağı üzerindeki üstünlüğünün sembolüdür." (Sh:141)

Arab İslâm filozofları ile Yunan filozoflarının mukayesesi yapılmakta İslâm filozoflarının üstünlerinin tartışılmazlığı ortaya konmaktadır... İbni Sina ile Farabi hakkında bizim taşıdığımız endişeleri yazar da taşımaktadır.

"Farabi'nin dünyası Yunan diyalektiği ile İslâmî peygamberlik arasında gidip gelmekten kendisini kurtaramamıştır." (Sh:145)

Gazali'den söz ederken;

"Gazali hayatının sonlarına doğru öğrencilerinden birine en derin inancı şöyle tarif etmişti:" Bütün insanların yaratılmış varlıklar üzerine eğildiklerini görmeğine ve nihayet bir başka insana göz diyor. Neticede Allah'ın sözlerini düşündüm. Allah diyor ki; (Kim Allah'a güvenip dayanırsa Allah ona yeter. Şüphesiz ki Allah emrini yerine getirendir.) (Talak:3) ve ilave ediyor. "Kendi arzularından ziyade Allah'ın arzularını yerine getirmeye çalış..."

"Tevhid" in hareket üzerinde olduğu kadar bilgi üzerinde de temel çağrısı işte budur." (Sh:148)

İbni Rüşd'ün "öldürdüğü" felsefenin tanrısallığa doğru uzanan boyutlarının

İbni Arabi ve Sühreverdi'nin şahsında büyük peygamber felekesinin doğduğu ve hizmetleri anlatılıyor...

İbni Arabi'nin şu sözleri; Hareket imanun dış yüzüdür, onu ortaya çıkarır ve gerçekler dünyasına getirir. İman bilginin iç yüzüdür hareket ona canlandırır, ve ateşler. Ve daha derin olarak; "Kutsal bir kanunu yapısında sakladığı zaman bir varlığın peygamber gücü taşıdığına inanıyorum." (Sh:154)

Yine İbni Arabi "İlhamlar" isimli eserinde; insan kendisini yaradan'dan başka hiçbirşey sevmeyi.. diyor. Bu aşk yaratıcıdır. Zira doğurganlıkla sonuçlanır. Dünya yüzölçümünde sevilen için herşey mümkündür. Aşkta önce kişide eksik olan herşey aşk gelince Tanrı'nın bir meleke doğar. Bizim "meleğimiz" tanrısal ilham kaynağının içinde, kendi kendine var olan bizim ölümsüz kişiliğimizdir. Bu noktada sevilenin hayalinde seven sadece kendi saklı varlığını değil aynı zamanda kendi şeklini değiştirecek ilham kaynağını da bulmaktadır. "Ben" in içindeki tanrı varlığı işte budur" (Sh:155 — 156)

İbni Arabi'nin müridi Abdülkerim Ciyli'nin "evrensel insan" hakkındaki görüşleriyle sürüyor Peygamber Felsefesi bölümü;

"Bil ki-evrensel insan kendi iç yapısında varlığın bütün gerçekleri ile her an haberleşme halindedir. En yüksek ger-

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

Inceleme :
Ahmed KANYILMAZ

çekler ehasas tabiatının ve en alçak gerçeklerle kaba tabiatının aracılığı ile görüşür... Ve yine; "Bütün dış ilişkilerini bir kenara iterek kendi özüne kaldığı zaman birliğin yansıması için bütün evrenin içinde senden daha uygun bir alan bulunamaz." (Sh:158 — 159)

İbni Tufeyli'nin Hay İbni Yakazan (Yakazan'ın oğlu Hay) adlı eserindeki aynı adlı baş kahramanın tabiatı uymak, onun düzenini sağlamak, vatan sorumlu olmak şuurunda olması ve Tanrı'nın emirlerini yerine getirmesi sebebiyle nasıl "evrensel insan" olduğu böylece ne gelenegi ne de toplumsal kanunların üzerinde bir etkisinin olmadığı vurgulanarak bize "gerçek bir müslüman"ın "evrensel insan" olabileceğini anlatmak istemektedir belki de...

Bu hikayenin ünlü Batılı Robenson ile hiçbir ilişkisi olmadığı, Robensonun bir "bireysellik" anıtı olduğunu da okuyoruz bu arada... (Sh:160)

"Evrenselliğe doğru bu açılış, bütün dinlerin kaynağına doğru bu yöneliş, her

dini insan destanının tarih içinde bir durağı, kendi ruhunda yer alan Tanrı nuru tarafından insanın her an durmaksızın yaratıldığı inancı, İslâm dinini manevi beraberliklerin en büyük kudreti halinde getirmiştir." (Sh:162)

"İbni Tufeyli'nin misali felsefe ve tasavvufu, düşünce ve bütün ihtişarı içinde hayatı, bilim ve din'i bir araya getirerek insan, tabiat ve Tanrı arasındaki ilişkiler çerçevesinde felsefeyi bilince ve yaratılış içinde yeniden düzenlerken, Heraklit ve Empedocle'den bu yana Batı'da on üç yüz yıldan bu yana kaybettiği bütün değerleri ona yeniden geri vermektedir.

Sonra istilâlar ve ham sofular, yobazlar, dogmatik söndürücüler sebebiyle peygamber felsefesi en parlak çağda felce uğratılmıştır... (Sh:163)

Bu arada yükselen bir ses duyulmaktadır: Moll Sada Şirazi (1572 - 1640)

Ve bu bölümün son paragrafını akmadan edemeyeceğiz;

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme :
Ahmed KANYILMAZ

"İslâm felsefesi düşüncesi dünyayı yatay, düz değil, fakat yükselen bir gelişme içinde görmektedir. Geçmiş bizim arkamızda değil fakat "ayaklarımızın altındadır." Böyle bir görüş açısından bilim ve teknik bir bakıma daha yüksek sonuçlar elde etmeye yönelecek ve Rönesans'tan beri Batı düşüncesinde olduğu gibi kendi "sonunu kendisi yaratamıyacaktır."

Batı uygarlığının "modernlik" ad verilen bu hastalığı, araç ve amaçlar arasındaki ilişkinin tersine dönüşüdür. Batı görüşünde araç sonuç olmuştur. Bilim ve teknoloji artık çevrenin malı değildir. İnsanın hizmetinde hiç değildir. Tam tersine insan ve yaşadığı çevre bilim ve tekniğin yutan ve kendi başına gelişen yönsüz güçlerin arzularına terk edilmiştir. Bu ters gidişin özeti şudur ki; endüstri devriminden ikiyüz yıl sonra sahte peygamberlerin insana sınırsız bir hürriyet

vad etmelerine rağmen, dünya nüfusunun yarısı sadece hayatta kalabilmek için amansız bir savaş vermektedir. Batı'nın "büyüme" programından daha sıkıcı bir ceza var mıdır acaba? Büyük biyoloji uzmanı Joseph Needham 1969'da şunları yazmıştı; "Sadece Avrupalıların görüş açıları ile ele alındıkları sürece dünyanın problemlerinin hiç bir zaman çözülemeyeceğini düşünmemiz için ciddi sebepler vardır." (Sh:125)

"Bilim ve teknik insani sonuçların hizmetinde ele geçmez nimetlerdir. Belirli bir hikmet görüşünden uzak yeni "son"a dair bir düşünce taşımayan bir "ilim", insanın yıkımı ile sonuçlanacak bir felâket olur." (Sh:126)

"İşte bu sebepten dolayı İslâm ilminin ortaya koyduğu buluşları ile bugünkü Batı ilmine "öncülük" etmiş olduğu noktalara parmak basmak istemiyoruz. Fakat bu ilmin insani imkanları ilâhi sonuç-

Batı dünyasında, bilim ve teknik "çevrenin malı" değildir

lara götürmedeki sınırsız gücüne değinmek istiyoruz. Bu görüş açısından XX. yüzyıl ve yakında XXI. yüzyılın İslâm'dan öğreneceği çok şey vardır." (Sh:127)

Yazar bu bölüme şu soruları sorarak girmektedir;

Batı felsefesinin merkez düşüncesi: "Bilgi nasıl mümkündür?" şeklin girmiştir.

Halbuki İslâm felsefesinin merkez düşüncesi; "Peygamberlik nasıl mümkündür?" şeklindedir. (sh:131)

Belli başlı Batılı filozoflarla felsefi görüşlerine kısa atıflar yaparak çalışmasını sürdüren yazar;

"Bununla birlikte Doğu kaynaklarından geldiğinde şüphe olmayan küçük bir su sızıntısı bu karanlık felsefe çölünde akmaya çıkmaktadır. Roma'nın mızrakları ile delinmiş Mesih'in göğsünden akan kan Hıristiyanlar için hiç bir zaman kurumamıştır.

Zaman zaman bazı mistiklerin seslerini kesen büyük durgunluğa rağmen, peygamberler geleneğinin perde arkasında sessizce devam ettiği anlaşılmaktadır. Bazen gecenin içinden bir feryat kopuyor... Ancak bu işaret kilisecilik yahut felsefecilik oyununun ustaları tarafından derhal ve anında bastırılarak deforme

ediliyor ve mahkûm ediliyor..." (sh:135 — 136)

"Diğer taraftan iyi bilmek gerekir ki hem Batı felsefesi ve hem de İslâm felsefesi Yunan'ın ifsadından kurtulmadıkça başarıya ulaşamayacaklardır. Felsefe peygamberlerin mesajlarına kulak vermedikçe tek adım atamayacaktır.

İslâm felsefesinin izlediği yol, atımlarıyla gerilemeleriyle, düşme ve kalkmalarıyla dünyanın yeni şartlarını kavramada bize yardımcı olabilir." (sh:137)

"Kur'an Tanrı'yı ve dünyayı göremenin yeni bir şekli ve Yunan felsefesi ile kat'iyen bağdaşmayacak bir hareket kamunu getirmiştir. (Sh:138)

"Gerçeğin tam müşahadesi, gerçekten hükümler olanın kim olduğu, konusunda ilginç tesbitlerini okuyoruz gelen sayfalarda... Hallac - ı Mansur, Kurtuba'nın İbn Hazm... lütüs çiçeğinin en içten duygularını ve aşkın güneşe anlatışı... v.b." (Sh:139 — 140)

Yine Kur'an hakkındaki şu sözler; "Kur'an acaba Tanrı'nın zamanlar üzerinde dolaşırken, tarihin bir devresinde insanın en yüksek destanını yazdığı bir sırada onunla buluşan kadim kelâmı olabilir mi?.. (Sh:141) DEVAMI VAR

İslâm'ın eğitim sisteminden ve yetiştirdiği dehâlerden da söz açan yazarı-
mız, 106. sahifede şu tesbitiyle karşımıza
çıkılmaktadır: "Paris ve Oxford gibi Av-
rupa üniversiteleri bir veya iki yüzyıl ara-
ile hepsi Müslüman modeli (medrese)
üzerine kurulmuş eğitim merkezleriydi."

"İslâm bilimi tarihindeki başarıları ile
değil de ruhu ile kavranacak olursa, bili-
mi hikmetten ayıran bir "bilimsellikten"
bizi kurtarabilir. Sonumuzun ne olacağını
düşünmeye başlayabiliriz. İnsanın ge-
lişmesini öngören asıl boyutundan uzak-
laşmış olan Batı ilmi, yeniden tek ve
mutlak bir değer görüşüne varabilir. O
noktadan hareketle "etkilenme"nin dı-
şında ve "kuvvetlenme" ve "büyüme"nin
ötesinde başka problemlerin varlığı far-
kedilir ve çözüm imkân dahiline girer."
(Sh:107)

108-117. sahifelerde, İslâm'ın tıbbı,
matematiğe, astronomiye, coğrafyaya,
sosyolojiye, denizcilik, ticaret (nakliye-
gemicilik, kervanlar v.b.) ziraat, siyaset,
fizik ve sair ilim dallarında insanlığa
yaptığı hizmet ve bu alanlarda yetiştirdiği
belli başlı dehâler derin bir vukufu gözler
önüne serilmektedir.

Ve pırl pırl bir cümle daha;

"Eğer Avrupa'yı dünyanın göbeği
saymaktan vaz geçecek olursak, insa-
noğlunun gelişmesini bir bütün olarak ele
almaya karar verirsek, VII ve XIV. yüz-
yıllarda dünyada kara bir boşluk oldu-
ğuna değil tam tersine o sırada yeryüzü-
nün en parlak uygarlıklarından birinin
varlığına inanmamız gerekecektir. Bu
uygarlık Arab-İslâm medeniyetidir.
(Sh:122)

"Hiç kuşku yok Arab-İslâm (bu sen-
tezli tabir yazar tarafından iyi niyetle
fakat herhalde sehven sık sık kullanı-
lmaktadır) medeniyeti bin yıla yakın bir
zaman içinde geçmiş geliştirmiş ve gele-
ceği hazırlamıştır. İslâm İspanya ve Si-
cilya'dan aşarak Avrupa'ya bir kültür
getirmiş ve bunun sorumluluğunu bin yıl
omuzlarında taşımıştır." (Sh:123)

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

Inceleme :
Ahmed KANYILMAZ

Bir taraftan bu yön­süz “gelişme” (entropi) ve bu hayattan kopmuş anormal büyüyen bilgi hazinesi, diğ­er tarafta ise gittikçe değer kaybeden aşk, estetik yaratma, hayatın sonu üzerinde düşünceye varma, diğ­er insanlarla ve tabiatla olan ilişkilerimizde denge ve ahenk gibi insani boyutlar yer alır­ken, ortaya çıkan tablo, hiçbir uygarlığın, bilim ve tekniğin gelişmesine yardımcı olacak nitelikte değildir.” (Sh:98)

“Eğer İslâm ilmi XVI. yüzyıldan bu yana Batı'nın izlediği gelişme çizgisinden yürümediyse, bunun sebebi bilmem hangi

yetersizlik değil, müslümanın, bilimin herhangi bir kolunu amaç ve varlık açısından İslâm'ın koyduğu ilkelere aykırı düşünemeyecekleri gerçektir.

“Çin bilimi, Hint, Mezopotamya, İslâm bilimleri, Avrupa'nın cehalet içinde yaşadığı çağlarda parlak uygarlık devirleri yaşamışlardır. O zaman cahil barbar olan Avrupa, şimdi bilgili barbarlık devrine geçmiştir...” (Orta Çağ'a karanlık çağ diyenlere bir de bu taze müslüman kardeşten güzel bir cevap). (Sh:90)

“İslâm ilminin özelliği kendi ışıkla yaşadığı anlamı gayelerinden ayrı düşün-

Batı felsefesi ile İslâm felsefesinin merkezi düşünceleri farklıdır

meysidir. Bu ilmin ruhu ve yaşama gücü İslâm inancıdır. (Sh:99-100)

“Arab (İsâm) uygarlığının bilim çağı, akıllara durgunluk verecek bir açılma ruhu ile, sistematik bir tarzda geçmişin bütün büyük kültürlerinin mirasını bir araya getirerek tek potada eritmişti.

Çok ilgi çekicidir ki, halife Harun Reşid Ankara'yı ele geçirdiği ve halife el Me'mun Bizans İmparatoru III. Michel'e karşı ezici bir üstünlük sağladıkları sırada her iki imparator savaş tazminatı olarak karşı taraftan eski yazma kitaplar istemişlerdi.” (Sh:101-102) (Bu sözler insanda hayranlıkla birlikte hü­zün ve utanç duyguları uyandırıyor, zamanımız şartlarıyla kıyaslanınca...)

“Araplar (müslümanlar) Çinlilerden kağıt yapmayı öğrendiler. Bağdat'da ilk kağıt fabrikası 800 yılında kuruldu. Batı kağıdı Araplardan dört yüzyıl sonra öğrenecekti. (Sh:102)

“İnsanlığın zengin kültür mirasına sonuna kadar açık olan Müslümanlar, onu kendi görüşlerinden hareketle yeniden canlandırmışlar ve yenilemişlerdir. Bu görüşlere uygun olan herşeyi önce geliştirip düzenlemişler, sonra kendi dünyalarının hizmetine almışlardır. Müslümanlar evrensel kültüre en zengin malzemeyi kendi imanları ile getirdiler.” (Sh:103)

Yazar Müslümanların kütüphanecilik konusundaki büyük hizmetlerini anlatırken; şu gerçeğe parmak basmaktan geçemiyor. Her namuslu insana yaraşır-casına;

“... Büyük İskenderiye Kütüphanesine gelince, Arap fetihlerinden beş asır sonra Haçlıların yobazlığı beslemek amacı ile, bu kütüphanenin vakti ile Ömer tarafından yakılmış olduğunu Hristiyanlar ortaya yaymışlardı, halbuki Araplar 640'da şehre girdiklerinde İskenderiye umumî kütüphanesi çoktan dağılmış bulunmaktaydı.” (Sh:104)

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme :
Ahmed KANYILMAZ

8

“Kur'an iman sahipleri arasında eşitlik ilkesini öngördüğünden dolayı aynı şekilde parlamenter tip demokrasi sistemini de reddetmektedir. Yani bir taraftan toplumun çıkarlarını bir kenara iterek kendi çıkarlarından başka düşüncesi olmayan kişilerin “bireyselliğine” diğer taraftan Tanrı ile mü'minler topluluğu arasında birtakım araçların rol oynamasına yol açan, Rousseau'nun dediği gibi iktidarın başkasına devri yahut “satılması” kavramlarına dayalı demokrasi adını taşıyan idare şekli de İslam'ın yabancıdır. Her çeşit “temsil” ihanettir. Halka vekalet olamaz. Demokrasi ya doğrudan doğrudur, yahut yoktur.” (Sh:91)

“Tam İslâmi görüş açısından “ulus” bir Batı hastalığıdır. Müslüman topluluğunun parçalanmasından doğan uğursuz bir sömürgecilik mirasıdır.

Hatta bütün sürtüşmeleri, kişisel çatışmaları rekabet ve sözde “haberleşme” oyunları ile doldurularak ışınlanmış grupları ile “demokrasi”nin de “şura” prensibi ile uzaktan yakından ilgisi yoktur. (Sh:92)

“Eğer insan kendi şahsından başka herşeyi değiştir eceğini hala iddia etmeye devam ederse her devrim çıkma-za saplanacaktır.” (Sh:93)

“Batı'nın bütün diğer uygarlıkları yargılamak gibi bir iddiası var... Kendi izlediği çizginin örnek olduğunu devamlı hatırlatan Batı, kendisini tek ve en son çare olarak görmekte, bu noktadan hareketle bütün diğer halkların, uygarlıkların, bilim ve teknolojinin “ilkel”, “az gelişmiş”, “gerici” olduğuna karar vermektedir. Bu karar o toplumların yolun neresinde oldukları ve yeni “bize ne kadar benzeyip

Batının bütün diğer uygarlıkları yargılamaya kalkışı abestir.

benzemedikleri” ile değişiklik göstermektedir.” (Sh:95)

“Koca bir makınanın çarklarına takılan geleceğimiz, şüphe bulutları ile sarılı, yeni bir şairane bir çıkış kapısı bulmak gerekiyor. Bunu bize ne bilim ne de teknik sağlayabilecektir.

Bütün insanların gelişmesine gelince, bu konu da içinde yaşadığımız “büyüme” ve “ilerleme” dinin muazzam insan yığınlarını hiçe sayması ile ilgili... “Gelişmiş” adı verilen ülkelerde “büyüme” insanlar arasındaki eşitsizlikleri daha ileri boyutlara ulaştırıyor. “Az gelişmiş” adı verilen ülkelerde ise Batı modeli “gelişme”nin tek çaresi o ülkenin taibat ve insan zenginliğinin yağma edilmesi... Aslına bakılırsa “gelişmiş” ve “az gelişmiş” ülke yok “egemen” ve “egemenlik altına alınmış” ülke var... “Hasta” ülke, “aldatılmış” ülke var... Berikler gelişme yüzünden hasta, diğerleri ise batıda geliştirilmiş kendi aydınları tarafından yönetilen aynı öldürücü gelişmenin hayali ile aldatılmış... Üstelik geleceğimizin, hasta ülkeleri taklit etmelerine bağlı olduğu kendilerine inandırılmış... (Türkiye'nin ve diğer “az gelişmiş”lerin bu söylenenlerden ne farkı var?

“Bilimselliğin” bu arkaik ve öldürücü saplantısı, bir başka söyleyişle pozitif

ilim ve teknolojinin bütün problemleri çözebileceği, bulup çıkardığı ve çözüme bağladığı meselelerin dışında başkaca insani problemin bulunmadığı inancı ters biçimde “modernlik” olarak isimlendirilmiştir. Bu modernizmin en aptalca, en yıkıcı sloganı ise “gelişme durdurulamaz” sözcüklerinde gizlidir.

İsfahan'ı ele geçirdikten sonra Timur'un 70.000 insan kellesini üst üste koyarak koca bir piramit inşa etmesi için herhalde günlerce uğraşması gerekmişti. Hiroşima'da ise aynı sonuç (daha beteri) birkaç dakikada alınmıştır. Bu olay başdöndürücü bir bilimsel ve teknik ilerlemedir...” (Sh:96-97)

“Bilimsel ve teknik gelişme 1980'de rekor bir rakkama ulaşmış ve dünyada o yıl 50 milyon kişi açlıktan ölmüştür. Bu rakkam 5 yıl sonra 85 milyona ulaşacaktır. Ve “gelişme durdurulamamaktadır.”

Batı'nın “gelişme modeli”nin bu “hilat garibesi” ve tarihi bir hastalık olduğu acaba ne zaman anlaşılacak?

Bilim kendisinden başka amaç taşımadığı zaman faydalıdır. Ayrıca bilim, diğer değerleri ortadan silecek kadar boş bırakılmamalıdır.

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

Inceleme :
Ahmed KANYILMAZ

Roma hukukunda "mülkiyet" kavramı üzerinde durduktan sonra;

"İslâmi anlayış daha başlangıçta bu sisteme şiddetle karşıdır. Allah'dan gelen emirlerle kayıt altına alınmış olan mülkiyet bir kişinin hakkı olmadığı gibi, bir gurubun yahut bir sulta'nın da hakkı değildir. Fakat mülkiyetin sosyal bir görevi vardır. Bir malın sahibi ister tek kişi, ister bir ortaklık ve hatta isterse devlet olsun sahip olduğu malın aynı zamanda toplumun malı olduğunu hatırdan çıkarmaması gerekir. Mal sahibi sadece sorumlu yöneticidir." (Sh:78)

"Hırsızlık insanın ihtiyacı olduğu şeyi alması değildir, fakat ihtiyacı olmayan şeyi lüzumsuz yere biriktirmesidir." (Sh:78-79)

Bu durumda çoğumuz hırsız değil miyiz?

81. sayfadaki özet olarak İslâm'ın

ekonomik prensipleri sıralanmakta.

"Allah Tek sahip olduğu gibi, aynı zamanda tek hüküm koyucudur. İslâm'ın "tevhid", birlik görüşü içinde temel prensibi budur." (Sh:82)

"Bir kültür veya bir dini, tarihinin şu veya bu çağında vakti ile içinde bulunduğu şekli ile karıştırmak ve böylece onun canlı kalmasını önleyerek yaratıcı gücünü ortadan kaldırmak anlamını taşıyan "katılaştırma" her türlü uygarlığın en büyük düşmanıdır." (Sh:83)

"Fakat, çağın getirdikleri arasında boğulduğumuz yahut oradan oraya sürüklendiğimiz, kör bir gelişmenin oyuncağı, kurumlar ve çokuluslu şirketlerin egemenlik duygularının esiri, her kademe şiddet ve "terör dengesi"nin kurbanı olduğumuz bir sırada; kişiler gibi kurumların dahi eşkıyalığa sürüklendiği, bazılarının hegemonyasını arttıran pek büyük bir insan kalabalığını da sefalete sürükleyen eşitlik ilkesinden uzak alış-verişlerin altın çağını yaşadığı bir günde, zaman, tarihi olayları değerlendirme yahut suçlu arama zamanı değildir. Zaman, herkesin temel görüşlerini beraberlik içinde geliştirme için bir zemin arama zamandır. Yerküresinin tamamı üzerinde yaşayan insan yığınlarının harekete geçmesini sağlayacak fikirlerin bulup çıkarılması zamanıdır. Bizi kıyametten, "büyüklerin" nükleer silah yarışından, sayısız belirsiz açlık olaylarından, sünepelikten ve aşağılıktan kurtaracak, çekip çıkaracak bir güç arama zamandır.

Mülkiyet Allah'tan gelen emirlerle kayıt altına alınmıştır.

Halbuki gördüğümüz gibi Batı Rönesansının bireyselliğe dayanan prensipleri ve daha sonra burjuva ihtilalleri bizi kaoslar çağının kapısına getirmiştir. İster bir taraftan "ulus"u ilâhlaştırarak faşizmle, ister diğer taraftan bir "sınıf"ı ilâhlaştırarak Sovyet sistemi ile bu gidişi tersine çevirmek için girişilen totaliter denemeler ise görüldüğü gibi dünyayı bir hapishaneye çevirmiştir. (Sh:84-85)

"Bin yıla yakın bir zaman içinde Batı kültürüne kaynak sağlayan İslâm

uygarlığının, Grotius'ten Michelet Servet'e kadar uluslararası hukuka yaptığı etkileri görmek için Batılılara, çoğu zaman Müslümanlar konusunda ileri sürüldüğünden daha fazla "yobazlık" gereklidir. Bu Batı "yobazlığı"nın tipik bir örneği, İslâm'da kadının durumu üzerinde yürütülen politikadır." (Sh:87)

"Çok kadını evlenme Kur'an'da tamıdır. Ancak bu hakka sınırlar getirmiştir. Özellikle kişinin sahip olduğu kadınlar arasında hem ekonomik, hem duygusal ve hem de seksüel tam bir beraberlik kurmaya zorunlu oluşu, Kur'an'a tam bir sadakat söz konusu olduğunda çok kadını evlenmeyi imânsız kılmaktadır." (Sh:88)

"Doğrudur ki, Batı'da aşk ve sevgi edebiyatının aşk evliliğe bağlı olmayan bir sevgiyi körüklemektedir." (Sh:89)

"Kur'an ilâhi hakları kullanan bir monarşinin varlığını ve Batı'nı anlamda bir teokratik idareyi kabul etmemektedir. Zira İslâm'da bir din adamları sınıfı olmadığı gibi Tanrı adına konuşan ve emirler veren bir kilisede yoktur.

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme
Ahmed KANYIL MAZ

"Tasavvufun kaynağı Kur'an'dır. İslam'ın temel kurallarını içe dönük görüşlerle yorumlamak, onlara karşı bir mesafe almak değil, tersine onları hatta kendi anlamlarının da ötesinde çok daha yerinden yaşamaktır." (Sh:66)

"İman, bizim naçiz parçamızın, kaynak olan Birliğe ve Tanrısal hürriyete birbirinden ayrılmaz şekilde tekrar kaynaşıdır. İman aynı zamanda, en sonunda ahenkli bir evrensel toplum yaratan Kanun'a katılmasıdır. Zira: "İnsanlar tek ümmetten başka birşey değildirler, sonra ihtilaf ettiler. (Yunus: 19, Bakara: 213)

"Hayatı bütünü ile anlamak herşeyden önce dünyanın bilinçsiz ve gayesiz güçlerin oyun tahtası olmadığını idrak etmektir. Sofi bu noktada sadece "olayların" dış yüzüne dair tecrübe sahibi olmuş değil, aynı zamanda "mâ-naların" iç yüzünü de kavramıştır."

"İnsan bütün ihtişamı içinde ve tasavvufi mertebeler açısından "evrensel insandır", yani öncelikle bir mikrokozmos; küçük bir dünyadır: "Bil ki evrensel insan, kendi içinde varlığın bütün gerçekleri ile alıyverebildi-

İbnî Arabî'den alınan şu parçalar:
"Kendi hayatını Tanrı varlığının tecelli edeceği bir alan şekline sokmak. İçinden Tanrı'nın nefhasının geçtiği ve ilâhî nağmelere boğduğu kamaş flüt gibi basit ve dosdoğru bir yaratık olmak. İster sofi'nin bütün ömrünü adadığı yol. Kendini bağlayan herşeyden daha uygun bir görüntü alanı olamaz... O zaman bütün Tanrı sıfatları, yaratılmış bütün isimler sana aittir ve sana döndüktü. İnsanın bu hali, bütün varlığın içinde tevhid'in yerleşeceği en mükemmel bölgedir." (Sh:68)

"Batı insanı, tabiat, toplum ve Yaradan'la olan ilişkilerinde bütün tutarlılığını kaybetmiştir. Hâkimi ve mahkûm olduğunu zannettiği tabiatın önüne geçmiştir. Bu tabiatı kendisinin mahkûm yerine koyarak onu basit bir rezervuar ve hammadde: deposu saymıştır. Dünyacıyla ile onunla utanmadan beraberliği gibi oynamış ve ona asla değer vermemiştir."

"Sömürgecilik çağlarından itibaren saptırılmış, yıkıcı bakış açılarından ele alınmadığı zaman İslâm, kendi saf ve temel inancı olan bu berahatîliğe ulaşmamız için bize yardımcı olabilir."

"Şu anda Batı ülkelerinde en

İnsan kendi varlığı içinde küçük bir dünyadır

acımasız ifadesini reklamcılık ve "pazarlama" faaliyetlerinde bulan hırs kamçılayıcı satış teknikleri, en lüzumsuz ihtiyaçları, en egoist istekler şekline sokarak insanlara zorla yamama yarış içindedir." (Sh:71)

"Bu sistem zorunlu olarak özellikle gençlerde şiddet duygusunun doğmasına neden olmaktadır. İmrendirici reklamlardan sonra kendilerine istemeleri öğretilen eşyaları alamayan genç insanlar bunlara sadece "Sahte" enginliklerin ve mirasyedilerin sahip olduklarını görerek kanun dışı yollara itilmektedirler." (Sh:71-72)

"Muzaffer bir gurup tarafından alkışlanan bir şahıs, sembolleştirildiği anda Devleti, Partiyi, Ulusu yahut kendine yakın bir sınıf insanı ulaşmaz, tartışılmaz, eleştirilmez, efsanevi yaratıklar şekline sokarak geri kalan her insan bu "totalite: bütünlüğün" hizmetçisi sayabilir. Bizim Batı toplumlarımız ve aynı siyasetin zorla kabul ettirildiği, yahut bizi isteyerek taktid eden Üçüncü Dünya Devletleri, dört yüz yıldan beri böylece orman. kanununa dayalı bir bireysellik, termit yuvalarında görülen "totalitarizm" arasında bocalamaktan bir an geri durmamışlardır. (Sh:72)

Ve şu nefis satırlar: "Acaba hangi sivri akıllı alaycı bir gülümseme ile bana; -Dünya haritası üzerinde sizin bu idealize ettiğiniz İslâm nerededir? diye bir soru soracaktır. Hiç duraksamadan cevap vereceğim. Diyeceğim ki; -Parmacağınızı haritanın üzerinde gezdirin ve bana Hıristiyan yahut Sosyalist ideal

bir toplum gösterin... (Sh:74)

"Batı zarar peşinde koşmaktan kendisini alamıyor. Ve materyalist hegemonyası yüzünden dünyayı peşinden sürükliyor.. Batı tarafından silah zoru ile empoze edilen bu gelişme ve kültür biçimi ticaret hayatında, çalışma dağılımında, eşit olmayan alışveriş düzeninde, görev topluluklarında ve okullarda yeni gelişme modellerini ve yaratıcı gücü şu ana kadar durdurmuş ve engellemiştir. Biz ve bizimle birlikte üzerinde yaşadığımız yerleşimi de iflasın ve kaosun eşliğine gelmiştir. Anlamsız, amaçsız ölümü bekleyen bir hayata mahkum olmadan önce diğer dünyalarda mevcut bilgeliği ve inanç kaynaklarını arayıp bulmanın zamanı gelmiş, belki de geçmiştir bile. Batı başka türlü yaşayış biçimleri bulmak zorundadır. İnsan öyle bir dünyada yaşıyor ki, elinde bulunan güç onu sadece değiştirecek değil aynı zamanda yüceltecek nitelik taşımaktadır. Ancak böyle bir ihtiyaç duymadığı zaman toplum değer kaybına uğruyor..."

Ve soruların en müthişini soruyor yazar:

"Bilim ve teknik gücün bütün yaşıyan herkese yüklediği sorumluluk açısından İslâm bize ne verebilecektir? Soru bütün dünyayı ilgilendiriyor.

Cevap da ancak bütün dünyadan gelebilir." (Sh:75)

DİN VE UYGULAMA'dan Ekonomi, Hukuk ve Uygulama bölümlerine ayrılan bu kısımla:

İB VAMI VAM

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme :
Ahmed KANYILMAZ

“Batılarda “cihad”ı “kutsal savaş” olarak görme alışkanlığı vardır. Yani İslâm’ın yayılması için girişilen savaşlar... İslâm Ansiklopedisi’nde “cihad” maddesi yazan oryantalist D.S. Macdonald yazısına şunları söyleyerek başlamaktadır: “İslâm’ın silah zoru ile yayılması ve bütün müslümanlar için dini bir vecibe...”

Halbuki “cihad” savaş anlamını ifade etmez. Bunun için bir başka kelime vardır: “Harb”, Cihad Allah yolunda gösterilen “gayret”tir. Kur’ân bu konuda yeterince açıktır. “Dinde zorlama yoktur” (Bakara:256)

İslâm’ı bir korkuluk, bir kılıç dini şekline sokmak için kaleme alınmış bütün yazılar onu değişmez biçimde asıl maksadının dışına çıkarmışlardır.

Kur’ân’a göre “savaş” sadece doğrudanveva dolaylı bir saldırı sırasında

lüzumludur. Müslümanlar Kur’ân’u itaat ettikleri sürece bu kurala kesinlikle uyarlar.

“Cihad uygulayan için (mücahit) silahlı mücadele cihadın ikinci derecesidir. Çok tanınmış bir hadis, iman tehdit altında bırakan veya orduya çalışan bir “dış” düşmana karşı kuvvet kullanarak savunmaya geçmek anlamını taşıyan “küçük cihad” ile, bencillikimizi yenmek, insiyet ve hırslarımıza yön vererek Tanrı iradesine tam teslimiyet demek olan “büyük cihad” arasındaki farkı belirtmektedir.

“Büyük cihad” kişinin kendisine karşı verdiği savaştır. Onu merkezinin dışına çeken anlamsız arzulara doğru götürülen, kendi kendini “putlaştırma”ya iten, dolayısı ile Allah’ın birliğini tanımasına engel olan eğilimlere karşı insanın giriştiği mücadeledir. Bu

“Cihad, Allah yolunda gösterilen gayrettir”

“putlaştırma” kişinin “dış” dünyada rastladığı putperestlikten çok daha zor yenilir bir düşmandır.” (Sh:47-48)

Şehadet hakkında ise şunları okuyoruz:

“Yenilme veya ölümün ötesinde, şehadet, doğruluk ve imanın işaretidir. Doğruluk ve imanın zaferi için verilen diyettir. İran’da Amerikanlaşmış bir orduya karşı milyonlarca kadın ve erkeği ellerini göğe açarak ayağa kaldıran ve bu orduyu bunca imanlı kişinin şehadeti pahasına al aşağı eden “Allahüekber” nidaları bütün İslâm tarihi içinde yankılar uyandıracak niteliktedir.

“Ali Şeriatî 1972’de kaleme aldığı bir yazıda; “şehadet” mertebesinin İslâm’da mevcut boyutlardan biri olmadığını, bizzat İslâm’ın esası olduğunu belirtmektedir. (Sh:50)

Anatole France’nın “Vie en fleur” isimli eserinde Doğu ile Batının sürtüşmesinin sembolü haline gelen, getirilen Poitiers savaşını ele alarak, bu olaya mizahçı bir gözle parmak basmakta eserde bay Dubois, bayan Nozière’ye “Tarihin en kötü günü hangisidir” diye sormakta, “732’de Poitiers savaşından Arab medeniyetinin bilim ve sanatı,

Frank barbarlığının önünde gerilemeye başladığı gün...” cevabını almaktadır. (Sh:53)

“750’den XI. yüzyılın ortalarına, yani imparatorluğun iki uçta tehdit altında kalacağı zamana kadar Müslümanlar üçyüzyıl süren parlak bir çağ yaşadılar. İran ve Bağdat’ta Türk baskısı, Filistin’de ve kurtuba hilafetinin çöküntüye uğradığı İspanya’da Hristiyanlar’ın öne geçmesi ile sona eren bu çağda Müslümanlar kültürün her çeşidi ile evrensel uygarlığa büyük bir katkıda bulundular.” (Sh:55)

BİR İNANÇ DESTANI:
TASAVVUF TAN;

“Tasavvuf İslâm imanının bir boyutudur. İçe doğru gelişen bir boyut. Onu bağımsız bir “akım” veya İslâm’ın ayrı olarak düşünmek için yapılan bütün denemeler neticede onun zorunlu olarık değer kaybetmesine yol açar. “Tevhîd” dini olan İslâm’da gözlem ile hareketli iç ve dışı ayrı görmek bu dine aykırıdır

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme :
Ahmed KANYILMAZ

Allah'ın ilk kanunu naturla-
makta, kendisine hayat veren birliğe be-
raberliğe boyun eğmektedir. Tamamıyla
sorumludur. Zira bu gerçeği unutabilecek
veya reddedebilecek bir yapıya ayıncı sa-
hiptir.

Ashnda üç çeyrek asır için Müslü-
manların dört büyük uygarlığı yenileyey-
rek dünyanın yarısı üzerinde saltanat sür-
melerine yol açan bir imam, kötüle-
mek garip bir davranış olur. İslâm'da yer
alan zekâ dinamizmi ve hareket, eski
düşüncelere ters düşer. Aksi halde bu
sistem milyonlarca insanı ayağa kaldıra-
mazdı. Altının çizilmesi gereken ilk olgu
budur.

İkinci nokta, özellikle İslâm'ın getir-
diği yeni yaşama biçimidir. İslâm
başlangıçta bütün Arap yarımadasına
daha sonra Atlantik okyanusunda Çin Den-
zine kadar büyüklük bir güçle ve çok kısa

bir zaman içinde yayılmıştır. Zira bu din,
toplulukların, kültürlerinin ve dinlerinin
dağılması ile yolunu şaşırması pek çok insan
tabakasına yeni bir "hayat görüşü" geti-
riyordu. (Sh:32 - 33)

İslâm'ın asıl teması, insanın yaratıl-
ma doğru uzanışı onunda insana yöneli-
şidir. Bu hareket müslümanın kalp atışlarıdır. Kur'an bu gerçeği şöyle ifade
ediyor; "...Biz Allah'ınız ve Allah' denli-
ciyüz'derler." (Bakara; 156) (Sh:36)

Bu arada "siyasal iktidar", "mülki-
yet" kavramlarına açıklık getirmeye ça-
lışarak;

"Fazilet ve topluluk İslâm'ın daha
insani bir gelecek için şimdiden ileriye
sürebileceği değerler değildir. Zira şu
anda fazilet'in ortada bulunmadığı, top-
lumların bireysellik yüzünden mahvol-
maya doğru gittiği bir dünyada yaşa-

İslam günümüzde, geçmişi içerisinde donmuş değildir

maktayız. Başdöndürücü gelişme modeli
dünyada 'statüko'- temel yapı'yı yaşan-
maz hale getirmiş ve batılı tip devrimler
imkansız olmuştur.

J.J. Rousseau'nun "Toplum Söz-
leşmesi" isimli eserinden söz ederek,
"Halkların yöneten iktidara iştidara işti-
rak etmeleri fikri şu anda bir hayal ve bir
uyuşturmadan ibarettir" (Sh:38) ifadesi-
ni kullanmaktadır.

*"Müslümanlar gittikleri her yerde,
geniş halk yığınlarının nefret ettik-
leri yönetici sınıflarını yerinden oy-
nattığı sırada sosyal veya politik
baskıların kurbanı olmuş insanlar
onları birer kurtarıcı olarak karşı-
yorlardı"*

"İslâm günümüzde, geçmiş içinde
donmuş değildir. Çağın yaşayan
problemlerini Medine Toplumunun anla-
yış ve duyulmuşu ile çözebilecek niteliktedir.
Jaures'in dediği gibi kişinin aslına sadık
kalması ecdadının küllerinin değil, ateşini
yeryüzüne geri getirmesi ile gerçekleşir."
(Sh:39)

"...Hz. Peygamber (S.A.V.)'in vefa-

ından sonra 633'den, 645'e kadar geçen
oniki yıl içinde Arabların Filistin, Suriye,
Mezopotamya ve Mısır'da elde ettikleri
baş döndürücü zaferler doğrudan doğru-
ya İslâm'ın özünde saklı iç sebeplere bağlı
bulunuyordu.

Herşeyden önce ilâhi fazilete aracı-
sız olarak yönelme İslâm'da bütün gücü
yaratarak neticede her türlü siyasi,
ekonomik veya dini baskıya son verecek
bir hürriyet mayası ortaya çıkarıyordu.

Sadece bir tek askeri zaferin çeşitli
ülkelerde saltanat süren despotları
alaşağı etmesindeki sır bu noktadadır.

Müslümanlar gittikleri her yerde,
geniş halk yığınlarının nefret ettikleri
yönetici sınıflarını yerinden oynattığı sı-
rada, sosyal veya politik baskıların yahut
dini işkencenin kurbanı olmuş insanlar
onları birer kurtarıcı olarak karşıyor-
lardı." (Sh:41)

"... İslâm'ın İspanya'da yayıldığı çoğu
zaman bir istilâ görüntüsü taşıyor,
sömürgecilik izlerini ise hiç
belirtmiyordu..." (Sh:44)

"İslâm'ın çok hızlı yayılmasındaki
sırrı ortaya çıkaran ikinci nokta onun
açık ve toleranslıdır." (Sh:45-46)

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

İnceleme :
Ahmed-KANYILMAZ

İnsan düşüncesinin ötesinde bir dünyanın varlığını heranhissetmekteyiz

"...Ne daha önceleri uzak Asya step-
lerindeki göçebe halklarının yığınlar ha-
linde yer değiştirmeleri, ne de onu takı-
ben top, tüfek ve sonra mitralyözleri
donatılmış Avrupalıların Amerika ve Af-
rika'ya yerleşmek için giriştikleri büyük
istilâ hareketleri aynı görüntüyü taşı-
yor..."

İncelenen çağda Arabistan fazla ka-
labalık değildi ve Arablar ne İran ne de
BİZANS'ın silâh ve tekniğine sahip değil-
di. Dolayısıyla Arab İmparatorluğu: ken-
disine ezici bir üstünlük sağlayan kuvvet
dengesinden doğmamıştır" diyerek.

"Tarihin itici gücünü ayaklanmalarda,
toplumsal değişkenlikle, teknik üs-

tünlükte iktisadi hareketlerde ve özellikle
sınıflar çatışmasında arayan Marksizmin
tek yönlü ve aceleci tezlerinde ne burlu ne
değerinin bu olayı anlatmaya yetmediği-
ni" gösteriyor. (Sh:21)

"İslâm'ın zaferleri, İslâm'ı bir iman
ve bu imanın üzerine yerleşmiş bir mü-
minler topluluğu olarak düşünmedikçe
anlaşılmaz..."

"Müslüman olmasa, Kur'an'ın Allah
tarafından Hz. Muhammed'e (S.A.V.)
gönderildiğine inanmasa dahi yine de bu
tarihçi için dünyayı alt - üst eden hayati
kaynağını yok saymak mümkün değildir.
Bu görüş alışılmış manalara ve maddeli-
liğin önyargılarına uymasa dahi..."

- "Hz. Peygamber (A.S.)'in daha ilk ortaya
çıkışı sırasında meydana gelen ilk temel olgunun
altı çizilmeden İslâm'ın genişleyişi, parlaması ve
çağımızdaki durumu kolaylıkla anlaşılamaz."

(Sh:22) diyerek başka bir gerçeği dile
getirmektedir.

"İnsanlık üç milyon yıllık geçmişte
içinde bu kaynakların daima canlı kaldı-
ğına tanık olmuştur. Düşüncesinin ötesinde
bir dünyanın varlığını gündelik hayatı
içinde her an hissetmiştir. Eğer yeryü-
zünde böyle bir çıkış kapısı olmasaydı,
eğer hareket halinde olan mevcut güçle-
rin etkileri bildiğimiz sonuçları doğur-
saydı, yeryüzünde ne şiir, ne bilimsel
keşif, ne aşk, ne fedakarlık, ne gelişme ne
sanatsal yapıtlar ne de peygamberlik
olurdu" (Sh:23)

"Bu hayat kaynağı, bu devamlı
icadette insanların binlerce yıldan beri
Tanrı dedikleri mutlak varlıktır." (Sh:23)

"Hz. İsa, H. Musa, ve Hz. İbrahim
(A.S.)'den geçerek devam eden uzun bir
peygamberlik zincirinin son halkasında
yer alan Allah Resülü (S.A.S.)'nin kalâ-
mı, tarihin koptuğu bir anda ortaya çık-
mıştır." (Sh:24)

Hz. Peygamber (A.S.)'in daha ilk
ortaya çıkışı sırasında meydana gelen iki
temel olgunun altı çizilmeden İslâm'ın

genişleyişi, parlaması ve çağımızdaki du-
rumu kolaylıkla anlaşılamaz. Herşeyden
önce beraberlik duygusunun bir hareket
oluşu, İslâm'ın yobazlığı körüklediğine
dair ileri sürülen fikirleri çürütmektedir.

Tam tersine İslâm, sorumluluk kav-
ramı ve insan hakları düşüncesinin çok
sağlam bir temel sağlamıştır. "İslâm"
kelimesi dahi iradesine "teslim" olmak
onlamını taşıyor... Zira birlik ve beraber-
lik anlayışı içinde yeryüzünde ne varsa
herşey bu kuvvet kaynağına "teslim"
olmuştur. Bir ağaç boylanır ve gelişirken,
bir hayvan doğar ve büyürken, bir taş
olduğu yerde hareketsiz dururken, hepsi
bir arada Allah'ın iradesine teslim ol-
muşlardır (boyun eğmişlerdir). Bu tesli-
miyet onların kendi isteklerine bağlı de-
ğildir.

Sadece kendilerini varlıkların
arasına koyan ezeli ve ebedi kanunun
dışına çıkamayacakları için teslim ol-
muşum... "(T. - Hâ:126) denmiştir. Do-
layısıyla insan Müslümanlığa "bilerek"
girmektedir.

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

Inceleme :
Ahmed KANYILMAZ

2

1980 yılında silahlanma yarışında 450 milyar dolar harcayan, eşitlik ilkesi tanımayan alışveriş oyunları yüzünden aynı yıl Üçüncü Dünya ülkelerinde 50 milyon insanın hayatını kaybetmesine yol açan Batı'nın günümüzdeki Hegemonya biçimine ne isim vermeli?

Eğer geçen giden zamanlar binlerle ölçülecek olursa Batı, tarihte görülmiş en büyük canidir.

Bugün Batı, ortak tanımayan iktisadi, siyasi ve askeri gücüyle kendi gelişme modelini herkese zorla kabul ettiriyor...

Bu model üzerinde yaşadığımız gezegeni toplu intihara doğru sürüklemektedir. Zira bu taraftan insanlar arasındaki eşitsizlikleri bir daha hiçbir zaman kapandırmamak üzere derin uçurumlarla genişletirken, diğer taraftan her yaşayan dünyanın baş üzerine uzayda yaklaşım beş tonluk bir patlayıcı madde asarak son kalan ümit kırıntılarını da ortadan kaldırmıştır." (Sh:16 — 17)

"Bir şey daha öğrenmenin zamanı

geldi... Batı'nın bu hayat görüşü, insanları amaçsız bir yaşa veya acele bir ölüme doğru götürürken aynı zamanda kendi kendisini doğrulamak maksadı ile yln içinde ölüm kokusu taşıyan bir kültür ve ideoloji modeli hazırlamaktadır." (Sh:17)

Yazar çağımızda konuşulacak konunun ne kapitalizm, ne Batı uygarlığının son krizleri, ne Sovyet modeli 'sosyalizm', ne sonu gelmeye nsaşlar değil,

"Batının bu hayat görüşü insanları amaçsız bir yaşa veya acele bir ölüme doğru götürürken aynı zamanda kendi kendisini doğrulamak maksadı ile yln içinde ölüm kokusu taşıyan bir kültür ve ideoloji modeli hazırlamaktadır"

"Yaşadığımız Çağ'da asıl konuşulacak konu, Batı'nın bir cins intihar aradığını taşıyan efsanevi "gelişme" ve "büyümeye" ideolojisidir. Bu ideoloji; bilim ve teknoloji yani "imkanların" sıra konması ve kuvvet kaynağı ile, hikmet, yardımı "sonu" ve anlamı arasında meydana gelen derin boşluktan doğmuştur. Bu ideoloji insanlar insanlıklarını unuttu"

bir bireysellik aşlar. "Düşünceyi aşma" yani geçmişin tortusundan ve zamanın kaygısından kurtularak henüz bilinmeyen geleceğe doğru uzanmayı ve bu geleceği yaratmaya çaba harcamayı imkansız kılar. Bu düşünce, insanları "toplum halinde" yaşama duygusundan uzaklaştırarak aramızda yaşayan herkesin değerlerinden sorumlu olduğunu unuttur. Böylece dünyada varlık sürdüren her kadın her erkek, her çocuk için bilim ve teknoloji, ekonomi, politika ve kültürün bütün kapılarını açarak onların tüm insani zenginliklerini ortaya koşmalarına ve yaratıcı güçlerini harekete geçirmelerine engel olur. (Sh:18 — 19)

"Batılılar "Rönesans" kelimesi ile çok garip biçimde Yunan düşüncesi içine

gömülmevi, onunla yaşar olmayı ifade etmektedirler. Bu düşünce Yunan "şehitlik" milliyetçiliği kavramı içinde "dışarda" kalan herkesi "barbar" saymakta, onların köle olarak dünyaya geldiklerini iler sürmekte ve roma'dan kalma mülkiyet ve imparatorluk geleneklerine dayanmaktadır." (Sh:19)

"İslâm'a karşı neler borçlu olduğun-

"Batının efsanevi büyüme ve gelişme ideolojisi aslında bir çeşit intihardır.

muza bilmek günümüzdesadece tarihçilerin, meraklıların veya hayallerle avunuların işi değil fakat kesin sonuç almak isteyenlerin, savaş erlerinin ve geleceği kuracakların görevidir. (Sh:19 — 20)

"İslâm; bütün bilim ve sanat'a, her yaratığın gönlüne, her toplumun derinliklerine kadar ulaşan Tanrı, dünya ve insan görüşü ile, kutsallık ve topluluk gibi iki erinine kadar ulaşan Tanrı, dünya ve insan görüşü ile, kutsallık ve topluluk gibi iki erişilmez boyut üzerinde asla bölünmez bir dünya yaratma düşüncesidir." (Sh:20)

Yazar kitabının "üzerine gideceği ve çözüme ulaştırmasa dahi bir sorun olarak zihinlere aktaracağı problemin düğümlendiği noktayı" şu soruyu sorarak aramaktadır?

"İslâm, bir zamanlar VII.yüzyılda parçalanan ve dağılan imparatorlukları çöküntüden kurtarmıştı. Bunca kurban verilerek iki milyon senede inşa edilmiş bir insan destanına, dört asır içinde Arz'ın boyu kadar bir mezar hazırlamaya yetenekli olduğunu ispat eden Batı uygarlığının sıkıntılarına ve ortaya koyduğu sorunlara acaba İslâm günümüzde bir cevap bulamaz mı?" (Sh:20)

Elbette bulabilir. Yeter ki ehil ellerde uygulama alanı bilabilsin diyoruz bi de, vurgulayarak;

DEVAMI VAR

İSLAM'IN VA'D ETTİKLERİ

Inceleme
Ahmed KANYILMAZ

Daha Resuller Yolu ve İlk Zafer yıllarında İslâm'ı bitirmeden bir eser daha Pınar Yayınlarından: İslâm'ın Va'd Ettikleri.

Rogar Garaudy (Müslüman adıyla Recâ Cârudi)'nin eseri derin ve uzun süreli bir araştırmanın, sağlam bir kültürün mahsülü... Bu gerçek her sayfada anlaşılabilir...

Her kesimden insanın dikkatle ve ibretle okuması gereken bu eserden birlikte bazı pasajlar okuyalım...

GİRİŞ (ÜÇÜNCÜ MİRAS)'dan;

"Uygarlık akımında Yunanlıların ön sırayı kurdıkları inancı genel bilgisizlikten doğmuştur. Perikles Atinasından öncesi kimsenin dikkatini çekmemiş, kökler unutulmuştur." (Sh: 12)

"Meçhul bir habarın çocuğu olmak

insanları yüceltiyor mu? Yaşadığımız uygarlığı saran ve besleyen kaynağın izlerini neden silip atmaya uğraşıyoruz? Kendilerinin erişilmez olduklarını ispat etmek için daha önce gelmiş geçmiş ne varsa hepsini karalayarak murdur etmeye çaba harcayanların ellerine mi barakacağız kendimizi? Yahut "bir ressamın büyüdüğü sinesinde taşıdığı geçmişin derinliğine bağlıdır." Diyerek çağımızda sanatsal gelişmelerin en ileri örneğini veren kubizm ustası Juan Gris'in oğlu dehâsına mı kulak vereceğiz." (SH: 13)

"Batı on üç yüzyıldan beri bu kültür mirasını (İslam Medeniyeti) reddetmektedir. Halbuki Arab - İslâm mirası Batı'yı dünyayı diğer düşünce ve ruh sistemleri ile barıştırabileceği ve her an barışmaya hazır olduğu gibi, bu miras aynı zamanda onuru, tabiiyat ve insanlar üzerindeki gücünü hudutsuzca yayarak ortadan kaldırdığı insan ve Tanrı kavramlarına yarı-

Batı, tarihte görülmüş en büyük canidir

boyutlar getirecek niteliktedir

Zira İslâm bu kitabın asıl göstermek istediği şekilde Çin denizinden Atlantığe Semerkant'dan, Tombuktu'ya kadar Çin, Hind, İran, Yunan, İskenderiye ve bizans gibi dünyanın en eski ve en derin kültürlerin sadece bir potada eritmekle kalmamış, aynı zamanda ölmek üzere olan bu kültürleri yeniden dirilterek dağılan imparatorlukları bir araya toplamış yeni ve kolektif bir yaşama düzeni getirmiştir. **Şişler** bu düzenin içinde yeniden

"Toplarla donatılmış Avrupalı 'fatihlerin' hayatına kıydıkları milyonlarca Amerika yerlisinin yanında, Timur'in İsfahan savaşından sonra yetmiş bin kelleyi üst üste koyarak diktiği primadin ne değeri var?"

ruh sahibi olmuşlar, toplumlar ve insanlar yeni insanı ve tanrısal değerler kazanmışlar birleşmişlerdir. Bu basit ve kuvvetli inanç kaynağında daha sonra yeni bir bilim ve sanat dünyası, tanrısal hikmet ve kanunlar doğmuştur." (Sh: 14)

"Batı'dan ilk rönesans İtalyan röne-

sansından dört yüz yıl önce Müslüman İspanya'da hareket egeçmiş bulunuyordu.

Doğu'yu ve Batı'yı birleştirebilecek olan üçüncü miras reddetme geleneği onu her türlü verimli kültürlerden uzak tutacak olan öldürücü hegemonya macerası, Batı'yı üzerinde egemen olduğu diğer uluslarla birlikte gelişme ve uygarlığın, İhtihar sayılabilecek bir modeline doğru sürüklemiştir." (Sh: 15)

"...Toplarla donatılmış Avrupalı 'fatihlerin' hayatına kıydıkları milyonlarca Amerika yerlisinin yanında Timur'un İsfahan savaşından sonra yetmişbin kelleyi üst üste koyarak diktiği piramidin ne değeri var? Bu olay on veya yirmi milyon Afrikalı'yı yerinden oynatan büyük yıkımın yanında ne anlam taşır? Ayrıca her yakalanan zenci için en az on renkdaşının öldürüldüğü düşünülecek olursa, ortaya çıkan sayı korkunç boyutlara ulaşmaktadır. Afrika o çağda en az yüzveya ikiyüz milyon insan kurban vermişti. Asya'nın afyon savaşı ile katledilişi, kendilerine zorla kabul ettirilen vergilendirme sistemi yüzünden milyonlarca Hintliğin açlıktan ölüşü, Hiroşima bombası, Vietnam Harbi insanlar tarafından hiçbir zaman unutulmamalıdır. **DEVAMI VAR**

O N U R

"Mü'min kadınlara da söyle;(Ey Resül'üm),:Gözlerini haramdan sakınsınlar, iffetlerinin korusunlar,Kendiliğinden görünen kısmı müstesna,ziynetlerini açmasınlar.Başörtülerini yakalarının üstüne koysunlar."
(Kur'an:Süre:Nur,Ayet:31)

İşte Allah(CC)'ın bütün zamanlara ve mekanlara hitap eden yüce Kitab'ında "mü'minskadınlara" kesin buyruğu böyle.ve 14y.y.'dir, "mü'min kadınlar"bu yüce buyruğu seve seve uygulamışlardır,uygulamaktadırlar,uygulayacaklardır.Onuruna,namusuna,iffetine,çok düşkün olan soylu "mü'min kadınların"yüzyıllardır yaptığı budur,bugün de budur... Bu kutsal buyruk,bütün beşeri tercihlerin üzerindedir,üzerinde olmalıdır.Mü'min kadınlar bu şuur içindedirler Allah'a şükürler olsun.

Hasta bir toplum içinde sağlıklı kalmak ve yaşamak savaşı verenler şimdi yeni bir darbe ile karşılaşmaktadırlar.Onlar,bu darbeyi de savuşturacaklar,yüzlerinin akıyla nurlu yollarında ilerleyeceklerdir.Çünkü;"Allah'ın nurunu tamamlayacağı"na her mü'min gibi emindirler,gönülden inanmışlardır...

Şimdi de Türkiye Cumhuriyeti ~~Makûmât~~'nin de imzası bulunan İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi'nden bazı maddeleri hep birlikte okuyalım.

Madde :6- Hiç kimse işkenceye,zalimane,gayriinsani,haysiyet kırıcı cezalara veya muamelelere tabi tutulamaz.

Madde :18- Her şahsın fikir,vicdan ve din hürriyetine hakkı vardır;bu hak,din veya kanaat değiştirmek hürriyetini,dinini veya kanaatını tek başına veya topluca,açık olarak veya özel surette,öğretim,tatbikat,ibadet ve ayinlerle açıklama hürriyetini gerektirir.

Madde:19- Her ferdin fikir ve ifade hürriyetine hakkı vardır. Bu hak,fikirlerinden ötürü mahatsız edilmemek,memleket sınırları mevzubahis olmaksızın malumat ve fikirleri her vasıta ile aramak,elde etmek ve yaymak hakkını gerektirir.

Madde :22- Her şahsın,cemiyetin bir üyesi olmak itibarıyla sosyal güvenliğe hakkı vardır;haysiyeti için ve şahsiyetinin serbestçe gelişmesi için zaruri olan ekonomik,sosyal ve kültürel hakların milli gayret ve milletlerarası işbirliği yoluyla ve her devletin teşkilatı ve kaynaklarıyla mütenasip olarak gerçekleştirilmesine hakkı vardır.

Madde : 26.a).Her şahsın eğitime hakkı vardır.Eğitim parasızdır. Hiç olmazsa ilk ve temel eğitim safhalarında böyle olmalıdır.İlk eğitim mecburidir.Teknik ve mesleki öğretimden herkes istifade edebilmelidir.Yüksek öğretim,liyakatlerine göre herkese tam eşitlikle açık olmalıdır.

b)Eğitim insan şahsiyetinin tam gelişmesini ve insan haklarıyla ana hürriyetlere saygının kuvvetlenmesini hedef tutmalıdır. Bütün milletler,ırk ve din gurupları arasında anlayış,hoşgörülük ve dostluğu teşvik etmeli ve Birleşmiş Milletler'in barışın sürdürülmesi yolundaki çalışmalarını geliştirmelidir.

c)Ana baba çocuklarına verilecek eğitim nev'ini tercihan seçmek hakkına haizdirler.

Muhterem bacılarımızın ve velilerinin burnuna kadar telgraf di

İnsanlık bugün her an biraz daha eriyerek tükenen bir mumsa, İslâmiyet enerjisi ve parıltısı her an artan bir güneştir.

İnsanlık onun aydınlığı ve ıslıklığı altında toplandı, onun aydınlığıyla içini aydınlattığı, ışığı gün maddede ve manada zirvelerde dolamaya başlayacaktır.

İnsanlık ya Allah'a ve Kur'an'a dönecek ya da mum gibi eriyip tükenecektir...

Ve insanlık -uzak olmayan bir zamanda- İslâm'a dönecektir.

Bu bir kehanet değildir. Çünkü insanlığın tek kurtuluşu ancak budur.

29/30/12/987

ahmed kanyılmaz

O bu çağrıyı illiklerinde duya duya, duyura duyura çağlar içinde, dikenler, çalılıklar yarların kenarından geçen patli-

kalardan geçe geçe ilerler...

Ne mutlu "müslüman"ım diyebilenlere, "müslüman" olabilenlere...

MÜSLÜMAN'IN KİMLİĞİ

Ahmet KANYILMAZ

Duygularıyla, düşünceleriyle, davranışlarıyla daima sonsuzluğa ayarlı; uyum bakışlarıyla, kulaklarıyla, yüreğiyle velhasıl her atomuyla "insanca", "mü'mince", "kulca" yaşamının boyutlarındadır o.

O müslüman ki, Kelime-i Tevhid getirerek Allah (cc)'ın bir ve benzersiz, Hz. Muhammed (SAV)'in O'nun kulu ve elçisi (Resül) olduğunu diliyle "Özgür Kâinat Cumhuriyeti"nin vatandaşlığına giriş andını yapar, imzalar.

O müslüman ki, namazın huşu içinde kılar... Namaz ki, kâinattaki her zerrenin yaptığı evrensel bir davranıştır. Allah (cc)'a, sonsuz nimet, kudret, azamet sahibine borçlu olduğu şükran ve saygı duygularını ifade edebilmek için mümkün olan bütün gayretli, cehdi gösterir.

O müslüman ki, zekât verir... Sosyo-ekonomik dayanışmanın eşsiz ve ölümsüz prensibi zekâtın, üzerinde ihtiyaç sahipleri bir hakkoolduğunun şanı...dır.

O müslüman ki, oruç tutar... Orucun, ruhunun azarında madde yükünü hafifletecek -bazan kaldırarak- en "insani" davranış olan Yüce Yaratan'ya "oruç"unu sağlayacak mücizevi bir etken olması yanında, yeryüzündeki -ve kâinattaki- milyonlarca aç canlının (yaratığın) derdine ortak olmanın ızdırabil hazzını tadar.

akın eden çeşitli ırk, renk ve yapıdaki kardeşleriyle gönül gönüle kaynaşır, İslâm'ın diller, renkler ve ırklar üstüne yükselen evrenselliğini somut olarak görür, yaşar...

O müslüman ki, Hz. Peygamber (SAV)'in, hatta Hz. Allah (CC)'ın huylarıyla huylanmaya çalışmayı hayatının en büyük amacı sayar.

O müslüman ki, omurludur... Allah (CC)'dan gayri hiçbir güç ve değer önünde eğilmez, alçalmaz, küçülmez.

O müslüman ki, azimlidir... Sabrın iğnesiyle içinden kevsirler fıskıran kuyular kazar...

O müslüman ki, kanaatkârlıdır, tok gözlülüğün en büyük hazine olduğunu bilir, darlıkta, bollukta onu etkilemez, her hal-ü kârda huzurludur, mutludur.

O müslüman ki, iradesine sahip olmanın verdiği benzersiz avantajla en güç durumlardan yüzünün akıyla sıyrılmayı Allah'ın izin ve yardımlarıyla baştır. O müslüman ki, taşınmaz dürüstlüğüyle toplumda güvenilirliği ile seçkinleşir sevilir, sayılır.

O müslüman ki, merhametinin boyutları ailesini, çevresini aşmış evrenselleşmiştir. Yeryüzünün, gökyüzünün öbür ucunda bir kardeşinin, bir insanın burnu kanasa, eline bir di-

gözü gibi korumuştur, korumaktadır.

● Barış sağlama gayreti

O müslüman ki, "Sulh ta hayır vardır ilâhî düsturu doğrultusunda büyük ve küçük cihatlarından galip çıkarak iç ve dış barışı sağlamıştır.

O müslüman ki, O müslüman ki, insancılık, insansızlık duygusu, şuhunda "Yaratılmışı severiz Yaratan'dan ötürü" ilkesiyle ifadesini bulmuştur.

O müslüman ki, iffetlidir... Zıvanın her türlüşüne yaklaşmanın ilâhî yasaklardan olduğunu, Allah'tan korkulması gerektiği gibi korkarak uzak durur.

O müslüman ki, gerektğinde gözünü kırpmadan ölüme koşacak kadar fedakârlık ve fedakârlık örneklerini sergiler.

O müslüman ki, verdiği sözlü ya da yazılı ahde, emanetlere, daima sadıktır.

O müslüman ki, yiğitliği, mertliği sırf şan şeref için değil, Allah rızası içindir.

O müslüman ki, bir te-bessümü şafaklara, gülşenlere bedeldir.

O müslüman ki, sırrını gerektiği gibi saklar, kendisine açılan surları gizlemeyi de şeref meselesi sayar.

O müslüman ki, yardımseverliği, çalışkanlığı, karşılıksız iyiliği hayatının parçalarından biri haline

gönüllü, çelebi, efendi haliyle herkese kendini sevdirebilir, her yüreği harekete geçirebilir.

O müslüman ki, dünyanın kendisine verecek fazla bir şeyi olmadığını, ama onun dünyaya verecek çok şeyi olduğunu bilir ve verebileceği herşeyi verir.

O müslüman ki, her anda ve mekanda Allah'la birlikte olmanın verdiği sınırsız huzuru tatmin olmuş kalbinin bütün gevskâtinin yakın ve uzak çevresine güneş gibi saçarak toplumun huzur ve denge unsurudur.

● Allah'ın rızası...

O müslüman ki, boş şeylerden daima yüz çevirir. Yemek yemekten, su içmekten, savaşmaya evlenmeye, devlet kurmaya kadar yalnız ve yalnız Allah'ın rızasını gözetir.

O müslüman ki, Rabbi'nin âyetleri okunduğu zaman, kalbi ürpereyerek O'na döneceği günü düşünerek iyi işlerde yarış eder kardeşleriyle ve tüm insanlarla.

O müslüman ki, Peygamber (SAV)'i kendi nefsinde çok sever, O'nun uğrunda canını seve vermekten çekinmez, şeref duyar...

O müslüman ki, kardeşlerine karşı yumuşak, merhametli, kâfilere karşı sert ve orurludur.

O müslüman ki, kâinatın zamanlar mekânlar üstü boyuta boyutsuzluğa yükselmiş,

O müslüman ki, hayatla ölüm, ezelle ebed, hürriyetle esaret, varlıkla yokluk, aydınlıkla karanlık, sevgiyle nefret... boyutları arasında daima O'na yol bulabilir.

Ve o müslüman ki, "Ey tatmin olmuş nefis, gel Cenneti'ne giriver" hitabıyla mest, O'na kavuşmanın erişilmez hazzıyla yana yana bütün zamanlara ve mekânlara haykırır: "Yalnız Allah'a kulum, ey insanlar siz de yalnız O'na kulluk edin, O'ndan başka tapınmaya lâyık ilâh yoktur..."

O bu çağrıyı illiklerinde

İnsanlar birer halifedirler

“Ben yeryüzünde bir halife (vekil, naib) yaratacağım (var edeceğim) demişti Rabbin meleklerle...” (Bakara; A: 30)

Böyle buyuruyor yüce Yaradan, Ebedi Kelâmi Furkan'da... İnsan hakkında...

İfade gayet sade ve açıktır. Her insana bu görevin (halifelik) verildiği anlaşılıyor. Bu ne büyük bir şeref ne büyük payedir, insan için... Bu büyük “emanet”i yüklenen insandan kaç ne değerli bir yaratık olduğuna müdriktir acaba...?

Allah (CC)'in, kâinatın yegâne ve rakipsiz Hâkim'i, Hükümran'ı (Hükümdar'ı) Allah'ın “vekil” olarak nasb ve tayin ettiği insan, kendisine verilen bu ilâhi görevi yerine getirmekte midir? Veya ne derece yerine getirmektedir? Bu sorulara olumlu cevap verememenin utancı içindeyiz...

Böylesine önemli ve kutsal bir görevle yeryüzünde iskânına izin verilmiş olan “insan”, aslı görevi, yaradılış gayesi olarak Allah'a kulluğu yerine getirmek şöyle dursun, ömrünü fitratına tamamen terâş nice gereksiz işlerle heder etmektedir...

Ya bu “halifelik” (vekillik) görevini yerine getirenler yok mudur? Elbette vardır... Hem de seve seve, gözünü budaktan sakınmaksızın, hayatlarını gözlerini kırpmadan ortaya koyanlar daima var olmuştur, vardır ve var olacaktır yeryüzünde...

Bu göreve talip olanlar, böyle davranmakla Yüce Yaradıcımız'ın bütün kainatta cari olan kanunlarına baş eğmekle yaradılış gayelerine uygun birer insan olarak yaşamının ecrini dünyada ve ukbada elbette göreceklerdir. Bu Allah'ın va'didir. O'ndan doğru sözlü kim vardır ! O sözünden asla dönmez...

Bu şerefli göreve talip olanlar mü'minlerdir, “gerçek mü'minler”dir...

İslâm'ı bütün boyutlarıyla algılayabilen, kavrayabilen ruh ve kafalarıyla çevrelerini çağlarını ve çağları aşarak bu çağlarüstü eskimez, pörsümez daima taze ve güçlü “boyut”a yükselebilenlerdir ancak Allah'ın yeryüzündeki “halifeleri”.

Bu insanların başında, en önde peygamberler gelmektedir.

Daha sonra onların “halifeleri” sahabeleri, gerçek alimler, salih mü'minler... gelir..

Kâinatta atomdan, protondan galaksilere (onlardan daha büyüklere ve küçüklere) ' var geçerli olan ebedi kanunlara karşı gelmek insan için affedit-

mez bir :SUÇ, korkunç bir talihsizlik, kendi kendine büyük bir zulüm, dahası eblehliktir..

Böyle bir davranış “emanet”i yüklenmekten ve verilen “görev”den kaçmak değil midir?

Her insan bir “halife”dir. Yani Allah'ın yeryüzündeki halifesidir.

Bu görev herkese istesede istemesede verilmiştir.

Bu şerefe, bu payeye lâyık görülen insanın bu görevden “kaçması”, kendisine hiç de yakışmayan işler peşinde koşması nankörlük, daha doğrusu ahmaklık değil de nedir?

Allah'ın koyduğu kanunları kendisinden başka hiçbir kimsenin değiştirmeye ne imtiyazı vardır ne gücü...

Velhasıl her “gerçek mü'min” bir halifedir, yeryüzünde... Ve yeryüzünde gerçek mü'minler var oldukça “halifelik” de olacaktır...

Allah'tan bizleri “halifelige” lâyık gördüğü, mutlu, şerefli, salih kullarının arasına ilhak eylesini niyaz eyleriz...

Allah'ın selâmı, selâmeti, esenliği, inayeti ve nusreti inananların, hidayeti inandımayanların üzerine olsun...

Ahmed KANYILMAZ

1400'e doğru

(Başarafa 2. Sayfada)

Kutlama törenleri —her zaman rastladığımız cinsten törenlere benzememlidir. İslâmın şanı ve evrenselliğine lâyık olmalıdır. Yapılacak en önemli işlerden biri de, —başta yüce Kur'an olmak üzere başlıca İslâm klâsiklerinin ve günümüzde bu muhteşem davaya kafasını ve kalemını adanmış şahsiyetlerin eserlerinin toplumun bütün kesitlerine dağıtılıp yaygınlaştırılarak daha müessir bir hale getirilmesi olmalıdır.

Eğitim sistemimizdeki büyük bir boşluk olarak göze çarpan dinî eğitimin, Kur'an kurslarının yaygınlaştırılması, manevî ilimler yükseğinin acılması gereklidir.

Yayın ve haberleşme imkânlarının son derece ileri, elverişli olmasından faydalanarak sağlıklı İslâmî yayınların iyi bir teşkilatlanmaya gidilerek yurt ve dünya çapında dağıtılmasına, tanıtılması yoluna gidilmelidir.

Konferanslar, filmler, vaazlar bu yaygınlaştırmada ve müessiriyette yardımcı unsurlar, ufuk genişletici vasıtalar olarak değerlenmelidir.

Bu olağanüstü, eşsiz nizamın şuurlu tatbikçileri elinde cihana yeniden hakim olarak, üstün medeniyetler meydana getirmesi için hiçbir engel yoktur... Yeter ki Allah (C) da bunu arzu etsin. Biz O'nun dinini yüceltmeye talip oluruz o da elbette bize yardımcı olacaktır.

Ufukta parlamaya başlayan 15. y.y. güneşinin hem İslâm hem bütün insanlık alemine hayırlı ve uğurlu olmasını ulu Yaradan'dan gönülden niyaz eylemekteyiz.

Ve niyaz eylemekteyiz ki, bu kutsal savaşta bizlerin, de büyük payı olsun...

Allah İslâma lâyık olduğu, şanı ve şerefi suuru en kısa zamanda

Günümüzden tam 1399 yıl önce, sonsuz ufukların çerçevesindeki engiz bir çölede, kızgın güneş altında kutlu bir kabile ağır ağır yol almaktadır.

Sonsuzluklara doğru bir ilerleyiştir bu adıta...

İlk bakışta önemsiz, silik gibi görünen bu kabilede öyle bir insan vardır ki, ruhen, fikren, bedenen (manâ ve madde yönleriyle) gelmiş geçmiş tek mil yaratıklarınsı ve (innin) fevkinde, fevkalbeşer bir yaratılışa olup, kâinatın O'nun yüzü suyu hürmetine yaratıldığı hitabına Yaradan tarafından mazhar olmuş mukaddes bir zattır. Adı ve yaptıkları bütün çağları dalgalandıracak, sarsacak, ürpertecek kadar temiz ulvî aydınlık, büyük, güçlü bir ruh.

Bu yüce zat Hz. Muhammed (SAS)'den başkası değildir.

Ve başta Hz. Ebu Bekr Sıddık (RA) olmak üzere yakın dostlarıyla Allah'ın emri üzerine Mekkeden Medine'ye hicret etmektedirler.

İslâma yeni bir yön, yeni bir havre yeni bir güç vermek için...

...İlâma ve insanlığa...

Hicret...

İnsanlık tarihinin bu en önemli hadîsinin cereyan edişinden bu yana 1399 yıl geçmiş... Bir kaç ay sonra 14. y.y. dolacak ve 15. yüzyıla girilecek...

Yeryüzü ve gökyüzü bu mutlu günlerin gelmesini dört gözle beklemektedir.

Bu hayırlı kâfilenin ayak izleri çağlar boyu insanoğluna yol

DÜŞÜNCE

Hicri 1400'e doğru

II

Şümed KAMYILBAZ

Onun ölümsüz ışığından nasıldır olan mutlulara (canlı cansız tek mil yaratıklar) ebedî kutsal bir hazzın sarhoşluğu içindeyken bile, nasipsizlerin halleri akıllanma ve gözlerini önüne geldikçe derya zümaz ızdıraplara düşen mutluların görevi, görevleri büyüktür, kut saldır, ağırdır...

Fakat herşey yağmen, bu göreve talip olan bir kimsenin (ve kimselerin) ilk önce samimi bir imanla aydınlanmış, arınmış, göç-

rek mutluluk, barış, kardeşlik, açık yoluna yöneltebilir.

Ancak böylelikle, ta ilk çağından beri dalma en olcağa, en hânce, en sinsice sa'dimlara hedef olmuş yüce İslâm dini, ezelden ebediyete doğru uzanan ve çağlar üstünden geçen o ıyık yolda ilerleyebilecek, ilerletebilecek, ulvi sesi çambar çamber çağrı, çağları sarabilecek, sarsabilecek ürpertebilecektir...

Moderne tiravunların yeryüzünü sardığı ve insanlığı tahakkümlediğine almaya çalıştığı çağımızda, inanan, gerçekten inanan ve seven ruhların İslâmın sonsuz gölgeli sancığı altında toplanmaları, Hz. Muhammed (SAS)'in manevî rehberliğinde kutsal savaşlarını, herşeyi göze alarak başlatmaları, hızlandırmaları zamanı gelmiştir...

1400 hicri yılı İslâm için yeni bir toparlanış, ağız, açılanış yılı olmalıdır...

İnananlar için de, inandırmayanlar için de başka bir kurtuluş yolu, reçetesi yoktur, düşünülmez.

O İslâm ki, ruhlarda yaptığı, yapacağı olağanüstü gerçek irkâlıkla, insanoğluna ulaştırabileceği en yüksek madde ve manevî medeniyete (yaşayış tarzında) yükseltebilecek tek kusursuz, değişmez, eskimez, pörsümmez sistem olarak geçmişte olduğu gibi gelecekte de çağın, çağların sonlaacağı birlik hal çaresi olarak görünmektedir, böyle kabul edilmelidir. Gerçek budur.

Hicret olayı, sembolik olarak,

«En şaşırtıcı olan da şu: Ken dilerine olan bu aşırı hayranlıklarıyla diğer bütün milletler nezdinde de «itibar» sahibi olduklarına yürekten inanırlar.» (Sah: 38) Gerçekten çok şaşırtıcı ve garip değil mi?

«Batı, Doğu medeniyetlerinin zirveye ulaştıkları dönemde, tarihte henüz esamesinin okunmadığını unuttur gözükmektedir.» (A.g.e. Sah: 99)

Doğu kültürünün ağır ağır fakat emin adımlarla yeniden zirveye yükselişini farkeden batılılar, telâş ve panik içerisinde olmakta haksız mıdırlar?

«Batıların böbürlendikleri bütün üstünlükleri, maddî olanı hariç, düpedüz hayalidir. Maddî üstünlükleri ise hiç kimsenin inkâr edemeyeceği kadar apaçık ortadadır. Ama kimsenin (hele gerçek müslümanların, doğu kültürünü taşıyanların) buna gıpta ettiği de yok! Ama işin acı yanı, Batıların bunu suistimal etmeleridir.» (Sah: 100)

«Batı'nın Doğu'ya verebileceği tek şeyi olan şu zihnilik sah te biçimleri olan zihin değildir katıyken. Bu haliyle Batı'yı tatmin eden şey esastan mahrum olduğundan, Doğu'ya en küçük zihni tatmin vermekten tamamen uzaktır.»

«Batı ilmi, hiçbir şekilde sanayi ile kanştırılmadığı ve bunun ameli uygulamalarından bağımsız olduğu durumuyla bile, Doğuluların gözünde, yine de sözünü ettiğimiz şu «cahil bilgi»den ileri gidememektedir. Çünkü üst düzeyden hiçbir ilkeye bağlı değildir.» (Sah: 125)

Alıntılar, çoğaltmak mümkün dür. Ancak, kitabın tamamının okunması çok daha yerinde olacaktır.

Evrensel, derin, sade, yumuşak, ağırbaşlı, dengeli Doğu kül-

DOĞU- BATI VE VİZE

(Başarıkı 2. Sayfada)

gönülleri saran, kavriyan, ürperen ve İslâm'la şereflendiren, yücelten müstesna yapısıyla layık olduğu yere ağır ağır oturmakta, saltanatını yeniden tesis etmektedir. Bundan daha tabii ne olabilir ki! Bugün yalnız Almanya'da yarım milyondan fazla müslüman olmuş Alman vardır. Almanya müslümanlaşmaktadır. Fransa, İngiltere, Hollanda müslümanlaşmaktadır. Avrupa müslümanlaşmaktadır. Amerika müslümanlaşmaktadır. Dünya müslümanlaşmaktadır, müslümanlaşmalıdır.

«Küfrün hileleri, desiseleri ters yüz edilmektedir «mekrullah»la.

Bu gidiş, insanlık hesabına sevindirici bir gelişmedir.

İnsanlık eline —belki de son defa— geçen bu evrensel, ilâhî fırsatı, nimeti tepmeme akıllılığını gösteremezse, kendi eliyle kendi sonunu hazırlama bahtsızlığına düşmesi hiç de şaşırtıcı olmıyacaktır.

Bize, biz müslümanlara, «müslümanım» diyen herkese —bu şartlar altında— düşen Kur'an ve Sünnet ölçülerine uymayan bütün değerlere şuurla tavır alarak, var gücümüzle iç ve dış yapımızı geliştirerek, birlik, kardeşlik, barış,

icinde örnek bir topluluk olarak yaşayacaktır.

İnsanlığı gerçek mutluluğa kavuşturacak tek sistem olan İslâm'ı 15. y.y.'da yeniden canlandırması ve harekete geçirmesi için bizleri vasıta etmesine yüce Mevlâ'ya sonsuz niyazlar ediyoruz.

Allah (CC) 'ın inayeti, muhabbeti, rahmeti, nusreti inananların, hidayeti inananların üzerine olsun!

Amin! Ya Muin!

(1) Müslümanlığı kabul etmiş bir Fransız düşünürü

25.11.98

DUSUNCE

● Avrupa —ne yazık ki— kendini «maddî gelişme»ye hem de çığınca kaptırdığı için, gidışı pek parlak görünmemektedir. İslâm (Doğu) kültürüne ambargo koymaya çalışacağına onun sonsuz, evrensel hazinelerinden yararlanma yoluna giden bir batı, daha akıllıca davranmış olmayacak mıdır?

Avrupa ülkelerinden Almanya, Fransa, Belçika, Hollanda, Lüksemburg, Hollanda ve İsviçre'den sonra, İtalya, İspanya, Portekiz, Bulgaristan, Yugoslavya, Romanya, Avusturya da Türk vatandaşlarına vize uygulamaya hazırlanıyorlarmış.

Vize uygulama sebeplerini her ne kadar batılılar sosyo-ekonomik, siyasal, v.b. sebeplere dayandırıyorlarsa, dayandırmak istiyorlarsa da, asıl sebep başkadır. Asıl sebep Avrupa'da —ve dünyada— sel gibi, çığ gibi büyüyen İslâm'ın yayılışını önlemektir.

Evet, bu «vize» aslında, sadece Türk vatandaşlarına değil onların Avrupa'ya getirdiği «doğu kültürü»ne konmaktadır, konmak istenmektedir. Daha sekiz - on yıl önce işçi işçi diye yırtılan Avrupa, sayıları milyonu geçen müs-

DOĞU- BATI VE VİZE

Ahmed KANYILMAZ

lûman Türklerin batı tekniğini —ellerinden geldiğince— öğrenmeleri yanında, taşıdıkları evrensel doğu kültürünün, batı kültürünün kofluğu, temelsizliği karşısında üstünlük sağlamaya başlaması, gerçek bir «futuhât»a girişmesi üzerine aldıkları tedbirdir. Fakat herşey başunadır, İslâm gelmektedir...

Denedikleri bütün formüller, kurdukları tuzaklar, düzenler bir

ycorar sağlamamıştır, sağlamıyacaktır.

Daima kaba kuvvete, sömürmeye, üretmeye, ve tükettirmeye alışık olan, kendini beğenmiş, tek taraflı (maddî - teknolojik) gelişmesiyle bir ücûbe görünümünde olan Avrupa (batı) medeniyeti —nasıl medeniyetse— 'nden başka türlü bir davranışı ancak ona ahmakça bir hayranlıkla bağlı olanlar bekleyebilir.

İsterseniz, Renè Guenon (Abdülvahid Yahya) 'nın (1) Yeryüzü Yayınları aracında çıkan Doğu ve Batı adlı eserinden aldığımız şu satırlara birlikte göz atalım:

«Maddî gelişme ile saf zihnilik birbirine taban tabana zıttır, birine kendini kaptıran zaruri olarak öbüründen uzaklaşır.» (Sah: 32)

Avrupa —ne yazık ki— kendini «maddî gelişme»ye hem de çığınca kaptırdığı için, gidışı pek parlak görünmemektedir. İslâm (Doğu) kültürüne ambargo koymaya çalışacağına onun sonsuz, evrensel hazinelerinden yararlanma yoluna giden bir Batı daha akıllıca davranmış olmayacak mıdır? Fakat bunu bir türlü kendine yedirememektedir. Endülüs Emevileri karşısındaki kompleks içindedir bugün Batı medeniyeti...

Okumaya devam edelim:

«Batıların medeniyet dedikleri şeye, başkaları barbarlık diye bilir. Çünkü özü, yani üst düzeyde bir ilkesi yoktur bunun. Batıların kendi özü değerlendirmelerini başkalarının empoze etmek hakkını (imtiyazını) nereden alıyorlar?

Budur onları çığına çeviren, ahmaklaştıran...

Kaynağı ölümsüz Furkan olan, Allah (CC) Medeniyeti barışı, kardeşliği, adaleti yeniden tesis etmek üzere geliyor...

Tank, top, tüfek, atom, nötron bu gelişin önünde birer çocuk oyuncağından farksızdır...

Sevginin önünde nefret barışın önünde, savaş, adaletin önünde zulüm ve mananın önünde madde ne yapabilmıştır, ne yapabilir?

Gelen Çağ'ın getirmekte ve ortaya koymakta olduğu silahlar, bütün sıcak, soğuk savaşları sona erdirecek, kırıncılıkları, dargınlıkları, hileleri, zulmü ortadan kaldıracak güçte ve kapasitededir.

Yeter ki bu silahlar usta —cihad-ı ekberi kazanmış— silahşörlere eline geçsin.

Bu üstün pusatlarla kuşanmış savaşçıların oluşturduğu ordular taşıyacaktır yüreklerinde, avuçlarında bir kor gibi bu Çağ'ın, medeniyetin temel taşlarını...

Bu Evrensel Anıt'ın sonsuz kubbesi altında toplanacaktır insanlık... Toplanması menfaati icabıdır...

Yoksa bu çürüyüş, bu kokuşma, bu çöküş, bu batış başka türlü önlenemez...

İslâm'ın bu hasta bünyeye müdahalesi şarttır. Ve İslâm bunun kutsal bir görev olduğunu çok iyi bilmektedir.

Çağ, İslâm'ın mübarek elleriyle şifa bulacaktır.

Sunun, bunun kanlı, irinli elleriyle değil.

Ve şifayı İslâm'dan başkasında arayanlar nezleyle kanser olacaklardır. İslâm'da şifa arayan hanşerliler eskisinden daha güçlü daha sağlıklı olacaklardır.

2 Ekim 1980

DÜŞÜNCE

- Orta - Doğu'da, ve yeryüzünün birçok yerlerinde boşu boşuna insan kanı akıtılıyor... Dünyayı kana bulayan elleri artık tanıyoruz, daha iyi tanıyoruz

Eney zamandan beridir sınırlı çatışmaları biçiminde görülen İran-Irak anlaşmazlığı —ne yazık ki— savaşa dönüştü.

Ve süper gücülerin isteği böylece yerine gelmiş oldu. (!)

İran İslâm Devrimini bir türlü hazmedemeyen Sam Amca ile İslâm'ın ezeli düşmanı Moskof'un danışıklı döğüşleri de meyvelerini (!) vermeye başlıyor...

Fakat artık bunun pek bir yararı olacağı sanılmıyorsa...

Ancak Orta-Doğu'da ve yeryüzünün birçok yerlerinde boşu boşuna insan kanı akıtılıyor... Dünyayı kana bulayan elleri artık

TUTUSAN ORTA - DOĞU

AHMED KANYILMAZ

tanıyoruz, daha iyi tanıyoruz...

Her iki süper-gücenin de —başta Orta-Doğu olmak üzere— yeryüzünün dört bucağında ki iç ve dış kaleleri birer ikiye düşüyor...

Telâşları, panikleri —bu yüzden— giderek vahşete dönüşüyor... Akılları sıra müslümanları sindirmek istiyorlar...

Amerika ve Avrupa ekonomileri can çekişiyor... Dış ticaret açıkları her ay, her gün giderek artıyor. Sosyal ve kültürel yapıları da zaten yürekler acısı. Orta-Doğu petrol politikası bilinçli bir şekilde kullanılırsa, çok de-

ğil birkaç yıl içinde ya o görkemli bacalar tütmez olur, ya da müslümanların yaktığı ocakların dumanları tüter o bacalardan...

Ve yüzyıllarca müslümanları ezen, horlayan, sömüren bir medeniyetin (!) sonunun daha parlak olmasına en önce Allah (CC) razı olmaz.

Öte yandan SSCB'nin bu gün İslâm'dan memnun olmayan (!) Afganistan'a hürriyet (!), barış (!), kardeşlik (!) medeniyet (!) götürmek için ordularını bütün teçhizatıyla harekete geçirmesi ne kadar abesse, USA'nın da birçok hür milletin hamisi kesilmesi o kadar gülünçtür.

Ama çağ paradokslar çağdır... Çağ bir kali-yuga'dır... Ama her Çağ'ın bir başı bir de sonu vardır. Yeni, yepyeni, eskimiz, pörsümez yeni bir Çağ'ın yeniden gelişini göremiyenler, bir Çağ'ın bittiğini hiç göremezler.

Orta-Doğu'nun —hatta dünyanın— en modern silâhlarına sahip ülkelerinin başında gelen ve gerektiğinde topyekûn savaşabilecek bir iman birliği ve şuuru içinde bulunan İran'la Irak'ın başa çıkması mümkün müdür? Dünyanın en önemli petrol yolunun İran'ın kontrolüne girmesi İslâm Alemi için daha iyi olmaz mı? Bütün bunlar bir yana bunca müslüman kanının dökülmesinin ve balını kim yüklenecektir.

Halkını değil, kendi çıkarlarını ön plânda tutan ve belli güçlerin emrinde olan efendilerinin bir dediğini iki etmeyen uşak ruh

DUSUNCE

Sanki meleklerin ellerinde ışıktan süpürgeler, karanlıkları yolumuz üzerinden savura savura, bizi oraya, o kutlu menzile ulaştıracak geçidi temizliyorlar hazırlıyorlar.

Ya biz, o yoldan almamız ak, başımız dik, daha doğrusu almamız kara, başımız eğik süklüm, püklüm geçerek O'nun Huzur'unda af dilemeye secdeye varmaya hazır mıyız?

Ramazan geliyor,
Cehennem kapılarının kapandığı, şeytanların bukağılara vurulduğu, cen net kapılarının açıldığı bu büyük fırsattan yararlanabilecek şuur uyanıklığın içinde miyiz?

Ramazan geliyor,
İşimizde, sözümüzde—hayatımızın her anında—biraz daha «insan» biraz daha «müslüman» biraz daha «kul» olmanın arzusuyla gönlümüz dalgalanıyor, hopluyor, yanıyor mu?

Ramazan geliyor,
Tuğut'un alçakça saldırılarıyla ruhlarımızda açılan yaraları sarmak üzere uzanan kutsal El sarmak için ellerimizdeki öteberiyi fırlatıp atabiliyor muyuz?

Ramazan geliyor,
Bize doğru koşan çocuğumuz uzun süren bir ayrılık sonu kavuştuğumuz bir yakınlıktan nice bin sevgiyle, hasretle, merhametle, rahmetle geliyor...
O'na doğru koşmaya hazır mıyız?

Ramazan geliyor,
Ruhumuzu ve bedenimizi saran dumanlar dağılıyor, bukağılar parçalanıyor ve özgürlüğün gerçek özgürlüğün hazzını iliklerimizde duyuyoruz.

Ramazan geliyor,
En İslâm dışı, fertlere evlere bile bir çeki düzen gelmesinin bir ürpertinin, davranışlarda bir ölçülülüğün bir zi mûmince sevindireceği günler geliyor.

Ramazana doğru

Ahmed KANYILMAZ

Ramazan geliyor,
Ta—Ha'larla, Ya—Sin'lerle, Fatihalar'la, İhlas'larla, Fetih'lerle, omuzlarında çağlar üstü çağda yüreği nebülüz nebülüz, başı hale hale geliyor...

Ramazan geliyor,
Dinamizmin, göklere yücelme arzusunun eşsiz sembolleri minareler gür halelerle sarılacak, teravihlerde saflar daha sıklaşacak, secdeye varan ahnlar daha çoğalacak...

Ramazan geliyor,
İslâm'a en uzak olanları bile etkileyen, saran, sarsan, kavrayan barış, kardeşlik, sevgi, adalet, rahmet müş tucusu ramazan geliyor...

Ramazan geliyor,
Mekke'den Ottawa'ya New-York'dan Tahran'a, İstanbul'dan Urfa'ya Erzurum'a Bursa'dan Kahire'ye Tavvan'a Medine'den Yeni Delhi'ye... mahya mahya, kubbe kubbe, şerefe şerefe, ayet ayet sure sure, şadırvan şadırvan yükselen ve yayılan İslâm Ruhu'nun kâfur kokulu soluklarıyla küfrün kasvet atalet, ızdırap veren havasından, yükünden cihanı kurtarmanın sevinci mutluluğu içinde geliyor..

Ramazan geliyor,
İç ve dış düşmanlarla yaptığımız savaşın daha bir kızıştığı anlam kazandığı, zafere bir adım bir soluk daha yaklaşabileceğimiz yaklaşabilmek için yeni bir düzenle taktikle bilgiyle kuşanarak ortaya atılmamız şuuruna daha bir varmamız gereken günler mevsimler yaklaşıyor, Hazır mıyız?

Ramazan geliyor,
Avlulara, aydınlık, ferah avlulara inen kuşlar daha bir coşkulu, şadırvanların çevresini sarmış olanlar daha bir gayretli görünüyor...

Ramazan geliyor,
O iftar anında, mütevazî ama bereketli ve helâl yiyeceklerin, yayıldığı soframızdan ağızımıza getireceğimiz bir zeytin danesi, bir yudum su o manayla maddenin barış içinde karıştıkları, hayatımızın en anlamlı maniyelerini yaşayacağız...

Ramazan geliyor,
Allah (CC) ile kulları arasındaki kalın perdelerin oruç rüzgarıyla dağıldığı, aralandığı, ebediliğin yücünü gösterir gibi olduğu o olağanüstü demlerin yaşanacağı günler geliyor...

Ramazan geliyor,
İlâhî hünerin kulu eli oruç, ateş ığnesiyle mü'min gönüllere sabrın, imanın şahane motiflerini nakış nakış işlemek üzere geliyor.

Ey mukaddes islâm ümmeti,

Ey inanân bütün kavimler...

Ey yüzyıl'ın, yüzyıllar'ın karanlık ufuklarında, puslu göklerinde güneş güneş, yıldız yıldız, nebülöz nebülöz beliren alev-ışıklar...

Ey, en yüce aşkla dolup taşan mübarek gönüllerini, temiz bedenle-yücüler yücesi Yaradan'a adanmış ürvi insanlar...

Ey, en güzel Yol'un mukad-des, muzdarip ve şanlı yolcuları...

Biliyorum yükünüz ağır... Biz de o kutlu yükün ağırlığını omuzlarımızda, sırtımızda hissedendenleriniz and olsun...

Ey, İran'da, Afganistan'da Eritre'de, Irak'ta, Mısır'da, Hindistan'da Lübnan'da.. küfrün karanlığını dağıtmak için cihad veren yiğitler...

Yüreğimiz sizinledir... Allah ruhunuza, bileğinize güç versin...

Fakat yükün, emanetin böylesini taşımaya dünden razıyız...

Öyle değil mi sevgili kardeşlerim?..

Bundan büyük şeref olur mu bizler için?..

Sırtlarımızda, omuzlarımızda Gözler'in kutsal yükü ile birlikte, insanlığın, çamurlarda, karanlıklarda çirpınan, çirpındıkça batan zavallı insanlığın yükünü de taşımak zorundayız...

İşte bu yüzden işimiz, görevimiz güç, çok güç dostlar...

Göklerden güç alan, hür ruhlarımızda, güven içinde eylemlerimizi bütün hoşgörümüzle, merhametimizle, bataklardaki, karanlıklardaki bahtsızlara uzatmak, onları aydınlıklara, sonsuzluklara çıkan Yol'da bir iki adım olsun ilerletebilmek küçük bir iş olmasa gerek... Bu fikri taşımak bile fevkalâde birşeydir...

Bize yaraşan da bu değil midir?

Sonsuzluk karşısında bir "an" bile olmayan dünyalık hayatımızı sonsuzluğa (en büyük ideale) feda etmek az şey midir?

Evet siz, sizler Adn'ın, Firdevs'in güzel varisleri, sizleriniz ey yiğit gönüllü savaşçılar...

Fakat bütün bunların -ve herşeyin- üzerinde O'nun hoşnudluğu, rızası vardır ki, herşeye, herşey-

MUKADDES DAVET

* Ahmed KANYILMAZ

Gözlerin ışıltılı sarınlığını,
sonsuzluğunu, muhteşem dengisini anlatmalıyız onlara...

İnanmanın huzurunu, sükununu, sevincini, büyüklüğünü...

Ama anlarlar, ama anlamazlar... Biz söylemeli, haykırmalıyız o

lanca' gücümüzle

Kutsal görevimizi yerine getirmiş olmak için...

Barut, kan, vahşet, zulüm kaosunda cihanşümül sesimizi duyurmanın yollarını aramalıyız, aramalı ve bulmalıyız...

Bunun bir veya bir çok yolu vardır mutlaka...

Bizim yardımcımız yüce Mevlâdır... Bilelim ki "inanıyorsak en güçlü biziz..."

Ah zavallı Çağ'ım...
Dinle! Bu ölümsüz evrensel sesi dinle...

Bir an olsun kulaklarını tika ve yüreğini kulak yaparak bu sesi dinle, duymaya çalış hiç değilse...

Seni yüceltecek, bütün çağların üstüne çıkaracak olan ulvi sesi...

Fakat ah, sende bu kulaklar, bu gözler bu ruh varken kendi yürek tırmalayıcı, tüyler ürpertici sesinden başka bir ses duymana imkân yok ne yazık ki...

Ah, bu konuda yanılmış olmayı ne kadar, ne kadar isterdik...

Buna rağmen herşey bitmiş değil...

Pişman olmak için, tevbe etmek için henüz zaman var...

Nedamet duyarak ve evrensel ölümsüz bu sesin davetine uyarak, ulvi yolcuların rehberliğinde Hakk'a yürüyüp kurtuluşa kavuşmak için gel bu büyük sonsuz yürüyüşe katıl onlarla...

İşte başında nurdan halesi, işte gözlerinde Allah aşkının tutuşturduğu ruhunun aevli ışıltısını, aksettiren sonsuz bakışlarıyla işte bak Hz. Peygamber(s.a.s) kollarını açmış, bütün çağları kucaklar gibi insanlığa sesleniyor...

"Ey insanlar!.. Size sesleniyorum... Bu size belki son seslenişim olacak..."

Gelin, koşun Allah'ın yoluna girin... Ebedî saadete, huzura, sükuna, ölümsüzlüğe kavuşun... And olsun başka bir yol yok.. Kıyamet sizi böyle şu bulunduğunuz hal üzerine yakalarsa, bilin ki en büyük azab sizler için olacaktır..."

Ey yüce Resul (A.S.) ne kadar haklısın...

And olsun başka bir yol yok...

İyiliğe, güzelliğe, sonsuzluğa çıkacak başka bir yol...

Ey insan
Sen bataklıklarda, karanlıklarda çirpınmaya razıysan o başka elbette...

Artık kararını vermelisin...

Ey insanlık! bak güneş kavuşmak üzere.

Kapılar kapanacak az sonra uğultularla...

Ey çağ, kendine gel, ey çağlar kendinize gelin!

İş isten geçmeden....
Sevin, sevin, sevin,
İnanın, inanın, inanın...

zihnen batılı sayılmadıkları. Çünkü doğuya doğu bütün düşünceler bunlara artık yabancıdır. Geleneksel öğretilere karşı düşmanca bir tavır takınmalarını tek mazereti de bu konudaki bilgisizlikleridir." (S-142).

Bizim modern(!), aydınlarımız(!), bundan daha güzel anlatmak mümkün mü?

"Batılıların etrafı saçtıkları düşüncelerin geri tepmesi de pekâla mümkündür. Çünkü bu tür düşünceler bölünmeden ve yıkımdan başka birşey doğurmaz; modern uygarlığın şöyle veya böyle yıkılacak olmasının nedeni de bu düşüncelerdir. Bu yıkımın Batı halklarının kendi aralarındaki ulusal veya sınıfsal çatışmalar yüzünden mi, bazıların düşünüşü gibi 'batılılaşmış doğuluların istilasıyla mı, yoksa 'bilimsel ilerleme'nin yol açacağı bir tür tufanla mı gerçekleşeceği pek o kadar önemli değil; ne olursa olsun Batı dünyasını tehdit eden tehlikeler, Batı'nın kendi hatalarından kaynaklanmaktadır" (S-143).

"Doğu modern etkilerin sonucu olarak sadece geçici ve yüzeysel bir bunalıma mı sürüklenecek, yoksa Batı kendisiyle birlikte bütün beşeriyeti bir uçurumun eşiğine mi götürülecektir?" (S-143).

"Batı kendi etkisini her yerde sadece kaba kuvvetle kabul ettirmiştir. Aslında bunda şaşılacak bir taraf da yoktur. Çünkü bütün diğer açılardan böylesine zavallı olan batının kurduğu uygarlığın sadece bu alanda üstün olduğu görülmektedir" (S-144-145).

"... bu gerçeği ya çok saf olanlar, yahut da çıkarlarının tehlikeye düşmesinden korkan, kalimenin gerçek anlamında 'şeytan ruhlı' insanlar görmekten gelebilir" (S-145).

Yine batılılaşmış doğululardan söz edilerek:

"...Doğrudan doğruya zihinler üzerinde sürdürülen batı propagandasının ateşli birer ajanı olarak bu kişiler, teklif ettikleri batı için değil, asıl doğu için tehlikelidirler" (S-148) denilmektedir.

"Yillarca süren acılara insanı şaşırtan bir sabırla katlanan doğulular en sonunda kendi yurtlarında efendi gibi yaşamak istediklerini belirtiyorlarsa, bundan ötürü onları kim eleştirebilir?" (S-150).

"Batılılar yabancı istilaya karşı direndikleri zaman bunun adını vatanseverlik denir, öve öve göklere çıkarılır da, aynı şeyi doğulular yapınca bunun adı yobazlıktır, yabancı düşmanlığıdır" (S-151).

"Eğer insanlar modern dünyanın özünde yatan şeyin ne olduğunu gerçekten anlayacak olsalar, bu dünya o anda ortadan kalkar. Çünkü onun varlığı bilgisizlik gibi -ve sınırlı herşey gibi- tamamen olumsuz bir varoluş tarzıdır. Varlığını sadece geleneksel ve beşerüstü hakikatin inkârına borçludur." (S-157).

"Her bakımdan gerçekten şeytani olan modernist anlayış elinde bulundurduğu bütün imkanlarla bu unsurların(ona karşı çıkan seçkinlerini) birleşmelerini önleyebilmek için çabalamaktadır. Oysa bugün toplumdaki soyutlanmış olan ve darmadağınık yaşayan bu unsurların yaygın zihniyetleskiliyebilmeleri için birleşmeleri zorunludur." (S-166).

"...çok uyanık, hatta çok şüpheli davranmak gerekir; çünkü o zamana kadar başanıza ulaşmamış olan 'düşman' en değişik, sırasına göre en umulmadık kılıklara girmesini çok iyi bilir. Modern maddeciliğin etkisinden kurtulduklarını düşünen bazı kişilerin ona karşı gibi görünen, ama aslında aynı sınıftan olan başka sınıfları tuzağına düştükleri çok sık görülmektedir." (S-167).

Doğu kültürüyle silâhlanmış olan gerçek aydınların, çok dikkatli olmaları ve tavrılarını ona göre almaları gerektiği ne güzel vurgulanıyor.

Ve kitap şu derin cümleyle sona eriyor: Vincit omnia Veritas(3).

Okumalıyız, çok okumalıyız kardeşlerim. Çok okumalı ve düşünmeliyiz...

Üzerimize tufan sağnakları gibi gelen tağuti saldırılara karşı durmak için "bilgi", doğru, yüce bilgi silâhıyla kuşanmalıyız. Kuşanmalı ve artık savunmadan çıkarak taarruz safhasına geçmenin zamanı geldiğinin şuuruna varmalıyız.

Ve feth-i mübine ulaşmak istiyorsak hakıdan, daima hakıdan yana olmalıyız.

Allahın(CC) selamı, selâmeti, esenliği, inayeti, inananların, hidayeti, inananmayanların üzerine olsun.

Amin! Ya Muin!

(1) Kali-Yuga'nın Tibet dilindeki gerçek anlamı "bulanık tortular çağı" dir. Aynı şekilde Kali-Yuga'nın son aşaması da 'bulanıklık-lan günden güne arttığı zaman' olarak tanımlanmaktadır.

(2)-Prof.Kazım İsmail Gürkan Cad. 5/3, Kağaloğlu-İst.

(3)Hakk herşeyi fetheder.

Birbirinden güzel eserler yayınlamayı sürdüren Yeryüzü Yayınevi(2)'nin Modern Dünyanın Bunalımı da dikkati çekiyor.

Hem yazarı hem muhtevasıyla...

Yazandan da, çevirenden de, basanlardan da, okuyanlardan da Allah(CC) razı olsun.

Eserin yazarı René Guenon aslında bir Fransız. Bir Avrupalı yani. Düşünen, "doğru düşünün" bir Avrupalı yalnız. Bu yüzden de "alim" olmuş, Abdülvahit Yahya adını almış. İçinde yaşadığı toplumu çarpıcı bir üslupla, sağlam bir mantık örgüsü içinde anlatıyor, eleştiriyor, yorumluyor...

Kitaptan her renkten, her "izm" den olanları alacağı dersler var. Özellikle Avrupa'nın -ve her olayın- kabağını görebilenler için "öz" e götürücü bu güzel çalışmadan bazı bölümleri birlikte okuyalım:

"Artık Batı uygarlığının hep aynı yönde sürekli gelişeceğine inanmayan, bu uygarlığın bir gün pekala durabileceğini, hatta büsbütün bir tufanın içine gömülebileceğini düşünen insanlar var" (S.8)

"Eğer batıda gerçek anlamda bir entelektüel seçkinler topluluğu oluşacaksa, bu topluluğun kendisinden beklenenleri yerine getirebilmesi için yukarıda saydığımız nedenlerle (bu nedenleri buraya almaya imkân yok, kitap okununca anlaşılacaktır) doğu öğretilerine gerçekten vakıf olması gerekecektir" (S.43)

Bizim batı kafalılarının ibret almasını arzu ettiğimiz nefis bir tesbittir bu!

... herşeyi kaplamak ve bütün beşeriyeti kendi tutarsızlıklarının girdabına çekmek üzere olan, aslında batının kendisidir. Bu yüzden batıyı savunmak lâfı en azından tuhafır. Eğer gerçekten söz konusu savunmanın doğuya karşı yapılacağını söylemek istiyorlarsa -ki belirli ihtirazi kayıtlara rağmen bunu söylemek istedikleri görülüyor- (bazı entelektüelleri kast ediyor) bu söz tuhaf olmaktan da öte haksızlıktır. Çünkü gerçek doğunun kimseye saldırmak ve onu hakimiyeti altına almak gibi bir düşüncesi yok. O, sadece kendi bağımsızlığına dokunulmamasını ve kendisine ilişilmesini istemektedir ve bu da yeterince haklı bir istektir. Aslında batının gerçekten savunulmaya ihtiyacı vardır, ama sadece kendi kendisine, sadece kendi eğilimlerine karşı... Çünkü bunların mantiki sonucunun batıyı kaçınılmaz bir biçimde yıkıma götüreceği bellidir. Bu yüzden batının, savunulmasından değil de, batının istahından söz etmek daha yerinde olacaktır." (S.49-50)

... bir kere daha belirtelim ki, doğu, batıya bazı insanların korktuğu gibi batı zihniyetinin yabancı olduğu kavramları zorla kabul ettirmeye çalışarak değil, anlamının büyük bir bölümü gözden kaybolmuş olan kendi geleneğine yeniden dönmeye yardım ederek faydalı olabilir, ama batının kendisi de buna istekli olduğunu göstermelidir" (S.54-55)

"Batılı her fırsatta eylemin üstünlüğünü savunmakta yetinmemiş, bunu biricik uğraşığı haline getirerek sonunda gerçek niteliğini görmelikten geldiği veya hiç anlamadığı

Modern dünyanın bunalımı veya Kali Yuğa (★)

Ahmet KANYILMAZ

sahip olan doğu uygarlığının özgün temsilcileriyle anlaşma imkânı bulabilirler" (S.61-62)

"Bir uygarlığın sadece (ilkesizlik) diye tanımlanabilecek olumsuz temeller üzerine kurulduğu daha önce hiç görülmemiştir. Modern dünyayı bu sağlıksız kişiliği kazandıran ve onu bir tür canavar haline getiren de işte bu ilke yoksunluğudur" (S.81)

"Batının bugünkü çöküşünü belirleyen etkenin yukarıdaki anlamıyla bireysellik olduğu bile söylenebilir. Çünkü beşeriyetin sadece en süfyi yeteneklerinin gelişmesini sağlayan itici güç bireysellikten kaynaklanmaktadır" (S.82)

"... Batı kendi geleceğini bilincine tekâr kavuşmak istiyorsa, herşeyden önce bu nedenle doğunun yardımına muhtaçtır." (S.94)

"Modern dünyada gerçek bir sıralama kavramına rastlamak mümkün mü? Ne insanlar, ne de nesnelere artık normal olarak olmaları gereken yerde değiller. İnsanlar artık ne manevi düzlemde etkin bir ötonite ne de geçici düzlemde mesru bir güç tanıyorlar. Dindışı çevreler dışı konular... bunların niteliği, hatta özünü tartışabilme yetkisini kendi kendilerine veriyorlar. Bu aşağıdakının kendinden üstün olanı yarqılamaşından, bilgisizliğin kendi yetersizliklerini hikmete yamamaya yeltenmesinden, yanlış doğruya baskın çıkmasından beşerin kendini kutsallaştırmışından, bireyin kendini herşeyin öçüsü sayıp evrene tümüyle kendi sınırlı ve yetersiz aklının ürünü olan yasalarla hükmetmeye kalkışmasından başka nedir ki?" (S.99)

Tam müslümanca tesbitler, yorumlar

(S.119)

Nitekim öyle olmamakta mıdır?

Şu cümle de Türkiyede başlatılmak istenen ağır sanayinin bazı çevrelerce tenkid edilmesine hatta hafife alınmasına güzel bir cevaptır sanırım.

"Özellikle Batı, Doğuyla bir anlaşma zemini sağlamak konusunda ne endüstriye, ne de onun ayrılmaz bir parçası olan modern bilime güvenebilir. Eğer Doğulular geçici de olsa başbelası bir zorunluluk olarak endüstrinin Doğu için daha fazla bir anlam taşıması çok zordu) bu endüstriyi benimsemek noktasına sürüklenirlerse, bu ancak endüstriyi Batı istilasına karşı direnebilmelerini ve kendi varlıklarını koruyabilmelerini sağlayacak bir silah olarak gördükleri için olacaktır." (S.121)

"Gittikçe artan bir hızla çoğalan buluşlar, gerçek nitelikleri kendilerini kullanan halk tarafından hiç bilinmeyen güçleri harekete geçirdiği için her zamankinden daha tehlikelidir. Bu da modern bilimin bir başka açıdan değersizliğini göstermektedir." (S.131)

"Bu buluşların doğurduğu tehlikeler... önceden kestirilemeyecek kayıtlara varacak ve büyük bir ihtimalle, modern uygarlığın başını daleğeri henüz vakit varken gerekli önlemler alınmazsa) bu buluşlar yiyecektir" (S.131)

"...öyle garip bir zamanda yaşıyoruz ki pek çok insan bir halkı köleleştirip en değerli şeylerine, yani uygarlıklarına varncaya kadar soyup bir başka ırka özgü görenekleri ve kurumları onlara zorla kabul ettirmekle, hiçbir işlerine yaramayan şeyler için onlara zorla hoşlanmadıkları işleri yaptırmakla onları mutlu ettiklerine inandırmışlardır. (S.132-133)

"Sadece nicelik önemli sayıldığı ve duyularla kavranamayan herşey "yok" kabul edildiği için maddi şeyler üretmeyen herkese "tembel" damgası vurulmaktadır" (S.133)

"Modern dünyanın en büyük "ideal" i kas gücünü olağanüstü geliştirmiş bir (hayvan-insandır). Hayvan gibi olsalar bile atletler, bu dünyanın kahramanlarıdır. Halkı çoğutan onlardır. Böyle şeylerin mümkün olabildiği bir dünya gerçekten çok aşağılara düşmüştür ve sonu da yakındır." (S.133)

"... gırtlıklarına kadar para kazanma tutkusuna batmışlardır..." bu çağın insanları (S.134)

İşte modern dünyanın, çağın insanının "gaye" sini anlatan bir cümle...

"Eğer modern uygarlık, kitlelerde uyandırdığı dizginsiz tutkuların baskısı altında bir gün tepetaklak olursa, bunun kendi hatasının adil bir karşılığı olduğunu veya ahlaki terimle söylersek "kendini denmişliğini aynı zamanda, yansınasıyla karşılaşmış olacağını görmemek için insanın kör olması gerekir" (S.135)

İşte ibret ve dehşet verici bir tesbit daha!

"Modern Batı'nın hristiyan olduğu söylenir, ama bu yanlıştır. Modern tavrı temelde din düşmanı olduğu için hristiyanlığa da düşmandır" (S.137)

Ve "... modern kargaşanın kökleri Batı'dadır" (S.141)

"Çeşitli kılıklara bürünmekte pek usta olan bir pronasından bütün cabalarına

Referandum

Başarılı 2. Sayfada.

Bütün bu bilgilerden anlıyoruz ki referandum olumlu yenileri olumsuz yanlarından çok fazladır ve uygulandığı zaman ve mekanlarda güzel, memnuniyet verici sonuçlar alınmıştır toplum yararına.

Ve yine bütün bu bilgilerden "yöneticiler" in habersiz olmaları mümkün müdür? Batı batı diyerek ülkeyi batırmaya, milleti ananelerinden, tarih, kültür değerlerinden soyutlamaya çabalayanların bir halk oylamasına (referandum) başvurarak seçilen veya seçilecek olan cumhurbaşkanı için fikirlerini almaları nasıl olurdu acaba?

Bir de kendileri için referandum gitmek gerekir. Sonucun ne olacağını çok iyi bildiklerinden böyle

bir şeyin sözünü bile etmek istemezler.

Bu aziz, bu soylu millete ve bütün milletlere-istediğini en dürüst en demokratik biçimde seçme hakkı en kısa zamanda tanınmalıdır.

Arzu edilmeyen sonuçlar doğmadan..

1): Meydan-Larousse: Cilt: 10, Sahife: 498-499

(2) Plebisit, bazı ülkelerde mesela İsviçre'de referandumla eş anlamlıdır. Fransa'da ise yalnız belli kişiler hakkında halkın eğilimini tesbit için yapılan genel oylama plebisit sayılır. plebisit genellikle faşist rejimlerde uygulanmış, bu yolla yapılan işler hakkında liderler evet veya hayır oyları istemişlerdir

K
E
D
I
R
N
I
Y
R
Z

Referandum... Bu kavram hakkında sözlükler şöyle diyor:

"Siyasi iktidar tarafından alınan bir kararın, idare edilenler (halk-millet) tarafından kabul edilip edilmediğini ortaya koyan hal oyuna başvurma usulü." (1)

Bugün- ve geçmişte- toplumlar da (milletlerde) bu usul uygulanmış ve güzel sonuçlar alınarak, herşey yönetenler, hem yönetilenler tatmin olmuş, böylece iç barış ve huzur sağlanmıştır, sağlanmaktadır.

Referandum çeşitli işler karşısında çeşitli şekillerde yapılmaktadır.

Okumaya devam edelim.

"Halkın yönetime doğrudan doğruya katılması iki şekilde olabilir. Birincisinde (ki buna dolaysız demokrasi adı verilir) vatandaşlar belirli zamanlarda siyasi ve idari kararlara katılmak üzere genel kurul halinde toplanırlar. Eski çağ sitelerinde bu kurul gerçek bir hükümet organı ödevi görürdü, ama site halkının yalnız bir kısmı vatandaş sayılıyordu. İsviçre'nin üç kantonunda (Glaris, Appenzell, Unterwald) ve bazı Amerika komünlerinde, yılda bir kez toplanan genel kurulun görevi ancak yöneticileri denetlemekten ibarettir. Halkın yönetime katılmasının ikinci şekli ise (ki buna yarı dolaysız demokrasi denir) seçmenlerin görevi, basit temsili rejimde olduğu gibi temsilcileri seçmekten ibaret değildir. Seçmenler günlük dilde çok zaman "referandum" ortak adı altında birbirine karşıt olan çeşitli ve değişik usullerle gerek yasama yetkisine, gerek anayasa yapma yetkisine katılmış olurlar.

Bu çeşitli usuller şunlardır:

1) Halk Vetosu: Kanun, parlamento tarafından hazırlanır ve yürürlüğe konmadan önce halka bildirilir. O zaman seçmenlerin bir dilekçe verme hakkı vardır. Eğer kanuna karşı olanlar yeterince imza toplayabilirlerse, bu kanunun onaylanması veya kaldırılması konusunda referanduma baş vurulur. Eğer referan-

Referandum

Ahmet KANYILMAZ

anayasa hazırlamakla görevli bir kurucu meclis mi olacak, yoksa 1875 anayasası kanunları çerçevesinde çalışan (senato o zaman iki ay içinde seçilirdi) bir milletvekilleri meclisi mi olacak? Bu meclis bir kurucu meclis ise, yetkileri sınırsız mı olacak, yoksa ek bir geçici anayasa mı yürürlüğe konacak?

III) Anayasal Referandum: Yeni anayasalar veya anayasa tadili tasarıları seçmenlere sunulur. Fransa'da birkaç anayasa için bu yola baş vuruldu.

İsviçre'de anayasal referandum gerek federal alanda, gerek kantolar alanında mecburidir.

(Özellikle "mecburidir" ifadesinin altını çizelim.)

IV) Yasama Referandumu. Hükümet ve parlamento, organik veya alâlade bir kanun teklif veya tasarısını halkın onayına sunar. 1952 Fransız anayasası toplantılar süresince hükümetin veya iki meclisin resmi gazetede yayınlanan teklifini referanduma sunma hakkını cumhur-

Kuzey Amerika'nın bazı eyaletler ihtiyari referandum, bazıları ise mecburi referandum usulünü uyguladılar.

İsviçre'de yasama referandumu federal alanda ihtiyaridir. (30 000 vatandaşın veya 8 kanton hükümetinin talebi gerekir) Ama bütçe mali kanunlar ve üyelerin mutlak çoğunluğuyla meclislerin acil kararını aldıkları kanunlar için referandum gidilemez. Kantonlar alanında ise bazen mecburi, bazen ihtiyaridir.

V) Danışmalı Referandum: Resmi makamlar seçmenleri danışmalı bir referanduma da çağırabilirler. 1852 Fransız Anayasasının bu tür bir istişareyi öngördüğü anlaşılıyorsa da bu yola hiç baş vurulmamıştır.

VI) Halk Teşebbüsü: Vatandaşların teşebbüse katılma hakkına bu ad verilir. Burada kaleme alınmış bir kanun teklifi üstünde veya ilan edilmiş bir reform konusunda belirli sayıda imza toplamak söz konusudur. (Yazılı teşebbüs) Dilekçe kanuni sayıda imzayı toplayabildiği zaman, İsviçre'de federal kanunlar için 50.000) gerçek bir referanduma gidilir.

Bazı anayasalar (İsviçre, Kuzey Amerikanın bazı eyaletleri) bir dolaysız teşebbüs öngörürler. Bu durumda teklif veya reform bildirisi parlamentoya sunulur; parlamento onaylar veya reddeder. Bazı hallerde parlamentonun kabul ettiği metin yeniden bir yasama referandumuna sunulur.

İsviçre'de federal işlerde halk teşebbüsü ancak anayasa konusunda işe karşı olabilir. Bu sınırlamanın sakıncası anayasaya amme yetkilerinin teşkilatlanmasını hiçbir surette ilgilendirmeyen tedbirlerin sokulmasıdır. Kantonlarda ise halk teşebbüsü gerek anayasa alanında, gerekse yasama alanında uygulanır.

Referandumun demokratik niteliği reddedilemez. Çünkü halk bu yolla bazı kararların alınmasına doğrudan doğruya katılma imkanı sağlanır.

Yeryüzü kaymıyor... İnsanlık hır-gürden, savaştan, kumardan, seksten, yalandan dolandan zevk alıyor... Yani ruhi ve fiziki yapısına tamamen ders düşen bütün değerlerden... İnsanlık hasta...

Tağut fabrikaları firavunlar, samiriler, karunlar, ebu cehiller...
...tiyor...

Öyle bir dram ki tarihte eşine ender rastlanır cinsten...

Tek suçları Allah'a (CC) inanmak, O'na kulluk etmek, Hz. Muhammed (sâv)'i peygamber ve önder kabul edip O'na ümmet olmak olan temiz, yiğit gönüllü Müslümanlara reva görülen bunca zulüm hangi insanlık ölçüleriyle bağdaştırılabilir.

Bu oyunun yönetmeni kimdir? Senaristi kimdir, oyuncular kimdir?

Bunların hepsi dünyanın malumdur. Fakat yüzyıl insanlığının gözleri böyle oyunlara öylesine alışmış, alıştırılmıştır ki, seyrederken kılı bile kıpırdamamaktadır.

Vietnam, Orta-Doğu, Macaristan, Çanakkale, Kore... bunlardan bazılarıdır... I. ve II. Cihan savaşlarının sözünü bile etmek istemiyoruz...

Ama bu çirkin oyundan, oyunlardan rahatsız olan vicdanlar da vardır şu bahtsız dünyada...

O vicdanları taşıyanlardır insanlığı kurtarmaya talip olanlar... Yeryüzünden zulmü, haksızlığı, savaş, kini, hasedi, nefreti... -Allah'ın izin ve yardımlarıyla- kaldıracak, aşkı, adaleti, barışı, kardeşliği hürriyeti ikame edecek olanlar, onlardır...

Afganistan dramı

Ahmet KANYILMAZ

maktadır. Kendi kendinden hortaktan kaçır gibi karmaktadır. İnsan ki en büyük gerçeklerdendir...

Bir milyon ac, çıplak, evsiz, barsız, insanı kaderlerine terk etmek, yüzbinlercesinin kominizmin

Madem ki o kadar insancılınsınız (hümanistsiniz) işte size -ey vicdan sahibi bayanlar, baylar- kendinizi göstermeniz için güzel, bulunmaz bir fırsat daha.

Neredesiniz, B.M. WHO, UNESCO... Neredesiniz Uluslararası Af Örgütü? Neredesiniz ey fiyakaht, cilah, ünlü, ünvanlı kuruluşlar, örgütler? Kızılay'lar, Kızılhaçlar...

Ve ey mü'minler, evet siz, siz ey Müslümanlar neredesiniz? Kardeşlerimiz zulmün pençeleri altında inim inim inlerken biz Hadiseleri, -hatta daha dehşetlisi- Ayetleri tek-zib edercesine onlara yardım elimizi uzatamıyoruz...

Yalnız dua etmek yetmez kardeşlerim...

Onlara maddi yardımda da bulunmayız... Kışın bütün dehşetiyle bastırıldığı şu günlerde Tağut'a karşı kıyam eden mücahit kardeşlerimiz ancak böylece açlık felaketinden kurtulabilirler.

İşte şurada -Yeni Devir'de yayınlanan- yardım gönderilecek adresleri bir sefer daha yazıyoruz...

(BURHANUDDİN RABBANİ, Account No: 100 Habib Bank Limited, Kochi Bazar, Peshawar, PAKİSTAN), Jamiat-e-İslâmi Afganistan P.O. BOX 345, PESHAWAR, (PAKİSTAN)

Eğer gerçekten inanıyorsak, İslâm'ın bütün cephelerde, -hakettiği- zafere ulaşmasını ve Allah'ın hoşnudluğunu kazanmak istiyorsak, lütfen, gönlümüzden kopan yardımları kardeşlerimize göndere-

lim...
Onları nanierde muhtac ol-

akırtmaya istekli olduğu herşeyin susamış emicileri olabilmek için, bizim olan herşeyi, sosyal prestijimizi, ahlak ve inancımızı şevkle fırlattık işte modern olmanın gerçek anlamı budur." (S: 33)

Bizim "modernler" in kulakları çınlasın...

"J.Paul Sartre'ın dediği gibi: Bu asimile edilmiş toplumlarda "sözde düşünür" ve "sözde aydınlar" vardır. Gerçek düşünür ve aydınlar değil..." (S. 33)

"Gerçek bir aydın, toplumunu tanıyan, sorunlarının bilincinde, kaderini çizebilen, mazisini ve maneviyatını bilen, kendisi seçebilen ve toplumunu hakkında karar verebilen kimsedir." (S:33)

Ülkemizde-hatta dünyada-böyle "gerçek aydın" tiplerinden kaç kişi

gösterebiliriz? Ama ötekilerin sürüsüne bereket...

"Öyle bir halk meydana getirdiler ki, kültürünü bilmez fakat onu hemen aşağılamaya kalkar, dininden zerre kadar haberi yoktur fakat kötüler durur. Basit bir şiiri anlayamaz, ama onu eleştirmek için dil uzatır. Tarihini anlamaz, lânetlemeye hazırdır. Öte yandan avrupadan ithal edilen herşeye karşı hayranlığını belirtecek kelimeler bulamaz... Fvet, işte önce dininden kültüründen, kökeninden koparılmış, sonra da bunların hepsini horlayan bir insan meydana geldi." (S:33)

Ordan burdan yaptığımız alıntılarla bile makalenin önemi anlaşılacaktır sanıyoruz. Fakat tamamı okunmadıkça, tam bir fikir ve bilgi sahibi olunacağını da sanmıyoruz.

İşte son cümle: "Ve avrupalı olmayanlar modernleştikleri düşün-

cesiyle mutluyken, avrupalı kapitalist ve burjuva, artık ürünün tüketicisi yapabildiğinden dolayı kölelerine (lütfen kelimeye dikkat ediniz) gülümsemektedir."

Bu eşsiz yazıyı yalnız "aline olmuş" aydınlarımız (!) ve yurttaşlarımız değil, hepimiz bir daha okumalı ve iyice sindirmeliyiz ki, "Modernizm" den kurtulup "gerçek" "Medeniyet" yolunda kendi evrensel çığımızla, herkesten ileride yüremenin önem ve gereğini dahaiyi anlayalım...

Allah (CC) dan en samimi hislerde niyazımız odur ki bize bu şuuru tez zamanda lütfeylesin....

(1) : Düşünce Dergisi: Kasım /1979-6. Büyük Haydar Efendi Sokak

Başak İş Hanı No: 26/7 Beyazıt İSTANBUL

29.2.980

DÜŞÜNCE

İsmine gerçekten uygun düşen muhtevasıyla dikkati çeken Düşünce Dergisi'nin Kasım/1979-6. sayısının 20-33 sayfelerinde İran'lı sosyolog Ali Şeriatî'den Fatih Selim'in çevirdiği nefis bir makale var. "Medeniyet ve Modernizm" (1)

Öylesine güzel, özlü, öğretici ki, özellikle batı hayranı ve mukallidi aydınlarımızın (!) ve vatandaşlarımızın (!) okumalarını nasıl isterdim... Mümkün olsa da bir kitapçık halinde bastırılıp dağıtılsa... Çok kitabın emiyeceğini bu 13 sayifelik yazı verebilir.

Şimdi izin verirseniz altlarını çizerek tekrar tekrar okuduğumuz bildiğimiz, o aramızda, çevremizde her an rastlamaktan acı, hüznü ve utanç duyduğumuz "a line olmuş" tipleri düşünerek bazı alıntılar yapalım.

Makalenin girişinde kültür ve yabancılik nedir, kim medeni ve moderndir sorularının önemine değiniyor...

Ve "Günümüzün en nazik ve önemli konularından biri, biz avrupalı olmayan ülkeler halkının ve İslâm toplumlarının karşı karşıya bulunduğu modernleşme sorunudur. En önemlisi de bu empoze edilmiş modernleşme ile gerçek medeniyet arasında ilgidir" deniyor (S: 20)

"Ne yazık ki modernizm biz avrupalı olmayan uluslara medeniyet adı altında empoze edilmiştir." (S:20)

Mümkün olsa her satırının altı çizilerek okunacak olan bu güzel yazıdan bazı bölümler, cümleler almaya devam edelim...

"Asimilasyon.. Bu terim bilinçli veya bilinçsiz olarak bir başkasının yaşayış tarzını taklit etmeye başlayan bir kişinin davranışları için kullanılır. Bu hastalığa yakalanan herhangi bir insan, kendi kökenini, ulusal, kültürel ve karakterini çizen özellikleri unutur; batıdan gelen alışkanlıkları

"Medeniyet ve modernizm" üzerine

Ahmed KANYILMAZ

veya meslekte olan ilgisi günlük hayatında arttığı ölçüde bir kimsenin yavaş yavaş kendi bağımsız kişiliğini unutmaya doğru gidip, aletlerini kendi benliğinin yerinde hissetmeye başladığını söylüyor." (S: 21)

"Alınasyon, kişinin kendisini kendisi olarak değil, daha çok kendi yerinde bir başkasının algıladığı durumdur. Böyle bir kişi "aline olmuş" kişidir." (S:24)

Böyle tiplere aramızda, çevremizde sık sık rastlamıyor muyuz sayın okurlar? Ve kahrolmuyor muyuz?

"Ben kendi dinimi, edebiyatımı, duygu, ihtiyaç ve acılarımı kendi kültürüm yoluyla duyduğum zaman kuşkusuz kendi benliğimi duyuyorum." (S:24)

"Fakat bazı kara görünümlü sun'i faktörler belli dönemlerde parlak sosyal şartları ve ilişkileri olan topluma sızarak farklı bir geçmişin, farklı bir eğitim ve (hem sosyal, hem ekonomik yönden) farklı bir toplumun ürünü olan yabancı ruhlu duygular, elemeler ve acıları

tları çekmeye başlıyorum." (S:24-25)

Toplumumuzun bugünkü durumunu bundan daha güzel ve özlü anlatmak mümkün mü?

"Kendimi kendim olarak algılamıyorum, fakat kendimi "o" yani alin? olmuş olarak algılıyorum."

İşte böyle toplumların bireyinin portresini çizen güzel bir cümle.

"O (Amerikan, Fransız, İngiliz) eğlence ve zevklerin bolluğundan fakat gaye yokluğundan muzdariptir..." (S:25)

İşte avrupalı (batılı) bir tipin portresi de bu özlü cümlede sergileniyor...

Gayesizlik.. İnsanı insanlıktan çıkaran sosyo- psikolojik bir illet...

"Avrupalı olmayan toplumlar, avrupalı toplumlar tarafından aline edildi..." (S:26)

"Doğulu herhangi bir kişi de modernleşme arzusu uyandırabilirse, onun mazisinden devraldığı herşeyi koparıp atmak ve kendi kültür, din ve kişiliğini oluşturan bütün faktörleri yıkıp, yok etmek hususunda kendileriyle (avrupalılarla) işbirliği bile yapabileceğini kavradılar..." (S: 29)

Gençliğin ve bir kesim aydınların (!) eşsiz birtarifi değil mi bu cümle?

"Din bir topluma kendine özgü bir kişilik kazandırır. Din, herkesin bağlandığı yüce bir zihniyettir. Eğer bu zihniyet yıkılırsa ve hor görülürse, bu dinle kendini özleştiren kişi de aynı şekilde yıkılır ve horlanır..." (S: 31)

"Fannon'un dediği gibi: Avrupa, avrupalı olmayanları makineyle büyülemek istiyordu. Bir insan veya toplumu kişiliği kendinden çekip çıkarmadan makine veya bir diğer avrupa ürünü yoluyla büyülemek mümkün müdür? Hayır değildir. Önce kişilikler silinip, süpürülmesi

Jeni Dewir. 4-12-1979

KUNTA KİNTE...

Ahmet KANYILMAZ

Köttür emperyalizminin vefakat (!) çarçırkanlarından: TV'de bugünlerde bir dizi var... Seyredilmeye değer... Evet, evet, o yüzüne bakınca yüreği bulandıran ekrandaki bu diziyi seyretmeliyiz... Bizler Müslümanlar, Müslümanca "ferasetle" bakarak seyretmeliyiz Kökler'...

Kökler'in baş oyuncusu Kunta Kinte ne kadar enteresan bir tiptir.

Kunta Kinte bir semboldür... İslâmî bir tiptir...

İmanın, bir insana bütün zorluklara, horlamalara, eziyetlere... karşı nasıl Bablılarca akıl almaz- bir sabır ve iradeyle karşı koyacak gücü verdiğini, hürriyet için neler yapılabileceğini, imanlı bir ruhun hürriyete verdiği değeri ortaya koyması bakımından enteresandır, önemlidir.

Kunta Kinte'nin efendileri (!) tarafından kendisine yakıştırılan yeni adını asla kabul etmemesi -hernekadar etmiş kabul görünse de içinden kabul etmediği kesindir- hürriyet için -ölüm dahil- herşeyi göze alması, hatta arkadaşı ve terbiyecisi (!) Kemancının "öleceksin, gebereceksin... Seni öldürecekler.." sözüne karşılık, "-İşte o zaman gerçekten hür olacağım..." şeklinde karşılık vermesi tam bir imanlı ruha yakışacak davranışlar-ı değil midir?

Zavallı Amerika -bilerek, ya da bilmeyerek- geçmişinin eleştirisini yapayın derken, kendi kokuşmuş, çürümüş ruh ve toplum yapısını gözler önüne sermekte, böylece İslâm'ı yaptığı hizmetle, Yüce Mevlâ'nın, "Allah isterse, Din'in zalimlerle de yükseltir..." hikmetinin doğruluğuna delil olmaktadır.

Kunta Kinte bir semboldür dedik...

Günümüz İslâm savaşçıları için bir sembol... Gerçi İslâm mücahitlerinin sembol olarak benimsiyebilecekleri çok yüce şahsiyetleri İslâm Medeniyeti zaten yetiştirmiştir. Demek istediğimiz Kunta Kinte Çağ'a karşı kıyam eden İslâm Milleti'nden orijinal bir kişilik çıkmaktadır... Sabırla,

azmıyla, çalışkanlığıyla, hürriyete olan aşkıyla, değerliliğiyle, Allah'a olan samimi imanyla...

Hapsedildiği barakada yakaladığı çekişmeye aile özlemini açması, onu ailesine ve kabilesine selam götürmesi için salıvermesi, sevdiği kız Fanta'yı bir türlü unutamaması ve ona kavuşmanın yollarını araması, beyazların sandığı gibi duygusuz bir "hayvan" bir "köpek" -ona böyle hitap etmektedirler- olmadığının açık delilleridir.

"Bunlar Allah'ı unutmuşlar..." derken de Allah'ı unutanların ne kadar acımasız, ne kadar insanlıktan uzak olduklarını çarpıcı bir biçimde vurgulamaktadır.

Evet, gözünü, budaktan sakınmazlığı, inancından taviz vermezliği, zulme yığılma direnişi, başkaldırısıyla Kunta, günümüz İslâm savaşçıları için güzel, canlı bir örnek kabul edilebilir.

Bu dizi aynı zamanda İslâm'ın şiddetle reddettiği ırkçılığın insanları ne kadar küçülttüğüne somut bir belge niteliği de göstermektedir.

İnsan'ın bir yanı alabildiğine yücelir, zirveleşirken (Kunta), öte yanı küçüleştirmekte, çirkinleşmekte çirkinleşmektedir. (Ötekiler)

Hızlı (R.A.)'nin "Zalim mağluptur, mazlum galiptir" sözünün manası böylece daha iyi anlaşılacaktır.

Olayın geçtiği zaman-mekan dilimi önemli değildir.

Bugünün modern(!) Amerika'sında siyahilerin durumunun bundan daha iyi olduğu söylenemez... Hatta daha da kötüdür... Bu yüzden, insana gerçek değerini, haysiyetini veren İslâmiyet'in Amerika'da hızla yayılmasının sebebi daha iyi anlaşılabilir... Özi hakkında söylenecek elbette daha başka şeyler de olabilir...

Sözün kıyası, Kunta Kinte'den herkesin alacağı dersler vardır. Fakat unutulmamalıdır ki, her göz bakabildiği kadar görebilir... Göz odur ki Hakk'ı göre...

rının tek gayeleri yapmaları gerekir.

Onlar bunun farkındadırlar...

Böylesine **güç**, ağır ve ulvi bir göreve talip olan bir kimsenin (ve kimselerin) ilk önce samimi bir imanla aydınlanmış, arındırılmış, güçlenmiş, yücelmiş bir gönül taşımasının lüzümü ortadadır.

Böyle bir kimse güçlüdür, adildir, merttir, merhametlidir, barışseverdir, insanseverdir, "insan" dır sözün kıyası...

Allah Peygamber, islam aşkıyla çarpan bir gönül..

Ancak böyle bir gönüllüler kadrosudur ki, büyük ilahi güçle insanlığı gittiği yanlış yoldan çevirerek mutluluk, barış, kardeşlik sevgi yoluna yöneltebilir.

Ufukta parlamaya başlayan 15. Y.Y güneşinin hem İslâm hem bütün insanlık âlemine hayırlı olmasını yüce Rabbimizden gönülden niyaz edemekteyiz.

- Dua etmekteyiz ki, bu kutsal savaşta bizlerin de payı olsun...

Allah İslâm'a lâyık olduğu, şanı, şerefi mevkii en kısa zamanda nasip eylesin...

Daha doğrusu biz İslâm'a sarılarak kendimizi hem insanlığı kurtarmaya talip olalım ki, dünya ve ahiret saadetine layık olalım...

15. Hicri yüzyılın İslâm Çağı olması;

15. Yüzyılın İslâm'a zafer, insanlığa mutluluk getirmesi dileğiyle...

Ahmed Kanyılmaz

17.10.1979

DUŞUNCE

Ortadoğu

Doğuların ortası, kalbi,
Yeryüzünün gözbebeği...

Yeraltı, yerüstü maddi ve ma-
nevî hazinelerin tükenmez zengin-
liği,

Hele manevî zenginlikte hiç-
bir toprağın ulaşamayacağı şan,
şeref...

Mabedler mabedinin - müthiş
ıtsı, uhrevî soluklarıyla gören
gözleri kamaştıran, ruhları tutuş-
turan kutsal topraklar.

Peygamberlerin mübarek ayak
izleriyle, firavunların zulümlerini
izlerinin birbirine karıştığı kum de-
nizleri...

Zamana —küstahta— mey-
dan okuyan piramitleri, stenkele-
ri. Nil'yle Firavunlar çağının kor-
kunc hatıralarını anlatan —ve ha-
lâ sürdüren— bahtsız insanlar bel-
desi...

Yeryüzünün dört bucağına ta-
ze kan pompalayarak canlılığını,
dirliğini, gücünü koruyan dev yü-
rek

Helezonlar çizerek alevî ufuk-
lara ağır ağır yol alan kervan-
ların çizdiği muhteşem tabloların
sergilendiği muhteşem açık hava
müzesi...

Çöl arslanlarının, akrepleri-
nin, kartallarının kervanların yolla-
rını gözlediği —ve bambaşka tab-
lolar çizmeye hazır beklediği—
ürpertli derinlikleri kuşatan ışıltılı
çöl geceleri...

İyilikle kötülüğün, aydınlıkla
karanlığın, küfürle imanın, yalan-
la hakikatin ebedi savaşlarına sah-
ne olan kutsal arena ..

İnsanlığın her şeyi öğrendiği,
şöhratini kazandığı, fikirlerini

Ortadoğu

Ahmed KANYILMAZ

n okkâlî tehditlere falan da kulak
asmayın...

Siz eski dünyanın yorgun
—fakat asil ve vakur— ruhuna
canlılık, güç vermeli, onu yeni he-
deflere yöneltmelisiniz. Bu imkân-
lara maliksiniz!

İslâm alemi sizlerden bunu ne
zamandır beklemektedir.

15 Hicri yılın arefesinde İslâ-
mın şahane sesini yeniden ve ebe-
diyen cihana duyurmak için üfürü-
nüz Sûr'a sizin de, sizin de ey
Ortadoğulular bir iki soluğunuz
girmeli değil midir?

Ey bütün dünya müslümanla-
rı!

Yeryüzünün «aşk, aşk» «ba-
rış, barış» «kardeşlik, kardeşlik»
«adalet, adalet» «Allah, Allah» di-
ye carpan kalbine koşun...

Arının, yücelin, güçlenin, öl-
mezleşin...

Ey insanlar,

Sizler, sizler de gelin...

Tek Allah'ın huzurunda baş
eğİN, diz bükün; secde edin...

Gururu, kibri, ahmakça inadı
bırakın...

Daha güzel, daha iyi bir dün-
ya için bunu yapın...

Robotlarınız, gökdelenleriniz,
fabrikalarınız, atomlarınız, nötron-
larınız, bankalarınız, bilgisayarları-
nız sizi kurtarmaya yetmez, yet-
mez andolsun...

Ruhunuz ölüyor, çürüyor. Gü-
cünüz tükeniyor...

Ruhunuzu yeniden diriltmek,
ona hayat, güç verecek İslâmın
vahiyi, ilmi, şeriatini...

siz kalmış, daha doğrusu şeytan-
ca oyunlarla bırakılmış yüce ruhlu
insanlar diyarı...

Ey müslüman kardeşler,

10.12.978

DİRİLİŞE ÇAĞRI..

Evensel bir sarsılışla sarsılıyor her yer...
Molekül, molekül, atom, atom, foton, foton,
nötron, nötron, bir başkalaşımın ürperiyor zerre-
ler...

Her an biratesedüşüyor yüksek duvarlardan...
Putlar dikildikçe birer birer meydanlara, parklara,
tepelere, kentlere, kentlerin kılcal damarlarına,
hücrelerine, atomlarına yürüdükçe Tağut ordula-
rı...

Eriyor zift, zift, mağma, mağma kentlerin
bulvarları, caddeleri, sokakları, putperestlerin
avevli bakışları altında iniyor taşlar, çimenler,
fideler, kaldırımlar, pâspaslar...

Yükseliyor sanyör ufukları, beyaz, bembeyaz
toz bulutları...

Çözüyor çimalarını bütün gemilerin görün-
meyen merhametli eller, pazulu, nasırlı...

Ve alev alev güvercinler iniyor avuçlarına,
omuzlarına, başına, ruhuma...

Korkunç bir alayın öldürücü parlısını sezi-
yorum biçimsiz yontuların taşbakışlarında...

Birden bir kartal sağnağıyla sarılıyor yerler,
gökler.. Maymunlaşıyor, merkepleşiyor, domuz-
laşıyor yüzler.. Yüzler, ah o yüzler.. Japon, Çin,
Kızılderili maskeleriyle gizlenmek istenen, fakat
bir türlü gizlenemeyen yüzler...

Mumyalar gelip geçiyor bulvarlardan.. Çe-
likten, betondan, balmumundan, ottan, odundan
mumyalar...

Ahmet Kanyılmaz

Ebu Cahil'ler, Ebu Leheb'ler, Firavun'lar.
Nemrut'lar, Samiri'lerdir köşe bucak kaçan,
Musalar'ın, İsalar'ın, İbrahimler'in ışıklı ba-
kışlarından...

Aydınlıklara, ebedi aydınlıklara, kutsuz ka-
ranlıklardan...

Artık eceli gelmiştir Tağut'un... Ve kan ağı-
yan yüreklerin mutluluğu tatma zamanı...

Kıyama kalkıyor milyarlık İslâm Milleti..
Artık ışıktır, o ışık çelen bütün haşmetiyle şafak-
larda, guruplarda...

Davut kasırgası gibi kasırgalar bir imbattan
farksızdır bu Evrensel Millet'in bir ferdinin ru-
hunda esen fırtınalar yanında...

Bir çiğdir inen zülmün yolu üstüne uğul uğul...
Mazlumların gözyaşlarından oluşan bir çiğ... Ve
yana gönüllerinden taşan alev buzullarıdır sarkan
dil dil şerit şerit kanyolardan, doruklardan...

Darmadağın, un-ufak oluyor görkemli eh-
ramlar, silindirler, küpler, dikdörtgen prizmalar,
kare pirzmalar, küreler.. Mü'minin ferasetli ba-
kışlarıyla...

Hürriyettir, barıştır, kardeşliktir, adalettir,
sukündür ve vahdettir okunan ufukların sonsuz
kızartılarında...

Hz. Yusuf'un ayak sesleridir yankılanan çöl-
lerin sonsuzluğundan, piramitlerin sırlı dehlizle-
rinden uğultulu bulvarlara...

Yürüyün, yürüyün kutlu ordular Hz. Musa'nın
asasıyla açtığı yoldan..

Dinleyin Hz. Bilâl'in güzel seslenişini ey
yolcular.. Ey ebediyet yolunun şanlı, çilekeş yol-
cuları...

Yeni bir Saadet Asrı'nı muştulayan bu şa-
hane Ses'i dinleyin...

Hz. İbrahim'in gül bahçeleridir gönüllerimiz..
Dövüyor Hz. Davud örsünde hamlamış ruhları-
mızı...

Hamlar, uzaklar, nasipsizler gelin, koşun
gelin...

Aydınlanıyor boş kalpler, hücreler, mağralar,
odalar.. Silkinip ürperiyor dağlar, taşlar, orman-
lar, ummanlar...

Geri dönüyor Nuh'un Gemisi... Hz. İbrahim'
dir alevler içinde çıkıp gelen elinde kutsal baltası,
yerle bir etmek için putları...

Bütün gölgeler çekiliyor yüzlerden.. Şahane
bir aydınlıkla aydınlanıyor her yer.. O Ses'le O
haykırış'la yüklü bulutlar.. Bir fiske bile vurulacak
olsa, o Hay'kırış'ı boşatacak kadar dolular...

Yeni Devir - 21-6-1979

DUŞUNCE

Ey benim anlı, şanlı onurlu, yiğit Millet'im... Mazlum kardeşlerim... Zor günler yaşıyoruz... Zor, acı, onur kırıcı günler... Gönüllerimizde derin yaralar açan sarsıcı olaylara şahit oluyoruz... Onurumuzla, dirliğimizle oynayan zalimlerden hesap sorulacak günlerin uzak olmadığına inanıyorum...

Asil kardeşlerim. Harran'ın, Çukurova'nın, Toros yaylalarının, Euphrat'ın, Menderesler'in... beyleri, efeləri, yiğitleri, dadaşları...

Siz siz olun evrenlerce geniş, aydınlık gönüllerinizdeki aşkı yitirmeyin... Sır verin, sır vermeyin.. Asksızlık, aşksızlık bizi öldürebilir...

İçerden, dışardan, yakından, ıraktan töremizi, ilimizi köyümüzü, kentimizi, evimizi, barkımızı dağıtmak, yıkmak, bizi kapısında kul köle yapmak isteyenler var... Tettekte olalım. Kendimize gelelim... Asliyetimizi yitirmeyelim...

Ey Millet; Mağdursun, mazlumsun... Ama asla ümidini kaybetme... Aydınlık günler, altın çağlar seni bekliyor... Hatta Altın Çağlar'a önder bile olabilirsin sen... Evet sen, ey Müslüman - Türk...

Sana ancak böyle yüce işler yaraşır.. Daha dün adını duyunca titreyenler önünde el pençe divan durmak, avuç açmak değil!

Kültürünü, ekonomisini, sosyal yapısını değiştiren, bozan, yozlaştıran güçlere cevap verecek kudretin fazlasıyla var. O kudretli kullanmasını bil. Neden bu atalet, bu bağışlanmaz uyuşukluk, vurdum-duymazlık neden?

Millet,
ey millet!..

Ahmed KANYILMAZ

Sonra tarih ve inandığın tek Allah önünde nasıl hesap vereceksin? Düşün, düşün ey kahraman millet...

Bu günler, bu acı günler elbet geçecek... Sen daha acı, daha zor günler gördün geçirdin... Sarsıldın, yıkılmadın... Sen bir ağaçsın, evrensel bir ağaç... Budadıkça ölücü verimi ortan bir

Tutuştur közleşmiş ruh ocağını ölümsüz Meş'ale'nin sönmez alevlerinden... Cöz üzerine çöreklenen uğursuz düğümü.. Dağıt ufuklarını saran inatçı siseri, yığınları...

Ah, sahipsiz kaldın ey asil millet... Sahipsiz ve öndersiz... Fakat ah, suçu kendinde aramalıydın...

Biliyorsun inandığın, taptığın tek Allah: «Bir kavim (millet) kendisini bozmadıkça, ben de onu bozmam...» buyuruyor...

Peki neden, neden bu kahredici «hal»inde ısrar eder gibisin? Zalimlerin firavunların saltanatı uzun sürmeyecektir. Yeter ki sen sana düşen vazifenin şuurunda var.

Bâtıl, Hak'kın önünde daima yenilmeye, ezilmeye, yok olmaya mahkûmdur.. Her zaman böyle olmuştur... Yine böyle olacaktır... Bâtıl galipmiş, üstünmüş gibi görünsede bu zehirlidir, aldatıcıdır...

Işığı imanlı ruhundan alan derin gözlerini aç! Hakikati gör! Kulaklarına tıkanan balmumlarını sök at! Evrensel Ses'i seni ve tek mil insanlığı adalete, barışa, kardeşliğe, ebedi kurtuluşa çağıran Evrensel Ses'i duy, dinle.

Ona sahip çık! Kendini ve kendinle birlikte insanlığı kurtar...

Bu olağanüstü işe talip olmak ancak senin şanına yaraşır.

Dünya ve ahiret kardeşlerinle manevi (ve mat'edi) bağlarını ko parma, o bağları güçlendir.

Bâtıl'ın şeytani hilelerine, düzenlerine, oyunlarına kanma, alet olma!

O zaman, ancak o zaman yü

Yeni Döviz - 3/7/975

DÜŞÜNCE

İnsanlar,
İnanan insanlar,
Gerçekten inanan insanlar...
Endonezyalılar, Araplar, Türk
ler, Acemler, Mısırlılar, Gürcüler,
İraklılar, Mağripîiler, Maşnikliler,
Afganlılar, İranlılar, Pakistanlılar...
İnananlar, gerçekten inanan
lar...

Muhteşem Hilâl'in çileli, yiğit
hizmetkârları, savaşçıları...

Gaziler, şehitler, savaşçıları...
Yakında, hem de pek yakın
gidecekler...

Uzun, çileli ömrü boyunca
görmediklerini görecek, duyma-
diklerini duyacak dünya...

Gidecekler,
Hilâl'den tutuşturulmuş meşale-
nin, meşalelerin göz kamaştıran
aydınlığında boğulup gidecekler.

Gidecekler,
Şom ağızlarından kustukları
zehirlerin karıştığı havayı soluya
soluya gidecekler.

Gidecekler,
Kanlı parmaklarında zulüm
bahçelerinden derdikleri zakkum-
lar oklaya koklaya girecekler.

Gidecekler,
Kanunlarına, nizamlarına, saç
malarını —bütün günahlarını—
sırtlarına yükleyip küfür batakla-
rında bata çıka gidecekler.

Gidecekler,
Meleklerin, insanların, cinle-
rin, kitapların, lâneti üzerlerinde
gidecekler.

Gidecekler,
gelecekler...

Ahmet KANYILMAZ

Gidecekler,

Yedikleri masum, mazlum, ye-
tim haklarının, kan, irin olan lok-
malarını kusa kusa dünya de-
ğiştircekler.

Ve bir daha —asla— dönmiye-
cekler...

Gelecekler,

Sevgililer sevgilisinin, önder-
ler önderinin muştusunun yankı-
sı asil ruhlarında, ebedî zaferin
masum nağmeleri dudaklarında,
kararı, vakur, başları önlerinde

manlar'ın, Hamzalar'ın, Fetihie-
lin, Niğbolular'ın, Kosovalar'ın, Pre-
vezeler'in, Mohaçlar'ın, Çaldıran-
lar'ın hatıralarıyla yanan, şahlı-
nan ruhlarıyla gelecekler.

Gelecekler,

Bir ellerinde dünya, bir elle-
rinde ukba «Allahuekberler», inna
fethatna leke»lerle gelecekler.

Gelecekler,

Asil ruhlarında sevgi üstü sev-
giler, kardeşlikler, barışlar, hoşgö-
rüler merhametlerle gelecekler.

Gelecekler,

Firdevs'ten, Adn'dan derdik-
leri çiçekleri hevenk hevenk serpe
serpe gelecekler.

Gelecekler,

Çileden, ızdıraptan, sevgiden,
imandan incelmış rikkatli gönül-
ler, bilenmiş iradeler, celikleşmiş
bileklerle putları yıka yıka gele-
cekler.

Gelecekler,

Arş'ın, Kürsi'nin, Sidret-ül
Münteha'nın sakinlerinin kanatla-
rının gölgesi altında gelecekler.

Gelecekler,

Haksızlığı, adafetsizliği, zul-
mü, yalanı, hiyaneti, nanhürüğü
paçavra gibi dürüp dürüp atmak
için gelecekler.

Gelecekler,

Ve adaleti, barışı, sükunu,
kardeşliği, «insanlığı», «medenî-
yeti» unutan gezegene «vahiy uy-
garlığı»nı getirecekler...

Bu parça, Nuh ve muhaliflerinin görelî bakış açıların ve değer ölçülerini gösteriyor. Nuh'un tavrı, mesajının gerçekliğinde imanla bütünleşmiş bir tevazu iken, muhalifleri olağanüstü iddiaları olmayan bir dini öndere inanamamaktadır. Mesajın içeriğine bakmak yerine, peygamberi, yoksullukları dolayısıyla küçümsedikleri taraftarlarının toplumsal durumları açısından değerlendirmektedirler. Kendilerine göre toplumun aşağı mevkilerini oluşturanlara Tanrı'nın nimetlerini lütfetmeyeceğini sanmaktadırlar. Nuh ise, "Allah'ın nimetleri, belli bir sınıfın veya toplumun tekelinde değildir, insanları toplumsal statüleriyle değil, inançları ve amelleriyle değerlendirmek gerektir." der. Bu da gösteriyor ki, Nuh ve taraftarları, ahlâki ölçüleri, icatçılığı ortaya çıkarmayacak olan muhaliflerinin ahlâki değerlerinden farklı bir değerler bütününün etkisi altındadırlar. (1)

"Toynbee'nin çökmekte olan bir toplumda müstakbel kurtarıcı tiplerinin tespiti beklenenin dışındadır. Arkaist diye nitelendiği kurtarıcılar, ona göre, toplumu bugünün gerçeklerini görmeksizin uzak bir geçmişe doğru geri götürmeye çalışan kişiler değildiler. Böylesi bir saf dirilticilik hiçbir toplumda tasavvur edilemez. Eğer bu geçmiş ahlâk ve akıl açısından daha iyi bir temele oturmuş toplumun yeniden oluşumu-

TARİH

Başaralı 2. Sayfada

na öğeler getiriyorsa, geçmişten ilham almak arkaizm değildir. Tarihsel sürecin niteliğini az da olsa kavramış olan bir önder geçmişin tümüyle diriltilebileceğini tasavvur edemez.

• Kılıç ve İdeal

Toynbee'nin "Kılıca sarılan kurtarıcı yenilgiye mahkumdur." gibi yetersiz ifade, tüm tarihi gerçekleri inkâr etmektedir. İncil'den aldığı "Kılıca başvuranlar yine kılıçla yok

olacaklardır" sözü Hz. İsa'nın "Benim yeryüzüne barış getirdiğimi sanmayınız, ben barış getirmek için değil, kılıç getirmek için geldim!" (Matta, X,34) sözünü hesaba katmıyor. Bununla birlikte İsa'nın idealleri uğruna fiziki güç kullanmanın olması ve başka bir takım nedenlerle Hıristiyan kafasının tarihte güç kullanmanın çok fazla bir başarı elde edemediği biçiminde Toynbee'nin ifade ettiği anlayış lehinde önyargı sahibi olduğu doğrudur.

Maamafih, bu tez oldukça tartışmalıdır. Kılıç tarihin akışını çokça değiştirmiştir, özellikle idealler uğruna kullanıldığı zaman.

Gelecekteki bir tarihte, bir kılıç adamının ortaya çıkardığı değişimlerin, bir başkasınca yapılamayabi-

leceği ve yapılmamış olması gerçeğinin bir anlamı olamaz. Çünkü tarih hiçbir zaman statik değildir. İnsanın toplumsal hayatında, kılıç olsun veya olmasın değişiklikler olmaktadır ve olacaktır. Ama hangi yollarla ortaya çıkarsa çıksın, hiç bir değişme geçmişte başarılanların tümünü silecek kadar güçlü değildir. Hayatta topyekün ve nihai bir devrim olamaz. Tarihsel devrimlerin en büyükleri dahi birçok şeyi değiştiremez. Geçmişin değerlerini bir ölçüde muhafaza eder. Bütün büyük düşüncelerin kaderini kılıç bellemiştir. Fiziksel güç, icatçılığın düşünceler uğruna adandığı takdirde, tarihsel değişimin en büyük aracıdır ve bu değişimler hiçbir müstakbel devrimin silemeyeceği kalıcı sonuçlar doğururlar. Toynbee'nin, Allah'ın tecellisi "Kurtarıcı"yı yüceltmesi Hıristiyanlığı savunmaktan başka bir şey değildir. Çünkü İsa Mesih, ideolojisini savunmak için dahi olsa, güç kullanmayı istemiştir. Toynbee'nin görmezlikten geldiği husus, İsa'nın güç kullanmaktan kaçınmasının çağının şartlarının bir gereği olduğuydu. Çok daha uygun şartlarda, Filistin'de Romalılarla karşı bir direniş hareketini başlatabilirdi." (2)

(1) Kur'an'da Tarih Kavramı, Mazharuddin Siddiki (Ter: Süleyman KALKAN) Sh : 290-293

(2) A.G.E. Sh: 294-296

Bu parça, Nuh ve muhaliflerinin görelî bakış açılarını ve değer ölçülerini gösteriyor. Nuh'un tavrı, mesajının gerçekliliğinde imanla bütünleşmiş bir tevazu iken, muhalifleri olağanüstü iddiaları olmayan bir dini öndere inanmamaktadır. Mesajın içeriğine bakmak yerine, peygamberi, yoksullukları dolayısıyla küçümsedikleri taraftarlarının toplumsal durumları açısından değerlendirmektedirler. Kendilerine göre toplumun aşağı mevkilerini oluşturan-

lara Tanrı'nın nimetlerini lütfetmeyeceğini sanmaktadırlar. Nuh ise, "Allah'ın nimetleri, belli bir sınıfın veya toplumun tekelinde değildir, insanları toplumsal statüleriyle değil, inançları ve amelleriyle değerlendirmek gerekir" der.

Bu da gösteriyor ki, Nuh ve taraftarları, ahlâki ölçüleri, icatediciliği ortaya çıkaramayacak olan muhaliflerinin ahlâki değerlerinden farklı bir değerler bütü etkisi altındadırlar.

Tarih Anlayışı

Ahmet KANYILMAZ

"....Bir an için Toynbee'nin etki-tepki kuramını kabul edecek olsak, yine de kuram uygarlıkların yükseliş ve döneminde kendilerine sunulan etkilere başarılı tepkiler verebildiklerini, çözümlenme döneminde aynı uygarlığın bu etkilere tepki göstermediğini açıklamaz. Toynbee, belirli bir uygarlığın tepkileri başarılı biçimde karşılama sağlayan ve uygarlıkların üzerine oturduğu inançlar ve kurumlar açısından, buna bir açıklama getirmez. Yalnızca, farklı uygarlıkların gelişmelerinin farklı aşamalarında etkilere nasıl tepki gösterdiklerini belirtmek için tarihsel olguları aktarır. "Uygarlığı harekete geçiren yaratıcı uygarlıktır. bu yaratıcı uygarlık her zaman azınlıktadır." biçimindeki Toynbee'nin tezini açıklamak oldukça zor. Ancak yine de yaratıcı önderliğin yalnızca bir tarihsel tesadüf mü, yoksa toplumun kendi üyelerinin kafasına sokmaya çalıştığı belirli sosya-ahlâki değerlerin bir sonucu mu olduğu sorusunu ve insanların hayata karşı tutumları ve ni-

her türlü konfor ve nimetleriyle, yönettiği kişilerin zahiri saygısıyla çevrilmiş bulunan Başat Azınlığın manevi dengesini yitirdiği anlaşılıyor. Ona güç ve iktidar veren, hayata bakışı ve ahlâki değerleri, ince ve algılanmaz bir değişimden geçer. Kendi gururu, ihtirası ve zevkine hemen cevap veren şeylere çok daha değer vermeye, kendi kaderini biçimlendirecek olan uzak, ama daha gerçek çıkarılara yukarıdan bakmaya başlar. Buyruğundakilerin zahiri saygısı, halkın gerçek iyi niyetinden çok daha memnun edicidir. Gide gide gerçek aşkı yitirir. Çünkü kendi ruhu bütülla bozulmuştur. Hatalarını ve eksikliklerini hesap edemez, etmek istemez de. Başkalarının yolunu düzeltme veya hem kendi gerçek çıkarlarına hem de çoğunluğun çıkarına uygun olmayan girişimlerini engelleme çabaları karşısında öfkeli-

Çünkü dikkati, icatedici yeteneklerinin en iyi biçimde kullanılmasına adanacağı yerde, toplumsal bir onay kazanmaya adanmıştır. İcatedici insan, çabalarının ahlâki, dini veya sanatsal değeri konusunda kalben mutmandır; bu nedenle kendini toplumun ölçülerine ayarlama gibi bir anlayıştan kurtarır. İşte Kur'an, Maide: - 27'de, yaratıcılığın bu yönüne değinir ve "Allah, öteki insanların kınamasından çekinmeyen bir millet (gerçek müslümanlar) meydana getirecektir." diyor. Yani müslüman, toplumun anlayışına bakmaksızın, kendi doğru, hak bildiğini yapan kişidir.

• İcatedici Yetenek

Toynbee'nin toplumun iyiliğine şı veya bu biçimde katkıda bulunması, kişinin, birlikte yaşadığı insanlara hizmet için elinden geleni yapması, "kendini düşünen" olmaktan çok, "başkalarını düşünen" olması ve çökmekte olan toplumun

denle insanlarda her tür inançların ve ahlâki değer ölçülerinin insan icatediciliğini zayıflatmış anlatılmadıkça, yalnızca icatedici yeteneğin kaybolması açısından bir açıklama gerçek bir açıklama olamaz. Bu açıdan Kur'an-ı tarih anlayışı çağdaş tarih felsefesinden üstündür. Çünkü Kur'an Peygamberlerin, gönderilmiş oldukları toplumun ileri gelenleriyle uğraşmalarının anlatıldığı kıssalarda bütün bu hususlara değinilmiştir. Örneğin, Nuh'la ileri gelenlerin arasında geçen konuşmada; "Ben size "Allah'ın hazineleri yanındadır" demiyorum. Gaybı (görülme-yeni) de bilmem, melek olduğumu da iddia etmiyorum,

Bu parça, Nuh'un mu-

14 R. Evvel 1401 gecesine, Mîlâdî 20 Ocak 1981.. 3. İslam Zirvesi'nin başlangıcından ekranda olağanüstü görüntüler... Mescid-ül Haram, Beytullah... Ruhu kabartan, gözleri yaşartan görüntüler... Şimdiye kadar 1969 — 1980 arası 17 İslam Konferansı yapılmış. Bunlardan ikisi 22-25 Eylül 1969 Rabat'da ve 22-24 Şubat 1974 Lahor'da olmak üzere zirve, diğerleri alçğan veya olağanüstü dışişleri bakanları seviyesinde konferanslar olmuş.

Bugünlerde başlayan 3. Zirvenin diğerlerinden birçok yönlerden farkları var bilindiği gibi.

İnsanlık tarihinde fikirde ve duyguda (manada ve madde de) tek ölümsüz ve kusursuz sistem olan İslam'ın 15. y.y. ini idrak etmiş olması, açılışın Mekke gibi İslâmın kalbi olan 1. kutsal şehirde yapılması Hz. Muhammed (S^V)'in doğum yıldönümüne (iki gün sonra) rastlamış olması İran — Irak savaşı, Kudüs Filistin, Camp David, Afganistan v.b. konularla geçen yıllara oranla İslâm Milleti'nin gözle görülür bir uyanış şuurlanış içinde olması, yeryüzünün özellikle Orta Doğu'nun kara ve kırmızı emperyalizmin ektiği yoğun nifak tohumlarıyla her zaman künden fazla kaynamakta oluşu...

Bu zirve önemliydi, çok önem

3. İslam Zirvesinin ardından

Ahmet Kanyılmaz

liydi.

Ekonomik, kültürel sosyal, stratejik, tarihsel... alanlarda büyük evrensel bir potansiyele sahip olan milyarlık İslam milletine yön verenlerin alacağı kararlar 20. y.y. in ve sonrasının akışını değiştirebilir.

Böylesine muhteşem bir potansiyelin korkunç siyonist, emperyalist, materyalist hilelerle, desiselerle harcanmasına artık dur denilmelidir.

Müslümanı müslümana düşman edenler, kırdıranlar artık belli olmuştur. Tevhid akidesini yendi ve bir daha parçalanmamak üzere tesis etme zamanı gelmiştir, geçmektedir.

1400 yıldan beri akıl almaz hilelerle saldırılara uğradığı halde en küçük bir yara bile almadan yoluna vakur, güçlü, kararlı devam edegelen ve bugünlere -Rah-

man'ın muhafızlığında ulaşan İslam bizleri ve bütün insanlığı kardeşlik, barış, adalet, hürriyet ve sükun içinde birleştirip yaşatacak ölümsüz kurallarıyla -her zaman olduğu gibi- yine dimdik karışımızdadır.

Ne yazık ki -müslümanların nüfus kağıtlarında İslâm yazanlara fert fert millet millet baktığımızda hayal kırıklığına uğramamak mümkün değildir.

Kişisel, ulusal ve evrensel olaylara bakış açımız, yorumlayışımız bu «ölçü»ye (hududullah) uyuyorsa, varacağımız sonuçların bize hiç bir yararı olmayacağını olmadığını halâ mı anlıyamıyacağız.

3. Zirve de bu çerçevede doğrultusunda ve İran'ın bir başına yaptığı şanlı kıyam ve direnişle neler geldiği göz önünde bulundularak, alınacak kararlar Batı'nın yüzünde şaklıyarak ağır bir şomar olacaktır. Ve Batı bunu -yaptıklarına karşılık- fazlasıyla hak etmiştir.

İslâm Milleti büyük bir uyanış, insanlık İslâm'a yöneliş için dedir. Bu dileriz ki liderler için de bir uyanı olur ve alınacak kararlarda İslam'ın haklı çıkarları gözetilir.

22. R. Evvel 1401 (28 Ocak)
(HABER) : SAYFADA

(Baştaft 2. Sayfada)
1981'de sona eren konferans, tahmin ettiğimiz gibi yine gönlümüzü tam anlamıyla ferahlatacak büyük, önemli sevindirici kararlar almadı. Gerçek bu olmasına rağmen, böylesine değişik politik yapılarda olan yönetici kadroların bir araya gelmiş olması da bir aşamadır.

İslam Konferansı hem de Zirve Konferansı deniyor, oysa katılımlar milletlerin İslâm düşünce-

la insanlığa yeni umutlar, hizmetler aydınlıklar getirmesini diliyoruz.

Allah'ın selamı, selâmeti, inancı, husretli inananların, hidayeti inananların üzerine olsun.

Amin! Ya Muin.

İslâm'ın her an biraz daha gürleşen ölümsüz sesi, bilenen gücü karşısında her renkten ve boydan "izimler" in korkulu telâşları daha bir belirginleşmekte, buna paralel olarak yeni taktikler, hileler, tuzaklar düşünme yoluna gitmektedirler...

Ama artık herşey boşunadır...

Bent yıkılmıştır... Seller coşkuyla gelmektedir... Zararlı çerçöpü de beraberinde sürükleyerek enginlere dökcek ve orada anaforlarla, akıntılarla yok edecek sellerdir bu seller...

Öyle seller ki, kaynağı mü'min gönüllerdir...

Mihrapta maaş bordrosunu hayal edenlerin, ömür boyu edindikleri sınırlı, sathî bilgileri papağan gibi tekrar edip duranların, diskoteklerde, barlarda, stadyumlarda, podiyumlarda, pavyonlarda, hatakhanelerde... ömür tüketenlerin gönülleri de...!

Üksek kürsülerden kuyruklu yalanlar savunanların

Tağut'u, İran'da, dalgaların kıyıya attığı çeset gibi bertaraf eden, Afganistan'da sıradağlar gibi önüne dikilerek elini kolunu kıran, Suriye'de, Mısır'da, Irak'da, Moro'da, Eritre'de... Önlenez medler meydana getiren gönüllerdir bu gönüller...

Afganistan'da elinde bombayla tankların üzerine atılan, Tahran bulvarlarında çağları saran, sarsan haykırımlarla sel sel akan genç kızlardaki ruh sende yok mu hacim?

Bizans Burçları'na Hilâl'i diken, Çanakkaile'de, Sakarya'da, Moğaç'da, Malazgirt'te, Altıparmak'ta, Niğbolu'da, Çaldıran'da küffarı doğduğuna pişman eden akıncının ruhu seride yok mu delikanım?

Sen insanlık tarihinin-maddede ve manada- en büyük davasının varisi değil misin?

Ve o medeniyetin yıkık, dökük

Altın adam...

ÂHMED KANYILMAZ

şuuruna var. Allah(CC) için. Resul Allah(SAS) için yaşamanın, savışmanın, ölmenin ne olduğunu bil, anla.

Anla ki, canını seve seve verebilesin onlar uğrunda...

Anla ki, yarın yüzün kara çıkmasın ilâhi yargılamada.

Anla ki, "Allahüekber" deyince yüreğinle birlikte, yürekler de yan-

sın, dağlar dağılıp, parçalanısın uğultularla.

Sen ey altın adam! ikinci Saadet Asrı'nın(Altın Çağın) kapılarını açmak, bahtsız insanlığı ebedi barışa, kardeşliğe, adalete... davet etmeye hazır mısın?

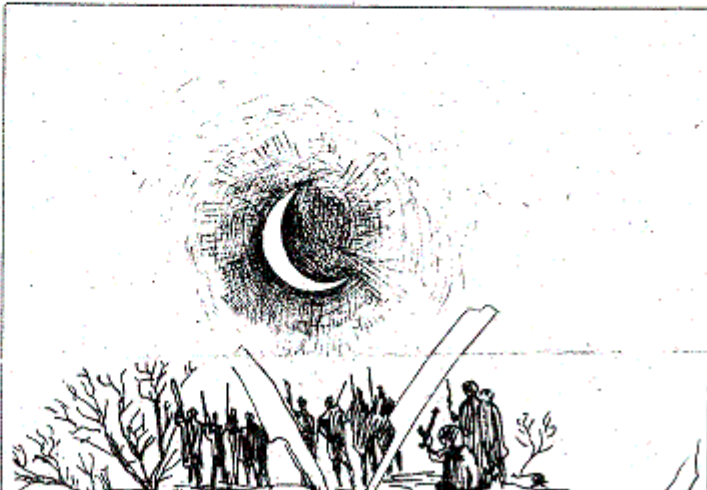
Ve yine o, karanlıklarda burnunun ucunu bile göremiyen insanlığı elinden tutarak fecir aydınlığının selâmetine çıkarmaya hazır mısın?

Eminim ki hazırsın! Ben sende bu gücü, bu şuuru görüyorum. Görüyorum ve için içime sığmıyor and olsun...

Ufukların, yıldızların ötesinden gelen ve içinde yankılanan o şahane sesi duyabiliyor, o benzersiz yüzü görebiliyorsun... Uşaklığın, köleliğin, putataparlığın korkunç zilleti altında hayatından memnun(!) yaşayan ruhsuzlara hürriyetlerini, onurlarını, insanlıklarını geri verebilecek olan sensin, ancak sen olabilirsin...

Yalnız Allah(CC)'i, Allah(CC)'a inanan, Allah(CC)'a tapan... Sen ey genç altın adam... Diriliş ordusunun şanlı, yiğit neferi...

Bütün umutlar sentledir, sendedir, sendedir...

17/8/979 Yeni Dergi

DUŞUNCE

Korkunç, olağanüstü bir arenada —bilimsiz seyirciler arasında— büzülmüş devlerle cücelerin savaşlarını, akıl almaz oyunlarını, gösterilerini seyrediyorduz... Seyrediyoruz ve tepeden tırnağa ürperiyoruz...

Niçin yapılmaktadır bu sonu gelmez döğüş...

Nedir alıp veremedikleri, paylanamadıkları nedir?

Devlerle cüceler çarpışıyorlar...

Marks'ın cüceleriyle (alt - insan) Nietzsche'nin devleri (üst - insan)...

Uzayda çarpışıyorlar... da, laboratuvarlarda çarpışıyorlar.

Masalarda, salonlarda çarpışıyorlar...

Sanatta, bilimde, teknikte, politikada, edebiyatta çarpışıyorlar..

Topla, tüfekte, tankla, kaile, hileyle, yalanla çarpışıyorlar...

Her kafadan bir ses çıkıyor.

Kimi «devrim» diyor, kimi «sosyalizm», kimi «eksistansiyalizm», «naturalizm» şu «izm», bu «izm»...

Bir veba salgını gibi sarmış yeryüzünün dört bucağını «izimler»

Bir iki dev, yüzbinlerce cüceyi yalanlarıyla peşinden sürükleyip veriyor ..

Kimi «sağ» diye bağırıyor, kimi «sol» diye yirtiyor...

Ne bunun, ne berikinin istedi

Cüceler ve Devler

Ahmet KANYILMAZ

Bazen bu gizli öfkelerini, hınçlarını dışa vuracak oluyorlar, ne oluyorsa cücelere oluyor...

Onlar da birbirlerine giriveriyorlar...

Sonu gelmez ihtiraslar, hayaller yüzünden nice canlar gidiyor, nice bacalar tütmez oluyor...

Neymiş efendim devler kaprislerini tatmin ediyorlarmış...

Gözleri kör olusucular, elleri kuruyasıcılar...

Ellerini keville oğusturarak

Ama bir gün —mutlaka— bunlar kursaklarında kalacak...

Hakikatin kutsal, şahane parıltısı altında bu küstah saltanatlar yerle bir olacak...

Ancak o zaman cüceler rahat bir soluk alacak...

Gururun tahtadan sütunları üzerinde kurulup caka satan devlerle, aşağılık duygusunun çelikle ayakları altında ezilen cücelerin savaşı, cücelerin galibiyetiyle son bulabilir...

Aslında, hakikatin hiçbir zaman kararmayan ışıltısı devlerin gerçek kimliklerini ortaya koymak tadır ama, cücelerde bunu görecek göz nerede?

Hakikatin —gerçekten çok parlak fakat yumuşak— ışıltıyla kamaşan gözlerini yummakta, burunlarının ucunu bile görememektedirler.

O parlak ışıltıya dayanabilecek gözlerle, onun yakıcı aydınlığında yürüyecek güçlü ayakla ra sahip olabilmek için tek çare vardır: inanmak...

Ancak imanın, inanmanın verdiği olağanüstü duyuruluklarıdır ki, cüceler —gerçek dev— olabilir, sahte devlerin üzerlerindeki hak-sız tasarruflarına son verebilirler.

Gelin, koşun ey cüceler... Korkmayın, inanın... Hakikatin şahane aydınlığında, yunun, annın.. Güçlü olduğunuza inanın, güçlenin, devleşin...

Allah'ın ve temiz elçisi Hz.

DÜŞÜNCE

İSLAM MÜSLÜMAN

(Baştarafı 2. Sayfada)

Müslüman,

Çağa, çağlara çağlar üstünden —her gözden başka bir bakışla— bakan, her olayı «ilâhî evrensel, yanılmaz ölçülerle» yorumlayan,

Müslüman,

Tek başına bir «ümme» ola bilecek çapta madde ve mana pu satlarıyla kuşanmış eroğlu er,

Müslüman,

Kutsal kinini, öfkesini, hıncı-

nı kanını, tavlarında eriten usta kimyager,

Müslüman,

Coşkun ruhunu Evrensel Ateş'ten tutuşturan ve silme ışık kesilerek çağlarüstünden geçen Işık-Yol'da Allah'a giden kutsal yalçın,

Müslüman,

Bcışın, kardeşliğin, adaletin, sevginin... riyasız savunucusu, uyulayıcısı,

Müslüman,

Anayasa olarak Kur'anı, önder olarak Hz. Muhammed (SAS)'i, hakimiyetin kayıtsız şartsız yalnız ve ancak Allah (CC)'a ait olduğunu kabul eden dünya ve ahiret vatandaşı...

DÜŞÜNCE

22.7.1980

İslâm,

Gök sofrasından yeryüzüne
inen en leziz, en mütena gıda,

İslâm,

Barışın kardeşliğinin, sevginin,
adaletin, abedi mutluluğun, hürri-
yetin tükenmez kaynağı,

İslâm,

Taif'de, Medine'de, İstanbul'da,
Malazgirt'de merhamet ve
hoşgörü,

İslâm,

Medine'de zafer, devlet, ihtişam
ve medeniyet, Mekke'de sabır, ci-
le ve ızdırab,

İslâm,

Bedir'de, Uhud'da, Kosova'da,
Caldiran'da, İran'da, Afganistan'da
zafer ve barış,

İslâm,

Girata'da, Semerkant'da, Bu-
hara'da, İstanbul'da, Bursa'da,
Şam'da, İskenderiye'de, Taşkent'de,
Kahire'de... san'at, bilim ve
kültür.

İslâm,

Arafat'da dua, Mirac'ta vuslat, Si-
na'da hasret, Sevr'de haşyet,
Mescid-i Aksâ'da şan ve hüzün.

İslâm,

Tac Mahal'de zarafet ve in-
celik, Selimiye'de sadelik ve hey-
bet, Sultanhmed'de haşmet ve
ferahlık,

İslâm,

Hz. Adem'de hâlik, Hz. Şit'de
marifet, Hz. Nuh'da şecaat, Hz.
İbrahim'de hullet, Hz. İsmail'de fi-
son, Hz. İshak'da rıza,

İslâm,

Hz. Salih'de fesahat, Hz. Lut
da hikmet, Hz. Yakub'da beşaret,
Hz. Yusuf'da cemal, Hz. Musa'da
şiddet, Hz. Eyyub'de sabır, Hz.
Yunus'da itaat,

İslâm,

Hz. Yuşa'da cihat, Hz. Davud
da savt, Hz. Davud'da hıbb, Hz.

İSLAM- MÜSLÜMAN

Yunus Ç. MEŞELİ

İslâm,

Ne ikinci fikirdir ne üçüncü
fikirdir,

İslâm,

Çağları aşan saadet iksiri,
tek ölümsüz, rakipsiz fikirdir.

İslâm,

Duygu ve düşünce evreninin
en parlak güneşi,

İslâm,

Zirveleri kadar uçurumlarıyla
da yüreğe korku, haşyet, hayran-
lık salan sıradağ,

İslâm,

Bütün zamanlar ve mekanlar
içinde yerleri ve gökleri en mü-
kemmel şekilde yorumlayan çağ-
larüstü çağı (Asr-ı Saadet) insan-
lığa eşsiz bir örnek olarak arma-
ğan eden sistemler üstü sistem,

İslâm,

Kubbeleri, tepeleri, avluları,
revakları, şadırvanları, odaları, ça-
tıları, bacaları, mağraları, vadileri,
ovaları, yıldızları, hebülözleri, gö-

Müslüman,

Yaratılana değil yalnız ve an-
cak Yaradan'a kul olan,

Müslüman,

Aşkı «ilâhî sevgi» olarak an-
lıyan ve yaşayan,

Müslüman,

Kendisiyle yaptığı savaşı ka-
zanan tağutlara savaş açan barış
havarisi,

Müslüman,

At'ını cruc kamçısıyla kamçı-
layarak evrensel randevu yerine
süren asil süvari,

Müslüman,

Ne yokluğa yerinen, ne varlığı
sevinen, gönülü gani ve selim
insan,

Müslüman,

Hallac-ı Mansur'da vecd,
Şems-i Tebrizi'de kıvılcım, Mevlâ
na'da alev, Yunus'da cile, Veysel
de aşk ve teslimiyet,

Müslüman,

Ölümsüz vahiy uygarlığının
evrensel ilâhî ölçülerine uymayan
tekmil değerleri reddeden gerçek
medeniyet havarisi, kâinat vatan-
daşı,

Müslüman,

Sevdi mi Allah için ve bütün
varlığıyla seven, buğzetti mi Allah
için buğzeden,

Müslüman,

Sonsuzluğa talip olan, daha-
sı oraya çıkan yolu —yo da yolla-
rı— bilen, bu yollarda olağanüs-
tû bir cehtle yürüyen,

Müslüman,

Mağlubiyet nedir bilmeyen,
tanımayan daima zaferlerin, zafer-
ler üstü zaferlerin gerçek kahra-
manı,

Müslüman,

Bağrında kâinatın semo etti-
ği, kâinatla birlikte tek ölümsüz
Rab önünde secde eden,

Müslüman,

«Çağdaş» olmak ve «insan-
ca» yaşamaktan söz edenler, na-
sıl bilmiyorlar ki «çağlarüstü»n-
de «mümince yaşamak diye bir
olgu da vardır.

Bu öyle bir hayattır ki, «çağ-
daş» ortamda esamesi bile okun-
mayan barış, adalet, kardeşlik,
sevgi, feragat, iyilik, mertlik, if-
fet haya, takva... o zaman me-
kan kuşağında eklemek, hava, gi-
yim-kuşam, su gibi gündelik zaru-
ri ihtiyaçlar kullanılan şeyler ha-
line gelmiştir.

İnsan fıtratına uygun olan da
böyle bir yaşayış tarzıdır.

Acaba insanlık tarihinde bu
Çağ kadar modern-ilkel bir çağ
daha var mıdır?

Çağımız adeta modernizmin
ilkelleştirdiği bir hayat tarzını ge-
tirmiştir.

Modern evler, modern kıya-
fetler, modern bilim (.) modern
sanatlar ve modern silahlar...

İnsan fıtratına uyup uymadı-
ğı düşünülmeden dahiler(!) ce
keşfedilen (!) her yeni şey insa-
nın hizmetine sunulmaktadır.

Eşya ile insan arasında mey-
dana getirilen korkunç uyumsuz-
luk insanın hayatını, normal, sa-
de, derin, huzurlu bir yaşayış tar-
zını bozmuş, allak bullak etmiş-
tir.

İnsan hiçbir çağda makine-
nin (eşyanın) bu kadar kölesi du-
rumuna düşmemiştir düşürülme-
miştir.

İnsan, Çağ'a verdiklerinin
karşılığını almaktadır.

Çağ da insana, aldıklarının
karşılığını verecektir elbette.

İnsanoğlu modernizmden me-
deniyete (vahiy medeniyetine),
lüksten, konfordan, sadeliğe,

DÜŞÜNCE

- İnsanoğlu, modernizmden medeniyete (vahiy medeniyetine), lüksten, konfordan sadeliğe, sathilikten derinliğe, küçük cihaddan büyük cihada hicret etmecikçe aradığı huzuru mutluluğu «insanca» yaşamayı asla bulamayacak, makinenin acımasız dişileri arasında un-ufuk olması işten bile olmayacaktır.

Çağ ve İnsan... Zaman ve mekan gibi birbirlerini tamamlayan iki unsur...

Çağ mı insanı yapar, insan mı çağı. Yani zamanı, yani zamanları ve mekanları. Ya da hangi şartlarda insan zamanı, hangi şartlarda zaman insanı oluşturur?

Ashında insan, yapamadığı, üstesinden gelemediği şeyleri yapıyor, sanır da bu havayı vererek ke'ni güçlülüğüne inandırmaya çalışır. Böylece bir çok komplekslerinden kurtulacağını, kurtulduğunu umar. Oysa buna gerek yoktur. Ölçüler belli açık ve kesindir. İnsanın yapabileceği işler de, yapamayacağı işler de bellidir. Kur'an'ında yüce Yaradan: «Yapamayacağınız şeyleri niçin söylersiniz?» bu yurarak bu ebedi gerçeği çarpıcı bir biçimde vurgulamıştır.

Şimdi bir insan çıkıp ben ölüyü diriltiyorum, güneşin, himala

ÇAĞ VE İNSAN

Ahmed KANYILMAZ

çağın (çağların) getirdiği değerler, ölçüler değil bu değerlerin, ölçülerin «insan» üzerinde etkileridir.

Çağ, insanı «insan» dan başka herşeye benzetmiştir. Ruhunu, beynini, bedenini yok pahasına satın almıştır. O insan ki; «ahsen-i takvim»dir, «eşref-i mahlukat»tır, «zübde-i alem» dir.

O insan ki; yüce Yaradan'ın sevgisine, kelâmına, övgüsüne mu hatap ve mazhar olmuştur.

İnsan Çağ'a ne vermiştir, verebilmiştir. Kin, yalan, hased, savaş, binbir türlü fitne, fesad hile desise...

Çağ'a bunları veren insan, Çağ'dan ne bekleyebilir?

İnsan, ah insan. Yeryüzüne gönderiliş sebebini, yeryüzündeki görevini unutan insan,

Kendini yok pahasına pazara çıkaran, putların peşinde tüketen insan.

Kendisine verilen nimetin, nimetlerin farkına varamıyan, bahtsız, zalim insan.

Kötülükle iyilik arasında kötülüğe daha yakın, iyilikle kötülük arasında iyilikten daha uzak, şaşkın, umarsız, kararsız, çarpınan, çarpındıkça batan insan.

Ya Çağ insana ne vermiştir.

Nötrondan, hidrojenden, atomdan güçlü radyo, TV, gazete, mecmua kitap, broşür, bant v.s. silahlarla insanın «insanlığını» acımasızca bombardımana tutan ve derin yaralar açan Çağ.

Paris'inle, Londra'nla, Ro-

yaların, hatta şu apartmanın yerini değiştirebilirim dese gülmüş olmaz mı?

Ama aynı insan, sestem birkaç misli hızla uçan uçaklar, 300-500 km/h. hız yapan trenler, aya, geze genlere giden füzeler, peykler, uydular, gemiler v.b. yapıyorum dese normal karşılırsınız. Çünkü doğruyu söylemektedir.

Çağ (20 yy.) insana yeni değerler getirmiştir. Az çok her çağ yeni değerler getirir. Önemli olan

● ZULÜM, ÇAĞIMIZ'DA ÖYLESİNE BİR TIRMANIŞA GEÇMİŞTİR Kİ, İNSAN YÜZ KARASI BENİ İSRAİL'İN BİNLERCE MASUM İNSANA KARŞI UYGULADI Ğİ GENOSİT, GÜNDELİK OLAYLAR MESABESİNE İNDİRGENEREK, ÜÇ BEŞ KIYTIRIK KINAMAYLA GEÇİŞTİRİLEBİLMEKTEDİR. O «DÜNYA ÇAPINDAKİ», «ULUSLARARASI» PEK ÜNLÜ VE SAYGİDEĞER (!) ÖRGÜTLER (BM. ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ V.B...) ADETA SÜT DÖKMÜŞ KEDİ KESİLMEKTEDİR BU VAHŞET KARŞISINDA...

«Bir gün bütün insanları önder ve liderleriyle birlikte çağıracağız...»

(Nisâ; 71)

«Allah'ın nimetini küfre, nankörlüğe değiştirenleri ve milletlerini de helâk yurduna (sürekleyip) sokanları görmedin mi? Cehennem'e yaslantırlar... Orası ne kötü karargah...»

(Halkı) Alah'ın yolundan saptırmak için O'na ortaklar —benzerler— koştular... De ki; bir süre kayfinize bakıp yararlanın. Herhalde (mutlaka) varacağınız yer Cehennem'dir.»

(İbrahim; 28-29-30)

«.....Onlara (yeryüzünde fesat çıkarıyım) denildiği zaman (biz ancak) islâh edicileriz» derler. Dikkatli ol, muhakkak onlar fesatçıların ta kendileridir. Fakat bunu anlamazlar ki!»

(Bakara; 11-12)

İnsanoğlu yeryüzüne (arza) «yaşamak ve sınanmak» için atılırken Yüce Yaradan tarafından çeşitli yeteneklerle donatılmıştır.

Her bireye göre değişen bu özellik ve yetenekler ne kadar ortaya çıkarılır, işlenir ve iyi amaçlara

der) ve (önder) pozisyonundaki kimseler yeteneklerini yanlış yola kanalize ettiklerinden ya da «liderlik» ve «önderlik» yeteneklerinden tamamen yoksun olduklarından «islâh edeyim» derken «ifsad etmektedirler.»... Ve üstelik —ki asıl fecaat buradadır— yeryüzünü islâh ettiklerini sanmaktadırlar...

Seçenler, seçilenler

Ahmed KANYILMAZ

liderler, önderler ve çevrelerindeki kadroların «kollektif şuur»dan kopuk bir iklimde yaşamaları sebebiyle aldıkları kararlar asla temsil ettikleri toplumların —hiç olmazsa ekseriyetinin— tercümanı olamamakta, çıkardıkları yasalar ve uygulamalar yetersiz, kısa ömürlü olmaktadır. Bunun tabii sonucu olarak da yönetilenler ne yapacağını şaşırmakta, yönetilenlere karşı —haklı olarak— bir güvensizlik hatta yer yer öfke ortamı doğmaktadır. Bugün yeryüzündeki hiçbir ülkede tam bir «seçme özgürlüğü»nden söz etmek mümkün değildir. Emrivakilerle seçilen yönetici kadrolar —özellikle, sosyo— kültürel sosyo - politik, Sosyo-ekonomik yapıları henüz tam anlamıyla gelişip olgunlaşmamış oturmamış toplumlarda büyük çalkantılara, rahatsızlıklara sebep olmaktadır.

Mevkiler ve yetkiler dirayetlere ve yeteneklere göre dağıtılmaktadır. Atı alan Üsküdar'ı geçmektedir...

Zulüm, Çağımız'da öylesine bir tırmanışa geçmiştir ki, insan ırkının yüz karası Ben-i İsrail'in binlerce masum insana karşı uyguladığı genosit, gündelik olaylar mesabesine indirgenerek, üç beş kıytirik kinamayla geçiştirilebilmektedir. O (dünya çapındaki) (uluslararası) pek ünlü ve saygıdeğer (!) örgütler (BM. Uluslararası Af Örgütü v.b...) adeta süt dökmüş kedi kesilmektedirler bu vahşet karşısında nedense... İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sinin o anlı şanlı maddeleri de geçerliliğini yitirivermektedir böyle zamanlar da...

(Düblör, süflör ve amigo mü-nasip bir yerde oturmuşlardır...Uygun kıyafetler içersinde...Konuşurlar...)

-Düblör: (Girer)- Selâm...

Süflör: Selâm...

AMİGO: Selam arkadaşlar...O-lee...

DÜBLÖR: Dur be kardeşim ! Kendini stadyumda mı kapalı spor salonunda mı sandın...yoksa arena-da mı!

AMİGO: Yok be birader... Benim için her taraf stadyum, her taraf salon...Canım istedi mi bağırır çağırırım...Evdde bağırırım, yolda bağırırım, çarşıda pazarda bağırırım...Bağırır işte benim işim bu kardeşim...Benim gibi bir deliğe sıkıştırıldın mı böyle bağırabilir misin bakalım!

DÜBLÖR: Ah kardeşle-rim...Benim işimi yapana mı aabıvnsunuz Biriniz bağırır çağırır biriniz fısıldar...Bana gelince..Her an kelle koltukta

SÜFLÖR: Bu devirde kelle kol-tukta-Olmayana mı var ?

DÜBLÖR: Sen de haklısın... O delikten papağan gibi durmadan fısıldamak ölümden bile beter...Hiç sevmediğin ağızların hiç benimse-medığın sözlerini bile ister istemez konuşacaksın.Ya bu deveyi öüdecek-

Bir diyalog

Ahmet KANYILMAZ

foPum

sin ya bu diyardan...Doğrusu bu iştense ben kendimi 50,100 metre-lik bir kuleden aşağı atmaya yeğle-rim...

AMİGO: Sizin ikinize de acıyo-rum doğrusu...Var mı benim gibisi, bir sözümle bir işaretimle onbinler, yüzbinler ayağa kalkıyor, kendinden geçiyor. Otur deyince oturuyorlar, sus deyince susuyorlar, bağır işare-tini verince hançereleri yırtılırcasına bağırıyorlar...

DÜBLÖR: (Yavaşça)- Çok akıllı olduklarından...

AMİGO: Efendim...

SÜFLÖR: Efendi kalem odasında canım...

(O sırada sahneye aniden birisi girer...Kırtarak yürür...Çok frapan-giyinmiştir...)

YENİ GELEN: -Aaaa! Neler görüyorum ayol...Üstüme iyilik sağlık...Sizin ne işiniz var buralar-da...

DÜBLÖR: Bu da kim yahu ?

SÜFLÖR: Bir saniye...benim

gözüm bunu biryerlerden ısıriyor ama nereden...

GİREN: Öyle mi canım.... Göz-lerini sevsinler senin...

AMİGO: Haydi hep be-ra-ber...Ya ya ya...: şa şa şa falan filan çok yaşa...

GİREN: Aaaa....! Deli mi ne ? Siz gidecekmisiniz buradan yoksa ben mi koşturayım sizi...

HEPSİ BİRDEN: -Bizi koşturacakmış duydunuz mu, bizi koşturacakmış (Kahkahalarla güler-ler....)

(Üçü birden aynı anda saatle-rine bakarlar....)

AMİGO: Eyvah benim maça bir saniye var...

DÜBLÖR: Acelen ne kardeşim yetişirsin...Bu gün bizim rejjiyle ta-kışacağız anlaşılın hiç yolu yok...

Süflör: Şu sıralar benim çok-taaan delikte olmam gerekirdi...

(Çıkarlar...Son gelen arkala-rından çeşitli mimikler yapıf....)

PALYOÇA: Bu gidişle bize iş kalmıyacak qaliba !

Ahmet KANYILMAZ

DUYDUNUZ mu? Yeryüzünde her iki saniyede bir, bir çocuk açlıktan can veriyormuş... Dakika otuz çocuk eder bu... Ötesini siz hesaplayın...

Duydunuz mu? Allah aşkınıza duydunuz mu? İstatistikler böyle diyormuş... Yeryüzünde her iki saniyede bir çocuk ölüyormuş... Ve beşyüz milyon yetişkin insan açlıkla karşı karşıyaymış... Bunların içinde belki insanlığın yüzünü güldürecek, seviyesini yükseltecek "dâhi" çapında insanlar bile vardır...

Duydunuz mu? Yirminci yüzyılın tok insanları... İnsanlar... Fazla yemekten mide fesadına uğrayanlar... Bütün bütün ekmekleri, yemekleri, pastaları, meyveleri, etleri, bahkaları çöplüklere dökenler... Tahıl ambarları almayınca buğdaylarını denize dökenler... Hürriyet, barış, kardeşlik savunucusu şarlatanlar...

Duydunuz mu? Sizin doymak bilmez iştahınız, lüksünüz, acımasızlığınız yüzünden bugün yeryüzünde milyonlarca insan, hak ettiği giyim, kuşam, yiyecek, barınma v.b. temel ihtiyaçlarından yoksundur, sizin yüzünüzden... Bunun için mi istiyorsunuz nüfus plânlamasını?

Duydunuz mu? Apartman insanları, konfor insanları, rahat insanları, örümcek kafalılar, granit ruhhlular... İnsanlar insanlar... Medeni insanlar... Uyar insanlar, modern insanlar...

Yeryüzünde neler oluyor haberiniz var mı?

Kristal bardaklardan köpüklü şampanyanızı yudumlarken, altın tabağınızdan havayınızı zıkkımlarken yeryüzünde insanlar ölüyor açlıktan... Haberiniz var mı?

DUYDUNUZ MU EFENDİLER

Çuha kaplı masaların, rengarenk, gürültülü salonların illetli müdavimleri... Duydunuz mu? Açlıktan insanlar, çocuklar ölüyor yeryüzünde kulağınızın ardi terliyor mu?

Duyduğunuz mu....? Siz milyonları savururken havaya, açlıktan insanlar ölüyor sizin de yaşadığımız dünyada... Bunun için mi istiyorsunuz nüfus plânlamasını?

Duydunuz mu? Yosmaların (ki onları o hale getirenlerin üzerine olsun bütün mahlûkatın laneti fildeş koyunlarında kendinden geçen zevkperestler...

Duyduğunuz mu yoksa, Afgan'da, Moro'da, Eritre'de, Kamboc'da olanları?... Şam zindanlarında gencecik İslâm mücahidlerinin başına gelenleri?...

Duyduğunuz mu? Füzeleriyle, atomlarıyla, nötronlarıyla, uçaklarıyla, gemileriyle, tanklarıyla övünenler?... İnsanlar ölüyor, insanlar kırılıyor yeryüzünde açlıktan efendiler...

Duyduğunuz mu? Petrodolar ağaları... Politika

ra, mobilyalara, köşklere, yatlara, otolara, villalara (gereksiz her türlü lükse) milyonlar harcıyorlar... İnsanlar ölüyor yeryüzünde, insanlar... Açlıktan... Bir lokma ekmeğe, bir yudam sıcak çorbaya muhtaç... Onların hakları var sizin üzerinizde...

Duyduğunuz mu? Barış için, detant için, falan için, filân için kardeşi kardeşe kırdıranlar...

Duyduğunuz mu? Ruslar, Amerikalılar, Fransızlar, Almanlar...

Çekler, Finler, Lehler, İtalyanlar, İspanyollar, Japonlar...

İngilizler, Çinliler, Yahudiler, Hindular, Hristiyanlar...

Duyduğunuz mu? Duyduğunuz mu? Alın secdede, aklı bilmem nerede olan, müslümanlıktan bilhaber müslümanlar...

Duyduğunuz mu? Kardeşlerimiz ölüyor açlıktan... Zulmün pençeleri altında inim inim iniyor... Bacalarının iffetlerine el uzatıyor kırılmalı elleri tağutun...

Duyduğunuz mu yoksa Afgan'da, Moro'da Eritre'de olanları. Şam zindanlarında gencecik İslâm mücahidlerinin başına gelenleri?

dehâleri (!).. Sosyologlar, psikologlar, ekonomistler, pedagoglar... Büyük devlet adamları... Yalancılar, hokkabazlar, kuklalar... Kürsiye çıktığında mangalda kül bırakmayanlar... Duyduğunuz mu yoksa? Yeryüzünde, yarım milyar insan varmış açlıkla karşı karşıya...

Duyduğunuz mu? Silâhlanmaya yapılan harcamalar, az gelişmiş ülkelere yapılanların otuz katmış... Belki elli, belki yüz katıdır aslında... İstatistikler böyle diyormuş...

Duyduğunuz mu? Sünnetlere, düğünlere, nisanla-

Herkesten çok biz sorumluyuz olanlardan, evet biz... Bize düşer aydınlıklara çıkarmak insanı karanlıklardan... Bize verilmiş bu görev Rabbimiz tarafından...

Bunu lâmu, cimi yok, kaçamak tarafı yok..

FAO'lardan, BM'lerden, WHO'lardan, UNESCO'lardan bize hayır yok...

Başımızın çaresine bakmayız... Kardeşlerimiz ölüyor açlıktan... İnsanlar ölüyor yeryüzünde... Elimiz kolumuz bağlı mı oturacağız?... Böyle zamanlar belli olur müslümanlık, müslüman!..

DÜŞÜNCE

□ **Asıl zafer, yenilen milletin kültür ve medeniyetinin de tamamen ortadan kaldırılarak galip gelenin kültür ve medeniyetinin yürürlüğe girmesidir. Eğer yenen, yenilenin kültür ve medeniyetini asimile edememişse, edemiyorsa onun zaferi asla kalıcı değildir.**

«Allah yolunda ölenlere (öldürülenlere) öldü demeyin. Onlar hayatlıdır. Lakin siz (ey nasipsiz mansızlar, iman'ılar) bilmezsiniz.»

Bakara - Ayet -194

«(Ey Muhammed), Allah yolunda canları (nefisleri) malları ile mücadele (cihad) edenleri müjdele. Onlar altlarından ırmaklar akan cennetlerde ebediyen kalacaklardır. Onlara hüznün ve korku yoktur.» Ayet.

Çağımızda zirveye ulaşan teknoloji sayesinde herşeyde olduğu gibi savaşların da boyutları tabii olarak değişmiştir. Ve bu değişiminin «insan»ın zararına olduğunu söylemeye bile gerek yoktur.

Bugün eöz gelişti. kılıç yerine laser, ok yerine nükleer başlıklı füze, ka'yon, kadirga yerine kruvazör, uçak gemisi, atom denizaltısı, güvercin yerine jet kullanılmaktadır savaşlarda.

Yeryüzü nüfusunun -aşağı- yu karı- 1/5'ine oluşturan müslümanlar da -ister istemez- bu savaşların içindedir. Hatta kasıtlı olarak içine itilmektedir. Daha açıkçası içinde tutulmak için her türlü şeytani düzenler desiseler o'ğan sayılmaktadır. ta'vuti güçler için de tarafı

Evet, müslüman savaşın içinde olmalıdır aslında. Ama nasıl bir savaşım?

İslam'ın ve müslümanın savaş taki «amacı» sadece Allah'ın adını ada'etini ve nizamını yeryüzüne yaymak, diğer savaşların getirdiği zulmü adaletsizliği, sömürüyü haksızlıkları ifşad edici unsurları ortadan kaldırmaktır. Bu her zaman böyle olmuştur, bugün de böyledir, yarın da böyle olacaktır.

İşte İslam'ın «gerekli kıldığı savaş» bu savaştır.

Müs'üman her an savaşa hazır, savaşın içinde olan kimsedir aynı zamanda.

Savaş psikolojisi

Ahmet KANYILMAZ

Yığınların şehvet, para, faiz, kadın, ün, ünvan, eğlence vb. prangalarla köleleştirildiği çağımızda

Bugün, müs'ümanın söylediği her sözün, attığı her adımın boşa gitmemesi gereken bir gündür.

Bugün Afganistan'da, Suriye'de, Mısır'da Eritre'de, Moro'da, Filistin'de Kamboçya'da, Filipinler'de. Gezegenin yedi iklim, dört bucağım da kardeşlerimiz zulme uğramakta zalimlere gizli açık kıyam etmektedirler.

İslam, aslında tarih sahnesine çıktığından beri hiçbir zaman mağlup olmamıştır.

Sürekli bir zafer içindedir.

Çünkü, asıl zafer, yenilen milletin, kültür ve medeniyetinin de tamamen ortadan kaldırılarak galip gelenin kültür ve medeniyetinin yürürlüğe girmesidir. Eğer yenen, yenilenin kültür ve medeniyetini asimile edememişse, edemiyorsa onun zaferi asla kalıcı değildir.

İşte İslâm, yalnız İslâm medeni yeti asla asimile edilemeyen, fakat yapısındaki olağanüstü ilahi avantaj sayesinde öbür bütün sistemleri asimile etme özelliği gösteren, bu yüzden de sürekli bir üstünlük, süreklilik ve zafer içerisinde bulunan bircık nizamdır. Ve daima da öyle olacaktır. Çünkü onun muhafızı biz zat Allah (C.C.) dir. Bize, biz müslümanlara düşen görev İslam'ı bütün boyutlarıyla çok iyi anlamak ve anlatmak, anlatacak vasitalara sahip olmaktır. Bu vasıtalar da ancak kelam ve kalem'dir.

Buradan, asil savaşın «kültür savaş» olduğunu söyleyebiliriz.

Çağımız'da da asil kazanılması gereken savaş, bu savaştır.

DÜŞÜNCE

Dünya adını yakıştırdığımız (aslı arzdır, Kur'an lisanında) gezegencik-uymak zorunda olduğu-evrensel takvime göre 14. Y.Y.'dan, 15. Y.Y.'a doğru ilerlerken acaba,yeni ve gerçek bir medeniyet kuşağına girmekte olduğunun farkında mıdır?

Bu, bulutların ardından ayın ya da güneşin çıkması, ömrü bataklıklarda geçen bir sivrisineğin bir güvercin olması, ne bileyim, deniz suyunun tatlılaşması gibi birşey...

Yeryüzü bunu farketse ya da farketmese birşey değişir mi değişmez mi bilmiyoruz... Ancak, bir ilâhi evrensel gerçeği şaşkın, sapkın kalabalıkların içinde birer öz, çekirdek ödevini gören uyanık ruhlar, beyinler görmektedir, sezmektedir bilmektedir... Zaten bu da yeterlidir.

Evet, uzun, mutsuz çitelli ömürünün son demlerinde dünya gezegeni yenibir kuşağa girmektedir... Saadet Kuşağına, Çağına...

Asi gezegeni bu kuşağa çeken veya iten- güç nedir,ne olabilir?

Bu çekiş-veya itiş- ne kadar sürebilir, başan oranı ne olabilir?

Niçe'nin üstün insanı mı? Marks'ın sandığı gibi emekçiler ordusu mu? Hellen'in uydurma tanrıları? Yoksa yeni Haçlılar mı?

Hayır, hayır ne yazık ki hiçbirinde gezegeni "yeni ve gerçek bir uygarlık kuşağına" çekecek -veya itecek- güç yok!

Bu güç, bu olağanüstü, evrensel bu kutsal görev, ancak tertemiz gönülleri Allah (CC), Peygamber (SAS), insanlık aşkıyla çarpan, yanan, kavru lan inanç erlerinin (ve ordularının) üstesinden gelebileceği bir iştir. liderleri Hz. Muhammed (SAS), anayasaları Kur'an olan evrensel İslâm Milleti'nin şanlı ordularında vardır bu güç ancak...

Onlar ki sırtlarına yükledikleri yük insanlığın görüp görebileceği en

Yeni ve gerçek bir medeniyete doğru

Ahmet KANYILMAZ

yönlerden zirveleşmiş bir tip...

Gezegene yeni ve gerçek bir medeniyet kuşağına girmesi demek, temelini (anayasasını) ilâhi Evrensel Nizam'dan alan yeni devletlerin, hürriyetin, barışın, kardeşliğin, adaletin, sevginin egemen olduğu bir toplum yapısının ortaya çıkması demektir. Bunun ne demek olduğunu düşünabiliyor musunuz?

Böyle bir ortam, böyle bir kuşak günümüz insanı için alışılmadık bir durum, bir hayal, bir ütopya olarak vasıflandırılabilir...

Ancak bu davranışlarını hoş karşılamak gerekir...

Çünkü Çağımız'ın bahtsız insanının İslâm'ın Mümsüz, evrensel prensiplerinden, uygulanış alanlarından, şekillerinden, alınan sonuç-

larından -insanlığın bir sefer daha görmesini, yaşamasını candan arzu ettiğimiz İslâm'ın bütün boyutları ve kurumlarıyla uygulanması demek olan Saadet Asrı'ndan- haberleri yoktur. Bazılarının olsa bile fiilen uygulanaşına şahit olmadıkları, olmadıkları için-şimdilik anlayışlı olmalarını beklemek yersiz olur...

Bir de İslâm'ı olduğundan başka, bambaşka göstermek isteyen karanlık ruhular var ki, onların da İslâm'ın sönmez ışıltısından asiplerini almalarını dileriz.

Yeryüzünde sayıları her geçen gün artan İslâmî Devletlerin ortaya çıkması, resmi dini İslâm olduğu halde İslâmî tam yaşayamayan milletlerdeki İslâma dönüş akımının gitgide kuvvet, etkinlik kazanması, İslâm dışı ülkelerde İslâm'a geçişlerin artması, vb. göstermektedir ki gezegen-daha doğrusu onun sirtlarında taşıyanlar- doğru yol, iz üzerindedirler...

Bugünlere, bu noktaya nice çetin engeller, uçurumlar, labirentler, zirveler, vadiler.. aşılı olarak gelinmiştir. Artık, Yol'un bundan sonraki kısmında -engeller ne olursa olsun- başarıya ulaşma oranı her adımda, her solukta yükselmeceği benzemektedir. İslâm'ın ve insanlığın hesabına...

Hak (doğru) yolda olanların en büyük yardımcısı kâinatın gerçek sahibi ve hakimi olan yüce yaradandır...

Ve O yardım edince, üstesinden gelinmeyecek iş yoktur.

Nice zamandır hasret kaldığı adalet, barış, kardeşlik, huzur ortamına ancak müslümanların cihat ruhunu kazanmaları ve vahdet şuuruna yükselmeleriyle mümkün olacaktır.

Yüce ve ebedi Kelam Furkan'ın Çağrı'sına günden güne kulak verenlerin sayılarındaki artış bu günlerin pek de uzak olmadığını müjdesidir.

Zalimler er-geç cezasını bulacak, mazlumlar hak ettiklerini-Allah'ın izin ve yardımlarıyla elde edeceklerdir.

Allah'ın inayeti, nime-ti, nusreti mazlumların, hidayeti-yola gelmezlerle-kahn zalimlerin üzerine olsun.

(1) Bakara 154

Allah'ın elçisi yüce Peygamberimiz Efendimiz Hz. Muhammed (SAV) "Size (ey müslümanlar) iki emanet bırakıyorum, onlara sımsıkı sarılırsanız saadete erersiniz..." "buyurdıkları Kur'an ve Sünnet'den uzaklaşmamız bu ebedi ve evrensel ölçüleri değil, beşerin basit, kusurlu, yalan yanlış değerlerini, ölçü olarak kabul etmemiz değil midir bütün bunlara sebeb..

BUGÜN ekonomik, siyasi, kültürel ve gider sosyal yapıları küfrün iğrenç hileleriyle allak bulak edilen müslümanların ve diğer gelişmemiş insan guruplarının dağılımı, boyutsuz çapsiz, kısa düşünen basit davranan, ideal-siz, davasız, konfermist bir topluluk arz etmekte olduğu gerçekten inanan yürekleri n sızın sızlatmaktadır..

Iran ile Irak arasında yıllardan beridir sürdürülen kardeş kavgası, siyonistlerin iki yüzlü arka çıkıcıların sırtlarını sıvazlamalarıyla giriştikleri akıl açmaz, insanlık dışı toplu katliamlar, kızıl emperyalizmin tertemiz Afgan müslümanlarına yaptığı zulüm, Hindistandaki hinduların Ben-i İsrail tarzındaki davranışları, Kamboçya'da, Filipinler'de, Eritre'de, Moro'da, Mısır'da, Afrika'nın çeşitli kesimlerinde müslümanların uğradığı haksızlıkların zulümlerin ardı arkası kesilmemekteydi. Ve eğer müslümanlar bu safada giderse kesileceği de beklenmemelidir.

Allah'ın elçisi yüce Peygamberimiz Efendimiz Hz. Muhammed (SAV) "Size (Ey müslümanlar) iki emanet bırakıyorum, onlara sımsıkı sarılırsanız saadete erersiniz.." "buyurdıkları Kur'an ve Sünnet'den uzaklaşmamız, bu ebedi ve evrensel ölçüleri

CIHAD RUHU

Ahmet Kanyılmaz

Bu ahmakça bu manasız baş eğiş, bu sinipelik, bu herşeye razı oluşu sebepten değil elbette, ikiyüzlüdür aralıksız salvo atışlarının hedefi olmuştur insan ruhu ve beyni küfrün bu yalnız müslümanlar için değil bütün insanlık için doğrudur aslında.. Bugün "Uygur" ileri geçinen bir çok insan guruplarının bireyleri de aslında birer köle'den başka değildir.. Kimi kuru bilginin kölesidir, kimi paranın, kimi bir ideolojinin..

Ama mazlumlar müslüman olsun olmasın Kur'an'ın "kutlu çağrı"sına kulak verdikleri gün gözleri, gerçekle yalanı ayırabilecek, şerefle korkusuzca zulümün karşısına dikilip haklarını arayabileceklerdir.

Her mazlum-ister açıktan açığa ister gizli den gizliye zulme uğramış olsun-Yüce Yaratıcı'nın kendisine bahsettiği nimeti en güzel en uygun biçimde ve tam gerektiğinde kullanmasını öğrendiği gün zulüm ve acılar sona erecektir..

İşte Yüce ve ebedi Kelam'ın kutlu çağrısı.

Oysa İslam öylesine kusursuz, komple mükemmel bir değerler manzumesidir ki, hiçbir şekilde bir müdahaleye tahammülü yoktur. Adeta süt gibidir, bal gibidir, su gibidir.. Yabancı bir madde özelliğini, safiyetini hemen bozar.. Zaten o maddeyi kabul etmez.. Allın gibidir demek daha doğru olacaktır belki de.

harbederler. Şeytanın dostlarıyla savaşın, esasen şeytanın hilesi zayıftır.

"Ey inananlar. Sabredin, düşmanlarınızdan daha sabırlı olun, cihada hazır bulunun, Allah'a karşı gelmekten sakının ki başarıya erişebilirsiniz.

"Ey Muhammed (SAV) Allah yolunda savaş; Sen ancak kendinden sorumlusun, inananları teşvik et umulur ki Allah inkar edenlerin baskısını önler. Allah'ın kahrı da ibret alınacak cezası da pek şiddetlidir.

"Ey inananlar, Allah'tan sakının O'na ulaşmaya yol arayan, yolunda cihad edin ki kurtulasınız."

"Kim Allah'ı Peygamber'ini ve inananları, dost edinirse bilsin ki, şüphesiz Allah'tan yana olanlar üstün gelirler

"İsteyen istemeyen hepimiz savaşa çıkın. Allah yolunda canlarımızla mallarınızla cihad edin. Bilirsiniz bu sizin için hayırlıdır."

"Allah düşmanlarımızı çok iyi bilir. Allah size (ey müslümanlar ve insanlar) dost olarak da yeter, yardımcı olarak da yeter.." (13)

"Kim Allah yolunda savaşır öldürülür veya galip gelirse, Biz ona büyük bir ecir vereceğiz.

İhtiyar gezegenin ömrünün son ikivüzlü kan-

aşırılıklarımızı bize bağışla sebatımızı arttır, inkarcı topluluğa karşı bize yardım et. Bu yüzden Allah onlara dünya nimetini de ahiret nimetini de verdi. Allah işlerini iyi yapanları sever.

Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz size Allah'tan onların (kafirlerin) topladıklarından hayırlı bir mağfiret ve rahmet vardır.

"Allah size yardım ederse sizi yenecek yoktur. Eğer siz yardımınız bira kırırsa O'ndan başka size yardım edecek kimdir? İnananlar yalnız Allah'a güvensinler.

Allah yolunda öldürülenleri ölü saymayın bilakis Rableri katında diridirler. Allah'ın bol nimetinden onlara verdiği şeylerle rızıklandırılar, arkalarından kendilerine ulaşamayan kimselere kendilerine korku olmadığını ve kendilerinin üzülmeceklerini müjde etmek isterler. Onlar Allah'tan olan bir nimeti, bolluğu ve Allah'ın müminlerin ecrini zayetmeyeceğini müjdelemek isterler.

Kendileri savaşta yara aldıktan sonra Allah ve Peygamber'in çağrısına

Geliyorum,

Yeni doğmuş bir bebek, yeni açmış bir çiçek kadar saf, bağrımdan alev alev çiçekler püskürten, saçan bir volkan kadar öfkeli, bir cıvılsız kadar sabırlı, mütevekkil, kayıtsız...

Geliyorum,

Sihirli havalar çala çala sürüleri ni yayan çoban kadar samimi, bir kartal, bir albatros kadar hür, bir arslan kadar pervasız...

Geliyorum,

İkyaz deruklarından çözülen karların yamaçlardan gürül gürül mişi gibi...

Geliyorum,

Kır, dağ çiçeklerinden bol top tayan arılar, yuvalarına azık taşıyan karneciler gibi...

Geliyorum,

Namludan çıkan bir kurşun gibi... Bir kurşun ki, güller açar değdiği yerde... Barışın, sevginin ilk gülleri...

Geliyorum,

Çağın üstüne, üstüne... Zelim firavunların, bahtsız taçutların çirkin sa'atonatlarına son veriyeye, —artık— küflenmiş zincirlerini parçalamaya...

Geliyorum,

Yiğitce, kardeşçe, hoş görüyle, sevgiyle, dostça, insanca, kulca... Arıyana

Geliyorum,

Örümcek tutmuş mağaraları, tozlanmış aynaları temizlemeye, parlattırmaya.

Geliyorum,

Bir deprem, bir kasırga, bir yıldız O'nun evucundaki tozlar kadar bilinçli, heybetli, hoşyetli...

Geliyorum,

Molekül, molekül atom, atom misra, misra huzme huzme ayet ayet sure sure.

Geliyorum,

O'ğaçüstü bir medeniyetin, yıkıldı sıldırımlı sanatın hatırasını

Geliyorum

Ahmed KANYILMAZ

gözyaşarıyla, yapraklarla, köklerle, dallarla, meyvelerle...

Geliyorum,

Ceylanların bakışında, gencuların patlayışlarında, keleşlerin kanat ruşlarında, arslanın küre yışlarında, ishakların ötüşlerinde, mazlumların iniltisinde, başakların hareleşisinde, suların yarışında, güneşin ışıltısında, şimşek'in çakışında, yıldırımın vakışında...

Batının karanlık, Doğu'nun ışık o'duğunu, hümayetin, barışın, kardeşliğin, adaletin o kutlu ışıktan kaynaklandığını, beslendiğini öğretilmeye, töneliği, fitneyi, neme-lazıma'lığı, zulmü, vahşeti kavmaya,

Geliyorum,

Doğruluğu, iyiliği, güzelliği — bireysel ve toplumsal— fazileti anlatmaya bireyleri ve toplumları öz benli'ğine kavuşturmaya,

Geliyorum,

Tuğlarla, davullarla, mehteranelarla, hilâ'lerle...

Geliyorum, takva zırhını kuşanmış, ebediyet atına binmiş dizginleri aklın ellerinde, sevgi kılıcını çekmiş, evrensel zafer narlarını ata ata,

düslerden, İstanbullardan, Kurtubalardan, Taşkentlerden, Semerkantlardan Mekkelerden .. Tô-Ha'larla Yasınlarla, Tebarekelerle, Fatihalarla, Hâşlarla ..

Geliyorum,

Ehil Bey'tle, Ashab-ı Suffa'yla, Ashab-ı Kiram'la, Ashab-ı Kehf ile Aşere-i Müheşşere'yle,

Geliyorum,

Hz. Ebu Bekirlerle, Alilerle Ömerlerle, Osmanlarla, Hamzalarla, Eyyüb el Ensarilerle, Halid Bin Velidlerle...

Geliyorum,

Ahmed Yesevilerle, Yunuslarla Mevlânalarla, Hacı Bayramlarla, Veysel Karabilerle, Hızırlarla, İlyaslarla, Beyazıt-ı Bistamilerle, Hallac-ı Mansurlarla, İmamı Rabbanilerle, İmamı Gazalilerle, Muhiiddin-i Arabilerle, Bediüzzamanlarla,

Geliyorum,

Selahaddin-i Eyyübilerle, Orhanlarla, Osmanlarla, Alparslanlarla, Sinanlarla Yıldırımlarla, Fatihlerle, Kanunilerle, Akiflerle, Fuzulilerle Osman Paşalarla Tank bin Ziyadlarla...

Geliyorum,

Mel metçiklerle, Zeynep'lerle, Nene Hatunlarla, Ulubatlı Hasanlarla, Hakkı Kaptanlarla, Çarıkka le'den Sakarya'dan, Dumlupınar'dan Allah Allahlarla...

Ve geliyorum,

«Levlâke levlâk, lemna helâk tül eflâk...» hitabıyla şereflenen sevgililer sevgilisi adı güzel, şanı temiz Resûl-Allah'la... (SAS)

Geliyorum,

Sevgiler üstü sevgiyle coşan gönlüm, düşünceler üstü düşüncele'de şimşeklenen, burğaçlanan, kafam, en zorlu yarışmalara, engellere dayanıklı hedenimle.

Ben İslâm'im...

Şanımla, şerefimle, adım'a, sa

O her ne kadar hayatında muazzam bir başarı kazandıysa da, asıl zafet vefatından sonra başlamış, büyümüş, ulaşılmazlaşmıştır.

Ebedi Yurd'a teşriflerinden yüz yıl sonraki zaman kuşağına göz attığımızda Hz. Muhammed (S.A.S.)'in torunlarının Loire kıyılarından, İndus kıyılarına, Poitiers'ten Semerkand'a uzanan bir dünyada hüküm sürmek... olduklarına sevinçle şahit olmaktadır.

Bu aşağı yukarı yeryüzünün üçte biri demektir.

Bu gün artık İslâmiyet yeryüzünün her bölgesinde tazeliğini gücünü geçerliliğini hiç kaybetmemiş bir hayat (ve devlet) nizamı olarak kendisine talip ve yandaş bulmakta her geçen gün gücünü ve yayılma hızını arttırmakta bu mutlu olay inanan gönüllere sevinç ve surur vermektedir.

14. Y. Y.'ni idrak edip 15. Y. Y.'na ayak basmak üzere olan bu ölümsüz evrensel muhteşem Nizam'ın 21 miladi (15. hicri) y.y.'da insanlığa unuttuğu bütün yüce değerleri öğretecek insanlığını geri verecektir. Eğer insanlık kendini bu kutup-hediye hak edecek duruma getirebilirse...

İnsanlığın bu Ses'e kulak vermesi kendi hesabına çok yararlı olacaktır.

İnsanoğlunun bunu anlaması, anlamaya çalışması hem kendi kuşağı hem gelecek kuşaklar için büyük bir kazanç olacaktır.

Hz. Muhammed (S.A.S.) bizzat Allah tarafından tesbit edilmiş bir zamanda -ve mekânda- ortaya çıkmış, insanlara (bütün insanlığa) ve çağlara yol gösterici, maddi ve manevi bir önder olarak gönderilmiştir.

O, herhangi bir insan değil... Allah tarafından eğitilmiş, yetiştirilmiş üstün bir görevle görevlendirilmiştir.

Ve bu yüce görevi yerine getirmek için de en büyük desteği -yine- bizzat Allah'dan görmüştü.

Herşeyi, göze alarak kendisine tevcih edilen bu olağanüstü işi insanüstü bir caba harcayarak yerine

2-

İNSANLIĞIN BİRİCİK ÖNDERİ

Anmet KANYILMAZ

Buna rağmen O'nun evrensel Ses'ini duymazlıktan gelinmesine ne demeli neyle, nasıl izah etmeli?

O, bir insanın, Allah'tan güç ve yardım gören -yalnız O'ndan bekleyen bir insanın neler yapabileceğini, neler başarabileceğini de pek parlak bir örnekle insanlığa -bütün çağlara- öğretmiştir, göstermiştir.

İnsanlığın biricik ve en büyük öğretmeni o olmuştur, daima o olacaktır.

O'nun insanlığa yaptığı hizmet yönünden olsun, kişilik olarak tartışılmaz seçkinliği, yüceliği yönünden olsun aşılmağı her geçen gün daha iyi anlaşılacak. O'nu olan hayranlık, bağlılık, sevgi ve saygı halesi gitgide genişleyecektir. Bu da insanlık için büyük bir kazanç olacaktır.

O buna fazlasıyla layıktır.

Bu gerçek, insanlığın "insanlık" ortalamasının yükseldiğine güzel bir delil ve mihenk olarak kabul edilebilir.

O'nun -aslında- bu ve buna benzer övgülere ihtiyacı yoktur. O'nu öven övmüş, seçen seçmiş, seven sevmiştir...

Biz içimizden geldiğini söyleyen bir gerçeği de ortaya koyuyoruz. Çevresinde daima O'nu anlayan, canlarından çok seven, bir dediğini iki etmeyen dostları, dava arkadaşları (Ashab-ı Kiram) oldu.

En az dostları kadar ters kutupta muarızları da düşmanları da oldu...

dan konulan cihan şumul yasalarıyla, buyruklarıyla -Cebrail aracılığıyla vahiy yoluyla- Hz. Muhammed (S.A.S.)'e ve O'nun şahsında da insanlığa empoze edilmiş olduğunun açık delilidir.

O'nun yalnız O'nun tutuşturduğu Meş'ale, ümmetinin seçkinleri tarafından kuşaktan kuşağa aktararak insanlığın karattığı ufuklarını, yolunu aydınlatmıştır, aydınlatmaktadır, aydınlatacaktır.

Aydınlatacaktır, çünkü o Meş'aleyi taşıyacak eller her zaman var olacaktır.

★
★ ★

H. Muhammed (S.A.S.) insanlara "insan" olduklarını hatırlatmış, yaşama sanatını -bizzat yaşayarak- öğretmiştir.

O, iyi, müşfik bir zevce, mükemmel bir baba, sevilen bir dede, cazip bir erkek, gerçek bir hatip, adil bir devlet başkanı, kahraman bir asker ve asıl önemlisi "iyi bir kul", sözün kısası bir insanın olabileceği herşey olmuştur.

Efsanevi hayatını -yaşayış tarzını- (Sünnet-i Seniyye) her insanın biricik örnek olarak alacağı "en mükemmel insan" olması O'nun bütün zamanları ve mekânları aydınlatacak olan ışıltısından gözlerini, gönüllerini nasiplendirmesi bir görev -evet kutsal bir görev- olmalıdır.

Ne mutlu bu şahane işe talep olanlara ve elinden geldiği kadar başarabilenlere...

Ne mutlu hayatlarına O'nu model olarak seçerek yaşayanlara, yaşama sanatında zirveye çıkabilenlere...

Bu gün - her zamankinden çok- böyle insanlara, yiğit gönüllü İslâm erlerine ihtiyaç vardır.

Çok şükür ki sayıları her geçen gün biraz daha artmaktadır.

"Ey Muhammed (S.A.S.) Seni
alemlere rahmet olarak gönderdik"
Kur'an, Enbiyâ: 107

"Ey Muhammed (S.A.S.) Şüphesiz
yok ki Sen, en güzel (en yüksek,
en mükemmel) bir ahlâk üzerindesin"

Kur'an, Kalem: 4

"Sen olmasaydın, Sen olmasaydın (Ey Muhammed, S.A.S.) kâ-
ir yaratmazdım"

Kudsi Hâdis.

İnsanlık tarihinde hangi beşer
böylesine muhteşem, ilâhi hitaplara,
övgüye lâyık görülmüştür, kıyamete
(mahşere) kadar da görülecektir?

Hiç kimse!

Yalnız ve ancak kutlu Allah Elçisi Hz. Muhammed (S.A.S.)...

Evet, bu o kadar kesindir ki,
ilâhi bir kanundur.

Hiçbir beyin bu yakıcı gerçeği
inkârı veya aksini ispata yetkili
olamaz, zaten buna güç yetiremez.

Yalnız ve ancak tek bir zâttadır
bu hitaplar...

Ve bunlar gibi daha niceleri...

Bütün çağlarda insanlığın biricik
önderi, kurtarıcısı olabilecek
mânevî ve manevî tekâmül yetenek ve
üstünlüklerle bezenmiş tek insani-
na...

Hız. Muhammed (S.A.S.)'e.

Bir insanda, olağanüstü bir insanda
bulunabilecek, bütün, ama
bütün değerlerin toplandığı gerçek
bir "insan", eşsiz bir dâhi, yenilmez
bir kahramandır O.

Devlet adamı, hatip, kanun vâ-
iz, asker, dava adamı... Ve hepsinin
üstünde Allah'ın son-Elçisi... Pey-
gamberler Peygamberi... Bütün
peygamberlerin en keskin, en bariz
özelliklerinin tümü O'nun kusursuz
kişiliğinde birleşmiştir.

Hız. Muhammed (S.A.S.) kimdir?
İnsanlık tarihindeki yeri nedir? Ne
yapmak istemiştir? Neler yapmıştır?
Yaptıklarının sonucu ne olmuştur?
O tarih sahnesine çıkmasaydı

İNSANLIĞIN BİRİCİK ÖNDERİ

Ahmet KANYILMAZ

bir insanı ürpertebilir, dehşete düşürebilir.

O'ndaki peygamberlik heybeti ve haşyeti yanında göz yaşartıcı alçakgönüllülüğü de gözler önüne getirilince böylesine bir denemeye girişmenin, bütün devasallığına rağmen, hiç girişmemekten mutlaka daha iyi, daha doğru, daha güzel bir eş olduğu düşüncesine getiriyor insanı ve cesaretlendiriyor...

O'nu anlatabilmek, O'na yaklaşılabilmek için O'na daha doğrusu önce Yaradan'ı sevmek, sevebilmek, anlayabilmek gerek.

★

★ ★

Aradan 14 yüzyıl gibi uzun sayılabilecek bir zaman kuşağı geçtiği halde eskiiyip unutulmak şöyle dursun, değerine her gün değer katılan, her zaman insanlığın bütün problemlerine çare olacak yeni bir hükmü ortaya çıkarılan -özü saflığı bozulmadan yorumlanan-, çıkarılabilecek olan insanlık tarihinin en mütakâmil, en etkileyici bu evrensel Din'in, İslâmîyet'in kurucusu olan Hız. Muhammed (S.A.S.)'i -gereğince- anlamak için insanoğlunun üzerinden daha birçok çağlar, birçok kuşaklar geçmesi gerekli gibi görünmektedir.

Buna rağmen ümidimiz sonsuzdur. Her an zuhur edebilecek müçtehidler İslâm'ı gerçek yüzüyle tanıtabilirler, insanlığı içinde bulunduğu

nin bütün çağlarını dalgalandıracak bir ses, aydınlatacak sönmez bir ışık'tır.

İnsanlık tarihinde hiç kimse böylesine büyük çaplı olağanüstü bir davayla ortaya çıkmamış -diğer bazı peygamberler çıkmış olsalar bile, bu kadar etkili olmamışlar, kesin (evrensel, kalıcı bir başarıya ulaşmamışlardır- böylesine eşsiz bir idealin gerçekleştiğine kendi gözleriyle şahit olmamıştır. (Veda Haccında 100.000'i aşkın müslümana (davasına inanan topluluğa) yaptığı hitabe (hutbe) hatırlanmalıdır).

Bu, yalnız bu başarı bile O'nu bir insan olarak evrenselleştirir.

İnsanlık, ah zavallı, bahtsız, ölümsüz prensiplerini, nasipsiz insanlık...

Sen O'nun, Allah'ın ve Resül'ünün anlayabilecek (kavrayabilecek) seviyede bir kafa ve ruh yapısına yükseldiğin ve hayatına uyguladığın an, inan ki dünya ve ahiret saadetini kazandın demektir. Ah bunun şuruna bir varabilen!

O günler gelecek-er-geçecek... Fakat ah, insanlık o güne kadar çok pek çok yitirecek...

O, insanın yeryüzüne atılış gayesini tam manâsıyla kavramış, hayatını en yüce ideale adamıştı. Gerçek bir "insan" bir "kul" olarak yaşamış, ömrü boyunca böyle kalmayı başarmıştı. Çevresine -ve insanlığa- hem aile hayatında hem devlet idaresinde eşsiz bir örnek olmuştur. İyi bir eş, mükemmel bir baba, kudretli, -fakat adil- bir devlet adamıydı O.

Öğretisinde insanları ne Cehennem ile korkutmuş, ne de Cennet vaadiyle kendine çekmeyi denemiştir. Dobra dobra konuşmuş, hakikati haykırması, insanın yaşamasının en büyük gayesinin Allah'ın hoşnudluğunu kazanmak, O'na "iyi bir kul" olmak olduğunu telkin etmiştir.

Daima yumuşak, adaletli, güler yüzlü davranışları, temiz hayatı insanların O'nun çevresinde toplan-

DÜŞÜNCE

Aşk ve Sanat...Et-tırnak misali birbirinden ayrı düşünülmeyen, âdeta birbirini tamamlayan, biri diğerinde yoğunluğu an sonsuzlaşan ölümsüz iki unsur...

“Sen olmasaydın, sen olmasaydın (ey Habibim) kâinatı yaratmazdım.” kudsî hadisiyle mustulandığı üzere eşsiz bir sanat eseri olan kâinat, kendisine rahmet olarak gönderilen Allah Sevgilisinin yüce aşkından doğmuştur. Şüphesiz ki böylesine emsalsiz ve kâmil bir aşktan böylesine kusursuz ve erişilmez bir sanat eseri doğar. En coşkun, en sonsuz ve en büyük aşk olan ilâhî aşktan...Kaynağını ve feyzini imandan alan gerçek aşktan...Yüceler yücesi Mevlâ'nın “Eşrefi mahlûk” olarak yarattığı Kâinatın Efendisi Hz. Peygambere (s.a.v.) karşı duyduğu emsalsiz aşktan...

Ölümsüz sanat eserleri, coşkun duygulu ruhların ürünüdür. Öyleki bu ölümsüz şaheserleri seçkin ruhların tattığı ilâhî aşk pınarları sulamış, asırlara ve insanlara yön vermişlerdir.

Aşk ve Sanat

Niyazi Gayabî

İnsan sevgisinin mahsulü olan Leylâ ile Mecnun Ferhat ile Şirin Tahir ile Zühre Kerem ile Aşk birçok eserlere konu olup, o eserleri ebedileştirdiğinden bunları zikretmeden geçemeyiz.

Ne yazık ki maddenin manaya en acımasızca saldırdığı çağımızda ebedi ve büyüleyici şaheserlerin yerini, ömürsüz, kof ve anlamsız

yapıtların almasını sebebi, aşkı, gerçek aşkı ve gerçek sanatı kaybedişimiz ve anılamayışımızdır. AŞK ne hatıra defterlerine veya ağaç gövdelerine çizilen ok saplanmış kalp desenleri, ne de kaçamak nazarlarla birbirini süzmeleri, elele gezmeleri gibi sevgi gösterilerindedir.

Bu gidiş asla böyle devam etmeyecek, ilâhî bir cevher olarak ruh taşıyan insan, yani imanlı insan, aşkı yüzeysel manasından kurtarıp, aşkı, gerçek aşkı ve sanatı arayacak arayacaktır.

Şurası bilinmelidir ki; insanlık tarihinin en yüce en unutulmaz sanat şaheserleri ancak gerçek aşkın büyüleyici dokunuşuyla gerçekleşebilmiş, insanlığa en çok hizmeti ve yararı dokunanlar şüphesiz ki daima büyük âşıklar olmuştur.

İşte Yunus'un Divanı; Yunus Emre'nin Huda'ya duyduğu ilâhî aşkın numunesi...Derviş Yunus'un ruh dünyasında kopardığı fırtınanın dışı aksetmesinden başka nedir ?

Bir diğeri de Hz. Mevlâna'nın Mesnevisi...“Ne olursan ol yine gel” diyen Mevlâna'nın, yaradana duyduğu ilâhî aşkın birer yanardağ coşkunluğuyla fıskırması değil midir Mesnevi ?

Ve işte Mevlid-i Şerif ve Su Kasidesi; Hz. Peygambere (s.a.v) duyulan samimi ve derin aşkın kânitleri... *1 Nâfî Şerifler*

İşte vatan kasidesi, İstiklâl Marşı, Çanakkale Şehitleri, Süleymaniye'de Bayram Sabahı, Sakarya Türküsü, Çile v.b. Din ve Vatan aşkıyla devleşen ulvi ruhların âbideleştirdiği şiir sütunları...

Aynı yüce duygunun büyüleyici

DÜŞÜNCE

Doğu ve Batı... İşte yüzyıllardan beridir insanoğlunun kafasında ve ruhunda bñbir türlü çağrışimler uyandıran iki kelime... İki, etkili, büyüleyici kavram...

Kimi ruhları ve kafaları Batı kendine çekmiş ve onları sathiliğin, gösterişin, fitnenin, maddenin aklın kölesi yapmıştır...

Kimi asil ruhlar da Doğu'nun hakikate, iyiliğe, güzelliğe, adalete, sonsuzluğa çağırın sesine kulak vererek aradıkları, mutluluğu, hürriyeti bulmuşlardır.

Evet Doğu ve Batı...

Biri dipsiz, sır dolu bir kuyu, öteki çocukların kumlara kazdığı çukurlar kadar basit, sathli, kolay.

Biri dalları budaklarıyla çiçek çiçek, meyve, gölge gölge... yayılan dev bir ağaç, öteki rengarenk çiçekler açar fakat meyvesiz bir bitki...

Doğu, kendine güven demektir... Derinlik, ihtişamlı bir sadelik, sükün, ahenk demektir... Ruhtur, manadır, imandır, aşktır.

Batı, kendine guvensizliktir, korkudur, şüphedir, sathliktir, gösteriş, kargaşadır, maddedir ve okıldır...

Doğu, zeytindir, incirdir, Tubâ'a... Sidre'dir, çitlenbiktir...

Batı çınardır, hava ağacıdır, pamiyedir, zakkumdur...

Doğu, samimiyettir, iyiniyettir, mertliktir, yiğitliktir...

Batı, oyundur, samimiyetsizliktir, iki yüzlülüktür, dönekliliktir...

Doğu, doğruluktur, iyiliktir, güzelliktir, adalettir, iffettir...

Batı, iffetsizliktir, safahattir, adaletsizliktir...

Doğu, özdür, tohumdur, köktür, kaynaktır...

Batı, kabuktur, sistir, buluttur dol-budaktır...

Doğu, Ahmet Yesevî'dir. Yu-

DOĞU-

BATI

Ahmed KANYILMAZ

Doğu, kubbedir, şadırvandır, sütundur, minaredir, suredir, ayettir...

Batı, gökdelendir, bilgisayarlıdır, bacadır, dumandır, androittir... Doğu, dengedir, vakırdır, çarettir, şandır...

Batı, kontrolsüzlüktür, şımarıklıktır, dengesizliktir, sekstir...

Doğu, görüldüğü gibi olmak, olduğu gibi görünmektir...

Batı, görüldüğü gibi olmak, olduğu gibi görünmemektir.

Doğu müessirdir, Batı eserdir...

Doğu fecirdir, oksijendir, günahkârların ayıplarını bir süre daha örten tüleri geren eldir...

Batı guruptur, karanlıklarda bir adım, bir soluk daha yaklaşıtır...

Doğu misafirperverliktir, sadıkattır, sıcakkanlıktır, onurdur, öğretmendir.

Batı kötü bir öğrencidir... Öğretmenin kafasını anlamış, ruhu na uzak kalmıştır...

Ve Doğu Hz. Muhammed (SAS) dir...

Hz. Muhammed (SAS) ki, ruh ve beyin olarak bütün insanları bir kefeye, O'nu bir kefeye koysanız, rahatça kefeyi kendi tarafına ağıdır...

Yani Doğu insanı «insan» yapan tekml değerlerdir.

Batı, insandan «insani» olan hemen hemen herşeyi çalandır.

Çağımız'da da bütün çağlar boyunca olduğu gibi aynı korkunç hatayı sürdürerek "her türlü değerlendirmelerde, uygulamalarda, münasebetlerde "ölçü" olarak beşeri yanlış, yersiz değerler esas alınmaktadır.

Ekonomide, siyasette, sanatta, kültürde, bilimde, günlük hayatta en basit gibi görünen -aslında çok önemli olan- eşyayla, insan, insanla insan, insanla Allah (CC) arasındaki ilişkilerde kullandığımız ölçü nedir ya da ne olmalıdır?

Bu "ölçüler" i uygulama alanına koyma yetkisinde ve kudretinde olanlar -ya da olduklarını sananlar- ne yapmışlardır, ne yapmaktadırlar? Ölçüleri nasıl uygulamaktadırlar? Bu ölçülerin üzerlerinde uyguladıkları toplumlar(kalabalıklar) uygulayıcıların uygulamalarından memnun mudurlar? İnsanlık tarihine baktığımızda-Asr-ı Saadet ve sonraki İslam Medeniyeti içindeki uygulamalar ve bazı mevzii örnekler dışında-, bu mutlaka kurulması gerekli olan dengenin (uygulayıcılar ile toplumlar arasındaki denge) kurulmamış olduğuna esefle şahit olmaktadır.

Çağımız da, belki yüzyıllar içinde en kozmopoliti olan Yüzyıl'ımız da bu dengenin, toplumların zararına, düzeltilmesi çok güç bir şekilde bozulduğunu gözlemekteyiz.

Bugün yeryüzündeki ülkelerin hakları arasında bir referandum yapılacak olsa, kaç ülkede, kaç kişi kendilerini yönetenlerden memnun olduklarını söyler, söyleyebilir?

Herşey ortadadır. "Ölçü" yü elinden kaçırınlar, ya da bile bile göz ardı, hasır altı edenler kalabalıkları maddi, manevi korkunç bunalımlara, çıkmazlara sürüklemektedirler. Bunlar çağdaş firavunlardır. İnsanlık bunların karşısına çıkacak Musa'ları İbrahimler'i, Said-i Nursiler'i, Ebu Hanifeler'i, Akşemseddinler'i, Sütçü İmamlar'ı, Zembilli Ali Efendiler'i... yeni Seyyid Kutublar'ı, Hasan El-Bennalar'ı, Humeyniler'i... beklemektedir.

Ölçü

Ahmet KANYILMAZ

verilirse mesele aydınlığa kavuşacaktır.

Fazla uzağa gitmeden kendi ülkemiz ve milletimiz (toplumumuz) üzerinde bir değerlendirme yapabiliriz önce.

Bugün TV'lerden radyolardan bas bas bağırarak Milleti kurtardıklarını sözde halk ağızyla konuşmuş olmak için- "köşeyi döndüklerini" söyleyenler zahmet edip halk arasına girebilselerdi, yakında kimin "köşeyi döneceğini" daha iyi anlayabilirlerdi sanıyoruz. Demek ki toplumun aradığı bu ve bunlara benzer uygulayıcılar değildir...

Milletimiz ve dünya milletlerinin bugünkü huzursuzluğu, mutsuzluğu, karamsarlığı, kargaşası, öfkesi... uygulayıcıların "ölçü" yü yanlış tutmalarıdır, bilerek bilmeyerek... Uygulayıcılar kendilerini önce kalabalıklara sağlam, üstün kişilikleriyle

kabul ettirmelidirler. Eğer bir toplum, hergün karşısına başka bir yalanla çıkan birine inanmakta inad ediyorsa, o toplumun sağlıklı, şuurlu bir toplum olduğu söylenebilir mi?

Cumhurbaşkanlığı seçiminde günlük şarkıcıların sandıktan aday olarak çıktığı bir parlamentoyu seçenler de en az onlar kadar tenkide, kınanmaya layık değil midir?

"Ölçü" dedik... Her alanda yanlış ölçü kullanılmakta, uygulanmaktadır.

Toplumlarda bir kargaşa, bir "ölçsüzlük" hakimdir...

Ailede ana-babanın evladına, evladın ana-babaya-öbür aile fertlerine öğretmenin öğrenciyi, öğrencinin öğretmene, doktorun hastasına, esnafın müşterisine, hatta-Din'den habersiz-din adamlarının cemaatlarına... uyguladığı "ölçüler" normal midir? Normal olsa, toplum bu hale gelir mi? gelir miydi?

-İnsanımızın birbirine karşı olan davranışlarından giyim, kuşamına, yeme içmesine kadar...-

Yine insanlık tarihini dikkatle incelediğimizde, hangi sistemlerin uygulandığında, insanların barış, kardeşlik, adalet, sukun içinde yaşadıkları hangilerinin uygulandığında savaş, şiddet, anarşi ve kaos içinde çırpındıkları gözler önüne serilebilir.

O halde yapılacak tek ve en doğru iş, en isabetli tesbitle kalabalıkları yönetecek Sistem'i bulup uygulama alanına koymaktır.

Bu sistem vardır... 1400 yıldan beri gücünden, tazelüğünden, etkisinden, diriliğinden hiçbirşey kaybetmeden ayaktadır. Bu İslâm Nizamı'dır. Bütün boyutları, bütün kurumlarıyla İslâm, üstün, çaplı liderler (ve kadrolar) elinde uygulama alanına konulduğu gün, insanlık barış, kardeşlik, adalet, sukun içinde yaşamının maddi ve manevi hazzını tadabilecektir.

Bu da insanın en tabii hakkıdır.

Gün geçmiyor ki gazeteler, radyolar, televizyonlar-tekstil basın, yayın organları-ülkemizde olsun, gezegenimizde olsun, anarşi yüzünden birkaç ölümden; soygundan, patlamadan... söz etmemiş olsun...

Nedir anarşi ? Nedir terör ? Ne istemektedir anarşist, teröristler.. İnandırdığı "dava" dair. Bütün bildiği 50-100 sahifeyi geçmeyen ve bundan başka bilgi, düşünce, duygu yokmuşçasına şartlandırılarak robotlaştırılan bir yaptıkları bazı taşkınlıklardır sadece...

Ne TV'nin sergilediği dizi, boy boy silahlar bombalar, ne yakılan-yıkılan binaların görüntüleri...

Anarşinin boyutları için korkutucu tesbitler değildir... Eğer devlet, halk halk olsa üç beş maceraperest parmağını bile oynatamaz and olsun...

Evet, bütün olanlara rağmen, anarşi yurdumuzun ve dünyanın 1 numaralı meselesi değildir. Asla değildir...!

Anarşiyi doğuran kaynaklarıdır asil mesele...

İnsanımızın ve insanlığın 1. meselesi inançsızlıktır... Maddenin çelik elleri, dişlileri arasında kalan, sıkışan, sıkıştırılan ruhun isyanıdır, anarşisidir... Yani anarşi ruhlardadır, beyinlerdedir...

Ruhtaki, beyinlerdeki anarşi tedavi edilmedikçe, alınan bütün-öbür- tedbirler hiçbir işe yaramıyacaktır.

Bu ruh hastalarını fert fert bütün maddi ve manevi potansiyelimizi ortaya koyarak yardımcı olmalıyız.

Basın-Yayın organlarımız da onların bedava reklâmını yapmaktan en kısa zamanda vazgeçmelidir.

TV, önümüzdeki günlerde "İnanç Dünyası" adlı bir dizi programını yayına konulacağını açıkladı. Bekliyorum ve görelim ! Pek umudum yok... Allah'ın emriyle...

Anarşiye dair

Ahmed KANYILMAZ

yaptıkları... Kısa ve kolay yoldan elde edilebilecek dünyalık çıkarlar...

Haydi diyelim bunlar ruh hastası, maceraperest, taşkın, hırçın tipler...

Ya, demiri, yağı, şekeri, çimentoyu, kahveyi stok edip sonra da halkın sırtından milyonları devşirenler nedir ?

Milyonlarca liralık silah, uyuşturucu madde vb. kaçırarak toplumu zehirleyenler nedir ?

Devletten kaçırıldığı vergiyi kumar masalarında, diskoteklerde, tatlillerde, otellerde, motellerde, pavyonlarda, gazinolarda çar-çur edenler nedir ?

Milletin kendilerini hizmet etsinler diye seçip görevlendirdiklerinin milletle alay etmesi nedir ?

Nice yüzyıllık gerçeklere yalan diyen, çıkarı için para putunun önünde rahatça iki büklüm olanlar nedir ?

Evet beyler... Türkiye'de anarşi vardır... Dünyada da... Vardır ya, yalnız Basın-Yayın organlarının kamu oyuna duyurduğu anarşi değildir bu...

Anarşi fert fert ruhlardadır... Ve vebadan da 'bulaşıcı' bir illettir...

Bu illetin ilk ve son çaresi gibi inanmaktır. Allah (CC)'ya, Peygamber (SAS)'e, Kur'an'a inanmak... İnanılması gerektiği gibi inanmak...

Bu yüce, evrensel, ilâhi değerlerle kuşanmak...

Sözün kıyası "insan" olmak, "kul" olmaktır. Gerçek bir "Müslüman" olmaktır.

Önce gerçek bir müslüman olmak gerek... Ondan sonra ister çoban ol, ister milletvekili, ister profesör, ister milyoner, ister, alim ol, ister politikacı, ister tüccar, ister doktor, avukat, ister çiftçi...

görüğü yok... Sırf "sınıf geçmek" ve "diploma almak" için çalıştığı "dersler"le çıka çıka ortaya sosyal bir garabet çıkıyor... Yepyeni alışılmamış tipler toplumun yapısını olumsuz yönde etkiliyor, bozuyor...

Bu şahsiyetsizlik, dünya ya taparlık onları herkesin etkisinde kalabilecek, birer ruh hastası haline getiriyor... Kolayca asimile edilebiliyorlar...

DUSUNCE

Madde... Bilim ve Teknik... 20. y.y.'a damgasını vuran, dahe doğrusu vurduğunu sanan çelik el... Korkunç put.

Yeryüzünü haraca kesen haydut. Bugünlerde yine büyük işler(!) peşinde..

İnsanlık tarihinin en barışçıl, en munis, en saf insanların yaşadığı topraklarda madde at koşuturuyor ve yeni zaferler(!) kazanıyor...

Dinmek bilmez ihtirasını güçsüzlerin, mazlumların üzerinde tatmin etmek -ancak- maddenin zaferidir(!).

Sovyetler, insanlıktan şu ka darıcık nasibi olan her ferдин yüreğini acıyla, öfkeyle -hatta tiksintiyle- dalgalandırarak olan bu akıl dondurucu hareketiyle hatalarına bir yenisini daha eklemiştir.

Evet, bu büyük bir hatadır.

İleride hesabı verilecek korkunç bir hata.

Ve Afganistan'da olanlara sahiden sevinenler, yalandan karşı çıkanlar üzülenler, onlar da büyük bir hata içindedirler.

Onlar da birgün bunun hesabını vereceklerdir.

Sovyetlerin bir İslâm ülkesini işgal ederken bir milyarlık İslâm: milletin öfkesinin, nefretinin muhatabı olacağını düşünmemesi(!) olacak iş değildir.

Şu sırada 60 milyon müslümanın kemiyet ve keyfiyet olarak ken di içinde gelişmekte, büyümekte olduğunu da mı farkında değildir?!

Sovyetler büyük bir gaf yapmıştır.

Bu Rus'un ne ilk, ne son gafıdır... Fakat unutulmamalıdır ki, her gaf-birey olsun, millet olsun-yapanı biraz daha çıkmaza, açmaza sürükleyen etkenlerin başında gelir.

Sam Amca'ya gelince... Onun da yalancı politikasını artık kimse ler yutmuyor. Onun da sevinci kur-

Maddenin zaferi!

Ahmed KANYILMAZ

gerçektir, ebedidir...

Bugüne kadar uyutulan, sindirilen İslâm, artık herşeyi apaçık görmektedir.

Ve göklerden .aldığı ilâhi güçle harekete geçmektedir.

Bugün bir milyarlık -21 yy. başında belki 2 milyarlık- İslâm milleti, birlik şuurunu tesis edebilecek "halife" yapısında, kapasitesinde bir lider ve kadro çıkarabildiği takdirde, küfrün bütün hileleri çocuk oyuncu gibi kalacak, bütün cepheleleri düşecektir bu evrensel güç karşısında...

Bundan böyle İslâm düşmanlarının davranışlarının bu gerçeğin ışığı altında yönlendirmeleri gerekecek gibidir.

İslâm Aleminin artık petrol fiatlarını ayarlamaktan, Londra'da Paris'te, bilmem nerede zevk ve sefa peşinde koşmakta daha önemli

işleri olduğunun şuuruna varmasının zamanı gelmiştir, geçmektedir.

Dünya-küfür dünyası- adımlarını denk atmalıdır.

İslâm olanca haşmetiyle, hoşgörüsüyle, aşkıyla, adaletiyle barışıyla gelmektedir.

Dünya kendini bu "geliş"e ha zırlamalıdır.

Madde hiçbir zaman manayla boy ölçüşemez...

Akl, ruhun ulaşabildiği zaman- mekân kuşaklarının varlığından bile haberdar olamaz.

İslâm manadır, hakikattir, direniştir, zaferdir ve ölümsüzlük tür...

Küfür maddedir, gösteriştir, gelip geçicidir, mağluptur...

Asya'dan, Afrika'dan, Ortadoğu'dan, Uzakdoğu'dan, Yeni Dünya'dan yükselen sesler aynı Evrensel Ses'in yankılarından başka nedir ki?

Ve o ses, o davudi ses, kuşakların çember çember sardıkça, sarsıkça namlular geri tepecek, paletler donup kalacak, çelik kanatlar birer güvercine dönüşecektir.

O Ses'i susturmaya kalkmal gaffarın en büyüğü, en affedilmezidir.

O Ses'i susturmaya kalkanlar karşılarında bizzat Allah(CC)'ı bulacaklarını unutmamalıdır.

Bunun ne demek olduğunu bil seler zaten parmaklarını oynatabilirler miydi?

Ama yakında öğreneceklerdir.

Bazı seçkin, ustun, natta olağanüstü kişiler vardır ki, davranışlarıyla fikirleriyle, hayatlarıyla çevrelerini, milletlerini ve insanlığı harekete getirirler dalgalandırırlar...

İnsanlığa yeni boyutlar değerler kazandırır... Gerçek devlet adamları, büyük askerler, kahramanlar, sanatkârlar, bilim adamları dediğimiz kişiler...

İşte Akif'de böyle insanlar-
dan biri, belki en önde gelenidir...

Akif... Bu ismin anılınca köpük dev dalgalarıyla uğuldayan bir okyanus, bir volkan, sonsuz maviliklerden aydınlık avlulara inen güvercinler, ufukları tutuşturarak yükselen güneş... geliyor aklıma...

Akif... O gerçekten dev bir sanatkârdır. Sonsuz borulu bir org gibi gür ve evrensel sesler çıkararak geniş ve uzun bir soluktur âdeti...

Akif... İmandır, iradedir, sabırdır, şilirdir, fazilettir, «insan» dir kısaca;

Onun için evrenseldir, onun için illidir...

Akif... Doğru bakıştır, görüştür, düşünüşdür, söyleyiştir hakça.

Akif... Müslüman ve Türk olmanın şuuru tam bir varış ve bu kutsal savaşın şahane bir eri olarak ızdırabı tadış, ifade edişin sırrını yakalayan soylu bir beyin, bir büyük ruhtur.

Akif... Milletleri millet yapan o sırlı gücü, cevheri şahsında taşıyan ve bunu en iyi, en yararlı biçimde işleyerek ürünlerini yüzyıllara hevenk hevenk sunan gerçek bir dâhidir.

Bir sanatkârı aslında doğum ölüm tarihleriyle sınırlamaya kalkmak haksızlıktır. ya, Akif'in doğumundan 106 yıl, ölümünden bu yana 43 yıl geçtiği halde gerçek

Akif'i anarken

Ahmed KANYILMAZ

kız Adası ya da İzmir'de yaşadığı ortaya konmuştur ya ona sahip çıkacak değiliz. Akif, Fuzuli, Mevlâna, Yunus... varken) İran'ın Firdavsi'si Hind'in Tagore, Fransa'nın Hugo'su, İngiltere'nin Sheakespeare'î... Akif'ten daha mı büyüktür, milletleri ve insanlık üzerinde daha mı etkili olmuşlardır?

Eter bugün böyle bir gerçek varsa, bu milletlerinin onlara sahip çıkması, adlarına düzenlenen büyük boyutlu anma törenleri, yayınlar v.b. çalışmalarla açıklanabilir.

Bu anılan sanatkarları böylece -artık-bütün dünya yakından tanımaktadır.

Gerçi onların ölümlerinin üzerinden uzun yıllar geçmiştir. Fakat bizim Akif -ve diğer büyük sanatkârlarımız-hakkındaki çalışmalarımız bu tempoyla devam ederse, dünyanın onlardan hiçbir zaman haberi olmayacaktır.

Eğer bir sanatkârın büyüklüğü ortaya koyduğu eserlerle, kişiliğinin ve eserlerinin kalabalıklar üzerinde yaptığı etkiyle ölçülüyorsa-ki doğrudur sanırım -Akif'in -Fuzulî'nin, N. Kemal'in, Y. Kemal'in, Hamid'in... -onlardan hiç de kalır yanı yoktur.

Akif, bu özellikler göz önüne alınırsa gerçekten dünya ölçüsünde bir sanatkârdır.

O'nu ve onun gibilere gereken önemi ve değeri vermek, bizim için bir millî borç, bir görevdir.

İstiklâl Marşı'yla Çanakkale Şehitleri'yle san'atının zirvesine çıkan Millet'inin acılarını, sevinçlerini -sözün kısası millî karakterini Safahat'ında gerçekten kalıcı bir san'at dehâsiyle ortaya koyan bir büyük adamı unutmak, unutturmaya kalkmak millî ve affedilmez bir suç, büyük bir ihanettir.

Böyle bir davranış Müslüman'a, Türk'e asla yaraşmaz!

Allah'ın rahmeti, inayeti, bizi bugünlere getiren, ayakta tutan büyük ölümlerin üzerine olsun!

Hint ulusunun büyük lideri Gahdhi'nin tek damla kan dökmeden İngiltere İmparatorluğuna karşı uyguladığı "pasif direniş" hareketi sonunda kazandığı zafer ne kadar manidardır.

Hint halkının uyguladığı pasif direniş hareketi soğuk savaş olarak, her zaman, her milletin onu ezen emperyalist güçlere karşı koyabileceği bir çare, bir taktik olarak düşünülemez mi?

Nitekim bugün de, Hint halkının durumunda olan emperyalist güçlerce kültür, ekonomi, siyaset, basın-yayın haberleşme alanlarında tam bir istilâ halinde olan ülkeler ve milletlerin sayısı büyük rakamlara ulaşmaktadır.

Yöneticilerin ve aydınların(!) kendi halkına yabancı, emperyalist güçlere dost(!) hayran(!) olmaları yüzünden bu milletler asırlardan beridir özbenliklerini yitirmiş olarak yaşamakta, yaşamaya çalışmaktadırlar.

Ne yazık ki yüzyılın başından beri kademe kademe sinsi sinsi çalışmalarla Anadolu ve aziz halkı aynı oyunlara getirilmiş, kişiliğini, özbenliğini yok etme yolunda başanlı(!) adımlar atılmıştır.

Kapitalizmin, komünizmin, siyonizmin gösteri arenasına haline getirilmiş vatan toprakları...

Milletçe Batı'yı ve batıcı avanakları şaşkırtan hatta ürküten bir direniş sürdürülmüştür, sürdürülmektedir yabancı değerlere karşı...

Eakat bugünkü halimize baksarsak, bu direnişin yeterli olduğunu kolay kolay söyleyemeyiz.

Ne yapmalıyız? Direnişi daha büyük boyutlarda, daha bilinçle, daha inatla sürdürmeliyiz!

İlk yapacağımız iş ayağımızı yorganımıza göre uzatmak, "onun var benim de neden olmasın" mar-

Direniş

Ahmet Kanyılmaz

rarı dokunacak yarışmaları tercih etmeyi ne zaman öğreneceğiz?

TV yokken ve seyretmiyorken kaybumuz neydi, şimdi seyrediyoruz da kazancımızı ne oluyor? Seyretmiyelim efendim...

Niçin coca-cola, pepsi-cola, viski, şampanya, şarap içiyoruz? Amerikan pantolonu, İtalyan gömleği giyiyor, Fransız parfümü kullanıyoruz? Kullanmasak ne olur? Ne kaybederiz, neyimiz eksilir? Ülkemizin coşkun kaynakları mı kurudu, fabrikalarına kilit mi vuruldu?

Neden sırf desinler diye en lüks arabayı, en konforlu mobilyayı, en pahalı otelleri, lokantaları tercih ediyoruz? Daha sade, daha tutumlu olamaz mıyız?

Siyonizmin, kapitalizmin, sosyalizmin vb.nin güdümündeki gazeteleri dergileri okumaktan vaz geçemez miyiz?

İçki satılan dükkândan alışveriş etmemeyi, içkili lokantalarda

yemek yememeyi gerçekleştirmek elimizde olmayan şeylerden midir?

Artık bütün foyaları ortaya çıkan ve hiçbir problemimizi çözemeyecekleri aşikâr olan partilere ve idarelere akıl almaz bir inatla oy vermeyi, onlardan hâlâ medet ummayı niçin sürdürürüz?

Meyhaneler, stadyumlar, tiyatrolar, gazinolar, operalar... kadar mabedlere, kütüphanelere, okullara da itibar edemez miyiz?

Zinayı, içkiyi, kumarı, faizi meşrulaştıran, hatta millileştiren(!) kuruluşlarla niçin hâlâ ilgimizi kesmiyoruz?

Allah'ın rızık dağıtımındaki adaletinden şüphemiz mi var kardeşlerim?

Gözünüzü, kaşınızı, tırnaklarınızı saçlarınızı boyamadan kirpiklerinizi uzatmadan kıvrımadan da güzelsiniz, alımlısiniz hanımlar. Hatta daha güzel, daha cana yakınsınız... Kozmetik harcamalarında dünyada üçüncü olabilecek kadar zengin miyiz? Bayanlar biraz da ülkenizi, milletinizi, bacılarınızı düşünün.

Her türlü, ekonomik, kültürel, sosyal, psikolojik baskılara, ambargolara karşı direnme gücünü yitirmemeliyiz. And olsun ki bize karşı açılan soğuk savaş ancak böyle etkisiz kılabiliriz.

İslâmın ölçülerine ve değerlerine uymayan herşeye karşı git gide artan bir direnişle karşı koymalıyız!

Biz de ey mü'min kardeşler, biz de bu güç fazlasıyla vardır...

Bilindiği gibi, insanlığa yön veren önderler (rehberler) sınıfının en seçkin üyesi olan peygamberlerin hemen hepsi çobanlık mesleğini icra etmiştir.

Bu, üzerinde dikkatle, önemli durulması gereken bir husustur.

Çobanlık.. Dağların, bayırların, vadilerin, kırların serazad havası içinde yayılan sürüleri yönetmek, yedirmek gerçekten sabır, zeka, ihtisasa isteyen bir kutlu iştir.

Delikanlıklarında sürüleri yönetmeyi öğrenen peygamberler, günlük çağların ulaşınca bu eşsiz tecrübelerinden yararlanarak kalabalıkları, orduları bir araya toplayıp sevk ve idare etmekte kullanmışlar, gerçekten bu güç meslekte üstün başarı göstermişlerdir.

Liderlik.. İnsanları sevk ve idare etme sanatı.. Kalabalıkların ruhlarına ve beyinlerine etki edebilecek güçlü, üstün yetenekleri şahsiyetlerin ağır mesleği...

En az yönetenler (liderler) kadar yönetilenlerin (kalabalıkların) görevi önemlidir. Toplumlar kendilerini yönetebilecek, esenliğe, barışa, huzura götürecek gerçek liderleri kendi içlerinden bir maden filizinden, cevher çıkarıncasına bulup çıkarmasını bilmelidir.

Çünkü; "Lâayık olduğunuz şekilde yönetilirsiniz.." hikmetinin doğruluğundan şüphe edilemez. Çünkü Allah kelâmıdır.

Nitekim bugünün toplumları basın, yayın, TV, radyo v.b. gibi güçlerin telkinleriyle öylesine şartlandırılmışlardır ki, kendilerin ien iyi, en ustaca yönetebilecek liderleri (ve kadroları) seçebilme imkanları, yetenekleri ortadan kaldırılmıştır. Seçtikleri liderlerin gerçek kimlikleri, basansızlıkları, sözleri,

Lider seçebilmek

Ahmed KANYILMAZ

Dahası Allah dururken ne zaman, nereye, ne kadar gideceği meçhul olan ölümlülerin peşinden gitmekle insan kendi onurunu ayaklar altına aldığına farkına varamamaktadır, vardinilmamaktadır.

Liderler(!) belli bir çıkar zümresinin kuklaları olup toplumları onların istediği emrettiği biçimde yönetmekte, yönlendirmektedirler!

Halka (kalabalıklara) kendi psikolojik, sosyal ekonomik, kültürel.. yapısına en uygun liderleri (ve kadroları) seçebilme şuurunun verilmesi bütün imkanlar zorlanmalıdır. *İşin*

Bu görev hepimizindir.. Düşünmesini, toplumumuzun sosyo-ekonomik, sosyo-politik, kültürel .. yapısını çok iyi bilen aydınların görevidir.

Kalabalıklara, onları lider sıfa-

tıyla sevk ve idareye talip olanların gerçek kimliklerini açıklamak, söyledikleriyle yaptıkları arasındaki korkunç tezadı göstermek görevimizdir. Öğretmenlerin, gazetecilerin, yazarların, hatiplerin, profesörlerin, TV-film yapımcılarının görevidir.

Bugünler aşk meşk filmleri çevrilecek günler değildir.

Halkımız eğitici, millî, manevî uygulamaları diriltici, çoşturucu, harekete geçirici çalışmalar yapılmalıdır.

Fertleri, parti taassubundan, ahmakça saplantılardan kurtulup, partilerüstü bir tercihle oylarını illâ da-partisine değil, kendisine hizmet edecek kimselere verecek şuur ve seviyeye yükseldikleri, yükseltildikleri gün, gerçek önderlerini seçebilecekler ve böylece barış, kardeşlik, adalet içinde özgür yaşamının mutluluğunu tadabileceklerdir.

Ancak o zaman, milletlerini ona buna peşkeş çeken, çıkarları, koltukları uğruna herşeyi mübah gören lider bozuntularının ve dalkavuklarının nesli tükenecek ikdirad.. olma şansları sıfıra inecektir..

Allah, tez zamanda o günleri milletimize ve bütün mazlum milletlere gösterecek...

Ey mukaddes İslâm Ümmeti,
Ey inanan bütün kavimler...
Ey Yüzyıl'ın, Yüzyılların ka-
ranlık ufuklarında, puslu göklerin-
de güneş güneş, yıldız yıldız, nebü
löz, nebülöz beliren alev-ışıklar...
Ey, en yüce aşkla dolup taşan
mübarek gönülerini, temiz beden-
lerini yüceler yücesi Yaradan'a ada
mış ulvi insanlar...

Ey, en güzel Yol'un mukad-
es, muzdarip ve şanlı yolcuları...
Biliyorum yükünüz ağır... Biz
de o kutlu yükün ağırlığını omuzla-
rımızda, sırtımızda hissedenlerde-
niz and olsun...

Ey İran'da, Afganistan'da, E-
ritre'de, Irak'ta, Mısır'da, Hindis-
tan'da Lübnan'da... küfrün karan-
lığını dağıtmak için cihat veren yi-
ğitler...

Yüreğimiz sizinle... Allah'ın
hunuza, bileğinize güç versin...

Fakat yükün, emanetin böyle
sini taşımaya dünden razıyız...

Öyle değil mi sevgili kardeş
lerim...

Bundan büyük şeref olur mu
bizler için ...

Sırtlarımızda, omuzlarımızda
Gökler'in kutsal yükü ile birlikte
insanlığın, çamurlarda, karanlıklar
da çırpınan çırpındıkça batan za-
vallı insanlığın yükünü de taşımak
zorundayız...

İşte bu yüzden işimiz güç, çok
dostlar.....

Göklerden güç alan, hür ruh-
larımızla, güven içinde evlerimizi
bütün hoşgörümüzle, merhameti-
mizle bataklıklardaki, karanlıklar
daki bahtsızlara uzotmak onları
evcinklere, sonsuzluklara çıkan
Yol'da bir iki adım olsun ilerlete-
bilmek küçük bir iş olmasa ge-
rek. B. fikri taşımak bile fevka-
lâde birşeydir...

Bize yaraşan da bu değil mi-
dir?

Sonsuzluk karşısında bir «en»
bile olmayan dünyalık hayvanı-

MUKADDES DAVET

Ahmed KANYILMAZ

Ne şan, ne ün, ne makam, ne
mansıp sevdası...

«Yalnız ve ancak O'nun niza-
sı...»

Herşey HAK için...
Adalet, barış, kardeşlik, iyi-
lik, güzellik, doğruluk için...

İnsanlığın unuttuğu bu yüce
ölümsüz değerleri kâse, kâse, ce-
fank çelrek sunmalıyız onlara...

Hiçbir karşılık ummaksızın,
beklemeksizin...

Göklerin ışıltılı serinliğini, son
suzluğunu, muhteşem dengesini
anlatmalıyız onlara...

İnanmanın huzurunu, sükunu
nu, sevincini, büyüklüğünü...

Ama dinlerler, ama dinlemez-
ler...

Ama anlarlar, ama anlamaz-
lar...

Biz söylemeli haykırmalıyız o-

Ah zavallı Çağ'ım...
Dinle... Bu ölümsüz Evrensel
«Ses'i dinle...

Bir an olsun kulaklarını tika
ve yüreğini kulak yaparak bu
Ses'i dinle duymaya çalış hiç de-
ğilse...

Seni yüceltecek, bütün çağla-
rın üstüne çıkaracak olan ulvi
Ses'i...

Fakat ah, sende bu kulaklar,
bu gözler, bu ruh varken kendi yü-
rek tırmalayıcı, tüyler ürpertici se-
sinden başka bir ses duymama im-
kan yok ne yazık ki...

Ah, bu konuda yanılmış olma-
yı ne kadar, ne kadar isterdik...

Buna rağmen herşey bitmiş
değildir...

Pişman olmak için, tevbe et-
mek için henüz zaman var...

Nedamet duyarak ve ölüm
süz Evrensel Ses'in davetine uya-
rak, ulvi yolcuların rehberliğinde
Hakk'a yürüyüp kurtuluşa kavuş-
mak için gel bu büyük sonsuz yü-
rüyüşe katıl Onlar'la...

Bak işte başında nurdan ha-
lesi, gözlerinde Allah aşkının tu-
tuşturduğu ruhunun alevli ışıltısı
nı aksettiren sonsuz bakışlarıyla
Hz. Peygamber (SAS) kollarını aç-
mış, bütün çağları kucaklar gibi
insanlığa sesleniyor ...

«Ey insanlar... Size sesleni-
yorum... Bu size belki son sesleni-
şim olacak...

Gelin, koşun Allah'ın yoluna
girin... Ebedi saadete, huzura, su-
kuna, ölümsüzlüğe kavuşun ... And
olsun başka bir yol yok... Kıya-
met sizi böyle şu bulunduğunuz
hal üzerine yakalarsa, bilin ki en
büyük azab sizler için olacaktır...»

Ey yüce Resül (AS) ne kadar
hakkısın...

And olsun başka bir yol yok...
İyiliklere, güzelliklere, sonsuz
hakklara çıkacak başka bir yol ...

Ey insan, sen bataklıklarda,

Sesler geliyor toprağın derin
lacrinden... Deniz diplerinden, u-
fuklardan, yıldızların ötesinden ..

Sensuz bir kımıldanış, sensuz
bir kaynâyiş var her zerrede...

Bir hicret bu başlıyan dostlar
evrensel bir hicret hem de...

Kırlangıçlar, kumrular, leylek-
ler, ringalar, balinalar, böcekler,
kaşınbağalar, bölük bölük takım
takım uzak, çok uzaklardan geli-
yor, uzak çok uzaklara hicret ed-
iyorlar...

Ölümsüz efendilerinin kutsal
buyruğuna seve seve baş eğerek
ilerliyor, ilerliyor, ilerliyorlar...

Dayanılmaz özlemlerle sursı-
lan, şahlanan ruhların hicretü baş-
lıyor...

Mekke devrini tamamlayan
ruhların Medine'ye hicretü...

Göçlerin yere, yerin gökleri
hicretü...

Ruhalardan ruhlara ışıktan sel-
ler, ırmaklar akıyor...

Şafak büyük göçe hazırlanan
kervanların yollarına ışık serpiliyor
cömertçe...

Ve kervanlar, kervanlar... Hic-
ret kervanları... Gurbet kervan-
ları...

Dağlar, ovalar, çöller, kuşak-
lar aşan kervanlar...

İşte şimdi New York'un, Pa-
ris'in, Berlin'in, Londra'nın, Roma-
nın... bulvarlarından geçiyorlar.

İşte, işte bakın, bakın görmü-
yor musunuz?

Onlardır, onlar yürüyenler
şanlı avazlarla... Tevhid bayrağı-
nın sensuz gölgesi altında ürper-
ten bir vekarla, haşyetle yürüyen-
ler, yürütenler...

Bu kervana katılanlar çıkabi-
lir ancak sensuzluğa...

Gerçek aşkın, hürriyetin, barış-
ın, kardeşliğin... hakikatın sırrı-
na erebilir kelayca... Tattirebilir
ve... Hicret, hicret, hicret...

Hicret

Ahmed KANYILMAZ

rin yeniden püskürüşleri, kurumuş
pınarların yeniden patlayışı... gi-
bi bir şeyler oluyor ruhalarda...

Bir şeyler, değişen bir şeyler
var... Özlerde, kabuklarda...

Azalıyor gitgide karanlıklar...

Aydınlıkların hicretü var ka-
ranlıklara... Dağlardan denizlere,
denizlerden dağlara, kölelikten e-
fendiliğe hicret var...

Kanyonlardan, tepelerden,
tundralardan, vadilerden bakır or-
manlardan, okyanuslar ötesinden,
ufuklardan cember çember Hic-

kesinden yarosaların yuvakıldığı
mağaralardan şafaklar, zambaklar
ülkesine...

Sabrin alev rüzgârı koridorla-
rından zafer ovalarına, barış de-
nişliğine hicret var...

Darağaçlarından, kubbelerden
zindanlardan- kuyulardan... tıht-
lara, taçlara, sütunlara hicret var.

Ei ele, gönül gönüle kenetlen-
miş inanc ordularının yürüyüşü
var...

1399'den, 1400'e hicret var...
1400'den barışa, kardeşliğe, ada-
lete, sükûna, sensuzluğa, Rahma-
na...

Korkunç med - cezirlerle zır-
lanıyor yüksek kıyıları...

Önü alınmaz kasırgalarla sar-
tılıyor, uğulduyor ormanlar...

Az, pek az bir zaman var
köprü'nün ötesine geçmeye ..

Ne ki nehir uğulduyor, köpü-
rüyor köprü'nün altına... Acele
etmemiz gerek.. Köprü dar, köp-
rü sakat... Cemaat kalıbalık, dü-
zensiz, huzursuz.. Tehlike var...
Dikkatli, çok dikkatli olmalıyız...
Yoldaşlar, ruhdâşlar...

Hicret var... Doğu'dan batıya,
batı'dan doğu'ya... Kuzey'den gü-
ney'e, güney'den kuzey'e kol kol,
fevç fevç hicret var...

Gelin hicret edelim dostlar...
Yeter pinakledığımız miskin mis-
kin köşemizde...

Sina'ya, Mıra'ya, Tih'e, Turâ'
ya, Kudüs'e hicret var...

Sina'dan, Hira'dan, Tih'ten,
Tura'dan, Kudüs'ten gönüllere,
gönüllere...

Gelin, koşun kalın bu muh-
teşem kervana... Baş koyalım hep
birlikte bu kervan yolca...

Hicret var ey yüzyıl, yüzyıllar
hicret var, Asr-ı Saadet'ten, Asr-ı
Saadet'e... Sanlı, sancılı, müjdeli

7/0/979 Yarı Deyir

DÜŞÜNCE

20. yüzyılın putperestlik hastalığı, bu kanserden de lösemiden de, atomdan, nötrondan da müthiş belâ (musibet) —ne yazık ki— bin yıldan beri yalnız Allah'a tapan, tek ümidi o olan asil bir millete, bize, biz Türklere de buluştu.

Cumhuriyetle başlayan insanları (liderler, artistler, futbolcular, v.b.) putlaştırma modası (salgın, çılgınlığı, sapkınlığı) gün geçtikçe belirginleşti ve bugünkü boyutlarına ulaştı.

Herşeyi insanda (insanın kendisi de) sanan, ona bütün gücü, zekâyı, yetenekleri, ruhu verenin Allah olduğunu unutan kalabalıklar Allah'ı unuttular...

Ve korkunç dram başladı...

Bu unuğu, bu uzaklaşmış insanların felâketi oldu.

Şaşılacak, dehşetle şahit olunacak bir gerçektir ki kalabalıklar hep Allah'ı gücendirdiklerinin farkında değillerdir.

O'nu gücendirmenin O'ndan başka bir dost, bir yardımcı, bir kurtarıcı olduğunu sanarak ve ka bul ederek O'ndan gitmenin ne dem olduğunu kavrayamayan insanlığı, kendi felâketini kendi elleriyle hazırlamış, aydınlık dururken karanlığın, hayat dururken ölümün kollarına atılmıştır.

Sonuç —bütün çıplaklığıyla, dehşetiyle— ortadadır.

İnsanın ruhu cürümüştür, ölmüştür...

Putperestlik Allah'a —hasâ— ortak koşma son derecesinin

İnsana bağlanan umut ve ötesi

Ahmet KANYILMAZ

Allah'a dönmelidir. Kesin bir tövbeyle dönmelidir.

Kaleler, surlar, gökdelenler, muhteşem kuleler... Allahsızlık fır tınası önünde birer mukavvadan oyuncak gibi ezilip giderler...

İnsan, insana ne verebilir... Bir insan bir insanı —veya insanları— nereye kadar götürebilir?

İnsanoğlu düşüncesini, duygularını yitiren, ruhunu öldüren insanoğlu, ancak hâşşâ... Allah'a

Çünkü uyguladıkları daha doğrusu uygulamaya çalıştıkları bozuk, eksik, kusurlu, uygulama alanları, imkânlar, çok dar olan sistemler beşer düşüncesinin ürünüdür, kusursuz, sağlam, pratik değildir.

Denenen bütün sistemler —görümüşdür ki— yetersizdir. İnsan ruhunu ve kafasını tatmin etmekten uzaktır.

Daima hatırlanmaya, anılmaya, yüceltilmeye ve ardından gidilmeye lâyık olan yalnız ve ancak Allah'tır.

O'ndan ve O'nun yüce elçisi Hz. Muhammed (SAS) den başkasını lider (rehber) edilen toplumlar asla refaha, mutluluğa —gerçek mutluluğa— kavuşamazlar.

Bugün bakmasını bilmeyen gözleri kamaştıran Avrupa'nın o yapay madde uygarlığı, içi ot dolurulmuş (ya da hava) ölü bir av hayvanına benzetilebilir.

Dış görünüşü gerçekten muhteşemdir, büyüleyicidir... Ama ya madalyonun öbür tarafı... Avrupa da gören gözler bu acı gerçeğin farkındadırlar. Fakat yeni yetişen nesillere bir türlü söz geçirememektedirler...

İnsanın yeniden dirilişi —yeryüzünün her köşesinde— ölümsüz vahiy uygarlığının sönmez meşalesinin (Kur'an'ın) aydınlığına koşmasıyla gerçekleşebilecektir.

Başka bir yol yoktur.

Ruhlar şarapla, şampanyayla, LSD ile değil, kevserle, âb-ı ha

Zalim S.S.C.B.'nin mazlum Afganistan'ı işgalı üçüncü yılını sürdürürken, savaşıyor gücü ve silahı olmayan milyonlarca Afgan kardeşimiz başta Pakistan olmak üzere yakın ve uzak diyarlara hicret ediyorlar, hicrete zorlanıyorlar...

TV'de seyrediyoruz... Bütün acılarına, hüznüne, fakirliklerine, çaresizliklerine rağmen sabır, metanet, vakar içinde kurdukları çadırlarda sade fakat anlamlı hayatlarını sürdürüyorlar. Gençlikle yaşıyla, eriyile dişisiyle birer sabır; birer ızdırıp anıtı bu insanlar yüreklerinde kor kor taşıdıkları imanlarıyla bir gün kendilerine reva görülen zulüm ve haksızlıkların hesabını soracakları timid ve arzusunu da yitirmiyorlar...

Türkmen, Kazak, Özbek, Tatar, Gürcü v.b. Türk boylarından olan, bütün olumsuz, sosyo-kültürel, sosyo-ekonomik şartlara rağmen gelenek ve göreneklerini olanca sadeliği ve güzelliği ile sürdürmeyi başaran bu gerçek kahramanlara Türkiyemizin de kapılarını açacağı haberi son günlerin en güzel müjdesidir.

Bu özü sözü doğru halis müslüman kardeşlerimizi aramızda görmek ne büyük bahtiyarlık olacaktır. Onlar da Türkiye'yi kendi vatanları olarak görmektedirler.

Türkiye'nin halen mevcut 40.000'i aşkın köy, halıcılık, saatçilik, berberlik, kasaplık, çiftçilik yapan ve asıl önemlisi müslüman, Türk olan bu insanlar için ideal iskân yerleridir.

rakabilecek birer «canlı örnek» olduklarını bilmeyiz söylemeye gerek var mıdır...

Her yaş ve sosyal kesimden insanın yıllardan beri tağuti güçlerin sonu gelmez zulüm ve istilaları altında nasıl «bilindikleri» ve yer yüzünü haraca kesenleri nasıl yakinen «bilip tanıdıkları» da göz önüne alındığında, bu iskânın ne büyük yararlar sağlayacağı ortadadır.

Müslüman oldukları için daima sevgiden, barıştan, kardeşlikten yana olan bu insanların gerektiğinde «savaşmasını» da çok iyi

yaklaşmalarına gönül ve kafa birliği içinde tavırlarını almalarına her zamandan fazla gerek vardır.

Bu evrensel birliğin gerçekleştilmesinde üstün maddi ve manevi potansiyele sahip bulunan Türkiye ye büyük tarihi görevler düştüğünün bütün İslâm Alemi ve İslâm dışı güçler farkındadır...

Bu yüzden değil midir İslâm'a (yani öz kültürümüzün ezeli ve bedi kaynağına) her yaklaşımımız onları (müslümanları) sevindirmek, te, coşturmakta, her uzaklaşımımız derinden yaralamaktadır.

Bugün yaralara tuz basmak değil, sargı sarmak günüdür.

Bugün tağuti güçlerin maskelerinin yırtılıp çirkin yüzlerinin ortaya çıkarılacağı gündür,

Bugün Allah'ın İp'ine daha bir sıkıca sarılarak bir yürek, bir yumruk halinde kıyam edilecek gündür,

Bugün İslâm'ın maddi manevi bütün boyutlarıyla, kavramak için üstün bir cehtle öğrenme, yaşama ve yaşatma günüdür,

Bugün 15. Hicri, 21. miladi Yüzyıl'ın İslam Çağı olması için her müslümanın üzerine düşen görev çok iyi bilmesi, öğrenmesi gereken gündür,

Bugün her işin bir kenara itilerek Allah'a ve Rasül'üne en iyi şekilde hizmet etmenin yarışı için büyük bir şevkle atılma günüdür,

Bugün İslam'ın zafere, insanlığın saadete kavuşturulması için kolların sıvanacağı kalemlerin kılıçlaştırılacağı gündür.

Selâm olsun, bu «en yüce davaya» uğruna hayatlarını ortaya ko-

Canlı örnekler

Ahmet KANYILMAZ

bilindiklerini geçmişte ve halde bütün dünya görmüştür.

Yeryüzündeki tağuti güçlerin tamamının İslam'a karşı besledikleri düşmanlık ve kini artık açığa vurmadan çekinmedikleri Çağ-

Yeni Devir
24/7/1978

DUŞUNCE

202 (1463)

Bilmek... En çok sevdiğim ke-
limelerden biri... En çok sevdiğim
ve kullanırken en çok dikkat etti-
ğim... Ne güzel şeydir bilmek...

En büyük yalnız Allah'ın (CC)
olduğunu bilmek, Hz. Muhammed'
in (SAS) O'nun kulu ve Resulü
olduğunu, insanlığa iyiyi, doğruyu
güzeli, ebediyeti anlatmak için
gönderildiğini bilmek...

Bir gün hayatımızın hesabını
vereceğimizi bilmek...

İnsanın hiçbir şey bilmediğini
bilmek...

Hem bir hiç hem de herşey
olduğunu bilmek...

Konuşmasını, gülmesini, sus-
masını, yürümesini, duymasını, his-
setmesini bilmek...

Sevmesini, düşünmesini, otu-
rup kalkmasını, yazmasını, oku-
masını bilmek...

Haddini bilmek...

Dinlemesini, susmasını, ko-
nuşmasını bilmek...

Kendini bilmek...

Dostu düşmanı iyî bilmek. İ-
yiliğin en güçlü silah olduğunu bil-
mek...

Her şeyin, her şeyin kaynağı-
nın göklerde olduğunu bilmek...

Yaşamasını, ölmesini bilmek.

Bilmek

Ahmet KANYILMAZ

Hürriyetin, barışın, kardeşli-
ğin, adaletin değerini, büyüklüğü-
nü, kutsallığını bilmek...

Kavganın savaşın, samimiyet-
sizliğin, zorbalığın, zulmün, felâ-
ketten yıkımdan başka bir şey ge-
tirmeyeceğini bilmek...

Yalnız Allah'ın önünde eğiline-
ceğini O'na kul olunacağını, insa-
nın insana kul olmayacağını bil-
mek...

Bilenle bilmeyenin bir olmadı-
ğını bilmek...

Güneşin —bir gün— batıdan
doğacağını bilmek...

Bilmenin insanı her adımında,
her solduğunda hakikata bir adım

naya üstün geldiği zamanlar kar-
gaşının, anarşinin, kaosun orta-
ya çıktığını bilmek...

Bilmek...

Sözün kısası bildiğimiz birşey
varsa onun da birşey olmadığını
bilmek...

İstemesini, vermesini, bağışla-
masını bilmek...

İslâm'ın yalnız İslâm'ın insan-
lığı kurtaracağını bilmek ve bu İ-
lâhi gerçeği çağa, çağlara anlat-
masını bilmek...

Yıkılanın yerine daha güzeli-
ni, daha muhteşemini yapmasını
bilmek...

Akan gözyaşlarını silmesini,
yanan gönül alevlerini söndürme-
sini bilmek...

Fırtınaları, şimşekleri, yıldırım-
ları, boruları göğüslemesini bil-
mek...

En yüce idealin ne olduğunu
ve onun uğrunda hayatı seve se-
ve feda etmesini bilmek...

Ebediyet bahçelerinin kapıla-
rını açan sırrı bilmek...

Ve o bahçelerden derilen ci-
çekleri hevenk hevenk insanlara
vermesini bilmek...

Dünyayı yerinden oynatacak
formülü ve onu uygulamasını bil-
mek...

Güvenmesini, güven vermesi-
ni bilmek...

Korkmasını ve korkmamasını
bilmek...

DUŞUNCE

Gören gözler, duyan kulaklar, hissedilen gönüller yakından şahittir ki, kutsal, ebedi yürüyüş her an biraz daha hızlanarak devam etmektedir.

Perdeli gözler, mühürlü kulaklar, kireçleşmiş ruhlar isteseler de istemeseler de...

O yürüyüş ki, ayak izleri sonsuz kum denizlerini çoktan aşmış yedi iklimi sarmıştır bile...

Bir sudur, alevli bir su damar damar yürüyen gezegenin dört bucağına...

Yürüyor yürekleri volkan, başlarında nebülâden örülmüş çelenkler bir ellerinde Hilâl, bir ellerinde Güneş yürüyor kararlı, güçlü adımlar...

Yürüyorlar alev sağnakları altında, ateş çemberlerinden, hatâlıklardan, vahşi ormanlardan gerek yürüyorlar...

İzdiraptan incilen, yanan, kavranan ruhlarından tutuşturdukları meş'alelerle yürüyorlar, Yüzyılın karanlık, kokuşmuş bulvarlarında...

Yürüyorlar yangırlı ufuklara, namululara, kinlere hâdîlere inat yürüyorlar...

Yürüyün, yürüyün ey Altın Neslin yiğitleri...

Yürüyün gözlerinizde ötelerin mutluluğu, alınlarınızda Bedir fecrinin ışıltısı, yürüyün çatlamış dudaklarınızda zaferi; acı tebessümü, buruk lezzeti, bağırlarınızda

Yürüyüş

Ahmet

KANYILMAZ

yeraltı gönüllerle yürüyün yiğit savaşçılar...

Devrin bir bir Teğutları, Firavunları yeriye... Haykırın evrensel Davet'i mühürlü kulaklara, kalplere yiğitçe...

Söndürün uğursuz alevleri kutsal seluklarınızla, çekin ışıkta kılıcınızı Karanlıklar'a... Yürüyün, yürüyün Alâhüekberlerle, «İnne fetahnekelerle yürüyün...

Yürüyün lâv denizlerinin, gayzer ırmaklarının kıyılarından... Alev çiçeklerini derin sevginin, cilenin... Sunun cömertçe sevgisiz gönüllere...

Yükseltin ulvi sesinizi yeneden Dekar'dan, Afganistan'dan Endonezya'dan, Mağrip'ten, Maşrik'ten, Çin Seddi'nin ardından,

çember yüzyıllara...

Yürüyün heybenizde Saadetler Asrı'nın kutsal kırlarından derdiğiniz orkideler... Serpin Hatem'i Tailerce hevenk bos kucaklara...

Malczgirt'ten, Mchactan Niçbu lu'dan, Feti'ten, Preve'den, Koso va'dan yükselen dalga dalga yüzyılları yayılan sesleri ruhlarınıza sindire sindire, haykır haykır uğultular arasında yürüyün...

Sizler, sizler ki bir soluğunuzla tutuşturabilirsiniz ormanları, ufukları, yeniden canlandırabilirsiniz volkanları...

Meleklerin kanatlarından örülü takların altından, İblislerin kazdığı kuyuların üstünden geçin. Kutsal cihat için meydanlar sizleri bekliyor... Sizi çağırıyor... Onlara cevap verin, yardımlarına koşun...

Dudaklarınızda birer sür, üfürün coşkuyla servilerin altından taş dikinelerin aralarından geçerken korkusuzca...

Çatlasın tümekler, arz yarısın şerha şerha... En Uzun Günün sarsıcı, dehşet verici havasında geçin bahtsız kalabalıklar arasında şanlı şerefle ebediyet yürüyün o Bayrak'ın gölgesinde...

Atlasın koşun sizin ardınız sıra mühürsüz kalpler, perdesiz gözler, mühürsüz kulaklar nedamet haykırışlarıyla...

Ve açılın bir bir kapılar ardına kadar, duyulmayan sesler, koklanmayan kokular, görülmeyen renklerin alemine girin göğsünüzü

Yeni Devir 30/6/979

DÜŞÜNCE

Bütün değerlerin, sağlam, klâsik ölçülerin alıak bullak edildiği, ayaklar altına alındığı Atom Çağın da her türlü savurganlıkta -adeta- bir moda, önü alınmaz bir akım gibidir.

Personel savurganlığı, yiyecek (gıda) savurganlığı, para savurganlığı, akaryakıt savurganlığı, giyecek savurganlığı... v.s..

Ama bütün bunlar arasında bir savurganlık vardır ki hepsinin zararı ve tehlikelidir, fert için de toplum için de...

Bu savurganlığa «ömür savurganlığı» diyebiliriz... Evet ömür savurganlığı...

Çevremize ve gezegenimizin bütün köşelerine baktığımız zaman insanların Yaradan'ın onlara verdiği en büyük, en değerli emaneti -hayat- akil almaz bir savurganlık la tükettiklerine dehşetle şahit ol-maktayız.

İnsanlar, yaşamının gerçek manasından habersiz insançıklar, paralarıyla birlikte ömürlerini de har vurup harman savuruyorlar...

Kimi bir kadının kulu kölesi ol-ması onun peşinden gitmekte, o-nun bir tebessümü, bir kaç dakikâlık visali için ömrünü tüketiyor.

Kimi içkinin, kumarın, esrarın kanlı ellerinde birer oyuncak, birer kurban olmuş ömür hazinesini har vurup harman savuruyor...

Kimi üç günlük şan, şöhret, mevki için insanlıktan çıkmak pa hasına binbir türlü rengine, kişiliğe girmeye razı oluyor...

Gazinolar, diskotekler, tevehalar, plâjler, sinemalar, stadyum lar gündüz gece ağzına kadar do-lu... Sürsüz kalabalıklar, parti-

Ömür savurganlığı

Ahmed KANYILMAZ

Bilmiyorlar mı ki, böyle davranmakla, kendi onurlarıyla birlikte «insan» denilen seçkin yaratığın da onuruna en ağır darbeyi indirmektedirler...

«Ye, iç, eğlen, bu ölümlü dün yada gözünü kapayıp gideceksin...» gibi basit mi basit felsefelerle, hayatına yön veren fertlerin oluşturduğu toplumlar nereye kadar gidebilirler?

Kalbinde Allah korkusu olmayan fertlerin kurduğu uygarlıklar ne kadar muhteşem görünürse görünsün ömürsüzdür, yıkılmaya mahkûmdur.

Sevgisiz, idealsiz, gayesiz bir ömür saraylarda da köşklerde de geçse boştur, harcanmıştır...

Yaradan'ın verdiği bu değeri ölçülmez nimeti, bu kutsal emaneti lâyık olduğu şekilde muhafaza etmek her insanın (her yaratığın) Yaradan'ına ve kendine karşı olan görevinin en başında gelen lerindedir.

Ömürlerini yüce amaçlar uğruna harcıyan üstün vasıfır insanlar, cemiyetlerde var oldukça, sayıları arttıkça o cemiyetler uygarlık yolunda sağlam, kararlı adımlar atabilirler.

Bu günün toplumlarına göz atınca gördüğümüz en bariz özellik anarşidir, kaostur, kargaşadır...

Bir yanda lüksün, konforun ruhu, kafayı uyuşturan, yerinde saydıran havası içinde yaşadığını sananlarla, öte yanda yaşamayı kırmak, dökmek, devirmek sanan zavallı bahtsızlar...

Mutluluğun ne demek olduğunu, nerede bulunduğunu bir tür

mek için hazır bekliyor... Fakat ne yazık ki onlara fazla itibar eden yok...

İnsanlar birkaç kelime öğrenmeyi, bir iki kötü huylarını daha yok etmek yerine birkaç kadeh atmayı, birkaç kadını daha gönül eğlendirmeyi, cüzdanlarını biraz daha şişirmeyi tercih ediyorlar... Bu insanlık hesabına büyük puan kaybı demektir. Bu gerçeği haykırانların sesleri korkunç uğultular arasında eriyip gidiyor...

«Ebu Said Hudri (RA)'den:
Resul-Allah (SAS) şöyle buyurdular:

«Şüphesiz ki siz, kendinizden önce gelen milletlerin yoluna karşı kınışına, arşını arşına tıpatıp muhakkak uyacaksınız (Bir derece de ki: şeyet o ümmetler (daracak) keler deliğine girseler, siz de muhakkak (onlara uyarak) ornya girmeye çalışacaksınız. (Ravi Ebu Said der ki:)

Biz: — Ya Resul-Allah bu ümmetler Yahudilerle, Hrist'yanlarla niye sorduk.

Resul-Allah:

— Onlardan başka kim olacak, buyurdular.

(Sahih-i Buhari; Cilt: 9, Şifhe: 189. Hadis: 1410)

Yukarıya aldığımız muhteşem, olağanüstü (başka kelime bulamıyoruz) Hadis, imanlı, şuurlu bir ruh; düşünen bir kafayı ne hale kor düşünebiliyor musunuz?

14 yüzyıl önce bugün —bütün çıplaklığıyla, acılığıyla— görebilen, gönülümüzün sultanı, iki cihanın güneşi, en kerim, en kahraman, en güzel insan, dahiler dahi si, peygamberler peygamberini gönderen Allah'a (CC) sonsuz hoş... Hz. Muhammed (SAS)'e sa lât ve selâm olsun!

Ey yüce Resül: «Levlâke levlâk, lemme halâktül eflâk» hitabıyla şereflenen sevgili, aziz peygamber!

Temiz kalbine, yerlerin göklerin nuru, kalblerimizin süruru ulu Çalab'ın sınırsız ilim deryasından damlayan, sırayan şu kutlu sözlerinin doğruluğunu çağımızda —adeta— ispatlamaktadır.

Bizler, senin ümmetin olmak şerefiyle —yüce Mevlâ tarafından— şereflendirilmiş bizler, şimdi sana ümmetlikten, Allah'a kulluktan ne kadar ne kadar uzadık!

Bir hadis binbir ibret

Ahmet KANYILMAZ

ların oyuncuğu olmuş, senin amber kokulu soluklarınınla kudsileşen iklimden uzaklaşa uzaklaşa henliklerini yitirmişler...

Ne yapsak ne etsek de Allah'a lâyık kullar, sana lâyık ümmet fertleri olsak, alabilsek...

Senin —Allah'ın yardımlarıyla— karanlıklarda çırpınan insanlığa sönmez bir meşale olarak uzattığın İslâmın başışindekiler bile bu saldırılardan, bu tuzaklardan kendini kurtaramamış...

Bu akıl sır almaz gerçek ruhun ızdırabına ızdırıp katıyor.

Kulların kullara, kul hüle olduğu, firavunların yeniden boy gösterdiği, sapkın atom çağında en büyük çileleri mazlum ümmetin çekiyor.

Pakistan'da, İran'da, Irak'ta, Suriye'de, Mısır'da, Afganistan'da,

Arafat'da, Beytullah'da, Pavza-Mutahhara'da, Mescid-i Aksa'da bizimle birlikte ol!

Ümmetinin söneñ, Kızılcan ruh çağını yeniden tutuşturacak, aşka, adalete, doğruluğa, iyiliğe hakikate yuva olması için hayatını seve seve ortaya koyabilecek, fert, fert İslâmı taviz vermeden ya şama, yaşatma şuurunu aşılacak, insanın insana kulluktan, yalnız tek Allah'a kul ve sana ümmet olmaya çağırarak, ümmetin üzerine oynanan alçakça oyunların bozabilecek, oyuncuları ipkilerini pazara çıkarabilecek gerçek yiğit önderleri tez göndermesini yüceler yücesi Mevlâdan niyaz ediyoruz.

Hâlimiz sence malûm. Çare sızilğimiz, acımız da... Dardimizin devası da...

Tipki buyurduğun gibi kendimizden önce gelen o sapkın milletlerin yoluna karşı kanama, arşını arşına uyduk, uydurduk. Ve bugünkü yürekler acısı durumlara düştük, düşürüldük...

Senden, senin yolundan sap-tıkça, uzaklaştıkça, izzetten zillette, zirvelerden bataklara, aydınlıklardan zulmetlere saplandık, yıllar, yüzyıllarca topraklarımızın yer altı, yerüstü kaynakları, insan gücü insafsızca sömürüldü, zulme uğradık, zavıfladık...

Ne dehşet verici bir gerçektir ki; herkes yağ yok, akırcık yok, para yok... diye bas bas bağırırken bir çıkıp da ruh yok, akıl yok, adalet yok, iyilik, mertlik, doğruluk, iffet, din iman yok... demiyor, diyemiyor...

Nedir, nedir Rabbim bu korkunç yokluk...

Ne olursun aziz elçi, Allahına, Allahımıza yalvar, yakar bu ümmete te birlik, kardeşlik, kulluk şuurunu, bu ümmetin çağırması. Teşkilatı...

8 Temmuz 1973

DUŞUNCE

«SANA DÜN BİR TEPEDEN BAK-
TIM İSTANBUL...»

Y. K. BEYATLI

Ah, keşke bakmaz olaydım, keşke
görmez olaydım...

Artık Topkapı'dan hafızların ulvi,
yanık sesleri yükselmiyor çağlamıyordu...

Köhne Bizans'ın artıklarını Vatan
topraklarından kazırcasına söküüp atan
yüktü çerçilerin evrensel avazları da duyul
muyordu...

Yalnız, derinden derine, Batı Roma'yı
da hedef seçmiş olanların ayak sesleri
nin anbean yükselerek ilerleyişleri hisse-
diliyordu...

Ah, sen misin bir sengine koca A-
cem mülkünün fedâ edildiği dördüncü
kutsal şehir? Sen misin ey İstanbul, şe-
hîler kraliçesi, dünya başkenti?

Müezzînlerin, güvercinlerin, martıla-
rın seslerinde de bir burukluk, bir hü-
zûn vardı. Muhteşem revaklar, şadırvan-
lar, kubbeleler, yahılar, saraylar güneşli
avular, tepeler... gözyaşlarının içlerine akı-
yorlardı...

Soluduğum hava, o kitaplarda anla-
tılan efsunlu hava olamazdı.

Kağıthane'deki neş'eden, Beyoğlu'nda
ki efendilikten, Sahafkar'daki ağır başlı-
ktan çok, pek çok şey eksikti...

III. Selim'in, Sadullah Ağa'nın, İtri'nin,
Dede Efendinin ruhu oksayan ilâhi
nağmelerinin yerine ruhu turmalayan şey
gani nağmelerle boğulmak istendiği ve
—zahiri de olsa— başarıya ulaşıldığına
şahid olmanın utanç ve çaresizliğiyle kıv-
ranırken içimden bir ses: «Tasalanma,
bir bezahıtan geçiliyor, labirentin sonu
aydınlara çıkıyor. Yakında hem de pek
yakın... minarelerden yükselecek şimdiki-
kinden — ve eskisinden daha gür sesle-
rin hafızların yanık, ilâhi seslerinin dal-
ga dalga yüzyılları, ülkeleri sardığına, gü-
vercinlerin, martıların, mabedlerin kubbe-
lerine, avullarına, sarayların yahıların,
köşkerin bahçelerine sevinç çiğlekleriyle
işlerine, yükselişlerine şahid olacak-
sın...» Ses, lâtif, kararlıydı, ür-
perticiydi...

İzdirabdan adeta dağılmış gibi olan
ruhum, üzerinden tonlarla yük kalkmış
çözülmüş, hafifledi...

İstanbul

Ahmet KANYILMAZ

Şanın, şerefın, zaferin, barışın, yüce
hüsnü sembollerini bilâhallerin-zalim fırsatlar
dan olacak boyunları bükük büküktü.

Maddesiyle —bir dereceye kadar— ay-
nı kalmış, fukağın mânâsıyla tanınamıyacak
kadar değişmiş bir İstanbul'da gördü-
ğüm...

Gönlüm yaralı, başım darmadağınık
onların arasında bir yabancı bir sürgün-
gibi yürüdüm...

Yüzlerde tebessüm, bakışlarda umut,
sevgi değil, endişe, korku, hüznü hatta
umutsuzluk okudum...

O büyüklüklerin, uhrevî ruhu saran,
örtün kalın sislerin dağılması için Yara-
dan bütün kalbimle, —bütün varlığımla—
yöneldim, sığındım...

Sana dün Ağrı'nın karlı zirvelerini
den baktım aziz Vatan...

Ufuklarını, vadilerini, ovalarını, kent
lerini, köylerini saran kavurucu bir rüz-
garla dağılandı yüzüm, ellerim, ruhum, i-
nan.

O ışık'ın sonsuz gölgesinde toplanan
ların dağılmış olduğunu gördüm...

Sen ey Millet, Ey Anadolu... Uygur
lıklar, resüller, ermişler, kahramanlar o-
tağı... Ne oldu, ne oldu sana?

Benim bildiğim, babamın, dedemin,
atamın bildiği yüzyılların bildiği Anado-
lu sen olamazsın...

Birşeyler mutlaka birşeyler yapman
gerek... Hem de hemen...

Sen ah, Anadolu'm sen... Bağrımdan
neler, neler çıkarabilirsin sen...

İnsanlığı kurtaracak mucize senden
bekleniyor, senden...

Sana dün bir mü'minin gözleriyle
baktım ey dünya...

Doğrusu pek acınacak bir halin var-
dı...

Sanki üzerine sayısız iğneler batırıl-
mış bir iğnelik gibiydin.

Belki de ileri derecedeki yaşlılığın
verdiği ruh halî içinde, biraz kargın, bi-
raz öfkeli, biraz ümitsizdin.

Lâf aramızda bakışların hiç, ama
hiç beğenmedim.

Derin çizgili yüzün sararmış, dudak-
ların çatlamış, morarmış, alın kırışmış-
tı...

Gitgide ağırlaşan —maddî ve mane-
vî— yüklerin altında çöken omuzların,
bükülen belinle ne kadar güçsüz ve bit-
kindin...

Ruhun yorgundu, bedenî yorgun...

Bunca gün görmene, başından bunca
acı, tatlı tecrübe geçmesine rağmen, nas-
ıl oluyordu da derdine bir çare bulamı-
yordun.

Aklını mı yitirdin yoksa?
Düşünme melekelerin mi dümura uç-
radı?

Kaınat ailesine senin gibisine rastla-
mak mümkün değil oysa.

Nedir, nedir bu başına gelenler ey-
bathsız, çileksiz dünya?

Sen ki, bağrında nice resüllerini, ermiş-
leri, kahramanları ve Resüller Resüllünü,
kahramanlar kahramanını barındırmakta
evren ailesinin en şerefli ferdi olmak du-
rumundasın.

Nasıl nasıl olur da kendi kendine bu
kadar yabancılaşsın.

Fakat ah, çaresizsin. Buna rağmen
Çözülmüş, ümitsiz, karam, karam...

İNSAN'A YARAŞANI

Ahmet KANYILMAZ

"And olsun ki, Biz, Âdemoğullarını aziz ve saygıdeğer kıldık." (İsrâ: 70)

"Ey insan(lar)! Sizi tek bir varlıktan yaratan Rabbinize karşı görevinizi (kulluk) yapınız." (Nisâ: 1)

"De ki; Herkes yaradılışına (karakter ve inancına) göre davranın. Rabbiniz kimin en doğru yolda olduğunu bilir." (İsrâ: 84)

Konumuz yine insan... Bağında kainatın sırlarının kaynaştığı, dağların, denizlerin, yıldızların, ağaçların, toprağın... emrine verildiği insan... Nankör ve cahul insan... Müteşekkîr ve muvahhid insan... Mücahit ve münahk insan... Nedir insana as rüşan?..

İnsan olana zallimin karşısında, mazlumun yanında olmak yararır...

Ama insan olana zâil, Allah'a kulluk yararır.

İnsan olana küçüğüne şevkat, büyüğüne saygı göstermek yararır.

Ama insan olana asil Allah'a kul olmak yararır.

İnsan olana kadının, paranın, ünün, ünvanın önünde baş dik, gönülü pek durmak yararır.

Ama insan olana asil, Allah'a kulluk yararır.

İnsan olana kinsiz, garezsiz, lhasedsiz, gösterişsiz, payesiz pak bir gönül yararır.

Ama insan olana asil, Allah'a kul olmak yararır.

İnsan olana aşkın ebedi alevleriyle kavrulmuş pişmiş bir yürek taşımak yararır.

Ama insan olana asil, Allah'a kulluk yararır.

İnsan olana cicilli, bicilli urbalar giymek, gökdelenlerde konfor içinde yaşamak, spor arabalarda gezip video-seyretmek yararır.

Ama insan olana asil Allah'a kul olmak yararır.

İnsan olana golf, tenis, poker, bric, beyzbol, futbol oynamak, yüzmek, koşmak, kürek geçmek, ata binmek... yararır...

Ama insan olana asil Allah'a kulluk yararır.

İnsan olana yan loş pistlerde çılgınlar gibi tepinmek, LSD, marluhana, morfin kullanmak, topluma sebepsiz baş kaldır-

mak... yararır...

Ama insan olana Allah'a kul olmak yararır.

İnsan olana banka, tren, zirhlî araç, kasa, ev soymak, kan dökmek, top tüfek, tank, füze, uçak yapmak, mitinglerde sloganlar atmak... yararır...

Ama insan olana asil Allah'ı kulluk yararır.

İnsan olana ay'a, güneşe, gezegenlere, yıldızlara, yalak-silere, kainata... sefer etmek, dağlara, nehirlere, toprağa, denizlere tasarruf etmek yararır...

Ama insan olana asil yararır Allah'a kul olmaktır.

İnsan olana sevmek, sevilmek, gülmek, güldürmek, ağlamak, ağlatmak... yararır...

Ama insan olana asil yararır Allah'a kulluktur.

İnsan olana stadyumlarda, hipodromlarda, podyumlarda, arenalarda, kampüslerde, lobilerde heyecan aramak... yararır...

Ama insan olana asil yararır Allah'a kul olmaktır.

İnsan olana parti kurmak, nutuk çekmek, mebus, başbakan, genel müdür, müsteşar, bakan, başkan... Olmak, sirke, lunaparka, sinemaya, tiyatroya, baloya, operaya... gitmek, rüşvet yemek, rüşvet yedirmek... yararır...

Ama insan olana asil yararır Allah'a kulluktur.

İnsan olana telekkür etmek, okumak, yazmak, ilmek, görmek, duymak, dinlemek... yararır.

Ama insan olana asil yararır Allah'a kul olmaktır.

İnsan olana evlenmek çokluk çocuk, mal-mülk sahibi olmak yararır...

Ama insan olana asil yararır Allah'a kulluktur.

İnsan olana herşey, insan herşeye layıktır...

Ama insan olana asil yararır Allah'a "KUL" olabilmektir.

Çünkü Allah (cc); "Ben insanları ve cinleri ancak Bana ibadet (kulluk) etsinler diye yarattım" (Zariyat; 56) buyurmak-tadır.

Yaratıcı'nın sonsuz büyüklüğü ve kudretli önünde saygıyla baş eğmek...

İnsan "insanlığı"nın ancak o zaman farkına varabilir...

O zaman hür, onurlu, namuslu, şerefli, dürüst mükemmel bir hayat yaşamış olur...

Allah'a gerçekten "kul" oluşu, yüreği sevgiyle, merha-

metle coşmuş annmiş gerçek bir "insan" "evrensel bir kişilik" bir "müslüman" ortaya çıkmış olur...

Selâm olsun insanlığın bu derecesine yükselebilmek için gösterilebilen kahramanlara...

Bu tutumunda ısrar ettiği sürece daha büyük bunalmalara, felaketlere düçar olması kaçınılmazdır.

Ama veryüzünde mutluluğu tadanlar, tatmakta olanlar, tadacak olanlar olmamıştır, yok mudur, olmayacak mıdır? Elbette olmuştur, vardır, olacaktır da.

Mutluluk en geniş anlamıyla, insanın ruhi ve bedeni arzularının tatmini, sükûna kavuşması ve bu doyumluk içerisinde bereketli, temiz ve hayat sürmesidir. Ruhu ve bedeni tatmin eden tek duygu vardır: Aşk. Ama nasıl bir aşk?

ve kime karşı duyulan aşk olacaktır bu aşk? Bütün değerlerin allak-bullak edildiği paradokslar, anomiler, çavvasızlıklar çağının tağuti güçleri tarafından empoze edilen aşk(!) mı? Asla...

Aşk denilince herşeyden önce akla "müslüman" gelmelidir. Ruhu ilâhi aşkın alevlerinde gül bahçesine dönem müslüman...

Mutluluğu -bu alevler, volkanlar, infilaklar ortasında- yüceler yücesi Yaradan'a duyduğu katkısız, saf, samimi sevgide bulunan müslüman...

NASIL MÜSLÜMAN?

Yılmaz KAN

İNSANOĞLU'nun çağlar boyunca aradığı -ve nedense hiçbir zaman gereğince bulamadığı- en büyük sev **"mutluluk"** olmuştur.

Mutluluk için ne mutsuzluklara, ne ızdıraplara, ne çilelere katlanmış, katlanmış, ne kanlar akıtılmış, ne ocaklar sönmüştür, söndürülmüştür... Yani çoğu kez mutluluklar mutsuzlukların üzerine kurulmuştur...

Mutluluk adına ne vadler yapılmış, ne formüller hazırlanmış ve önerilmiş, ne yazık ki hiçbiri mutsuzluktan, düşkürlükten, utançtan, nedametten, ızdıraptan bazen birşey vermemiştir, getirmemiştir insanoğlu'na...

Yine hayreti ve dehşeti muciptir ki, bütün olanlara rağmen insanoğlu mutluluğu ararken alışlagelmis, atadan kalma metodları denemekten geri durmamış, bu da onun mutsuzluğunu, bunalımlarını arttırdıkça arttırmıştır... 20. yy'da insanoğlu en mutlu olması gerekirken acaba nicin bütün çağların en mutsuz, en bunalımlı, en anlaksız dışı kişiliklerin sayısı git gide artmaktadır..?

Namaza durduğunda spor-totodan, milli piyangodan, bilmem hangi tür alışveristen kazanacağı paracakları hesaplarken rekâtları sasırın haris müslüman değil...

Dost (!) Amerika'nın ve Amerikancıların sandığı ve istediği gibi sadeceko-münizmle mücadele eden, emperyalizmin diğer yüzlerini görmezlikten gelen ebleh müslüman değil...

Binlerce yıllık tarih ve kültür mirasını hiçe sayarak, çürük, temelsiz yanlışlıklar, çelişkilerle dolu seviyesiz batı kültürünü benimseyen cahil **"çağdaş"** (!) müslüman değil...

Kendini ve çağı İslâm'a ayduran, İslâm'ı ve çağı kendine uydurmaya çalışsan müslüman değil...

Bir vandan namazını kılan, orucunu tutan, zekâ-

na veren, hacca giden, öte vandan ruh ve kişilik olarak, davranış olarak İslâm'dan dehset verici uzaklıklarda, hovutlarda gezinen müslüman değil...

O halde nasıl müslüman?

Fikirleriyle, duygularıyla, düşünceleriyle tam bir uyum halinde davranışları olan ve İslâm'ı da-ima gündemde tutabilen müslüman,

Yasavarak, yasatarak... Fert fert, aile aile, ırk ırk, ümmet ümmet...

Öğrenerek, öğreterek, severek, sevdirek...

"Müslümanca" yasıyarak...

Nedir müslümanca yaşamak? Müslüman kişiliği, bütün zamanlar ve mekânlar içerisinde geçerli olduğunun suuna içerisinde ol-

maktır yaşamak.. Bunu ispat edici davranışlar içerisinde olmuştur.. İslâm evrenseldir... Vahyidir.. Kursesuzdur.. Havatın her safhasında aktif, mütemadi, atak, hamlecı yapısı acık-seçik görünebilir gerçek müslümanlar üzerinde...

Müslüman İslâm'ı halis, saf, duru İslâm'ı (kablâstrilmiş, hurafelerle bulandırılmış olanı değil) bütün hovutlarıyla kavrayarak, **"doğru"** olan kıstası vakalayarak, yorumlayan ve hayatına, hayatının her safhasına uygulayabilen uygulayabilme yeteneğini kazanmış insandır...

Çağ'a ve çağlara kendi mutsuzlukları rahasına- mutluluğu tattıracaklar gerçek müslümanlar olacaktır... Mutsuzluk bataklıklarında cırpınanlar kendilerine uzanan müslüman eli itmemelidir...

Dünya Müslümanlarına selam

Ahmet KANYILMAZ

20. Yüzyıl-ı -bilinen-diğer yüzyıllardan ayıran en belli başlı özelliklerden biri de soğuk savaşların korkunç boyutlara ulaşmış olmasıdır.

Savaşlar-her zaman olduğu gibi-Hilal'le Haç arasındadır... İmanla küfür arasında iyile, kötü , zalimle, mazlum arasında... Değişen sadece zaman ve mekandır...Zalimler az fakat güçlü, mazlumlar çok fakat güçsüzdür. Zülmün çarklarını parçalayan, entrika v.b.nin parmakları indirilmiştir...

Radio, televizyon, basın, tiyatro, sinema, spor ve uzay yarışları gibi yollarla(kültür emperyalizmiyle) süper güçler, devletler küçük, güçsüz insan kalabalıkları(milletler) üzerinde korkunç oyunlar oynamakta, onların üzerinde ağır, ezici bir tahakküm kurma yoluna gitmekte ve -ne yazık ki-başarıya ulaşmaktadırlar.

Bu korkunç dalaktan en çok zarar gören Müslüman ümmeti'dir.

Çünkü Çağ'a-Çağ'ın firavunları, beşeri kurallarına ters düşen onlara karşı çıkan, direnen-tam şuurla bile olmasa-Müslümanlardır.

Şimdi ezilen, mağdur, mazlum olanlar onlar olsa bile, putperestlerin firavunların saltanatı çatırdamaya başlamıştır...Gören gözler, duyan kulaklar buna yakinen şahittir...

Ve artık Gezegen'de zalimler, firavunlara karşı bir silkinmiş, bir baskaldırıs. Kırdanıs

lumların ahları susturulamayacaktır.

Artık kölelik zülüm, putperestlik devri miadını doldurmuştur.

Sıra hüriyet, barış, kardeşlik, adalet ve sükunün hüküm süreceği altın Çağ (Saadet Asrı)'a gelmiştir.

Gezegen bu doğuşun sancılarını çekmektedir.

Yaklaşmakta olan 15. hicri yıl bu olağanüstü müjdeyi de beraberinde getirmektedir.

Ancak biz, biz müslümanlar Hilal'in kutlu aydınlığında ebediyete yol alanlar, eğer birbirimizin sesine kulaklarımızı tıkır, birbirimizin gönülle rine gönüllerimizi kaparsak, gelen ilahi müjdeden, ebedi mirastan pay almaya hakkımız olmayacaktır.

Kemiyet olarak bütün çağların-ve şu anda gezegenin-en büyük cemaatlarından biri-belki birincisi- olduğumuz halde keyfiyet olarak gereken seviyeye ulaşmadıkça 15. yüzyıl kutlamaya, karşılamaya nasıl yüzümüz olacaktır.

Herşeye rağmen, evrensel bir şuurla şuurlanarak Kur'an-ı şahsımızda yaşayarak-insanlığa tanıtma, o'nun rehberliğinde Çağ'ı peşimizden aydınlıkların, barışa, kardeşliğe, sükuna, özlediği gerçek mutluluğa sürüklemeliyiz, evet adeta sürüklemeliyiz...

Afganistan'dan, İran'dan, Pakistan'dan Suriye'den, Orta Afrika'dan Kafkaslar'dan, Sibirya'dan, Uzak Doğu'dan-hatta artık Londra'dan Paris'ten

Büyük Yalancı

Ahmet KANYILMAZ

ÇAĞIMIZDAKI teknolojik gelişmeler son 20-30 yıl içinde insanoğluna. 10 bin yılda aldığı yoldan fazlasını katettirmiştir.

Hemen hemen her alanda yapılan göz kamaştırıcı icatlar ve keşifler sayesinde yeryüzünün bilinmedik yeri kalmamış, atom fiziği, astrofizik, tıp, elektronik, vb. bilim dallarındaki gelişmeler sonucu insan uzaya açılmış, kitle ve iletişim araçlarındaki şaşırtıcı sür'atle, teknolojinin sağladığı konfor ve refaha rağmen yüzyıllar boyunca insanoğlunun aradığı mutluluk gelmemiştir...

Bu gün artık yüzlerce km. yüksekliklerden yeryüzünün-her türlü fotoğrafı çekilmekte, insan vücudunun en hassas ve gizli bölgelerine nüfuz edilebilmekte, ırmakların yönü değiştirilebilmekte, yağmur yağdırılabilmekte, yazı yazan konuşan robotlar, harika kompütürler insanoğlunun bir dediğini iki etmemektedir.

Ama insanoğlu bu kadar güçlü ve akıllı olduğunda doğrusu görüldüğü, bu kadar güçlü ve akıllı olduğunda görülmeğe istediği halde mutlu değildir... Mutluluk şöyle dursun, problemleri öylesine büyümüş ve ağırlaşmıştır ki bu yükü çekemez hale gelmiştir.

Mutlu değildir. Olamaz.. Çünkü yaptığı hiçbir alet ruhunu onu asıl "insan" yapan cevherin mahiyeti hakkında en küçük bir ipuçtu bile verememektedir...

Gücü ve bilgeliğiyle-daha doğrusu çoğu gereksiz bilgi birikimiyle-kendini dev avnasında görmeve

YALANCI

Doğan
Oruç

AZIZ BİR reygamber'ın doğum gününü kutlamaktan (!) tutun da, binbir türlü entrikayla masum insanların kanlarını akıtmaktan sadistçe bir zevk almaya kadar varan davranışlarıyla kendisine olan saygısını tamamen yitirenler olduğu gibi, olanlara seyirci kalmakla yığıtçe kıyam edenlere kadar varan davranışlar içerisinde olan insanlar da var yerkürede.

Ne yazık ki bugünkü de olsa-güçzalimlerin elindedir.

Ve bundan en çok zarar görenler de bir türlü toparlanarak vahdet şuuruna yükselmeyen müslümanlardır.

Fakat hasta ruhlar ve kafalar er-geç elbette sağlıklı ruh ve kafaların önünde bas edeceklerdir.

Eğer bir gün-Allah korusun-bir dünya savaşı çıkacak olursa, bunun baş müsebbibi-İnsana ihtiyacı olduğu şeylerden çok ihtiyacı olmadığı şeyleri vererek onun ruhunu öldüren teknoloji denilen büyük yalancı ile, bu canavarı zabt-u rabt altına almak gücünde oldukları halde almayanlar olacaktır.

insanoğlu, onu hem ruhen hem bedenen duyurucu ölümsüz prensipler mecmuası olan İslam'a dönmedikçe aradığı barış, kardeşlik, adalet ve sükunun egemen olduğu bir dünyaya yani mutluluğa kavuşmasında görmeve

SANATCI VE SANATA

(Başaralı 6. Sayfada)

Yenilere gelince, güzeli sergilemekten ziyade, onu, eserlerini dinleyenlerle seyredenlerin keşfetmelerini istemektedirler. Bu, biraz da yeni sanatçının güzeli arama ve gösterme kavgesinde olmaması demektir. Gerçekten de yeni eserleri, biçimsizliğin biçimini, çirkinliğin güzelliğini acayıplığın normalliğini telkine çalışan desifre edilmiş ve kaotik (caotique) bir anlam taşımaktadır. Eski eserler, belirli bir kültür ve estetik eğitimi almış olanlarda, aynı haz ve heyecan yarattıkları için, birleştirici bir karaktere sahip oldukları halde, yeni eserler herkes üzerinde başka başka etki yaptıkları için bölücü ve yıkıcı bir anlam taşımaktadır. Bu da çağımız bireyciliğinin (individualisme) zorunlu bir sonucudur. Bireycilik, bencil ve hasistir. Bu bakımdan yeni sanatçılar, kendi tattıkları hazlardan başkalarına bir pay ayırmak istemez gibidirler. Onlar, herkesi kendilerini anlamaya zorlarlar ve anlaşılabilirlik için herkesin kendi seviyelerine yükselmelerini isterler; ve megaloman bir ruh taşırlar. Oysa ki, baş vurdukları yöntem (metod) resim ve heykelle çocukluğa, ilkel insanların görüş ve duygularına, yalın ve soyut kavram ve değerlere döndürür. Bakımdan (symetrie) mantıksaldan, yani akılcılıktan kaçarak eşya ve olayları bir sınırsal ya da ruhsal bunalım içinde seyredenler gibi ifade ve tesbit etmeye özenirler. Yeni musikiye böyle bir bunalımın hezeyanları, sayıklamaları şeklindeki inlemeler ve feryatlar, bilinçsiz yaşların içtepeleri (impulsions) epileptik huritalar, öfkenin, yalvarmanın, isyanın, ölmenin, öldürmenin yaygıncaları dalgalarıdır. (Pop ve rock and roll türü müzik)

Yeni sanatın bu ve buna benzeyen diğer özellikleri, demokratik düzenin insana bağışlanmış olduğu özgürlüklerin sonucudur. Bu özgürlük, sanatçıyı, halkın en basit tabakalarına kadar yöneltilip itmeye zorladığı gibi, toplum hayatında da ayıbın, günahın, dolayısıyla utanmanın, haramlardan çekinmenin sahne disiplini altına gizlenmiş ve içe atılmış (refoulee) bütün özlem ve tutkuların dışa vurmasına yardım eder. Bu bakımdan, bir tarafı ulusal hayatı, bir tarafı da uluslararası uygarlığın ilerlemekte olduğu yönü aydınlatan sanat, artık sokaklarda öpüşenleri, kediler, köpekler ve kurbağalar gibi güneş altında rastgele her yerde sevimlikten çekinmeyenleri, açlığı, sefaleti, her çeşit sefalet ve toplumun problemlerini, adet, insan ve iştekerlerini sergilerken, bir tansiyonun yaratmış olduğu çarpıntılar içinde gözü kararmış, başı dönmüş, sarhoş ve bezgin de bilge bir ruhun gözlerinde yansıyan tabiat, eşya ve olay görüntülerini tasvir edecektir. Denebilir ki, çağımız politik sistemlerinin çarpıştığı arenada, sanat alanıdır. Bütün sanat eserlerinde, bu ruh halini hazırlamış olan, bazı filozoflarla, filozof ruhlu sanat ustalarının psikolojik gözlemleri ve sosyal ülküleri ile insan hakkındaki yeni anlayışları dalgalarıdır. Bu ustaların şeytansal otoskopileri, psikanalizleri, itiraz edilemiyenı açığa vurmaya, kolayca kavuşmayı beklemeye, gerçekçiliği ülkücülüğe ferah ettiren yeni sanatın hünelerinde, geleceğin mutlu insanlığını yaratmak isteyen bir hava yaratılır. Her şekliyle ve her üyüyle sanat, toplum acularının, sevinçlerinin, istekleriyle istemediklerinin bir yankısıdır. ama çağımız sanat-

Buraya kadar üç aşağı beş yukarı sanatçı ve sanata metamorfoz (evrimdeğişim) hakkındaki bu bilgilerin ve düşüncelerin üstünde ve ötesinde, müslüman sanatçıların (sanatçıların) çağlar boyunca oluşturdukları ve kayıtsız ebedi Furkan olan, «ekol-ü çağımızda da devam ettirecek evrensel soluktu yepyeni eserler ortaya koymaları, «Çağlar üstü mesaj», bu ekoller üstü ekol» aracılığıyla Çağın ve Çağlar'ın idrakine haykırabilmeleri için. En Yüce Sanatkar'dan, «el vermesi» hususunda sonsuz dualar ediyor ve gecemiz gündüzümüze katarak çalışıyor, çabalyoruz.

Allah (C.C.) O'nun yolunda çaba harcayanların en büyük yardımcısıdır.

Ve —her cephede— zafer ancak O'nun dilemesiyledir. O'na layık olmak insan için şereflerin en büyüğüdür.

Çağımızın en etkin silahlarından olan sanatta da yüce ve kalıcı eserler ortaya koyan, koyacak olan imanlı sanatkarlara selâm olsun!

- (1) Estetik C. Sena Sahı 271.
- (2) A.g.e. Sh. 271.
- (3) A.g.e. Sh. 271 — 272.
- (4) A.g.e. Sh. 272.
- (5) " " "
- (6) " " "
- (7) A.g.e. Sh. 272 — 273.
- (8) " " "
- (9) " " "
- (10) A.g.e. Sh. 274, C. Bougle, Leçons de Sociologie sur l'Evolution des Valeurs, Paris 1922 ve Hilmi Ziya Ülken, Bilgi ve Değer, Ankara, 1970.
- (11) A.g.e. Sh. 274.
- (12) " " "
- (13) A.g.e. Sh. 275.
- (14) " " "
- (15) A.g.e. Sh. 276.
- (16) " " "
- (17) " " "
- (18) A.g.e. Sh. 276 — 277.
- (19) " " "
- (20) A.g.e. Sh. 277 — 278.
- (21) A.g.e. Sh. 279.
- (22) A.g.e. Sh. 280.
- (23) A.g.e. Sh. 280.
- (24) A.g.e. Sh. 281.
- (25) A.g.e. Sh. 281 — 282 — 283.

-Genel olarak yenilik, ya seşkinlik ya da korku, ve tikslenme duygularını uyandırır. Ancak, yeni değerlere bağlanabilecek kadar çağının değişmelerine ayak uydurabilen canlı ve dinç ruhlar, bu sanatın orjinal karakterini kavrayabilirler. Yenilikler, eskiye kıyasla ne kadar bozuk ve normal görünürse görünsün, mutlaka eskiyi açacak ve onun yerine geçecektir. Bu bakımdan sanat anarşizmini, eski değerleri yıkıp yerine yenileri getirmek isteyen bir savaşın ifadesi gibi görmek zorundayız. Bu sanat, gerçekte çağımızın siyasal, ekonomik, ahlâksal ve dinsel... anarşizmine bağlıdır; bu bakımdan da toplumsal ve tarihsel bir determinizm ürünüdür. Buna alışmaktan ve bunu beğenmekten başka çıkar yol yoktur.- (18)

-Bu bilgilerden de anlaşılır ki, estetik değerler de, bütün öteki değer yargıları gibi, çağlar ve toplumlara göre değişmekte ve bu değişmeler, daha evvelki değerlere bağlı olanlar için bir anarşi imiş gibi görünmektedir. Bunun bir nedeni de, yeni sanatın dehşalara kavuşmasındaki gelişmelerdir. Kaynağından itibaren, yeni sanat zevkinin psikolojik temellerine incek olursak, bu konuda eskilerin vermiş oldukları acele yargıda biraz olsun hakları olduğunu kabule mecbur oluruz.- J. J. Rousseau; -Sıtmalı bir adamın rüyaları kaydolunabilseydi, onun sayıklamalarından, bazen ne kadar büyük ve yüce şeylerin çıktığını görecektik- der. (19)

-Sembolizm'i bir çeşit bilmece haline getiren sanatçılarla son yüzyılın dekadanlarının eserlerinde bu görüş ve duyu tarzına geniş ölçüde rastlanır. Bunlarda hayallerin, fikirlerin, zevklerin, düzensizlik ve düşüklüğü açıkça fark edilir. Bunlar da esyayı pek yüksekte ve uzaktan görürler. Âdeta tabiat, onlar için kendi ütopyalarını açığa vurma aracından ibarettir; yoksa kendilerinin tabiatla doğrudan doğruya bir ilgileri yoktur. Bunlar, iyi, doğru ve güzel bir şeye bakmak istemezler; duyu ve düşüncelerden evvel kelimelerin, mısraların mimarisine önem verirler; aynı zamanda benliklerinin çözülmesinde aşırıklılara düşer, anlamsız ve boş dalınçlarla derin düşünceleri (méditations), daima eyleme tercih ederler. Hepsinde patolojik bir ruh hali, biçimcilik (formalisme) yâd eller sevgisi (exotisme) ölümlü, sofalet, fuhuş, cinayet ve şehvetin bir aracı olan kadın sevgisi ya da düşmanlığı, asil düşüncelerden yoksun bir ruhun hezeyanları... Kulaga okşayan ve insanı şaşkına çeviren bir yenilik içinde ifade olunurlar.-

Çağdaş sanatın her çeşidinde, gerek soysuz ve gerek dekadan tanınmış kişilerde görülen karakterlerin tam ya da karışık tiplerini yeni hayatın, yeni mantığına uygun bir biçimde bulmak mümkündür. Temel olarak kabul ettikleri prensiplere ne kadar uyarlıysa uysunlar, aşırı modern (ultramodern) olan bu eserlerde artık dengeli bir mantık değil, bir safsatacı (sophiste) diyalektiği vardır ki, yeni kuşakların bilincine sokuldukça, bunların gerçek değer ve anlamları ya kaybolur veya anlaşılmaz. (20)

-Anlaşıyor ki modern sanattaki değer yargılarını besleyen psikolojik bunalm, XIX. yüzyılda başlamış ve son

-Bu açıklamalardan da anlaşılıyor ki, toplumun hiçbir kurumunda, çöküntü, gerileme, veya anarşi yoktur. Çürkü her hareket ve her yeni düşünce, yine toplumların birbiri üzerine yapmış oldukları etkilerden, uygarlıkların kaynaşmasından —transferinden— doğmaktadır. Bu itibarla toplumun, ulus veya insanlığın malı olan sanat, yine bunların kamusal tasarımlarındaki dönüşümlere uygun ve paralel bir yol üzerindedir. Evvelce, sanat, sanat içindir davasını gündenler, bilimde karşılıksızlığın egemenliğini almış olan kişilerdi. Bunlar sanatın da bilimin izlediği bu yoldan ayrılmaması gerektiğine inanmışlardı. Bugün aynı amacın ve karakterden ayrılmamış olmakla beraber, etkililiğin (activisme) baskısı altında teorik düşünce ve buluşlara, uygarlığın her çeşit teknik ve pratik araçlarını yaratmaya hizmet etmektedir. Sanatçı da, bilerek ya da bilmeyerek, isteyerek ya da istemeyerek aynı amaca doğru ilerlemektedir. Sanatçının ruhunda görülen bu dönüşüm, öteki insanlardan ayrı bir ruh yapısına malik olan bu kişiler, daha yeni ve eskisine benzemeyen birtakım estetik değerlere bağlanmış olur.-

Sanat, hangi amacı izlerse izlesin, dayandığı prensip ve filozofi ne olursa olsun, mutlaka her sanat eseri, kendi dönem ve toplumunun özel hayatından, ülkülerinden, zevklerinden bir şeyleri yansıtır. Sanatçının kişiliği, kendi toplumsal görevini fark edecek kadar yüksek bir seviyeye ulaştığı vakit dikkati çeker. Her şeyin faydaya dayandığı bir yeni dünyada, sanatın büsbütün başıboş bir rüzgâr gibi esmesi, onu değerlendirmekten ziyade düşürür ve söndürür.

Bu düşünceyi —pek de ileri gitmemek şartıyla— yalnız edebiyata değil, bütün öteki sanatlara da uygulamakta hiçbir sakınca yoktur; amacını ve ödevlerini bilmeyen bir sanat, geridir, sahte ve değersizdir. Güzel sanatlarda görülen ve eskiye uymayan yeni mantık ve psikolojiyi, toplumların bu çıkarıvericiliğiyle açıklamak gerekir. Bu itibarla, estetik değerlerde görülen değişmeler bir anarşinin değil, bir ilerlemenin, bir yeniliğin işaretleridir.

-Her çağda olduğu gibi, yüzyılımızın cennetinde de, şaheserleri ebedileştirecek olan büyük sanatçılar vardır.- (22)

-Çünkü insanlık, bütün uğraşlarında geriye değil, ileriye doğru koşmaktadır. Bugün, dine kıyasla ileri gitmemiş olan hiçbir kurum, hiçbir düşünce, inanç ve zevk yoktur. Sanatta da görülen yenilikler, eskilerinkine nazarsın mutlaka bir üstünlük sayılmalıdır.- (2)

-Sanatçının bilgilerden ziyade mistiklere benzeyişinin nedeni, yarattıkları eserlerde ifadesini bulan gerçeklerin, yalnız kendileri tarafından yakalanmış ve yaşanmış olduklarının inanmalarındandır.- (24),

-Eski sanatçı, plastik ya da fonetik sanatların hepsinde hayat, zaman, uzay hareket ve ruh gibi, beş boyutlu nesnelleştirmeye çalışır, yalnız başarı ve orjinallik peşinde koşmaz, eserlerinde yaşadığı dönem değer yargılarına göre güzelliği yansıtmaya çalışır.-

-Bunun içindir ki eski sanatçının eserinde hüner ve tekniğin yanında insana hayranlık ve mutluluk veren gü-

etamorfoz

laşıyor ki, halkın sanat zevkiyle, seçkin zümrelerin sanat anlayışı arasında bazen birbirine yaklaşan, fakat çoğu zaman uzaklaşan bazı özellikler vardır ve estetik değerlerin bir anarşi içinde olduğu zamanın veren de bu farklılıktır.» (13)

«Zevklerin değişmesine ve değerlerin başkalaşmasına bilimsel ve felsefi zekânın yaptığı etki de önemlidir. Bunu sanat okullarının, birbirleriyle yarışan ve insanların bilgi ve düşünce sistemindeki evrime paralel bir yol izlemesinden de anlıyoruz.» (14)

Sanat okulları: Klasizm, Romantizm, Realizm (gerçekçilik) Anarşizm ya da Modernizm olarak dört ana zümreye ayrılabilir.

İlk üç okuldan büsbütün ayrı ve onlarla hiçbir ilgisi olmayan güncümüz sanatı (ki bunu dördüncü zümreye de hil edebiliriz) bir çeşit sanatta anarşizmdir. Buna modernizm de diyebiliriz. Bu sanat, mantık üstü (supralogique) bir zihin'atılımının yıkıcı ve yok edici (nihilliste) görüntülerinden ibarettir. Geçmişle ilişkisini tamamiyle kesmiş ve kendi içine dönmüş olan yeni sanatçı, bir bakıma kendi sanılarını, kendi iç alemindeki gerçeklikleri, türlü biçimlerde itiraf eden bencil ve kendi kendinin yargıca olan kişiliktir. (15)

Ed. Haraucurt, şair Gabriel Cicaire'nin büstü dikilirken detrüsti ki: «O zamanlar, sükût edenler adına, hissedip de söyleyemeyenler adına, onların anlaşılabilirliğini sağlamak için konuşan seslerdir; ozanlar, bizim kendi seslerimizdir, bizim kendi ruhlarımızdır.» Bu düşünce yalnız şair için değil, bütün diğer sanat kolları için de doğrudur; hele çağdaş sanatın eski zevklere kıyasla bir anarşizm gibi görünen yeni sanatın her çeşidi için de doğrudur. Zira yeni kuşaklar, sevincin, kararsızlığın, sürekli ve süreksiz lezzet ve şehvetlerin, açlık ve tutkuların... bir ortak sınırdan tanımadan, iki karşılıklı kutbu, üzerinde bocalamakta ve bu kuşakların sanatçıları da, onlar gibi kolay, gündelik, sarhoş ve aceleci bir ömrün özlemlerini dile getirmektedirler.» (16)

Bunlar (çağdaş sanat eserleri) eski sanat zevkine alışmış kimseler için soysuz, yeni kuşaklar için doğal ve başarılı eserlerdir. Bunlarda gelenek parçalanmış, klasik ve romantik duygular yok edilmiş, yepyeni ve dinamik bir çağın ruh, hayat ve zevkleri fıskırıştır. Artık sanat, ne Kant'ın sandığı gibi, amaçsız bir amaçlılık, ne de diğer yazıların düşüncükleri gibi, gerçeğin sanat ve yalanan gerçek biçiminde ifadesidir. (17)

● «Eski sanatçı, kendilerini halktan üstün ve insanlıktan ayrı bir varlık sayar; ancak seçkin ve aristokrat bir zümrenin takdir ve iltifatını kazanmaya çalışır. Bugünün sanatçısı ise halktandır, bir ilâh değil bir insandır. Bunun için de halk için ve halk gibi duygulanmak zorundadır; ve başarı gösterebilenler de, bu prensibi benimseyebilenlerdir.»

«Bilgisizliğin, daha doğrusu pratik zekânın teorik zekâyı tercih edilmesinin verdiği inatçı bir cesaretle her akına geleni madde, fikir ve sesle ifadeye çalışan bugünkü sanatçı, eski toplumla olay ediyor, eskileri küçümsüyor, yaptığı işe inanacak ve eserinden zevk alacak kadar modern bir güven duygusuyla toplumun ihtiyaç ve isteklerine tercüman olduğuna inanıyor. Bu, her dönemde böyle olmuştur.»

yatın ışıklarını olduğu kadar da yeni bir ülkünün meşalesini söndüren geçmişin korkunç fırtınalarından kurtulmaya, korunmaya çalışmaktadır. Yeni inançlar, yeni rejimler, mistiklikten tiksinen lâyük ve yeni ülküler ve erdemlikler ihtiyacı eski kuşaklara patolojik gibi görünen, gerçekte doğal bilgeliklere dayanan yeni sanat hareket ve eserlerini yaratmaktadır. Uygarlık ilerledikçe, bireylik geliyor ve değerleniyor. Fakat, bu gelişme, bir yünden eskilere anarşi gibi görünen, bir yünden de Guyan'nun (Jean-Marie) 1954 - 1988 Fransız estetikçisi zannına aykırı olarak, yükselmenin etkeni olan bir savaş yaratıyor. Birey, kendini toplumdaki ayrı bir özgürlük içinde hissederse, tinsel olarak (manen) yıkılır. Ancak bu durumda olanlar, kişisel düşünce, duygu ve zevklerini her şey sanır ve başkalarının dikkatini kendilerine çekebilmek için kimselerinkine ve eskilere benzemeyen eserler vermeye çalışır. Ruhsal ve toplumsal çöküntüde israfın, lüksün, sefaletin ve erdemsizliklerin etkisi olduğu gibi, sefaletin, yoksunluğu, açizlik ve tembellenin de etkisi vardır. Sanatçılar, bu etkilerin doğuracağı trajik sonuçları, meydana gelmeden sezen antenlerdir, sismograflardır. Bunun içindir ki, pek aceleci ve telaşlı olan çağımız sanatçıları, tabiatın ve hayatın derinliklerinden evvel yüzeyinde baş gösteren bu tür değişmeleri, görünüşleri betimlemeyi (tasvir etmeyi) tercih ediyorlar. Zira bugünün insanı, artık mistik yanılma ve yanılsamalarla yüklü bir hayal gücüne malik değildir; ancak gördüğüne, tuttuğuna inanabilen pozitif ruhlu bir bilinçtir. Bugünkü sanat, bu bakımdan kendine özgü bir doğmacılık içindedir. Duyumların en ham hayalleri ve kendi iç aleminin başkalarınınkine benzemediğine inanmış olduğu türlü dalgalanmaları, bugünkü sanatçıların en doğal konularındandır.»

«Vaktiyle romantizm, toplumsal ve bireysel hayatın içyüzünü mistik ve sembolik bir maske ile kibarlaştırıyor, mutluluk ve sefaletleri aşırı bir duyguculukla (sentimentalisme) betimliyordu. Bugün ise, ancak görülen, işitilen, tadılan ve dokunulan olay ve esvanın bilinçteki katkısının en doğal konularındandır.»

Sanatçı ve San'atta M

Ahmed KANYILMAZ

Sanat tarihini —kabatasıak bile olsa— bitenlerin malumudur ki, sanatçıların ve ortaya koydukları eserlerin kişilikleri ile birlikte yaşadıkları çağ ve toplum yapısıyla yakından ilgisi vardır. Bu tabii bir şeydir. Çünkü sanatçı da —diğer fertlerden bazı yönlerden ayrıcalıklar göstereceği— bir fert olduğundan ve toplumdaki soyutlanmasına imkân olmadığından, toplumun onu etkilemesi normaldir. Çünkü: «Sanatçı, gerçekliğe bağlanmayan, eşya ve olayları kendi yaratılış ve karakterinin, eğilim ve tutkularının süzgecinden geçiren bir kişiliktir.» (1)

«Sanatçı, ne kadar toplumun maksat ve amaçlarına uygun duygu ve düşüncelere malik olursa olsun, o hiçbir zaman varlığı ve olayları normal insanın gibi algılayamaz. Her sanatçının kişiliği bu algılamakta gösterdiği başkalık ve orijinallikle orantılı bir seçkinliğe maliktir. Bu çeşit sanatçılar, bizi, işitmediğimiz, görmediğimiz, duygu, düşünce ve varlık aleminde gezdirebilen ve yalnız estetik haz ve heyecan için yaşayan kimselerdir. Fakat normal ve gerçek insanlardan bileşik olan başka bir takım sanatçılar da vardır ki, bunlar doğuştan sanatçı değildirler, fakat bir çeşit güzel sanat teknisyenidirler. Bunlar, bir bakıma da propaganda işiyle görevlidirler. Kişisel yaratılışlarından çok toplumun etkisi altındadırlar ve toplum için de faydalıdır. Bunlarla kıyaslanacak olursa birinciler biraz dengesiz ve algı bozukluklarına tutulmuş olan hastalar gibidirler, ama bunlar ikincilerden daha çok şair ve sanatçılardır.» (2)

Görevli sanatçılar, daha nesnel eğitilmiş, daha pozitif, daha gerçekçi ve mantıklarında sayısal bir kesinlik ve amaç bulunan kimselerdir. Bunların eserlerinde, seçtiği ve hayal gücünden ziyade, aldıkları kültür ve kişisel deneyimlerin ve çevrelerinde görüp duydukları halkın dalgalanması rol oynar. Oysa ki, gerçek sanatçılar, daha öznel ve bireysel bir ruha, daha ilkölsel ve plastik bir beyne (zeka) malik ve mantıklarında deneyden çok esinlenmiş ve seçmelerin güdüsel (insiyaki) atımları ve coşkuları dalgalanır. (3)

Bunlar, toplumun buyruklarından ziyade, kendi ilkölsel zevklerinin tutsağıdır. Bu iki çeşit sanatçı, daima birbirine aykırı ve karşıt mesleklere sahiptirler. Yaşadıklarında, savaşlarında, ekonomik yarışmalara benzeyen bir tutku vardır. Toplumlarda içinde buldukları zorluklar ve tasarladıkları amaçlar bakımından zaman zaman bu iki sanatçı türünden birini ötekine tercih ederler. Bu suretle de bu iki sanatçı türünün eserlerinden toplumun ve yaşadıkları dönemin iç ve dış durumlarını aydınlatan seçilmiş ışıklar taşar. (4)

(Değişik görüşler)

tilerse de, her halde eskisine benzemeyen gürbüz bir yavrunun sevinç kahkahalarını müjdelemektedir. Anlaşıyor ki, estetik değerler, yenilikleri dolayısıyla başkalık gösterdiği ve sanatın geleceğinin hangi amaçlara yöneldiğini şimdiden kavramama güçlüğü yüzünden, bir çeşit anarşiye uğramış gibi görünmektedir. Yoksa, bütün öteki toplumsal kurumlar gibi, sanat da, ulusun ve insanlığın ilerlemekte olduğu uygarlık yolunda kendine özgü olan bir doruğa doğru yükselmektedir.» (9)

«Ne kadar bireysel olursak olalım, sanatçının kişiliği, içinde yaşadığı toplum bireylerinden ne kadar üstün ve başka görünürse görünsün, bir sanatçıya ve onun eserine değer veren, toplumun kendisidir. Sanatçı, toplum için ve toplum içinde çalışan ve ancak onun estetik zevklerine hizmet eden bir yaratıktır. Nasıl ki bilimle endüstri, birbirine yardım ederek her şeyi değiştiriyorsa, sanat da onlar gibi, hayatı değiştirme amacını gütmektedir.» (10)

Sanatçı, sanatın bu iddiasını gerçekleştirmeye çalıştığı sürece, mensup olduğu zümreye seslenmeye ve onlar tarafından anlaşılıp beğenilmeye layık olur.

«Eski sanatçı, kendilerini halktan üstün ve insanlıktan ayrı bir varlık sayar; ancak seçkin ve aristokrat bir zümrenin takdir ve iltifatını kazanmaya çalışır. Bugünün sanatçısı ise halktandır, bir ilâh değil bir insandır. Bunun için de halk için ve halk gibi duygulanmak zorundadır; ve başarı gösterebilenler de, bu prensibi benimseyebilenler.» (11)

«Bilgisizliğin, daha doğrusu pratik zekânın teorik zekâyı tercih edilmesinin verdiği inatçı bir cesaretle her akla geleni madde, fikir ve seste ifadeye çalışan bugünkü sanatçı, eski toplumla alay ediyor, eskileri küçümsüyor, yaptığı işe insanacak ve eserinden zevk alacak kadar modern bir güven duygusuyla toplumun ihtiyaç ve isteklerine tercüman olduğuna inanıyor. Bu, her dönemde böyle olmuştur.» (12)

J. M. Guyau'nun gözleminden anlıyoruz ki, bir toplumun estetik zevkleri her yirmibeş yılda bir değişmektedir. J. M. Guyau, L'Art au Point de Vue Sociologique, 1920. «Nicelik ve zaman ölçüsü içine kolayca sığdırılmayacak olan bu zevkler, daha çok gelenekten kurtulmayı başaran ve kendine özgü değerler yaratma yeteneğine malik olan

Sanatçı ve San'atta M

Ahmed KANYILMAZ

Sanat tarihini —kabataslak bile olsa— btenlerin matumudur ki, sanatçıların ve ortaya koydukları eserlerin kişilikleri ile birlikte yaşadıkları çağ ve toplum yapısıyla yakından ilgisi vardır. Bu tabii bir şeydir. Çünkü sanatçı da —diğer fertlerden bazı yönlerden ayrıcalıklar gösterse de— bir fert olduğundan ve toplumdaki soyutlanmasına imkân olmadıgından, toplumun onu etkilemesi normaldir. Çünkü: «Sanatçı, gerçekliğe bağlanmayan, eşya ve olayları kendi yaratılış ve karakterinin, eğilim ve tutkularının süzgecinden geçiren bir kişiliktir.» (1)

«Sanatçı, ne kadar toplumun maksat ve amaçlarına uygun duygu ve düşüncelere malik olursa olsun, o hiçbir zaman varlığı ve olayları normal insanlar gibi algılayamaz. Her sanatçının kişiliği bu algılamakta gösterdiği başkalık ve orjinallikle orantılı bir seçkinliğe maliktir. Bu çeşit sanatçılar, bizi, iğitmediğimizi, görmediğimizi, duygu, düşünce ve varlık aleminde gezdirebilen ve yalnız estetik haz ve heyecan için yaşayan kimselerdir. Fakat normal ve gerçekçi insanlardan bileşik olan başka bir takım sanatçılar da vardır ki, bunlar doğuştan sanatçı değildirlir, fakat bir çeşit güzel sanat teknisyenidirler. Bunlar, bir bakıma da r .pağanda işiyle görevlidirler. Kişisel yaratılışlarından çok toplumun etkisi altındadırlar ve toplum için de faydaladırlar. Bunlarla kıyaslanacak olursa birinciler biraz dengersiz ve algı bozukluklarına tutulmuş olan hastalar gi bidirler, ama bunlar ilâncilerden daha çok şair ve sanatçıdırlar.» (2)

Görevli sanatçılar, daha nesnel eğilimli, daha pozitif, daha gerçekçi ve mantıklarında sayısal bir kesinlik ve amaç bulunan kimselerdir. Bunların eserlerinde, sezgi ve hayal gücünden ziyade, aldıkları kültür ve kişisel deneylerin ve çevrelerinde görüp duydukları halkın dalgalanması rol oynar. Oysa ki, gerçek sanatçılar, daha öznel ve bireysel bir ruha, daha ölküsel ve plastik bir beyne (zepeşya) malik ve mantıklarında deneyden çok estetik ve sezgilerin güdüsel (insiyaki) atılmaları ve coşkuları dalgalanır. (3)

Bunlar, toplumun buyruklarından ziyade, kendi ölkülerinin, zevklerinin tutsağdırlar. Bu iki çeşit sanatçılar, daima birbirine aykırı ve karşıt mesleklerle sahiptirler. Yarışmalarında, savaşlarında, ekonomik yarışmalara benzeyen bir tutku vardır. Toplumlar, içinde buldukları zorluklar ve tasarladıkları amaçlar bakımından zaman zaman bu iki sanatçı türünden birini ötekine tercih ederler. Bu suretle de bu iki sanatçı türünün eserlerinden toplumun ve yaşadıkları dönemin iç ve dış durumlarını aydınlatan çeşitli ışınlar çıkar. (4)

Görevli sanatçılar daha çok şöhrete ve servete bağlıdırlar. Bunlar, kazanmayı estetik ölkülerden üstün tutar, toplumun kutsal ve sorunlu değerlerine önem vermedikleri vakit, çoğu zaman dayanılmıyacak kadar sahte ve soğuk eserler verirler. İsmarlama durumunda olan eserler hep aynı esneklikte ve aynı ölçekte olur. Bu tür sanatçılar, her halde eskisine benzemeyen gülbüz bir yavrunun sevinç kahkahalarını müjdelemektedir. Anlaşıyor ki, estetik değerler, yenilikleri dolayısıyla başkalık gösterdiği ve sanatın geleceğinin hangi amaçlara yöneldiğini şim diden kavramanın güçlüğü yüzünden, bir çeşit anarşiye uğ ramuş gibi görünmektedir. Yoksa, bütün öteki toplumsal kurumlar gibi, sanat da, ulusun ve insanlığın ilerlemekte olduğu uygarlık yolunda kendine özgü olan bir doruğa doğru yükselmektedir.» (9)

(Değişik görüşler)

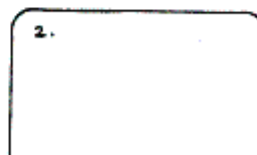
«Ne kadar bireysel olursak olalım, sanatçının kişiliği, içinde yaşadığı toplum bireylerinden ne kadar üstün ve başka görünürse görünsün, bir sanatçıya ve onun eserine değer veren, toplumun kendisidir. Sanatçı, toplum için ve toplum içinde çalışan ve ancak onun estetik zevklerine hizmet eden bir yaratıktır. Nasıl ki bilimle endüstri, birbirine yardım ederek her şeyi değiştiriyorsa, sanat da on lar gibi, hayatı değiştirme amacını gütmektedir.» (10)

Sanatçı, sanatın bu iddiasını gerçekleştirmeye çalıştığı sürece, mensup olduğu zümreye seslenmeye ve onlar ta rafından anlaşılıp beğenilmeye layık olur.

«Eski sanatçı, kendilerini halktan üstün ve insanlıktan ayrı bir varlık sayar; ancak seçkin ve aristokrat bir züm renin takdir ve iltifatını kazanmaya çalışır. Bugünün sanatçısı ise halktandır, bir ilâh değil bir insandır. Bunun için de halk için ve halk gibi duygulanmak zorundadır; ve başarı gösterebilenler de, bu prensibi benimseyebilen dir.» (11)

«Bilgisizliğin, daha doğrusu pratik zekânın teorik zekâya tercih edilmesinin verdiği inatçı bir cesaretle her ak lına geleni madde, fikir ve seste ifadeye çalışan bugünkü sanatçı, eski toplumla alay ediyor, eskileri küçümsüyor, yaptığı işe inanacak ve eserinden zevk alacak kaday modern bir güven duygusuyla toplumun ihtiyaç ve isteklerine tercüman olduğuna inanıyor. Bu, her dönemde böyle olmuştur.» (12)

J. M. Guyau'nun gözleminde anlıyoruz ki, bir toplumun estetik zevkleri her yirmibeş yılda bir değişmektedir. J. M. Guyau, L'Art au Point de Vue Sociologique, 1920. «Nicelik ve zaman ölçüsü içine kolayca sığdırmıyacak olan bu zevkler, dsha çok gelenekten kurtulmayı başaran ve kendine özgü değerler yaratma yeteneğine malik olan

26-4-581

Sanatçı ve San'atta Metamorfoz

Ahmed KANYILMAZ

(Değişik görüşler)

Sanat tarihini —kabataslak bile olsa— bilenlerin mat-
tur ki, sanatçıların ve ortaya koydukları eserlerin

laşıyor ki, halkın sanat zevkiyle, seçkin zümrelerin sanat
anlayışı arasında bazen birbirine yaklaşan, fakat çoğu za-
man uzaklaşan bazı özellikler vardır ve estetik değerlerin

20. y. y. insanlık tarihinde en hızlı, en uzun en cüretli çağların atıldığı çağ...

20. y. y. Yüzlerle, binlerle yıllık maddi gelişmeden daha çoğunun onlarla yıla sığdırıldığı, gerçekleştiği zaman dilimi...

20. y. y. laserin, notronun bil gisayının, peyklerin, uzay gemilerinin, televizyonun ve sayısız binlerce onbinlerce ırlı, ufaklı harikaların anası teknolojinin damgasını vurduğu - daha doğrusu vurduğunu sandığımız kudretli yüzyıl...

Teknoloji... İnsanoğlu'nu kendine sinsice esir eden korkunç out...

20. y. y. cangıllar, bataklıklar, zülmetmeler içinde çırpanan, birbirini ezen, kıran, öğüten, yok eden yaratıklar çağı...

20. y. y... Toy, sahte, yeteneksiz aktörlerin komik - trajik oyunlarını sergiledikleri olağanüstü göz terilere sahne olan görkemli çağ.

20. y. y... Doğan güneşi, öten kuşu, inleyen dereyi, uğuldayan ormanı, kükreyen arslanı duymak ta - örmekten uzak, nasipsiz, mü hürü kulaklar, yürekler perdeli gözlerin cirit attığı karanlık çağ...

20. y. y. köylerden kentlere, ülkelerden ülkelere göçen kalabalık sellerinin yeni dalgalanışlar, köpürüşlerle uğultularını göklere yükseldiği yüzyıl...

20. y. y... Madde göz kamaştırıcı, başarılar, ruhta çokküntüler, buhranlar bocalayışlar... Her adım başı bir feliks kulpa... (1)

20. y. y... Bir takım entelektüel (aydın) bozuntularının, gerçek düşünceden, duygudan nasipsiz aferin budalalarının - gerçek aydınlara saygımız sonsuzdur - yoksüz köksüz, eğreti fikirleriyle...

Çöller ortasında açan gül: İslam

Ahmed KANYILMAZ

güzelden saptırdıkları münasebetsiz yüzyıl...

20. y. y. Sık ve soğuk savasların en korkunçlarının verildiği vahşet, kin, hased... Arzusu...

20. y. y. Kuyruklu yalanlara programlanmış bilgisayarlar, robotlar gibi kalabalıklara seslenen ve onları meçhul hedeflere sürüklemek isteyen, sürükleyen firavunvari lider bozuntularının saltanat çağı...

20. y. y... Yüzyılları çemter çember, dalga dalga saran, sarıyan işiltli, müşfik, ilâhî evrensel Ses'in Ademoğulunu adaletsiz, kardeşliğe dirliğe, düzenliğe ebediliğe çağırın Ses'in yüksek frekanslı dalgalarının yankılarını ruhlarında duyanların anbean keşif...

20. y. y... Gece içinde geceyi, gece içinde gündüzü yaşayanlar çağı...

20. y. y... Bir yanda Tağut'un kuklası putların kula kölesi cimus benliğini yitirmiş zavallılar... Öte yanda Mana'nın ebedi saltanatında aşkı, hürriyeti, kana kana tadarak adalet, barış, kardeşlik içinde hür yaşayan ancak maddeler dünyasının süflü havasından kurbanları nasipsizler için hüznlenen söz yoğu döken asil ruhların şerefleştirdiği yüzyıl...

20. y. y... Bir yanda yanyana yürüyen birbirinden habersiz güdük kalmış cüce ruhlar, bir yanda kilometrelerce yüzyıllarca ölelerden birbirleriyle konuşan, kulaşan asil ulvi ruhlar panayırı...

Dünya bu... Arz... Göklerdeki herşeyin en küçük modelleri yarıda en olağanüstü modellerinin de sergilendiği minik sahne...

Bir yanda bir fiske ile bir daha kalkamamacasına yıkılan, gücsüz, zavallı yaratıklar, bir yanda fırtınalar yıldınmlar, uğultular arasında çayır çemendemişcesine karırlı vakur, öcülü, sağlam basışlarla ilerleyen şuurlu adimlar...

Çöller, bataklıklar, cangıllar ortasında açan nadide, scimaz Gül'ü koklayan, bağırları aşk ateşleriyle döğünmüş kutlu, edebiyet kervanının şahane yolcuları, bir yanda o gülü soldurmak, gönüllerdeki işığı söndürmek için binbir türlü plânlar kuranların sonu gelmez savaşlarına sahne ve şahid olmakla anılacak esrarengiz çağ...

Herşeyin, herşeyin üstünde ebedi zafere yürüyenlerin, sönmöz Meş'aleler, cihanşumul avazlarla yürüyenlerin çizdiği erişilmez tabloya alık alık bakmaktan öte geçemeyenlerin, çabuk biterler bal...

Bariş ve savaş... Yüzyıllar boyunca üzerinde durulan, tartışılan, bu evrensel kavramlar da yine en güzel yorumunu İslâm'da buluyor...

İslâm daima barıştan yanadır, barışçıldır... Çünkü Kur'an "barışta hayır" olduğunu böylenmektedir.

"Öldürürken bile güzel öldüren İslâm'ın asıl görevi hayat vermektir. Barış, kardeşliği, adaleti tesis etmektir. İslâm "insan"ın ihtiyacı olan maddi ve manevi herşeyi verebilecek çaptadır, kapasitededir.

İslâm-gerektiğinde elbette savaşır, savaşmalıdır. Ama bu savaş başka bir savaştır. İla kelime-tullah için, Allah (CC)'in yüce adını kuşak kuşak ülkelere ve gönüllere nakşetmek içindir... Barış için savaşmaktır... Hürriyet için adalet için, şeref için savaşmaktır.- Afganistan'da, İran'da olduğu gibi yeryüzünden fesad çıkaranlara, zülmedenlere ders vermek için yapılan savaştır.

İnsanı "insanlıktan çıkaran" yabancı unsurları temizlemek için yapılan savaştır. Çünkü İslâm'ın kendisi safır, temizdir, temizleyicidir... İnsanın kapısının önünden geçen coşkun bir nehirdir... İslâm'ın girdiği yere fesad, kin, hased, kumar, içki, zina, savaş giremez...

İslâm'ın savaştığı "güçler" işte budur. Böyle bir savaşa hangi sağduyu sahibi karşı çıkabilir...

Sefihler, dolandırıcılar, zaniler, zaniyeler, kumarbazlar, hasudlar, müfsidler, faiz yiyenler, tefeciler, zalimler, despotlar... İslâm'ın baş düşmanlarıdır.

Kisraların, karunların, şaddadların, firavunların, nemrutların, ebu leheblerin, ebu cehillerin... kişiliklerine her çağda rastlanılmaktadır. Bu yüzden İslâm'ın savaşı da aralıksız çağlar boyunca süregelmiştir, sürmektedir süreceğidir.

Barış ve savaş

Ahmet KANYILMAZ

güzellikten, mertlikten... anlamıyanlara anladıkları lisanla(!) cevap vermesinin gerektiği bilincinde olan İslâm, kendine düşen bu, yüce, evrensel görevi yerine getirmek üzere harekete geçmiştir. Bu güce fazlasıyla sahiptir.

Kim "müslümanım" diyorsa, bilmelidir ki barışın ve savaşın sınır çizgisinde bulunmakta ve Allah (CC)'in yasalarının yeryüzüne hakim kılınmasını hayatının en büyük ve tek gayesi olduğunun şuuruna varması, bu yolda üzerine düşen görevi yerine getirmesi gerekmektedir.

Neredesiniz Müslümanlar?

cihad çağrısına uymaya her an hazır olmalıdır...

Ekonomistlerin, sosyologların, psikologların, politikacıların, tarihçilerin, astronomların, kahinlerin (!), bilmem kimlerin gelecek hakkında yaptıkları, bilimsel (!) tahminlerin hiçbir önemi yoktur.

İslâm gelecek ve herşey söylenediğinden, umulduğundan, istendiğinden çok daha başka olacaktır...

İslâm bütün boyutlarıyla şanıyla şerefiyle şahlanarak gelecektir ve insanlık yeni bir Altın Çağ'ı yaşayacaktır... Ve savaş sona erecektir.

20. yüzyıl kisralarının sütunları-her çağda olduğu gibiküste ahça mazlum insanların omuzları üzerinde yükselmektedir. Bu insanlar öylesine sindirilmişler, gözleri öylesine yıldırmışlardır ki, şöyle bir silkelenseler sütunların birer kibrit çöpü gibi kırılıp, göçeceğini akıllarına getiremez hale gelmişlerdir, getirilmişlerdir.

Fakat küçük bir uyarıcı hareket akıllarını başlarına getirmeye yetmektedir, yetebilmektedir.

İran'da birkaç milyon imanlı yüreğin "Allahüekber" sadasıyla kiseranın binlerce yıllık zulüm sütunları çatır çatır devrilip, yerle bir olmadı mı?

Bugün yeryüzünde yaşayan 1 milyar mazlum mümine hep bir ağızdan "Allahüekber..." dediğince bir uyarıcı çıksa ne kadar 20 y.y. kisrası varsa birer birer yerle yeksan olmaz mı?

Yüzyıllardır biriken öfke, bastırılan kutsal hiç zulme son ve öldürücü darbeyi indirmek için emir bekliyor... Göklerden gelecek bir emir...

Mü'min kendi nefsiyle yaptığı büyük savaşı (cihad-ı ekber) kazanan insandır aynı zamanda.

Böyle bir "savaş"ı kazanan ve

İnsanlık tarihindeki en büyük, en kesin ve etkili inkılabı yaparak en taşkın ruhlu, vahşi yaratılışı insanları, en medeni, en «insan» hale getiren o olağanüstü ulvî güç, o zamanın insanlarından kalır yanları olmayan, belki bazı yönleriyle onlardan beter olan... çağımız insanların sükûn ve kurtuluşa kavuşması için de tek yol, başvurulacak son merci olarak, olanca ihtişamı, sabrı, iyiniyeti, coşkusuyla o mes'ud anın gelmesini, onu anlayacak beyinlerin ve ruhların çoğalmasını umutla beklemektedir.

Evet, ancak ve yalnız insanlık, bu ilahi ışık çevresinde en ideal taşıyan, imanla yücelmiş, sükûna erişmiş güçlenmiş ruhıyla kümelendiği, ve coşkulu bir aşkla Allah'ına doğru yürüdüğü gün, yeniden mutluluğu, gerçek ve sonsuz mutluluğu tadacak, barış, kardeşlik, adalet içinde yaşamının hazzına varacak, Asr-ı Saadet tarihte bir sefer daha —belki son kez— boy gösterebilecektir.

Bu, gerçekten üstün, mutlu girişimde en büyük görevlerden biri de İslâm'a yüzyıllar boyunca sadakatle hizmet etmiş, ettikçe yücelmiş, güçlenmiş, etmediği zamanlar küçülmüş, gücünden itibarıyla çok şey kaybetmiş Türk milletine düşmektedir. İslâm'a lâ-yık olmak için çok, pek çok çalışmalı, fedakârlık etmeliyiz.

Hem kendinin, hem insanlığın kurtuluşu için terihin ve yüce Mevlâ'nın «siz ümmetler içinden seçilmiş bir ümmetsiniz, iyiliği emreder kötülükten alıyorsunuz» dediği İslâm milletinin bu kutsal ve üstün vazifeyi yerine getirmesinin artık şuuruna varması günleri gelmiştir, geçmektedir.

Yeryüzündeki müslüman ülkelerin Türkiye'ye lider ülke gözleriyle bakmalarını ilâhî bir işaret kabul ederek, bu şerefe lâ-yık olmak için çağ çağla çalışmalıyız.

- Bir ülkede fabrikalar, okullar, yollar, barajlar çoğalıyorsa bu iyiye alamettir... Ya diskotekler, birahaneler, meyhaneler, hapishaneler çoğalıyorsa?.

“MÜLKÜN TEMELİ”

Ahmed KANYILMAZ

Bütün milletler, bütün insanlık için «mülkün temeli» olan adalet duygusunun da gönüllerden silinmiş olduğu, insanlık için olduğu kadar Türkiye için de talihsizliklerin en büyüğü olarak kabul edilebilir.

Para, istediği kanunu, istediği biçimde çıkaracak, ya da yürür lükte olanları istediği biçimde uygulayacak, istediği haberi, istediği biçimde verecek, verdirecek gücü ve küstahlığıyla başarısını, hakimiyetini sosyal yapının en önemli sistemi olan adalet mekanizması üzerinde sürdürmektedir.

Adaletin yok olduğu yerde el bette anarşi, kin, kavga, rüşvet, yalan, cinayet kol gezecektir.

Ve bugün bütün bunlar açıkça yeryüzünün her köşesinde baş gösterdiğine göre adalet tefessüh

ve güçsüzsün ki, senin bu halini gören, sesini duyamayan meleklerin gözyaşları sel sel akarak, temiz sineleri kor kor yakıyor...

Bu durumda insanlar birbirlerine karşı ne kadar, ne dereceye kadar adil olabilirler, olabiliyorlar?. Bir ülkede fabrikalar, okullar, yollar, barajlar... çoğalıyorsa bu iyiye alamettir... Ya diskotekler, birahaneler, meyhaneler, hapishaneler çoğalıyorsa?

Sonuç gözler önündedir... İnsanların kendi koydukları yasalarla kendi kendilerini idare etmek şöyle dursun, daha çok birbirlerine düştükleri gerçeği artık kabul edilmelidir.

Çünkü hepsi eksik, kusurlu, yanlış ya da yetersiz olan bu yasalar, ruh ve kafa yapısıyla çok zaman bunların üstüne çıkan in-

lar. Bütün evrenin de yaptığı budur çünkü milyarlarca yıldardan beri...

Dünya da ancak diğer yıldızlar, gezegenler gibi evrensel den geye uyduğu takdirde ve ölçüde evrendeki gerçek yerini ve değerini belli etmiş, kazanmış olacaktır.

Ve ancak şükûna, mutluluğa, böyle kavuşabilecektir.

Nitekim tarihlere Asr-ı Saadet (Mutluluk Çağı) olarak geçen İslâmın yüce peygamberi Hz. Muhammed (SAS) zamanında, o zaman yeryüzünün en vahşi, cahil, ahlâksız ve ilkel bir kavmi olan Bedevilerin ilâhi kanunlar karşısın da nasıl yumuşadıkları, birer kâmil insan haline geldikleri, insanlığın en büyük medeniyetlerinden birinin —en önemlisinin— temelini attıkları gerçeği her geçen gün biraz daha iyi anlaşılmalıdır, anlaşılmalıdır.

Bu mucizevi değişiklik (gerçek devrim) yükseliş ve gür işiklar saca saça yayılış, çeyrek asır içinde koskoca Arap Yarımadası'nı, bir asır geçmeden de yeryüzünün üçte birini fethedilte mutlaka ulvî, ilâhi bir kaynaktan güç almak gerekeceği ortada değil midir?

İşte bu ölümsüz, tükenmez kaynak, sevgili peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)'e ulu Yaradan tarafından 23 yılda safha safha Cebraîl (AS) adlı büyük melek aracılığıyla vahiy ve tebliğ edilen, içinde «yaş kuru herşeyin bulunduğu ve insanlığın —her çağda— bütün problemlerini kesin olarak çözebilecek güçte ve kapasitede olan Kur'an-ı Kerim'dir.

Fırovunlar, tiranlar, zalimler, hıçkıkbazlar, demagoğlar çağı sona ermektedir.

Dev uyanmaktadır. Hakkikatın muştusunu da beraberinde getirmektedir.

Cücelerin sağa sola kaçışmaları, çil yavruları gibi çağılmaları, sığındıkları kavuklarda devî alt etmek için yeni planlar kurmaya çalışmaları bundandır.

Dev'in bedeni ve ruhi yaraları, c'düğü inkar edilemez. Ancak bunları tedavi etmesi en kısa zamanda eski gücüne kavuşması için zaman ve zemin her an biraz daha müsait hale gelmektedir.

Kudüs... Ey kutsal şehir... Böylesine değerli ve yüce olmak da bir yerde büyük sorunlar doğurur... Gerçekten paylaşılmıyacak kadar değerlisin, ulusun...

Fakat sen en çok İslâm'a lâyıksın. Herşeyden yüce, değerli ve «ekmel din» olan İslâm'a. Ancak o zaman gerçek şanına, itibarına kavuşabilirsin yüzyılların —ve asil önemlisi— Yaradan'ın indinde. Çünkü: «Allah (C.C.) katında tek (makbul) din İslâm'dır.»

Sen İslâm'ı istersen —ki bundan şüphemiz yoktur— O da seni ister, sana sahip çıkar.

Çağ bir «kali-yuga»dır. Bunalımlar, buhranlar, sarpkınlıklar, fırovunlar, karanlıklar çağı...

Sen, bu gitgide büyüyen ve kokuşan botaklığın, kaosun ortasında acan güllerden bir gül, orkidelerden bir orkidesin...

Her karış toprağında bir pey-

• Yüce İslâm'ın —hatta insanlığın— ezeli ve ebedi düşmanı olan, Ben-i İsrâîl'in artık iyiden iyiyeye konuşulmaya başlayan emperyalizmin sadık bir piyonu olarak çıkardığı fesatlara son olarak ek'ediği bu affedilmez hatasını yakın bir gelecekte çok pahaliya ödeyeceğini —Kur'an'ı ve Hâdisleri dikkatle inceleyerek— söylemek mümkündür.

KUDÜS; ÜÇÜNCÜ KUTSAL ŞEHİR

AHMED KANYILMAZ

3 BÜTÜN dünyâ bilmelidir ki Kudüs İsrâil'in ebedî ve bönümez başkenti olacaktır.

İşte böyle diyor İsrâil'in bahtsız Beşbakanı Beğîn... Ve İsrâil parlamenti su çoğunlukla aldığı bir kararla Kudüs'ün başkentliğini «onaylamış» oluyor.

Bu cümlede, bu eylemde korkunc bir gâletin, affedilmez bir küstahlığın bütün cirkeflîği sırtılmaktadır.

Bu söz aynı zamanda İslâm Milleti'nin —daha doğrusu yöneticilerinin— bugün nerede olduğunu

Bir avuç Yahudinin 1 milyarlık kemiyeti olan İslâm Alemi'ne meydan okuyuşu İslâm toplumunun, «keyfiyet» olarak derecesinin de güzel bir göstergesidir.

Ne yazık ki böyledir.

Kudüs... İslâm'ın üçüncü kutsal şehri, ikinci kiblesi...

Mescid-i Aksâ'sıyla, Mirac'ın ilk durağı oluşuyla, bilinen bilinmeyen derin ölümsüz natıralar, izlerle Kudüs, bütün dinlerden çok İslâm'ın kutsal şehri olmaya layıktır.

Yüce İslâm'ın —hatta insanlığın— ezeli ve ebedî düşmanı olan

Türkiye ve dünya müslümanlarının artık öyle Ayasofya'nın Hünkar Mchfeinin namaza açılması, Hırka-ı Saadet'de üç beş saat Kur'an'ı Kerim okunması, kâypak cümleler, sahte tavırlarla «idare edilmeyi» çoktan aşığı unutulmalıdır. Ayasofya bütünüyle ibadete açılmalı, Topkapı'da Kur'an 24 saat aralıksız okunmalıdır. Kudüs de geri alınmalıdır.

Resmî dîni İslâm olan bir ülkenin, bir devletin dış politikasında izlediği mantığın da «İslâm mantığı»na uygun olması gerekmez mi?

İslâm'ın kuralları, kesin, evrensel, ilâhî kurallardır ve apocık ortodadır, bellidir. Hiçbir şekilde «mantık ayunlarıyla» saptırılmaya, taviz verilmeye tahammülü yoktur.

Böyle yapmaya çalışanlar, karşılarında Kur'an'ın «muhafız» olan (C.C.)'i bulacaklardır. Sonra O'nun has kullarını, erlerini, ordularını...

UZUN zamandan beridir yaptıkları işlemlerle yarı baygın hale getirdikleri sonra da kopmaz sandıkları iplerle kollarını baccıkların, bağladıkları İslâm devine kendine gelip de bağlarını kolayca koparmaya başladıkça telaşa, kçrkuya, paniğe kapılan küfür, yeni hileler, çirkin düzenlerle İslâm'a göz dağı vermek istiyor...

Fakat artık çok geçtir... Dev öyle bir uyanışla uyanmıştır ki, artık uyumasına, uyutulmasına imkân yoktur. Ancak dikkatli, çok dikkatli olması gereklidir.

Yeni bir Çağ'a —15. hicri yüz-

İSLAM

(Başaralı 2. Sayfada)

Hicri 15. y.y'a girerken yapacağımız işler arasında bu da olursa iyi olmaz mı?

Böyle yüce bir müessesede öğretim üyeliği yapabilecek çapta ilim ve dîn adamları— çok şükür ki— ülkemizde mevcuttur ve bu göre ve seve seve karşılık bile beklemeden üstlenebilecek asil ruhlu insanlardır.

Ulu Mevlâ'dan dilediğimiz her gün ruh ve kafa yapımızla biraz daha «müslümanlaşarak» 15. y.y'a büyük hamlelerle girecek şuuru ve gücü lütfeyelim.

Allah (CC)'in selâmı, selceme inayeti, nusreti inananların, hi dayeti inananların üzerine olsun.

Amin! Ya Muin!

31.7.1980

DÜŞÜNCE

Eğitim ve kültürün fertlerin, milletlerin ve insanlığın hayatında ne kadar önemi olduğu tartışılmaz bir gerçektir.

Ancak, eğitimin şekli, süresi, amacı v.b fertlerin, milletlerin ve toplumun insanlığın üzerindeki etki dereceleri izafidir. Bu yüzden fertler ve milletler aldıkları eğitim ve kültür doğrultusunda davranışlar, eserler ortaya koymakta, sonuçlar olmaktadır.

Tarih, öz kültürünü ihmal ederek —hatta bazan tamamen terk ederek— başka kültürleri eğitimlerinin esası yapan fertlerin ve milletlerin o kültürlerde «asimile» olarak benliklerini, karakterlerini yitirdikleri, ortaya olumlu, kararlı davranışlar ve crijinal eşerler, me deniyetler koyamadıklarını göstermektedir.

Son yüzyılda bizim insanımızın ve milletimizin başına gelen en büyük felaketlerden biri de bu değil midir?

Mensup olduğumuz insanlık tarihinin en büyük ve şanlı medeniyetinin yazısını değiştirmekle olağanüstü eserlerin okunması, onlaşılması bir anda yok edilmeseydi, yanlış eğitim politikaları yüzünden öz kültürümüzden koparılsaydık bugün anarşiye en uzak ülke biz olurduk.

Öz kültüründen habersiz yetişen bir kuşaktır milletin başına —bilmeden —bu felaketleri getiren...

O pek yaygın tabiriyle her yıl «kırtan ordusu»na katılan binlerce «diplomalı cahil»dir, başımıza bunca derdi açan.

Strateji bilgisinden, askerlik dehasından yoksun bir kumanda heyetinin emrinde en yetenekli or

İSLAM ÜNİVERSİTESİ

Ahmed KANYILMAZ

den habersiz, beyin hücrelerini ızdıraptan, utançtan kıvrandıran fikirleriyle (!) «savaşmak»tadırlar okullarınca...

18 - 20 yaşında öğretmenler, 22 - 23 yaşlarında mimarlar, mühendisler, eczacılar, 24 - 25 yaşlarında avukatlar, 25 - 26 yaşında doktorlar üreten üniversitemiz ne yazık ki «düşünen kafalar» sağlam bir dünya —ve ahiret— görüşüne sahip fertler yetiştirememektedir.

Bunun açısını kim çekmekte-

Öz kültürümüzü —yeniden— ön plâna alıp, ona sahip çıkmaktır. Bu kültürle beslenen kafalar ancak Türkiye'ye ıyık olduğu şonu, onuru, itibarı kazandırabilir, cihanın gözbebeği yapabilir.

Bu elemanları, erleri yetiştirecek «ordu»ya katacak yeni bir okul kurulmalıdır.

Her şeyiyle bizim olan bir okul, bir üniversite... Öğretmeniyle, öğrencisiyle ders programıyla, hatta mimarisıyla, mefruşatıyla...

Ya da mevcut üniversiteler millileştirilmelidir. Gerçek anlamda millileştirilmelidir.

Böyle bir üniversiteye en uygun isim «İslâm Üniversitesi» olacaktır.

Ders programları için ana kaynak Kur'an olmalıdır.

Kur'an'da ne vardır? Tarih, hukuk, tıp, astronomi, ekonomi, sosyoloji, metalurji, san'at, kültür.

Bu dallar birer kürsü ya da fakülte olarak belirlenebilir.

Öğretim süresinin ortalama 10 yıl olması gerekir. İlk beş yıl genel kültür eğitimi, sonraki beş yıl ve mezuniyet sonrası devam etmek üzere ihtisas dönemine ayrılmak üzere birer yıldır.

Bu üniversiteden mezun olan bir kimse, madde ve mana yönleriyle mükemmel komple bir insan, yüksek düzeydeki görevler için biçilmiş kaftan, bir temel ya da köşe taşı olacaktır.

Öyle bir insan ki, devlet adamı da olabilecek, mimar da, hukukçu da, sanatkâr da, eğitimci de... Gerekliğinde imam olup bir cemaate namaz kıldırabilecektir.

Böylesine güzel, kutlu bir işi

Nüfus planlaması

27.11.1983.

AHMET KANYILMAZ

SON yılların, son günlerin üzerinde en çok durulan, konuşulan, tartışılan konularından biri de nüfus plânlamasıdır.

Sosyologlar, tıp doktorları, psikologlar, ekonomistler, plânlama uzmanları v.b. bir araya gelip, kafa kafaya vermişler, dünyanın hızla artan nüfusu ve üretimin bu nüfus artışına yetişememesi karşısında beliren açlık, işsizlik... tehlikelerini önlemek için harika (!) bir "çağdaş" formül bulmuşlar... Nüfus plânlaması...

Çin insanlık dışı prensiplerle (!) uygulamış bu yöntemi, İsveç şunu yapmış, Fransa, İngiltere, Almanya... bilmem kim bunu yapmış... Eee biz oturacak mıyız?... Avrupalıyız ya... Böylesine önemli, önemli olduğu kadar hayati ve "çağdaş" meseleyi gündeme getirmiyelim olur mu hiç? Sonra nasıl "çağdaş uygarlığa" ayak uyduracağız?... İlk önce kürtajı serbest bırakalım... Sonra efendim her allee en fazla iki çocuk prensibini uygulamak için kolları sıvayalım, her türlü tedbiri alalım... Peki bu ülkelerin başarılı (!) uygulamaları sonunda ne olmuş! Genç nesil, dejenere bir genç nesil hızla tükenirken yaşlı kuşaklar hızla artış göstermiş ve bu ülkeler "yaşlanmaya" başlamıştır. Bizide kendilerine benzetmek istiyorlar.

Bütün kâinatların ölümsüz ve rakipsiz Hükümran'ı, tekmil mülkvenatın muhteşem haliki yüceler yücesi Yaradan'ın va'z ettiği evrensel kanunları (sünnetullah) çizdiği sınırları (hududullah) utanmadan, sıklıkla çigneyelim, daha doğrusu çignediğimizi sanalım... Zahirde böyle görünse bile, O'nun ölümsüz yasaları her şartta geçerlidir, yürürlüktedir yine de... Sonra da yeryüzünde iki saniyede bir çocuğun açlıktan öldüğünü, beşyüz milyon insanın açlık tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğunu ileri sürerek "nüfus plânlaması" uygulamasına gidelim...

Olmaz böyle şey... Neden olmaz?

Çünkü; Öte yandan bir düğün için milyonlar harcıyalım, giyecek, yiyecek, alk, rimel, pudra, parfüm için bilmem kaç milyar s avuralım... Bahkları, çayları, buğdayları, denize, bütün bütün ekmekleri çöplüklere atalım... Silahlanmaya, uzay araştırmalarına, stadyumlara, diskoteklere, otellere, motellere, dansinglere, seyahatlara (çoğu gereksiz ve aşırı) milyonlar, milyarlar yatıralım...

Elinizi vicdanınıza koyun ve söyleyin... Bu olacak şey midir? İnsana yaraşan bir iş midir?

Biz daha rahat, daha konforlu, daha problemsiz yaşayalım diye kolaya kaçarak-zaten çağ insanının en bariz özelliklerinden biride budur-hayata açılmak isteyen gözlerle mil çekmek, yüreklere hançer saplamak hangi felsefenin, hangi mantığın marifetidir acaba?

Olmaz böyle şey!

İnsan bu kadar evri insanı davranamaz..!

olduğumuzun şuuruna varmalıyız

Çöplüğe atılan her ekmek, denize dökülen her avuç buğday, tabakta bırakılan her lokma yemek, evimize alınan her fazla eşya, üzerimize alınan her gereksiz giyecek... doğacak milyonlarca çocuğun, insanın rızkıdan çaldıklarımız olmayacak mıdır?

Ne onların rızkını çar-çur etmeye, ne de hayat haklarını ellerinden almaya hakkımız vardır...

Olmaz böyle şey... B insanlık dışı bir davranıştır...

O halde ne yapmalıyız?..

Beşyüzbin liralık koltuk takımı alacağımıza, elli, yüz bin lirahğm alabiliriz, günde iki ekmek yiyeceğimize bir, bir buçuk ekmek yemeyi deneyebiliriz... "İki kişinin yemeği üç kişiye, üç kişinin yemeği dört kişiye yeter.." dememiş mi tek önderimiz, Efendimiz Hz. Muhammed (SAV). İçki, kumar, sigara gibi kötü alışkanlıklarımızdan vazgeçtiğimiz zaman, yılda beş çift yerine bir çift ayakkabı alabildiğimiz zaman, v asıl ihtiyaçtan fazla her türlü harcamadan kaçındığımız zaman, tüketim ekonomisinin yalanlarına kanmayıp vicdanımızın sesine kulak verdiğimiz zaman, çok şey değişecektir...

Günde üç öğün yemek yerine iki öğün, bir öğün, hatta oruçlu geçirebildiğimiz zaman hem kendimize maddi ve manevi sonsuz yararlar sağlarken, hem de milyonlarca aç ve açıkta kalmış insanın derterine ortak olmak gibi yüksek bir insani davranış ierisine girdiğimiz zaman neler olacaktır bir düşününüz...

Hiç kimsenin başkasının hayat hakkına el uzatmaya, hakkını-hukukunu çignemeye, rızkını "çalma-ya" hakkı yoktur, olmamalıdır.

Selâm olsun "insan" olduğunun idrakine varan ve "insanca" düşünen ve yaşayanlara...

Afganistan, Sakharov devrim vs....

Ahmet KANYILMAZ-İZMİR

Hazırlayan: Hamid E
07-02-1980

Yaşlıları, çocukları öldürerek kadınların, kızların ırz ve namuslarına saldırarak 200 yıllık bir çarlık hülyasını gerçekleştirmeye çabalayan ve adına "devrim" dedikleri harekâtıyla akalları sıra soylu ve onurlu insanlar ülkesi Afganistan'ı işgal ettiklerini kendi kof mantıklarınca kırtardıklarını - sananların ve onlara alkış tutanların ruh ve beyin yapılarının bir kurbağadan, bir fareden daha ileride olduğunu söylemek imkansızdır...

Ama zaten onlar maymundan geldiklerini göğüslerini gere gere söyleyebilmektedirler... Çünkü onlar bilimtapardılar. Tanrıları bilimdir... Dinsiz, kör olan zavallı bilim

Bilim, bilimsellik yine onların zihinlerinde saklıdır... Ve bu yüzden onlar robotlardır.. Ekonomik birer insancıktırlar... Ruhsuz otomatlardır.. İçleri boşalmış birer yumurtadırlar...

Hangi salim akıl ve sağduyu sahibi, maddesiyle, manasıyla "insan" olan bir yaratık böylesine bir vahşet karşısında duygusuz kalabilir...

Çevrenize bakın, Türkiye'ye, dünya'ya, hatta SSCB'ye dikkatle bakın. Kaç kişi bu çirkin olayı samimiyetle tasvibemektedir?

İşte SSCB'de "doğru" düşününlerin sözcüsü sayabileceğimiz cesur bilim adamı Sakharov'un başına gelenler...

Bu, "doğru düşünce"ye SSCB rejiminin ne kadar değer (!) verdiğinin güzel bir örneğidir.

SSCB ve rejimi insanlık - özellikle İslâmî Alemi - önünde durmadan puan kaybetmektedir.

Şüphe yok ki bu, iyiyet alâmeti değildir.

Öte yandan bu heneameden ya-

Müslüman'ın toprağa düşen her damla kanının rengi sovyet karmızından bambaşka bir manâ taşımaktadır.

Bugün Türkiye'de kaç kişi Avrupalı, kaç kişi Rusçu ya da Amerikanacıdır? Taş çatlasa 1 - 2 milyonu geçmez... Ne keyfiyet, ne kemiyet olarak bir önemleri ve değerleri yoktur...

— Bu asil milletin 49 milyonu "kendisi" olarak kalmak istemektedir.

Onu binbir türlü entrikayla kültür alinasyonuna itmeye çalışan asimile kadrolar aldıkları cevapları henüz anlıyamamışlarsa, bu millet, bu ümmet daha güzel cevaplar vermesini de bilir, bilecektir.

Bu şeytani mesailerini yüz yılı aşkın bir süreden beri kendileri gibi bahtsız, ruhsuz ortaklarıyla sürdürmelerine rağmen başarıları (!) ortadadır.

Bu millet müslümandır, müslüman kalmak istemektedir.

Çünkü "Allah katında tek makbul din İslâm'dır" ilâhi gerçeğinden haberdardır.

— Amerikancıların da, rusçuların da, çincilerin de, devrimcilerin de iyi öğrenmek, üzerinde düşünemedikleri kadar düşünmek zorunda oldukları tek konu - hele şu günlerde - İslâm Nizamı'dır.

Bu sözlerimiz bir meydan okuyuştan, akıl öğretmekten çok mümince bir davettir, doğruya, hakka, iyiyet, güzele... bir "insan"a, bir "kul"a varışın Yol'a çağrıdır.

Amerikanın da rusyanın da Çininde-özellikle yakın tarihlerini incelediklerinde eğer incelemişlerse-

insanlığa verdiklerinin mi aldıklarının mı daha fazla olduğunu görmemeleri ayrıca ne büyük bir bahtsızlıktır.

Bilmelidirler ki, Müslüman Ümmeti'nde bir Bedir, bir Uhud, bir Malazgirt, bir Çaldıran, bir Fetih, bir Çanakkale ruhu hala vardır. Bu sükunet pısrıklıktan değil, imanun verdiği vekar ve sabırdandır.

Ve bilsinler ki bardak taşmak üzeredir.

Bu millet köleliğe, yalana, uşaklığa asla alışık değildir.

Hürriyeti namusu, onuru, şerefi, imanı için büsün eziyetlere katlanabilir, herşeyi göze alabilir.

Bütün bu gerçekler bilinmeyen şeyler değildir.

Ancak sinsice çalışmalarla radyoyla, TV'le, basın ve yayımla.. unutturulmak istenmektedir.

Bünye sağlamdır... Aşıya tedaviye ihtiyacı yoktur... Nitekim yapılan aşılarda bir türlü tutturulamamıştır.

Bünye aşırı kabul etmemektedir.

Çünkü, bu millet bilmektedir ki milyonlarca kişinin katillerinin ardından gitmekense, "alemlere rahmet" olarak gönderilen insanların en temiz yürekli ve en akıllısı olan Hz. Muhammed (SAS)'ın ardından gitmek çok daha kazançlı çok daha insanca bir davranıştır.

Ve O'nun yolunda attığı her adım, aldığı her soluk bilmektedir ki hürriyete, barışa, adalete, kardeşliğe, ebediyete biraz daha yaklaşmak demektir.

21.5-1980

İnanmak

Ahmet KANYILMAZ—^{İzmir}Yalova

Hazırlayan: Hamid EMINLİ

“İnsanlar yalnız inandık (iman ettik) demekle bırakılacaklarını ‘sınava çekilmeyeceklerini’ mi sanırlar.” (Kur’an, Ankebut, A: 2)

“İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanıyor? (Kur’an, El-Kiyame, A: 36)

İşte yüce kitap böyle diyor.

İnanmak.... İnanılması gerektiği gibi inanmak.... İnanıcı hayatın tek ve en büyük gayesi yapmak, saymak... Onu herşeyin, herşeyin üzerinde tutmak. İnanmaya inanmak.... İnanmanın en büyük güç olduğuna inanmak.... İnanmanın (İmanın) birlikte getireceği bütün maddî-manevî yüklerin (emanetin) bizim, biz mü'minlerin sırtına yüklendiğine inanmak.. Ve bu yükü taşımamanın en kutsal görev olduğuna inanmak.

Bu yüksek şuur içinde gönlümüz aşk, hoşgörü, merhamet, sabır, vekar çiçekleriyle çelenkleşmiş olarak her adımımızda her soluğumuzda biraz daha müslüman ola ola, yürüyelim çağlar üstünden geçen yol’da.

Ortada birşeylerin döndüğü muakkak. Bizi bizden alan bizi bize yabancı hatta düşman kılan nedir, nelerdir, kimlerdir?

Artık hala bunu mü'mince “basiretle” bakarak göremiyor, tesbit edemiyorsak bizim imanımızda mutlaka bir aksaklık, samimiyetsizlik vardır ki Allah (CC) öntümüze bir perde geriyor ve gerçekleri görmemize engel oluyor demektir. Evet iman noksanlığında, samimiyetsizlikten, şahsiyetsizlikten hep başımıza gelenler, olanlar..

almasını gittikçe güçlenen kutlu ordu-suyla vad edilen feth-i mübini hak edecek kemiyet ve keyfiyete ulaşmasıdır.

Yalnız “İnandım” demekle herşeyin bitmeyeceğinin şuuruna varmadıkça, iman “Kemale” ermedikçe, maddî başarılarımız ne kadar büyük olursa olsun, asla sürekli olmayacaktır, olamaz.

Ne kadar inanır, ne kadar müslümanlaşırsak” birbirimize o kadar yakınlaşır, o kadar güçleniriz.

Olaylar-ne kadar çetrefilli olursa olsun-o kadar soğukkanlı isabetli yararlı, mü'mince yorumlar yapabilir, kararlar verebilir, tavırlar alabiliriz.

Lütfen kendimize gelelim. Ve olabildiğimiz kadar “müslüman” olalım. Herşe burada düğümleniyor.

Aynı Allah’a (CC) aynı Peygamber’e (SAS) aynı Kitab’a inanan ve bağlananların nasıl ve niçin böylesine birbirlerinden uzaklaştıklarını düşünelim.

Çevremiz selamsız, sevgisiz, irfansız, sabırsız, kararsız, inançsız Tiplerle sarılı.. Müslümandan başka herşeye benzeyen bu tipler için varsa yoksa eğlence, moda, varsa yoksa içki, kumar, politikadır geçerli, gözde olan..

İnsanı “insan” yapan “mü'min” yapan ve asıl önemlisi “kül” yapan bütün yüce, ilahi evrensel değerleri hatırlayan, bilen, anlıyan, hayatına uygulayan kaç kişi gösterebiliriz, gösterebiliyoruz?

Her evde her mahallede her köyde, her yerde böyle birileri, aynı bir

YARGILANA

Ey 20.Y.Y., Ey zavallı Cahiliyyet Çağı... Ey, çağların en acımasızı...

20.Y.Y. medeniyetinin(!) öncülleri, kurucuları, koruyucuları...

Artık mumunuzun sönmek üzere olduğunun siz de farkındasınız.

Hesap verme zamanının geldiğinin de...

Hazır mısınız?

Sizden hesap soracak bir medeniyet var... Sizin binbir türlü oyunlarınızla unutturmaya, öldürmeye çalıştığınız fakat başaramadığınız, yorgun, ama dinamik ruhuyla her zaman yeni mucizelerle ortaya çıkabilecek bir medeniyet...

Öyle bir medeniyet ki, siz bu medeniyetin eline su dökemezsiniz...

Bir de kalkmış o eciş bücüş fikirlerinize ahkâm kesiyorsunuz...

“Hayır öyle değil! Hesap vereceğiz!”

Kudüs’ün, Çanakkale’nin, Haleb’in, İzmir’in, İstanbul’un, Hatay’ın... hesabını vereceksiniz.

Divan kurulacak... Öyle bir Divan ki, Hakim’i yüce Allah (CC), kanunları Kur’an’da yazılı olacak.

Orada yargılanacaksınız. Bizler davacı, sizler davalı olacaksınız.

Duruşma pek uzun sürmeyecek. Çünkü O, “hesabı çabuk gören”dir.

Evet sizden davacıyız. Bizim herşeyimizi aldınız... Bizi biz yapan herşeyimizi...

Beyinlerimizi ruhlarımızı zehirlediniz... Bizi kendinize benzettiniz... Şeytani zekanızla bizi aldatmış... Bizim iyiniyetimizden, sayfiyetimizden alçakça istifade ettiniz...

Sizden davacıyız... Onurumuzu, hürriyetimizi, imanımızı, aşkıımızı...sizden söke söke geri alacağız...

En Ulu Hakim’in adil mahkemesinde yargılanacaksınız...

Bunca suç, bunca günah, isyan ve zulüm cezasız mı kalacak sandınız. Sizi gidi medeniyet! havarileri... Artık maskeniz düştü.

Shaed Kanıtıma

Diller, gözler, kulaklar, ayaklar, eller... şahitlik edecek...

Yargılamadan kurtulak, ya da yüz akıyla beraat edebilmeniz için tek çare var...

Tevbe etmek... Ve bir daha asla eski halinize dönmemek...

Tevbe, yerine getirilirse, insanın kendi üzerinde yaptığı bir devrimdir.

Siz de kendi üzerinizde bu devrimi gerçekleştirebilirseniz,-bundan böyle-gücünüzü insanlığın yararına kullanırsanız Allah’ın (CC) sonsuz rahmetinden hissedar, nasıbdar olabilirsiniz...

Zaman varken, iş isten geçmeden tevbe ediniz...

Yoksa yargılanacak ve lâyük olduğunuz cezayı çekeceksiniz.

Hesap sorulacak hesap. Hesap vermeye hazır mısınız?

Kainatın ulu ve gerçek Hakim’i soracak soruları bizzat.

Palavra medeniyeti, medeniyetleri ve kurucuları...

Hakikat Medeniyeti sizden davacıdır...

Endonezya’dan, Senegal’e, Pakistan’dan Yemen’e, Amerika’dan İran’a... kadar uzanan kuşaklardan on akın şahitler geliyor, dinleyiciler geliyor evrensel duruşmaya...

Dürüst, namuslu, onurlu şahitler, dinleyiciler...

Sizin aleyhinizde şahitlik edecekler...

Onlar, o mazlumlar konuştukça siz ezilecek, bütülecek, yerin dibine geçeceksiniz belki, fakat iş isten geçmiş olacak.

Bizi sakın yanlış anlamayın. Biz istesek de istemesek de yargılanacaksınız... Çünkü suçlusunuz... İlahi Adalet’in kararı en makbul olandır...

Dağlar, taşlar, denizler, ırmaklar, bulutlar, yerler, gökler, şahidlik edecek.

Kaçacak delik arayacak, fakat bulamayacaksınız...

Ey bütün çağların, zalimleri, mücrimleri, yalancıları, demogogları Allah(CC)’in hükmüyle hükmetmeyenler, yargılanacaksınız, hesap vereceksiniz... 27.01.1980

PARADOKSLAR ÇAĞI

21. 08. 1987

Ahmet KANYILMAZ

Acaba uzun çileli ömrünce yerküre, böylesine paradokslarla dolu bir çağ yaşamış mıdır?

Öyle bir çağ ki, «insan» denilen ve Ulu Yaradan'ın ahsen-i takvim (en güzel biçimde yaratılmış) olarak vasfettiği yaratıklar boş bir bira bardağını alkışlayacak kadar düşünce ve duygularından uzaklaşmış, soyutlanmış, robotlaştırılmıştır.

«Düşünen insan»ın kendileri için bü- bir engel olduğunu iyi bilen malûm çevreler ve güçler, kırılık uzmanlar (!) ve bilim adamlarının (!) üstün çalışmalarıyla «insan»ı bir bilgisayara bağlı «android» düzeyine indirmeyi —ya da yükseltmeyi (!)— başarmışlardır. (!)

Artık istedikleri olmuş, yüzbinlerce kişiyi stadyumlarda, bulvarlarda, meydanlarda, diskoteklerde gayesiz, plajlarda, arenalarda... toplamak ve «her şeyi mübah» gördürerek gayesiz, hiçbir peşinde sürüklemek, yemek yemekten çiftleşmekten çok daha kolay bir hale gelmiştir.

Küçük insanlar kadar, küçük devletler de bu oyunlardan ve tuzaklardan yakalarını kurtaramamışlardır. Liderizlik ve aydinsızlık —ya da güdümlü liderler ve aydınlar— yüzünden sosyal, ekonomik, kültürel yönden bir türlü toparlanamayan ve kendilerini bulamayan milletler, birbirlerini anlayamamışlar, aynı kültüre, dine, tarihe mensup oldukları halde, dostluğun yerini düşmanlık, barışın yerini savaş almıştır.

Binler, onbinler, yüzbinlerce masum insanın kanı «medeniyet» adına dökülmüş ocaklar sönmüş, yetimler, duldar, sakatlar... ızdırabın her türlüünü tatmışlardır.

Bu tuzaklardan kendilerini kurtarabilenler, ancak Allah (CC) 'la aralarında ki manevî bağlar güçlü olan ve o yüce ölümsüz kaynaktan beslenen ruh ve beyinler yani «gerçek (halis) mü'minler» olmuş tur.

Ve işte bu gerçek (halis - has) mü'minlerin oluşturduğu bir «seçilmiş topluluk»tur ki, yeryüzünün cehresini değiştirmek, kanayan yaralarını sarmak, onarmak için kendisine düşen görevin bilincinde olarak kollarını sıvamıştır.

Bu kutlu çabadır ki, insanı «insanlık»tan çıkararak ve bir paradokslar ormanında şaşkın, yığılı, umutsuz bir başına bırakan tağuti güçlerin uygarlıklarının çöküş sinyalleri her an kulaklarında çınlamakta, uykularını kaçırmakta ve onları kaçınılmaz sona doğru sürüklemektedir.

İnsana insanlığını yeniden hatırlatan, onu gücüne, yüceliğine, özbenliğine dönmeye niyetli olarak makinenin esaretinden kurtaracak olanlar işte bu güneş yüzü, evren gönüllü barış, kardeşlik savaşçılarıdır.

Onlar insanın içinde ve dışında, yakınında ve uzağında olanları göstermeye, duyurmaya çalışan diriliş erleridir.

Ve onlar, sırf «Allah ızası» için savastıklarından, ün, şan, şöhrat, ünvan, nişan peşinde olmadıklarından zafere ulaşmalarına mutlak nazarıyla bakılabilir.

Onların zaferi insanlığın zaferi, insanlığın hürriyetine, barışa kavuşması olacaktır.

İnsan yüzyıllardır arayıp da bulamadığını onların çiçek çiçek bağrılarında bulmaktadır...

Eğer bulabilirse...

04.09.1986

Arada Sırada

Ahmet Kanyılmaz

Fitne

BASIN dünyamızın büyük (!) gazetelerinden birinin 5 Temmuz 1984 tarihli nüshasının 6. sahifesinde "ilginç" bir haber vardı.

Büyükçe bir fotoğrafta başı örtülü müslüman genç kızlar. Ve fotoğrafın üst sol köşesinde iri bir mürekkep lekesi içinde "işte gerçelik" ibareli bir yazı.

Sarıyer İmam-Hatip Lisesi Yılığında "tüm kadınların örtünmesi istendi" gibi yarı alaylı, yarı suçlayıcı bir üslupla "tesettür"le ilgili, anılan yılıktan yapılan İktibaslar...

Nasıl bir niyet ve hesap içerisinde buldukları belli.

Hiçbir çağda, çağımızdaki kadar büyük ve yaygın bir değerler anarşisi olduğunu sanmıyoruz. Ve bu bulunmaz imkandan, fırsattan en çok kötü niyetli zavallılar yararlanmaktadırlar.

Yüce Rabb'in "iyiliklerde, güzelliklerde, sabırda yarışınız" hitap ve tavsiyelerini duymaktan uzak müberrül kulakları ve yürekleriyle bu zalim yaratıkların işi güçlü ortalığı karıştırmak (fitne fesat), bulandırmak içlerindeki çirkefi kusmak, kustumuk saçarak, dikkatleri çekmek, bu arada ustalarından sırtlarının sıvazlanmasını sağlamak için bu kalemlenmek, şebekleşmektir.

Ötümstüz İslâm'a karşı akıl almaz bir küstahlık, daha doğrusu eblehlikle saldırıp duran bu "esfeli safillin" adayı yaratıklar, "tesettür" emrine karşı alaylı bir ifade kullanan bu diller, Yüce Yaratıcı'nın "onları alay ettikleri şeylerle yakalayacağız" mealindeki müthiş tehdidinden haberdar değil midirler?

Bunların öyle bir "basın ahlakı" anlayışı vardır ki, rengarenk ilavelerinde hemen hemen anadan doğma kadın fotoğraflarını hayasızca sergilerken, iç sayfalarda bir evliyanın hayatını "resimli roman" şeklinde verebilir, veya bu nüshasında olduğu gibi bütün kâinatın gerçek Hakim'i olan Allah'ın buyruğuna uyarak "örtünen" kadınları "gericilikle" suçlar.

Hele ramazan gelince büsbütün "müslüman" (!) kesilerek Kur'an meallerini fasikül fasikül botkeseden dağıtırlar, sonra da aynı Kur'an'ın Nur suresindeki bir âyetini (31. âyet) alay konusu yapmaya kalkarlar...

Bu kadar seviyesizlik, tutarsızlık, ikiyüzlülük, dalkavukluk, ve İslâm'ın şaşmaz ölçüleriyle "münafıklık, müfsidlik" ancak bunlara yaraşır bir davranıştır. Ve onlardan beklenen de budur...

"Uygartığı, medeniyeti" Batı'nın ortaya koyduğu ipe sapa gelmez, yer yer komik ölçüler ve değerler manzumesinden ibaret sayan bu aferin budalaları zaten bütün boyutlarıyla kavranılması çok güç olan İslâm'ı saf ve cahil müslümanlara olduğundan çok farklı gösterebilmektedirler.

İşin en acı tarafı, birçok zamane müslümanın bu tür yayın organlarını çöllerde bilmeyerek-evlerine sokmaları, kendilerine ve ailelerine verdikleri koruk zararları bir türlü anlayamamış olmalarıdır.

Küfrün ve usaklarının hilesi zayıftır zayıf olmasın ya, müslüman güçlü olmadıkça o zayıf hileler bile büyük yıkımlara sebep olabilir.

Müslüman güçlü olmalıdır, "müslüman" olmaktır sözün kasası. O zaman küfrün zaten zayıf olan hilelerinin bir zararı olmayacaktır iman cephesine...

Herşeye rağmen kötü niyetlilerin oyunları ilelebet inandırıcı olmayacak, zayıf olan hileleri bir gün gelecek başlarına geçecektir.

"Kâfirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır."

Allah'ın selâmı, inayeti, rahmeti, nusreti inananların, hidayeti inananların üzerine olsun. Amin!
Ya Muin!

İslâm konferansı ve..

Ahmet Kanyılmaz - İzmir

26 Ocak'da İslam Konferansı toplanıyormuş... Pakistan'da... İyi güzel de niçin 26 Ocak Cumartesi 25 Ocak cuma değil. Niçin cuma değil de cumartesi? Bu aksaklıklar dikkatsizlikler küçük, önemsiz sanılan aslında büyük olan hatalardan ne zaman rucu edilecek ne zaman?

Bugüne kadar Afganistan'da Moro'da Eritre'de, Suriye'de, Mısır'da, İran'da, Zaire'de. Zülme uğrayan müminlerin hakkını arıyacak bir İslam Alemi'nin varlığından sizin haberiniz var mıydı? Çok şükür görebildiklerini... Seslerini duyabildik içimizde... Acaba gereğince duyabildik mi, duyabiliyor muyuz, görebiliyoruz mu? Bu kadarına da "Pes" doğrusu..

İslam Alemi'ni kasıp kavuran terrika fırtınalarının kaynağını hala göremiyorsak yazıklar olsun bizim "mümin ferasetimiz"e...

Siyonizmin güldümündeki kapitalizmin ve komünizmin hala İslam Alemi hakkında beslediği niyetleri anlamıyorsak yuf olsun bize!

Hem sonra neden 42 İslam Ülkesinden sadece 29'u kabul ediyor toplantıya katılmayı? Bu ne tüyler ürpertici bir haldir Ya Rabbi! Ya ötekiler! Ya FKÖ'nün saçma üstü saçma İslam birliğine ağır bir darbe indirici tutumu. Ne oluyor bu liderlere(!)?

Ne cahil ne aydın afeleceği tipte yaratıklar üreten bu eğitimle bu ekonomiyle bu politikayla bu kafayla bu ruhla bu ahlakla-kısaca böyle müslümanlıkla Allah'ın (CC) rızasına Resulüllah (SAS)'ın şefaatine nail olmayı umuyorsak, bekliyorsak veya bize!

Başımızdakilerin İslam'la uzak-tan yakından bir ilgileri olmadığı, halkı

Hazırlayan: Hamid EMİNLİ

İslam'ın-ve müslümanlığın-ne olduğunu, ne olmadığını bilmiyor, düşünce ve davranışlarımızı ona göre ayarlamıyor, küçük, basit dünyalık hesaplarla, parti taassubuyla birbirimizden uzaklaşıyorsak eyvah bize?

Fert olarak ümmet olarak 1 milyarlık kemiyet, kainat çapındaki keyfiyetimizle bir avuç kafirin haklarından gelemiyorsak niçin yaşıyoruz?

Ama bizde böylesine bir enaniet bir şuarsuzluk bu akıl dondurucu davranışlar oldukça, sürdükçe, kendi kendimizin haklarından gelemedikçe, zilletten, meskenetten, zülümünden nasıl kurtulabiliriz?

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol... "İlahi buyruğunu hayat düsturuna yapmaz, kötülükten alkoymaz, iyilere davet etmezsek toplumdaki hastalıklara nasıl derman olabiliriz?

Biz ki "ümmetler için den seçilmiş bir hayırlı ümmet"iz...

Biz ki Adn'ın, Firdevs'in varisleriyiz...

Ah, ızdırap hummalarıyla kavru lan ruhumuzla, ruhlarımızla acaba ne kadar mümininiz?

İçimizden, bir çift yabancı göz bakınca "hah, işte Müslüman" dedirtebilecek kaç kişi çıkar, söyler misiniz?

Biz gerçekten müslüman olsaydık, maddede, ve manada tam bir "birlik şuurunu" içinde bulunsaydık, emperyalizmin, kapitalizmin, siyonizmin entrikaları tuzakları söker miydi?

Ve bugün birbirimize en yakın olanımız gerektiği bir zamanda niçin küfre göbük atıracak bir şuarsuzluk, aynılık uzaklık içindeyiz?

Ey müslüman kardeş! Bilmelisin ki bugün-manada ve maddede-İslam Alemi'nin başında bir lider ve kadro

HALKIN İSTEDİĞİ

23.01.1980

Ahmet KANYILMAZ — İzmir

Yaşadığımız Yüzyıl-maddede ve manada-akıl almaz bir hızla değişikliklerin olduğu büyük boyutlar kazandığı bir zaman-mekan dilimi olarak görülmektedir.

Yeryüzünün herhangi bir yerindeki-Sosyal ekonomik siyasal kültürel...-patlama anında bütün dünyayı sarılabilmekte sarsılabilmektedir. İnsanoğlu bir türlü tatmin olamamaktadır.

Her gün yeni bir buluş yeni bir yarışma bir değişiklik le ortaya çıkmaktadır.

Bugün taze olan yarı bayat dün yeni olan bu gün eski olabilmektedir.

Daha doğrusu insan yalnız maddenin kendisini tatmin edemeyeceğini anlayamamaktadır.

Bunaldıkça maddeye sarılmakta sarıldıkça bunalmakta bunaldıkça çıldırılmaktadır.

Bu bunalmın fert fert milletlere millet millet insanlığa buluşmaktadır.

Evet fertler, milletler ve topyekün insanlık hummalı bir arayış içindedir. İnsanoğlu maddenin çelik elleri arasında sıkışıp kalmıştır. Bu eller ancak aşkın efsanevi gücüyle kullanılabilir, parçalanabilir.

Ve insan maddenin esaretinden ancak böylelikle kurtulabilir.

Ve ancak böylelikle Allah'(C.C.)'in ona layık gördüğü gerçek kişiliğine (ahsen-ı takvim) özbenliğine kavuşabilir.

O zaman herşeyi daha iyi görebilir, duyabilir, anlayabilir.

Ancak o zaman ne istediğini bilebilir...

Halk tarih bilmemektedir. Sosyoloji siyaset hukuk bilmemektedir. Bu yüzden liderlerin işi kolaylaşmaktadır.

Halk aldanmaktan aldatılmaktan adam yerine konmamaktan bıkmıştır, usanmıştır göcenmiştir.

Milletler kendilerini-içte ve dışta-temsil edebilecek liderleri kadroları istemektedir. Ama diyebilirsiniz ki şimdiye kadar bunları seçenler o milletler değil mi? Hayır... Milletler, millet iyiniyetli temiz yürekli millet evlatları aldatıldı, seçmedi seçtirildi... Ama artık maskeler düşmektedir... Bir avuç menfaatperestinin harisin katmin olması için koca bir millet milletler daha fazla oyalanamaz feda edilemez.

Bütün insanlık kendini aramaktadır... Kendine özüne dönmek savaşındadır. Bu şuur gitgide gelişmektedir...

Dahası Allah (CC) da kullanını birbirini koran ezen sömüren... Kimseler olarak görmek istemiyor... Hiç bir zaman da istememiştir. Yine kendi aralarından seçtiği peygamberler veliler kahramanlar önderlerle... İnsanları kendi yoluna (doğru yola) davet etmiştir...Nedense insanlar bu davete pek icabet etmemişlerdir... Çağımız insanı da aynı ruh hali içindedir...

Halkın ne istediğini bilmeyen ya da bilmezlikten gelen kendi arzularının halkın arzusu olduğunu sanan bazı çağdışı liderler liderlikte ısrar ettikçe milletlerin ve insanlığın problemlerinin çözüme kavuşması bir hayalden öteye gidemeyecektir.

Zaten bugün insanlığın en büyük problemlerinden biri liderlik değil midir?

Yıllardır toplumlar onun bunun saçma sapan fikirlerini kendilerine rehber edinerek onları ardından koyan sürüleri gibi sürükleyen yeteksiz beceriksiz liderlerden neler çekmiştir...

Ama artık bu içişler yavaş yavaş kaybolmaktadır. Şimdi ve bundan sonra her mahallede her köyde bir iki üniversite mezunu inançlı vatansever hizmet aşkıyla çarpan bir yürek taşıyan genç adam vardır. olacaktır... Geleceğin altın çağ mimarları onlardır.

Sürülen kuşağı silinmekte onurlu şahsiyetli liderler çağı başlamaktadır...

Süper güçlerin şeytani manevralarıyla sık sık meydana gelen getirilen iktidar değişikliklerinin belpodluğu istikrarsız ömürlü hükümetler yüzünden ülkemizde-ve ülkelerde-görülen dengesizlik oturmamışlık... Ancak böylelikle ortadan kalkabilecektir, kaldırılacaktır.

EVRENSEL YAS

27-03-1983

Ahmet KANYILMAZ

Allah'ım, Allah'ım olamaz, hayır olamaz... İnsan denilen mahlûk bu kadar alçalamaz, küçülemez... Bu ne biçim insanlık, ne müthiş, ne dayanılmaz bir zillettir ki suçların en adisini, en affedilmezini işler de hiçbirsey olmamış gibi kılı oynamaz, yüzü kızarmaz...

Beşer'in yüz karası, soyların en soysuzu, parmak parmak bal, kaymak yalar, irin, ağ u, kan kusar, kusturur... Uygarlık, ilerilik, insancılık gereği yediği nanelere, herzelere kimseler ses çıkarmaz nedense... Kimseler kimselere bırakmaz büyüklüğü, güçlülüğü, barışseverliği...

Kahpeliğin, vahşetin yalçın, sarp zirvelerini fethetmekten sözde kimseye el uzatmaz, yardım ummaz... Ama öte yandan sarkıtılan yilandan ipe sarılır bin elle... Hoşgörü, barış, merhamet, sevgi, barınmak için kuytu bir yer arar, arar bulamaz ne yazık ifrit yuvası yüreğinde...

Bir yürek ki lâv gözlü ifritlerin cirit attığı bir onmaz vardır cihanın bağrında ki kapanmaz.

Bir çiğluktur, sayhâdır yükselen çember çember binbir ahtır simsiyah, Akdeniz'in doğu ucundan... Bir çiğlik ki içi kor kor aydınlık... Bir çiğlik ki mutmain yüreklerle ağırlık... Işığın spiral spiral oyduğu sonsuz berzah...

Eş can alıcı yerinden isabet aldı GEMİ... Dalgalar dağ gibi yükseliyor uğultularla dört bir yanından... Tayfalar başıboş, tedirgin, kaptan umutsuz, bezgin... Saşkın, çaresiz, saç baş darmadağın serdümende... Bereket versin pek uzak değil âfak, kıyılar... Gel gör ki karalardan denizlere doğru esiyor Fırtına... Bir Fırtına ki ne var ne yok dayanmıyor önünde... Fakat en az gemidekiler kadar suçlu, karada eli kolu bağlı oturanlar...

Yitiriyor daha bir onurundan insanlık, Tayfun uğuldadıkça, Tekne su aldıkça daha bir... Küstahlaşıyor daha, daha bir zulüm ve kibir... Tazi bir leke gibi büyüyor kalplerde kir...

Ne kararlı bir şavk var şimdilik görünürde, ne de yükselen soylu bir ses, yiğitçesine...

Zulmü, zalimi, kini, savaşı, nefreti etsin tahkir...

Lâkin, buğday tarlalarının bereketli, güneşli günüller de yok değil... Yok da ne kelime az değil... Her an yeni tecellilerle goncalayan evrende...

Uğursuz bir suskunluk embriyonunda gizliyor aklısıra zifirleşmiş hilelelerini, düzenleri kâfir oğlu kâfir...

Daha yere düşmeden, kurumadan kanları, Uygarlık Denizi'nin uzak kıyılarında çilelere soyunmuş mazlumların ahları, başka bir uygarlığın sinesinde püsküren, felekleri ateşe veren haykırılışlarla paralandı müzdarip yüreğimizin zan...

Uygarlığın, gerçek medeniyetin fersiz basıklarına uzandığı görüldü kanlı pençelerin yeniden... Zehirli

Kendini bul, evrendeki seçkin yerini belle... Yalnız sensin, yalnız sen-buna inan-tağut veletlerinin zayıf hilelerini ters yüz edebilecek yeryüzünde...

Bu kutsal iş için yaratılmış bil kendini...

Gitgide sıklaşıyor sancıları: Ay'ın... Aydınlıklar jülyüyor, gürleşiyor gitgide... Çok şükür... Merhem oluyor kutlu çehresiyle DOLUNAY karanlığın hükümrân olduğunu sandığı iklimlerin mahzun, umutsuz, yalçın, yalnız gönüllerine... Önlenmez bir hazırlık, harıl harıl bir çaynaşma süriyor her zerrede...

Sevgiye, kardeşliğe, barışa, adalete, doğru uzanan Çağlarüstü Işık Yol'da sıklaşıyor kervanlar...

Bu günlerin onduran, şahlandıran yüce ızdırabıyla çarpıyor geleceğin yüreği...

Geleceklerin, mutlu, aydınlık, özgür geleceklerin hasretleriyle tutuşmuş ufuk ufuk bugünlerin sinesi...

Putların savaşı

Ahmed KANYILMAZ

Muhteşem kainat ailesinin -belki- en bahtsız ferdi olan gezegenimiz şimdi de putların ve kuklalarının acımasız savaşlarına sahne ve şahit oluyor.

Ahır ömründe başına gelen bu beklenmedik felâketle sarşılıyor, kahroluyor.

O gezegen ki, kainatın yaratılış gayesinin, «Biz yerleri, gökleri oyun olsun diye yaratmadık» ilâhî fermanı muvacehesinde - şuuruna varmış bir parçası (hücre) olarak sakinlerine derdini anlatamamanın derin ızdırabıyla yemiyor.

Onun gerçek değerinden, varlığından habersiz zavallı sakinleri «uygarlık» adını yakıştırdıkları olağanüstü boyutlu bir davranışlar zinoiri içinde kendî keridine meydan okuyor...

Yaradan tarafından «insan» diye vasıflandırılan ve «ahsen-i takvîm (engüzel şekilde yaratılmış) ok yaratıklar arasında seçkinleştiren sakinler bütün akıl, mantık, kurallarını hiçe sayan düşünceleri, davranışlarıyla, âdeta «biz insan değiliz» dercesine, «insan başıboş bırakılacağını mi sanıyor» fermanından habersiz olmanın bahtsızlığıyla küçülüyor, küçülüyor...

Ve arın insan sanıyor ki, iki bilgisayar, üç atom beş nötron, birkaç gökdelenle kainata hakim olacak...

Aklın sınırlı olduğunu, akıldan öteye geçmek, gerçek mutluluğa, barışa, sükûna, hürriyete kavuşmak için füzelerin, Condorde'ların, bilgisayarların atomların, mötronların yetmeyeceğini bilmezlikten gelmenin başına daha çok çoraplar öreceğini anlamıyor -daha kötüsü- anlamazlıktan geliyor...

Kendî yaptığı putlar önünde bel büküyor, baş eğiyor, yerlere kapanıyor.

Putların gösterdiği yol doğru sanıp, o yolda «görsünü kabarta kabarta ilerliyor... Karşısına yitirdi kendisinin çıktığını göremiyor zavallı insan! Putların kuklası olarak birbirine giriyor, birbirini kiriyor, dağıtıyor, yok ediyor...

Her ülkede türeyen firavun ruhlı sözde liderler insan kalabalıklarını sonu gelmez karanlık yollara uçurumlara, vahşi ormanlara sürüklüyor...

Göklere inen en büyük nimetin, kaynağın Kuran olan vahiy uygarlığını olağanüstü öğretisinden uzak, habersiz bataklıklarda çarpışıyor, çarpışıyor, debeleniyor, debelenirken batıyor...

Hiç kavuşmayan Güneş'in altın ışıltısıyla kamaşan gözlerini kanlı avuçlarıyla örtüyor, örtmeye çabalıyor...

Çırsa bakmasını bilse, Güneş'in hayat verici ışınları gözlerinden ruhuna akacak, ruh ocağının közleşmiş alevlerini yeniden tutuşturacak, insan, kalp gözü açılan insan hakikati görebilecek ve yaptığı putların bir işe yaramadığını anlıyarak büyük ve kesin bir nedametle Yaradan'ına dönecek!

İşte o zaman, o zaman «kendini bulan», layık olduğu ruh ve kafa yapısına yükselen insanoğlu, onu karanlıklara, uçurumlara sürükleyen putların ardından değil, aydınlıklara, barışa, kardeşliğe, hürriyete, ebediyete çağırın, çıkaracak olan Kur'an'ın ve ebedî önder Hz. Muhammed (S.A.V.)'in ardından yürümesini öğrenecektir.

Gönül, tez zamanda insanlığın bu evrensel şuurla kendini bulmasını ve ebedî kurtuluşa ilk adımlarını atmasını görmenin arzusuyla yanıyor.

Yüce Mevlâna'dan dileğimiz - bize değilse bile- çocuklarımıza, torunlarımıza, ahır ömründe gezegenimize o güzel günleri görmeyi nasip eylesindir.

EGLENCE

20.11.1981

Ahmed KANYILMAZ

«Eğlence bir bataklaktır. Hayatı sü-
since belli bir hedefi olmayan bireylerin
düşükleri bir bataklık...»

Alexis Carrel

Nobel ödülü sahibi ünlü doktor ne ka-
dar haklıdır..

Gerçekten de öyle değil midir? Yer-
yüzüne atılış ve yaşayış gayesinden ha-
bersiz, «belli bir hedefi olmayan», ideal-
siz sayısız insan hayatını «eglence»nin ba-
taklıklarında tüketip gitmektedir.

Zaten Çağımız insanının en belirgin
karakteristiği de «tüketici» olması değil
midir? Çağımız insanı hep tüketmektedir.

Yiyecek tüketmektedir, giyecek tüket-
mektedir, zamanı tüketmektedir, hayatını
«amaçsız hiçbir peşinde» tüketmektedir..

Kâinata «ömrünü» insan kadar «bo-
şuna ve amaçsız tüketen» başka bir can
lıya rastlamak sanıyoruz mümkün değil-
dir.

«Eğlence» adı altında kendisine ya-
şamıyacak, onuruna, kişiliğine, ruhuna
ters düşen ne varsa yapmakta, bazan gü-
lünç, bazan acınacak, bazan tiksiniyecek
hallere düşmektedir insan!

Stadyumlar, sinemalar, diskotekler,
kumarhaneler, meyhaneler, gazinolar, ge-
nelevler, kamplar vb. insanın «eglence»
yakıştırması altında hayatının kemirildiği,
sömürüldüğü, sınırdırıldığı çağdaş hari-
kalar (!) dir.

Kalabalıkların bu bataklıklarda çırpı-
nışını zevkle seyreden zalimlere biri çıkıp
da «işlediğiniz cinayetlerin hesabını bir
gün Yüce Mahkeme'de vereceksiniz..» di-
ye haykırmamakta, haykıracak olsa sesi
kısılmaktadır..

İnsanların (öyle adlandırılmış) mevkii,
gücü, —zahiri, maddi gücü kast ediyoruz—
artıkça, «eglence»nin de şekli ve
boyutları o oranda değişmektedir.

Bu «eglençeler» bir anda nice maz-
lum, aç, çıplak insanın giyecek, yiyecek,
barınma vb. temel ihtiyaçlarını yıllarca
karşılayabilecek «servetler»in ortaya kon-

Ve «eglence» konusunda 20 yy. fira-
vunları Nemrutları, Şeddatları, Ebu Cehil-
leri, Cengizleri, Neronları aratmamaktadırlar.

Ama «müslüman»ın eğlencesi bile
başkadır. O eğlenirken bile ağırbaşlıdır,
öçülüdür, asıldır.

Zaten müslüman «ne yaptığını bilen,
belli bir hedefi olan» insandır. Ne yaptığı-
nı bilen ve yaptığının sonucunu önceden,
inceden inceye hesap eden kimsedir.

Müslümanca düşünen bir insan, içki-
nin, kumarın, zinanın.. ne gibi sonuçlar
doğurduğunu her zaman gözler önüne se-
rilen sayısız örneklerden ders alarak gö-
rür, bilir.. Ders almayanların «eglençele-
ri», «rezalet»e dönüşür sonunda..

Müslüman hüznülüdür... Hayatın güç-
lükleri, acıları, sevinçleri, karşısındaki tep-
kisi daima olağandır. Acılarla sarsılmaz,
sevinçlerle kendini kaybedip taşkınlıklar
yapmaz..

Eğleneyim derken, çevresini kirip dö-
ken, toplumun en deşenere birey ve de-
ğelilerine alkış tutan şımarık, kendini bil-
mez kişmelere gerçek anlamda «müslü-
man» ve «insan» demeye hangi sağduyu
sahibinin dili varır?

Anormalin normal, gayrimeşrunun
meşru sayıldığı, bütün değerleri allak bul-
lak edilmiş bir toplumda, toplumlarda ya-
şamak zorunda kaldığımızı, bıraktığımızı-
za göre, müslüman olmalıyız kardeşler
«müslüman». Tepeden tırnağa müslüman.
Duygudan düşünceye, kabuktan öze müs-
lüman.. Gece, gündüz, yalnızken toplum
içindeyken, darlıkta, bollukta müslüman
daima müslüman olmalı, müslüman kal-
malıyız, kalabilmeliyiz.. Üzüntümüzle, se-
vincimizle, gencimizle, yaşımızla müs-
lüman.. Bütün sapıklıklardan sapsinliklerden
saptırıcı, yozlaştırıcı, çürütücü akımlar-
dan nefsinizi uzak tutabilecek gücü kendi-
mizde ancak böyle bulabiliriz..

Çünkü biz biliyoruz ki, bilmeliyiz ki;

İnsan yeryüzüne «eglenmek» için de-
ğil, «yaşamak» için gönderilmiştir. İnsan

Deneme

İslâmi Edebiyat 36

yer...

O Ses'le, o Haykırış'la dokunmuş bulutlar... Bir fiske bile vurulacak olsa
sonsuz haykırışlar boşaltacak kadar dolular...

Bir sancılı bekleyiş içinde evrenler...

Kutlu Elçi iniyor göklerden yeryüzüne, Mehdi Resûl ile buluşmak ve tesis
etmek üzere barışı, kardeşliği, adaleti, sevgiyi herşeyin üstünde tutan Kutsal Va-
hiy Medeniyetini gezegende...

Yeni, yepyeni bir dönem başlıyor, hayatın bütün cephelerinde....

Darü'l-Harp'tir terkeden topraklarını, yalın iman gelen Darü'l-İslâm'ın...

Ricat eden gâlgınca tekmi cephelerinden, bırakarak zengin pusatlarını dağıl-
mış siperlerde...

Dinleyin, derinlerden, çok derinlerden gitgide gürleşerek gelen davul sesle-
rini yiğit ve muzaffer orduların...

Yeniden fethediyor ülkeleri, ruhları Furkan...

Allah'ın ordularını kıyam eden Çağ'a, Çağlar'a... Tağut'un eşkiyaları, çapul-
cuları değil...

Afganistan'da, Eritre'de, Moro'da, Pakistan'da, Cezayir'de, Filipinler'de, Tür-
kiye'de... yürüyor kutsal ordular zafere, zaferlere doğru frekanslar üstü naralar-
la...

Bir Ordu ki, her neferi bin چراغ, bin meş'le, bir Ordu ki, her soluğu bin tay-
fun, her bakışı bin nebülöz... Kûfür ordularının çapulcuları gibi birer kara marsık
değil...!

Onlar son verecek-verebilirler ancak-tasalarına, elemelerine, açmazlarına, çi-
lekeş yeryüzü sakinlerinin... Onlar açacak Ebediyet Yurdu'nun ışık kapılarını
onlara...

Fakat ah! Bilmezler ki, hiçbir güçten, hiçbir şekilde emir almadan -Ulu Ya-
radan dışında- geliyorlar Diriliş Ordusu'nun ölümsüz yiğitleri, dudaklarında te-
bessümünün en güzeli, en derini, en aydınlığı bakışların bakışlarında...

Hız Ebu Bekir'ler, Hz. Ali'ler, Hz. Ömer'ler, Hz. Osman'lar, Hz. Hamza'lar,
Cafer-i Tayyar'lar, Hz. Hasan'lar, Hüseyin'ler, Fatih'ler, Yavuz'lar, Kanuni'ler,
Selim'ler, İtî'ler, Sinan'lar, Akif'ler, Fuzulî'ler, Ulubatlı'lar, Sütcü İmam'lar,
Mehmetçik'ler... tutmuş ellerinden...

Kolay değil, çağlar, iklimler, kuşaklar üstünden ve ötesinden geliyorlar. Sü-
zülüyor boncuk boncuk, inci inci terler tozlu şakaklarından, ışıklı alınlarından,
atlarının yelelerinden, terkilerinden...

İnanmıyor artık kalabalıklar -ve bundan böyle asla inanmayacaklar!- tağutun
kuklaları firavunların, tiranların, deccalların... saçmalarına, laf ebelerinin kuy-
ruklu yalanlarına... Artık sona eriyor oynanan çirkin oyunlar meydanlarda...

Hak geliyor... Batıl mahkum zelim olmaya, yıkılmaya, yok olmaya...

Sizin için, bizim için feda ettiler kendilerini Hasan'lar, Hüseyin'ler, Zekeriy-
ya'lar, Meryem'ler, İsa'lar, İbrahim'ler, Osman'lar, Hamza'lar, Ömer'ler.... Ve da-
ha niceleri feda etmeye hazırlar...

Hep o davalar davasının, hep o muhteşem İnsan'ın Yot'unda, O'nun ayağının
tozu oldular... O'nun aşkıyla nebülöz, nebülöz yandılar, yakıldılar, aydınlandılar,
aydınlattılar...

Sevdiler, sevidiler, yüceldiler, yücelttiler...

Böyle geldik bu günlere... Ve hâlâ ayakta durabiliyorsa onların yüzü suyu

Birden bir kartal sağanağıyla sarılıyor yerler, gökler... Maymunlaşıyor, merkeleşiyor, domuzlaşıyor, şebekleşiyor maskeleri düşen yüzler...
Japon, Çin, Kızılderili, Afrika maskeleriyle boşuna gizlenilmeye çalışılan renksiz, çizgisiz yüzler...
Mumyalar gelip geçiyor bulvarlardan... Çelikten, betondan, balmumundan mumyalar...
Usul usul açıyor çapaklı gözlerini, mühürlü kulaklarını, yüreklerini bahtsız kalabalıklar...
Ebu Cehil'ler, Ebu Leheb'ler, Firavun'lar, Deccal'lar, Karun'lar, Samirilerdir köşe bucak kaçan...
Musâar'ın, Yusuf'ların, İsa'ların, Yunus'ların, Mevlânalar'ın, Veyseller'in, Hallaçlar'ın, Yeseviler'in, Hacı Bektaşlar'ın, Hacı Bayramlar'ın... ışıltılı bakışlarından, karanlıklara, ebedi karanlıklara kudu aydınlıklardan...
Yeni düzenler tezgâhlanmak, yeni oyunlar kurmak niyetiyle zift yumakları halinde toplananlar...
Fakat hayır! Ne yapılırsa boşunadır artık! Artık eceli gelmiştir tağutun ve ona kul-köle olan uşak ruhluların bahtsızların...
Ve mutluluğu tatma zamanı kan ağlayan yüreklerin, canların...
Kıyam ediyor milyarlık İslam Milleti...
Artık Işıktır o Işıktır gelen bütün haşmeti, mehabeti, coşkusuyla şafaklarda, gurublarda...

O Işıktır çivisini oynatan dünyanın, değiştiren evrensel yörgüngeleri...
Nice kasurgalar, nice tayfunlar, bir meltemden farksızdır mü'minin ruhunda esen fırtınalar yanında,
Bir çığdır inen zulmün yolu üzerine, mazlumların akkor gözyaşlarından oluşan bir çığ, sessiz uğultularla...
Ve nebülöz, nebülöz yanan gönüllerden fıskıran alev buzullarıdır sarkan dil dil kanyonlardan, doruklardan...
Darmadağın, un-ufak oluyor gizemli, görkemli piramitler, dev kuleler, gökdelenler, androitler... Eriyor için için buz, kuvars, elmas, altın dağları mü'minin ferasetli bakışları, oruç ışınlarıyla...
Hürriyettir, barıştır, kardeşliktir, hoşgörüdür, sevgidir ve vahdetir okunan ufukların sonsuz kızartılarında, dumansız yangınlarında, perdesiz bakışlarında...
Hz. Yusuf'un ayak sesleridir yankılanan çöllerin ürperten sonsuzluğundan uğultulu bulvarlara...
Hz. İsa'nın soluklarıdır yayılan Beytül-Makdis'ten, okyanuslara, çöllere, ormanlara, ruhlara...
En Yüce İNSAN'ın kutlu adıdır anılan kalın perdeli odalarda, ışıklı meydanlarda, onurlu dudaklarda, ateşli bağurlarda...
Yürüyorsun, yürüyorsun kutsal ordular, Hz. Musâ'nın asasıyla açtığı yoldan...
Dinleyin Hz. Bilal'in güzel seslenişini sonsuzluklardan sonsuzluklara yankılanan...

Ey yolcular! Ey Ebediyet Yurdu'nun dikenli yollarının çilekeş yolcuları yürüyün... İklimler, kuşaklar aşağıya, mevsimler, iklimler üstü kuşaklara Çağ'ın bataklığından...
Ve siz, ve siz Bataklıklar Ülkesi'nin bahtsız sakinleri! Yeni bir Saadet Asrı'nı mustulayan bu frekansüstü Ses'i dinleyin!
Hz. İbrahim'in gül bahçesidir gönüllerimiz... Mesih'in, Hızır'ın diriltici soluğuyla canlanıyor bağımız, bahçemiz, çemenimiz...
Döviyor Hz. Davud hamlaşan ruhtarımızı akkor örsünde... Yedi kat gökleri tutuyor, evrenlere saçılıyor rengârenk kıvılcımları hevenk hevenk inancımızın, aşkımızın, geleceğimizin...
Aydınlanıyor loş kalbler, odalar, mağaralar... Silkinip ürperiyor dağlar, taşlar, ummanlar, ormanlar, okyanuslar, kubbeler, şerefeler, çığı çemenler, ceytanlar, arslanlar, nişanlı alıntılar...
Geri dönüyor Hz. Nuh'un gemisi... Hz. İbrahim'dir çıkıp geien alev harmanları içinden... Elinde kutsal baltası yerle bir etmek için putları birer birer...
Sahane bir aydınlıkla aydınlanıyor her

Kıyam

Ahmed KANYILMAZ

Yeni, yepyeni bir Çağ'a, bir iklime, bir kuşağa giriyor gezegenimiz. İnancın, sevginin gümrak ışıklı, pırlı pırlı kuşaklarına... İnancsızlığın, sevgisizliğin puslu, karanlık kuşaklarından...

Her an yeni bir taş düşüyor yüksek kulelerin duvarlarından, kucaklar dolusu bakır, bronz yaprak yorgun dallardan... Ve örtüler, ve saçlar ve akıllar başlarından...

Her an birşeyler kopuyor içimizden, meydanlara, parklara, tepelere, yüreklerle, kentlerin kılcal damarlarına, hücrelerine, atomlarına yürüdüğüce ibris orduları çalmış adımlarla...

Eriyor, zift, zift kentlerin caddeleri, sokakları, meydanları, sineleri mühürlenmişlerin alevli bakışları altında...

Yükseliyor, sarıyor ufukları, kurşun rengi sis bulutları dalga dalga...
Çözüyor çamalarını, basıyor yelkenlerini bütün teknelerin görünmeyen merhametli, saydam eller... İliyor limanlar sevinç çığlıklarıyla...

Atlar, atlar görüyorum dolu-dizgin süvarisiz çılgın atlar yarışan, ırmaklar, vadiler, kuşaklar, iklimler... boyunca...

Ve alev alev güvercinler iniyor, konuyor bahçemize, avuçlarımıza, omuzlarımıza, ruhlarımıza...

Korkunç bir alayın, küçümsemenin küstahlığını seziyoruz biçimsiz yontuların buz bakışlarında...

4.4-1981 Y-D.

W.E.B(1523)

OYUN

AHMET KANYILMAZ

O lağanüstü kâinat sahnesinin zamanı, mekânı biçare ölüm lülcere bellirajlı olan— arz dönlen köşesinde insan (beşer) nâm yaratıklar —yine kendi eften püften ölçülerine göre— binlerce yıldan beri bir «oyun» oynamaktadırlar.

Oyle bir oyundur ki bu, her oyuncu rolünü büyük bir ustalıkla oynamakta ve hep aynı sonla noktalanmaktadır: Ölüm!

Dev döner sahnede dekorlar ve oyuncular her an değişmekte fakat değişmeyen tek şey «oyunun konusu» —genel hatlarıyla— olmaktadır.

Her ne kadar bazı «oyuncular» daha ağır önemli roller alıyor, bazıları da rol dağıtıyor gibi görünüyorsa da, aslında küçük, büyük bütün roller ancak ve yalnız, Yüce Evrensel İrade tarafından bir «hikmete» mebnî dağıtılmaktadır.

Oynayanlar da, oynatan gibi görünmeler de Levh-i Mahfuz yazarının kendilerine verdiği rolden başkasını oynamamaktadırlar, oynayamamaktadırlar.

Oyuncuları iki ana kategoride toplamak mümkündür.

1. Aydınlik Oyuncular, 2. Karanlık Oyuncular..

Bu cihanşumul oyunda en önemli ve sonu daima mutlu biten rol Aydınlik Oyuncuların rolüdür.

O Aydınlik Oyuncular ki, uzun süredir çıkardıkları başarısız rollerinde son zamanlarda yavaş yavaş başarı grafiğinin yükseldiğine sevinçle şahit olunmaktadır Hak'tan yana olanlarca...

Karanlık Oyuncular'ın rollerindeki başarı grafiği ise —son zamanlarda— iyiden iyiye düşmektedir.

Bu, hem Aydınlik Oyuncular hem seyirciler —ki o seyirciler bile, bilecek bilmeyerek «oyun»un içindedirler— için sevindirici bir gelişmedir.

Bir de «görünmeyen oyuncular» vardır. Onlar görünmezler ama, yaptıkları gören gözlerce kolayca fark

1. Dünya Perdesi, 2. Ahiret Perdesi.

Dünya Perdesinde her sahne için mekân aydır.

Fakat Ahiret Perdesinde, sahne de mekân da zaman da başkadır.

Dünya Perdesi iner inmez Ahiret Perdesi açılacaktır.

Bazı ilâhî işaretlere bakılacak olursa dünya sahnesindeki oyunun son sahneleri oynanmaktadır.

Yalnız O'nun tarafından bilinen bir zamanda ve mekânda sahneye çıkacak olağanüstü yetenekte ve kudrette oyuncular karşısında öbür bütün oyuncular silinecek, özellikle Karanlık Oyuncular'ın rolleri tamamiyle pasifleşecektir.

Sonunda Karanlık Oyuncular da son Aydınlik Oyuncular'ın ezici oyun karşısında ya sahneyi terkedecekler, ya da bükemedikleri bileği öpecek, onların safına geçeceklerdir. Böyle bir davranış onlar için en akıllıca iş olacaktır.

O zaman «oyun»un mahiyeti bambaşka bir şekil alacak ve «final» beklenmedik bir anda, «müthiş bir sonla» noktalanacaktır.

Evet bu oyun «bir gün», «bir vesite» mutlaka bitecek dünya perdesi incek ve Ahiret Perdesi açılacaktır.

İşte o zaman bambaşka bir dekada, zamanda ve mekânda yepyeni bir oyun, gerçek ve ebedi bir şahaser bütün boyutlarıyla sahneye gelecektir.

Dünya Sahnesi'ndeki «gölge oyun» burada «gerçek oyun» haline dönüşecektir.

Rolleri ve oyuncuları gerçek olan bir oyunun gerçek rollerini oynayacaklardır.

Mekânlar Cennet, Cehennem ve Araf, zaman ise zamansızlık olacaktır..

Dünya Perdesindeki Karanlık Oyuncular'ın sahnesi Cehennem, Aydınlik Oyuncular'ın Cennet olacaktır. Araf ikisinin arasında kalanlar..

BARİŞ ŞAVASI

Ahmet KANYILMAZ

20. Y. Y. denilen şu kanserli Çağ'da savaşın her türüsü ve boyutlusu özellikle mazlum müslüman halklara kan kusturmaktadır.

3 başlı korkunç ahtapotun yeryuvarlağını saran kollarını gevşetmenin tek yolu vardır. Yeryuvarlağının derin soluklar almasını sağlamak... Bu nasıl olacaktır Her biri birer piton, birer boa olan bu acımasız kollar nasıl gevşetilebilir? Barışla... Evet barışla... İç ve dış barışla... Bir evrensel göre yine insanlar içinde «en çok insan ve «en çok barıştan yana» olan gerçek mü'minlere» düşmektedir. Mü'minler ki. Savaşlar Çağı'na Barış'la savaş açma sanatında ancak onlar üstün başarı örnekleri oratay koyabilirler bütün çağlar boyunca olduğu gibi...

Ey müslüman kardeşler... Mazlum dünya ve ahiret kardeşlerimiz...

Gelin, bir Barış Savaşı açalım Savaşlar Çağı'na... Bizleri birbirimize ebedi düşürme, kırdırma isteyen şer (tağuti) güçlere karşı yüce Mevlâmızın ebedi iç ve dış barış çağrısına kulak verelim...

«İnananlar ancak kardeşlerdir...». «Barışta hayır vardır...» «Allah'ın İp'ine (Kur'an'a) sımakı sarıtım, dağılıp bölük pörçük olmayın...»

Bu ilâhî hitapların muhatabı bütün insanlıktır fakat onları dinlemek bizden biz mü'minlerden istenmektedir... Rabb'in buyruklarını dinlemiyor, hayatımıza uygulamıyorsak nasıl müslümanlığımızdan söz edebiliriz.....? İdrak içinde olmazsa, olamazsak, Çağ'ın her yandan gelen savlo atışlarına nasıl karşı dura biliriz?

Barış, barış kardeşirim... Kendimizi ve birbirimizle daima barış içinde olmalıyız... Bu birlik demektir, güç demektir... Savaşın her türüsüne karşı barışla mukabele etmeliyiz... Daima barışla... Barış Savaşıyla... Kendi kendimize karşı verdiğimiz savaşı kazandırmız andan, (tibaren Barış Ordusu'nun ebedi neferi olduk demektir. Barış Ordusu'na katılaca her er bizi hedefimize bir adım daha yaklaştıracaktır.

Barış Ordusu'na girmek için öyle ramazanlık, cumalık, göstermelik müslümanlık yetmez Bu Ordu'ya «kalı-belâ»da yapılan «kutsal and»a her zaman sadık kalmış, kalacak olan halis mü'minler kaydını yaptırabilir. Bu Ordu'ya bir kez girenler için artık geriye dönüş için hiçbir «mazeret» geçerli sayılmaz... Zaten böyle bir «dönüş»ü işünmek Ordu'nun erine yakışmaz.

Bu ordu, fethettiği ülkelere «edebî mesaj»ı tebliğ eden ordudur, ferasette, onun dayanılmaz zülüm ve tahakkümüne boyun eğmeyecek güçte olacaktırlar. Ancak böyle erlerden oluşan bir Barış Ordusu'yla Savaşlar Çağı'na savaş açılabilir...

Bu ordu, emirleri doğrudan doğruya göklerden alan bir ordudur,

Bu ordu, gönüli ülkelerinin fetih ordusudur,

Bu ordu fethettiği ülkelere «edbi mesaj»ı tebliğ eden ordudur,

Bu ordu, aşkın, barışın, adaletin, kardeşliğin hamisi ve havarîsidir,

Bu ordu, manzun Hilâl'in umudu, yaralı Hisar'ın gözüpük bekçisidir.

Bu ordu, Ulular Ulusu'nun va'd ettiği feth-i mübin'e namzet ordudur.

Bu ordu, da bir «nefer» olmanın geçişinin ve öneminin İdrakına her mü'min verdiği gün feth-i mübinin gerçekleşmesini önleyen tek mil engelleri yekâ bir olacaktır.

O gün, «Kim bilir belki yarın, belki yarından da yakındır. «Görüp göreceğin bu, bilip bileceğin bu,

FUTBOL

VE

PETROL

Ahmed Kanyılmaz

Çağımızın çalınıklarından biri ve en yaygın olan futbol, Yurdumuz'da ve dünyada yitizbinlerce insanı boş heyecanlar peşinden koşturup enerjilerini bir hiç uğruna tüketmekte, mily onlarca iş gününü, milyonlarca liranın insanlığa hiçbir yararı olmayan bir uğraş uğrunda tüketilm esine sebep olmaktadır. Aslında bu ve buna benzer «oyunlar», em peryalizmin, batı teknolojisinin «tüketim politikası» için vazgeçilmez unsurlardandır. Ne yazık ki her şeyde olduğu gibi bu illet, uzun yıllardan beri asıl milletimizin genç, ihtiyar, olumsuz, ezil her kesiminden yitizbinlerce insanını dır kuskacına almış durumdadır. Ve maalesef- bu vatandaşlarımızı z bundan pek rahatsız görünmez nektedirler. Aksine hayatlarında en memnun oldukları anlar, miç seyrettikleri anlar olmaktadır belki de...

Bunları söylerken sakın spora karşı olduğumuz falan sanılmasin!

Fakat, nedense bizde spor denilince akla hep futbol gelmektedir. Oys a, futbol da «batıdan aldığımız bir sürü boş ve yararsız şeyden sadece birisidir. Ve ilkeniz için, gelişmekte olan bir ülke için futbol, doğrusu çok pahalı bir spordur. Aslında bizim kendi sporlarımız vardır. Güreş, atıcılık, yü zme, cirit, atıcılık, atletizm gibi...

Büyük harcamalarla yapılan spor tesisle rindeki çalışmalarından ülke ve dünya çapında başarılar hele futbol da- hemen hemen hiç olmama sına rağmen, akıl almaz bir inatla durmadan ulusal ve uluslararası yarışmalara katılmaya devam eder dururuz. So-

daha yararlı işler için sarfedemez miyiz?

Türkiyemizde henüz el değmemiş yeraltı ve yerüstü kaynakları olduğunu artık ilkokul çağındaki çocuklar bile biliyor. Geçen akşam TV haber bültenlerinde seyrettiğimiz görüntüler ve bir teknisyenin sözleri (!), birçok akıllı (!) modern (!), aydın (!)ımızdan daha yerinde, daha mantıklı değil miydi?

«Ekonomi, ekonomi» diye yurttıp duruyoruz. Tek ve en büyük meselemiz bu olmadığı halde... Al dığımız «önlemler» bizi dışa daha bağımlı daha dayanıksız yapmaktan başka ne işe yarıyor? Bugün dünya ekonomisinin can damarının petrol olduğu bilindiği halde, zengin petrol kuşakları üzerinde bulunduğu artık gün gibi aşkar olan Türkiye'de petrol araştırmaları konusunda esashi bir adım atılmayışının sebepleri de belliydi. Sondaj kuyusu güzel bir başlangıçtır. Allah'ın izniyle, bundan sonra ardarda açılacak kuyulardan gazzer gibi fışkıracak petrol lerin her damlası ekonomimizin damarlarına verilen kan olacaktır. Ama bunun için büyük kapital gereklidir, emek gereklidir. Çok şükür mühendislerimiz, teknisyenlerimiz, işçilerimiz yüzümüzü her zaman ağartacak evsaffadurlar. Bilgileriyle, yetenekleriyle, çabışkanlıklarıyla...

Birer fantazi olmaktan öteye gitmeyen, bizi biraz daha «batılaştırmak, modernize etmek» (uygarlaştırmak değil, o apayrı bir kavramdır) asimilasyona uğratmaktan öte bir işe yaramayan futbol, opera v.b. harcamalar mümkün olduğu kadar kısılmalı, bilinçli ve cesur kararlarla «petrol işi»ne büyük aktarmalarla hemen yapılmalıdır. Bu konuda kardeş ve dost İslâm ülkelerinin bize yardımcı olacaklarından kimsenin kuşkusu yoktur, olmamalıdır.

Batı'dan bize bir hayır gelmiyeceğini halâ anıyamayanlar, anlamak istemeyenler, bilerek, bilmeyerek Millet'e ve tarihe karşı büyük bir suç işlemektedirler.

16.3.1982

WEA(1566)

Uygarlık, nötron ve hayat..

Ahmet KANYILMAZ

20. yüzyıl uygarlığının (!) son ve korkunç harikalarından (!) nötron bombası, adeta bu uygarlığın ruh yapısını yansıtmaktadır.

Ölü bir uygarlığın canlılıktan -hayat-tan -nefret-i-nin bulunmaz bir kanıtıdır nötron...

Evet, 20.Yüzyıl uygarlığının en bariz vasfı, cansız (!) bir medeniyet olmasıdır... Onun -hayat-a bakış tarzı işte böyledir.

Hayatın, canlılığın sembolü ve kaynağı olan insan (hayvan ve bitkilere) yaşama hakkı tanımayan bir medeniyet (!)...

Nötron bombasını üretmekte, 20. Yüzyılın medeni (!) insanı kendi kendine ve dolayısıyla Yaradan'ına karşı olan çelişik, olumsuz duygularını da açığa vurmaktadır.

Bu uygarlık (!) televizyona, apartmanlara, koltuklara, tanklara, füzelere, bilgisayarlara, robotlara (yani cansız eşya) canlılardan (insan, hayvan ve bitkilerden) daha çok değer vermektedir...

Böyle korkunç bir silahın imaline ruhsat verenlerin, teşvik edenlerin ne kadar insancıl (!) (hümanist) olduklarını söylemeye gerek var mıdır?

Bu uygarlık bir «madde uygarlığı»dır.

Vahyin diriltici, hayat verici soluğuna ağzını, burnunu kapatan, ciğerlerini bu havayla doldurmayan, dolduramayan talihsiz, nasipsiz bir uygarlıktır. Medeniyet değil...

Böylesine zalim, katı, duygusuz, dönek, dengesiz, saçma bir Çağ'a «medenî» demekle, İslâm'ın 2. kutsal şehrine (!) büyük saygısızlık edilmiş olur, ancak...

Sartre'lar, Camus'lar, Nietzsche'ler, Marks'lar, Freud'lar, Hegel'ler... de çarpık ve sapık felsefeleriyle insan ruhunu —özellikle genç nesilleri— öldürdüler, çürüttüler...

-Hayatiyet-i ni ve «asliyeti»ni kaybeden ruhlar, saçkın, umutsuz —çan çekişiyormuşçasına— pornografinin, fashinglerin, terörizmin, sahte lâhırların alevden kollarına attılar kendilerini ve onların ellerinde birer oyuncaktan farksız oldular...

Ruhun ebediliğine ve öte dünyaya olan inançsızlık ile «eşya»nın tahakkümü altında ezilen insan ruhunun tepkisi ar- bu olabildi...

Batılı toplumların büyük, fakat boş bir gururla tatlı oldukları «uygarlık kurma» görevini başardıklarını söyleye çıkarmaktan başka bir işe yarıyacak mıdır?

Evet, ortada belki bir uygarlık olduğu imajını verer göz kamaştırıcı görüntüler vardır... Ama bu maddenin, eşyanın uygarlığıdır... (!)

Ve nötron bu olağanüstü uygarlığı (!) daha çok ortadan çıkarmaktan başka bir işe yarıyacak mıdır?

Batının otobanları, gökdelenleri, stadyumları, diskotekleri, müzikholleri muhteşemdir muhteşem olmasına, ya buralarda dolaşanlar robotlardır, kadavralardır, sadece...

Sevgisiz, acımasız, şevksiz, amaçsız robotlar, kadavralar...

Dünyaya hakim gibi görünen insan değildir Çağ'ımızda, eşyadır...

İNSAN HAKLARI, ÖZGÜRLÜK POLONYA V.S.

Ahmet KANYILMAZ

1.2.1982 günü akşam Batı, bütün teknik imkânlarını kullanarak —uydular aracılığıyla— üç milyar insanın izleyebildiği bir TV programını yayınladı. «Bırakın Polonya Polonya olsun...»

Sovyetler'in Polonya'ya yaptığı dolaylı müdahale, dünyanın belli başlı liderlerinin, sanatçıların ağzından süslü cümleler ihtiva eden konuşmalarla, jestlerle dile getirildi, bütün bir Batı insanlık —hür insanlık— Polonya'nın yanında yer almaya, «dayanışma-ya çağrıldı».

Böyle bir girişim elbette güzeldir, insanlık adına kıvanç verici bir davranıştır.

Bugün Polonya halkının mazlum, çaresiz, meşakkat ve ta... içinde kavrıldığını biliyor, acılarına saygı duyuyoruz...

Fakat bugün yeryüzünde Polonya kadar hatta Polonya'dan, Polonyalı'lardan çok daha acıklı durumda olan insanlar, uluslar olduğu nasıl görmezlikten gelinemez, gelinemez...

İşte bu düşündürücüdür...

İşte Afganistan... Üç yıldan beri, Polonya'yı acılar içinde bırakan aynı emperyalist güçlerin emellerine evet dememek için onurla direnen ve 600.000 şehid veren yiğit Afganistan...

Bugüne kadar «hür dünya», «insan hakları»nın ve «özgürlüğün» bu kadar saygıyı, ve coşkunu savunucusu, koruyucusu olan «hür dünya», kamuoyu oluşturmada bu kadar usta olan «hür dünya» nedense Polonya'nın dışındaki çılgınlara kulaklarını tıkamış görünmektedir...

Ve işte Filistin... İşte İran... Niçin İran'ın «İran», Filistin'in «Filistin» olmasına izin verilmiyor? Niçin? Onlar da en az Polonyalar kadar özgürlüklerine düşkün insanlardır.

Niçin onların da «dayanışma» saygı duyulmuyor? Onların «dayanışmaları» da dünya kamu oyu önünde dile getirilmiyor?

TV ekranlarında dünyaya özgürlük türkülerini söyleyenler, tu... rsklı lehr edenler, İran'ı da, Afganistan'ı da, Filistin'i de, Kamboçya'yı da, Moro'yu da, Eritre'yi de, Suriye'yi de... Orta-Doğu'yu da... hatırlatmalı, hatırlatmalı değil midirler...?

Ancak o zaman «özgürlük» ve «insan hakları»na olan saygılarında, çabalarında samimi olduklarına inanabiliriz.

Yeryüzünde aç, çıplak, medeniyetin —nasıl medeniyetse— her türlü sosyo-kültürel, sosyo-ekonomik, teknik imkânlardan uzak, yoksun milyonlarca insanı da düşünmeli değil miyiz?

Madem insanlar arasında bir «dayanışma» söz konusu, o zaman bu yeryüzündeki bütün mazlumlar ve ezilmişler için yapılmıyor sa'ne anlam ifade edebilir...?

İnsanlığın seviyesini yükseltmek barış, kardeşlik ve huzur içinde idil bir dünyada yaşamak istiyor...ak tek tarafı değil, çok yönlü ve sağlıklı düşüncelere ve duygulara bağımızda ve kafamızda yer vermek durumundayız zorundayız.

Sirk ve Dünya

Ahmet KANYILMAZ

Geniş toprak alanda dev çadırlar kurulmuştu. Bazıları rengarenk boyanmış, üzerine yazılar yazılmış garip çadırlardı bunlar... Ellerinde kocaman zillerle iri yarı palyaçolar, gayretli çağırıklar halkı büyük gösterilerin, görülmemiş hünelerinin sergileneceği sirket davet ediyorlardı.

Ve bu işte başaralı oldukları, insanların şebek şebek onlardan yana akın etmelerinden anlaşılıyordu.

Esas gösterilerin yapılacağı büyük çadırın içi, dışından daha gösterişli daha muhteşemdi... Uzun, çok uzun sağlam direklerle yükseltilmiş tavandan seyircilerin çoğunun görmediği türlü türlü aletler sarkıyor du.

Çocuk, çocuk, genç, yaşlı her meslekten, her kültürden seyirciler içiçe geçmiş çemberler şeklindeki kat kat kanepelerde yerlerini aldılar ve gösterilerin başlamasına dört gözle, sabırsızlıkla, heyecanlı bekleme ye başladılar...

İşte şimdi, yarı çıplak kadınlar, ormanların vakur saklıları dev fillerin, üzerlerine binmişler—daha doğrusu bindirilmişler—pistin çevresinde firdosayı düşünüyorlar ve olma dık davranışlarla onları gültünç duruma düşürüyorlardı...

Bir ara —aniden—ortaya çıkan yüzü gözü boyalı, tombul, tombul, palyaçolar içleri kan ağlasa da, bir bir türlü şaklabanlıklar yapıyorlardı geniş değirmen alanda... Çıçakla kah kahalar yükseliyordu seyircilerden dalga dalga...

Ya atlıca, o asli atlıca yapılanlar reva mıydı? Eğer az olsun dünya biliyor, düşünemebiliyorsa yazı yüreğimize acıyla burkulurdu olanlar karşına da...

O hürriyete aşık hayvanlar, nasıl nasıl oluyordu da bu kadar horlanıyor, hırpalanıyordu... İnsan dayanamazdı bu hakarlığa...

Sonra hünerele akrobatlar, cambazlar bir bir çıkıyorlardı ortaya... Yüksek trapezlerde, trampellerde, tellerde, merdivenlerde... koyuyorlardı ustalıklarını ortaya...

Ve binlerle binlerle seyirci karış karış açılmış ağzaları, gümbür gümbür yürekleriyle, alkış tutuyorlardı onlara...

Söyleyin şimdi; Düny bu, ya da buna benzer bir sirkten farkınıydı...

İkiz Kuleler, Pentagon vs.

11 Eylül 2001... Dünya insanlık tarihine unutulması mümkün olmayan bir tarih olarak düşmüştür, düşürülmüştür.

Çağımızın "süper gücü" olarak lanse edilen -benzeniz hiç de öyle olduğunu sanmıyorum- ancak içi boş, acımasız, adaletsiz bir uygarlığın (modernizmin) simgesi olan ABD'nin kibrirli "dünya kenti" NewYork'daki Dünya Ticaret Merkezi'nin biri 412, diğeri 414 mt. yüksekliğindeki mühendislik harikası binalarıyla, başkent Washington'daki Pentagon (Milli Savunma Bakanlığı ve Müstemlakat) terörist saldırılar olarak görülen ama "savas" boyutlu hava saldırıları olan saldırılar sonucunda büyük hasara uğratılarak ikiz kuleler tamamen çökerilerek olağanüstü bir mal ve can kaybına sebebiyet verilmiştir.

Dünya bu dehşet verici olayları a filmle rin de nasıl çekildiği de tartışılabilir bir kanudur bütün boyutları ve safhalarıyla, çağımızın modern iletişim araçlarından, tükleri diken diken seyretti!

Yeryüzünün çağımızda en gelişmiş ekonomik, siyasal, askeri ve ekonomik gücü olan ABD'nin böyle hiç beklemediği belki de beklemediği ama önemsemediği, üzerinde durmaya tenezzül etmediği dev boyutlu saldırılarla beyninin ve kalbinin ağır yaralar alması, birkaç saat içinde şoka girmesi nasıl açıklanabilir?

Hiçbir art niyet beslemeden, "ABD'nin başına böyle bir şeyin gelmesi kaçınılmazdır", demek yanlış olmaz sanırım.

İnsan şu atsözlerimizi hatırlamadadan edemiyor;

Men dakika dukkal Etme bulma dünya- si...

Ne ekersen onu biçersin... vb.

ABD, ilk bakışta göze çarpan görkemli, zenginliğini, refahın yanından, korkunç bir sefaletin pençesinde kıvranan insanların da uygar (!) ve garip ülkesidir!

Yıkılan yıkılmayan muhteşem gökdelenlerin hemen yanbaşıda özellikle Manhattan'da sefalet içinde yaşam savaşı veren insan kitlelerinin olduğu bilinmektedir.

ABD, yalnız kendi halklarına değil, dünya halklarının da büyük bir kesimine belki tamamına yıllardan beri haksızlık etmekte, akıl almaz bir manhika, "ben iste diğimi yaparım, yapma hakkına sahibim, kimseye hesap vermek zorunda değilim..." psikolojisi içinde hareket etmekte, bunun doğruluğuna inanmakta, inandır maya çalışmakta, dümen suyundan çıkan, çıkmaya yeltenenlere karşı hiç de hoşgörülü ve anlayışlı (demokratikçe) davranmamaktadır.

"Onlara; "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın" dendiği zaman "Biz sadece düzenlileriz" derler. İyi bilinki, onlar bozgunculardır,

ması demektir.

Süper Güc'ün bile çaresiz kaldığı olaylarda, saldırıya uğrayan binaları her yönüyle çok iyi bilen belki inşaatlarında görev alan ya da halen çalışan uçakları kullanabilecek kadar teknik bilgilerle donanmış, onları birer füzeye dönüştürerek göz kırpmadan ölüme gidebilen, "davasına inanmış" kimseler olabilecekları göz önünde bulundurulduğunda; suçluların yardımın için, içerde aramaları "en azından işbirlikçileri" daha manhika olmayacak mıdır?

Bu olaylarda teknolojinin öteki (çirkin-nefetli) yüzüdür görünen olanca korkunçluğuyla!

[Teknoloji harikası olan yapılar yine teknolojiyle yıkılmıştır.]

ABD'de, ülkesinin yönetiminden, yönetmelerinden pek de memnun olmayan kitlelerin "özellikle göçmenlerin" sayısı da gündem güne armaktadır.

Kendini dünyanın biricik efendisi olarak gören ABD, yalnız gezegendeki diğer uluslara (halklara) değil, kendi yurttaşlarından da bazılarına köle gözüyle bakmaktan çekinmeyecek, haz duyacak kadar büyüktür!

Şimdi köleler, mağdurlar, mazlumlara, mustazaflar (eğilenler, horlananlar) efendilerine (!) baş kaldırmışlardır!

Ama bu köleler, hep bilgisiz, çaresiz, güçsüz olarak bilinen, küçümsenen klasik köleler arasında çok akıllı, bilinçli, inançlı, kültürlü üstün bilgilerle donatılmış benlikler (modern köleler), zıvanadan çıkmış, artık çekilmez, dayanılmaz bir hale gelen şımarık ve acımasız efendilerine, kendilerine göre bir ders vermiş, vermek, biz de varız demek istemiş olamazlar mı?

Onüne geleni, aklına eseni terörist ilan eden ABD'nin yeryüzündeki terörist hareketlerinin gizli açık finansörü, ya da kişirticisi "özellikle Ortadoğu'da" olduğunu doğ başlarındaki çözümler bile döymüş olmalıdır.

Vietnamlılar, Japonlar, Koreliler, Filipinliler, Iraklılar, Libya'lılar, İranlılar, Filistinliler ve diğer halklar "dolaylı ya da dolaysız olarak" ABD'den az mı çekmişlerdir, az mı canları yanmıştır.

Sonunda bıçak kemiğe dayanmıştır. Bu arada, akıl almaz bir önyargıyla; hemen "İslâmi terör" kavramının ön plana çıkarılmasının da, korkunç bir bilgisizlikten "ya da kasıttan" kaynaklandığını belirtmekte yarar görüyoruz.

İslâm'ın Kutsal kitabı'nda; iki suçun cezası ölümdür. Biri terör, diğeri kasten adam öldürmek.

"Bir insanı öldüren, bütün insanlığı öldürmüş gibidir..." ifadesi de Kur'anî bir ifadedir.

Böyle bir dini "terörist" olarak damgası

Siyasal İslâm ve ötesi...

Son 30-40 yıldan beridir siyaset literatürüne giren-bunca kavram kargaşası yetmezmiş gibi sokulan-kavramlardan biri de "siyasal İslâm"dır.

Kurulan siyasi partiler siyaset arenasında yerlerini aldılar ve beklenmedik başanlara imza attılar. (Aralarında iktidara gelenler bile oldu.)

Ancak "İslâm" gibi büyük, evrensel boyutlu bir "dava"yı (misyonu) yüklemek için öne ve ortaya çıkan siyasi kadroların bu alandaki fikri/ruhi güç ve yeteneklerinin hiç de yeterli olmadığı-bugüne kadar alınan sonuçlara, gelinen noktalara bakıldığında-anlaşılmaktadır.

Siyasi kimliklerle ortaya çıkanların -gürünen-en belirgin farkları ünlü-daha doğrusu medyatik- olmalarıdır. Bir insanın iyi, güvenilir, sağlam bir Müslüman olarak kabul edilebilmesi için ünlü olması yeterli midir?

Büyük ihtimalle nefislerinin oyununa gelen bu benliklerin çoğunun makam, mansıp, ün, servet, küp doldurma peşinde koştuğurluklarını istedikleri kadar itiraz etsinler-hâlâ anlamayacak mıyız? Dikkatle bakarsak tutum ve davranışlarının onları ele verdiğini görebiliriz! Mahşer'e, Mizan'a, Duruşma'ya, Yargılama'ya inanan insanların davranışları böyle mi olur? (Fikir ve davranışlarındaki tutarsızlıklar...vb.)

Kaç tanesinin, ulusunun ve insanlığın düşünce ve duygu ortalamasını yükseltecek, fikir, duygu ve düşünce düzeylerini gösteren, kanıtlayan bir eseri (bilim, fikir, sanat, siyaset, tarih, ekonomi vb. alanlarda) vardır.

İslâm sadece siyasal bir oluşumdan mı ibarettir? Ne olur yanlış anlamayın! Müslümanlar siyaset yapmasın, suya sabuna dokunmasın diye bir düşünce-miz yok! Ama Müslümanlığın sırf siyasetten ibaret olmadığını da bilmemiz, bütün umudumuzu birkaç siyasetçiye bağlamamamız gerekir!

Unutmayalım ki Yüce Peygamber; "Peygamberlerin varisleri alimlerdir." buyurmuştur, siyasetçiler değil!

Yani en az siyasetçilerimiz kadar -hatta onlardan da fazla- alimlerimiz ve sanatçılarımızı önem ve değer vermeliyiz!

Sadece klasik bilgilerle yetinen, çağdaş bilgilerle benliklerini donatamayan siyasi kadrolar ve partiler İslâm'ın -ödevin vermeden- her zamana/mekana uyum sağlama (uyarlama) daha doğrusu

geçiremediklerinden, sık sık büyük gaffar, gereksiz ve anlamsız çıkışlar, hatalar yaparak "dava"larına ve onlara gönül veren, umut bağlayan inançlı kitlelere, bilmeyerek -belki de bilerek(!)- zarar vermediler, verdirilmediler mi?

Kişisel başan endişeleri -ya da Allah'ın koruması birilerine şirin görünmek uğruna- İslâm'ın yüce buyruklarını (presipillerin) eğip bükenler, bunun bir gün sonuçlarına da katlanmak zorunda kalacaklarını unutmamalıdır.

Sonra İslâm'a -dolayısıyla insanlığa- hizmet etmek için siyasi parti kurmak şart mıdır?

Yoksa ikbal, şan-şöhret, servet gibi göz kamaştırıcı (!), gönül çürütücü, dünyalık çıkarlar peşinde koşan illetli (tutku-lu, muhteris) ruhlar için bir basamak mıdır, araç mıdır?

Bilgisiz, zavallı, ufuksuz ama saf, iyiyetli kalabalıklar aradıklarını bulamayanca, şaşkınlık, umutsuzluk, öfke burçaçlarında çırpınmaya başladıkları halde onlar peşlerine takılacak basiretsiz kimseleri -nasılsa, her zaman bulmaktadırlar.

Oysa kitlelerin umutsuzluğa, şaşkınlığa düşmelerine hiç gerek yoktur!

Asıl umutsuzluğa ve şaşkınlığa düşmelerine şaşmak gerekir!

Kasıtlı olmasa bile akıl almaz bir mantıksızlık -belki küstahlıkla- İslâm'ı temsil etme iddiasında bulunan -ya da öyle bir havaya girmiş görünen- bir siyasi partinin kapatılmasıyla yalnız toz kadar yeryüzü adlı gezegencikte değil, bütün evrenlerde/antievrenlerde geçerli ve yürürlükte olan İslâm'ın sona ereceğini, erdiğini, erdirileceğini falan sanan, üzülen, ya da sevinen alıkların sevinciler de üzüntüleri de Yüce Yargılama'da değerlendirilecektir.

Son olarak çok beğendiğim -sizlerin de beğeneceğini umduğum- bir Çin atasözünü burada anmakta yarar görüyorum.

"Küçük insanların gölgeleri büyük oluyorsa orada güneş batıyor demektir."

Ülkemizin ve insanlığın, "Büyük insanların büyük gölgelerinin de büyük görüldüğü" kutlu şafaklara kavuşma umut, dilek ve arzusuyla dalu olarak herkesi yeni bir çağı, ışık ve Barış Çağı'nı başlatmak üzere kollarını sıvamaya bütün beyin ve ruh güçlerini ortaya koymaya çağırıyorum.

Selâm olsun Barış ve Işık Çağı'nın kucucuları yüce ruhlara, beyinlere!

Selâm olsun Barış ve Işık Çağı'nın er-

Soykırımcılar... Ahmed Kanyılmaz

Son günlerin öne çıkan -çıkarılan- en gözde gündem maddelerinden biri de Fransız Ulusal Meclisi'nde kabul edilen "Ermeni Soykırımı Tasarısı"dır.

Avrupa'nın, Avrupalı'nın bu tür tutum ve davranışları Türk ve dünya kamuoyunun pek de yabancıları olmadığı olaylardandır.

Kıvılcımı ilk önce ABD çakmıştır. Aslına bakarsanız birbirlerinden pek farkları yoktur. Bunu onlar hep yapmıştır, yapmaktadır, yapacaklardır...

Sonra sıra İngiltere'ye, Rusya'ya, ötekine berikine gelecektir.

Onlara yaraşan da budur. Yapmazlarsa şaşarım!

Aman ya Rabbil Hele siz soykırım iddialarında bulunanlara bir bakın! Tencere dibin kara, seninki ben-den karal!

Amerika yıllarca süren güney-kuzey savaşlarıyla kendi halkını birbirine kırdırmadı mı, tüketmedi mi?

Orijinal, az bulunur bir medeniyetin, temiz bir yaşamın temsilcileri olan Kızılderili kabileleri Amerika'nın açmasıza soykırımına uğramadı mı?

Nagazaki, Hiroşima ve Vietnam zaferleri (!) de ABD'nin yakın tarihini önünç sahifeler değil midir?

Fransızlar Cezayir'de bir buçuk milyon masum Müslümanın canına kıymadılar mı?

Almanya'da Hitler, İtalya'da Mussolini, Romanya'da Çavuşesku... Baş ideallerini gerçekleştirmek için Avrupa'yı kan gölüne çevirmediler mi?

Yakın tarihte Bosna-Hersek'te, Somali'de, Falkland Adaları'nda... alanlar kolay kolay unutulabilir mi?

İngilizler, Almanlar, Portekizliler, İspanyollar kurdukları sömürge imparatorluklarıyla Asya (Hindistan, Uzak-Doğu) ve Afrika halklarının kanını sütlük gibi emdiler, yeraltı, yerüstü zenginliklerini yağmalayarak bugünkü uygarlıklarını gözyaşı ve kan üzerine kurmadılar mı?

Rusya'nın Kafkaslar'da, Sibirya'da, Balkanlar'da hatta Orta-Doğu'da, Asya'da, Anadolu'da oynadığı oyunlar, kazandığı zaferler (!) unutulur cinsten midir?

Bütün bunlar insan haklarına tecavüz, soykırım olmuyor da, Türkiye'nin vaatmediği bir suçu vaatmiş

genelde geniş halk kitleleri arasında hergeçen gün artan bir yoğunlukla kabul görmesi, yaygınlaşması, Hristiyan ve diğer gayrimüslim topluluklar içinde sosyo-politik, sosyo-ekonomik, sosyo-kültürel bir güç olarak belirginleşmesi ve yanlış bir bakış ve düşünüşle tehlike olarak görülmesi ve algılanmasıdır.

Çünkü onlar, araştırarak, inceleyerek bütün boyutları ve kurumlarıyla özümseyerek doğru ve gerçek İslâm'ı öğreniyor ve yaşıyorlar. Bizim gibi atadan kalma, kulaktan dolma bilgi kırıntılarıyla kırık-dökük yarım yamalak, yamru-yumru bir Müslümanlık değil onlarınkil.

Bir de madalyonun öteki yüzü vardır.

Devletler ve uluslar insanlık ailesi içinde saygın ve seçkin bir yer almak istiyorlarsa, siyasal, sosyal, kültürel (fikir ve sanat), bilim-teknik, ekonomi... alanlarında en az çağları düzeyinde olmaları gerekmez mi? Türkiye bu açıdan bakıldığında ne konumdadır?

Üzülerek ifade etmemiz gerekir ki; Türkiye-devlet ve toplum olarak-sosyal kültürel, siyasal, ekonomik, bilimsel, teknolojik... alanlarda arzu ettiğimiz düzeyde değildir.

İnsanı kahreden bir düzeysizlik, çürümüşlük, kokmuşluk... Ülkemizi tepeden tırnağa sarımsı durumdadır. (Parti bağınazlığı ile gözleri-dahası yürekleri körelenenler dışında bizi kimsenin karamsarlıkla suçlayacağını sanmıyoruz.)

Eğer gerçekten güçlü ve saygın bir devletimiz, yüksek kültürlü, iyi eğitilmiş, erdemli bireylerden oluşmuş bir topluluğumuz (ulusumuz) olsaydı, Amerika, Fransa, İngiltere vb. devletler değil bizi aşagılama, suçlamak cesaretini göstermek, parmaklarını bile oynatamazlar, istemeseler de önümüzde saygıyla eğilirdi.

İşte bu yüzden bizim onlara öfkelenerek günübürlük yaptırımlar uygulayacağımıza, "misilleme" yoluna gideceğimize, kendimize çeki-düzen vermemiz, yönetenler ve yönetilenler olarak Çağ'ın standartlarına hatta üstüne yükselmeye çalışarak, insanlık ailesi içinde saygın ve seçkin bir yere sahip olmamız daha yerinde ve akıllıca olmaz mı?

Son sözü, sözlerin en azelinesi söy-

METAMORFOZ

17.03.1981

Ahmet Kanyılmaz

**Dünya'da bir şeyler oluyor,
Dünya kabuk değiştiriyor, dünya
öz değiştiriyor.**

**Uzun, çileli ömrü boyunca yıkıcı,
yıpratıcı hatıraların etkisiyle ruhunda
ve bedeninde açılan yaralar, kutlu bir
el bir soluk dolaşmışçasına onanı-
yor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Buruşuk, solgun yüzü, cildi, da-
ralarına yürüyen Vahyin ışık-ales
kanyla caplanıyor, geriliyor, parlıyor,
güzelleşiyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
«Lâüâheillallah» iksirinin aktığı
sebillerin önünde sonsuz kuyruklar olu-
şuyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Sanki şimdiye kadar hiç duyma-
dığı sesleri, hiç görmediği şeyleri duyar
görür gibi ürperiyor, derlenip toparla-
nıyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Yüzyıllardır uyuduğu uyutulduğu
zoraki uykusundan uyanıyor, üzerindeki
ki tozu, toprağı silkererek ağır ağır doğ-
uyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Onun uyanması ve doğrulmasıyla
döğegünde yorganında cirit atan pire-
ler, fantezi çizimciyecekler cil, yavrusu**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Yeni bir yörüngeye, bir iklimine, bir
konuma girmişcesine değişiyor...**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Meydanlardan, kubbelerden, reva-
lardan havalanan, kafeslerden kurtu-
lan sonsuz güvercin, kartalları, kurtla-
rı, akbabaları, yarasaları tovalıyor, ke-
valiyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Göğüslerindeki gizleyecek for-
mülleri artık tükenenler, korkunç bir
mağlubiyetin ezikliğiyle, utançıyla, hu-
syla, hazımsızlığıyla yıkılıyor, cüceleş-
yor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Ağaçların dallarında kurtlanan, çü-
rüyen meyvelerin dökülmesine artık
engel olunamıyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Mumdan payandalarla güzellikle ar-
vada tutulmaya çalışılan putların, Tev-
hid'in solukları karşısında daha fazla
dayanamıyacıkları gün gibi aşklar gö-
rülüyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Mukadder sona doğru ilerlerken
yaradan'ına layık olmak için kendini
yeniliyor.**

**Dünya'ya bir şeyler oluyor...
Dünya öz değiştiriyor, dünya ka-
buk değiştiriyor...**

**Dünya'ya birşeyler oluyor...
1 Muharrem 1401'den beri bu de**

Çağımız insanının açmazları (1)

Cağımız ve insan... Zaman ve insan... Zaman/uzam gibi, etle, tırnak gibi birbirini tamamlayan, birbirine bağımlı olan-ya da öyle görünen- iki eleman, öge...

Çağ mı-zaman mı- insanı yapar, şekillendirir, insan mı-zamanı, çağını, çağları... Ya da hangi şartlarda zaman insanı oluşturur, şekillendirir, yönlendirir...

Ve bütün sonuçları ne olur?

Aslında insan yapamadığı, üstesinden gelemediği şeyleri yapıyor görünür, ya da bu havayı vererek (bu havaya girerek) kendini -ve başkalarını- güçlülüğüne inandırmaya, kendini kanıtlamaya çalışır. Böylece birçok komplekslerinden kurtulduğunu, kurtulacağını sanır. Oysa buna hiç gerek yoktur. Ölçüler, koordinatlar, evrensel yasalar, sınırlar açık, net ve kesindir.

İnsanın yapabileceği işler de bellidir, yapamayacakları da...

Yüce Yaratıcı'nın Ölümsüz Kitabı'nda; "Yapamayacağınız şeyleri niçin söylersiniz!" (1) buyurarak, bu ebedi gerçeği çarpıcı bir biçimde ortaya koymuştur.

Şimdi bir insan çıkıp, ben ölüyü diriltirebilirim, güneşin, himalayaların yerlerini değiştirebilirim, denizleri tatl suya çevirebilirim, tek parmağımla 100 kg. kaldırebilirim... dese gülünç olmaz mı?

Ama aynı insan sestten bir kaç misli hızla giden uçaklar, 300-500 km/sat hız yapan trenler, aya, gezegenlere, uzayın sonsuzluklarına giden gemiler, uydular, androidler, bilgisayarlar, gökdelenler, asma köprüler vb. yaparım, yapıyorum dese normal karşılarız.çünkü doğruyu söylemektedir, mantıklıdır.

Çağ [20. yy] insana yeni değerler getirmiştir kuşkusuz. Ama olumsuz olanlar, olumlu olanlardan fazladır.

Bilgisayarlar, gökdelenler, televizyonlar "kız gibi" arabalar, iletimdeki, uzay teknolojisindeki, tıbdaki baş döndürücü gelişmeler yanında, atom, nötrön, hidrojen, savaşlar, terör, yolsuzluklar, artık birer sektör haline gelen pornografi, mafya... İnsani değerlerin (sevgi, merhamet, inanç, fedakarlık, affedicilik, cömertlik, sabır, güven, dürüstlük vb.) yitirilmesi büyük bir çürüyüş ve erozyon söz konusudur.

İnsan'a öncelikli olarak hangileri gereklidir?

Önemli olan Çağ'ın (zamanın) getirdiği değerler, ölçüler değil, bu değerlerin, ölçülerin "insan"ın üzerindeki etkileridir olumlu, olumsuz yönleriyle...

Ne yazık ki Çağ, insanı "insan"dan gayri herşeye benzetmiştir. Ruhunu, bedenini yok pahasına satın almıştır.

O insan ki Kutsal Kitab'ın ifadesiyle "ahsen-i tokvim" (en güzel şekilde yaratılmış)dır, "esref-i

Kendisini yok pahasına pazara çıkaran, ömrünü tutkularının, yarattığı putların, milerin peşinde lüksten, çürüten insan!

Kötülükle, iyilik, karanlıkla aydınlık, dorukla uçurum arasında, kötülüğe, karanlığa, uçuruma daha yakın, iyilikle kötülük arasında iyilikten daha uzak, yaşkın, umarsız, kararsız çırpınan, çırpındıkça balan insan!

(1):Saf Suresi (61),A:Z

Evet Çağ İnsana Ne Vermişti? (2)

Nötron, hidrojen, atomdan, lazerden güçlü radyo, tv, bilgisayar, gazete, dergi, kitap, klip, broşür, bant, CD -topyekün medya araçlarıyla (silahlarıyla) -olumlu olanları bir yana- insanın "insan"lığını acımasızca bombardımana tutan yüreğinde, beyninde -ve ruhunun derinliklerinde- bilerek bilmeyecek derin yaralar açan çağ...

Paris'inle, Londra'nla, Roma'nla, Los Angeles'inle, Las Vegas'ınla, Washington'unla, Bangkok'unla... Doğrusu Sodom'u, Gomorra'yu, Pompei'yi, Lut'u... Aratmıyorsun...

Hele hele inaçla, inananlarla, düşünceyle düşünenerle aran hiç iyi değil...

Onlara karşı olan önlenmez hıncını hazımsızlığını, öfkeni, kinini, anlayışsızlığını, nefesizliğini, duyarsızlığını, hoyratlığını gördükçe güneş bile utancından altın yüzünü ağır perdeler ardına gizlemeye çalışıyor sık sık...

"Çağdaşlık"tan ve "insanca yaşamak"tan söz edenler bunu başaramadıkları gibi, çağlar üstünde "mü'mince" yaşamak gibi bir olgudan da habersiz görünüyorlar.

Bu öylesine, yüce, yalın, temiz, onurlu bir hayattır ki, "çağdaş" ortamda sözü bile edilmeyen; -ya da sadece sözde kalırlar, adalet, kardeşlik, sevgi, özveri, sevecenlik, iyilik, mertlik, iffet, haya, takva... Bu zaman/mekân kuşağında/ikliminde ekmek, hava, su, giyim-kuşam gibi gündelik vazgeçilmez gereksinimlerdir.

İnsan fitratına (doğal yaratılışına) en uygun olan da böyle bir yaşayış tarzıdır. Kendi kendisiyle ve çevresiyle barışık pozitif enerji taşıyan ve yayan bireyler ve toplumlar insanlık değerlerine bir şeyler katabilir ve daha ileriyeye götürebilir ancak...

Acaba insanlık tarihinde çağımız kadar modern-ilkel bir çağ var mıdır?

Modern evlerdeki onca modernizme, konfora ve lükse rağmen doğru-dürüst bir kitapçık kaçında vardır, ya da bir süsten öteye geçmekte midir? Bu kitapları konkenden, partiden, televizyondan, abur cubur zevklerden... Okuma fırsatı bulanlar var mıdır?

En modern evlerde oturanlar en modern araçları kullananlar, aynı zamanda erdemli midirler? İnsanı "insan" yapan değerleri koruyabilmekte midirler?

Çağımız insanının açmazları -öyle sanıyoruz ki- diğer çağlara oranla -nitelik ve nicelik olarak- çok daha büyüktür...

Çağımız insanının en belirgin açmazları inançsızlık, hoşgörüsüzlük, sevgisizlik, kimliksizlik, savurganlık, iletişimsizlik, dengesizlik, sorumsuzluk, doyumsuzluk (açgözlülük), üretkensizlik, yüzeyselliktir...

Bunları aşmak, olumlu bir tutum ve davranış içine girmek, "insanlaşmak" için de fazla bir çaba harcadığımızı söyleyebilir miyiz?

İnsanın açmazları aynı zamanda çağın açmazlarıdır.

Eşya ile insan arasında -bilerek bilmeyecek- oluşturulan korkunç yıkıcı, yıpratıcı uyumsuzluk, insan hayatını, normal, sade, yalın, derin, huzurlu, dingin bir yaşayış tarzını bozmuş, allak-bullak etmiştir.

İnsan hiçbir çağda eşyanın -makinenin- bu kadar tutsağı, oyuncuğı durumuna düşmemiştir, düşürülmemiştir.

İnsan çağa verdiklerinin karşılığını çağdan fazlasıyla almakta, ektiğini biçmektedir.

Kimsenin kimseden yakınmaya hakkı yoktur!

İnsanoğlu modernizmden medeniyete, duyarsızlıktan duyarlılığa, insandılıktan, insanlığa, lüksten, konfordan, gösterişten, kibirden sadeliğe, doğallığa, yüzeysellikten derinliğe, küçük savaştan (nefsiyle yapacağı) büyük savaşa, kimliksizlikten kimliğine (özbenliğine), inançsızlıktan inanca, doyumsuzluktan (açgözlülüğten) tokgözlülüğe, savurganlıktan tutumluluğa, sevgisizlikten sevgiye, tutkuların tutsaklığından tutkusuzluğun özgürlüğüne, dengesizlikten dengeye, iletişimsizlikten iletişime... Göç etmedikçe (dönmedikçe) ilerlemeyle gelişmeyi birlikte sürdüremedikçe, aradığı huzura, mutluluğa, "insanca" yaşamaya asla ulaşamayacak, makinenin (kontROLSÜZ bilim ve teknolojinin) acımasız dilleri arasında en ufak alımlardan, çözümlerden...

Sosyete

● zellikle halk arasında -birçok şey gibi- yanlış anlaşılabilir, değerlendirilen bazan özentî, imrenme, bazan nefret, tiksinti gibi duygular uyandıran kavramlardan biri de "sosyete"dir.

Kültürlü -az gelişmiş- toplumlara istenilen, planlanan herşeyi kabul ettirmek kolaydır.

Egemenlerin toplumlara şekil ve yön vermek, istedikleri gibi yönetmek için başvurdukları yöntemlerin başında kavram karmaşası ve kaos gelmektedir.

Türk toplumu -hele son 10-15 yıldır- buna eşsiz ve çarpıcı bir örnek oluşturmaktadır.

Toplu iletişim araçlarını (TV, radyo, sinema, internet, gazete, dergi, Cd, vb.den oluşan medyayı) ellerinde bulurduran -ne yazık ki pek de iyi niyetli oldukları söylenemeyen- güçler, toplumu şekillendirecek ve yönlendirecek yöntemleri çok iyi bilmekte, kullanmakta, canlı, cansız argümanlarıyla devreye girerek bu ulusal, bu kutsal(!) görevlerini -politikacıların da bir kısmının destekleriyle- büyük bir başarıyla yerine getirmektedirler.

Ulusumuzun aldığı son şekil, bunun en açık seçik kanıtıdır.

Hemen hemen bütün kanallarda ve yazılı basın/yayın organlarında değişik adlar altında, ama aynı amaca yönelik, 1000 yıllık sağlam, köklü kültürümüze yozlaştıracak, çürütecek programlar, oyunlar düzenlenmekte, sergilenmektedir.

Bu programların vazgeçilmez malzemeleri -özür dilerim ama başka bir kelime aklıma gelmedi- bir kaç abuk-sabuk şarkı ezberlemekle ünlü sanatçı(!) oluveren yeni yetmelerle, sonradan görme, cebî üç kuruş görünce ne yapacağını şaşırın, medya [daha doğrusu, magazin basın/yayını] tarafından "sosyetik"(!) diye adlandırılanlardır.

İnsan onları -ibretle- seyrettikçe, toplumun genellikle genç kesimlerinin etkilenmeleri, hatta örnek almaları, özenmeleri gerçeğine de tanık oldukça kahroluyor.

Oysa "sosyete" öyle ucuz -ya da pahalı- barlarda, tavernalarda, diskoteklerde, meyhanelerde boy gösteren, berbat bir müzik(!) eşliğinde sabahlara kadar ter ter tepinen, tıka basa yiyen/içen, ahmakça ve çalgınca tüketen, bel kırıp gerdan büken, göbek atan, doğtarak insanlıktan çıkan -kültür düzeylerini açıkça belli eden- dejenere yaratıklar topluluğu olmaz, olmanalıdır.

"Sosyete"nin sözlüklerdeki anlamları:

Meydan Larousse'da; Sosyete. Esk. 1. Topluluk, toplum, cemiyet. 2. Toplumun kibar, zevkli, zarif olmayı bildikleri kabul edilen insanlardan oluşan kesimi. 3. Bu kesimin yaşama biçimi. 4. Yüksek sosyete; Seçkinler, ileri gelenler, gösterişli (genellikle evrensel ahlak kurallarına uygun olmayan) bir yaşama biçimi sergileyen topluluk.

Oxford Sözlüğü'nde; (Society): 1. Toplum, cemiyet, topluluk. 2. Sosyete, kibarlar ve zenginler sınıfı. 3. Arkadaşlık, dostluk, sohbet. 4. Dernek, kulüp, cemiyet.

"Sosyete" de olmazsa olmaz en az iki unsur gereklidir; Yüksek kültür ve soyluluk. Yani ağırbaşlılık, ölçülülük (midal), cömertlik, alçak gönüllülük, sadelik, yüce gönüllülük vb. (Varlıklı olmak olmazsa olmaz bir unsur olmasa da, olursa iyi olur.)

Ye böylesine seçkin değerlerle donanmış bir topluluk (cemiyet) oluşturan benlikler toplum(lar)a her yönleriyle örnek olan sosyal, kültürel etkinliklerle büyük, kalıcı hizmetler sunan değerli kimliklerdir, kişiliklerdir. En azından öyle olmalıdırlar.

Bu açıdan bakılınca Türkiye'de -hatta dünyada- kaç kişi, ya da kaç aile bu ölçülere uymaktadır?

Belki İngiltere'de, İtalya'da, Rusya'da, Fransa'da, İspanya'da, ya da Türkiye'de bir kaç aile bulunur.

Yoksa takip takıştırın, don paça dolaşın, zamanını (ömürünü) havuzlarda partilerde, alış-verişte geçiren -daha doğrusu tüketen- "sosyetik" diye kasıtlı kasıtlı ortalarda dolaşın, kültürüne, sanatına, halkına yabancılaşın, tepeden bakan, kibirdirinden, cakkalanından, tafalarından yanlarına varılmayanların tutum ve davranışlarına bir bakın, kararınızı verin!

Aslında medyanın yanlış, bilimsiz -beki de bilinçli- haberleri ve yönlendirmeleri, gerçekten bu boyutları ve özellikleri taşıyan bireyler ve aileler hakkında toplumda yanlış izlenimler ve tepkiler doğmasına sebep olmakta, gerçek soylular ve görgülülerle, soysuzlar ve görgüsüzler birbirlerine karıştırılmaktadır!

Belki dünyanın hiçbir ülkesinde olmadığı kadar bir sosyal, kültürel (dili ve yaşam tarzıyla), siyasal, ekonomik çalkantı ve karmaşa içine düşen, düşürülen ulusumuz, sevgisiz, acımasız, saygısız, bencil, madenin kulu kölesi, manasız, kimiksiz, yan çlgın, yorgun, bezgin, her an patlamaya hazır, şizofren bir toplum olup çıkmıştır.

İnsanda sağduyu yeteneğini geliştirerek, doğru bakmasını, doğru görebilmesini, doğru kararlar vermesini sağlayacak en emin yol sağlam bir ulusal ve evrensel kültür ve kimlik edinmektir.

Yani topyekün insanın sağlıklı eğitimidir, öğretimidir.

Kültürlü kimliksizlik, kimliksizlik güçsüzlük, güçsüzlük çaresizlik, çaresizlik tutsaklık, tutsaklık utanç ve karanlıktır.

Bugün -ne yazık ki- toplumumuzun baskın bir çoğunluğunun içinde bulunduğu durum budur.

Bu durumu -iyiye doğru- değiştirmek için pek çaba harcadığımız da söylenemez!

Sağlıklı, aydınlık, mutlu geleceklere biran önce kavuşmak umut ve dileğiyle herkese gönül dolusu selamlar, selamlar, iyilikler...

28.11.1983

KÖTÜ BİR ADET

Ahmed KANYILMAZ

PINAR Yayınevi güzel, onurlu hizmetini sürdürüyor... Ve son olarak İslâm'ın kültür cephesine bir ağır top daha yerleştirdi.

Çağımızın önde gelen düşünürlerinden -ve asıl önemlisi- mü'minlerinden Roger Garaudy'nin orjinal bir çalışması bu: Siyonizm DOSYASI.

Eser hakkında arka kapakta şunları okuyoruz:

"Dokunulmaz bir meseleyi ele alıyoruz. Siyonizm ve İsrail Devleti.

Bugün Fransa'da (yazarın ülkesi) Katolik inancı eleştirilebilir. Marksizm konuşulabilir. Allah'sızlık tartışılabilir. Milliyetçilik ele alınabilir. Sovyetler Birliği'nin rejimi yerden yere vurulabilir. Birleşik Amerika veya Güney Afrika'nın yönetim biçimleri suçlanabilir. Yahut anarşi veya monarşi taraflısı görünülebilir. Bütün bunları yaparken insan, normal bir tartışma veya çekişmenin ötesinde hiçbir rizikoya katlanmak zorunda değildir.

Ancak Siyonizm konusu ortaya çıktığında dünya bir anda değişmektedir. Bu çizgiden sonra düşünen insan, edebiyatı gerilerde bırakır ve "suç-ceza" alanına girer. Fransa'da 29 Temmuz 1881 tarihli bir yasa, bir insanı, bir etnik guruba, bir ırka veya belirli bir dine mensup olduğu için kötülemeyi yasaklamaktadır. Dolayısı ile İsrail devletinin politikasını veya siyasi siyonizmi konu edilen bir kişi, mahkeme kapılarında beklemeyi de göze almalıdır.

İsrail devletini temelden tenkit etme-dikkat edilsin temelden kelimesini kullandım, cinayet sayılabilecek şu veya bu, tek kalmış olaylar değil, yani siyasi siyonizm temeli üzerinde kurulmuş bir devletin iç mantığı incelemeye kalkışmak derhal "nazilik"le suçlanmanın ve neticede ölümle tehdit edilmenin en emin yoludur.

Bu araştırmanın yazarı böyle bir olayı bizzat yaşamıştır. Mahkeme takibine uğramış, "nazilikle" suçlanmış ve ölüm tehdidi almıştır."

Ve buna rağmen gerçekleri dile getirmekten çekinmeyen bu soylu müslümana gıpta etmemek, Allah razı olsun dememek, Allah'tan uzun, bereketli, onurlu daha nice ömürler lütfeylemesini dilememek mümkün mü?

Eser okudukça, satır-satır, sayfa-sayfa ilerledikçe siyonizmin insanlık için tarih boyunca nasıl ve ne büyük bir "musibet" olduğu dehşet verici boyutlarıyla gözler önüne serilmektedir.

Bu mükemmel çalışmasıyla yazar, Siyonizmin ne olduğu, ne yapmak istediğini, onunla mücadele etmek için neler yapılması gerektiğini çok çarpıcı bir dille anlatmaktadır. Eseri dilimize kazandıran Nezhir

ayrılmaktadır.

1. KISIM (Tarihi Efsaneler, Tarihi Haklar Efsanesi, İsrail Olayı, Çöl Efsanesi, Irk Efsanesi.) 2. KISIM (Siyonist Mitolojiden İsrail Politikasına, İsrail'in dış politikası: Genişleme, İsrail Siyasal Metodu: Devlet Terörizmi) bölümlerinden oluşmaktadır.

Bir de (sonuç) bölümü ile kitap son bulmaktadır.

"Sonuç" bölümünden bazı alıntılar yapmadan edemeyeceğim. Bizim tath su müslümanlarına ve bazı ülkelerin hürriyet ve barış ülkesi oldukları iddiasıyla besledikleri ahmakça hayranlık dolayısıyla örnek olur umuduyula...

"İsrail devletinin o yerleştiği yerde, ne tarihi, ne Kitab-ı Mukaddes'e dayalı ne hukuki, ne ahlaki hiçbir dayanağı yoktur. Irkçılığa, yayılmacılığa ve devlet terörizmine bağlı iç ve dış tutumu ona diğerleri gibi bir devlet, hatta çok sıkı bağlarla bağlanmış olduğundan daha ileri bir duruma sokar.

Arablara karşı davranışlarında en korkunç geleneklerini örnek aldığı Birleşik Devletler, vaktiyle Amerikan yerlileri ve siyahlar önünde aynı tutum içindedi. Amerika gündümüzde, Vietnam'da uyguladığı vahşet politikasıyla ve şu sırada Lâtin Amerika'da en kanlı diktatörlükleri "demokrasi" diye âleme tanıtmaya kalkışmakla tarihi geleneklerini sürdürmeye devam ettiğini ispat etmiştir." (Sh: 201)

"Uyuşturucu bir ideoloji ve bir seri vahşi terörist hareketlerden doğmuş bu devlet, sömürgeci batıların öldürücü baskısı altında illegal (hukuk dışı) bir Birleşmiş Milletler kararı ile yaratılmıştır. Bu devlet kendisini kendi gücü ile değil, fakat vaktiyle aynı yolu izleyen başlıklar gibi batıdan akan silâh ve para yardımı ile ayakta durmaktadır. (Bu yıl yapılan Amerikan yardımını hatırlayınız) Bilhassa dünya stratejisinde İsrail'i, Orta-Doğu'da kendi ileri karakolu sayan Birleşik Amerika bu ülkeye şartsız ve sınırsız destek sağlamaktadır." (Sh: 202)

Daha sonra yazar FKÖ konusuna değinmekte ve bazı önerilerde bulunmaktadır...

Eseri edinip her müslümanın mutlaka okuması gerekmektedir.

UFUKTA GÖRÜNENLER

09.06.1983

Ahmet Konyılmaz

Bugün çoğunluk, insanlığın, dünyanın gidişatından, ufukların karanlığından, 3. Cihan Savaşı'ndan, futboldan, sinemadan, mağazindeh, moda'dan, pornodan, atomdan, nötrondan dem vurmakta, sefahatin çelik pençeleri arasında "insan" olmanın hazzını 'yaşamakta' bütün çağlar içinde en uygar çağ olarak kendi kendini göklere çıkarmakta, bu gurur ve kibir gayyasına küçüldükçe küçülmekte, eridikçe erimektedir. "en şerefli yaratık" 'ır... En şerefsiz işleri yapmak için akıl almaz düzenlerle, zorlanmakta ve bu fiilleri kendisine "güzel" gösterilmektedir.

Insanoğlunun gidişatından endişe duyanlar ne kadar azsa, gününü gün etmeye çalışan ve yaşamayı günübirlik davranışlar manzumesine indir gayen büyük kalabalıkların çilginliğe varan "yaşam" biçimlerini hoş görenler o kadar çoğunluktadır...

Kimi "genç" olduğu için hayatın "zevklerinden", azami ölçüde istifade edeyim derken, kimileri de "yaşlı" olduğu için, "gençliğini ispat" gaffeti içersinde kelimenin tam anlamıyla 'rezilce' bir yaşayı sergilemektedir.

Yeryüzünde diskötekler, meyhaneler, stadyumlar, müzikhaller, dansingler, arenalar çoğaldıkça anarşi, kaos ve hapishaneler de çoğalmakta, adliye koridorları birbirlerine düşman olan, edilen talihsiz insan kalabalıklarının almamakta, dosyalar kabardıkça kabarmaktadır.

Bütün yerküreyi sonsuz örümcek ağları gibi saran kitle illet' 3 araçlarının etki alanlarının ulaşmadığı bir yer hemen hemen kalmamış gibidir.

Tropikal kuşaklardan kutulara, Avustralyadan Madagaskar'a kadar her renk ve kuşaktaki insanlar teknolojinin bu olağanüstü başarısından paylarını almaktadır.

Evet bu ilk bakışta güzel birşey, teknolojinin bir zaferi olarak görülebilir.

Öyledir... Ama kullanma şekli ve amacı böyle olursa o zaman insan ruhunda kapanmaz yaralar açan, atomdan da, nötrondan da, kanserden de, altından da korkunç kalıcı ve nesiller boyu etkili olacak bir virus olmaktadır.

Filmler, dergiler, gazeteler, mecmualar, kasetler, videolar insan ruhunu öylesine müthiş, öylesine acımasız ve bilinçli-bir bombardımana tutmuşlardır ki, evde, büro-da, caddede-hatta yatağında-bu bombardımana hedef olmaktan kurtulmak mümkün olamamaktadır.

Halinden o kadar memnundur ki, eşyanın cazibesine öylesine kapılmış, kaptırılmıştır ki, tek ölçü onun için artık 'tatlı hayat', 'şahane hayat' dediği, çalışmadan kazanıp, dayayıp döşediği evindeki eşyalar arasında kaybolup gitmektedir.

Sadeliği temizliği, insanca, barış, kardeşlik ve sevgi dolu bir hayatı insanlara sunan İslâm'ı din olarak benimseyen insanlar, toplumlar, milletler arasında da bu 'yaşam şekli' haka yaygınlık kazanmakta, itibar görmektedir. Bu iparçırı zayıflamakta olduğunun acı belirtilerindedir.

Bu virüsün çürütücü, öldürücü etkilerine ancak imam cevherinin paslanmasının önüne-Allah'ın büyük lutfu ve şahsi cehtleriyle-geçmeyi başaranlar karşı koyabilenler, direnebilenler gerçek müminlerdir...

Fakat bu saldırı öylesine büyük, amansız ve kesintisiz sürdürülmektedir ki, direnme gittikçe azalmakta, tehlike dehşetli boyutlara ulaşmaktadır, hem müslümanlar hem insanlık açısından...

Amerika'da, Rusya'da, Avrupa'da iniş ve çöküş başlamıştır.

2000 yılına kadar 3. dünya savaşı çıkmasa bile doğu ve batı blokları büyük iç patlamalara gebe görünmektedir. Böyle birşey gerçekleşirse insanlık yeni bir çağa bilirdir...

Bu çağın (Hiçri 15., Miladi; 21) 20.y.y.dan daha kötü olmasını gönülden arzu ediyoruz...

Ancak, Türkiye Cumhuriyeti'nin insanlık ailesinde her zaman olduğu gibi bugün ve yarın da layık olduğu seçkin yeri olmasını ve ebediyen yaşamasını isteyenler, geleceğin teminatı ve umudu olarak genç kuşakları görenler, gösterenler-ki öyledir-ilk önce onları o iğrenç yayınların saldırısından kurtarmanın yollarını aramalıdır.

Yoksa, gelecekte bir Türkiye mevcut yaşadığı-eğer buna yaşamak denilirse-bir Türkiye olma ihtimalinin zayıf olduğunu söylemek-acı da olsa güçtür...

Zaman varken her türlü tedbirlerin alınması, sırf coğrafyadan ibaret bir ülke ve millet olamayacağının bilincinde olanlar için başta gelen görevlerden olmalıdır.

MEFHUMLAR VE TOPLUMLAR

08.06.1981

AHMED KANYILMAZ

Her toplumun (milletin) bağı olduğu bir kültür mirası vardır ve onun getirdiği değerlere bağlıdır. Biz de 1000 yıldan beri evrensel, ölümsüz İslam kültürüne bağlıyız ve bütün varlığımızı bu yüce mirasa borçluyuz.

İslam'ın getirdiği değerlerin dışında ne varsa, nereden, nasıl gelmişse bize ait değildir, olamaz. Müslüman, Kur'an ve Hâdis ölçülerine uymayan her değeri hiç düşünmeden elinin tersiyle iten, itebilen insandır.

Ama, ne yazık ki son yüzyıl içinde kültürümüzle uzaktan yakından hiç bir ilgisi bulunmayan mefhumlar —hem de asıl manalarından tamamen sapıtılmış bir halde— toplumumuza girmiştir, sokulmuştur.

Bunların en yaygınları, yaygınlaştırılanları «sağcı», «solcu», «ilerici», «gerici» gibi mefhumlardır.

Bütün değerlerin ters-yüz edildiği çağımızda sağcı, solcu, ilerici, gerici v.b. de bu akibetten kurtulamamışlardır.

Sepasağlam olan bünyemizdeki kalbi çıkarıp bir kadavradan alınan hasta ve yorgun kalbi koydular yerine... Bedenin beynine ve öbür organlarına yeterli kan pompalamadığı için beden meflûç bir hale geldi...

Veya küçük, önemsiz bir iki arızası ehil olan ellerde kolayca düzeltilebilecekken, bilgisiz vasatlar elinde ona yük olmak tan başka bir yararı olmayan bir sürü gereksiz yedek parçalarla boğulan, işlemez bir hale getirilen bir makineye de benzetebiliriz toplumumuzu, Türkiyemizi...

Evet, bizde ne çağ sağlığı, ne de sol solluğunun bilincine vardı. Çünkü bu yabancı mefhumları (organ naklini) beden kabul etmedi, edemezdi.

Şimdi bu gereksiz parçaları (nakledilmiş organları) söküp atacak bünyeyi eski gücüne ve kapasitesine yüksetebilecek ehil ellere çok iş düşmektedir.

Milletlerin halde ve gelecekte en büyük ümidi ve terminati olan taze gücünü ve enerjisini oluşturan gençliği ihmal edilirdi. Hatalı eğitim politikaları, aile, çevre ve toplum yapısının kültürel, sosyal ve geleneksel özelliğinin dejenerasyona uğraması sonunda ortaya garip tipler çıktı... Ne fikirleri davranışlarına, ne davranışları fikirlerine uymayan, dinstiz, ateist hırçın, küstah, saygısız, sevgisiz sözün kısıtı tatsız tuzsuz tipler. Ne istediğini bir türlü kavrayamayan, kişiliğini bulamayan, Amerikan kotu giymeyi, çiklet çiğnemeyi, dans diye ter ter tiplenmeyi, sokaklarda, parklarda sevişmeyi, anasına, babasına moruk diye hitap etmeyi, son hızla motorsiklet araba ve sonraları silah kullanmayı, içki ve esrar içmeyi matah birşey sanan asi gençler» önce büyük şehirleri bir veba gibi sardı, sonra dalga dalga yurdun dört bucağına sıçradı, yayıldı. Radyo, TV, gazeteler, seviyesiz mecmualar bu bozulmuş ve çürüyen husulanmasında doğrusu kendilerine düşen görevi (!) fazlasıyla yerine getirdiler ve şimdi başarılarını (!) görmenin büyük hazzı, şeytansı sevinci içinde olmalılar...

Gençler «anarşist» oldu diye kızarken, onları hapishanelere doldururken, onlara «neler verdiğimiziz» bir güzel düşünürsek «aldıklarımızın» daha başka birşeyler olmasının mümkün olmayacağını, asıl hesap sorulması gerekenlerin kimler olduğunu daha açıklıkla anlayabiliriz.

kin ve kalıcı tedbirler, tedaviler uygulanmadığı takdirde yeni komplikasyonları beklemek hiç de kötünserlik olmayacaktır. Milletini gerçekten seven ve geleceğini düşünen kafaların ve yüreklerin ortak kaygısı budur.

Herşeyin, herşeyin başı, üzerine basa basa, altını çize çize eğitimidir diyoruz. İyi, kaliteli, yüksek karakterli insan yetiştirecek bir eğitim...

Öğretmen, öğrencisine sadece kalıplaşmış bilgi kırıntılarını öğretmek değil, ona model, yön ve yüksek bir karakter de veren, verebilen insandır, olmalıdır.

Sevinçle belirtmek gerekir ki son kuşak öğretmenler içinde böylelerinin sayısı —sanıldığı gibi— az değildir. Öğretmen komple bir insan olmalıdır. Öğrencisine, özel hayatındaki bazı problemlerine de birlikte çare arayacak kadar yakın olmalıdır. Aile çocuğa her zaman yeterli olamamaktadır. Kişilik bütünlükleri genç kuşaklar ile aileleri arasındaki korkunç uçurumdan kaynaklanmamakta mıdır?

Bağlırsak, bütün bunlara sebep ölçüler (değerler) ve mefhumlar anarşistdir, anomidir.

İNSANLIK tarihini "büyük adamlar" ın yazdığı (ya da yaptığı) söylenir.

Öte yandan tarihin ne kadar yanıltıcı, kaypak bir bilgi dalı olduğu da bilinmektedir.

Belki özel hayatımızda bazı şeyleri değiştiriyor ama, asıl değişmesi olan kalabalıklar üzerinde ne derece etkisi olabiliyor? Hemen hemen hiç... Bunu, kaç kişiye anlatabilir, kaç kişiye kabul ettirebilirsiniz...

Cengiz gibi, Darâ gibi, Napolyon gibi, Annibal, İskender gibi cihangirler (!)'in yaptıkları tarih midir? Nice bin yılda insanın ırnaklarıyla kazıya kazıya, bütün ruh ve beyin enerjilerini tüketmeye ortaya koydukları sanat, bilim, mimari v.b. eserleri, gemi azya almış, önüne gelen herşeyi yıkıp yıkarak ilerleyen ordular ve onları güden büyük komutanlar (!) mı yazıyor ve yapıyorlar tarihi...

Bazı insanları "büyük adam" sınıfına koyan değer ölçüleri bunlar mıdır? Yıkıp yıktığı kentler, ülkeler, öldürdüğü, öldürttüğü insanlar ne kadar çoksa zafer o kadar büyük ve muhteşem ve bunu başaran (!) lar da o kadar "büyük" olmaktadır, sayılmaktadır.

Bu teşhis doğru mudur? Hayır asla!

GÜNÜMÜZDE ilâhlaştırılan büyük futbolcular, büyük sanatlar, şarkıcılar, büyük yazarlar, büyük şairler, büyük fabrikatörler, çiftçiler, hayvancılar (zenginler) devlet adamlarının kalabalıklar üzerindeki yıkıcı etkisini o sahte "büyüklük" imajını nasıl ortadan kaldırebiliriz...

Bütün kitle iletişim araçlarının korkunç bir reklam bombardımanına tuttuğu ruhlar ve beyinler (özellikle genç kuşaklar) üzerindeki bu kâbusu kaldırmamızın yolu nedir?

Binlerle, yüzbinlerle-hatta bazan milyonlarla-insanı öldürerek, öldürterek adını "büyük adam" çıkartanlar aslında ne kadar "küçük insan"lardır.

"Ahsen-i takvim" ölçüsünden ne kadar uzak, "esfel-i safilin" e ne kadar yakın ve layıktırlar.

Falancanın düşüncelerini çalarak, filancanın davranışlarını kopye ederek şursuz kalabalıklara bir süre belki "büyük adam" imajı kabul ettirilebilir...Ama büyük insanlar çağlar çağlar boyu-ölüyen de, diriye de-özellikle öldükten sonra insanlara ışık saçanlardır.

HANGİ büyüklük Allahüekber (Allah, maddî ve manevî bütün boyutlarıyla bilinen bilinmeyen herşeyden daha büyüktür.) kelimesiyle boy ölçülebilir...?

Maksadımız Allah'ın büyüklüğüyle insanın büyüklüğünü-haşâ-kıyaslamak değildir.

Amacımız, "Allahüekber" in boyutları hakkında bir fikir sahibi olmak için ruh ve beyin gücümüzü mümkün olduğu kadar zorlayarak harekete geçirmek,önümüze gelen herkese "büyüklük" yaftasını yapıştırmaktan vaz geçmemiz gerektiğini hatırlatmaktır.

Hele çağımızda "büyüklük"-her değer gibi-öylesine çarpıtılmış, ayaklar altına alınmıştır ki, üç beş şarkı ezberleyerek -o da güç belâ-sahneye ve ekrana çıkan notadan bile habersiz bir şarkıcı kız" büyük sanatçı" olup çıkmaktadır. çalkantıdadır, çalkantıdadır...

MİRAS

Ahmet Kanyılmaz

14.04.1987

«... Birbirinize hased etmeyiniz. Buğz (düşmanlık) da etmeyiniz. Birbirinize arkınızı çevirip küsmeyinizde. Ey Allah 'ın kulları kardeş (mesabesinde) olunuz.»

Sahih-i Buhari: C: 12, Sh:142, Hâdis: 1992
(son kısım)

İnsanlık tarihinin en yüce kişiliği olduğu her geçen gün biraz daha açıklığa kavuşan, ümmetinden olma mutluluğu ve onurunu taşıdığımız yüce önderimiz, efendimiz Hz. Muhammed (S.A.V.)'in —yukarıda sadece bir taneşini gördüğümüz— öğütleri ve öğretisinin varisleri olma şuurumuzun —müslüman olarak insan olarak (O'nun çağırısı bütün insanlardır) derecesi nedir?

Böyle muazzam ve evrensel bir Miras'ı bizlere bıraktığını, o muhteşem Veda Haccı Hutbesi'nde «Size iki şey bırakıyorum, onlara sarılırsanız doğru yolu bulur kurtuluşa ersiniz. Bunlar da Kur'an ve Sünnet'tir.» buyurarak müjdelemesinden bu yana 14 y.y. geçti. Bu uzun zaman şeridi üzerinde sayısız düşünce sistemleri aksiyonlu, aksiyonsuz geldi geçti.. Fakat temelde birbirlerinden pek büyük farkları yoktu, olamazdı da. Çünkü hepsi sınırlı beşer aklının ürünüydü. Bu zincirin son halkaları ya da aynı manzaranın değişik açılardan görüntüleri olan komünizm, kapitalizm, sosyalizm, eksistansiyalizm, nihilizm, naturalizm v.b.de aslında aynı bestenin değişik orkestralar ve yorumcular elinde çalınmasından başka bir şey değildi...

Ve bu garip «beste» gürültülü ezgileriyle olağanüstü evrensel Beste'nin şahane sesini boğmak bozmak amacını taşıyordu, taşıyor... Fakat —ne yazık ki— bir orgun yanında ağır mizikası neyse bunlar da İslâm'ın karşısında öyle kaldılar, kalacaklar.. Ve o yüce Miras'a hiçbir kötü el hiçbirşey yapmadan —Beste'den en küçük bir nota dahi çıkarılmadan olanca haşmeti ve orjinalliğiyle— günümüze kadar geldi. Ve o beste hâlâ, atomun çekirdeğinde, nebülözlere, galaksiilere, süper-novalara kadar çalınır, çalınacaktır, evrenin dip bucağında.

Onun ilâhî nağmelerini duymıyan kulaklar, gönüller ne kadar bahtsızdır, nasipsizdir...

Ve yine sevindirici bir tesbit ve gelişmedir ki Beste'yi, —bunca gürültülü patırtılı çalgılar arasında— duya-bilenlerin sayısı gün geçtikte artmaktadır gezegende ve evrende...

Gürültü orkestrasının garip bestelerine kendini kaptrarak çılgınca dans edenler yavaş yavaş bu orkestranın saptırıcı, yıkıcı, çürütücü etkisinden kurtulmakta ,evrensel orkestranın ilâhî nağmelerinin dinlendirici, yüceltici etkisine girmektedir.

Ve bu ölümsüz musikinin erijilmez nağmelerine ruhlarını açanlar, çırpındıkları bataklıktan yepyeni bir dünyaya, bir kuşağa, bir iklimde girmektedirler.

Bu iklimde kin yoktur, savaş, hased, siddet yoktur.

Bu kapılar her rızalekten, her ırktan, her renkten, her mevkiden olanlara açıktır.

O Kapılar'dan giren can, mal, namus emniyetini de şşmaz bir garanti altına almış demektir.

Fakat bu güzel dirliği, düzenliği bozmak niyeti ve emelliyle buraya sızanların —cemiyetin yapısı itibariyle— barınmaları söz konusu olamaz. Bu, öyle bir cemiyettir ki böyle bozucu unsurları ya sağlıklı bünyesinde eritir, yok eder, ya da fırlatıp dışına atar.

O iklimde daima vahyin diriltici, güçlendirici, şahlandırıcı havası solunur, gök sofrasının ebedi yiyecekleri yenir, ab-ı hayat içilir.. Orası bir sağlık, kudret, bereket, aşk gönülsüzlük yurduudur, iklimidir...

Duamızız ve çabalarımız gezenimizin bu iklim kuşağına girmesi, layık olduğu huzur, barış, kardeşlik, adalet ortamına kavuşması için olmalıdır.

Allah (C.C.)'in himmeti, bereketi rahmeti, inayeti, nusreti inananların, hidayeti inananmayanların üzerine olsun!

28.09.1986
Popun

Kur'an'da dini ve ahlaki kavramlar

Ahmed KANYILMAZ

SON yıllarda çok kaliteli, seviyeli, ihtatalı, ufuk genişletici, eğitici yayınlarıyla dikkati çeken Pinar Yayınevi'nin son yayını-sanyorum-Prof. Dr. Toshihiko Izutsu'dan Selahattin AYAZ'ın tercüme ettiği Kur'an'da Dini ve Ahlaki Kavramlar adlı, döşündürücü yer yer çarpıcı, şaşırtıcı, eğitici bir çalışma.

Eserin ilmi bir nitelik taşıması dilinin-orjinal dilinin-ağırlığı sebebiyle tercüme yüzde yüz başarılı olması bile, böyle bir eserin dilimize kazandırılması, başlı başına takdire şayan bir hizmet olarak kabul edilebilir.

Yazarı halen Tokyo Keio Üniversitesinde Kültür ve Dil Çalışmaları Enstitüsü'nde öğretim görevlisi olarak bulunduğu, 1959 ile 1961 yılları arasında İslâm Dünyası'nın belli başlı merkezlerinde Arap Dili ve Edebiyatı üzerinde çalışmalar yapıp, tığını öğreniyoruz.

İslâm'ı bu kadar derinlemesine inceleyen ve bu kadar yaklaşan birinin müslüman olmaması insani, müslüman insani nasıl acıyla kıvrandırıyor. Cennetden dileğimiz bu çalışkan zatın da diğer gayrimüslim meslekdaşları gibi Allah'ın izin, yardım ve lütfiyle "hidayet"e ulaşmasıdır.

Kitap 330 sayfalık geniş, çaplı, kapsamlı bir çalışma niteliğinde. Bazı terimler tarih, sosyoloji, kültür, coğrafya...bo-yutları içerisinde ele alınarak adeta didik didik edilmiş... Doğrusu büyük sabır ve cehd isteyen bir uğraş verilmiş. Allah razı olsun!

Kitap şu bölümlerden oluşmaktadır.

Yazarın Önsözü... Yayınevinin Önsözü (Ali BULAÇ imzasıyla), Semantik Tahlil İlkeleri Sunuş: Dil ve Kültür.

1. Araştırmanın Kapsamı ve Ağırlık Noktası,
2. Tahlil Metodu ve Uygulanışı,
- AŞİRET YASASINDAN İSLAM AHLAKINA;
3. Kökümser bir Dünya Hayatı Anlayışı,
4. Kavmiyetçi Dayanışma Ruhü,
5. Kadim Arap Erdemlerinin İslami Hüviyet Kazanması.

Bu bölümde, ömertlik, cesaret vefa, doğru sözlülük, hakikat yahut gerçeklik olarak Allah, İslâm'ın hakikat oluşu, ve sabır başlıkları altında erdemler incelenmektedir.

6. Temel Ahlakî İkilem.

Cennetlikler, Cehennemlikler, bölümlerinden oluşmaktadır.

7. Küfr kavramının iç yapısında; Küfr'de nankörlük ögesi,

Kafir'in kalbi, küfr ve şirk, yitip gitme manasında küfr, Mevânin Dalâ'ın yakın nedeni oluşu, kendini büyük görme tavrı,

8. Küfrün Anlam Sahası, fasık, facir, zalim, mu'tedi, müs-sif bölümlerinden oluşmakta.

9. Dinde Riya, 10-Mümin Kimdir?, İdial, mümin, küfrün antitezi olarak iman, İslâm ve müslim, ilâhi delalet, Allah korkusu, sökran hissi.

mur olan devlet adamı, o Yedi Beyza Hz. Musa'nın mucize olarak yanında, çıkarıp gösterdiği ışık saçan eli ki, büyük kudrete delalet eder) yı yeniden çıkar.

«Kalk milletlerin müşküllerini hallet. Frenk sev, dasını göntülden uzaklaştır.»

«Şark nizam ve cemiyeti tarzında bir tarz ve nizam ortaya koy... Kendini Ehrimen (şer mabudu)' in elinden kurtar.»

«Padişahlığın (emperyalizmin) ne derece kahre, dıcı olduğunu biliyorsun. Bizim asrımızda bu kahrı yapan ticarettir.»

«Aynı zamanda ticaret de yapan o emperyalizmin hayır dilinde, düşmez ama içi şerle doludur.»

«Eğer sen onun hesabını doğru bilirsen, senin pamuk bezin onun ipeğinden daha yumuşaktır.»

«Onun dükkânının önünden ona muhtaç olmadan geç. Kış dahi olsa ondan kürk satın alma.»

«O hiç harbe lüzum hissettirmeden öldürür. Onun makinesi döndükçe ölümler saçar.»

«Ey hür insan, sen sadece toprağından yetişen şeyleri sat, gly ve ye...»

«Ey bu asrın iç yüzünü bilmeyen insan, Avrupa'nın mahirane çevirdiği dolaplara bir bak.»

«Senin ipeğinden halı yapıp sana sattılar.»

«Gözün onun dış görünüşüne aldanıyor. Rengi parlaklığı seni çıkarıyor.» (23)

«Acem, Arap diyarlarını dolaştım. Mustafa Hz. Peygamber) ortada yok; buna mukabil bol bol Ebu Leheb (Peygamber'in amcası ve en büyük düşmanı, müşrik)...»

«Bu münevver Müslüman oğlunun kalbi kapka, ranlık?»

«Gençlik, yiğitlik samanında ipek gibi yumuşak, nazik.. Gönülünde hep geçici esassız hevesler. Bir ide alın cefasına katlanacak yüreğe sahip değil...»

«Mektep onda din vecdî, heyecanı burakmadı. Var lü...niçbir şeye yaramaz hale geldi.»

«Hocası kültürsüz, görüşü kat... Ona yüksek varlığını, benliğini tanıtmadı.»

«Frenklerin ateşi onu eritti. Ve başka bir kalıba soktu.» (24)

«Bir kul ki ilâle gibi ciğerinde yarası vardır. Dostları onun dardını anlamazlar.»

«Bir kul ki dünyada ney gibi inlemiş ve bu mütemadi nağmeler onun canını yakıp kavurmuştur.»

«Çölde yarı yanmış bir değnek gibiyim. Kervan gitti, ben halâ yanıyorum.»

«Bu uçsuz bucaksız çöllere belki bir başka ker. van konar.»

«Ayrıktan kanımı bedenimin içinde inleyip duyuyor. Vay bana, yazıklar oldu bana diye ağlayıp iniyorum...» (25)

İkbal ve İkbâl gibi ebedi hakikatleri haykuran İslâm şair ve mütefekkirlerini okumanın onların ölümsüz fikirleriyle kalbi ve beyni yıkamanın güçlen. dirmenin gereğini bildiğimiz halde —her konuda ol. duğu gibi— ihmalîkâr davranıyoruz.

«Beşikte, mezara kadar ilim öğreniniz» buyuran sevgili peygamberimizin (S.A.V.) öğüdü doğrultusunda okumalı çok okunmalıyız.

«Kalbi zayıf, canı gamlı, küskün. A. lemede hiç itibarı kalmadı (Dünya pazarında meta değerli).»

«Hayat kavgasında kaçacak yer arıyor... İçinde (yeninde) Lât ve Menat putları hüküm sürüyor.»

«Cümle kafirler gibi hakiki bir yokluk, helâk oima sanıyor. Ateşi toprak gibi ölü, cansız değersiz...» (5)

«Ne güzeldir o insan ki benliğinden bir ayna vücuda getirir ve o ayna içinde alemi tanır ve görür.» (6)

«Hakkın celâlinde, nasip almazsan; cemalinden de nasibini alamazsan.»

«Aşk ve sa. boşluğun başlangıcı kahredicilik (celâl) sonu da cemaldır.» (7)

«Başkalarının fikir ve düşünceleri, nin kurbanı olan millet ne bedbaht bir millettir. Onun işi kendini harap edip yabancıyı faydalandırmaaktır.»

«İlim ve fende yeni görüşlere sahip olur. Kın kendi benliğinden varlığından haberdar olmaz.»

«Yüzünden Hak yazısını kazanmıştır. Kalbinde idealler doğup ölmüştür.»

«O gayretli, hamiyetli evladdan mahrumdur. Bedeni içinde canı, mezar için, de bir ölüye benzer.»

«İhtiyarları utanmak duygusundan mahrumdur. Gençleri ise kadınlar gibi sadece bedenleri ile meşgul olurlar.»

«Gönüllerinde idealler ana rahminde ölüp düşen ceninler gibidir.»

«Kızları saç tuvaletinden, kendini teşhirden başka birşey düşünmeyen çapkın ve huysuz mahluklardır.»

«Her hareketleri yapacak, işleri güçleri süs, gönüllü kaptırması, kasları kınından sıyrılmış iki kılıç gibi.»

«Gümüş gibi beyaz kollar, haris bakışlara bir ziyafet... Dağa içinde balık gösü gibi...»

«Bir millet ki küllün kıvılcım yok... Sabahı akşamında karanlık...»

«Mal, mülk gibi dünya nimetleri peşinde. İş gücü düşüncesi yaşama ve ö. kından korkma.»

«Zenginleri hastı, zevk ü sefaya düşkün... Hayatın hakiki gayesinden (içten) gafil, sadece dış yüzüne (kabuğa) bağlı»

«Kuvvetin başka birşeye tapmaz. Elde ettiği daima dinin ziyanıdır.»

«Bugünün hududundan dışarı çıka. mez. Hayatında bir yarın düşüncesi yoktur.»

«Koltuğunda dedelerinin maceraları, nı anlatan bir defter (onunla öğüdür); işe, çalışmaya gelince ortada birşey yok. Sadece söz...»

«Şer'i Mübin'in ruhu ve inceliği şudur: «Cihanda kimse kimseye muhtaç olmasın» (14)

«Hücrîyet istiyorsan onun karışık, ızdırıp verici kıvrımlarına düşme, susuz luktan ölme, dahi onun çeşmesinden su isteme.» (18)

«Hür insan, benlikten bir saniye ayrılmaz, benlik ne demektir bilir.»

«Firavunların huzurunda Musa gibi konuş; Ta ki bir vuruşta deryayı ikiye bölesin.»

«Kendini göremeyen, görmek istemeyen millet, ne kadar bedbahttır. Gönüllü kendi benliğinden koparıp Allah'tan başkasına bağlayan millete yazıklar olsun.» (20)

«Aşk bana «Ey başkalarının hükmi altında yaşayan insan, sinendeki putlarla kiliseye dönmüştün.»

«Muhammed (S.A.V.) den sende bir renk ne bir koku var. Salavat getirmek, le onun ismini kirletme» dedi.» (21)

«İnsanlık Frengi elinde benim benim inledi. Hayat onun yüzünden huzura kavuşamadı.»

«O halde ey Şark milletleri, ne yapmalıdır ki Şark tekrar aydınlığa kavuşsun.»

«Şark'ın kalbinde bir inkılap görünüyor. Artık gece sona erdi, güneş yükseldi.»

«Avrupa kendi kılıcı ile kendini boğazladı. Çünkü dine yüz çevirdi.»

«O, kuzu postuna bürünmüş bir kurttur. Pusuda kuzu bekler.»

«İnsan onun yüzünden müşküller içinde. İnsanlığa içinde kanayan gizli dert onun yüzündendir.»

«Frenklerin ilminin omuzunda kılıç vardır. Bütün gayretini insanlığı mahvetmeğe sarf eder.»

«Ah, bu Frenkten ve onun usul ve kanunlarından, ah onun dine yabancı olan tefekküründen.»

«Avrupa kanunu hiç tereddütümüz kuzuyu kurda helal etmiştir.»

«Dünyaya yeni bir şekil vermek lazımdır. Kefen hürsuzlarından ne umulur.» Sözle ifade edilemeyecek kurnazlıklar. Dünyalar kadar perişanlık kesmeğe ve fitne...»

«Ey rengine ve şekle estir olan, bundan temizlen; kendine iman et (inan) Frengi inkar et.»

«Kuvvet olmazsa fikir, bir hile ve bütündür. Fikirsiz kuvvet ise cabillik ve delilliktir.» (22)

İkbal'i okurken...

Ahmet KANYILMAZ/İZMİR

İkbal'i okuyorum... Yeniden daha
okukta, sindire sindire ağır ağır... Gönül
kardeşimiz, yoldaşımız, halis müslüman
İkbal'i... Muzdarip, cökün, hüznü, ü.
mitsiz... İkbal'i, üç eseri bir arada... Yol.
cu, Ey Şark Kavimleri ve Köslük... Prof.
Dr. Ali Nihat TARLAN Bey kazandırmış
düzümse... 1976'da Eser Matbaasında dizi
lip basılmış... Nefis bir çalışma...

Sizleri bu rengarenk bahçedeki ge.
zintiden mahrum etmeye gönlümüz razı
olmadı...

İkbal'in gerçekten daima taze, diri
kalacak musraları üzerinde gelin birlikte
dolaşalım gönül musraplarımızla...

«Ey benliğini tanımayan insan, ken.
dini tanı. İnsan ile benliği arasındaki
perde İslâm dininde haramdır.»

«Kendini gören taniyan müslüman
benliğini bir cihana değişmez» (1)

«Diri insan, Haktan gayrı olan her.
şey için efni eteğini çekmiştir. Onun var.
lığına kendi benliğinden bir meş'ale
vardır.»

«Güneş onun yolunun tozundan bir
zarredir. Kur'an'ı Kerim onun mucrasına
bir şahittir.» (2)

«Bizim asrımız su ve çamura gömü.
lüp gitmiştir (madde alemine yönelmiş)
Hak ehli müşkiler içindedir.»

«Mü'minin başına gelen bütün felâ.
ketler garpten gelmiştir. Harem'de fitne
ler zuhur etmiştir.»

«Onun görüşü gönül terbiyesi gör.
mediği için frenk onun gözünü kamaştır.
dı.» (3)

«Bu lacivert gök altında mü'minler
aşk ile yaşarlar; yitip, içip, uyumakla
değil.»

«Bu maddi alemde (su ve çamura dün.
yasında) Saltanatın bir damla gönül ka.
m kadar değeri yoktur.»

«Hz. Muhammed (S.A.V.) dalgaları
göklere tırmana bir deryadır. Kalk, ir.

04.06.1982

«Ne yazık o millete ki gönlünde Hak
sevgisi yoktur. O ölmüştür; fakat ödü.
ğünün farkında değildir.» (9)

«Allah adamı gece ve gündüzlerin sa.
hibidir. (sermayesidir) Zira o, kendi
bahannın yıldızıdır.»

«Nazar sahibi kul, ümmetlerin hıde.
ridir. Onun gözü ümmetlerin kaderini gö.
rür.» (9)

«Lâle ilü milletlerin herşeyidir. İs.
bat (İlâ) siz, nefy (İâ) milletlerin ölü.
müdür.» (10)

«Elinde (İâ) kalıcı olan, bütün mev.
cudta hakım olur.» (11)

«İçinde bir hakiki fakre sahip derviş
bulundukça o millet yenilmez.» (12)

«Fakr gök kubbe altında bütün çıp.
laklığıyla tecelli edince ay ve güneş onun
hücumundan talamından ür ür titrer.»

«Hak eri kendini ikinci defa yaratır.
Kendini ancak Hak nuruna ışığında gö.
rür.»

«Yeni bir cihan vücuda getirmek
için kâdini Hz. Peygamber (S.A.V.)'in
ayarına vurur.» (13)

«Ey içinde zevk, şevk, yanık ve dert
ten eser olmayan, biliyor musun asrımız
bize neler etti?»

«Onun aşkı gönüllerde silinince,
gönüller cevheri dökülen aynaya döndü.»

«Bu asrın içyüzünü bilmedin; ilk
hamlede kendini elden çıkardın.»

«Dimağın onun kıvrımlarına düşer
düşmez, gönlünde canlı bir arzu doğma.
dı.» (14)

«Kendini kılıç gibi keskinleştir (ey
müslüman) sonra kaderi kucağına al!»

«Senin içinde ölümsü geleni sürükle.
yen bir sel vardır ki onun önünde aza.
metil dağlar saman çöpü gibi kahr.» (15)

«Hür insan İ'lâh'ta nuru ile gönül.
nü aydınlatır. Sultanlara, beylere köle
olmaz...»

İNSAN ARZULARININ BOYUTLARI

Ahmet Kanyılmaz

«Dünya hayatını ve güzelliklerini
isteyenler orada istediklerinin karşılı.
ğını tastanama veririz. Onlar orada
(dünyada) bir eksikliğe de uğratılmazlar.
İşe ahirette onlara ateşten başka
bir şey yoktur. İçtikleri şeyler orada
boşa gitmiştir. Zaten yapmakta olduk.
ları da bätüldür. (Hûd: 15-16)

«Bunlar Kur'an'a düşünmezler mi ?
Yoksa kalpleri kilitli midir ? Kendileri
için doğru yol belli olduktan sonra ard.
larına dönenleri, bu işi yapmaya şeytan
sürüklemiş onlara ümit vermiştir. Bu,
Allah'ın indirdiğini beğenmeyen kimse.
lerin; 'Biz bazı işlerde size itaat edece.
ğiz' demelerindendir. Allah onların giz.
lediklerini bilir. Melekler onların yüze.
rine ve sırtlarına vurarak canlarını
alırken durumları nice olur ? Bu, Allah'
gazablandırın şeye uymaları ve O'nun
rızasından hoşnud olmamalarından
ötürdür. Allah da onların işlerini boşa
çıkarmıştır. Yoksa kalplerinde hastalık
olanlar, Allah onform kinilerini dışarı
vurmayaçlarını mı sandılar ? (Muham.
mede; 24:29)

«Hakkat bunlar, tezelden dünyayı
arzulayıp seviyorlar. (Sadece onunla
yetinmek istiyorlar.) Önerilerindeki ağır
(hesap ve sorumlulukların dikkate alın.
dığı) bir Gün'ü (Kıyamet-Mahşer) ter.
kediyorlar. (Hesaba katmıyorlar).»
(İnsan; 27)

«O (insan) kendisine kimsenin güc
yetiremeyeceğini mi sanıyor. Yiğm, yi.
ğm mal sarfedip tükettim diyor.
Onu HİÇ GÖREN OLMADI MI SA.
NIYOR. (Beled; 48)

«Ve o dünya malına karşı oldukça
hevvelsi ve cimridir. Kabirlerdekinin
deşilip çıkarılacağı, göğüslerde olanın
derlenip ortaya konulacağı zaman
acaba bilmiyor mu ?

(Âdiyat; 8-10)

İnsan karakterlerini ölmüşüz Kita.
b'ında benzersiz üslûbuyla çizen Yüce

FORUM
21.09.1983

ancak çağımızda çoğunluk bu çizgileri
taşımaktadır.

Doğrudur ki, bütün çağlar boyunca
insanın temel yapısında ve ihtiyaçların.
da esaslı bir değişiklik olmamıştır. An.
cak günümüz şartlarına göre algılayış
şekli ve boyutlar değişmiş olabilir.

Gerçekten, yakın ve uzak çevremi.
ze "ferasetle" baktığımızda insanların
'kalplerinin kilitli olduğunu' görebiliyo.
ruz dehşetle...Tebessümsüz, içtenliksiz
insan suretinde makineleşmiş yaratık.
larla sarılı olduğunu da çevremizin...

İnsanların çoğunluğa kısa düşün.
mekten ve dar görüşlülükten doğan bir
aldanışla-dünya hayatını ve güzellikle.
rini' arzu etmektedirler. Ve böyle-tek
tarafli bir yecilik felsefesiyle-
davranışla kendilerine 'ahirette
'başka baska birşey yoktur' hitabı
müskelak görülmektedir...

İnsanlar-kendi değerlerinin, kendile.
rine verilen nimetin büyüklüğünün,
boyutlarının farkında bile değiller...Kâ.
inat vatandaşı olmaya namzetlerken,
kendi elleriyle çizdikleri zahiri daracak
sınırlar içerisine hapsediyorlar kendile.
rini...Allah (cc) in ebedi Nuru yerlerde
ve göklerde parıldayıp dururken, onlar
karanlıklara, bataklara sürüldeyen put.
lar ardından gitmektedirler. Ahmakca,
zalince...

İnsan, öylesine boyutlar taşımak.
tadır ki, evrenin boyutları bu boyutlar
yanında hiç kahr...

O buna rağmen dünyanın sınırlı,
yetersiz, aldatıcı boyutları içerisinde
arzularının esiri olarak, kendi kendine
en büyük zulmü yapmaktadır...

O insan ki, bir "ay"ya ayak bas.
makla kendini "uzay fâihli" sanır ve
(sayar) ken, kendi içindeki nice bin
uzaylara açılmayı neden akıl etmez,
denemez...

"Ölüm" ve "ölüm ötesi"ni düşün.
meyen insanın dünyadaki arzularının
sonunu gelmemesinde şaşılacak bir tar.
raf yoktur...

"İnsan" denilen üstün boyutlu, ve

Ahmet KANYILMAZ

Kitapların en yücesi, erişilmez, ebedisi Kur'an'ı dînle, O'nun ebedi, evrensel çağları saran, sarsan ruhları ürperten kanatlandıran ulvi sesini, ey müstüman kardeş, ey insanlık.

O, «Hatırlayın o gün'ü ki, herkes (dünyada) ne hayır işlediyse karşısında (onu) hazırlanmış bulacak, ne de kötülük yaptıysa onunla kendi arasında uzak bir mesafe olmasını arzu edecek.» (S. 3, A.30)'derken.

İşte kim zerre ağırlığınca bir hayır yapıyor (tidy)se onun (sevabını) görecektir, kim zerre ağırlığınca şer yapıyor (tidy)se onun (cezasını) görecektir. (S. 99, A. 7-8) derken, nasıl olur da iyilik yarışında bulanacağına kötülük yarışına çıkarsın?

O'nun, «Ben cinleri de insanları da (başka bir hikmetle değil) ancak Bana kulluk etmişler diye yarattım.» (S. 51, A: 50) buyruğuna karşı hala mı isyan, küfür, yalan dolan, halâ mı heva, heves peşinde koşmaktasınız?

«O halde (Habibim) sen yüzünü bir muvahhid (tek İlahı inanan) olarak Din'e (İslâm) Allah'ın o fitratına çevir ki, O, insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışına (hiçbirşey) bedel olmaz. Bu, dindîk ayakta duran bir dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.» S. 30, A. 30) derken, sen yüzünü niçin O'ndan başkalarına çevirirsin?

O, «Bir kavim, özlendeki (güzel hal ve ahlâkı) değiştirip bozuncaya kadar Allah'ı (şüphesiz ki onun (halini) değiştirip bozamaz.» S. 13, A. 11) derken, başına gelen felaketlerden nasıl başkalarını sorumlu tutmaya kalkarsın?

O, «Bir de öyle bir fitneden (tesirli topluma bulaşan günahlardan) meşru olmayan şeylerin aranızda karar bulması, iyiliği ve meşruiyeti emretmek hususunda dalkavukluk edilmesi, birliğin parçalanması bid'atların ortaya çıkması cihat emrinde tembellik gösterilmesi gibi) sakının ki, içinizden yalnız zulmedenlere çatmaz, ammeye de şirayet ve hepsini perişan eder.» (S. 8, A: 25), derken nasıl «her koyun kendi bacağından asılır» mazeretiyle köşene çekilir, toplumun, kardeşinin derdiyle dertlenmezsiniz?

O, «Muhammed (S.A.S.) Allah (CC)'in Resülüdür. O'nun maiyyetinde bulunanlarda kâfirlere karşı çetin (ve metin), kendi aralarında merhametlidir.» (S. 48, A: 29) derken, sen ay mü'minî kardeş bu davranış için de misin?

O, «Ey iman edenler, siz nefislerinizi işlah etmeye bakın. Kendiniz doğru yolu bulunca sapanlar size zarar vermez.» (S. 5, A:

O, «Allah ve Resülü bir şeye hükmettiği zaman iman eden erkek ve kadına artık işlerinde başka yolu seçme hakkı yoktur.» (Ahzâb, 36) diye buyururken.

Ve O, «Ey iman edenler, Allah'a itaat eden, Peygambere ve sizden olan idarecilere de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde (me-selede) ihtilafa düşerseniz —Allah'a ve ahiret gününde iman ediyorsanız— o meselenin halini Allah'a ve Resülüne bırakın. Bu sizin için hayırlı ve netice itibarıyla en güzeldir. (Nisâ, 59) diye buyuruyorken, sen meseleleri nasıl hallederken hangi ölçüyü kullanıyorsun farkında mısın?

O, «İçki, kumar, putlar ve fal okları şeytanın işlerinden pisliklerdir. Bunlardan kaçın.» (Maide, 90) diyorken, sen bu putları parçalayıp, fırlatıp atabiliyor musun?

O, «Faiz yiyenler mahşerde, ancak şeytanın çarptığı gibi kalkarlar. Bunun sebebi onların «alış-veriş de faiz gibidir» demeleridir. Halbuki Allah, alış-veriş helâl, faizi haram kıldı.» (Bakara, 275) diye buyuruyor.

«sen ey benliğinin esiri, para ptunun kölesi kardeşim nasıl bir haldesin?

O, «Sakin zinaya yaklaşmayın. Doğrusu bu çirkindir, kötü bir yoldur.» (İsrâ, 32) buyruğuyla seni temizliğe çağırırken, sen bataklıklarda çırpınmaya ne kadar da heveslisin?

«İzzet ve şeref ancak Allah'ın, Peygamberinin ve mü'minlerindir. Ne var ki müna-fıklar bunu bunu bilmezler. (Münafıkun, 8) yüce buyruğu karşısında izzetini ve şerefini ne kadar muhafaza edebiliyorsun?

«Onları (münafıkları, kâfirleri) gördüğün zaman cisimleri hoşuna gider. (çünkü gösterişli insanlardır). Söz söylediler sözlerini dinlersin (sözlerini alayıp pullayarak konuşurlar, dinletirler ama) onlar san ki elbise kıyılmış (veya duvara dayatılmış) kütüklerdir. Her bağırtıyı kendi aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakının. Allah canlarını alsun. Nasıl de (Hak'dan) döndürülüyorlar.» (S. 63, A: 4)

«Bu çağda sen hala mı taklitçilik boş hayaller ve sonuçsuz hayranlıklar peşinde sin?

O, «Nefsini sabah akşam rızasını isteye rek Rablerine yalvaranlarla beraber tut. (Onlarla bulunmağa candan sabret. Gözle-rin dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan başka yana sapmasın. Kalbini bizi anmaktan «ahkoyup nefsinin arzusuna uyan ve işi hep aşırılık olan kışeye itaat etme.» derken, sen bu ilahi emri dinliyor, Allah'ın

zı kişilerin de orada çok şerefli değerli ve büyük ikrama mazhar kimseler olduklarını göreceklerdir. O gün dünyanın maddeci, materyalist değerleri ve telakkileri ters döner) Kim Allah'a inanır ve yararlı bir iş (işler) yaparsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onu altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. Onlar orada ebedi kalırlar. İşte büyük kurtuluş budur. (S. 64, A: 8,9)

«O halde gücünüz yettiği kadar Allah'tan korkun.» (S. 64, A: 16)

«Ah, sevgili kardeşler, ay insanlar... Ne korkunç bir hata ne tehlikeli bir yol üzerin deyiz. Fakat geri dönüş için zaman henüz vardır.

«Ey iman edenler, gevşemeyin, üzülmeyin. Eğer iman ediyorsanız galip gelecek olursunuz.» (Nisâ, 139).

Ve «Nice cemaatler vardır ki, Allah'ın izniyle büyük cemaatlere galip gelmiştir. Allah sahredenlerle beraberdir.» (Bakara, 9) kutsal sözleri sana Bedir'i, Malazgirt'i, Haç Seferi'ni ve daha nice hatıraları çağırıyor tırmıyor mu?

İnsanlığın bütün zamanlarda ve mekanlarda efendisi ve mürsidi yüce Resül'ün birinci Akabe Bey'atindeki konuşmalarındaki şu şahane nasihatini dinliyor muyuz?

«Sözünüzde vekafar olursanız size cennet var.»

Ve Kureys müşriklerine karşı söylediği: «Allah'tan başka İlah yoktur deyin ve Allah'tan başka kulluk, ettiğiniz herşeyi bırakın. «Olağanüstü vecize. (Tebliğ Prof. A. Zeydan — Dr. Ruhi Özcan s: 673).

Bu ulu söz geçerliliğini, tazeliğini hâlen korumuyor mu?

«Aklı başında ve reşid olan mü'min bir lan deliğinden iki kere sokulmaz.» (Hadis)

Bu hadis karşısında, yılan deliğinde: birçok defa sokulan kardeşlerimizi gördükçe, «aklı başında ve reşid» olması gereken mü'minlerin ne hallere geldikleri, getirildiklerini içimiz kan ağlayarak müşahade ediyoruz.

«Sizden öncekilerin helak olmalarının sebebi, kendileri arasında mevki sahibi birinin hırsızlık yaptığında ona ceza vermemeleri ve mevki sahibi olmayan birinin hırsızlık (veya herhangi bir suç) yaptığında ona ceza vermeleridir. (Hadis)

İşte her çağda geçerliliğini koruyan müthiş bir söz. Hele çağımızda.

Örneklerimizi çoğaltmak, sonsuz bir kaynak olan Kur'an ve Sünnet'ten tükenmez inciler toplamak, güller dermek müm-

28-01-1983

foPum

HIRSIZLAR

Ahmet Kanyılmaz

YAKIN ve uzak çevremize dikkatle baktığımızda dört bir yanımızın, hırsızlarla, gizli, açık hırsızlarla sarılı olduğunu dehşet ve hayretle müşahade edertz.

Çağımızda insan tipi "Vur-kaç", "kap-kaç" telefesiyle hareket etmekte ve bu özelliğiyle büyük ölçüde hissetmekte olduğu tatminsizliğini giderebileceğini sanmaktadır.

Kimsenin kimseye saygısı, sevgisi, kalmadığı hatta yaşama hakkı tanımadığı bu acımasız, bu münasebetsiz, bu arsız, hayasız, imansız Çağ'ın bireyleri arasında bir veba gibi dolaşan, kasırga gibi esen "menfaat" yüzünden herşey ters yüz, allak-bullak olmaktadır.

Evet ne diyorduk... Çevremizin sayısız yavuz hırsızlarla dolu olduğundan söz ediyorduk...

Gelin aklımıza gelenleri birlikte sıralayalım...

Allah'ın biz nankör-kullarına ihsan ettiği nimetlerin en büyüklerinden, en değerlilerinden olan zaman çalan resimli romanlar, tom, miskler, pornografik dergiler, gazeteler, romanlar, okey, bric, konken, pasta, poker... partileri.

Yine Yüce Mevlânâ'nın bize bahsettiği en büyük nimet olan aklı, binbir türlü dalavereli işlerde kullanan, atomları, füzeleri, tankları, nötronları... üreten aklı hırsızları.

Ömrünü içkide, kumarda, sefahatta... tüketen sağlık hırsızları,

Gençlik nimetini olmadık yerlerde, olmadık hevesler peşinde tüketen gençlik hırsızları.

Ölüme ve hesaba her an soluk-soluk, adım-adım yaklaşan ve yaşlılığını değerlendiremeyen yaşlılık hırsızları...

Yayınladıkları makalelerle, romanlarla, şiirlerle,... İnsan fitratına uygun olmayan fikir ve düşünceleri savunarak, özellikle çığ beyinleri yolundan saptıran duygu ve düşünce hırsızları.

Uhusal ve uluslararası boyutlarda at oynatan ve saymakta bitmeyecek çağdaş hırsızlar...

Bankerler, karaborsacılar, bankalar, işçinin alınterinin hakkını vermeyen işverenler... inanç hırsızları...

Ve nihayet evimizin baş köşesine kurulup her gece gözümüzün içine baka-baka bizden en değerli şeylerimizi, an'anelerimizi, kültürümüzü, zamanımızı, sağlığımızı.... insafsızca, kahepe çalan en akıllı, en bilge ve en güçlü hırsızlar...

bize ait, bize emanet edilen "beşeri" ve "ahlaki" değerlerimizi yitirmemek için yüce Yaradan'dan bize güç ve sabır lütfeylemesini dilerken O'nun ebedi Kelam'ından şu eşsiz ifadelerle yazımıza son verelim.

"Ey iman edenler! Kendinizden (olanlardan) başkasını dost ve sırdaş edinmeyin. Onlar sizi şaşırtıp bozmakta kusur etmezler. Sıkıntıya düşmenizi çok arz ederler. Size olan aşırı kin ve düşmanlıkları ağızlarından taşıp ortaya çıkmıştır. Kalplerinin gizlediği (kin ve düşmanlık) ise daha büyüktür. Eğer aklınızı kullanırsanız, size ayetlerimizi yeterince açıkladık.

Siz (ey mümin)ler öylesiniz ki; onları seversiniz, onlar sizi sevmez ve siz (semavi) kitap(lar)'ın hepsine inan edersiniz. Onlar ise sizinle karşılaşınca "inandık" derler, kendi başlarına kalınca size karşı öfkelelerinden parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki; Öfkemizle ölün! Şüphesiz ki Allah kalplerde olanları bilir.

Size bir iyilik dokunsa onları tasalandırır. Size bir kötülük isabet etse onunla sevinirler. Eğer sabreder ve Allah'tan saygı ile korkarsanız onların hilesi size hiç de zarar vermez. Allah ihraflık olanların yapageldiklerini (ilmiyle, kudretiyle) kuşatmıştır. (Â-i İmran: (3/118, 119, 120)

"Ey iman edenler! Eğer inkâr edenleri dinler, onlara uyarırsanız sizi gerisin geri çevirirler de bu yüzden zarara uğrayanlar olarak dönüp kalırsınız...

Oysa sizin Mevlânâz (yegane sahibiniz, koruyucu ve dostunuz) Allah'tır. O, yardımcılarının en hayırlısıdır."

Â-i İmran: 3/149-150

12.02.1982

SAĞLIĞA DAİR

AHMED KANYILMAZ

Güzel başkentimiz Ankara'nın hava kirliliği dünya stan dardlarına göre korkunç boyutlara ulaşmış bulunuyor.

Amerika ve Avrupa 20 Y.Y.'ın en soğuk, en ağır kışını yaşıyor...

Bunlar ve bunlara benzer tabiat olaylarından, şüphe yok ki, en çok zarar gören insan sağlığı olmaktadır.

İnsanın fiziksel sağlığını korumak için her türlü ted. bir ve çareler düşünülmekte, uygulanmaktadır.

Böylece, gerçekten neşeli, mutlu, sağlam yani «sağlık. lu» bireyler, nesiller toplumlara kazılmaktadır.

Bedenen «sağlıklı» olan ya da öyle görünen bu insan. ların acaba asıl sağlığının korunması gereken ruh ve kafa yapıları ne âlemededir?

Bunun cevabı insan davranışlarına bakılarak kolayca alınabilir.

Ne yazık ki cevap olumsuzdur...

Çağımız insanı ve toplumları hastadır...

Ve bu «hastalığı» çok tehlikeli boyutlara ulaşmıştır.

Çağımız insanı hastadır...

Çağımız insanı «ruh kirliliğinden» muzdariptir.

Ve o halen bütün çabasını bederini sağlığı tutmak için yönlendirmekte, ruhu ve kafasıyla ilgili herhangi ciddi çalışma içinde bulunmadığı gibi, buna niyetli de görünme. mektedir.

Bu, insanın «kendisi» hesabına korkunç bir kayıptır.

Ruhu «kirlenen», «kirlenilen» insan, «insan»dan başka herşeye benzemektedir, benzetilmiştir.

— İnanıldığı, inandırıldığı değerler bunun için yetmekte ve artmaktadır zaten...

Okuduğu dergi, gazete, dinlediği radyo, pikap, teyp, seyrettiği televizyon, sinema.. insanı öylesine kaskacama al. muş, onu «kendinden» öylesine uzaklaştırmıştır ki, Şey. tan'ın işsizlikten can sıkıntısı had safhaya varmıştır.

«Elki hiçbir çağda insan, insana bu derece ihanet etme mi, insan insanı bu derece sömürmemiş, insan insandan bu kadar çekmemiştir.

Kadınıyla, erkeğiyle, genciyle, yaşısıyla, çoluğuyla, ço. çuğuyla insanlık hastadır.

Daima her yönden, sağlığı olması gereken Müslüman ların da ne yazık ki, bu illete tutulmaktan kendilerini kur. taramadıkları bir vakaadır.

Evet, insanlık hastadır... Hem de ağır hastadır...

O derecede ki, müslümanlar birbirlerine kandırıldıkları nın, birbirlerini yok ettiklerinin adeta farkında değillerdir.

Evet öyledir maalesef...

Hava kirliliği, kar, tipi, sel baskın, depresyon, tayfun, ka. sarga... kimseye hesap vermek zorunda olmayan yüce ilâhî iradenin insanoğlunu «sınamak» için yarattığı olaylardır...

İnsan iradesi bunları önlemeye güç yetiremez... Ama insanın irade gücünün sınırlarını aşmayan konulardan bi. ri, en önemlilerinden biri ruh, kafa ve beden sağlığını sağ. lanması ve korunmasıdır.

Nitekim yüce Resul (A.S.): bir dualarında: «—Rabbim, bedenimi eziyet (sağlam ve sağlıklı) yarattığın gibi, eziyet

«Kalpler ancak Allah'ı anarak sükunet bulur (tatmin olur)».

— Kalbi mutmain olan, sükunete eren insanın bütün a. tomaları ilahî evrensel iradeye ram olmuş, o insan kâinatla bütünleşmiş ve gerçek mutluluğa kavuşmuş demektir.

Çağımızın büyük hastalığı olan «ruh kirliliği»nin tek devası vardır.

İslâm'ın ebedi ışıltılı mavi göklerinin altındaki ebedî bahar iklimine göçmek...

İnsanlık böyle bir göçü (Hicret'i) gerçekleştirdiği, ger. çekleştirebildiği gün bilerek, bilmeyerek, yüzyıllardan be. ri «aradığı şey»e kavuşmuş olacaktır.

Başka bir yol, bir çare yoktur...

RUH KANSERİ

GAZETELER yazıyor... Bakan beyler, müsteşarlar, basın sözcüleri, devlet adamları... beyanatlar veriyor... Her birinin kendi sözlerinin doğruluğuna, branşlarının biricik ya da en önemli problemin çözümünde kılavuz ve kaynak olduğu inancını taşıdıkları anlaşılıyor.

Aslında hepsi de haklıdır. Çünkü gerçekten kendi konularında, kendi açılarından -hakkı olarak- kendilerine pay çıkarmaktadırlar. Ekonomisti, olsun, eğitimcisi olsun, sosyologu olsun, doktora, politikacısı olsun... "en önemli sorun"un kendileri tarafından tesbit edildiğini ve çözümün de kendileri tarafından getirileceğini söylerler. Kolları, paçaları sıvarlar, olnbir şekilde ve hevesle işe girerler.. Netice nedir? sıfır, sıfır, elde sıfırdır.

Çünkü metod yoktur. Çünkü iyiniyet yoktur. Çünkü Allah'ın rıza'sını tahsil endişesi yoktur. Adamların işi gücü "desinler" dir. İlimi kariyerdir.. Ündür, üvandır, ıvır zıvırdır. (böyle olmayanlar devede kulaktır. Onları tenzih ederiz.) Kendi branşlarında bile bilgi seviyeleri gülmünç denecek kadar düşüktür. Çoğunun ilmi gelişmelerden yeryüzündeki son durumundan haberleri yoktur. Yenilenme ihtiyaçları, kaygıları yoktur...

O halde nedir "en önemli sorun."

Türkiye'nin hatta dünyanın en önemli sorunu ne komünizmdir, ne kapitalizm, ne siyonizm, ne sosyalizm, ne kanser, ne aids, ne nükleer savaş tehlikesi, ne açık, ne şu ne bu..

Türkiye'nin ve dünyanın en önemli sorunu insan-sızlıktır, insanıyetsizliktir.

Çağdaş insanın ne kendisine saygısı kalmıştır, ne de "insan"ne demektir bilmektedir.

Kendi değerinin kâinat içindeki konumunun (maddi ve manevi) Allah'ın yanındaki öneminin farkında değildir. Bilmek de istememektedir. Kişilik parçalanmaları Çağ'ın en dikkate değer davranış bozukluklarını ortaya çıkarmaktadır. İnsanın "beşeri" tarafı yıkılmıştır, yok olmuştur, yok edilmiştir...

Bugün yeryüzündeki altı milyar civarındaki insanın kaç gerçekten "insan"dır. Bütün boyutlarıyla, maddi ve manevi çizgileriyle.. Mutlak doğru olan Kur'an'ın, vahyin ölçüleriyle... Kaç insan, kaç kişi "insan" gibi davranmakta, "insan" gibi düşünmekte, "yaşamak" tadır.... Ebedi hayata aday tek ve en şerefli yaratık olduğumu kaç insan hayatının an dü-

İnsanı bu hale sokan sebepler nedir, nelerdir?

İnsanın kendisi değil midir? Akıl ve ruh gücünü kötüye kullanan, ya da kullanmasını bilmeyen insan, kendi kendinin katili olmamış mıdır?

Bilim ve tekniğin verdikleri insandan aldıkları yanında, evrende dünya bile değildir.

"İnsan"ın insanlığını, insansızlığa, insanıyetsizliğe düşüren, kendi elleriyle yontup karşısına geçerek el-pençe divan durduğu, secdeye vardığı "Bilim ve Teknik Putu" olmamış mıdır, değil midir?

Bilim ve tekniğin putlaştırılması olmuştur. İnsan kaba, hasud, saygısız, küstah, haris, kindar, mütekebbir, kuskanç, saldırgan basiretsiz... velhasıl "beşeri" bütün duygu ve düşüncelerini yitirmiş bir hilkat garibesi haline sokan.. Bu korkunç hata bu affedilmez günahın cezasını çekmektedir anbean artan bir şekilde insanoğlu... Böyle devam ederse çekecektir de... İlahî adaletin "şirk" tahammülü yoktur... Kendisinden başka ilahlara tapmayı ylice yaratıcı asla affetmemektedir... En büyük zülüm olan "şirk" (Allah'a ortaklar koşma hastalığında, günahında çağdaş insan zirvededir... Zirvelerin en tehlikelisi, en aptalca çıkılandır bu..

İnsan hemcinslerine tapmaktadır. (Futbolcular, şarkıcılar, sanatçılar, politikacılar v.b) İnsan paraya tapmaktadır, lükse konfora, gösterişe, tapmaktadır (onların esiri olmuştur), kadına tapmaktadır...

İnsan kendi kendine zulmetmektedir. Kendisine ve Yaratıcı'sına karşı en büyük suç işlemektedir. Bunun cezası da "esfel-i safilin"dir. Hayvanlıktan aşağılarıdır, aşağının aşağısıdır...

İnsanlık büyük, korkunç bir hastalıktan muzdariptir: Ruh kanseri.

Evet ruhlarda korkunç bir duygu ve düşünce anı işi vardır...

Bu anarşinin öneminin fert fert dışı vuruşudur toplumları bu hale getiren... İnsanlıktan çıkaran, canavarlaştıran, kaddarlaştıran..

Düşünmeyen, duymayan, hissetmeyen, görmeyen yaratık yalnız insan değil, hiçbirşey olamaz.

Onun dünyada ve evrende yeri yoktur...

Hayvanların bile-böylelerinde kendilerine göre derin ve keskin duygu, düşünce, hissetme dünyaları vardır... Bitkilerin bile... Taşların, dağların, denizlerin, yıldızların kâinatın da...

İnsan ki bütün bunlar emrine verilmiştir, nasıl olur da onlardan daha aşağılara düşer, kendi kendini düşürür...

İnsan kendine dönmedikçe, kendi kendisiyle barışmadıkça, dünyada da, ukbada da huzura ve selâmete kavuşamayacaktır.

İnsanın kurtuluşu için tek çare, tek formül vardır.

Onu bütün cepheleriyle, kavrayan, anlayan anla-

Saflar 11.07-1982 sıklaşmalı...

Ahmet KANYILMAZ

1402'nin Ramazanını idrak ettiğimiz şu günlerde İslâm Aleminin, müslümanların ve insanlığın durumuna göz attığımızda yüreğimizin burkulmasının, gözlerimizin acıyla ya narak yaşarmasının önüne geçemiyorsak, az olsun bir emna na sahip olduğumuzu söyleyebiliriz.

Nasıl yüreğimiz acıyla sarsılmasın ki; insanlığın, fitne, fesat, entrika dehşeti bir avuç Beni İsrâilî artığı, bütün beşeri değerleri ayaklar altına alarak Lübnan'da boyutları ırk kıymına varan bir çirkin savaşı, efendisinin direktifleri doğrultusunda sürdürmekte, daha acısı hiçbir İslâm devleti «kınama»dan öte birşey yapmamakta, yapamamaktadır.

Nasıl yüreklerimiz azap oklarıyla delik deşik olmasın ki? Kızıl emperyalizm sınırsız ihtiraslarını tatmin etmek için yeryüzünün belki en hâlis müslümanlarının yaşadığı Afganistan'da üç yıldan beri insanlığın utanç duyacağı bir oyun sergilemektedir.

Yüreklerimiz nasıl paramperça olmasın ki: İran ve Irak ortada fol yok yumurta yokken yine styonist entrika larla bir kardeş kavgası içine itilmişlerdir.

Göz pınarlarımız nasıl kanlı yaşlar akıtmamasın ki; Moro da, Eritre'de, Kamboçya'da, Filipinler'de... zalim tağuti güçlerin kaçı pençeleri altında müslümanlar ruh bağlarını kopardıkları ve Allah'ın İpi (Kur'an)'ne sınırsız sarılmadıkları için inim inim inlemekteyiz.

Ve nasıl içimiz kan ağlamasın ki; Allahın rahmet, bereket, inayet ve mağfiretinin yağmur yağmur, rüzgâr rüzgâr, ışık ışık saçtığı bu mübarek günlerde, gecelerde mescidlerdeki camilerdeki saflar seyrelemekteyken, ifritlerin içi yı sanat ettiği diskotekler, barlar, dansingler, meyhaneler.. müslümanlar (!)'in «mabedleri» haline gelmekte, getirilmekte.

Bir yarıdan alınlarını secdeye vurarak Yüce Yaradandan lütüfettiği sayısız nimetlere karşı şükran borcunu ödemeye çalışırken alında, sırtında inciler, elmaslar değerinde terleten adayın müminler, öte yanda rengârenk neon ışıkları altında dans adını verdiği garip hareketlerle tepinerek kurtlarını döken ve «yaşadığını» sanan ve yine «müslümanlığı» kimselere bırakmayan garip tipler..

Nedir bu akıl almaz, tüyleri diken eden gaffet ey müslüman kardeşler...

Ad, Semud, Eyke kavimlerinden beter bu «affedersiniz» rezilce «yaşantımızla» Allah'ı gücendirdiğimizi nasıl, nasıl farkedemiyoruz.

Allah'ı gücendirmenin bedelinin ne olduğunu bilmiyor musunuz?

O'nun Rahman, Rahim, Sabır, Halim sıfatları olduğu gibi, Celâl (Şike) Kahhar (kahredici) Zülkarnam (intikam alıcı) sıfatları olduğunu nasıl da unutuyorsunuz?

Şu ilahî tembihlere lütfen kulak veriniz;

«Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden (her hangi) bir zümreye uyaçak olursanız, imanınızdan sonra sizi çevirip kâfir ederler (Ali İmran; 100)

«Sizden hayra çağıran, iyilikle emreden kâbilikten

Böyle mi olmak istiyoruz ey müslümanlar:::
«İnkârcuların diyar diyar, refah içinde gezip doluşmaları sakın seni akdatmasın.» (Ali İmran; 196)

Kur'anı Kerim'i okuyarak dikkatle, inceleye, inceleye anlamaya çalışalım. Ve ona göre hayatımızı tanzim edelim Allahın rızasına eren, dünyası da ahireti de aydınlananlar dan olalım.

Müslüman demek, yerini, her işin yolunu yordamını bilen kimsedir.

Bizler öyle miyiz?

Müslüman nefsinin esiri değil, nefsini esir alan, böylece hürriyete kavuşan bir yığıttır...

Bizler öyle miyiz?

Müslüman demek iyilikten, güzellikten, barıştan, sevgiden yana olmaktır.

Bizler öyle miyiz?

Müslüman dost sandığı maskeli yüzlerle karşılıklı dans eden değil, müslüman kardeşiyile Allah'ın huzurunda sâ-tutan, secdeye varan kişidir..

Bizler böyle miyiz?

Müslüman Allah'ın kesin ve ebedi buyruklarına gönülden «teslim olan» ve oından geldiği kadar uygulayan kişidir.

Bizler böyle miyiz?

Ahmet KANYILMAZ

-Kendilerine kıtal ve tecavüz edilen mü'minlere (teda-
fül harbe) izin verildi. Çünkü onlar zulm olunmuşlardı. Şüphesizdir ki, Allah (CC) onları nusretiyle muzaffer kılmaya
her vehile kaadirdir. (Sure: Hac, Ayet: 39)

«O mazlumlara ki: «Rabbimiz Allâhtır» demelerinden
başka bir sebep olmaksızın haksız olarak diyarlarından çıkarılmışlardır. Eğer Allah, insanların bir kısmının (nün teca-
vüzü) nü, öbür kısmının (müdafaa) ile karşılaşmayı, —İç-
lerinde Allah'ın adı çok anılan (zîkrolunan) manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler muhakkak yıkılırdı. Şu da mu-
hakkaktır ki, Allah kendisine kulluk eden kişiyi (kişileri) muzaffer kılacaktır. Şüphesiz ki, Allah, çok kuvvetlidir, ziyade
izzet ve şevkat sahibidir.» (Sure: Hac: 40)

Sizlerle harb edenlerle, siz de —Allah yolunda— harb
ediniz.» (Sure: Bakara, Ayet: 190)

Yüce Kitab'ın bütün zaman ve mekanlarda geçerliliğini
koruduğu yukarıdaki —sanki bugün Afganistan ve Afganlı
kardeşlerimiz için söylenmişcesine taze, diri— âyetlerden bir
kez daha anlaşılmalıdır.

Evet, bugün Afganistan'ın durumu bu ölümsüz âyetler-
de anlatıldığı gibi değil midir?

-Kendilerine kıtal ve tecavüz edilenler- Afganlı kar-
deşlerimiz değil midir?

Onların «Rabbimiz Allâhtır» demelerinden başka bir
suçları var mıdır? «...haksız olarak diyarlarından çıkarılan
mazlumlara...» onlar değil midir?

Ve Allah (CC) bu durumda olanlara, savaşmaya izin
veriyor...

Ve kendisine «kulluk» edenleri «muzaffer kılacığını» vad
ediyor.

«—Allah yolunda savaşmak» da «kulluk» vadisinde en
ileri menzillerden biri belki de birincisi değil midir?

Bizler, O'ndan daha doğru sözlü olan başka bir kimsenin
olamayacağına da gönülden inandığımız göre, Afganlı yiğit
kâşerimizin şanlı, destansı kıyamlarının «zafer»-le sonuç-
lanacağına muhakkak nazarıyla bakabiliriz.

Arzulanan zafere ulaşmaları için her zaman dualarımız
onlarla birlikte olmalıdır.

Fakat dua her zaman yeterli değildir... bilindiği gibi...
Fili desteğe de ihtiyaçları vardır Afganlı kardeşlerimizden.

Onlar bir istiklâl savaşı vermektedirler... Ve bizim de
aynı ateş çemberlerinden geçtiğimiz sıralarda nasıl yanımız-
da olduklarını hatırlamamız gerekmektedir.

Evet, «Yurtlarından çıkarılan mazlumlara» olan Afgan-
lılara savaşmak —artık— farz olduğu için bunu yapmışlar-
dır, yapmaktadırlar...

Bu onurlu, aziz ve kahraman millet yaşlısıyla, genciyle,
eriyile, dişiyle, çocuğuyla, çocuğuyla çağ'a ve çağlar'a ebe-
di bir örnek olacak destani bir kıyamdadır.

Ve kuzul emperyalizmin buradaki akibeti kara emper-
yalizmin Vietnam'da uğradığı akibetten —inşa—Allah—da-
ha feci olacaktır.

Afganlı çok iyi bilmektedir ki, bu yüce uğraşında en
büyük yardımcısı Hz. Allâh (CC)'dir. Bu yüzden hiçbir be-

O soylu ve temiz kardeşlerimize, dünya ve ahiret kar-
deşlerimize yalnız dualarımızla değil, bütün imkânlarımızla
yardım etmeliyiz, yanlarında olmalıyız.

İnsanlığa kan kusturan emperyalizmin ve siyonizmin
beli böyle kırılabilir, mağrur başı ancak böyle eğdirilebilir.
Artık, herkes, herkes kara ve kızıl emperyalizmin insan-
lık dışı uygulamalarından bıkmıştır, usanmıştır, tiksirmek-
tedir.

İnsanlığın çürümeye yüz tutan ruhu, ancak İslâm'ın gül
kokulu soluğuyla dirilebilir namzet olduğu ebediyet yolun-
da yüce menzillere ulaşabilir...

Yüce Mevlâ'dan niyazımız bu mutlu günlerin tez zaman-
da yerzûne egemen olmasıdır...

12.04.1979

BUTTO

Ahmet KANYILMAZ — ÇEŞME

4 Nisan 1979 uzun zamandır dünya kamu oyunu ilgilendiren — her zaman olduğu gibi her kafada bir ses çıkartan bir olayın noktalanış tarihi oldu.

Tatsız bir sonla da olsa..

Nedense bütün manşetler Butto'yu kahramanlaştırdılar, haklı çıkardılar. Ziyâ - ül Hakk'ı şiddetle eleştirdiler, suçladılar...

Sanki tarihte ilk defa böyle bir olay olmuş gibi...

Demir parmaklıklar ardında bulunduğu sürece onu kurtarmak için gırtlakların, yurtanlar, bu gerçekten önemli olaya bütün boyutlarıyla sağduyuyla bakmışlar, bakamayanlardı.

Sözüm ona Butto'ya arka çıkmakla insancıl (humanist) olduklarını göstereceklerdir...

Aynı kafalar — bırakalım geçmiş tarihi — 20. Y. Y.da bir Vietnam'ı, Nagazaki'yi, Hiroşima'yı Lübnan'ı, Kıbrıs'ı Kore'yi... v.b. nasıl oluyor da unuttuylar

Kennedy'yi, Chessman'ı, Rosenberg'leri, Menderes'ı, Martin Luther King'i, Seyyid Kutub'u öldürenler, Vietnam'ı, Kore'yi, Kıbrıs'ı, Beyrut'u, Afganistan'ı, Macaristan'ı allak bullak edenler içlerinde ne Buttolar'ın bulunduğu nice ocaqları söndürenler ne kadar mas'um, ne kadar insancıl öyle değil mi sayın insancıllar...

Madem ki o kadar temiz ve yüksek vicdanlara sahipsiniz, madem ki o kadar insanlıktan, haktan, hürriyetten yanassınız durdurun savaşları, durdurun zülmü insanlığı içinden güve gibi kemiren seks manyaklıklarını, zinayı, içkiyi, kumarı, uyuşturucu madde iptilâsını, vergi adalet sızlıklarını, durdurun haydi ne duruyor sunuz, avanak avanak ne bakınıyorsunuz öyle... Siz, siz her şeyin kolayına işi nize gelenine kaçan zavallılar...

Siz çok iyi biliyorsunuz ki, bugün Pakistan'da İslâm Hukuku uygulanmaya konmuştur, Butto da İslâm yasalarına kesin evrensel, ilâhî İslâm yasalarına göre yargılanmış ve suçlu bulunmuştur. Beşerin uyduruk yasalarına göre değil...

Böyle ulusal ve uluslararası sırların yönlendirdiği büyük davaların sonuçları hakkında her ölüne gelenin uluorta konuşması da nedir?

İran'da yapılan bunca idama neden bu kadar tepki gösterilmemiştir?

Şah İran'dan kaçmasaydı, durumu

glamanın «uydurmaca» olarak — hem de önlü ve büyük (!) hukukçular tarafından — vasıflandırılması doğrusu pek garip, hatta dehşet verici..

Hukuk, en büyük darbeyi yine kendi kendine vurmuş olmuyor mu böylece...

Bu, bütün idamîlik yargılamaların aydın durma olduğu ya da bütün suçluların suçsuz olduğu mantığına — bir dereceye kadar — götürüyor ister istemez insanı.

Meşale isimdeyse İnsan Hakları evrensel Beyanname'si, ceza hukukları, v.b. yasalarda her insanın kamu önünde eşit olduğu gerçeğini de mi görmezlikten geliyorlar...

İnsanlık denilen muhteşem piramitten her gün her an bir iki taşın kırılıp döklüldüğü sapağın çağımız'da, kırılan aslan, düşen her taşın yerini doldurmanın yollarını ve çaresini aramalıyız..

Şöhr olarak şunu söylemek gerekli ki İslâm'ın yüce kitabı Kur'an'da, her suçunun cezasının verilmesi, ancak affetmenin daha büyük daha asilce bir davranış olduğu kaydedilmektedir.

Fakat affedilmeyecek suçlar da yok mudur?

22.3.89

Arada.... Sırada....

Ahmed KANYILMAZ

BARISA, KARDESLİGE, BİRLİGE DAVET

BİNLERCE yıllık sağlam tarihi, ekonomik, kültürel, sosyal...değerlerinden son ikiyüzyıldır uzaklaşan Müslüman-Türk toplumu, bir bedene yapılan organ nakli gibi, kendisine yamanmak istenen temelsiz, çürük, değersiz ideolojilere karşı direnme gücünü gitgide kaybetmekte midir....Aslında bu zahiri bir görüntüdür...Çünkü bu toplumun öz kaynağı öylesine derin, güçlü, evrensel bir cevherdir ki, büsbütün yok edilmesi mümkün değildir.

Bu cevher İslâm'dır...Yani bütün boyutlarıyla İslâm...

Başta Kur'an'ıyla, Sünnetiyle, İcma'sıyla, kıyasıyla, ekonomisiyle, sanatıyla, kültürüyle, siyasetiyle, sosyolojisiyle, psikolojisiyle, sevgisiyle, nefretiyle...İslâm...

İslâm...Öyle mükemmel, öyle kusursuz ki...

Kâinatın en şerefli, en güzel yaratılmış yaratığı olan insanın su içmesinden, tuvalete girmesine, yatmasından kalkmasına, doğumundan ölümüne kadar hayatının her safhasına giren, herşeyini düşünen "sorduğu her soruya en mükemmel cevabı veren" çağlarüstü, bütün zamanlarda ve mekânlarda daima geçerli, daima taze, eskimez, kaynağı 'vahiy' olan ölümsüz İslâm...

İlk emri "Oku" olan, kültür ve sanatın ebedi kaynağı İslâm.

"Affı ve barışı seçmeyi" öneren İslâm...Gerektiğinde "cihad"a çağıran İslâm.

Ama nasıl bir cihada...Yalnız ve ancak Allah'ın ölümsüz adını evrene yaymak gayesiyle yapılan cihada...

"Vahdet" ilkesiyle birliğe, tek ve ebedi olan ilâh'a inanmayı insan fıtratına ve onuruna en uygun davranış sayan, bütün sahte ilâhları reddeden İslâm...

Düşünen kafaların, hisseden yüreklerin göz bebeği İslâm...

İslâm'ın, müslümanın ölçüsü bellidir, kesindir, açık seçiktir...Hiçbir şüpheye, tavize tahammüllü yoktur...

Allah (CC)'a itaat edilecektir.

Resul-Allah (S.A.V)'a itaat edilecektir. Kendisinden olan ulul emr'e (yöneticiye) itaat edilecektir...

Bu ölçüyü bilen ve benimseyen her "gerçek müslüman"ın davranışları da buna göre olacaktır.

Küflü mağaralarından çıkıp, uğul uğul köpüren denizlerin kıyılarında dolaşanlar, zirveleri göklere uzanan yüce dağlara çıksınlar...Birşey göremiyorlarsa bakışlarını bir de içlerine çevirsinler...Orada ebediyete, barışa, kardeşliğe, birliğe çağırın sesi, götüren yolu duyamıyorlar, göremiyorlarsa yaşadıklarını söylemeye hakları yoktur, olamaz. Böylelerinin bir kadavradan farkları yoktur...

Halbuki insan çok daha başka, çok daha güzel, değerli, soylu şeylere layıktır.

Ne yazık ki, insanların çoğu bundan habersizdir, kendi değerinden habersizdir Onu değerli yapan nelerdir bilmemektedir.

İslâm, yalnız İslâm, samimiyetle, riyasızca insanlığı kardeşliğe, birliğe, barışa çağırmaktadır...Hem de bütün evreni saran frekanslar üstü Ses'iyile...

Bu kadarla da yetinmemektedir. İnsan ebedi mutlu bir hayata layık görmektedir.

Ve insan, gerçekten insan olanlar bu Ses'i, kâinatın her zerresine sinen bu Ses'i atom-atom, elektron-elektron duymaktadırlar...

21.10.1981
İSTİKBAL DAİR

WEB(1559)
Ahmet KANYILMAZ

Hiç kimse (hiçbir mahlûk, yaratık) istikbal hakkında kesin bir şey söylemek yetkisinde, gücünde, imtiyazında olamaz.

Gaybı, yalnız - bütün zaman - mekan kuşaklarını bir anlık bütün içinde, ezeli ve ebedi ilmiyle kuşatan - Allah (CC) bilir.

Ve o Allah; Mücizevi Kitab'ı, Kur'an-ı Kerim'de; «Allah nurunu tamamlayacaktır, kafirler istemese de...» diye buyuruyorsa, istikbalde olacak hakkında düşünen kafalar için bazı işaretler, ipuçları bulunduğu söylenebilir.

İnsanlık tarihinin görüp görebileceği, bilip bilebileceği en üstün, en yüce değerler manzumesi olan İslâm, ilk peygamber, ilk insan Hz. Adem (AS)'dan, son peygamber, efendimiz, şefaatçimiz Hz. Muhammed (SAV)'e gelinceye kadar özünde (vahdet akidesinde) hiçbir değişiklik olmayan tek sistemdir.

Bu gün de saflığını korumaktadır. Çünkü Allah (CC), «O'nu (Kur'an'ı) indirdik, muhafaza (koruyucusu) da biziz» buyurarak bu gerçeği bütün çağların insanlarına haykurmaktadır.

Bu yüzden İstikbâl İslâm'ındır... İslâm tefekküründür, ekonomisindedir, sosyolojisindedir...

Çünkü; «geniş bir düşündü... Şumullü bir bakış... Serbest ve hür tefekkür... Uzun beşerî hayatın seyri hakkında olgun ve ihatah bir tecemmül... İşte İslâm budur... İslâm hayata bunu vad ediyor. İnsanlığı, halkları birbirine kenetlenmiş bağları vad ediyor... Şekilleri; tavırları, birbirini takip eden bağlar...» (1)

İnsan'da, insanlık da bunu arzu etmiyor mu?

Günümüzde ve daha önceki zamanlarda İslâm'dan başka hangi sistem (nizam), «insan»a ihtiyaç olan maddî - manevî herşeyi verebilmiştir?...

Bir nizam ki; «...tarıhl bir tecrübe ve tedricî bir merhale geçirmeden de kâmil bir nizamdı...» (2)

«O, kulların arzularına teslim etmeyen bir sistemdir. İnsanları, insanların isteklerine boyun bükmeye mecbur etmeyen ilâhî esaslar külliyatıdır.» (3)

«İslâm prensiplerinin yenilik ve devamlılık için konulduğu anlaşılınca, bu prensiplerin en üstün ve mükemmel kaideler oldukları, beşeriyetin tanıdığı diğer bütün nizamları çok gerilerde bıraktıkları da kat'iyetle anlaşılacaktır. İslâm nizamındaki sebat ve devamlılık, hiçbir zaman ayıp değil, aksine bir meziyettir. Çünkü sebat, devamlı yükselmek ve devamlı ilerlemenin en sağlam garantisidir. Hevâ ve heveslere, anarşiye, inhirafa, tereddidi ve bozukluğa fırsat vermeyen en kuvvetli teminatıdır.»

«İlâhî nizamla diğer nizamlar arasındaki ölçülerin mukayesesi yapılmadan ve konulan nazariyelerin muhakemesine başvurulmadan, sadece öndört asır evvel vaz'edildiği için bu nizamın reddedilmesi, hiçbir zaman akli ve vicdani bir hürmete lâyık bir tasarruf değildir. Akline hürmet edilen ve papağanlar gibi başkalarının sözlerini tekrar etmeyen kimselerin yapmayacağı, kabul edemeyeceği bir keyfiyettir bu.» (5)

«İslâm cemiyetinin faktörleri, kültürlü olduklarını iddia eden fakat hakikatte cahil olan, hatta cahliliğini bile bilmeyen ve bildiği şeylerle bilmedikleri arasında hüküm verirken, ilmi araştırma yaptığını iddia eden cemiyetin bütün çoğunluğu tarafından maalesef bilinmemektedir.» (6)

«İslâm cemiyeti, bütün insanlığa kapılarını ardına kadar açan bir cemiyettir. Her fert, her toplum ve her millet izinsiz, hiçbir kayıt ve şartla ihtiyaç hissetmeden müslümanlara iltihak ederek İslâm cemiyetinin ferdi olarak yaşayabilir. Fakat İslâm davetine karşı çıkmadan, akidelerini rencide etmeden, insanlar zulümetmeden, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmadan. Evet, bu şartlar dahilinde... İrk, renk, dil, coğrafya hudutları ve hatta dîni taassub bile bir kimsenin İslâm cemiyetine girmesine engel teşkil etmez.» (7)

«İslâm, cemiyetin değişen ihtiyaçlarını, koyduğu kanunlar ve kendine has prensipleriyle karşılayabilecek güçtedir. Zira İslâm Nizamı, hayatın bütün zaruret ve ihtiyaçlarını karşılayacak ve pratik zaruretlere değerlendirecek bir metod takid eder...» (8)

(1) İslâm Cemiyetine Doğru. Prof. Dr. Seyyit Kutub.

(2) A.g.e. Sh: 66

(3) A.g.e. Sh 66

İSLAM'IN BOYUTLARI

VEB (1558) Ahmet KANYILMAZ

İslâm... Bu kelime hissedebilen yürekler, duyabilen kulaklar, görmesini bilen gözler için ne müthiş çağrışımlar yapar...

İslâm... Müslümanın ruhu, eti, kemiği, iliği, atom atom ürpertisi, yanışıdır. İslâm...

İslâm ki boyutları kâinata, kâinatlara sığmaz... Müslüman da öyledir...

İslâm'ın boyutları insan ruhunun boyutlarıyla eşdeğerdir.... Şöyle söylemek de mümkün; İslâm'ın boyutlarını ancak insan ruhu kucaklayabilir... Müslüman insanın...

Çünkü Yüce Yaratıcı: "Ben yerlere göklere sığmazken, mü'min (saf, temiz, inanmış, teslim olmuş, aşkımla yücelmiş) kulumun kalbine sığdım" buyurmuyor mu?

Yalnız bu kutlu sözler bile, bize, İslâm'ın akıl almaz boyutları hakkında bir fikir vermeye yeterli değil midir?

İslâm... Bu gönül yakıcı, ruh şahlandırıcı, başları zaferlerin zaferiyle taşlandırıcı olağanüstü ışık-ses kelime... Yıldızlardan yıldızlara, ufaklardan ufuklara... Kâinatın cıdarlarını -eğer varsazorlayanaksı sedalarlagezinir durur evrende bu "kelime"...

Hayat, hayatlar ancak, İslâm'ın evrensel boyutlarına yaklaştıkça, yaklaştırdıkça anlam ve değer kazanır...

Başka hiçbir ideolojinin, sistemin prensipleri layık olduğu boyutlara yükseltmez, yüceltmez insan hayatını... Yücelteyim derken zilletin, meskenetin gayyalarına inan boyutlarına düşürür ancak... Çağımız buna güzel bir örnektir... Güzel ve yürek paralayıcı...

İnsanın, "sonsuz bir hayata" layık görülen en mükemmel yaratığın sadece yerkürenin sınırlı boyutları içinde hapsedilerek yüceltilmesi asla mümkün değildir... Olmamıştır da...

Ardarda yaptığı icatlarla tabiata hakim olduğunu sanan ve kendisini dev aynasında görmeye başlayan insan, tabiatla düştüğü uyumsuzluk sebebiyle bozulan iç ve dış dengesi yüzünden girdiği büyük buhranlardan kurtulmanın yollarını ararken, kârşısına ya uçurumlar ya da çıkmaz okaklar çıkmaktadır...

Kendi boyutlarından habersizdir insan bugün.... Nerede olduğundan, nerede olması gerektiğinden de...

İnsan, insana kulluk, makineye kölelik, paraya uşaklık, teknolojiye aptalca hayranlık boyutlarından bir türlü kurtulamamakta, Allah'a kul, Peygamber'e ümmet, Kainat Cumhuriyeti'ne iyi bir vatandaş olmanın boyutlarına yükselememekte, halinden oldukça memnun olduğunu söylerken ne kadar samimiyetsiz, ne kadar sun'î olduğu da her halinden belli olmaktadır.

Yerkürenin azalan maddî imkanları, insanın çoğalan maddî ve manevî ihtiyaçları ile sürekli bir çatışma halindedir...

Karanlığa taş atmaktan kolları yorulan insanoğlu şu halde karanlıklara yükletmekte direnmektedir...

Artık taş atmaya bırakıp da eline alacağı bir meş'ale

...dır. İşte gerçek müslümanlar bu boyutu, daha doğrusu bu boyutsuzluğu yakalayan baht üstü bahtlılardır.

İnsanın -ve tekmil mükevvenatın- yaratılış gayesi bu boyuta, yani boyutsuzluğa yükselebilmek için bütün gücüyle, enerjisiyle çırpınmak çırpınmaktır... Bu olmalıdır...

İşte hayat budur... Hayat denilen sıradağların en yüce zirvesi budur...

Bu boyuta -boyutsuzluğa- sıçrayan hayat için, hayatlar için ölüm parmağın yanması gibi birşeydir belki...

Hürriyet öyle birleşmedir ki abri-hayat akan muslukları kesilesi değildir.

Onun için savaş nurdan tabaklarda sunulan hurma, altırır sağraklarla içilen Kevser, barış alevli fırtınalarla uğuldayan bir orman içinde dört nal giden küheylandır...

Ve aşk... Aşk bu hayatın, hayat aşkın ta kendisidir... Hayat aşktır... İslâm'ın boyutlarını yakalayan hayat... Yani aşkın... İslâm aşktır...

Böyle bir hayatın hiçbirşeye ihtiyacı yoktur. Aşk'tan, yani İslâm'dan, yani Yaratıcı'dan gayri... Daha neye ihtiyacı olsun ki... O'nun 'varlığında' 'yok olma' sırrına rmiştir...

Böyle bir hayat bütün ihtirasların, küçüklüklerin, süfliliklerin üzerine çıkmış, bunları bir köpük tabakası gibi üzerinden kazıyıp atmış, saflaştırılmıştır...

Aşkın sonsuz yörüngesinde sonsuz bir dönüş (semâ) içersinde alev alev yanmaktadır...

Hayatını İslâm'ın zamanlar, mekanlar üstü boyutuna -boyutsuzluğuna- yükseltme cehdi içinde olanlara ve yükseltebilen "gerçek mü'minler"e, Altın Çağ'ın-ışık uygarlığının kurucuları ışık insanlara selâm olsun...

Dünya ve ahiret kardeşlerime açık mektup

Ahmet KANYILMAZ - İzmir

Esirgeyen, bağışlayan Allah'ın adıyla...

Selâm ve salât sevgili Peygamberimiz, Efendimiz Hz. Muhammed (SAS)'e, gelmiş geçmiş, tekmil peygamberlere, yakınlarına, Onlar'ın yolundan giden Hak yolunun çilekeş yollarına, ermişlere, kahramanlara, alimlere hakiki mü'minlere...

Allah'ın (CC) selâmi, selâmeti, rahmeti, bereketi, nusreti inananların, hidayeti inanmayanların üzerine olsun!

Dünya ve ahiret kardeşlerim!

Aziz dindaşlarım, yoldaşlarım, ruhdâşlarım!...

Ey Allah Yolunun çileli, muzdarip, şanlı yolcuları...

Mücahitler, mazlumlar, şehidler, gaziler, yiğitler...

Göklere inen en muhteşem emanetin hamilleri, mutemetleri...

Lider olarak yalnız Hz. Muhammed (SAS)'i; anıyaan olarak Kur'anı, vatan olarak kâinatı kabul eden yüce İslâm Milleti'nin şerefli evlatları...

1400 Hicri yıl-hepimize- kutlu, insanlık için hayırlı olsun...

Biliyorum, çok iyi biliyorum, dört bir yanımız Tağut'un putlarıyla, tuzaklarıyla sarılı. Onların kulak tırmalayıcı haykırılarıyla ürperiyor, sahte gübüşleriyle irkiliyorsunuz.

Fakat mahzun olmayın! And olsun ki, "eğer inanyorsanız en güçlü olan mutlaka sizsiniz..."

14. Y.Y.'dan 15.Y.Y.'a doğru uzanan alev rüzgarlı Yol'dan sonra sukün, barış kardeşlik, adalet, hürriyet, aşk ülkesinin (sitesinin) varoşları başlıyor...

Yürüyün kardeşlerim yürüyün...
Yüreklereynden dudaklarınıza yükselen oradan arzı ve kâinatı saran, sarsan Allahüekberlele yürüyün...

Yüreklereynden dudaklarınıza yükselen orada arzı ve kâinatı saran, sarsan Allahüekberlerle yürüyün...

Sevdaların en dayanılmazını, en sancılısını, en ulvisini ilikderinizde duya duya yürüyün...

Allah daima sizinleedir...

Her adımınız her soluğunuz zafere biraz daha yaklaşmak demektir. Sizin zafere yaklaşmamız demek insanlığın kurtuluşu, selamete yaklaşması demektir.

Tağut'un attığı oltaları kırarak, ağırları parçalıyarak, sütunlarına, hisarlarına, putlarına müstehzi tebesümle göndererek yürüyün...

Resul-Allah (SAS), daima sizinleedir, yanımızdadır...

Ellerinizi her uzatışımızda bir maske daha düşürerek, bir namlunun ağzına daha güvercinle, çiçekle örterek, bir kalbe daha girerek, bir ölüyü daha dirilterek yürüyün.

Yürüyün kardeşlerim, yiğitlerim yürüyün.

Yüzyıl'ı, Yüzyıllar'ı, peşinizden sürükleyerek yürüyün. Bütün değerleriyle, boyutlarıyla maddesiyle, manasıyla İslâm'a yürüyün, yürütün...

Melekler, ermişler, şehidler, alimler sizinleedir, yanımızdadır...

Bırakın artık şu hizbi parti taasubunu.. Çağlarüstünden geçen Yol'da elele gönül gönüle vererek yürüyün...

Yürüyün kardeşlerim, durmayın.. Sakın ardınıza bakayım demeyin...

Sendeleysin, düşün, kalkın.. ama ilerleyin...

Bakın, bakın görmüyor musunuz, ufuklardaki sisler dağılıyor...

Evensel Site'nin silueti görüyor...

10.02.1980

Yaşamının sınırları

WEB(1556)

Ahmet KANYILMAZ

«Hanginizin daha iyi iş işlediğini belirtmek için ölümü ve dirimi yaratan O'dur. O güçlüdür, Bağıştyındır.» (1)

«Güneş de yörüngesinde yürüyüp gitmektedir. Bu güçlü ve Bilgin olan Allah'ın kanunudur. Ay için de sonunda kuru bir hurma dalına döneceği konaklar tayin etmişizdir. Aya erişmek güneşe düşmez. Gece de gündüzlü geçemez. Her biri bir yörüngede yürürler.» (2)

«Sür'a üflenince (tekmil yaratıklar) kabirlerinden Rablerine koşarak çıkarlar. «Vay halimize... Yattığımız yerden bizi kalm kaldırdı?» derler. Onlara; «İste- Rahman olan Allah'ın vâd ettiği budur, peygamberler doğru söylemişlerdir» denir. (3)

«Hiçbir ümmet (millet) kendi süresini öne de alamaz, geciktiremez de...» (4)

«Gök yarıldığı zaman, yıldızlar dağılıp döküldüğü zaman, denizler kaynaştığı zaman, kabirlerin içi dışa çıktığı zaman, İnsanoğlu ne yaptığını ve ne yapmadığını görür.» (5)

«Ey insanoğlu; Her şeyi kaphyacak kıyametin haberi sana gelmedi mi? (6)

«Ben insanları ve cinleri, ancak bana ibadet etsinler (beni bilsinler, tanısinler, kulluk etsinler, böylece arınsinler) diye yarattım.» (7)

Ebedî Kelâm'daki yukarıdaki buyruklardan anlaşılacağı üzere, kâinatdaki herşeyin bir ömrü bir yaşama sınırı, sebebi, amacı vardır...

Hayat sınırsızdır... Lâkin yaşama sınırları, boyutları yüce Yaratıcı tarafından çizilmiştir.

O, insana «yaş», kuşa «uç», bahçeli «yüz», yılan «sür», aya güneşe yıldızlara yörüngesinde dönün, kâinata «genleş» diye buyurmuşsa onlar da böyle davranmak, ister istemez hıat etmek zorundadırlar. Aksi halde evrensel denge ve düzen ve allak bllak olurdu.

Eğer o insanlara, «içki içmeyin», şına etmeyin, faiz yemeyin, namaz kılın, oruç tutun, birbirinizi sevin buyuruyor sa ve insanlar çizilen bu sınırları aşmaya çalışıyor aşyorsa, dünyada da ahirette de rezillik, rüsvaylık onlar için olmaz mı?

Karıncadan galaksiye, çimenden sekoyaya, Lut gölünden Everest'e, insandan kâinata herşeyin ömrü sınırlanmıştır. Ve —ne acıdır ki— insan denen yaratıktan gayri tekmlî mükövenat «ömürlerini yüce Yaratıcı'nın çizdiği sınırlar içinde büyük bir teslimiyet ve saygıyla sürdürmek tedirler.

Peki, ya insana ne olmaktadır ki, bu ilahi sınırları (Hududullah) aşma, geçme, secaret ve küstahlığında bulunabilmektedir.

O insan ki; «bir damla kon pıhtısından (nutfeden) yaratılmışken Rabbisine hasmı kesilmiştir...»

O insan ki; «Göklere, yere ve dağlara arz (ve telif) edilen emaneti yüklenmekten çekindikleri halde, bunu sırtına yüklenmiştir. Çünkü o (insan) çok zalimdir, çok cahildir.» (8)

O insan ki; «Ey insanlar, Rabbünüzden sakının, doğrusu kıyamet gününün sarsıntısı büyük şeydir.» (9) İhtarına kulluklarını tıkamaktadır.

O insan ki; «İnsanların hesap görme (görülme) zama-

ışarak, başkasının hayat tarlasının sınırlarına tecavüz etmeye hakkı olmadığının bilincine artık varmak değil midir?

Yeryüzündeki kargaşanın, fitnenin, savaşların, anomalinin tek ve başlıca sebebi bu değil midir?

Hayat, «insanca», «mümince», «kulca» yaşama, boşer kusurlardan sıyrılmakta üeri menzillere ulaştıkça değer, mana ve prestij kazanır. Hem Yaradan, hem yaratılanlar yanında...

- 1): El-Mâlik: 2,
- 2): Yâ-Sin: 38—40
- 3): Yâ-Sin: 51—53
- 4): Hicr: 5
- 5): İnfitar, 1—5
- 6): Gâfiye: 1,
- 7): Zariat: 55,
- 8): Ahzab, 72
- 9): Hacc, 1
- 10): Enbiya, 1—2

Avrupa (Batı) da ne var, ne yok?

AVRUPA... Batı uygarlığının beşiği... Çağımızda nice kişiliğini bulamamışlarca hayranlık uyandıran, onlara ulaşmak, benzemek için çırpındığı efsanevi ülkeler...

Ama ne yazık ki ten gözleriyle bakanlar Avrupa'nın (Batı'nın) ancak bınbir maskeli yüzünü görebiliyorlar, ruhunu değil... Avrupa, gerçek yüzüyle çoğumuzun gördüğünden çok başkadır... İşte Avrupa...

Avrupa'da sekiz şeritli otobanlar, dağları delen tüneller, köprüler, demiryolları, otoller, motoller, gökdelenler... vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da her çeşidinden en lüks otomobiller, trenler, toplar, tramvaylar, trolleybüsler, metrolar, gemiler... vardır,

Ama insan yoktur...

Avrupa'dan uçak gemileri, kruvazörler, uçaklar, füzeler, toplar, tanklar, nötronlar, hidrojenler, atomlar, napalm... vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da kiliseler, tiyatrolar, stadyumlar, sirkler, operalar, parklar, bahçeler, müzikholler, müzeler, kütüphaneler... vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da villalar, saraylar, şatolar, apartmanlar, teleferikler, reaktörler, televizyonlar, robotlar, kompüterler, videolar, buzdolapları, çamaşır makineleri... vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da birahaneler, meyhaneler, barlar, diskotekler, partiler, danslar uyuşturucular, alkollü içkiler, pokerler... vardır,

ler, dev kuleler, barajlar, bacalar, kamplar, kumatorlar, berberler, terziler, ayakkabıcılar.. vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da romanlar, piyesler, şiirler, gazeteler, dergiler, mecmualar, kasetler, bantlar, radyolar, pikaplar, şarkıcılar, futbolcular, alkolikler, esrarkeşler... vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da üniversiteler, profesörler, laboratuvarlar, politikacılar, öğretmenler öğrenciler, okullar, hastaneler, doktorlar, hemşireler, polisler, askerler... vardır,

Ama "insan" yoktur.

Avrupa'da demokrasi vardır, monarşi, kapitalizm, sosyalizm, eksistansiyalizm, feninizim, hümanizm... vardır,

Ama "insanlık" yoktur.

Avrupa'da incelik, kibarlık, şıklık, zevk, anlayış, zarafet, zenginlik, güzellik... yarış vardır..

Ama "insan" yoktur.

İşte Avrupa'nın (ve tüm Batı'nın) gerçek yüzü budur...

Avrupa'da (Batı'da) yüksek bir "uygarlık" olduğu söylenir durur hep...

Uygarlık-daha doğrusu medeniyet-nedir bunu bilen var mıdır? Sorulmaz pek...

Avrupa'da daha neler yoktur, neler yoktur, neler...

Ama "insan" hak getire...

Avrupa'da ne ararsanız var... Herşey var...

Ama ne yazık ki-Avrupa'da "insan" yok.. Ya da yok denecek kadar az...

İnsan'ın olmadığı yerde ne vardır ki?.. Ne olabilir ki?...

Bu durum yeryüzünün birçok mekânları için geçerli değil midir?

Çağımız "insan" sıkıntısının had safhaya vardığı, vardırıldığı korkunç bir çağdır... ve bu yüzden bütün değerler altak-bullak olmuştur...

Bu yüzden "uygarlık" adına milyonlarca insan acıklardan, savaşlardan, hastalıklardan canından

süflörler, -Dubörler amigolar...

8.11.1982 Ahmed Karayılmaz

CAĞIMIZ insan tipleri içerisinde üçü vardır ki, hem etki, hem tepki yönünden bireyler ve kalabalıklar üzerinde gerçekten söz sahibi olmaktadır.

Bunları; dubörler, süflörler ve amigolar olarak belirlemek mümkündür.

Bilirsiniz, özellikle filimlerde çok zor sahneleri, asıl sanatçıyı tehlikeye sokmak için bu işlerde beceri kazanmış gözüpek "dubörler" çevirir. Yani asıl oyuncu kendini hiç tehlikeye atmadan çok güç olan çekimi, seyirciyi aldatarak duböre yaptırır.. Hatta dubör, ölümlü tehlikesi ile her an burun burunadır. O tehlikeli numaraları sergilerken, baş oyuncu buzlu viskisini yudumlamaktadır. Ve hayranlığı, takdiri kazanan yine o olmaktadır...

Bir de süflörler vardır.. Tiyatrolarda, sahnede oyun sergileyen oyunculara (sanatçılara) diyaloglarda takıldıkları yerde, sahnenin ön tarafında, altındaki gizli bölmede fısıldayarak sözleri hatırlatmakta yardımcı olurlar, böylece oyundaki sürekliliğin, ahengin bozulmamasını sağlarlar... Fakat seyircilerin bundan hiç haberi olmaz...

Dünya sahnelerinde rol yapanların da rollerini eksiksiz ve kusursuz oynamaları için "dubörler"inin ve "süflör"lerinin ne kadar önemli bir rol oynadığını kim inkâr edebilir?..

Ve amigolar... Gerçekten enteresan tiplerdir amigolar.. Maçlarda mitinglerde kalabalıkların ortak heyecanını daima canlı, taze ve yüksek düzeyde tutmayı nasıl da başarırlar...

Bir maç (futbol, basketbol, boks, voleybol ...v.b.) veya bir hatibin konuşması sırasında düşen tansiyonu hiç beklenmedik bir yerde bir zamanda nasıl yükselttikleri, bunun sonucunda mağlup durumdaki takımın galibiyet elde ettiği, morali bozulan konuşmacının moralini düzelterek kalabalıklara yeniden hakim olduğu her zaman görülen olaylar değil midir gündelik hayatta..

Bu ve buna benzer olaylarda yukarıdaki insan tiplerinin rolleri inkâr edilebilir mi?

Ama bütün bunların ardındaki samimi-

08.05.1981

KÜRTAJ

Ahmet Kanyılmaz

Yurdumuzda ve gezegenimizde vuku bulan sayısız olay için de hüznün ve acı verenlerin çoğunluğu oluşturduğu bir zamanda yeni bir haberle yüreğimiz burkuldu.

İnsan —ve kadın— haklarının savunucusu olduğunu gerine gerine haykırıp duran Pozitivist Çağ'ın, İslâm'ın yüce, evrensel, insancıl prensiplerine ters düşen bir uygulaması kadınlık —ve insancılık— onuruna indirilen helki en büyük darbe oldu. Batı'dan o-lur olmaz şeyleri düşüncesizce devşiregeldiğimiz son yüzyılda bizim de toplum yapımızda en büyük zararı verecek olan bir şey-in son zamanlarda uygulama alanına konulacağına dair sık ve güvenilirlilik kaynakları olan haberler taze üzüntü kaynağımız haline geldi: Kürtaj..

Bu kelime bile insanın tüylerini diken diken etmeye yetiyor. İnsanın en derin, en manî, en evrensel duygulardan ve sadecce kadınlara has olan "annelik" duygusunun, bilyesine istismar, edilmesine göz yummak insanlığa karşı affedilmez bir suç bir hakaret değil midir?

«Bir kişiyi öldüren, bütün insanlığı öldürmüş gibidir» buyuran yüce efendimiz peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)'e kulak vermeliyiz. Şunun bunun «bilimsel» zıvvalarına, sayıklamalarına değil!

Bu abses ise ekonomik zorunluluklar sebep gösteriliyorsa, yeraltı ve yerüstü kaynaklarının potansiyeli itibarıyla yüz milyon kişiyi barındırıp besleyebileceği söylenen memleketimizde bu da geçerli olamaz.

Çağ ne kadar modern olursa olsun, teknoloji hangi seviyede bulunursa bulunsun, «insan gücü»ne her zaman ve mekanda makineden daha çok ihtiyaç vardır. Olacaktır. Hiçbir makine insanın yerini bütün boyutlarıyla tutamaz, tutamayacaktır.

Yeryüzünde sıklıkla kırılan insanlar olduğu doğrudur. Ama bu insanları kat kat giydirecek, giyeceklerin, rahatça doyurabilecek giyeceklerin çöp sepetlerine atıldığı da acı bir gerçektir. Onlara hayret hakkı tanımamak yerine, hayatın nimetlerinden yararlanmalarını sağlamak deha «insancıl» bir çaba olmayacak mıdır?

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini inzalama ile övünenler, 3 maddenin «Yaşamak, hürriyet ve kişi emniyeti her feridin hakkıdır» olduğunu nasıl oluyor da bilmezlikten, görmezlikten gelebiliyorlar?

İnsan haklarından, şundan bundan dem vuranlar nasıl oluyor da binlerle cümlenle insana «yaşama hakkı» tanımıyorlar?

Bu da zavallı çağımızın sayısız paradokslarından biri olmak... Süper milletlerin, ürettiği siper rakkamlarla ifade edilen temel gıda maddelerini «hiyâç sahibi milletlerin fertlerine sunarak insanlığı kurtarması «uygarlık» gereği değil midir?

Bize skil verme pozisyonunda bulunanların sözlerine kulak vererek hareket etmenin acılarını yüz yıldır çekmekteyiz.. Hâlâ mı uyanmıyacağız..

Bu talihsiz girişimde «devlet kontrolü»nün sürekli etkili olabileceğini söylemek oldukça güçtür. Bir gün gelecek her önüne gelen bu işi yapacaktır.

Bunun mutlaka önüne geçilmelidir. Zaten ilâhi müdahale kadının 45-50 yaşlarından sonra çocuk yapmasında «ortadan kaldırarak» tabii bir «doğum kontrolü»nü gerçekleştirmemiş midir?

8.1.1980

HUMEYNI, CARTER VS...

Ahmet KANYILMAZ

İZMİR

Habil ve Kabil ile başlayan hak-batıl (haklı-haksız) kavşan en küçük boyulardan (fertler) arası... en büyük boyutlara (milletler arası) kadar her konuda analize sürmüştür, sürmektedir, sürecektir.

İnsanoğlu ne zaman haklıdır ne zaman haksız?

Yalnız ve ancak kuluna-yaptığı işlerde Allah (CC) arka çıkacağı zaman haklıdır. Bu da ancak, kulluk Allah (CC) in ilâmsiz yasalarına (İslam prensiplerine) uyduğu ölçüde orındır. Bunun dışındaki bütün durumlarda insan haksızdır davranışlarında düşünecektir...

İnsanoğlunun Allah (CC)'in bizzat vaz ettiği ilâhi değerler sistemine (İslâm) karşı çıkması, kendi sınırlı akılcılığıyla çarpıttığı, often, püfen fikir sistemlerinin (ideolojilerin) doğru olduğunu sanması, savunması, kendini haklı çıkarmaya kalkması kadar büyük bir talihlilik bilgisizlik olamaz.

Fakat insan-ne esef verici bir gerçektir ki-çevresini saran hiçbir türlü dış yan etkilerden ruhuna beyinini kurtarmaması kendi kendini kontrol «edememesi yüzünden aldandığı, aldandığı ve büyük talihlilikle her an karşı karşıya gelmiştir, getirilmiştir.

İnsanoğlunun Allah (CC)'in bizzat vaz ettiği ilâhi değerler sistemine (İslâm) karşı çıkması, kendi sınırlı akılcılığıyla çarpıttığı, often, püfen fikir sistemlerinin (ideolojilerin) doğru olduğunu sanması, savunması, kendini haklı çıkarmaya kalkması kadar büyük bir talihlilik bilgisizlik olamaz.

Fakat insan-ne esef verici bir gerçektir ki-çevresini saran hiçbir türlü dış yan etkilerden ruhuna beyinini kurtarmaması kendi kendini kontrol «edememesi yüzünden aldandığı, aldandığı ve büyük talihlilikle her an karşı karşıya gelmiştir, getirilmiştir.

İnsanoğlunun Allah (CC)'in bizzat vaz ettiği ilâhi değerler sistemine (İslâm) karşı çıkması, kendi sınırlı akılcılığıyla çarpıttığı, often, püfen fikir sistemlerinin (ideolojilerin) doğru olduğunu sanması, savunması, kendini haklı çıkarmaya kalkması kadar büyük bir talihlilik bilgisizlik olamaz.

Geçmiş ve bu olayları bakarak diyebiliriz ki, hak-sahidre-ma'kul gibi görünse de aslında muzafler önder her zaman-gerçekten-mağlup olan haksız taraftır.

Hiz. Ali (RA): «Mazlum galiptir, zalim mağlupdur» sözüyle bu gerçeği ne güzel vurgulamıştır.

Örnek olarak İran ABD olayını (evya Afganistan-SSCB) ele alalım...

Varsayalım ki, ABD İran'a bir askeri müdahale bulundu ve yüzbinlerce kişiyi öldürerek (1) İran topraklarını işgal etti...

Hatta varsayalım ki, Allah Korusun-İran'ın «KURBANİ» sını, «Bunda İran'ın hayırıdır, ABD'nin kazancı ne?

Ölçü olarak Allah (CC)'in şaşmaz ölçüsü «ahid»de-ki biz müdâhilere için makbul olan bu ölçüdür- ABD mağluptur, büyük bir kayıpla-

Buy Başkan ve benzer bahsetmez kulaklarındaki günillerindeki mührü açabilselerdi, İran'daki Afganistan'daki Endonezya'daki... Ses'in sayısını hemen yarıya düşürürdü de yükselmekte olduğunu duyabilirdi. Hoş duyular da duyusalar da birşeyin değişeceğini sanamaz ya..!

O ses'i bastırmaya çalışılmasa, O'nun kulu evrensel çağrısına uyarak bir insanın bir «kul» için yapılacak en doğru davranıştır.

Yüce Mevla'dan dileğimiz, insanlığın bu Ses'in çağrısına uyabilecek ruh ve kafa seviyesine yükselmesi hıdayeti bularak kurtuluşu emresidir.

Allah (CC) yolunda ölmenin ne demek olduğunu acaba buy Başkan biliyorlar mı? O'nun yolunda ölmenleri ilmiş saymıyoruz. Onlar hayatta-«lar, fakat siz bilemezsiniz... «ilâhi gerçeği» «haberleri var mıdır? Bu öyle bir hayattır ki hayattır yalnız Coca-cola içip çılgınca dans etmek araba sürmekten ibaret sanılan asla anımsamazlar...

Sayın Başkan boş vakitlerinin bir bölümünü Kur'an Fihis ve Sıyer incelemeye ayırsa hem kendisi hem milleti için çok daha iyi olur sanıyorum.

İslamın ne olduğunu-ne olmadığını bilmeden atıp tutmanın, Allah yolunda şehid düşen mücahidlere «Capucular çulğınlar serseriler!» demenin ne korkunç bir hatı olduğunu farkına varmasını varmalarını arz ediyoruz...

Bir mü'min için şehid olmanın daha büyük bir şeref olduğuna inanır mı?

Ne ilâhi bir emredir ki, bu gereği kuluna Allah (CC) düşünmemi vasata kul olarak vermektedir. Buradaki incelik derinlik ve sır mühtişir. Şehid olma en büyük şeref ve ecir, Şehid edene en büyük azap ve zillet.

İran, Pakistan, Moro afganistan, Eritre, vb. «şahid» şuurun içindedirler.

Bu şuurun 1 milyartık İslam Milleti'ne fert fert yayıldığı gün, küfür ruhıyla beraber yeryüzünden haksızlık savaş anarşi, sınırsız kin, hased... de kalkacaktır. İslâm'ın himayesinde ve rehberliğinde bir aşk, adalet, barış kardeşlik medeniyeti kurulacaktır. Kulakların ve gönüllerin paçı o ulvi Ses'in yankılarıyla sınırlanacaktır...

Şu veya bu yerde ve zamanda susturulmuş çağların bu ses, öyle bir sestir ki kalbinin her çarpmasına (atomuna, fotona) işlenmiştir, sin-

4.11.1987

WEK(1550)

İSLAM'IN EVRENSELLİĞİ

Ahmed KANYILMAZ

Geçenlerde yurd dışında çalışan bir tanıdık genç anlatıyordu. İznini geçirmek üzere Almanya'dan yanında Kuzey Avrupalı bir bayanla Cezayir'e gitmeye karar vermişler. Cezayir'e girişte yanındaki bayan yüzünden kendisinin de müslüman olduğuna ilgilileri bir türlü inandıramamış. Kendisi esmer, yağız, bayan sarışın...

Sen İspanyol bu da İsveçli deyip güçlük çıkarmışlar. Delikanlı ısrarla müslüman olduğundan söz edince, peki demişler bir «fatiha» oku bakalım. Genç adam-nasıl-fatiha'yı okumuş. Ardından «ihlâs» demiş. Onu da okumuş. Cezayirli gümrükçülerin gözleri ışıdamış, yüzlerinin gerilen çizgileri yumuşayıvermiş... Ve sınırdan kolayca geçmişler... O kadar dil dökmenin, pasaportun şunun bunun bir yararının olmadığı yerde ve zamanda «fatiha»nın ve «ihlâs»ın yaptığına bakınız. Nasıl kapanan kapılar ardına kadar açılıyor, gönüller sevgiyle, sevinçle doluyor... Bu basit ve küçük görünen olayın ardındaki «evrensellige» dikkati çekeriz.

İslâm'ın nasıl bağlayıcı, kaynaştırıcı bir güce sahip olduğuna dair ikinci bir olay, daha birkaç gün önce bizim başımızdan geçti.

Aitanyunus'da toplanmaya gelen ekonst. maliyeci kardeşlerimizi Kent'te gezerken gördük ve masamıza davet ettik. «Esselâmu aleykum» diyerek içten gelen gülümseyişler ve musafahalarla oturdular... İnanın birkaç saniye içinde en yakın bildiklerimizden daha çok kaynaşıverdük. Irak'lı, Nijer'li, Sudan'lı, Ürdün'lü... kardeşlerimizle... istimleri Hallt, Ahmed, Afgani, Ebu Bekir... Ne kadar sıcakkanlıydılar ya Rabbi! Hele o genç siyahi Nijer'li, zeki, neş'elli, sempatik haliyle bir âlemidi... Öylesine bir sohbeta dalmışık ki günün kavuştuğunu farkedemedik bile...

Böyle anlarda «zamanın izafiliği daha

Sudan'lı maliyeci faizsiz İslâm Bankasından söz ediyor heyecanlı heyecanlı...

Sudan, Kuveyt, S. Arabistan, Pakistan ve İran gibi İslâm ülkelerinde faaliyet gösteren bu bankalardan bir tane de Türkiye'de açmaya «uğraştıklarını» söylüyor... Biz işlerinin çok güç olduğunu bilerek, bütün kalbimizle başarılı olmalarını Mevla'dan diliyoruz... Faizsiz banka deyince kanları başlarına hücum eden o «nasipsiz çevrelerin mühürlü kalplerinde belki biraz olsun bir kıpırdanma olur, gün gelir...

Nijer'li iki elinin parmaklarını birbirine geçirip kenetleyerek birlikten vahdet kaynaşmadan yana olduğunu gösteriyor...

Öylesine bir fikir ve ruh birliği ortamı oluşuyor ki, insan yakın ve uzak çevresiyle bu kadar rahat, çatışmasız olmayı nasıl gönülden arzu ediyor...

Adresler alınıp veriliyor... Çaylar dondurmalar ikram ediyoruz. Onlar da çarşıdan aldıkları hediyelik eşyaları gösteriyorlar. Velhasıl insanın dağılmasını hiç istemediği bir iklimin havasını soluyoruz...

Tekrar görüşmek üzere istemeye mu safahalarla vedalaşıyoruz.

Onlar otellerine, biz evlerimize gönüllerimiz manevi haz dalgalarıyla dalgalanmaya dönüyoruz...

İnşallah yakın bir gelecekte, İslâm ülkeleri arasında pasaport muafiyeti, Ortak Pazar, Ortak Para Birimi v.b. erensel kurumlar işlerlik kazanır da; «Siz insanlar içinden çıkarılmış en hayırlı ümmet-siniz. İyiliği emreder kötülükten nehyedersiniz...» hakiki tağuti düzenlerin suratında alevden bir şamar gibi şaklar...

Her zerresinin «Allah, Allah» diye inlediği kâinatın, en şerefli yaratığı olan «müslüman-insanın» tam bir İslâm şuuru içinde birleşerek, artık kandan vahset-

24.7.81

Sayfamıza yazı gönderen bir genç arkadaş, şilre dikkati çekecek kadar ağırlık verildiğinden yakınıyor, bir diğeri de şair ruhlu olmadığı halde şiirden anladığını belirtmek lüzumunu hissediyor. Öte yandan, her sayfada en azından bir şiir yayınlama şeklindeki kararımız, genç şairlerimizi de yüreklendiriyor ve dosyamızda şiir birliğine yol açıyor. Bu arada özellikle Mehmet Atilla Maraş'ın şiir üzerine bir dizi yazı göndermesi de, sayfamızda şiire yönelik bir yoğunlaşmanın ortaya çıkmasına zemin hazırlamış oluyor.

Biz bundan şikayetçi değiliz. Hatta, şiir gibi yoğun bir söyleşi öneminden geçen, kendisini özellikle ve öncelikle onda ifadeye çalışan bir kültürün dinamizmini koruduğuna inandığımızı da ifade edebiliriz. Şiir bir gönül eğitimidir ve her sınıf insanının, mizacına uygun şiirler arayıp bulmasını, lumlarla kafasını ve kalbini dinlendirmesini, yeni bir dinamizmin imkanlarını şiirle aramasını da tavsiye edenlerdendir.

Dergilerimiz sayfalarını şiirle açar, tarikat söhbetleri şiirle halkasını genişletir, sosyal ve siyasal sloganlar şiir dilinden faydalanır ve nihayet savaşlar şiirlerle daha bir anlam kazanır. Kur'an, şairlere ölçülü olmayı ihtar ederken, Peygamber şairlerini İslam düşmanlarına karşı yüreklendirir ve nihayet Kur'an tefsirlerinde, ayetlerin anlamına nüfuz edilebilmesi için eski şiirlere başvurulması tavsiye edilir. O yüzden, eski kültürümüzde nazım bilgisi de başlı başına bir eğitim işiydi. Şairler sultanlar tarafından korunur, maaş bağlanır ve bugünkü sa-

hipsiz durumundan kurtarılırdı. Hiç bir sanatçı ilgisizlikten yakınmazdı bugünkü gibi.

Günümüzde şiir sahiptir, şair de. O yüzden mazlum milletlerin dilidir, gasbedilmiş ülkelerin biricik silahıdır. Bu ortamda şiirin şuur taşıyıcısı olması da kaçınılmazdır. Öteki sanatlar bunun açtığı iklimde gelişmekte, kendine ortam bulabilmektedir.

ŞİİR KİTAPLARI

Semih GÜNGÖR

Eğer canlı bir kültür ve sanat hayatı oluşturmak istiyorsak, şiire ayırdığımız zamanı çok bulmamalıyız. Ribet mümin ve müslüman şairlerin şiirinden söz ediyoruz. Yoksa, Allah ve Resulünün yolundan uzaklaşırken, insanı şeytanın işgalına müsait bir iklimle sürükleyen şiirlerden değil. Bunların peygamber dilindeki ifadesi, karna doldurulacak kan ve irden biterdir.

Şiir sahiptirliğine rağmen, yine de en çok ortaya çıkabilen bir türdür denebilir. Bu iddiamızın

delili olacak kitaplar var ortada. İki hikaye kitabı, iki roman, ve dört deneme kitabına mukabil, dokuz şiir kitabı, yayınladı bu yıl içinde.

Bunların dördü şairlerin kendi yayını. Demek ki, şiirin sahibi yine herkesten fazla şairler. Çünkü en az ticareti olan kitap, söylendiğine göre şiir kitabıdır.

Şimdi bu kitapları şairleriyle birlikte sıralayalım:

Leyla ile Mecnun (Sezal Karakoç), Hicret Destanı (Mustafa Miyasoğlu), Selhrayın (Mehmet Atilla Maraş) Bu Yüreğin Ülkesinde (Muhsin İlyas Su başı), Onsöz (S. Mirzabeyoğlu), Lay/ya (Sıtkı Caney), Gözlerinde Kitap Yankısı (Ali Göçer), Adsız Kitap (M. Adil Oymak) ve Hicret (Ahmet Kanyılmaz).

Bu kitapların tümü hakkında tek tek değerlendirmeye ve tanıtmaya yazıları yayınlamak hiç değilse bu şekilde kitaplara sahip çıkmak isterdik. Bazıları için şimdiye kadar mümkün oldu bu. Ötekiler hakkında da gelebilecek yazılara açık olduğumuzu belirtelim.

Son olarak şu hususa da dikkat isteriz: Dünya da bugün en yaygın kültür dillerinden biri olan İngilizce'de, bir şiir kitabının en fazla üç bin basıldığıını yazıyordu Talat Sait Halman. Amerika'da öğretim üyeliği yapan Halman'ı bile şaşkırtacak ilginin temelde, yeni bir iman hareketinin müslüman şairlere verdiği dinamizmin etkisi önemlidir. Aynı ilginin hikaye ve deneme türlerinde de yoğunlaşmasını diliyoruz.

1.11.1981 TESETTÜR

Ahmed KANYILMAZ

«Mü'min kadınlara da şöyle; gözlerini haramdan sakınsunlar, iffetlerini korusunlar. Kendliğinden görünen kusmu müstesna ziynetlerini açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üstüne koysunlar...» (Kur'an: Nur, Â: 31)

İşte böyle buyuruyor yüceler yücesi, yerlerin ve göklerin nuru gönümüzün süruru Hz. Allah (CC) ebedi Kitab'ı Furkan'da. Bu sözler falanca, falanca tarafından değil bizat Allah (CC) tarafından söylenmiştir.

İslâm literatüründe «tesettür» olarak anılan bu ölümsüz prensibi her müslüman kadının uygulaması kesinlikle gereklidir. Tesettürün şartı olarak da bilgileri; «eller ve yüz hariç, bir kadının, beden hatlarının belli olmayacak şekilde örtünmesidir» şeklinde yorumlanmaktadır. Böylece kadının kem gözlerden, yabancı bakışlardan «korunması» esas olan. Müslüman kadını öbür hemcinslerinden ayıran en önemli faktördür, işaretir tesettür...

Allah (CC)'in kelâmı öyle olur olmaz yerlerde, uluorta ağza alınacak ya da yazılacak cinsten sözler değildir. Kur'an kültüründe belli bir seviye kazanmış kafa ve ruhlara düşer bu ölümsüz gerçekleri kitlelere aktarmak, anlatmak... Bu işe başkaları kalkarsa toplumu ya gücendirir, ya da çatlamalara, çözülmelere, şartıntılara sebep olacak olayların doğmasına sebep olabilir...

İnsan en iyi bildiği konular hakkında bile konuşurken ve yazarken temkinli olmalıdır.

ABD'nin eski cumhurbaşkanlarından ünlü Kennedy'nin kalabalıklar önünde bir konuşmaya çıkmadan bir hafta önce, ayna karşısında konuşmasına el, yüz ve beden hareketlerini de sözlere göre ayarlayarak çalıştığını, topluluk önüne çıkabileceğine kanaat getirdikten sonra konuşması ya yaptığı söylenir... Bu kalabalıklara değer verildiğini gösteren bir tavrıdır... Hatibin kendisine de... Her hatip hitap ettiği kalabalıklara değer vermelidir... Toplum psikolojisini iyi bilmelidir. Hitap ettiği kalabalığın kültürel, sosyal, ekonomik yapısıyla birlikte o andaki ruh hali de hesaba katılmalıdır...

Tolstoy'un Harb ve Sulh'u yedi kez temize çektiği, Goethe'nin Faust'u ilk gençlik yıllarında başlayıp ölümlüne yakın bittiği, Y. Kemal'in bir şiiri 15-20 yılda yazdığı hatırlanmalıdır burada.

Yine İngiliz devlet adamlarından Cromwell büyük bir kalabalığa hitap ederken aldığı alkışlar üzerine yanındaki kalabalıklara dönerek; «Eminim ki cenazem kaldırılırken arımdan ha büyük bir kalabalık gelecektir.» demiştir. Buradaki inelikle gerçekten dikkate değerdir. İşte toplum psikolojisi budur, Toplumun iyi tanımak gerekir...

Toplumlara yön vermeye kalkınlar, böyle ağır yükümlülükler taşıyan bir göreve talip olanlar ya da sosyal, tarihi şartların kendilerini bu pozisyona getirdiği insanlar her sözlerini tartarak, ölçerek biçerek sarf etmeli değil midirler?

1.11.1981 TESETTÜR -2-

Ahmed KANYILMAZ

Toplumların garip bir psikolojisi vardır. Bunu iyi bilmek gerekir.

Hele çağımızdaki bireylerin bilme ve anlama yeteneğinin 30-40 hatta 10-15 yıl öncekilere nazaran birkaç misli geliştiği düşünülecek olursa... Bir konu hakkında doğru, kesin bilgilere sahip olmadan her kestden bireyin bulunduğu toplumlara hitap etmenin ne kadar hassasiyet istediğini söylemeye bilmeziz gerek var mıdır?

Aziz Peygamber (SAV); «İnsanlara anlattığı şekilde hitap ediniz» diye buyururken bunu demek istemiyor muydu?

«Bir batılı düşünür - yazarın insanlığımızın ne kadar gerçekler içinde olduğunu vurgulaması bakımından burada anılmaya değer şu sözleriyle yazımıza son verelim...»

«Söyle diyor Jean Rostand: «Bizler bir gün veremi iyi edebileceğiz, atomun içindeki saklı gücü kullanabileceğiz, yıldızlara doğru yol alabileceğiz ama, kendimizi daha ilyık katli kimselere yönettiğimizden dolayı hiçbir zaman eremeyeceğiz...»

Kadın - 2

Ahmet KANYILMAZ — ÇEŞME

Hazırlayan : Mamid EMİNLİ

len, getirilen kadın...

Evet, hangi yüzyılda hangi zaman kesitinde kadın böylesine özdeğeri üzerinden uzaklaştırılmış, uzaklaşmış, «kadın - erkek eşitliği» gibi mesnetsiz, en azından yanlış anlaşılabilir bir gariy formülün kurbanı olmuştur.

Düşünceleri, davranışları, sosyal ilişkileri kadınlık gururu, şerefi, yüceliğiyle asla bağdaşmayan kadın...

Siz ey kadınlar, televizyonlarda boy boy reklâmlara çıkmak, olur olmaz yerlerde, olur olmaz sözler etmek, vücut hatlarınız bozulmasın diye Yaradan'ın size en güzel nimetlerinden olan çocuklarınızın doğumunu engellemek için mi yaratıldınız?

Siz ey kadınlar, siz ki ailenin, toplumun, insanlığın temel taşlarıdır. Fakat bu tutumunuzla insanlığın muhteşem duvarlarını kaldıracağınız, yükseleceğiniz şüpheli... insanlığın —alleden, milletlere kadar— yıkılıp yıkılmaması sizlerin tutumuna bağlı. Kendinizi biraz olsun ciddiye alın...

İstikbal Savaşının bütün ağırlığını narin omuzlarınızda birer dev heybeti ve gücüyle taşıyan analarınızı hatırlayın.

Hız Hatıceleri, Hz. Fatımalari, Hz. Meryemleri, Rabia Hatunları, Asiyeleri, Sümeyyeleri, Sümeyraları hatırlayın. Onlar da kadındır. Ama kadındır. *Hz. Hatunları*

İlk iman etme şerefini size bahşeden Allah'a kulluk etmeyi öğrenin. Lüksün, konforun, şehvetin kulu kölesi olmayın...

Peygamberleri, ermişleri, kahra-

Kadın

Ahmet KANYILMAZ — ÇEŞME

Kadın... İnsan soyunun bekasını sağlamak için yüce Yaratıcı'nın yarattığı kadın...

Kadın.. Anne, eş, kahraman fedakâr, velüd, müşfik, işvebaz, asimuntlu, fetan, melek kadın ..

Kadın... Saltanatlar yıkan, saltanatlar kuran, zekânın, aşkın, güzelliğinin yüceltiği kadar fitnenin, kiskançlığın, öfkenin cüceleştirdiği kadın ..

Kadın.. Ailenin, toplumların temel taşı, ar, namus, şeref abidesi kadındır...

Kadın.. Yuvayı yapan dişî kuş, yuvayı yıkan dağıtan fırtına kadını...

Kadın.. Denizden çok yarımdağı andıran kadını.

Kadın... Döktüğü gözyaşları bazan pırlanta, elmas, inci değerinde, hazan incik boncuk kadar değerli kadındır...

Kadın... Kendi kendinin büyük değerinden, yaratılış gayesinden habersiz ömür sermayesini bomboş amaçları peşinde har vurup harman savuran, tüketen, tükenen kadını ..

Kadın... Yazarlara, şairlere, resamlara, heykeltıraşlara, musikçılara —kısaca sanatçılara— en büyük ilham kaynağı olmuş kadını...

Kadın... Zaman zaman köle olan, zaman zaman köle eden kadını.

Kadın... Yüzyıllar içinde unutulmaz serüvenler yaşayı, yaşata, ölüm süz hatıralar, destanlar yaza yaza, yazdıra yazdıra bugünlere gelen ka-

Hazırlayan : Mamid EMİNLİ

manları, sanatçıları... sizler taşıdınız sizler hedye ettiniz insanlığa unutmayın...

Ey, Hz. Hatıceleri'nin, Fatımalari'nin, Rab'ia Hatunları'nın, Sümeyyeleri'nin, Sümeyraları'nın, Meryemleri'nin, Asiyeleri'nin, Nene Hatunların yolunu yol bilen gerçek kadınlar..

Analıkta dostlukta, kahramanlıkta, fedakârlıkta sabırdan destanlar yazan büyük, ulvi kadınlar ..

Bugün insanlık sizlerden yeni destanlar yazmanızı bekliyor... Yetiştiğiniz evlâtlarla olsun, kişisel davranışlarınızla olsun insanlığa yeni bir suadet asrının gelmesinde sizlerden çok şeyler bekleniyor, bekliyoruz. Size güvenimiz tamdır, insanlığın yüz akları gerçek kadınlar...

Söyleyin, lütfen söyleyin ey kadınlar, evinizin en emniyetli köşesinde bile muhafazasına güvenmediğiniz, kıralık kasalar tutarak muhataza altına aldığınız mücevherleriniz, hayasızca açılıp saçılacak iştahlı bakışlar önüne sermekten —adeta— korktuğunuz bedeninizden daha mı değerlidir? Hangi mücevherle bir tu tam saç alınabilir, bir kol, bir el, bir göz satın alınabilir? Asil koruyacağınız, kem nazarlardan gizleyeceğiniz ulu yaratıcı'nın sizlere emanet olarak verdiği bedeniniz değeri midir? Sizler, sizler ki «ana» ya da «ana adayı» kutsal yaratıklarınız...

Eşlerinizle, çocuklarınızla, büyük-

25.07.1982

Vahyin aydınlığında...

Ahmet KANYILMAZ

Ezelî ve Ebedî Olan'ın ezelî ve ebedî Kelâm'ında Çağımız şartlarını yaşayan müslümanları ve bütün insanları ya kından ilgilendiren ölümsüz gerçekleri birlikte okuyalım. Bismillahirrahmanirrahim.

«Kendi dinlerine uymadıkça, yahudi ve hristiyanlar senden (Ey Muhammed (S.A.V.)) ve ey müslüman asla hoşnut olmayacaklardır. De ki: Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilminden sonra onların heveslerine uyarasan and olsun Allah'dan sana ne bir dost, ve ne de bir yardımcı olur. Kendilerine verdiğimiz Kitâb'ı gereğince okuyanlar var ya, işte ona (Kitâb'a) ancak onlar inanırlar. Onu inkâr edenler ise kaybedenlerdir. (Bakara 120-121)

«Allah'tan başka dostlar edinendenin durumu, kendine yâni yaşadığı ölümsüzce durumu gibidir. Evlerin en dayanıklı olanı ise şüphesiz ölümsüzce yuvasıdır. Keşki bilseler. Doğrusu Allah, kendini bırakıp da yalvardıkları şeyi bilir. O güçlüdür, Hakim dir.» (Ankebut: 41-42)

«Bilmeyen, doğruya götürülen bir rehberi olmadan, aydınlatıcı bir kitabı da bulunmadan Allah yolundan sapmak için büyüklük taşıyarak Allah hakkında tartışan insan vardır. Dünyadaki rezilîk onadır; ona kıyamet günü yakıcı azabı tattırırız.

«Ona «İnanırlar senin yaptıklarından ötürüdür» deriz. Yoksa Allah, kullarına karşı hiç de zalim değildir.

«İnsanlar içinde Allah'a, bir yar (uçurum) kenarındaymış gibi kuşluk eden vardır. Ona bir iyilik gelirse yatıştır, başına bir kâza gelirse yüzüstü döner. Dünyayı da ahireti şeylere yalvarır. İşte derin sapıklık budur.

«Allah'ı bırakıp kendisine fayda da zarar da veremeyen şeylere yalvarır. İşte derin sapıklık budur.

«Kendisine zararı faydasından daha yakın olana yalvarır. Yalvardığı şey ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldadır. (Hacc 8-13)

«İnkâr edenlere dünya hayatı güzel görünür, onlar insanlarla alay ederler, oysa Allah'a karşı gelmekten sakınır kıyamet günü hesapsız olarak rızıklandırılır.» (Bakara: 212)

«Mü'minler mü'minleri bırakıp kafirleri dost edinme sinler. Kim böyle yaparsa Allah katında bir değeri yoktur, ancak onlardan şakımanız halî müstesnadır. Allah sizi ken diyle korkutur, dönüş Allah'a dir.» (Afi İmran: 28)

«Kim islamiyetten başka bir din'e yönelirse onun ki ka bul edilmeyecektir. O ahirette de kaybedenlerdendir.» (AM İmran: 85)

«Ey inanırlar! Sizden olmayanı sırdaş edinmeyin, on lar sizi şaşırtdıktan geri durmazlar sıkıntıya düşmenizi is terler. Onları öfkeli ağzularından taşımaktadır, kalplerinin gizlediği ise daha büyüktür. Eğer aklediyorsanız, şüphesiz size ayetlerinizi açıkladık. İşte siz, onlar sizi sevmeyen onları seven ve kitapların bütününe inanan kimselersiniz. Size rastladıkları zaman «İnanmış» derler, yalnız kaldıklarına da da size öfkelerinden parmaklarını usurlar. De ki: «Öf kenizden çatlayın. Allah kalplerde olanı bilir. Size bir iyilik gelecek oysa onların fenasına gider, başınıza bir kötü lük gelse buna sevinirler. Sabreder ve sakinleşin, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Allah işlediklerinizin hep-

«Ey Muhammed! Kullarım sana Beni sorarlarsa, bilsin ler ki ben, şüphesiz onlara yakınım. Benden isteyenin dua ettiğinde duasını kabul ederim... Artık onlar da davetimi kabul edip bana inansınlar ki doğru yolda yürüyenlerden olsunlar.» (Bakara: 186)

«İnsanlar arasında Allah'ın rızasını kazanmak için ca nını verenler vardır. Allah kullarına karşı şefkatlidir.» (Bakara: 207)

«Yüce Kitâb'dan aldığımız bu ölümsüz buyrukların ör neklerini çoğaltmak mümkündür.

«Zaman zaman Allah (C.C.) m izin verdiği nisbette bir likte o olağanüstü Bahçe'de birlikte dolasmak dileğiyle..

«Allah'ın inayeti, rahmeti, nursetti inananların, hidayeti inananların üzerine olsun.

AHMET KANYILMAZ

15.10.2001

İkiz Kuleler, Pentagon vs. -2-

Yaşama tarzını topyekün tuhaf kültürü nü dünya uluslarına (insanlarına) dayat mak ve açılmak için elindeki bütün tek nolajik, siyasal, medyatik vb. güçleri kul lanarak, bunda başarılı da olan ABD'ye, bir 'Amerikan hayranlığı'nın oluşması, oluşturulmasının yanında, bu dayatmayı kabul etmeyen orijinal kültürlerle mensup kitlelerin (çile ve dışta) çok boyutlu "em peryalizm"e karşı tavır kaydukları, en azından içerledikleri de bir gerçektir.

Aslında halklar arasında "gösterildiği nin aksine" fazla bir sorun yoktur.

Sorunları oluşturan, taşıyan, "irmandı ranlar tepelerdeki megalomanlardır.

Onların bitmez, tükenmez kaprisleri yü zünden binlerce, onbinlerce insan canın dan olmaktadır.

Savaşlar hep o megalomanların birbiri leyle inatlaşmaları yüzünden çıkmıyor mu, çıkmadı mı, çıkmayacak mı?

Yoksa Müslümanları bu anaların içine çekmek, yeni bir dinler savaşını başlat mak, dünyayı kaosa sürüklemek isteyen güçler mi vardır? Bu güçlerin gerçek niyeti, hedefi nedir?

Üçüncü dünya savaşının başlamasını is teyenler mi vardır? Bunun kime, ne yararı olacaktır?

Ama Rusya'nın ve Çin'in bu olayların içinde yer alması almış olması ihtimali yok denemek kadar az görünmektedir! Acaba öyle midir?

Son söz olarak; terörden çok çekmiş, maddî/manevî bütün boyutlarıyla en derinden yaşamış, açlarını tatmış, yıkıntılarını görmüş bir ülkenin yurttaşı, yurttaşları ve bir dünya vatandaşı olarak bu tür yön temlerle bir "dava"ya hizmet etmek gibi bir düşüncenin ve davranışın da pek doğ ru, parlak, çağdaş ve geçerli bir yol almadığını ifade ederek, gezegİNİMİZİN barış,

22.5.1982

ORYANTALİZM

Ahmet KANYILMAZ/İZMİR

Günlerdenberidir alacağım kitaplar ilstesinin başında bulunan Oryantalizm (Doğubilimi) bugün (26.4.1982) aniden postadan çıkınca nasıl sevindim bilemezsiniz. Allah (CC) razı olsun dünya ve ahiret kardeşlerimiz göndermek lütufunda bulunmuşlar...

Oryantalizm, 1982 içinde bugüne kadar yayınlanan eserlerin —alanında— belki de en önemlisi, en orjinalidir. Yalnız 1982 içinde mi?

Değerli yazar Edward Said'in, böylesine hacimli, ağır bir çalışmasını tercüme etme cesaretini gösterdiği için sayın Nezih Uzel'i, ve şüphesiz Yayınevi'ni (1) gönüllere tebrik etmemek mümkün değil...

Eserin Türkiye'deki —hatta dünyadaki— her türden aydının dikkatle okuması gereken bir çalışma olduğu kolaylıkla söylenebilir.

Eğer dilin muhlaklığı biraz daha yumuşatılabilseydi, daha çok insan eserden yararlanabilirdi.

Columbia Üniversitesinde (A. B.D.) mukayeseli İngiliz Edebiyatı Profesörlüğü yaptığını öğrendiğimiz ve bir «Doğulu» olduğunu özellikle vurgulayan yazar, çalışmasının elinin altındaki büyük imkânlardan da yararlanarak— sisten-

forum

Doğan
Oruç

Bu noktada oryantalizmin üçüncü anlamı ortaya çıkıyor. Bu anlam, ilk iki anlamın yanında daha tarihsel ve daha maddî ölçüler taşımaktadır. Kısaca bu cins oryantalizm Batı'nın üstünlük sürdürme taktiği Doğu üzerinde otorite kurma çabasıdır (3.)

«Doğu.. Fakat nasıl? Bu kitapta göstermeye çalışacağım noktada bu. Ayrıca şunu hemen belirtmek istiyorum ki, Avrupa sadece şekil olarak ele aldığı alçaltılmış ve saptırılmış bir Doğu kavramı ile kendi kültürünü belirlemiş ve güçlendirmiştir.» (4)

«Zannedilmesin ki Oryantalizm, gerçekler ortaya çıktığında bir hamlede silinip yok olacak bir yalanlar ve efsaneler yumağıdır. Ben kendi hesabıma Oryantalizmin, uzayıp giden bilimsel konusmalardan çok daha ileri ölçüde Avrupa ve Atlantik güçlerinin Doğu üzerindeki kuvvet denemeleri olduğunu düşünüyorum.» (5)

«Oryantalizm Avrupa'nın havadan bir uydurması değildir. O, birkaç neslin birlikte çalışarak uzun yatırımlarla meydana getirdiği önemli bir doktrinler ve uygulamalar paketidir.» (6)

«Oryantalizmin bilhassa brüt politik iktidarda iktidarı elinde tut-

19.11.1981 geçesi 1981 Türkiye güzeli ile bir mini röportaj-sohbet yapıldı TV'de... Güzeli kızımıza sorulan sorular ve verdiği cevapların enteresan olduğunu sanıyoruz. Çoğu müslüman kardeşlerimiz de esefle dinlemişler seyretmişlerdir... Fakat bülük pörçük bir ilse kültürü olan ve Avrupa'yı (Batı'yı dileyelim) sadece in'lanlarının giyim kuşemaları, yollarının, yapılarının, parklarının, sinemalarının, salonlarının güzelliği ile değerlendirmekten öte birşey yapamayan herkesten beklenen cevapları bunlar... Türkiye'de «aydın» diye geçinen nice talihsiz kafa da aynı görüşleri paylaşmışlar şüphesiz güzelimizle...

Kızımızın «güzelliği» hakkında fikir yürütecek değiliz... Orası «sayın jüri üyelerine «kalmış» önemli ve evrensel bir görev-dir. Ama söyledikleri üzerinde durmak da bizim görevimizdir sanıyoruz...

Efendim, güzel kızımıza soruyorlar... Avrupa'lı «uygar» bayanlar, baylar... Sizin ülkemizde hanımlar bikini ile denize girer mi? Nasıl girmezler efendim. Uygur'ların (1) en önde gelen bu «ileri» uygulaması hiç bizde olmayan mümkün müdür? Sonra nasıl Avrupa'lı olacağız değil mi ya!

Güzelimiz önce «Asya Grubu»na alıyorlar... Doğrusu da buydu... Fakat nasıl olur... Büyük hatalı Aman efendim... Olur mu hiç? Biz Avrupalı değil miyiz? Avrupalı biz istediği kadar Doğu'lu olarak görün ve değerlendirin. Ki bu ölçüsü—nasılsa— doğrudur... Hemen çağa sola adamlar zengin kızımız «Avrupa Grubu»na geçiyor ve derinden bir «ooooohh» çekiyor.

Oysa Doğu, kültürü, ekonomisi, sosyal yapılarındaki sadelik ve derinliği ve öbür bütün özellikleriyle Batı kültüründen kıyas kabu, aynıyacak kadar ilerledir, üstündür... Bunu suerden bilecek 18 yaşındaki teze... Sadık kendisine Arapça metinler geçirdiği okuması isteniyormuş, tabii e de buna gü-lüp geliyormuş. Eeş Avrupa'lıya ya!

Güzelimiz'le sohbet

Ahmed KANYILMAZ - İZMİR

Bu kızcağızın da ona öyle öğretilmiş için —diğer yaşları gibi— 1000 yıllık evrensel, muhteşem kültüründen habersiz, şursuz bir Batı ve modernizm hayranlığı içinde olması kaçınılmazdır.

Batı'ya düşmanlığımızdan felan değil bütün bu yazdıklarımız... Asla! Sadece Doğu Kültürünün (bizim mensup bulunduğumuz kültür) Batı kültüründen bütün boyutlarıyla çok daha ileri, üstün ve mükemmel olduğunu vurgulayarak, Batı'ya şursuzca duyulan hayranlığın, bağlılığın yersiz olduğunu göstermek, amacımız!

Güzellik, eurovision şarkı v.b. müsabakalardaki binbir türlü kulls arkası çarpıklıklar bilinmeyen bir şey midir? Kultürlere ve halk arasındaki müte-rek bahislerle yarışmanın sonuçları arasında bir ligi kurmak ne dereceye kadar sıhhatli olabilir?

Güzellik, şarkı v.b. yarışmalarda dereceye giremeyişimiz yanında folk-larda hep dünya birincilikleri almamız neyle izah edilebilir. Çünkü bizim öz kültürümüz, milli kültürümüz budur. Ve evrensel özellikleri de taşıdığı için hakkımızı kimse yiyememektedir...

İşte bu gerçeklerden haberdar olan, edilen genç kuşaklar —çok şükür Allah'a ki— vardır ve gittikçe güçlenmektedir...

Bu kuşaklar ülkeeri ve insanlık için en büyük umut ışığını taşımaktadır. Gelecek onlardan —haklı olarak— çok şey beklemektedir. Ve geleceğin dünyasında insanlar, —bu altın nesiller sayesinde— mutluluğun, barışın kardeşliğin adaletin sindiği bir atmosferi teneffüs edeceklerdir.

Çağımızın mutsuz insanından, gelecek çağların bahtiyar insanlarına selâm olsun!

01.12.1981

02.05.1982

forum

Doğan
Oruç

Ey insanlar nereye gidiyorsunuz?

Ahmet KANYILMAZ - İZMİR

Bu tüyler ürpertici sudün bizat Allah (CC) tarafından sorulmuş olması, önemini sınırsız derecede arttırmaktadır.

Suala bakınız.. Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Böyle çıldırılmış gibi nereye koşuyorsunuz? Ellerinizde demet demet anahtarlar, deste deste kâğıtlar, ayaklarınızda, ellerinize, amuzla rınıza tokuşturdiğiniz iğreti kuzgun kınatları nereye, nerelere uçuyorsunuz?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Bokışlarınız alev alev, yürükle rioliz ziftle bulaşmış, kucacağınızda yığın yığın tanklar, uçaklar, toplar, füzeleler, otomobiller, apartmanlar, androitler nereye böyle?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Dudaklarınızda açık sıcak şarıklar, kafalarınızda, yüreklerinizde renk renk, boy boy sayısız put, hoplaya zıplaya nereye gidiyorsunuz?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Böyle pür telaş yüzleriniz buldokaşmış, kaş arınız ateşe tutulmuş

Gözleriniz ayak tabanlarınızda, beyniniz apış ayanızda, yüreğiniz avuç arınızda çatal çatal dilleriniz bellerinize dolanmış halde bu sonsuz maratona kazanacağınızı mı so niyorsunuz?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Önünüzden, ardanızdan, sağınız dan solunuzdan, içinizden dışınız dan, «Durun, gezi dönün, yolunuz o levli gayyalara çıkar.» diye haykır an sesleri duymanız için ne yapma lıyız, ne yapmalısınız?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Allah'ın merhameti, rahmeti, in oyeti, nusreti ve Cema'i sizi çağır rken,

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Bu, saçınız sokalınıza karışmış haliniz, penceleşmiş ellerinize üs tünüzü başınızı paralaya paralaya, doğulardan batılara, batılardan doğulara neden yollara düştünüz?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Avuçlarımızda korlar, başınızda yıldırımlar, ayaklarınızda küçe kü çe kurşunlar, bellerinizde rengârenk vılanlar nereye bu yolculuk?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Androitler, kompütürler, gökde lenler, bukaletunlar, yılanlarla el ele kol kola omuz omuza bulvarlar dan, raylardan, köprülerden taşo taşo,

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Başlarınız yüce dağ zirvelerini aşacak, ayaklarınız toprağı de'ecek mişçesine bu yürüyüş ne böyle?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Ayak, kol bileklerinizde mum prangalar, altın bilezikler, bo yunlarınızda alevden bukağılar, dört bir yönü dipsiz ucurlarla parantezlenmiş sonsuz patikada nereye gitmeye çalışıyorsunuz?

Ey insanlar! Nereye gidiyorsunuz?

Ayaklarınızda miknatıslı çarık lar, sırtınızda katranlı gömlekler,

Misafir Kalemler

ORTADOĞU İMAR PLANI

Ahmed KANYILMAZ

Ortadoğu,
Doğuların ortası, kalbi,
Yeryüzünün gözbebeği...
Yeraltı, yeryüzü maddi ve manevi Hazi
nelerin tükenmez zenginliği,
Hele manevi zenginlikle hiçbir toprağın
ulaşamayacağı şan şeref...
Mabedler Mabedi'nin müthiş ışıltısı
uhrevi soluklarıyla gören gözleri kamaştır-
ran, ruhları tutuşturan kutsal Topraklar
Peygamberlerin mübarek ayak izleriyle
Firavunların zulümlerinin izlerinin birbi-
rine karşıtı kum:Denizleri

Zamana küstahça meydan okuyan pira-
midleri sfenksleri Nil'iyle Firavunlar çağının
korkunç hatıralarını anlatan ve hala sürdü-
m bahtsız insanlar beldesi..

Yeryüzünün dört bucağına taze kan
pompalayarak canlılığını diriliğini gücünü
koruyan dev yürek...

Helezonlar çizerek alevli ufuklara dolu
ağır yol alan kervanların çizdiği muhteşem
tabloların sergilendiği muhteşem açık hava
müzesi...

Çöl arslanlarının akreplerinin kartalla-
rının kervanların yollarını gözlediği ve
bambaşka tablolar çizmeye hazır beklediği
ürpertili derinlikleri kuşatan ışıltılı çöl ge-
celeri....

İyilikle kötülüğün aydınlıkla karanlığın
küfürle imanın yalanla hakikatin ebedi
savaşlarına sahne olan kutsal arena..

İnsanlığın herşeyi öğrendiği öğrenebi-
leceği ruh-fikir-aksiyon cevherinin yoğrul-
duğu pota....

Böylesine olağanüstü özellikleri taşı-

Nitekim yüzyıllar boyu böyle olagel-
miştir

Yıllarca yüzyıllarca kendi kendinden
gerçek değerinden habersiz kalmış daha
doğrusu şeytanca oyunlarla bırakılmış yitce
ruhlı insanlar diyarı..

Ey Müslüman kerdeşler,

Ey, Peygamberler peygamberinin gös-
terdiği yolun kutlu yolcuları

Aynı evrensel *Leşia id* ruhunun bölün-
mez parçaları... *(united)*

Artık kendinize gelin.

Size bugüne kadar köleler gibi davra-
nan ezen horlayan sömüren yalancı uygarlık
hokkabazların yeni oyunlarına gelmeyin.

Onların ikidebir savundurları okka
Tehditlere falan da kulak asmayın...

Siz eski dünyanın yorgun fakat asil ve
vakur-ruhuna canlılık güç vermeli onu yeni
hedeflere yöneltmelisiniz. Bu imkanlara
maliksiniz!

İslam Alemi sizlerden bunu ne zaman-
dır beklemektedir.

15. Hicri yılın arafesinde İslamın şa-
hane seseni yeniden ve ebediyen cihana
Duyurmak için üfürülecek sür'a sizin de sizin
e ey ortadoğulular bir iki soluğunuz gir-
meli değilmidir?

Ey bütün Dünya müslümanları?

Yer yüzününün "aşk, aşk" "barış,
barış" "kerdeşlik, kardeşlik" "adalet,
adelet" "Allah, Allah" diye çarpan kalbine
koşun....

Arının yücelin, güçlenin ölmezleşin....

Tek Allah'ın huzurunda baş eğin, diz
bükün, secde edin...

Gururu kibri ahmakça inadı bırakın.....

Daha güzel daha iyi bir dünya için bunu
yapın....

Robotlarımız gökdelenleriniz, fabrika-
larınız, atomlarımız notronlarımız, bankala-
rımız, Bilgisayarlarımız: sizi kurtarmaya yet-
mez yetmez and olsun...

Ruhunuz ölüyor çürüyor...Gücünüz tü-
keniyor...

Ruhunuzu yeniden diriltecek Kona hayat
güç verecek İslam'ın mübarek elidir.

O'na dış bilemekten vaz geçin.

MAŞİNİZM VE MAŞİNİZT

27.08.1983

Ahmed Kanyılmaz

NEB(1575)

ÇAĞIMIZ insanı "çağdaş insan" (böyle olmaktan Allah'a sığırız) tam anlamıyla bir maşonizmdir.(1)

Bu Çağ'a teknoloji çağı atom çağı v.b. sıfatları yakıştırmaktan çok "maşonizm (2) çağ" demek daha yerinde olur sanıyoruz.

Çünkü teknoloji artık insana hizmet etmekten çıkmış, amacından tamamen uzaklaşmış, sapmış, ortaya koyduğu harika(!) buluşlarla insanı kendisine "taparcasına bağlanmış bir bendesi, bir kulu" haline getirmiştir.

İnsanı bütün beşeri duygularından, düşüncelerinden soyutlayarak onu maşonistleştirmiştir.

Bugün insanoğlu, Yüce Yaratıcı'nın kendisine lütfettiği en büyük nimet olan aklına bile güvenemekte, problemlerini çözmesi için kompuiterlerden medet ummaktadır.

ÇAĞIMIZ insanının "problemleri" gerçekten diğer çağlara oranla olağanüstü çeşitlilik göstermektedir.

Fakat bu görünüş altında yüzeysel bir bakış açısı için geçerlidir. Temel problemlerinde aslında fazla bir değişiklik yoktur.

Sadece problemlerin çözüm şekli ve çarelerine yeni yöntemler getirilmiştir, getirilmeye çalışılmıştır. Bunda da pek başarılı olduğunu söylemek kolay olmasa gerekir.

Temel ihtiyaçlar olan konut, beslenme, giyim-kuşam, seyahat, yuva kurma v.b. ihtiyaçların karşılanmasında yürürlükte olan çareler kaç kişinin derdine "deva" olabilmektedir? Arz ve talep ile kazançlar arasındaki korkunç dengesizlik dayanılmaz boyutlara ulaşmıştır.

Çağın insanı, çürütücü, öldürücü bir ihtiras hummasına tutulmuştur.

Açgözlülük, kiskançlık, şan, ün, mevki tutkusu, onu gösteriş, aşırı harcamalar ve tüketime ayarlı otomat bir "şey" haline getirmiştir. Adeta eşya onun değil o eşyanın emrine, hizmetine girmiştir.

KUTSAL değerlerden korkar, hatta tiksindir hale gelen, getirilen zavallı "çağdaş insan", ruhundaki korkunç uçurumları son derece lüks konutlar, pahalı, gösterişli giyimler, çılgınca eğlencelerle doldurma yolunu seçmiş seçtirilmiş bulunmaktadır. Bu, dertlerine devâ olmak şöyle dursun, dert katmaktadır.

Ebedî kaynaktan gürül-gürül akan bengi-su dururken, insan şarap, irin, kan ırmaklarından

m" boyutlarının farkında bile değildir. Kendilerini "esfel-i safillin"ın dar, boğucu, ezici boyutlarına hapsedirenin de farkında değildir ne yazık ki, aynı insanlar...

İNSAN'ın kâinatla (kâinatın ruhuyla) birleşmesi demek olan zikir, (Allah'ı her an hatırlama, anma) ve namazın (bazan zikir de bu anlamda kullanılmaktadır Kur'an'da) ihmal edilmesi neticesinde kendi kendisiyle olan barışın bozulmasına yol açmakta, giderek kendinden, toplumdan ve asıl tehlikesi Allah'tan uzaklaşmaktadır.

"Allah'ın unuttuğu ve kendisini kendisine unuttuğu insanlar"dan olmak ise bir insan için kayıpların en büyüğü değil midir?

İNSANIN, maşinizmi bayraklaştıran-hatta putlaştıran-Çağ'ın demirleşmiş ruhunun hegomonyasından kurtulmak, lâyük olduğu barış, kardeşlik, adalet ve ebedilik boyutlarına yükseltilmek için pek zamanı kalmamıştır.

Ötündeki iki yoldan birini seçmek durumunda-dır, zorundadır.

Ya maşinizm ve çürütüş...

Ya İslâm ve ebedî kurtuluş...

(1) Makinalaşma?nsan

(2) Makinalaşmak

28.05.1984
WEB(1578)

Arada.... Sırada....

AHMET KANYILMAZ

TIRNAKLARINI YİYENLER

TÜRKİYE'DE birşeyler oluyor... Dünyada birşeyler oluyor... Evrende "birşeyler" oluyor...

Bu "birşeyler"i görebilen görüyor, duyabilenler duyabiliyor...

Yorumlar, bakış, duyuş, görüş açılarına göre yapılıyor şüphesiz.. Öyle de olması gerek.

"Mutlak doğru"yu bulanlar ve bilenlerin yorumları da isabetli, doyurucu...

Bulamyanlar her telden çalıyorlar ama ortada dişe dokunur birşey yok...

İnsanlar vardır doğruyu, iyiyi, güzeli savunur, över, yüceltirler...

İnsanlar vardır ki bunlara insan demenin doğru olup olmadığı da ayrı konu ya eline bir kalem almıştır, altına bir kürsü çekmiştir, bir de köşe kapmıştır, onun işi gücü artık efendilerinin ağzından konuşmak, yazmak, daha doğrusu hurlamaktır, zırlamaktır, bozuk plâk gibi...

Nerede güzel, iyi, olumlu birşeyler yapılmıştır... Eğer onların Avrupalı ruh ve kafalarına uygun değilse hemen "tu kaka" ederler...

Onlara göre mesalâ, Avrupa "bütün insanlar anadan doğma gezecek" dese, kim böyle yapmıyorsa geri kafalıdır, çağdışıdır. Avrupalı "meyve suyu, süt, ayran, değil de, bira, viski, şarap, rakı içeceksiniz, davul-zurna çalıp horon tepmiyeceksiniz, orkestra eşliğinde dans edeceksiniz, diyor da, kim böyle yapmıyorsa cahildir, budaladır, yobazdır...

İşte bu hahtsızlar üstü hahtsızların, nasipsizlerin ölçüsü, yorumu, budur...

Binlerce yıllık sağlam, muhteşem, üstün kültür ve tarih değerlerimize dukak büklerken, ihanet ederlerken belki efendilerinin hoşuna gidiyorlardır ama, bu kültürün gerçek mensuplarının da nefretini kazıyorlar... Ne kârlı bir ticaret!..

Ve-bütün bunlara rağmen-bu şarlatancıklar kendilerini, milletlerinin biricik sözcüleri, yönlendiricileri, akıl hocaları sayıyorlar...

Bunlar kendilerini öylesine "birşey" saymaktadırlar, sanmaktadırlar ki, söyledikleri, yazdıkları herşeyin milletleri ve insanlık için birer kurtuluş reçetesi olduğuna yüzde yüz emin olacak kadar kibirdirler... Bu kibir yaygın ve önlenmez bir eblehliğin en açık seçik belirtisidir oysa...

Bunların arasında pek azı, o da pek ender olarak vicdanlarında çakan bir kıvılcımla da olsa gerçeği biran görebilenler çıkabilir. Fakat bu pek uzun sürmez, sonra yine karanlık, zifirifitne dünyalarına dönerler...

Bunlar o kadar (uygar) (!) - medeni değil - o kadar lâik, o kadar "çağdaş"tırlar ki (biz bunu başka bir çağa çıkamamak, açılmamak, tek boyutta hap-solmak olarak kabul ediyoruz) öbür çağlara hele "çağlarüstü"ne ve oradan geçen Sistemler Üstü Sistem'e bakacak ve bakarken görebilecek gözleri olmadığından "çağdışı" olan herşeyi zifoslamayı meslek edinmişlerdir. Evet asıl meslekleri zifosçuluktur bu köle ve uşak ruhluların... Başka değil... Eyyamcıdırlar... Kimin adına binerlerse onun türküsünü söylerler... Kişilikleri paramparçadır...

Hele kusursuz prensipleriyle, bütün zamanlarda ve mekânlarda insanoğlunun her derdine çare, her sorusuna cevap verebilecek potansiyeliyle İslâm'dan söz açılınca bunlar, arslan sürüleri görmüş yabancı merkeplere dönerler... (Kur'an tâbiri böyledir)

Acaba o hitap ettikleri-ve milleti bunlardar ibaret sandıkları-zümre dışında büyük halk kitleler kendileri için neler düşünüyor hiç haberlerivar mıdır?

Onların halk arasında ne işleri vardır ki... Fildiş kulelerinden ahkâm kesmek varken, halkın arasın immek tenezzilinde bulunurlar mı? Ah sizi gldi uşak lar!..

İşin acı-ve de gülünç-bir yanı daha vardır... B sahte kahramanlar, bu satılmış vicdanlılar, zama zaman devletin en yüksek kademelerindekiler tarafından dinlenmiş, ve çok yanlış kararlar alınmasını ebep olmuşlardır...

Bu kara vicdanlıların, vatan hainlerinin sözlerin ve yazılarına kulak asmayan devlet büyüklerini sayısı arttıkça, çaresizlikten doğan çirkin öfkeler (yine Kur'an tabiriyle) "tırnaklarını yiyecek" kade büyümektedir. Değil tırnaklarını yemek, saçlarını başlarını yolsalar, artık onlara verilecek cevap belli: Umursamazlık... Onları adam yerine koymamak... Söylediklerini ve yazdıklarını kaaf'e almamak... Ge rek millet, gerekse milletin başındakiler bu satılmış ruhlular, binbir maskeli soytarları dinlememekte onlara en güzel dersi ve cevabı vermiş olacaktır.

Evet... Evrende birşeyler oluyor.. Dünyada birşeyler oluyor.. Türkiye'de birşeyler oluyor... Dür ya, ay, güneş, içinde bulunduğumuz galaksi Hercüles takım yıldızına doğru saniyede 20 Km. hızla uçarcasına giderken her "an" birşeyler oluyor... Her bakışımızda yeni, taptaze bir evren, bir dünya, bir Türkiye görüyoruz... Birşeyler oluyor... Ama iyiye, güzele, doğruya doğru bir güzel koşu, bir güzel yarış sürüyor... Karanlıklara değil... kalabahkdar artık kimlerin doğru, kimlerin yalan söylediğini çok iyi biliyor..

Ve tırnaklarını yiyenler daha uzun süre tırnak kesme derdinden kurtulacağına benzer...

2. 9.98 / Ufuksuz beyinler

hmet KANYILMAZ

İnsanı bütün canlı yaratıkların üzerine çıkaran «beyin» ve onun ürünü olan «düşünce», ufuksuzluk illetine yakalandığı an, insan, en gelişmemiş canlıdan da daha aşağı derekelere düşmüş demektir. Beyinde (düşüncede) ufuksuzluk nedir?

Beyni bir oda olarak düşünürsek, penceresiz odaya ufuksuz beyin diyebiliriz. Penceresiz zifiri karanlık bir odada mı objeler daha açık seçiktir, bol pencereli, aydınlık bir odada mı?

Antenlerini kâinattaki bütün objelerin hakikatına nüfuz etmek için ayarlamayan beyinler ufuksuz beyinlerdir.

«Talihsizliği» gerçek anlamıyla bir türlü kavrayamayan insanlar için asıl «talihsizlik», ufuksuz bir beyne sahip olmaktır.

Aslında her insanın beyni «ufuklu» (sonsuzluğa açık) olmaya elverişlidir. Eblehler, deliler vb. dışındadır. Onların bile —dar manada da olsa— bir ufukları vardır.

Bu, malzemesi doğru verilen bir ustanın, dikkatsizliği, bilgisizliği, tembelliği, vurdumduymazlığı ve talihsizliği yüzünden malzemeleri yerli yerinde kullanmaması, ya da 1. sınıf malzeme dururken, 2. 3. sınıf malzeme kullanmayı tercih etmesi neticesinde ortaya istenilen nitelikte, kalitede bir eser çıkarılamamasına benzetilebilir.

Ufuksuz beyin, beyin (akıl) sınırlı olduğunu bildiği halde, onun ötesindeki aşkın düşünce ve duyguları —kavrayamadığı için— bir türlü kabul edemeyen gerçek körlerin taşıdığı bir yükür.

(ufuklu) kafalar için beklenmedik bir şey değildir.

Ufuksuz beyinlerde —karanlık odadaki objelerin durumu gibi— düşünceler beyrak ve sıhhatli değildir.

Tarih boyunca kalabalıklar, ne çekmişlerse bu ufuksuz beyinlerden çekmişlerdir.

Tiranlar, firavunlar, devlet adamları, askerler, sanatkârlar, bilginler (nasıl bilginse) arasından çıkan ufuksuz kafaların yedikleri naneleri tarih —belki de yalnız bu konuda doğruyu söyleyerek— anlatmaktadır.

Çağımız —ne vazık ki— ufuksuz beyinlerin ko-

Kalabalıklar, bu yüzden kendilerini bir türlü toparlayamamakta, aydınlık ufuklar dururken, ufuksuzluktan duvarlara çarpmakta, ufuksuzluktan uçurlara yuvarlanmaktadır.

Ufuksuz beyinlerin taşıyıcılarının daha çok filozoflar —özellikle sapkın, materyalist filozoflar— arasında çıkması dikkati çekicidir; ancak, aydınlık

(Başarılı 2. Sayfada)

İlahını ve materyalini kusursuz Vahiy'den alan ufuklu beyinlerin olanca iyilikleri, aydınlıkları ve sevgileriyle —açacakları «barış savaşında» en büyük yardımcıların bizzat Allah (CC) olduğuna gönülden iman ederek— kalabalıkları felâketten felâkete sürükleyen ufuksuz beyinlerin üzerine yürümeleri, «fitne yeryüzünden kalkıncaya ve Din Allah'ın oluncaya kadar» savaşlarını sürdürmeleri gerekmektedir.

Allah (CC) 'ın va'd ettiği zafer, ufuklu beyinlerin olacaktır.

Allah (CC) 'ın selâmı, esenliği, nusuhi inananların, hidayeti inananların üzerine olsun.

Amin! Ya Muin!

İSLAM'I ANLAMAK

12.09.1981

Ahmed KANYILMAZ

«Ey müslümanlar, müslüman olun.»
Ayet.

Evet, böyle buyuruyor kusursuz Kitabında ulu Yaradan. Bu hitap tüyler ürpericidir. Müslümanlara «müslüman» olmayı emreden bu ilâhî tembih karşısında bizlerin, «müslümanım» diyen bizlerin pozisyonu nedir acaba?

Atomdan nebülöze, karıncadan file, serçeden kartala, şebnemden okyanuslara... kadar kâinattaki tekmil mukevvenat «müslüman» (teslim olmuş)ken, o olağan üstü bütün içinde bizim durumumuz nedir acaba?

Namaz vakitlerini titizlikle kollarken, arada geçen zamanı —o bulunmaz, o geri gelmez hazinelerle ölçülemez zamanı— tavla oynayarak, oyun seyrederek, gıybet yaparak, uyuyarak «değerlendiren», zekâtını verirken (o da tamam değil) eli titreyen, «zengin» sayıldığı halde bir türlü hacca «gidemiyen», akıl almaz bir mantık anomisi içinde Hakk'a karşı bütünü savuna bilmeyenlere «müslüman» denilebilir mi?

Gösteriş, konforu, sadeliği, kibri alçakgönüllülüğe, haramı helâle, meyhaneyi camiye, zinayı, iffete, şaklabanlığı vakkara.. yeğ tutan kişi nasıl olur da Allah (CC) 'in, Peygamber (SAV) 'in yolunda olduğunu iddia edebilir?

Zamanımızda bizim (müslümanların) hali bu değil midir?

Küfrün, akla hayale gelmedik binbir türlü hileler, desiselerle, müslümana şifli görünerek, onu can evinden vurduğu

Iran'daki, Afganistan'daki, Cezayir'deki, Mısır'daki, Libya'daki, Kamboçya'daki, Eritre'deki olayları bildiği kadar, Polonya da, Portekiz'de, Fransa'da kısaca yeryüzünde neler oluyorsa görebilmelidir.

Ancak Çağ'a ve Çağlar'a karşı tavırını alması böyle mümkün olabilir.

Sahte ile gerçeği (her alanda) ayırt edebilme yeteneğini gösterebilmesi için zihin ve ruh saflığını korumanın yollarını aramalı, bulmalıdır.

Ancak Çağ'ın, Çağlar'ın sıçratığı pisliklerden böyle korunabilmiş olur.

Müslüman için de, gayri müslim için de, ateist için de, münafık için de.. İslâm'ın anlamaktan, anlamak istememekten, yanlış anlamaktan daha büyük bir nasipsizlik, bir talihsizlik düşünmüyoruz.

Çünkü İslâm, aşk demektir.. Barış, kardeşlik, adalet, sükûn, denge demektir.. İnsan bunlarsız olabilir mi?

Tekmil kâinatta İslâm hükümlerinde olduğu içindir ki, göz kamaştırıcı, gönül coşturucu bir ahenk, denge, adalet aşk ve barış mevcuttur.

Bir insan istediği kadar isyankâr, zalim —hatta— Allah (CC) 'ı —hasâ— inkâr eder olsun —en geniş boyutlarıyla düşün düğümüzde— İslâm'ın dışına çıkması mümkün değildir.

Çünkü kâinatta her zerre Allah (CC)'i «şühâd» etmekte, O'na boyun eğmekle şereflenecek ve değer kazanmaktadır.

Eğer evrenin dışına çıkmaya güç yetirebilecek olan varsa o başkadır.

İslâm'ı anlamak demek, kendini bilmek, kendini tanımak demek Allah (CC)'i ve kâinatı tanımak, kâinatı tanımak demek tekmil ilimlerin kaynağını (hakikatini) bilmek demektir.

Velhasıl müslüman, «müslüman» ol-

07.06.1981

İKİ KESİT

AHMED KANYILMAZ

Tatil olduğu için evden geç çıkmıştım. İkiyaz güneşinin parlak ışıklarıyla yıkanan sokakta dalgalı dalgalı yürürken yanbaşımdaya duran bir vasıtanın gürültüsüyle irkildim, durakladım. Küçük kamyonetiyle nakliyecilik yaparak ekmeğe parasını çıkarmaya çalışan bir kardeşimiz şoför mahallinden selâm veriyor ve kandilimizi kutluyordu. Malzeme götürdüğü kent dışındaki bir inşaat mahalline birlikte gitmemizi teklif edince seve seve kabul ettim. Pırıl pırıl gökler altında iyot kokulu bir poyrazın kadife okşayışlarıyla ürperen küçük çam çirpanıyla kaplı dağ yamacından geçen asfalt köy yolunda heçefimize doğru ilerlerken, dereden tepeden konuşuyorduk. Bu kardeşimiz midesinden şikayetçiydi. «Mide sınıri» olduğunu şikâyetliyordu. Üstüldüğü veya sınırlendiği zaman midesinde müt müt his sancılar başlıyormuş.. Malzemeleri taşıdığı yer dışında yapılan bir tesisti ve yolun bir kısmı kumsaldan geçiyordu. Küçük bir dikkatsizlik sonunda kamyonetin kuma gömülmesi mümkündür. Kardeşimiz bunu kendine dert ediniyor, aşamalı dikkatle ekmeğe teknesini sırıyordu... Neyse ki kazasız bir inşaat yerine vardık, malzemeleri boşaltıp dönüş yolculuğuna başladık. Bu kez vasıta daha hafif olduğundan, kum sağıdan geçiş daha tehlikeliydi. Kendisine iyice kıydan gitmesini bu kısımların daha sert olduğunu, tekerlerin patına yapışma ihtimalinin daha az olduğunu söyleyince aklı yatmış olacak ki böyle yaptı. Kumsalın sollarına gelmiştik ki aniden kum lara gömüldüğümüzü anladık. Korktuğu başına gelmişti kardeşimizin. Oysa daha 10-15 metre yolu takip etseydi ana yola çıkacaktık. Neyse ki kısa bir uğraştan sonra kamyoneti kurtardık ve yolumuza devam edebildik. Ama gelin görün ki, bu basit olay, arkadaşımızı üzümüş, sınırlendirmişti bile... Oysa müslümanın böylesine, küçük, önemsiz dünyevi işler yüzünden sınırlenmesi, üzülmesi tamamen yersizdi, müslüman büyük acıların, büyük meselelerin adamıydı. Bunları kendisine izah etmeye çalıştım. Aklı yatar gibi oldu ama bu konuşmanın etkisi ne kadar devam eder Allah (CC) bilir...

Oradan döndükten sonra, iki başka kardeşimle birlikte ağaçların serin gölgeliğinde oturup muhabbet ediyorduk. Bir ara yanımızdaki masalardan birine genç bir ecnebi çift geldi. Kibar, temiz bir görüntüleri vardı. Erkek iki Türk genciyle İngilizce konuşurken genç kız da (veya kadın) çantasından çıkaracağı işini —ki bir örgüydü— yapmaya başladı. Akıllı, usu sade görünüşüyle dikkati çekiyordu. Söz dönüp dolaşp Avrupa'ya ve Avrupalılara gelince arkadaşlardan biri: «İnsan bazen Avrupa'ya olmak istiyor...» gibi bir söz ediverdi. Aman Allah'ım. Bunun ne demek olduğunu —eminim ki— bilmiyorduk. Bu, insanın bir çırpıda binlerce yıllık tarihini, kültürünü, soylunu, herşeyini bir kenara itip, yabancı bir kültürü seçmek demek değil miydi? Kendisine bunu ve Avrupa'nın, Avrupalıların maskesiz yüzünü ve ruhunu anlatıncaya kadar aklı karayı seçtim. Endülüs Emevi medeniyetinin nasıl talan edildiğini, tıpla, tüfekle, tankla —sıcak savaşla— yapamadıklarını şimdiki —ve yüzyıldır— soğuk savaşla yaptıklarını ve bizi «kendilerine benzeterek» tarihimizden, kültürümüzden koparmaya, böylece güçsüz, kişilsiz bir hale getirmeye çalıştıklarını, bun da da basarıya ulaştıklarını niçin görmezlikten geldiğimizi,

EFOPLU

KİM MÜSLÜMANIM DIYORSA!

6-4-1985

Ahmet KANYILMAZ

"Ey inananlar! Sizi can yakıcı bir azabtan kurtaracak, kazançlı bir yolu göstereyim mi? Allah'a ve Peygamber'ine (SAV) inanırsınız, Allah yolunda canlarınızla, mallarınızla, cihad edersiniz. Bilseniz bu sizin için en iyi yoldur." (Saff: 10-11)
İşte böyle buyuruyor, her müslümanın, her gerçek müslümanın hakkı olur duyduğu zevalsiz Kâinatın ölümsüz Sultan'ı, Ebedi Kelâm'ında...

"En iyi yol'u bizzat O yüceler yücesi işaret ediyor bize şaşmaz "doğru" ölçüsüyle..."

Ortalığın eyyamcılarla dolup taşdığı çağımız toplumlarında müslümanın "doğru"yu bulması ve bu Yol'da yürümesi gerçekten büyük bir çelt isteyen zorlu, küffetli bir iş...

Ama herşeye rağmen müslüman "basiretiyle" doğruyu eğriden ayırmayı bilen, bunda şuurlu olarak ısrar eden, yakın ve uzak çevresini de bu Yol'a çevirmeye bütün imkânlarıyla çalışan, çabalayan örnek insandır...

Müslümanlık kolay iş değildir, müslümanın işi kolay değil dir... Yoksa:

Kim hem müslümanım diyor, hem de havadan kazanmayı, güçsüzlü ezmeyi, açlıkgözlük sayıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de zamanı "değerlendirmeyi" değil, "öldürmeyi", kâr sayıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de namazı ve öbür ilâhî buyrukları hafife alıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de paranın-pulun, malın-mülkünü, çocuğun-çocuğun, makamın-mansıbın kâlesi oluyor, bunları bir övünme vesilesi yapıyorsa, sayıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de Ebedî Hakikat'in ölümsüz yorumu olan Kur'andan bir âyet bile bilmeden İleri-geri konuşuyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de İslâm'dan gayri her türlü ideolojiyle ortaya çıkıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de aklın cenderesinde kıvranıp durmaktan kendini kurtaramıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de dansların, partilerin, kokteyllerin, çalgılı-çengilli yerlerin müdavimi olmayı "yaşam" sanıyor ve sayıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de çilesiz, ızdırabsız, kan... zafarlar bekliyorsa,

Kim hem müslümanım diyor hem de sevmiyor, merhamet stemiyor, saymıyor, korkmuyor, ağlamıyor, susmuyor, haykurmuyorsa...

Kim hem müslümanım diyor hem de, kendini İslâm'a değil de, İslâm'ı kendine uydurmaya çalışıyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de, eyyamcılığın parlak nutuklarına, çıldırmaya, eskimeye pörsümeye mahkum fikirlerine itibar ediyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de kabalığı, anlayışsızlığı, kovuculuğu, bölücülüğü, huy haline getiriyorsa,

Kim hem müslümanım diyor, hem de, İslâmı kendine, veya

22.09.1981 Ahmed KANYILMAZ

Çağımızın en belirgin özelliklerinden biri hiç şüphe yok ki, insanı çeşitli yollar, formüllerle şartlandırarak «kalifiye bir tüketici» haline getirmiş olmasıdır.

Çağımız insanı gerçekten «iyi bir tüketici»dir.

Konfora, gösterişe, şana, ünvana, insan belki her zaman zaaf göstermiştir, fakat eski Mısırlıların, Romalıların bile Çağımızdaki kadar bu konuda ileride olduklarını sanmıyoruz. Özellikle kadınların —son zamanlarda erkekler de onlardan aşağı kalmıyor ya— tüketimi aileyi ve toplumu sörsacak kadar tehlikeli boyutlara ulaşmıştır.

Hatırladığımızı göre, bir zamanlar Amerika'nın Apollo-8 projesinin korkunç mali potresini tenkid edenlere karşı, bu ülkedeki kadınların bir yıllık kozmetik —yalnız kozmetik— masraflarının daha fazla olduğu gerçeği dile getirilmiştir.

Lüks, konfor... kara ve kızıl superlerin ayakta durabilmesi için gerekli olan payandaların en önde gelenidir.

Faizin, kumarın, fuhşiyatın, rüşvetin, alkolizmin kol gezdiği böyle (çağdaş) bir sosyo-ekonomik ortam içinde yaşayan, yaşamak zorunda bırakılan müslümanlar acaba «müslümanlığın» neresinde dir?

Müslüman ki, yeryüzündeki hayatının her safhası «hududullah»a göre tanzim edilmesi gerekir.

O «hududullah» ki, faizin, zinayı, içkiyi, kumarı falı «şeytanın oklarından birer ok» olarak vasıflandırarak şiddetle yasaklanmıştır.

Şimdi bakıyoruz; Müslümanım diyen ya da müslüman olması gereken birçok kardeşimizin «yeri» İslâm'ın çok uzağında kalmaktadır.

Yüce Yaradıcı'nın Kitâb'ında, «sizin için en güzel örnek» buyurduğu Hz. Muhammed (S.A.V)'e bakıyoruz; İnsanların

MÜSLÜMANLIĞIN

NERESİNDEYİZ?

Ve bizim, O'nun yolundan gittiğini övüne övüne söyleyen bizlerin bu övüncü bir iddiadan öteye geçiyor mu?

Birbirimizi sevmemizin, anlayışımızın, saymamızın, birbirimize bağlılığımızın derecesi nedir?

Eğer aramızdaki uçurumları aşmak, kopan bağları yeniden bağlamak istiyorsak, bunu gerçekten arzu ediyorsak, İslâm'ı iyi daha iyi anlamak zorundayız.

Bu da, emperyalizmin güdümündeki gazeteleri, tommiksleri, fantomalar, foto-romanları bilmem neleri değil, başka Kur'an, Hadis ve Sıyer'ler olmak üzere İslâm'ı —bütün boyutlarıyla— en güzel ve doğru biçimde anlatan eserleri dikkatle, sevecek okumak, incelemekle olur.

İslâm'ı anladıkça —bütün boyutlarıyla— kavradıkça, birbirimizi daha iyi anlayabilir, sevebilir, koruyabilir, gözetebiliriz.

O zaman «Allah'ın ip'ine sınırsız sarılıp dağılıp bölük pörçük olmayın, sonra ayrışır düşer (düşmana) yenilirsiniz..» hakikatinin idraki içinde tek yürek, tek yumruk olabilir tağuti güçlerin dizlerinin başını çözebiliriz.

Müslümanlığın ne olup, ne olmadığını neresinde bulunup, neresinde bulunmamız gerektiğini anlayacak seviyeye gelebilmek, o «feraseti» kazanabilmek için, çalışmak çok okumak, çok dinlemek zorundayız.

Bugün yeryüzünde, 1000 yıldan beri mensup olduğumuz İslâm'ı bizden iyi anlatan Fransızlar, Almanlar, Amerikalılar, Japonlar, İngilizler.. Bulunmaktadır. Bu yüzden ki, onlar -bire müslüman olarak- toplumlara bizden daha yararlı olmakta, kalabalıklara yönevrebilmekte, onları dalgalandırabilmektedirler.

Kim İslâm'a layık olmaya çalışırsa, çalışırsa İslâm'a da saygı duyar.

12.08.1979

Misafir Kalemler

ÇAĞDAŞ ÇAĞDIŞI

Ahmed KANYILMAZ

Aklıca az buçuk sivrilmiş fakat ruhça cüce ve güdük kalmış bazı yarım yaratıklar bugünlerde yine çağdaş, çağdışı kelimelerini yerli yersiz bol, bol kullanmaya başladılar.

Bu çağdaş bahtsızlar "Çağdışı" kelimesiyle daha çok müslümanları ve onların davranışlarını kastediyorlar.

Aşlında farkında bile olmadan, bütün kötü niyetlerine rağmen bir gerçeği dolaylı olarak ortaya koymuş oluyorlar.

Nasıl mı?..

Mümin gerçekten çağdışıdır. Çünkü gerçek bir mil'imin, zina etmez, falz yemez, kumar oynamaz, içki içmez, kavga etmez, yalan dolanla iş görmez, kinci, hasedçi, kalles değildir. Barışseverdir, insanseverdir, vatanseverdir, ailesine, çevresine, kendisine, yüce değerlere karşı saygılıdır, iyi yüreklidir, sağduyu sahibidir, sabırlıdır, namusludur...

Böyle bir ruh ve kafa yapısına sahip olan insan nasıl "çağdaş" olabilir?..

O, sukün, barış, kardeşlik, adalet içinde çağlarüstü bir dünyada mutlu ve özgür yaşamakta

Ama o, ümidini yitirmeden temiz yüreğinde daima şefhat ve iyilik ateşin suya yaklaşması gibi yaklaşır sapık ruhları iyiliğe, güzelliğe, doğruluğa, ebediliğe çağırarak evrensel davetini yapar.

Uysa 20.yüzyıl insan tipine baktığımızda zinayı, kumarı, yalanı, kallesliği, kinci, hasedi, savaşı hayatının vazgeçilmez birer parçası haline getirmiş olduğunu dehşet ve ibretle görüyoruz.

Lüks dairelerde oturmak, sabahtan akşama kadar pikap, teyp dinleme dans etme, televizyon seyretmek tenis oynamak, at sürmek, futbol maçı seyretmek, esrar, seks, av partileri tertiplemek, süratli motor, araba kullanma yemek, içmek, bol bol kahkaha atmak belki "çağdaş" ve "uygarca" bir yaşayıştır. Ama, asla "insanca" bir yaşayış için bunlar yeterli değildir.

Kendine çevresine, milletine, insanlığa yaradan'ına insanı "insan" yapan namus, şeref, onur, iffet, haysiyet v.b. üstün değerlere saygısı, sevgisi olmayan insan hangi çağda olursa olsun "insan" olamaz.

Çağdaş olmak, "insan" olmak için yeterli değil ne yazık ki sayın çağdaşlar... Kendi kendinizi aldatıyor, kendi değerinizi inkar ediyorsunuz.

Böyle çağdaş olmaksansa "çağdışı" kalmayı daha doğrusu çağlarüstüne yükselmeyi yeğlemek, her halde her sağduyu sahibi insan için en doğru en emin yoldur.

Misafir Kalemler

12.08.1979

DİRİLİŞ'E DOĞRU

Ahmet KANYILMAZ

Gören gözler, duyan gönüller yüzyıllardır dinlenen denizlerin, uyuyan volkanların derinlerden gelen uğultularla nasıl uyanmakta olduklarına şahit olmanın erişilmez hazzıyla ürperiyor, sarsılıyorlar...

Bahtsız Gezegen'in yeni bir çağa, yeni, bambaşka bir kuşağa altın çağ kuşağına girişini görmezlikten gelmenin hiçbir anlamı kalmadı artık!

Ah, ey en büyük dava, tatlı yalnızlık...

İhtiyar, çileli Gezegen'in yorgun damarlarına taze, asil bir kan yürüyor... Işık-kan, alev-kan... Damarlar geriliyor, hücreler besleniyor, tazeleniyor, güçleniyor...

Nasıl baharla çözülen karlar toprağın altına yürür de toprağı besler canlandırır, çimlenir, çiçekler, ağaçlar yeniden doğmuş gibi olurlarsa, işte böyle canlandırıyor geçtiği yerleri bu ışık-kan da...

Her zerrede tartışılmaz bir sevincin, sevginin, sükunun, hayatîyetin âdeta haykırışı duyuluyor, görülüyor...

Birşeyler, olağanüstü birşeyler olduğu muhakkak...

İlahî, evrensel gücün bu mes'ut müdahalesine hiçbir beşeri güç karşı koyamaz, duramaz...

Bu kutlu ışık'tan sıçrayan kıvılcımların tutuşturduğu meş'alelerin sayısı her an artıyor...

Yakında, pek yakında bütün ufukları, vadileri, ormanları, dorukları mağraları saracak bu ışık, bu ışık olacak

O zaman büyük Meş'ale'nin ebedi ve

GÖRÜYORUM

20.2.1980

Ahmet KANYILMAZ
İzmir

Görüyorum,
Karanlık ufukların ardarda şimşek de-
melerıyla göz kamaştırıcı şıklarla yıkandığı-
na,

Görüyorum,
Dağların rüzgarlı, sisli zirvelerinin dip-
lerden gelen uğultularla deprenilip sarsıldığına,

Görüyorum,
Tekmil hayvanların ormanlardan,
mağrallardan, inlerden, kovuklardan, ağaçlar-
dan çıkaran bir Göf'ün çevresinde toplandığı-
na,

Görüyorum,
Damların, kulelerin, bulvarların, kubbe-
lerin, şadırvanların, götüllerin aynı alev-şık-
sesle sarıldığına,

Görüyorum, Asmaların, başakların, kiti-
tiklerin, dalların, kayaların sonsuz çanrular-
la sancularla bir kutlu oluşa hazırlandıklarına,

Görüyorum,
Alevlerin gül bahçelerinedönüştüğünü,
Hübe'lerin, Lat'ların, menat'ların birer birer
yıkılıp parçalandığını

Görüyorum,
Meridyen, meridyen, paralel, paralel yedi
kuşak, yedi iklimde taşt'a koyam eden yığit-
lerin saflarına göklerden inen nefeslerin kanlı-
dığını

Görüyorum,
O ölümsüz Nur'un tertemiz ahınlardan
yansıyan ve kâinatı aydınlattığını,

Görüyorum,
Balmumundan, kartondan, kumdan, tah-
tadan... Oyuncakların burçun ve soylu çocuklar
elinde kırılıp, parçalandığını,

Görüyorum,
Dorukları, vadileri, ufukları, koruları...
Saran dumanların, sislerin-kutlu bir sokakla
dağıldığını,

Görüyorum,
Gerçek çobanların dağılmış sürüleri us-
taca topladıklarına,

Görüyorum,
Mağralların, izbelerin, rutubetli kılıf koku-
lu zindanların, dehşetlerin gün ışığıyla aydın-
landığını,

Görüyorum,
Bedir'de, Uhud'da, Mohaç'da, Caldıran'da,
Malazgirt'de, Çanakkale'de, Sakarya'da
yazılan destanların yeniden yazıldığını,

Görüyorum,
En yüksek burçlarda, zirvelerde, kapılar-
da şanlı hüla'ın dalgalandığını,

Görüyorum,
Aynı, güneşin, yıldızların, dağların, ağaç-
ların ve insanların ve insanların secdeye
kapandığını,

Görüyorum,
Kaplanan perdelerin, gözlerin, kapıların,
sıcakların, götüllerin fecir tecir açıldığını,

Görüyorum,
Sonsuz yürügelere sema eden, secdeye
varan, yanan, kavranan yıldızların birer birer
götüllere aktığını,

Görüyorum,
Inlerinden, kovuklarından, mağrallardan
evrensel uğultularla fırlayan farelerin, yara-
saların, yılanların, narafar ata ata dolaşan
arşınları gördükçe kaçacak delik aradıklarına,

Görüyorum,
Pınarlar kadar herraik, yanardağlar ka-
dar coşkun, götüllerin şafaklar kadar aydınlık,
bakışların, kamaşlar kadar ince ve narin be-
denlerin dorukları, vadileri, ormanları rüzgar
gibi aşıklarına,

Görüyorum,
Merdivenlerden apar topar çıkanların,
apar topar indişini, inenlerin ağır ağır çıktığı-
na,

Görüyorum,
Sakin, sakin dolaşan atların aniden şaha
kalkarak müthiş kişnemelerle ufuklara doğru
koştuklarına..

Görüyorum,
Çiğlerin, patikaların yeşerdiğini, çıplak
kayaların arasından güllerin orkidelerin
fişlendiğine,

Görüyorum,
Ölümsüz Bahçe'le'in açılan kapılarını
Görüyorum,
Ölümsüz Alevler'in açılan kapılarını....

«Çünkü ben diyorum ki,
Müslüman
Rahata elinin tersini bilemiş
Küfi bir yazı gibi kadere
İnkıraz etmiş bir havsalada
Gövdesini parselleyen bir
donanmadır» (4)

«Ben Afganlı kardeşiniz
Zülme hüsrân notları düşen
Mücahid..» (5)

Bildirir başlıklı şiirlerden;
«Kehribar ve şakrak söz
Nedir bilmem müslüman
Yanagında keskin ve zalim bir
rüzgarın

İzi
Yüreğimde oyuk oyuk
Kurşun zelzelesi..» (6)

Sonra; Şu mısralar...
«Elbette vardır yaşamının bir yolu
Cebbar olan Allah'ın adıyla
Madem ki tırmanmışız

gökyüzüne
Madem ki içimize
Bir sevda gibi sinmiş imanımız
var

Elbette vardır yaşamının bir
yolu» (7)

«Bizde
Afganda bebeğim
İzdirab lüks bir hülya gibi
Kivamı olmaz bir cihadın

telâfıdır» (8)
«Ey zülme sıkılmış felaket bir
bakışın

Kurşunu
Ey hiçbir kıt'anın kavrayamadığı
Müteselli cesaret..» (9)

«Zeytin bakışı
Ey elâ elâ
Gülümseyen

Ey tablolardan taşan
Dünya oğlum
Kurşun dehşeti imanım
Şen ve mübarek annen

Arap atlarının burun
deliklerinden fişkıran
cılığın şiir vahaları.» (10)

«Cephede halimi fısıldar bir
hışırtı

«Geyik gibi vakur dağların
Omzuna oturduğumuz
Afganistanda
İşte orada
Kısraklarımız
Ve hülyalarımız kadar
Meczip bir hasretle koşturan
taylarımızla

Cağlarca eski bir kaderin
Ayak izlerini kovaladık.» (18)
Ve;

«Kardeşlerim
İşte orada kalbimizin uzandığı
yerde

Afganistanda
Türkülerimiz
Zinde sevda ağıtlarımız
Bir yolunu bulur
Mescidlerin musalla taşına
konan»

mısralarıyla başlayıp,

«Ey milyonlarca silahın ve
bombanın
Göğsüne çözen kimsesiz ve
kardeşsiz

Mazlumiyet
Kan içinde boğulan bu rüya
benim»

diye sona eren «Kan İçre Rüya»
adlı son parça...

(DEVAMI 5. SAYFADA)

1) Afgan Destanı, Edip Gönenç -
Pirin Yayınevi, Çatalceğme Sk.
Ürümhan Han No: 29/320- Ca-
ğaloğlu — İSTANBUL

- 2) A.g.e. Sh: 7,
- 3) A.g.e. Sh: 10
- 4) A.g.e. Sh: 8
- 5) A.g.e. Sh: 13
- 6) A.g.e. Sh: 16
- 7) A.g.e. S: 22
- 8) A.g.e. Sh: 24
- 9) A.g.e. Sh: 27
- 10) A.g.e. Sh: 28
- 11) A.g.e. Sh: 29
- 12) A.g.e. Sh: 30
- 13) A.g.e. Sh: 35
- 14) A.g.e. Sh: 36

Afgan
Destanı

-2-

AFGAN DESTANI

20.04.1982

Afgan Destanı, son zamanlarda güzel ve yararlı eserler yayınladığına —sevince— şahit olduğumuz Pıran Yayınevinin —sanıyoruz— son yayınıdır. (1)

Şair Edip GÖNENÇ'in daha önceleri Yeni Devir'de yayınlanan değişik, orijinal, çarpıcı bir üslupla kaleme alınan şiirlerinin derlendiği bir eser Afgan Destanı.

Bugün de yanında Afganistan için, Afganlı kardeşlerimiz için, o yiğit gönüllü sevgili, örnek dünya ve ahiret kardeşlerimiz için, bugün de yarın da çok şey söylenecek, çok yazılacaktır kuşkusuz.. Yazılmalıdır, söylenmelidir de..

Onlar, her türlü övgüye, sevgiye, saygıya layık bir «iş» bir «eylem» içindedirler.

İşte, bu şanlı kıyamdan, bu ölümsüz destandan bir iki kesit, birkaç soluk renktir Afgan Destanı..

Hiç değilse bu kadar da olsa onların «yüce hatıralarına birşey yapmış» olabiliyoruz.. Ne gezer.. Onların bu muhteşem eylemlerini daima taze, diri tutacak, tutabilecek belleklerde, gönüllerde yer etmesini ve kuşaktan kuşağa aktarımını sağlayacak-küçük, büyük- ne yapmak gerekiyorsa, yapılmalıdır.

İşte bu yönüyle Afgan Destanı, seçililmeye değer bir çalışma olarak görünmektedir, her ne kadar bazı aksayan yanları olsa da..

Biz, daima herşeyin «iyi tarafına» bakmaktan yana olmaktan hareket ederek, Afgan Destanı'ndan bazı alıntılar yaparak sürdürelim yazımızı..

Kitap «Kahhar olan Allah'ın adıyla» başlamaktadır. Bu iyi bir başlangıçtır. Zira zalimler ve zulüm ancak Allah'ın «Kahhar» sıfatının tecellisiyle kahrılmaya layıktır.

«Kahhar olan Allah'ın adıyla Ben kardeşiniz Afganistan Yanağı afet bir camzeyle

Ahmet KANYILMAZ

Canlanırsa gözleminizde
Delliliğe merdiven olmuş
Sınırı olmaz bir akıllı duygu
Fışkırsa kanayan duanızda
Ve ben ölürsem
Ey dehşet kuşum
Sen varsın
Dünyaya kıyas sadaka-ı cariyem
Taşınmış nasım garip bir söz gibi
Cihadı anlamayan bir neslin
vicdanına» (11)

«Ben müslüman
Yeryüzüne isim olmuş mantık
Ben müslüman
Kendine çekli düzen veren iman
Ben müslüman
Onuru bağışlanmış bir dünya» (12)

«Cephede ve
Allah'ın askerleri olup
Meleklerle saf saf
Kıyama durduğumuzda
Kutsanmış bir kelimeye yaslanıp
Zülme durduğumuzda» (13)

«Ne sen ne ben.
Ne pranga giydirilmiş gönlümüz
Ne de merdivenlerden

Bir kan yumağı gibi yuvarlanan
İzdirabımız
Dindirir lezzetini cihadın.» (14)

«Ne savaş
Ne cephede sar'aya tutulmuş
zaman

Ne de gönlüme çadır kurmuş
Affedilmez bir sevdanın müritleri
Gibi olan çocukların
Susturur içindeki şiddeti.» (15)

En beğendiğim mısralardan;
«Matem yüklü develer
Geldi dayandı kapıma
Neyleyim Rabbim

Gözyaşına teselli diye yapıılan
Kahrı geçersiz kılan bir

dünyada» (16)

«Her gövde

YALANCI LAR VE YALANLAR...

12.05-1981

AHMET KANYILMAZ

Yaşadığımız, yaşama bahtsızlığına uğradığımız Çağ'a yakıştırılan Atom Çağı Teknolojik Çağ, Uzay Çağı v.b. yaf-talar tamamen yersizdir, basittir, yüzey-seldir. Çağ'ı (20. y.y.) gelecek kuşaklara anlatacak en yerinde isimlerden biri Yalanlılar ve Yalanlar Çağı'dır.

Evet Yalanlar ve Yalanlılar Çağı... Mideleri gırtlaklarına, beyinleri de en ücra hücrelerine kadar abur-cuburla doldurulan insanın, «insanlığından geriye kala kala birkaç ciğlik, üç beş hezeyan kalmıştır.

Lüks, sefahat, şiddet, anomi çağımız insan tipinin «yaşam şekli» haline gelmiştir, getirilmiştir.

Evlad ana babasına yalan söylemektedir.. Ana baba evladına yalan söylemektedir.. Öğretmen öğrencisine, öğrenci öğretmenine yalan söylemektedir..

Amir memuruna, memur amirine yalan söylemektedir. Esnaf müşterisine, müşteri esnafa yalan söylemektedir.. Delikanlı genç kıza yalan söylemektedir, genç kız delikanlıya.. Arkadaş arkadaşına, dost dosta yalan söylemektedir. Dost dost, arkadaş arkadaş olmadığı için..

Devletler devletlere, milletler milletlere yalan söylemektedir.

Bankalar yalan söylemektedir, bankerler yalan söylemektedir..

Sansasyon, ucnmak üzere olan kala balıklara tatbik edilen uyuşturucu bir se-

Yalan ki, insanlığın onuru عزیز Pey-gamber (S.A.V.), şiddetle men etmişler ve kendilerine nasihat almak için gelen günahkar bir gence «yalan söyleme»meyi tavsiye buyurmuşlar ve o genç bütün kötü huylarından «Yalan söylemiyerek» kurtulmuştu.

Bu cıcydan çıkan ölümsüz prensip her zamanda ve mekanda geçerlidir.

Yalan fitne doğurur.. Dedi-kodu, kar gaşa, anomi hep yalanın gayri meşru veletleridir.

Fakat yalanlıların mumu sönmek üzere dir..

Bütün ölçülerin allak bullak edilmek istendiği, kalabalıkların bir kaos ve anomi paradoksunda bunalımlar içinde cırpındığı günümüzde, yükselen soylu ve hakikatı kayıran seslerin binbir türlü hilelerle kısılması —çok şükür yüce Mevlaya ki— artık mümkün olamamaktadır. O'nun verdiği güce yükselen soylu ve aydınlık seslere kalabalıklar kulak kesilmeye başlamış..

Bu gelişme, şerirler için hezimetin, mazlum kalabalıklar içinse kurtuluşun müjdesidir.

Kalpieri bulandıran ve Allah'ı unutturan yalanlıların sesleri gitgide kısılmaktadır.

Yalanlıların yalanlarına kanmayan kalpler, mutmain olan imanlı mü'min kalplerdir. Ve her gün sayılıcı mutluluk verici bir tempoyla artmaktadır.

Bu kalplerin ışık — ses fışkırmaları kalabalıkların üzerine kabus gibi çöken yalan bulutlarını ağır ağır dağıtmaktadır.

Bu nasıl bir dünya, hikayesi zor (1) Mekanı bir satih, zamanı vehim. Bütün bir kainat muşamba dekor Bütün bir insanlık yılanlar teslim..

diyen şaire hak vermeme elde mi? Bütün bu acı tabloya raçmen biz, bir gün bütün bir insanlığın «Hakikate teslim» olmasını umudunu asla yitirmiyoruz.

SAHLANAN İSLAM

WEB (1566)
AHMED KANYILMAZ

01.08.1982

İhtiyar gezegenimiz dünya 1403 hıcri, 21. miladi yıla doğru ilerlerken acaba hızla bir barış, hürriyet, kardeşlik adalet sükun kuşağına girmek üzere olduğumu, da farkında mıdır?

Bu kuşağa savaş, entrika ve ızdırıp kuşaklarından; tünelerinden, dehlizlerinden geçilerek gidilmesi mukadderdir. Ve dünya şimdi bu kuşaklardan geçmektedir...

İlahi lânetin üzerinden hiç eksik olmadığı, insanlık tarihinin en nankör en seviyesiz irkum, bütün cephelerde dolaylı ya da dolaysız başlattığı ve sürdürdüğü sıcak ve soğuk savaşlar yüzünden insanlığın emdiği süt burundan gelmektedir...

İslâm'ın ve insanlığın bu amansız düşmanlarıyla savaşmak, yıkıcı, çürütücü etkisini yeryüzünden silip kaldırmak her «insan»ın başta gelen görevleri arasında değil midir, olmamalı mıdır?

Bugün yeryüzünü —kelimenin tam manasıyla— «haraca kesen» süper güçlerin öğütücü, sömürücü, yok edici mekanizmasını çalıştıran el hep o menhus eldir...

Uzandığı her yere felaket, acı, vahşet, kan ve nefret a-sılayan, taşıyan o lânetli el...

Her ağacın, her taşın, tepenin «ay müslüman gel arkam da yahudi var...» diye dilleneceği günlere mi yaklaşıyoruz yoksa?

Eğer barış, kardeşlik, hürriyet ve adalet içinde mutlu bir dünyada yaşamak istiyorsak o günlerin bir an önce gelmesini neden arzu etmiyelim...

Bu vampir huylu zavallıların nisanlık silesinin bu asi, huysuz, kaprisli, müfsid unsurunun —iyilikle, güzellikle yola gelmeye hiçbir zaman cevap vermediği bütün tarihi boyunca açıkça görüldüğü için— ortadan kaldırılmasından, hiç değilse olumsuz etkisinin asgariye indirilmesinden başka çıkar bir yol var mıdır?

Yoktur elbette... Ama böylesine çaplı, çaplı olmaktan çok bir iman ve şuur meselesi olan bu işi başarmak için önce müslüman halkları yöneten kadroların «müslüman» olmaları gerekmektedir...

İndiğik İran bu yolda görünmekte, İslâm'ın zaferini ve dolayısıyla insanlığın selâmetini düşünen her «müslüman»ın yüreğine su serpmektedir...

Müslümanlar İslâm'a döndükçe, yüreklerini ve kafalarını Allah ve Resul (A.S.) sevgisiyle ziynetlendirdikçe yeryü-re (arz) denen gezegenin barış adalet, hürriyet... kuşağına girmesi de hızlanacaktır...

Şon zamanlarda gözlemlenen mutlu bir gelişme vardır İslâmî âleminde...

İslâmî şuurun geniş halk tabakalarına, kitlelerine yayılmasıdır bu...

Eğer yüce Allah (CC): «Ben nurumu —kafirler istemese de— tamamlayacağım» diye buyurmuşsa tamamlaması için ne gerekiyorsa onu yapacaktır, yapmaya müctedir...

Bunda —müslüman, kafir, fasık, münafık...— kimsenin şüphesi olmamalıdır...

İşte İran, muhteşem bir şahlanışla 3 yıllık —bir be-bek— ken fetih safhasına geçmiştir...

Bu yüzden Kur'an-ı ve Hadisler'i iyi öğrenmek gerekmektedir.

Yani Allah (C.C.)'ı ve Resul (A.S.)'ini iyi tanımak gerekmektedir...

Böyle bir sevgi ve imanla kuşanmış ruhlar ve bedenlerin kıyamı karşısında hangi güç dayanabilir?

İslâm şahlanmıştır, onun dizginlerini eline alabilecek ve hedefine koyturabilecek süvariye ve süvarileri Allah (C.C.) elbette ortaya çıkaracaktır...

Arada ... Sırada ...

AHMET KANYILMAZ

ARZ VE TALEP

Ç AĞIMIZ her konudaki olağanüstü çeşitliliğin ve değişmelerin sergilendiği garip bir vitrin görülmüştür.

Vitrindeki mallar o kadar sık ve çabuk değişmekte, değiştirilmektedir ki, bunlar arasından birini-en kaliteliğini, en yararlısın-seçmeye bile zaman ve imkân kalmamaktadır.

Ama bu vitrinde öyle mallar da vardır ki, vitrinin her düzenlenmesinde yerleri değiştirilse bile, vitrinde bütünü çıkarılıp atılmamakta, atılmamaktadır. Vitrinciler istese de istemese de...

Çünkü her zaman talibi olan, alıcı bulan parçalar vardır onlar. Bazan en değerli parçalar bilerek ya da bilmeyerek arka plana alınarak gözlerden irak tutulmaktadır, tutulmaya çalışılmaktadır... Fakat gönüllerden asla...

Öyle dikkatli, müşkülpesent müşteriler vardır ki, daima en mükemmeli aramakta, göremeyince, ya da arka plana atıldığını farkedince hemen vitrinciye ısrarla sormakta, sormaktadır.

O zaman vitrinci, çar naçar arka plana attığı malı yeniden ön plana çıkarmaya mecbur olmaktadır.

DEMEK Kİ BÜTÜN İŞ "talep eden"dedir. "talip olmak"tır. Talepden, talep etmesini, talip olmasını iyi bildikten, malın iyisinden, güzelinden anladıktan sonra, vitrinci ne yaparsa yapsın, en değerlilerinin en ön plana hakkettiği yere-geçmelerini geçirilmelerini sağlayabilir.

İşte çağımızda-özellikle çağımızda-müslüman çok iyi bir "talep eden" olmalıdır.

Müslüman neyi talep edecektir? Elbetteki İslâmı.

Bütün boyutlarıyla, bütün kurumlarıyla, şubeleriyle İslâmı.

Nasıl talep edecektir, kimden talep edecektir.

Onu arka plana atan atmaya uğraşan "vitrinciler" den en iskarta malları süsleyip püsleyip vitrinin en ön planına koyarak müşterilerin gözünü boyamaya çalışan sahtekarlardan...

Müslümanın elinde iki ölümsüz kistas vardır. Kur'an ve Hâdis.

Her zamanda ve mekanda geçerliliğini ve tazeliğini yitirmeyen, "Kâinat vitrininin" en değerli, en

İnsanları çağıracaktır... Güzel güzel davet edecektir... "En değerli" neyin olduğunu öbür her şeyin ne kadar sönük ve değersiz kaldığını anlatacaktır onlara...

Anlatılabildiği kadar... Dilinin döndüğünce... Anlayabilecekleri şekilde ve dilde...

Bütün "çağdaş" kavramların tutarsızlığını ve yanlışlığını o şaşmaz "mihenk"e vurarak gözler önüne serecektir, sevebilecektir... Bunun için çok güçlü olmak, Çağ'a, Çağlar'a kafa tutabilecek silahlarla silahlanmak gerekmektedir...

Müslüman, müslüman... Bütün zamanların, mekânların insanıdır, olmak zorundadır... Bütün zamanlardan ve mekânlardan örnekler getirebilecek "Çağdaş insan"ın önüne koyabilecektir, sevebilecektir. Ruhunu ve kafasını böyle duygular ve düşüncelerle kuşatacaktır.

Ona bu konuda en büyük yardımcı, kaynak en doğru rehber Kur'an Aziz Peygamber (SAV) ile O'nun ebedi mirası Hâdisler olacaktır.

Müslüman kâinat pazarının ortasında, bir elinde terazi, öbüründe iman dolu yüreği duracak ve şöyle haykıracaktır: "Ey insanlar, gelin koşun... İşte kâinat pazarının en değerli metaı budur... Gelin, koşun, alın... En kârlı alış-veriş budur... Bu fırsat her zaman ele geçmez..."

Müslüman, kâinat pazarının en gayretli, en yetenekli asnafı, sarrafı olmalıdır.

Sahip olduğu "cevher"i insanlara, kardeşçe, mü'mince sunarken mutluluğun en büyüğünü duyacaktır, duymalıdır...

O bu "iş" yaparken insanlardan-asla-bir alkış, bir menfaat beklemeyecektir, beklememelidir.

Ödül dağıtımında en isabetli, en adil kararı yalnız ve yalnız Yüce Mevlâmız'ın verdiğinin şuurunu daima taşıyacaktır.

Herşeyi O'nun "rıza"sı için yapacaktır. Zaten ancak o zaman gerçek başarı ve zafer gelebilecektir. Başka niyet ve hesaplarla yapılan her "iş" kazanılan her zafer ve başarı gelip geçicidir, değersizdir, insanlığı aydınlıktan karanlığa, götürür, karanlıklardan aydınlıklara değil...

Yüce Rabbimiz'den halisane niyazımız bizi bu şuur ve arzu içinde birer mübellig sarraf olarak yaşatması ve haşretmesidir...

01.11.1982

Çağrılar

Ahmet Kanyılmaz

FORUM

DOĞAN ORUÇ

"Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Babamın oğlu, oğlum... da babası için birşey edemeyeceği günden korkun. Allah'ın verdiği söz şüphesiz gelecektir (kıyamet). Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. Allah'ın affına güvendirerek şeytan sizi ayartmasın" (1)

"Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Bunda şüpheler yoktur, fakat insanların çoğu inanmıyor. Rabbiniz; 'Bana kulluk edin ki size karşılığımı vereyim. Bana kulluk etmeyi büyüklüklerine yediremeyenler alçalırsın olarak cehenneme girecektir' buyurmuştur." (2)

"Verdikleriyle denemek için sizi yeryüzünün halifesi kulan ve kiminizi kiminize derecelerle üstün tutan O'dur. Doğrusu Rabbinin cezalandırması sür'atlidir. Şüphesiz o bağışlar merhamet eder." (3)

"Sen (Ey Muhammed) ölümlere şüphesiz ki işittiremezsin, dönmüş giden sağırlara da çağırmanı duyuramazsın." (4)

"Allah'ın göklerde olanları da, yerde olanları da buyruğunuz altına verdiği nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmez misiniz?" (5)

"İnsanoğlu anılmaya değer birşey olana kadar şüphesiz uzun bir zaman geçmiştir." (6)

"Andolsun ki biz, Âdemoğullarını aziz ve saygıdeğer kıldık..." (7)

Bütün zamanlara ve mekânlara ölümsüz mesajı haykuran yüce bir yücesini Rabbiniz'in ebedi Kelâm'ı FURKAN'ın saçtığı ışıklardan bir demet summaya çalıştık yukarıda.

karşılığını eksiksiz ve itirazsız görecektir.

Bunun idrakine varan bir insan, dünya hayatının hay-huyuna aldanabilir mi? Şeytan onu yolundan alkor, saptırabilir mi? Şeytanın her türlü işvalarına kapılabilir mi?

Rabb'e kulluk etmek böylece O'ndan ve va'd ettiği karşılığı (Cennet ve Cemâl) almak için herşeyi bir kenara atmaz mı? Hele Rabb'e kulluk etmemekte direnenlerin, mallarıyla, mevkiileriyle, rütbeleriyle büyüklüklerinin yerlerinin aşağılatıcı Cehennem olduğunu bilirse...

İnsanı yeryüzünün halifesi olarak verdikleriyle (acı, sevinç, zenginlik, fakirlik, ilim, cehalet v.b. ...) sürekli bir sınamaya tabi tutan Yüce Yaradan'ın "kiminizi kiminize derecelerle üstün kıldığını" bilmek durumundayız. Kıskançlık yerini gıptaya, hased imrenmeye bırakmalıdır yerini yüreklerimizde... İmanlı yüreğe yaraşan da bu değil midir?

Bütün çağrılara ve uyarılara rağmen insanlar (toplum) arasında (manen) ölmüş ve sağırlaşmış bireylere çağırmanı, insanı selâmete çıkaracak dünya ve âhiret mutluluğunu sağlayacak Hakikat'ı duyurmak mümkün değildir elbette... Bu büyük nasipsizliktir, zillettir...

"Allah'ın göklerde olanları da yerde olanları da (insanların) buyruğu altına verdiği, nimetlerini gizli ve açık olarak bolca ihsan ettiği" halde.. Bütün bu gerçekleri görmemezlikten gelmek, kurak arı etmek ferasetsizliğin, nankörlüğün zirvesi değil midir? Bu Ben-i İsrail psikolojisi değil midir?

olana kadar şüphesiz uzun bir zaman geçmiştir..."

İnsan Allah'ın üzerindeki sonsuz nimet ve haklarını her an düşünerek Allah'a, kendisine, çevresine, çağına ve çağlara karşı en doğru tavır alma durumunda ve zorunda olduğunun şuuruna ulaşmadıkça asla gerçek anlamda bir "insan" ve dahası "kul" olamayacaktır. Bu da yeryüzünde kaosun, kargaşanın, savaşların, anomilerin sona ermesi demektir...

1403'ün müslümanların bu "şuur"a ulaşmasında ve barış, adalet, kardeşlik ve hürriyetin egemen olduğu bir dünyanın kurulmasında bir aşama olması umut ve dileğiyle...

(1) Lokman— 33

(2) Mül'üm— 59 - 60

(3) En'âm— 165

(4) Neml- 80

(5) Lokman— 29

(6) İnsar— 1

(7) İsrâ— 70

Aşkın kudretini bir başka deyişle de şöyle dile getiriyor Aşık Yunus;

"Bir zerre aşkın odu kaynatır denizleri
Düştüm aşkın oduna tutuguban yandım ben..."

Bu aşkı bana verdin ben niderem kendözüm
İçim dışım nur doldu dosta aşık oldum ben..."(17) Böylece duaları kabul
olmuştur Sevgili katında...

"Evvel ezel bezminde kim dost yüzün gördüyse
Onun cânıdır aşık sor ~~gördüyse~~ ondan aşk haberin...(18)

"Canında gözü yok kişi görmeyiser dost yüzünü
Güzsüz nice fehmaylesin ne rengedir işbu cihan..."(19)

Abdestimiz namazımız doğruluktur taatımız
Aşk ile bağladık kaamet safımızı kim ayıra..."(20)

Gerçekten öyle değil mi...Aşk ile bağlanan safları kim ayırabilir...?

Cümle alemin gönlünde vardır O'nun muhabbeti
O'nu candan sevmiyenin bil kim imanı taş oldu..."(21)

Kâmil bir müslüman olmak için O'nu(Allah'ı)candan sevmek gerekmez mi?

Yeri göğü ayakta tutan,direk olan sadece aşktır,gerisi lâf ü güzaftır...

İşte Yunus bakın ne diyor;

"Aşkı süre aşık gerek ne olısar aşktan yeğrek
Aşktır yere göğü direk kalana hepa söz öldüğü..."(22)

Aşıkların aşkıyla aley etmeleri,gülmeleri karşısında da;

"Aşktan haber bilenlerin aşk derdile dolanların
Küfrü imanî olanların ayıplamam güldüğünü."

Ağlamak gülmek aşıkla dirilmek ölmek aşıkla
Kahır ile lütfu bir bilir bilmez melul olduğunu..."(23)

Bu cevheri(aşkı)öğrenmeyen,yaşamayan ancak boncuk sanır,ve onu yok paha-
sına elden çıkarır,dünyanın yalancı cazibesine değişir...

"Sarraflıyı öğrenmeyen bu gevheri boncuk sanır
Verir verir yok nesneye bilmez neye sattığını..."(24)

Allah'a duyduğu derin ve samimi aşka karşılık gören ve yüreği aşkın oduyla
ufuk ufuk yanan ve bundan şiyaketsiz değil de ~~masuman~~ olan büyük insan,büyük aşık ve kâmil
müslüman Yunus'u müslümanlar ~~masumanlar~~ olarak anlamak,Çağımızın aşksız,katı,taş yürekli,
insanlarına anlatmak ne kadar güç olsa da bu yolda üzerimize düşeni yapmanın şuuru içinde
bulunursak Allah'ın dostluğunu ve aşkını kazanabiliriz...

Allah'ın selameti,rahmeti,ousreti inananların,Hidayeti inananların
Üzerini olsun...Amin.Ya Mümin..

ahmed kanyılmaz

- (1)-Yunus Emre:(Abdülbaki GÖLPINARLI)Sh:107
(2)-A.g.e.Sh:108,(3)-A.g.e.Sh:109,(4)-A.g.e.Sh:111,
(5)-A.g.e.Sh:113,(6)-A.g.e.Sh:114,(7)-A.g.e.Sh:116
(8)-A.g.e.Sh:124,(9)-A.g.e.Sh:126,(10)-A.g.e.Sh:128
(11)-A.g.e.Sh:129,(12)-A.g.e.Sh:130,(13)A.g.e.Sh:131

Artık bize yas olmaya hiç gönlümüz ,as olmaya
Sıra Hak`tan gelen avaz savulmaz düğündür bana..."(8)

Ve şu insanın yürek tellerini koparacakmışçasına geren dizeler;

"Her düviden geçen kişi Dost`tan yana uçan kişi
Aşk şerbetin içen kişi ne esrik ne mestan ola..."(9)

"Aşık olan miskin olur Hak yoluna teslim olur
Her ne dersen boyun tutar çare yok gönül yıkmaya."

Bildik gelenler geçtiler gördük konanlar göçtüler
Aşk şarabın içen canlar uymaz göçmeğe konmağa..."(10)

Ancak aşk şarabını içenler,gönül yıkmayanlar ölümsüzlüğe kavuşur,gelenlerle geçmezler,kon-
anlarla göçmezler...

Yine aşksızlardan yakınırken şöyle der koca Yunus;

"Aşksızlara benim sözüm benzer kaya yankısına
Bir zerre aşkı olmayan bolli bilin yabandadır..."(11)

Ve Hak aşkıyla iyiden iyiye çoştığı demlerde;

"Aşkın aldı benden beni,bana seni gerek seni
Ben yanarım dünü günü beni sana gerek seni.

Eğer beni öldüreler külüm göğe savuralar
Toprağım anda çağıra,bana seni gerek seni."(12)

"Ne deliyim ne usluym benzer neye benim ~~hakk~~ işim
Aşk denizine garkolup geldim canım doymaz benim.

Muhabbetin odu benim yüreğime düştü yanar (13)mısralarıyla
Yandıgımca artar odum devrim geçim sünmez benim..."~~hakk~~ muhabbetin

(Yaradanına duyduğu derin aşkın)ateşi yandıgıca,gürleştikçe yüreğinde,"devrim geçip sün-
mez benim"diyerek,Allah`a duyduğu aşkın O`nu ölmeliğe kavuşturduğunun farkında olduğunu
belirtiyor...

Ve Allah`ın ezeli ve ebedi varlığında yokoluş...

"O`dur bana Yunus diyen O`dur benim bağrım delen
O`dun beni bensiz koyan,hem ben oyum bu ben neyem..."(14)

Günde bin kez yansa bile Dost`dan(Sevgiliden) yüz çevirmek değildir mâşuk

Yunus...

"Yana yana kül olubun ben maşukânın yoluna
Günde bin kez yanar isem dosttan yüzüm dönmez benim."

Bu aşk bize rahmanidir hem canımızın cânıdır
Onun için geytan ile her dem bu savaşım benim."(15)

O`dun dualarının başında "aşk" dilermektedir Yaradanından...

"İlâhi bir ayk ver bana kandalığın**ı** bilmemeyim
Şöyle hayden eyle beni bilmeyeyim dünden günü.

İsteyeyim daim seni ayrık nakşe kalmayayım
Al gidere benden benliği doldur içime şenliği

Dirliğinde öldür beni varıp anda ölmeyeyim

Öyle benden eyle beni eyle...

YUNUS EMRE VE GERÇEK(İLAHİ)AŞK...

Yunus Emre...İnsan türünün duygu ve düşüncede birvelerinden bir ulu kişi... Üstelik Müslüman...Bundan daha tabii ne olabilir ki...O öyle bir kaynağtan beslenmiştir ki 1000 yıl,hayır hayır sonsuza dek yaşasaydı yine yazmakla bitiremezdi...Bitirmek ne kelime o ezeli ve ebedi ummandan bir katre bile eksilmezdi belki de...

Temiz gönlü sevgiyle öylesine dolmuş,taşmış ki bu sevgi yaratıkları aşmış Yaradan'a yükselmiş...Kuşak kuşak dalga dalga...O'nu sevip de O'ndan karşılık görmemek mümkün mü...İşte Yunus da bu ölümsüz aşkın ruhunda meydana getirdiği fırtınaları tetenün ederken...;

"Aşkın odu yüreğimde yandığına âlem tanık
Nerde bir od yanar ise nişanı var bütün tüter"(1) diye haykırmıştır.

Sonra;

"İşitin ey yarenler aşkâr güneşe benzer
Aşkı olmayan kişi misali taşa benzer...

Taş gönlüde ne biter dilinde ağu tüter
Nice yumşak söylese sözü savaşa benzer

Aşkı var gönlü yanar yumşaktır sума döner
Taş gönüller kararır sarp katı kâşa benzer"(2) derken Çağımız insanını
ne kadar da güzel tanımlamıştır...
Evet,Çağımız insanınmıkatılığı,saldırganlığı,aşksızlıktandır...Başka değil...

Yine Koca Yunus'a kulak verelim; O,aşktan yüreğinin yanışından memkundur;

Aşkından yanar yüreğim yandığım bana hoş gelir
Bizim sevdiğimiz Hakk'tır bu halka göz ü kaş gelir...

Hakk'ı gerçek sevenlere cümle alem kardeş gelir..."(3)
derken ne kadar büyüktür...Ne kadar müslümandır...

"İşidin ey yarenler kıymetli nesnedir aşk
Değmelere verilmez hürmetli nesnedir aşk.

Dağa düşer yel eyler gönüllere yol eyler
Sultanları kul eyler cür'etli nesnedir aşk.

Kime kim aşk vurdu ok gussa ile kaygı yok
Feryad ile âhı çok firkatli nesnedir aşk.

Denizleri kaynatır mevçe gelir oynatır
Kayaları oynatır kuvvetli nesnedir aşk.

Akılları şaşırır deryalara düşürür
Nice ciğer pişirir kıy odlu nesnedir aşk.(4)böyleyişiyile aşkın kudretini
ne kadar masumca dile getirmektedir...

"Şu gönlüm garib idi ciğerim kobab idi
Görklü yüzünü gördüm içim dışım bezendi..(5)Sevgilinin yüzünü(görklü yüzünü)
gören aşığı içi dışı güzelliklerle,iyiliklere,ve ızdırabla bezenmez mi?

"Kime gönül verir isem benim ile yar olmadı
Halim bilip derdim sorup bana vefâ-dâr olmadı.

(Hak'dan) meğer takdir ili âşık oldu gönlüm sana
Hiç kimseler bencileyin aşka giriftar olmadı.

Aşkdan şikayetim yoktur kendi tâliimendendir
Kendi yolun aramayan âdem değil er olmadı"(6)

ÖNCESİ VE SONRASI

12 Eylül 1980 günü yurttan şafakla birlikte yeni bir dönem başlıyordu.

Ordu Türkiye Cumhuriyeti Hükümetine bütünüyle el koymuş, Meclis feshedilmişti.

Türkiye "barışla imtihanı" bir kez daha kaybetmişti. Evet, Allah(CC), 50 yıldan beri Türk Milletini "barışla" imtihan etmektedir.

İnsanlık tarihinin bu en asil, en vakur, en kahraman, en cevval irtelerinden biri olan Türk'e "barış"-nedense-pek yaramamaktadır.

50 yıl içinde şanlı Ordu'nun bir tatbikatından öte bir hareket olmayan (Kıbrıs Barış Harekâtı) sayılmazsa, Türk Milleti ve Ordusu "savaş" görmemişti.

Ancak, son on-onbeş yıldır, boyutları her geçen gün biraz daha büyümeye başlayan bir kapalı iç savaş yurdun dört bucağını sarıyordu...

Bunda Türk'ün heyecanlı, ateşli, atak, cevval ruh yapısı yanında, asil sebep, "liderlik" ölçülerin hiçbirine uymayan davranışlarıyla liderlerin kısır çekimeleri, post ve koltuk kavgaları da eklenince 12 Eylül arifesindeki Milli-nin kara, acılı günlere kadar gelinmiş oldu.

Bir yanda diline, dinine, kültürüne, tarihine sahip çıkarak 11te vücuttimine talip olanlar, öte yanda kale burularına kızıl bayrak geçecek, istiklâl Marşı yerine enternasyonal söyleyecek kadar korkmuş bir gaflet ve hiyaset içersinde bulunanlar...

Üniversitelerden, ilkokullara kadar her kuşağı saran, etkileme ve zehirleyen "inançsızlık" illeti veba gibi ruhlara belâştıkça, her gün bir kişi başında, bir caddede, bir evde bir iki 11te rastlanacak olağan hadiseler kaline gelmişti.

Bu böyle devam edemezdi, etmemeliydi. Bir millet sinsî sinsî çökertiliyor, çürütülüyordu. Birşeyler, mutlaka birşeyler yapmak gerekiyordu. Böyle zor anlarda, milleti derleyip toparlayacak bir lider ve kadro yoksa ordunun devreye girmesi kaçınılmazdır. Nitekim öyle de oldu. Artık bardak dolmuş taşmıştı... Daha fazla beklemekte bir anlam yoktu...

Milletin beğrinden kopan ve namusunun, cesurunun, tarihinin, vatanının, istiklâlinin yılmaz bekçisi olan MEHMETÇİK o olağanüstü vakarı, vebeti, ve kararlılığıyla karanlık emellerin üzerine çirrek dolu namlusunu çevirip Teröre, anarşiyeye, hiyanete, hileye, desiseye "dur" dedi. Buraya kadar olanlar "harekât"ın 1. safhasıdır.. Ve başarıyla uygulanmıştır.

Acaba bundan sonra ne olacaktır? "Harekât"ın, Milli Konsey Bağımlı Org. Şurası tarafından "işleri"ni kaybeden demokrasiye yeniden işlerlik kazandırmak amacıyla yapıldığı, bir ihtilâl olduğu açıklanmıştır.

Şurada ister istemez, aklı göyle bir soru gelmektedir. Türkiye'deki meşureselerin, mekanizmasının çalığı şekline, tarcasına, amacına bakarak gerçek anlamda bir demokrasi var mıydı, yok muydu?

Konsey, alacağı kararları vatanlıklarını bu noktadan hareketle tesbit etmedikçe, bir dereceye kadar başarıyla çalıştırılmayacaktır.

SAFAHAT

"Bir devletin baş tavrı (merhale-safha) vardır. Her devlet bu safhalarda den geçer. Bu tavırların herbirinin birbirinden farklı bazı özellikleri vardır. Tavırların özellikleri şunlardır.

I. TAVIR : Zafer, galibiyet, işgal, istilâ, şan, şöhret, şevket, azamet ve ihtişam tavrıdır. Devletin kuruluş tavrı budur. Devlette asabiyet güçlüdür. Ortak idare ve eşitlik prensipleri hakimdir.

II. TAVIR : İnfiraz ve istibdat (oligarsi, otokrasi) tavrıdır. Devletin bu tavrında ortak idare ve eşitlik prensipleri yok olmaya başlamıştır. Devlet reisi kabilesi dışından temin ettiği devşirme adamlarla devleti istediği gibi idare eder. Kabilesi (çağımızda parti)ni saf dışı eder, onları dize getirmeye ve ortaklarından kurtulmaya gayret eder.

III. TAVIR : Rahat, huzur ve imar devridir. Bu tavrında devlette emniyet vardır ama masraflar artmıştır.

IV. TAVIR : Devletin tabanı medenileşir. Önceki medeni milletlerin gelenek ve görenekleri taklit edilir. (Buradaki medenileşme kelimesine dikkatleri çekeriz. Uygarlaşır denmiyor medenileşir deniyor.) Sulh ve sükün devam eder, fakat devlet gevşer, laşkaladır.

V. TAVIR : Lüks, fantazi, israf yürür gider. Zevk ve sefa için masraf yapılır, eş dost kayırılır. Delkavuk, riyaker, yağcı mütebasbis insanlar devlet idaresine hakim olur. Oyun ve eğlence çoğalır. Önce yapılan eserler harap olur. Böylece devlet ihtiyarlar, müzmin bir hastalığa tutulan bir adam haline gelir. Yapılan tedavi ve ameliyatların faydası geçicidir. Devlet mukadder olan akibete uğrar ve I. veya II. tavrındaki başka bir genç devlet tarafından ortadan kaldırılır."

Yukarıdaki satırlar insanlık tarihinin gelmiş geçmiş en büyük tarih-sosyoloğlarından biri olan İbn Haldun'un en ünlü eseri Mukaddime'den alınmıştır.

Bir devletin kuruluşunu, yaşayışını ve göküşünü bundan daha mükemmel anlatmaya bilmeyiz imken var mıdır?

İbn Haldun-İslâm'a aykırı bazı sözleri varsa da-bilim adamı olarak değeri dünyaca tescil edilmiş, itimat edilir bir hüviyet serçilemektedir.

Ve Mukaddime nam eseri de, tarih sosyolojisinin şaheseri sayılmaktadır.

Bu büyük Müslüman bilginin tesbitlerine hiçbirsey katmadan ve sözü fazla uzatmadan, bu müthiş eserin tamamını okumayı, çağları, çağımızı ve kendimizi bir de bu açıdan yorumlamayı, alacağımız, müslüman olarak alacağımız tavrı için ne kadar yerinde olacağının şuuruna varmamızı yüce Mevlâ'nın bizlere nasip eylesin diye niyaz ediyoruz.

Allah'ın(CC), selâmı, selâmeti, esenliği inananların, hidayeti inananların üzerine olsun.

Amin! Ya Muin!

24-4-980

ahmed kanyılmaz

vermemek, sevgi, saygı duymamak mümkün mü?

11. İpek elbiselerden kastedilen çok süslü püslü, zengin giyecekler olmalıdır. Bugün "moda" adı altında fakir de süse, gösterişe özendirilerek korkunç bir maddi yıkıma sebebiyet verildiği ve toplumun yanlış yere, fazla tüketimle daha çok fakirleştirildiği ortadadır.

12. Diskotekler, barlar, sazlı-sözlü, içkili gazinoların her gün bir daha cemiyetin bağrında yeni bir kanser yarısı açıyor. Sefahat ruhları ve bedelleri çürütüyor, ve zavallı insan, nasıl insansa-hüma "yaşamak", hem de "şahane hayat" diyebiliyor.

13. Toplumların bugünkü hale gelmesinde geçmişteki yönetilerin, aydın kadrolarının yanlış hesapları, ileriye görememelerinde büyük payı olduğunu ki inkâr edebilir. Bu yüzden ümmetin (toplumun-milletin) sonu evveline sövüp sayar. Bugün halkımızın ve dünyanın öbür ülkelerinin hakları kan akıyorsa, bunun sebeplerinden biri, belki en önemlisi geçmişte yapılan hatalar değil midir?

Çağımızı ve halimizi olağanüstü bir sadelik, açıklık ve gerçeklikle dile getiren bu muhtemelen Hâdis'in aydınlığında, Çağ'a ve Çağlar'a karşı alacağımız müslümanca tavır yeniden gözden geçirebilir, eksiklerimizden, hatalarımızdan birinden daha alınmaya her secdeden kaldırığımızda, her camiden çıkışımızda ve geçerek, çağlarüstünden geçen Yol'da ebediyete doğru ilerlerken, yüzyıllara sürükleyebiliriz.

Allah'ın (CC), inayeti, rahmeti, himmeti, nusreti insanın, hidayeti insanın üzerine olsun.

13-15/5/80

ahmed kanyılmaz

> "Ne kızıl rüçhâr bekleyiniz."
Buraya kadar açık seçik olan Hâdis,
birdenbire sembolik bir cümleyle son
buluyor. Bunun yorumunu da "feraset"
sahibi karderlerine bırakıyor.

BİR HADİS VE HALİMİZ...

"-Ümmetin ölüç şeyi işleyince ona belâlar gelir:1.Büyük gelirler koda-
manların eline geçer,2.Emanete hiyanet edilir,3.Zekât fakirlere verilmez,4.
Kişi karısının sözüne uyar annesini kırar,5.Arkadaşını hoş tutar,babasına ce-
fa eder,6.Mescidlerde dünyalık sözler yükselir,7.Kabilenin(toplumun-milletin)
başına fasıklar geçer,8.Kavmin en rezili amir olur,9.Bir kimseye ancak şerrin
den çekinilerek hürmet edilir,10.İçkiler açıktan içilir,11.İpek elbise giyi-
lir,12.Mizisyenler ve çalgı aletleri çoğalır,13.Ümmetin sonu evvebine sövüp
sayar.Bütün bunlar olunca kızıl rüzgarı bekleyiniz."(Hâdis-Tirmizi)

İnsanlığın efendisi,en kahramanı,en temiz yüreklişi Hz.Muhammed(S.A.S.)
bir hâdislerinde işte aynen böyle buyuruyorlar.

Yüce Yaratacının kâinatı yüzü şunu hürmetine yarattığı sevgili peygam-
berimiz efendimizin ölümsüz ~~özümler~~ sözlerinden biri olan bu hâdis,1400 yıl-
dan beri tazeliğinden,değerinden,öneminden,geçerliliğinden hiçbirşey kaybet-
memiştir.Hatta sanki bugün için söylenmiştir.

Çevremize,yurdumuza,hatta çağımıza-baktığımızda,mü'mince "ferasetle" bak-
tığımızda bu güzel Hâdis'in nasıl çağın sosyo-ekonomik yapısını ortaya koy-
duğunu,gözlerimiz ~~gözlerimiz~~ geçerek,tüylerimiz ürpererek görüyoruz.

Hâdiste sıralanan 13 maddeyi teker teker ele alarak birlikte kısaca de-
ğerlendirmeye çalışalım.

1. Bugün-Özellikle kapitalist düzenlerde-büyük gelirler gerçekten koda-
manların(büyük kapital sahipleri)elinde toplanmamış mıdır?Bankalar,çok u-
luslu şirketler(ÇUŞ)V.b.Bu yüzden gelir dağılımındaki anormal boyutlara ula-
şan dengesizlik sosyal patlamalara sebep olmaktadır.

2. "Emanete hiyanet" günümüz insanlarında adeta "açıkgözlük","uyanıklık"
tabirleriyle vasıflandırılarak bir övünme sebebi olarak değerlendirilecek ka-
dar dejenerasyona uğratılmıştır.Öbir temel değerler gibi.

3. İslâm'ın yoksul ve muhtağları düşünerek,gelir dağılımındaki dengeyi
seçlemek için ortaya koyduğu zekât müessesesinin kapitalist düzende işlemesi
mümkün olmadığından,zekât ferdi teğebbüsler halinde kalmakta,bu da istenilen
sonuçları doğurmaktan uzak kalmaktadır.Aslında zekat vermesi üzerine "farz"
olanlar arasında bu kutsal görevi yerine getirenler de yok deneyecek kadar azdır

4. Günümüz aile yapısını,bunun sonucu olarak ortaya çıkan dramatik duru-
münden daha güzel,sade,gerçekçi anlatan bir söz var mıdır?Gelin-kaynana/kişi
(eş veya oğul)karısının tarafını tutunca annesini kırmakta gücendirmekte,ai-
le düzeni zedelense,bozulmaktadır.

5. İşte acı bir gerçek daha.Zamane delikanlısı,bar,^{şarab} pavyon,konken,maç,
diskotek,çapkınlık arkadaşını,onu besleyen,büyüten,koruyan,sebebi hayatı olan
babasına tercih etmekte,sorumsuz asi davranışlarıyla-arkadaşının takdirini(!)
kazanırken-bebesine ızdırıp vermekte olduğunun farkına bile varamamaktadır.

6. Mescidler ki Allah(CC)'in evidir.Oraya giren bir mü'minin dünyayla
ilgisi keşilmelidir.Fekat ne yazık ki,"dünyalık sözler" bugün mescidlere ka-
dar girmiştir.Bunun ne kadar yersiz,tehlikeli olduğunu yüce Peygamberimiz(SAS
1400 yıl önce bizlere ihtar etmişlerdir.O'nun yolundan çıktığını iddia eden
bizler ~~de~~ daha ne kadar camileri dünya sözleriyle rahatsız edeceğiz.

7. Kabilenin(toplumun-milletin)başına fasıklar geçer deniyor.Hiçbir yo-
ruma gitmeye gerek görmüyoruz.Örneklerine yeryüzünün her köşesinde rastlama-
mız mümkün olan bir gerçek de bu değil mi?

TV BİLGİLERİ

Bugün iş dönüşü yine sohbetlerinden çok istifade ettiğim bir aile dostumuzun, ağabeyimin yanına uğramış güzel bir sohbet havasına girmiştik.

Söz dönüp doluşup TV'ye geldi.

TV'nin hep bilinen o sayısız zararlarını sayarken dostumuz, TV'nin en büyük zararı olduğuna benim de inandığım şu müthiş gerçeği örnek vererek açıkladı...

Yakın akrabalarından genç bir bayan varmış.. Köyden gelin gelmiş ailelerine... Saf, temiz, saygılı, sade, basit bir insanmış önceleri... Fakat televizyon "müptelâsı" oldu olalı tavırları, konuşmaları bambaşka olmuş... O sade, saf, basit kızın yerini, bilgili (bilgiç), dünyadaki herşeyi TV'nin öğrettiğini sanan ve kendisinde bu kanaat uyandırdığından, herkese tepeden bakmaya "en" azından çevresinde "kültürlü" olarak bildiği, sevdiği, saygı duyduğu kimselere karşı "ben de varım" havasına girmiş, bir tuhaf bıp almış...

Bugün toplumumuzun, toplumların cahil olduğunu bilmeden TV'den "öğrendiğini" sandığı bir iki bilgi kırılması ile kendini, bilgili, görgülü, kültürlü sanarak olmadık yerlerde ve zamanlarda en ciddi konularda "ahkâm kesmeye" kalkın tiplerle dolu bu acı ve düşündürücü bir gerçektir.

TV'de müstehcenlikle birlikte, seyirciye hitap eden seviyesiz-özelliikle genç kuşakların ruh ve kafalarında onulmaz yaralar açan-proğramların zararlarının farkına varmayan, varmayan yetkililer adeta bu yaraya basılan tuz gibidirler...

Nesillerin ruh ve kafa erozyonuna uğrayarak deformasyon olmalarına sebep olanların suçu büyük, çok büyüktür...

Bu millet'in açlığa, savaşa, yokbüllüğe, her türlü meşakkate güğüs germesine bilen, fakat hayasızlığa, şerefsizliğe, ahksızlığa, hafifliğe tahammül edemeyen bir millet olduğunu bilmeyenler, cehaletin zirvelerinde dolaytıkları da mı bilmiyorlar?

Fikrin-daha doğrusu fikir terbiyesinin-olduğu yerde seviye vardır, kalite vardır...

Toplumlarda seviyesizlik, anarşi, kargaşa, anomi fikir terbiyesinin ortadan kalkması ile başlar, fikrin (düşüncenin de diyebiliriz) tamamen yok olması ve "fikirsizliğin" egemen olmasıyla deruk noktasına ulaşır.. Bu gün İslâm-Ürk toplumunda ve bazı toplumlarda (yeryüzündeki çoğu toplumlarda) olan budur... Anarşinin asil sebebi budur... Anarşinin ortadan kaldırılması işinde göz önünde en önce bulundurulması gereken hususun bu olması gerektir mi?

Anarşinin asil sebebi, fikir terbiyesinin olmayışı, ortadan kalkması, kaldırılmasıdır. endini düşünün, bilen sandığı halde "düşünmeyen, bilmeyen" birey tipinin, tiplerinin zahir etmesidir...

İşte bu tiplere televizyon bilgileri diyebiliriz...

İşte bu tipler hem kendileri hem çevreleri için büyük tehlike teşkil etmektedirler...

Bir taraftan anarşinin köklü kazanırken öte yandan kafalardaki ve vuhlardaki anarşi TV denilen korkunç masibatle köriklenmektedir...

Şağdaş teknolojinin bu harikası(!) da ne yazık ki-yararlı amaçlarla kullanılmadığı için-kelimenin tam anlamıyla insanın "canına okumuştur".

"elki atom bombasının yapıldığından daha büyük tahribatlar yapmıştır, yapmaktadır...

Bu şartlar altında, kısa vadede toplumumuz da -ve toplumlarda-bir "düzleme" den, "iyiye gidış"ten söz etmek mümkün görülmektedir.

Ancak, bu sancılı ortamın uzak vadede doğurabileceği büyük, sanatkâr, bilgin devlet adamı v.b. kadroları kadar, insanlığın geliştireceği-ve da daha büyük bir ih-

FITNEİN SEBEBİ

"İnkâr edenler birbirlerinin dostlarıdır. Eğer siz (müslümanlar) aranızda dost olmazsanız yeryüzünde kargaşalık, fitne ve büyük bozgun çıkar. İnanıp hicret eden, Allah(cc) yolunda savaşanlar ve muhacirleri barındırıp onlara yardım edenler, işte onlar gerçekten inanmış olanlardır. Onlara mağfiret ve cömertçe verilmiş rızıklar vardır."

Enfâl Suresi-2173-74

İşte insanın, hele suurlu ^{/düşünen} bir müslümana tüylerini diken diken eden iliklerini titreten bir âyet daha yüce Kitap'dan.

Özellikle ikinci cümle, altını çize çize okumamız ve üzerinde uzun uzun düşünmemiz gereken bir ilâhi tembihdir.

"Eğer siz-ey müslümanlar- aranızda dost olmazsanız, yer yüzünde kargaşalık, fitne ve büyük bozgun çıkar..."

Buradan rahatça diyebiliriz ki; Yeryüzünde çıkan bunca kargaşalık, fitne ve bozgunun sebebi bizlerin (müslümanların) "aramızda dost olmamız" dır.

Öyle değil mi? Düşünün bir kez, bir milyar bir kemiyeti olan İslâm Dünyası'nın kemiyet olarak da bir varlık gösterdiği takdirde yeryüzünde fitne, fesat, kargaşa çıkacak ortam kalır mı?

Yüce Yaradan, boğuna "Ey iman edenler, Allah'ın İpî'ne (Kur'an'a-Din'e) sımsıkı sırilin, dağılıp büyük pörçük olmayın, sonra zayıf düşer (düşmanlarınıza) yenilirsiniz" buyurmamış...

Komünizm olsun, nihilizm, ateizm, budizm olsun, şu ya da bu isimle, renkle ortaya çıkmış tekniil taçuti güçlerle bağ etmenle tek ve en etkili yolu un tam bir birlik, ve bütünlük (vandet) suuru içinde "gerçek müslüman" olmaktadır.

Aynı ilâhi beyanda "gerçekten inanmış" olanların kimler olduğunu da görüyoruz. Kılıcın, topun, tüfeğin, füzenin, laserin yapamadığını iman ve sevgiyle dolmuş, yücelmiş, çoşmuş bir yürek, yürekler yapabilir...

Gönüllere gönüllere, kafalara kafalarla hükmelelebilir ancak...
Dün yeryüzünde fitne olduysa, bugün yeryüzünde fitne varsa bunun en büyük sebebinin müslümanlar (ve ~~insanlar~~ tekniil insanlar) arasındaki sevgi, dostluk, kardeşlik, anlaşış duygularının bağlarının zayıflaması, yer yer kopmuş olmasından meydana geldiğini bizzat Hz. Allah(CC) buyurmaktadır.

Müslümanlar, atırına fitne sokan, sevgi, dostluk, kardeşlik, birlik bağlarını zayıflatan, koparan taçuti güçleri bugün artık bilmekte, tanımakta, buna rağmen bir türlü topaslanıp bir varlık gösterememektedirler.

Bunun sebebi, bütün İslâm ülkelerinde eğitim ve öğretim kurumlarının "yerli" olmayışlarıdır,

Bunun sebebi, İslâm toplumlarını yöneten hükümetlerin hakkın tercümanı olabilecek bir yapıdan uzak bulunmalarıdır,

Bunun sebebi kitle iletişim araçlarının İslâm dışı güçlerin elinde bulunmasıdır,

Bunun sebebi, yalanın, faiz, zinanın, zulmün, adaletsizliğin, içkiyi, kumarı mağrulaştıran kurumların baş tacı edilmesidir,

Bunun sebebi, konforun sadeliğe, iffetsizliğin iffete, helal kazanca vurgunun, ~~xxx~~ karanlığın ışığa, sahtenin gerçeğe tercih edilmesidir...

Bunun sebebi imanın halis olmasındadır.
Bunun sebebi, Allah(CC)'a, Peygamber'e (S.A.V.) sevginin saygının unutulması, unutulması, sahte ilâhlara gösterilmesidir...

Bunun sebebi, insanın insanlığını, müslümanın müslümanlığını unuttusadır.
Ve bu insanı, ancak aleli gayyalara götürür...

Yüzyıllardan beridir gizli, açık süregelen, sürdürülegelen Hilâî, Haç savaşında Ön saflarda daima Allah'ın bile Kutsal Kitab'da lanetlediği Ben-i İsrail'in bulunduğu bugün artık herkes tarafından bilinmektedir.

Bütün insanlığın rahatını ve huzurunu bozmayı adeta huy-ya da meslek-haline getiren bu nasipsiz ırka karşı, barış, huzur, kardeşlik ve adalete her zamankinden fazla susamış olan insan topluluklarının-~~halklarının~~ onları temsile gerçekten layık yöneticilerinin önderliğinde-gereken tavrı almaları zamanı gelmemiş midir?

Bu yüzden Dışişleri Bakanı sayın İlter Türkmen'in beyanatının ve çağrısının büyük önemi vardır...

Eee, ne demişler...; "Eğeli gelen köpek..."

ahmed kanyılmaz

14-15/6/1982

DİŞ POLİTİKA

"Üzülerek söylemek isterim ki,bugün İslâm dünyası,işgal altındaki Kudüs`te mukaddes yerlere ve silahsız ve suçsuz sivil halka karşı yeni bir saldırı ile karşı karşıya kalmıştır.İsrail`in Arap ve Filistin topraklarını işgalinden bu yana takip etmekte olduğu saldırgan politika,bölgemizde uzun yıllardır özlenen barış ve istikrarın geri gelmesine engel olmuş ve istikrarsızlık ve gerginliğin gittikçe artmasına sebebiyet vermiştir.İsrail`in Arap ve Filistin halkını kendi topraklarından çıkarmakla kalmayıp,bu topraklarda yerleşme ve ilhak politikasını ısrarla sürdürmesi ve bu topraklardakı kalan halkı da baskı ve zulüm altında tutması her türlü insaf ölçüsünün ilerisine gitmektedir. Bütün bu uzlaşmaz ve kışkırtıcı davranışlara ilaveten mukaddes merkezlerimizden biri olan Kudüs`te dini ibadet yerlerine yapılan saldırılar hepimizi derinden yaralamıştır."

"İnsan sevgisi,dostluk ve karşılıklı saygı gibi insani değerler üzerine kurulmuş olan İslam dünyası,işgal altındaki Kudüs`te bulunan kutsal varlıklarını korumak ve Müslümanlara yönelik baskı ve sindirme yöntemlerine karşı gelmek için birlik içinde olduğunu bugün bir kere daha kanıtlamak zorundadır."

Türk Ulusu,Kudüs`ün ve Filistin topraklarının Arap ve İslam karakterinin korunmasında tarihi bir rolü ve sorumluluğu olduğunun bilinci içindedir ve bundan ötürü gurur duymaktadır.Türkiye`nin gerek uluslararası forumlarda,gerek ikili planda sürdürülen görüşme ve faaliyetlerde Arap davaları yanında aldığı aktif tutum herşeyden önce,bu tarihi sorumluluktan kaynaklanmaktadır.Türk Ulusu,kutsal Kudüs`ün Arap ve İslam karakterinin korunmasına karşı İsrail`in giriştiği emrivakileri,Filistin ve Arap topraklarına karşı yönelttiği saldırıları esefle karşılamış(bunun yeterli olup olmadığı tartışılabilir),ve bunları kınamıştır.Türkiye,Birleşmiş Milletler`de birçok kere İsrail`in barış ve güvenliği tehlikeye düşüren davranışlarının önlenmesi için elinden geleni yapacağını açıklamıştır.Burada Arap ve Müslüman ülkelerle dayanışma halinde olduğumuzu tekrar vurguluyoruz."

"Bugün,dünya kamuoyu önünde baskı ve korku altında tutulmaya çalışılan Filistinli kardeşlerimizle ve onların kutsal mücadeleleri için dua eden,gönül ve ruh beraberliği içinde olan İslam ülkeleriyle birlik ve dayanışma içinde olduğumuzu ilan ediyoruz..."

"İsrail`in işgal altında bulundurduğu kutsal Kudüs ve Arap topraklarından çekilmesi,Birleşmiş Milletler kararlarına uyması ve Batı Şerâ ve Güney Lübnan`daki tahriklerini geç kalınamadan durdurmasını sağlayacak etkin önlemler alması için dünya topluluğuna çağrıda bulunuyoruz..."

¹⁰² Bu güzel,bu Müslüman olan herkesin gönlünü ferahlatan(bazı pürüzlü yerleri olsa da)ne Humeyni,ne Ziya-ül Hak,ne Arafat,ne Kaddafi....tarafından sarfedilmemiştir.

Bu sözler-evet-bu sözler,Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin Dışişleri Bakanının son Kudüs olayları üzerine,Ankara`daki İslam ülkeleri büyükelçileri ve temsilcilerinin kabul edildiği toplantıda yaptığı (TV`de 14.4.1982 akşamı yayınlanan)konuşmadan alınmıştır. Bu sözler,bu yüzden büyük önem taşımaktadır.

Bu sözler,yıllardır,yıllardır % 98`i müslüman olan Türk Milleti ve tekmil İslam aleminin,müslüman bir hükümet yetkilisinin(özellikle Türkiye'nin)ağızından duymak istediği sözlerdir.Bu sözler bu yüzden gerçekten önem taşımaktadır.

Gönül diler ki bu sözler,bugün zalim tağuti güçlerin pençesinde ölüm kalım savaşı veren mazlûm Müslümanların acılarını derinden duyan bir yürekte yükselmiş,acı duyan yüreklerin hislerine tercüman olmuş olsun...

Hilâl ile haçı bir arada "idare etmek" olitikasının gönül diler ki tutarsızlığı,Haç`in ancak Hilâl`in himayesinde olduğu zaman yeryüzünde bozgunculuğun önüne geçilebileceği artık kafalara dank etsin.

Malumdür ki;devletler,milletlerinin ortak duygu ve düşüncelerinin tercümanı oldukça itibarlı,sağlıklı,etkili olurlar.Aksi halde sevimsiz,etkisiz,tedirgindirler...

Milletler,kendilerine temsil eden devletlerin(hükümetlerin)içte ve dışta ne kadar

Eğer böyle bir uygulama varsa, bugün topraklarımızda, talihsiz olanlar inancını lâyiki veçhile yaşamak isteyen mü'minler olduğu söylenemez.

Bu bir ilâhi sınamadır...Sabırla, metanetle, vakarla verilmelidir. ~~Mü'minler bu şartlarda mü'min bacılarımıza ve hepimize yaraşan en güzel davranış bundan başkası olamaz, olmamalıdır.~~

Ortada bir "yanlışlık" varsa, onu düzeltebilecek yalnız ve ancak kuvvet ve kudreti nihayetsiz olan yüce Allah(CC)'dir. O Allah(CC) ki bir şeye "ol" dedi mi o hemen olur. O halde bu telâş niyedir?

Eğer bu gün böyle birşey olursa, bunun bildiğimiz ve ibret alacağımız sebepleri yanında bilmediğimiz bir veya birkaç -batini- sebebi de vardır.

Herkes yapacağını yapmış, iş artık Büyük Hesap Günü'ne kalmıştır.

"Allah sabredenlerle beraberdir."

3-5/1/982

ahmed kahyılmaz

"Abdullah bin Ömer (R.A.)'dan;

"Nebi (S.A.V.)'in bazı gazalarında(Mekke'nin fethinde)bir kadın öldürülmüş olarak bulundu da;Resül-Allah (S.A.V.) kadınların,çocukların öldürülmesini çirkip görüp tasvip etmedi..."

Ve işte yüce insan Hz,Muhammed'in(S.A.V.) ölümsüz öğütlerinden bir diğeri ;

"Birbirinize haset etmeyiniz,Alış-verişte birbirinizi aldatmayınız ve birbirinizden yüz çevirmeyiniz.Birinizin bitmek üzere olan pazarlığını bozmayınız.Allah'ın kulları kardeş olunuz.

Müslüman müslümanın kardeşidir,ona zulmetmez,onu yarımsız bırakmaz,ona hor bakmaz.

Sonra Resul-i Ekrem(S.A.V) üç defa mübarek göğüslerine işaret buyurarak;

Takva işte buradadır.Bir kimsenin şerir olması için müslüman kardeşini hor görmesi kâfidir.Müslümanın müslümana kanı,malı,ırzı haramdır..."

"Her kim müslümanların maddar-maîşetleri üzerinde ihtikâr ederse,Allah o muhtekirâ cüzam ilâeti ile iflâs şeameti erîştirir."

Çağımızda sayıları oldukça kabarık olan muhtekirlere ithaf olurur.

Bir kimse Nebi (S.A.V.)'e,alış-verişte daima kendisinin aldatıldığını arz etti.

Resul-i Ekrem(S.A.V.)'de cevaben;

- Sen de bir şey almak istediğinde,-İslâm dininde-aldatmak yoktur de" buyurdular.

Ve Hz.Muhammed (S.A.V.);

- Ey mü'min.Mü'min kardeşine ister zalim,olsun,ister mazlum olsun yardım et "buyurmuştu da birisi;

-Ya Resul-Allah,şu mazlum olan kişiye yardım edebilirim.Fakat o zalime nasıl nusrat ederiz diye soru...

"Zalimin iki elinin üstünü tutarsın" diye cevap verdiler.

Bu çok dar ve sınırlı yazımıza sondaj usulüyle aldığımız âyet ve hâdisler bile İslâm'ın cihanşumulluğu ve insanoğlunun her konudaki ihtiyaçlarına cevap verebilecek kapasitede oluşu hakkında bir fikir verebilir.Kaldı ki,her âyet,her hâdis hakkında sahifeler dolusu çağdaş yorumlar yapmak mümkündür.

Batı uygarlık ve kültür babedinin sütunlarının çatırda seslerine kulaklarını tıkayanlar bilmelidirler ki bu dev çatının altında kendileri de kalacaklardır.

Bugün saygıdeğer,asil müslüman kadınının baş örtüsüne el ve dil uzatılacak günler değil,ruh ve kafa birliği içinde insanlık ailesinde lâyık olduğumuz yeri almak için gecemizi gündüzümüze katarak çalışmak çok çalışmak günüdür.

Sosyalizmede,şurada burada İnsancılık " arayanlar Allah(CC) ve Peygamber(S.A.V.) dostu Hz.Ebu Bekir (R.A.)'nın şu sözlerine kulak versinler;"Rabbim,vucudumu hıxta o kadar bîyût,o kadar genişlet ki bütün cehennem kapıbasın,diğer insanlara yanacak yer kalmasın..."

Dini İslâm olan bir milletin "aydınları"nın İslâm'dan bu

ÇAĞDAŞ UYGARLIK(!)

27.03.1988 gecesi TRT'nin "PANORMA" adlı programında ele alınan konu doğrusu tebrike şayan müthiş bir konuydu.Namibya.

Fek azımızın adını duyduğu bir güneybaatı Afrika ülkesi.Yüzölçümü Türkiye`den büyük olduğu hilde nüfusu ancak 2.000.000 kişi kadar.Yerüstü,özellikle yeraltı kaynakları bakımından dünyanın en zengin ülkelerinden biri.Elmas üretiminde dünya birincisi,uranyumda dördüncü.Ayrıca diğer belli başlı madenler bakımından da zengin yataklara sahip.Heriz bağımsızlığını kazanmış değil.Güney Afrika'nın denetiminde,bir nevi vandası durumunda.Varlık içinde yokluk çekmenin en çarpıcı örneği.

Bu olağanüstü zenginlikleri uygar(!)Avrupalıların yağmalanmasından(özellikle bu kelimeyi kullanıyorum)kutulamış.Beyazlar her türlü haklara sahip oldukları halde yerli halk ikinci,üçüncü sınıf insan muamelesi görüyor her konuda.(Eğitim,barınma, beslenme ve diğer sosyal,ekonomik,hukuki haklar.)

Yıllık kirası 130 paund olan elmas yataklarının yıllık geliri 5.000.000 paund.Bu yağmacılık değil de nedir?Güney Afrika'nın buradaki ordusunun günlük masrafı 3.000.000.- dolar.

İngiliz,Alman ve Fransızların akıl almaz hırsı,ihtirası,acımasızlığı vahşeti korkunç boyutlarda.

Helmut Angola isimli SVAPO sözcüsünün söyledikleri gerçekten tüyler ürperitici,insanlık,uygar insanlık adına utanç verici şeyler.

Eric Lang isimli namuslu bir iş adamının boşa giden çabaları.Mahkemeler,yerinde ve fakat etkisiz kararlar.

Önü alınmaz,bitmez tükenmez bir açlıkla köstebek yuvasına çevrilen topraklar,sahiller

Bunca zenginlik içinde yoksul,hürriyetleri,öğrenim,barınma,beslenme hakları ellerinden alınmış bir halk.Belki de dünyada bir üniversitesi olmayan tek ülke.Uygar! Avrupa'nın servet deposu.Onlar için insanın ne önemi var.Para yalnız para gelsin! 50 yıldır bağımsızlık için verilen söz hala yerine getirilmemiş.

İşte batı uygarlığının gerçek yüzü.Bir türlü vazgeçemediği sömürgecilik ruhu,-onlara göre belki-ideali.(!)

Uzmanlar Namibya'nın bu gidisle ikinci bir Etiyopya olacağını söylüyorlar.

Ve açık oturumda büyükelçi ile gazetecinin söyledikleri.Almanların sömürgeciyken 1918'de kaybediyorlar,İngilizlere daha sonra Güney Afrika'ya geçiyor.BM'nin 21.genel kurul toplantısında alınan bir kararla 1966'da vanda yönetimi sona eriyor.

YAŞADIKÇA GÖRDÜKÇE DUYDUKÇA DÜŞÜNDÜKÇE...

Hep "önde olma"yı, kendini göstermeyi, kendinden söz ettirmeyi ister, bunun için omadık yollara baş vururdu. bir yolculuk sırasında geçip dolmuşun en ön koltuğuna kuruldu. Ve yol boyunca kızgın gines altında kavruldu durdu. Yiğitliğe.... sürmediğinden boncuk boncuk terlerini bile silmekten utandı...

...
Bir çöp kamyonunun yanından geçiyordu. Burnunu tıkadı, yüzünü buruşturdu, adımlarını sıklaştırdı. Sonra onunla günboyu, ömürboyu çalışanları düşündü. Elini burnundan çekti derin bir soluk aldı...

...
Varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Bütün sınıflarını "pekiyi" deerce geçerek güzel bir meslek sahibi oldu. Ömine serilen bütün imkanları kullanarak çeşitli işler denediyse de başarılı olamadı.

Sonunda politikadakarar kıldı. Çünkü kişiliğine en uygun mesleğin bu olduğunu sonunda anlamıştı beyzade!

Şimdi ülkesine ve milletine üstün hizmetler sunmanın erisilmez mutluluğu ve hazzıyla sermest bir elinde kadehi, bir elinde Amerikan sigarası... ~~...bileğinin~~ gücüyle elde ettiği başarısını kutlamakla istigal ediyor...

...
Yıllar sonra bir erkek evlat sahibi olmuşlardı. Ama nedense kızolmasını çok istiyorlardı her ikisi de... Bu özlemlerini ona kız elbiseleri giydirerek gidermeye çalışıyorlardı... Gel zaman git zaman oğlumuz delikanlılık, askerlik çağına geldi... Ama gelingörün ki bir erkekten çok kıızı andırıyordu...

Büyüdükçe kadınlık yanı ağır basar oluyordu. Nihayet karını verdi. Ameliyat olacaktı. Ve oldu ailesinin karşı çıkmalarına rağmen...!

Şimdi sahnelerin el üstünde tutulan, baş tacı edilen yıldızı, kraliçesi. Toplum (daha doğrusu şursuz, ruhsuz basiretsiz kalabalıklar) onu eller, hatta başlar üstünde tutuyor... Bir dediğini iki etmiyor, adeta tapıyor (!), Bir giydiğini bir daha giymiyor... Milyonlara para demiyor... Erkek olsaydı ne olacaktı!? Ailesi deböyle düşünüyor!

Denizlerin köptük köptük elleriyle dantela gibiyduğugranit kayalıklarda oturunca içinin genişlediğini, hafiflediğini hissederdi hep. Özgür ve temiz martıların içe isleyen çığlıkları onubilmediği iklimlere boyutlara alıp götürürdü... Yüce düşüncele-re duygulara sevkederdi... Şimdi ne o granit kayalıklar var ne demartıların o tok ve bacak çığlıkları...

Sahil yolunun trafiği rahatlatığı veyayalar için güzel yitirtiyis alan-larını oluşturduğu söyleniyor halkına hizmeti şeref bilen politikacılarca...

...
Küçük mitevazi tatlıcı dükkanında ekme parasını helalinden çıkarmaya çalışıyordu. Tam bir Allah adamıydı. Bir gece sabaha karşı bilinmeyen bir sebepten çıkan yangın dükkanını kül kıfran etmeye yetti. Asla isyan etmedi. İçi kan ağlıyordu helki amayizindeki tehsim eksilmemisti... Allah'ın takdirine misliman bir kulca boyun eğdi, azı oldu.

Şimdi yanan dükkanının yerine eskisinden on kat daha güzelini inşaatmış bulunuyor, Allah'ın izin ve yardımlarıyla... Tehsiminde ne bir eksiklikne bir fazlalık var yine... Şükür ve rıza hanesine birseyler eklemek için çalışıyor hasbilikle...

Applikler pazara çıkmalı Gerçekler Ortaya

Ahmet KANYILMAZ

HAZİRAN
WEB
(1487)
25-07-1978

Bütün çağlar boyunca —neden-
se— insanların çoğunluğu arasında
yafta olan samimiyetsizlik, olayla-
rı abartma, asil yönünden saptırma
alışkanlığı —galiba— en çok tarih
ilmine yansımıştır.

Bu yüzden tarihin yalancı oldu-
ğunu söyleyen doğru söz etmiştir.

Tarhi yalancılıktan —bu leke-
den— temizlemenin bir yolu mutla-
ka olmalıdır ve —artık— bunun za-
manı gelmiştir. Bunun için bütün im-
kânlar zorlanmalıdır.

— İnsanlık tarihi olsun, yakın ve u-
zak tarihimiz olsun —özellikle siya-
sî, askeri tarih— kasıtlı, korkunç
yanlışlar, yalanlarla yönünden sap-
tırılmış, kalabalıklara, aslında ruhça
kafaca cüce olan sayısız insan
«büyük adam», «kahraman», «dahi»
v.b. diye empoze edilmiştir.

Özellikle bizde çeşitli yasal en-
geller yüzünden herkesin bilmesin-
de büyük yararları olan tarihi gerçek-
ler örtbas edilmiş, bazı şahsiyetler
etrafında oluşturulan hamasi hava
yüzünden, asil kimliklerini, etkilerini
öğrenmek mümkün olamamıştır.

Buna rağmen bugün bir N. Ke-
mal, bir Z. Paşa, bir Z. Gökalt, bir
M. Paşa v.b. haklarında doğru ve
sağlam —fakat kendileri hesabına
hiç de iç açıcı olmayan— bilgilere
sahibiz. Bu araştırmalar derinleştiril-
meli, genişletilmelidir.

Buna bağlı olarak, namuslu, ca-
lışkan, fedakâr, cesur araştırmacıla-
ra büyük görevler düşmektedir.

Gerçekleri her müslümanın —ö-
zellikle yeni kuşakların— öğrenmesi,
mutlaka öğrenmesi milletin geleceği
bakımında büyük önem taşımakta

Milletlerin ve insanlığın yetiştir-
diği belli başlı şahsiyetler, insanı bü-
yük yapan «zekâ - bilgi - ruh - ak-
siyon» gibi ölçüler göz önüne alı-
rak tarafsız ve cesurca bir elemeye
tabi tutulmalı, böylece gerçek «bü-
yük adam»ların eleğin üstünde, işe
yaramayanlarının, sahtelerinin ise e-
leğin altına dökülmeleri sağlanmalı-
dır.

Yetismekte olan nesiller böyle-
ce daima eleğin üstünde kalanları
daha yakından tanımak, kendilerine
rehber ve öğretmen olarak seçmek
imkânını bulacaklardır.

Başta Sevgili Peygamberimiz
(SAS) olmak üzere bütün peygam-
berler, Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz.
Osman, Hz. Ali (RA), Selâhaddin-i
Eyyubi, Alpaslan, Fatih, Yavuz gibi
askeri - siyasi dehalarla, Mevlâna,
Yunus, Fuzuli, Akif, Sinan gibi sa-
nat, İmam-ı Rabbani, İmam-ı Azam,
Abdülkadir Geylânî, Hallac-ı Mansur
v.b. gibi aşk ve din dehalarına, bu
kalburüstü, üstün vasıflı şahsiyetlere
insanlık bugün, her zamankinden
fazla önem vermek, sahip çıkmak,
—ya da onların ayarında şahsiyetler
yetiştirmek— zorundadır.

Yoksa —bu girişle insanın Dar-
win münafığına hâk vereceği geliyor.

04.06.1979

T.R.T

Ahmed KANYILMAZ

Emektar gramofonu unutturan, radyonun papucunu dama attıran, sinema tiyatro gibi sanat dallarını büyük ölçüde tedirgin eden, Yüzyılımız teknolojisinin harikalarından televizyon, artık yalnız yüksek apartmanların çatılarında değil en gösterişsiz bir gecekondunun da mindan da yükselen garip anteniyle çağdaş insanın günlük hayatına girdiğini adeta sevinçle haykırmaktadır.

İşinden gücünden evine yorunmuş argin dönemi bile değil, okulunda dönün bir öğrenci, ev işlerinden bitkin düşen bir ev hanımı TV'nin açılış saatinin gelmesini dört gözle beklemekte ve küçücük hassas bir düğmeye dokunuvermekle önünde açılacak bombaşka bir dünyanın büyüülü havasına kendini kap tırabilmek için sabırsızlanmaktadır.

Nihayet beklenen an gelmekte, aile fertleri, televizyonun baş köşesinde olduğu adada yerlerini almakta ve o sihirlili düğmeye dokunup luvierilmektedir.

Ellerde filtrelili sigaralar, akka lı kahveler - bulabilenlere ne mutlu - demeli tavşan kamları her iş bir tarafa bırakılmış, pür dikkat gözler, kulaklar, kalpler o kocaman ku

Hazırlayan: Hamid Eminali

bir iki dakikacık olsun millî duygularımızı canlandırıyordu... Şimdi o da yok...

Oysa, bayramdan bayrama değil, her gün -evet mümkünse her gün- uygun bir saatte -erken saatlerde olursa çocuklar ve gençler de seyredebilir- güzel benzersiz Yurdumuzun millî sanat eserleri mabedleri, onların yaratıcıları, ordumuz, sö.ün kıyası bir Müslüman - Türk olduğumuzu her an hatırlatacak gençliğe, özellikle gençliğe gerekli olan millî şuuru aşılavıcı konular televizyon programlarının başlıcaları olmalıdır.

Halkın kahredici, yürek parolavıcı bilgisizliği, bilinçsizliği, sathillığı, vurdumduymazlığı (bunları küçümsememek kasdıyle değil, sadece bu durumdan duyduğumuz üzüntü yüzünden söylüyoruz) ancak böyle ciddi, ağırbaşlı, öz malmız programlarla giderilebilir. Millî ruhi ancak böyle her zaman uyanık taze, diri, şuurulu tutulabilir. Yoksa bugünkü programlarla değil...

Aylık reklam gelirleri milyonlarca lirayı bulduğu söylenen TRT'nin insan ruhuna kuruz bir heyecandan başka birşey vermeyen, veremeyen yüzbinlerce liralık yabancı kaynaklı polisiye filmlerine yatırım yaparken,

Ve işin acıklı tarafı ruhuna bu dar beleri yiyenlerin bundan habersiz ağızları bir karış açık dalıp dalıp gitmeleri, gecelerini böylece tüketmeleridir...

Evet, arada sırada gerçekten seyredilmeye değer, yararlı, öğretici eğitici programlara şahit olunuyor değil Fakat gerçek olan odur ki, televizyon programlarının yüzde 70'i insanın zamanını - zamanın değerini bilenlerin zamanını - boşu boşuna harcamaktan öteye gitmeyen, insanı «insan» yapan değerlerden uzaklaştıran sıradan, harcıalem - hatta zararlı - şeylerdir.

Seyredenlere ne verdiğiğine bir türlü akıl erdiremediğimiz futbol karşılaşmalarına (millî maçlara pek sözümüz yok...) müzikî sanatının «A» sından habersiz günlük şarkıcılara, binbir türlü şaklabanlıklar, palyaçokluklar yaparak «komedi sanatı»nı rezil edenlere, yabancı kültürleri örf ve adetleri sinsice aşılavıcı dizilere saatlerce yer verilir de, Müslüman'ın Türk'ün -hatta insanlığın düşünce, duygu ve davranışlarına yön veren (olumlu yönde etkileyen) yeni ufuklar açan gerçek büyüklüklere, kahramanlarımıza, millî konuları işleyen piyes, roman, şiir veya filmlere ayda yılda, o da yarım saat geçmeyen baştan savma programlar ayrılır. Ayıptır bu, hem de millî bir ayıp...

Paris Üniversitesi Tıp Fakültesi salonlarında İbn-i Sina'nın ve Razinin-ki bu iki şahsiyet felsefe ve tıp alanında dünya çapında birer

20.06.1982

WEB(1585)

Müstehcen

forum
Doğan
Grup

Ahmet KANYILMAZ/122418

Bir milletin "Millet" olması da "dilsini ve yazısını ne büyük" etkene olduğunu, rol oynadığını söylemeye bile gerek yoktur.

Ve bu müstehcen araçların iyi amaçlarla kullanıldığında ne güzel sonuçlar alındığı, kötü amaçlarla kullanıldığında da toplumlarında ne onmaz sosyal yaralar açtığı ma lümdür.

Ne yazık ki Çağımızda ve ülke mizde bu araçlar (dil-yazı-kalem) son yüz yıldan beridir kasıtlı olarak kötü amaçlarla kullanıla gelmiştir ve hızından birşey kaybetmeksizin —hatta daha da inilerek— bugün de aynı amaçla kullanılmaktadır.

Bunun yitirekler acısı sonuçları "a ortadadır...

Türkiye'de yayınlanan ve geniş halk tabakalarına inerek yayılan gazetelerin, dergilerin, kitapların % 90-95'i tam anlamıyla «müstehecen»dir.

Ya televizyon... O yine kanyan başka bir yaradır —Hz. Eyyub mî sali— sosyal binyemizde...

Yapılan en küçük bir şey'in mutlaka karşılığının beklendiği Çağımızda, kıyasıya bir rekabete girişen «boyalı basın»da topluma

daha fazla birşeyler «vermenin» beklentisiyle gayretli içinde temiz, körpe gençliklerimizi bütün iyi, ulvi duygularını köremesi, süfillerinin su yitirerek çabası için doğrusu elinden geleni ardına koymamaktadır. Bunda başarısız olduğunu söylemek de herhalde safdillik olur.

Toplum ve aile yapımızı, milli birlik, bütünlük kültür ve ananelerimizi yozlaştıran, allak bullak eden bu televizyon programları, bu gazeteler, dergiler, kitaplar daha ne kadar ne kadar boş bulacaklardır. İnsanımızın bunların zehirli oklarına hedef olmasına daha ne kadar izin verilecektir, göz yumulacaktır.

Gazete bayilerinin, kitapçıların vitrinlerini «süsleyen» bu tip yayınlar biraz haya duygusu kalan her insanın yüzünü kızartacak, mi destni bulandıracak bir görünüş sergilemektedirler... Bunlara sinema afişlerini ve filmlerini de eklemek gerekir...

Bireyleri ve toplumları genci, yaşlı, eri, dişiyle yavaş yavaş şeberrliğinden koparan, uzaklaştı-

ran, çürüten, beşeri duyguları öldürerek, hayvani duyguları azdıran bu korkunç canavarla savaşmakta kardeş ülkeler Pakistan ve İran'ın büyük başarı elde ettikleri sevinçle aldığımız haberler arasındadır.

Tarihte vakarı, mertliği, kahramanlığı, namus ve şerefine verdiği önemle seçkinleşen asil bir millet olan biz Türklerin, üstelik İslâm gibi evrensel bir din'e mensup bir milletin böylesine seviyesiz, kalitesiz şeylerle meşgul edilerek yüksek kalite ve evsafını kaybetmesine göz yumanların tarih ve Allah (C.C.) önünde vebali büyük olacaktır.

Bugün ülkemizi en az anarşi, trafik, işsizlik, enflasyon kaçakçılık v.b sorunlar kadar olumsuz yönde etkileyen «müstehecen yayın» akrebiyle savaşma yolunda bugüne kadar yeterli ciddi adımın atılmadığını görmek çok esef verici, çok düşündürüktür.

● (DEVAMI 5. SAYFADA)

Eser, Sunuş, Giriş bölümlerinden sonra, IV bölümünden oluşan I. Kesim Oryantalizm'in Alanı, III. bölümden oluşan II. Kesim Düzenlenen ve Yeniden Düzenlenen Oryantalizm, ve yine IV bölümünden ibaret Bugünkü Oryantalizm başlıklı III. kesimden meydana gelmekte.

Hemen hemen her sayfasında altı çizilerek okunacak cümleler bulunan bu 528 sahifelik dev çalışmayı tanıtmanın zorluğu ortadadır.

Yapılacak en doğru ve yerinde iş, bu çok değerli, insan zekasında yeyen ufuklar açabilecek ve birçok yanlış düşünceyi silip süpürerek aydınlığa kavuşturabilecek keyfiyetteki eseri edinerek tekrar tekrar üzerinde düşünerek okumak, incelemek, bir başucu kitabı yapmaktır.

Sondaj usulüyle alınan şu pa saflar bile eserin değeri ve önemini boyutları hakkında bir fikir verebilir sanıyoruz.

Sunuş da;

«Oryantalizme-Oryantalizm (Doğubilim) için yazar; «Avrupa'nın Doğu Fikridir» demektedir. Yani Batı'nın (Avrupa'nın)

kendi açısına göre Doğu'yu nasıl çarpıtarak ve bunu hangi yöntemlerle gerçekleştirdiklerini ve böyle bir davranışın hangi gaye ile baş vurduklarını gözler önüne sermeye çalışırken büyük bir duyarlılık şu cümleleri tekrarlamaktadır.

«İnsan gerçeğine böylesine uzak ve böylesine gözleri kapalı bir ilmin varlığını farketmeseydim bu kitabı yazmazdım» derken, kitabın yazılış «amacını» da açıkça anlamaktayız.

Çevirme Uzel'de, aynı cümledeki «yazmazdım» kelimesi yerine «çevirmezdim»i koyarak kitabı çevirme amacını vurgulamaktadır. Ve bu güzel işinde ne kadar yerin-

«Benim yola çıktığım nokta, İngilizlerin, Fransızların ve Amerikalıların geniş anlamda Oryantalizm kelimesi ile ne anlamaya çalıştıklarıdır. (8)

Bizler de yıllardan beri bunu öğrenmek istemiyormuyduk?

«Oryantalizmi modern Amerikan Sosyal Bilimlerine uyguladığım sırada (bu deyimim klâsik kullanılışı değil, zira bu araştırmacılar oryantalizm olarak tanınıyorlar) üzerinde durduğum tek amaç, Orta-Doğu meseleleri uzmanlarının dikkatlerini, ondokuzuncu yüzyıl Avrupa oryantalistlerinin henüz yaşayan entellektüel izleri üzerine çekmektedir. (9)

«Bu eserde üzerinde durduğum amaçlardan biri Oryantalizmin tarihi otoritesini açığa çıkarmak ve Oryantalizmin içinde otorite kurmuş kişileri tanıtmaktır. (10)

«Edebiyat ve edebi tenkit meraklıları için Oryantalizm mükemmel bir toplumlara ilişkin ilişkiler, tarih ve metinler hazinesidir. Üstelik Doğu'nun, Batı kültürü içinde oynadığı rol, Oryantalizmi ideoloji, politika, yönetim mantığı gibi çok çeşitli konuların içine çekmektedir.»

«Bu kitabı okuyan bir kişi, uzman olmasa dahi dikkatini her an canlı tutabilecek çeşitli konulara rastlayacaktır. Sadece Batı'nın Doğu'yu nasıl gördüğünü öğrenmiş olmayacak, aynı zamanda Batı kültürünün Vico tarafından «Milletler Dünyası» şeklinde anılan diğer bölgede ne değer taşıdığına farkedecektir. Nihayet bu inceleme özellikle üçüncü dünya okuyucusunu gerçeklere bir adım daha yaklaştıracaktır. Vd.» (11)

52. sahifede yazarın kendi ağzından Kitabın tanıtılışını okuyoruz.

«Bu kitabı üç kısma ve onbir bölüme ayırdım. Konuyu mümkün

ORYANTALİZM - 2 -

(Baştafı 4. Sayfada)

Doğu bir mitolojik varlık olmaktan gittikçe uzaklaşıyordu. Bu varlığın içinde Batıların ve özellikle Amerikalıların vaz geçilmez çıkarları yer alıyordu. (12)

«Oryantalizmi yalnız 1982'nin değil uzun yıllar —ve daima— alanında baş vurulacak, her aydın, her müslümanın kitaplığında bulundurulması mutlaka gerekli bir kaynak eser olarak görülmektedir.

Allah (C.C.) yazandan da, çevirenden de yayınlayanlardan da razı olsun... Ve tesirini halkederek daim kılsın...

1) Pınar Yayınevi — Oryantalizm (Beyaz Saray Zemin Kat No: 31 Beyazıt — İSTANBUL

2) A.G.E.: Sh. 11,

3) A.g.e. Sh: 16.

4) A.g.e. Sh: 17,

5) A.g.e. Sh: 21

6) A.g.e. Sh: 22,

AMERİKAN RÜYASI MI, AMERİKAN KABUSU MU?

04.03.1991 gecesi TV-İde yayınlanan 32.Günde S.Arabistan Eski Petrol

Bakanlarından Zeki YAMANI çok güzel bir cümle sarfetti. "Parayla, maddi zenginlikle büyük devlet, büyük millet olunmaz. Bunun için zengin bir tarih ve kültür birikimi (mirası) şanlı bir geçmiş ve uygarlığa sahip olmak gerekir." Ve ilave ediyordu: "Siz (Müslüman-Türkleri kastediyor) bütün bu özelliklere sahip olduğumuz halde, nedense, böyle davranmıyor, (sizin kültürünüzle asla boy ölçüşemeyecek olan) Batı karşısında, ezilip, bütölüyor, adeta kendinizden utanıyor gibisiniz."

Bu ölümsüz kural bireyler için de geçerlidir.

Böyle büyük bir nimet ve şans her insana, her ulusa nasip olmaz!

Bir insan çok zengin doğabilir, sonradan çok zengin olabilir. Ama doğuştan gelen nitelik ve niceliklere paranın -olumlu yönde- birşeyler eklediğini söylemek her zaman kolay ve mümkün değildir. *Ama birşeyleri gördüğü kolayca söyleyebilir.*

Çok ender olarak; Yüreğinde doğuştan iyilikler, güzellikler taşıyan bir kimse parasını (maddesel olanaklarını) insanın ve doğanın yararına olan yatırımlara yönlendirebilir, harcayabilir.

Fakat çoğunlukla para (genel olarak maddi güç) bireyleri de, toplumları da olumsuz yönde etkileyen, yönlendiren bir olgu olarak ortaya çıkmaktadır.

Halk arasında çok isabetli olarak "sonradan görme" denilen insanların nasıl bir tutum ve davranış içersinde olduklarını günlük hayatımızda da sık sık görür, hayıflanır, hatta bir insan olarak bazan öfkelenir, bazan utanırız.

Ulus olarak geçmişte Roma, B.Britanya, Atlantis, Mu İmparatorlukları, günümüzde S.S.C.B., A.B.D. bu psikoza belirgin örnekler olarak gösterilebilir.

Geçmişte Roma'nın, B.Britanya'nın, Atlantis'in, Mu'nun sonlarının ne olduğunu tarih bize anlatmaktadır. Ama tarihten ibret almadığımız daber gerçektir!

Almadığımız, A.B.D'nin, Başkent Washington Hava Limanı girişine "Dünyanın en büyük ülkesine hoş geldiniz!" pankartını asmasından bellidir.

A.B.D. işte böylesine büyüklük kompleksine yakalanmış zavallı bir Devlettir.

Kibir, gurur, gösteriş, maddi güc etapma, yıkılışın, utancın, zilletin, rezaletin habercileridir! Sovyetler'de bunun ilk işaretleri görülmeye başlanmıştır bile!

A.B.D. temiz inançlı bir yüreği hüznle acıyla burkar, selim bir aklı utançla, öfkeyle tiksindirir.

Çünkü A.B.D. demek, ikiyüzlülük (minafıklık) demektir, sömürü, haksızlık, acımasızlık, adaletsizlik, insanlık üzerine oynanan karanlık oyunların planlanması demektir...

Ama ne yazık ki; Aralarında birçok müslümanın (!) da bulunduğu büyük bir insan kitlesi A.B.D'nin barış, özgürlük, kardeşlik, eşitlik, adalet... havarisi olduğuna inanmakta, bunu ısrarla savunmaktadır.

Milyarlarca dolara varan dış ve iç borçlar, genç kuşağı bir veba gibi saran alkolizm, uyuşturucu bağımlılığı, eşcinsellik ve bunların getirdiği korkunç bir sonuç: Her yıl ikiye katlanan aids vakası.

Artı hava karardıktan sonra Başkent Washington'da bile sokağa çıkmayı bir karabasan haline getiren terör, katil ve ırza saldırı olayları...

Bunları -asla- sevinerek söylemiyoruz. A.B.D.'nin sanıldığı gibi bir "rüya ülkesi" olmadığını vurgulamaya, hatırlatmaya çalışıyoruz.

A.B.D., bugünkü haliyle, içi boş, dışı rengarenk boyalı teneke bir coca-cola kutusundan farksızdır.

Ancak Hz.Muhammed (SAV) gibi yaşarsanız,düşünürseniz,davranırsanız Oñun Yüceler Yücesi Yararııcı'dan vahiy yoluyla aldığı ve zamanlara/mekanlara tebliğ ettiği değerleri hayatınızın temel prensipleri yaparsanız;hem kendinize,hem ailenize,hem topluma,hem Peygamber'e ve Allah'a karşı olan görevlerinizi en mükemmel şekilde yerine getirmiş,gerçek huzuru,mutluluğu,özgürlüğü tadar,insan olmanın,müslüman-insan olmanın haklı onuruna erişmiş olursunuz.

İslâm bütün beşeri sistemleri red ve ilga eder. Bunu gerçekten yalnız İslâm hak etmektedir.

Çünkü;Kur'an'ın ifadesiyle;"Bütün insanlar ve cinler bir araya gelseler O'nun (Kurânın ve içindeki ölümsüz Hakikat olan İslâm'ın) bir benzerini meydana getiremezler."

İslâm,yalnız islâm,ezeli ve ebedi olma vasfıyla,bütün beşeri sistemlerin her zamanında/mekanda,her şartta kıyas bile kabul edilemeyecek derece üstünde ve ilerisindedir.

İnsanoğlu aklını ve gönlünü zorlayarak bu ölümsüz gerçeği,Hz.Muhammed (SAV)'i ve Oñun yüce kişiliğinde somutlaşan saf,halis İslâm'ı bütün boyutlarıyla kavradığı gün adaletin,barışın,sevginin,mutluluğun,özgürlüğün,insanlığın,müslüman olmanın hazzını iliklerinde duyacak,asıl ve en yüce hedefi olan sonsuzluğa yani Allah(CC)'a yücelmenin boyutunu yakalayabilecektir.

Ancak o zaman yeryüzü barışın,kardeşliğin,sevginin,huzurun,mutluluğun egemen olduğu,yaşanabilir bir gezegen haline gelebilecektir...

ahmed kanyılmaz

S O H B E T

Geçenlerde bir arkadaşımızın nikâh töreninden dönmüş, ilçemizdeki camilerden birinin yanında bir başka arkadaşımızın, kardeşimizin çalıştığı seyahat acentesinin bürosunda oturuyorduk. Amacımız güzel güzel sohbet etmek, zamanımızı değerlendirmektir.

Beş on dakika sonra gelin arabası büronun önünde durdu, damat bey, "dini nikah" için imam efendiyi aradığını bulamadığını, nikahı bizim kıyıp kıyamayacağımızı sordu. Biz münasip bir lisanla imam efendinin bu yakınlarda olabileceğini, nikahı O'nun kıymasının daha yerinde olacağını belirttik.

Bu arada büroda çalışan kardeşimiz büyük altından güldü, daha doğrusu sarıttı! Anlaşılmaz birşeyler mırıldanarak ve ellerini açarak bazı garip hareketler yapı yapı geçti bankonun arkasındaki yerine oturdu.

Evîlerin Tek Hakimi Yüceler Yücesi Yaratıcı'nın koyduğu ilâhi ölçümler evcensel yasalara dudak bükmenin, yine O'nun tarafından modelsiz ve maddesiz olarak yaratılan milyarlarca insandan birinin ya da bir kaçının koyduğu yasaları benimsemenin ne demek olduğunu farkında değildi. Yoksa böyle bir davranışta bulunmazdı!

Kendisine elimizden geldiği, dilimizin döndüğü kadar olayı mutlak doğru ölçülere anlatmaya çalıştık ama ne mümkün!

Aynı kardeşimiz "futbol"un çok önemli bir olay olduğunu (kendisi de amatör bir futbolcuydu) toplumu derinden etkileyip sarstığını büyük bir heyecan ve zevkle kendinden geçercesine anlatıyordu...

Biz futbolun bir spor değil değil "oyun", hem de sert, kaba, kırıcı bir oyun olduğunu, sporun centilmenlik, incelik, zarafet olduğunu anlatmak için boşuna yorulduk!

Bu arada bir başka kardeşimiz de büroya gelmiş bize katılmıştı. Geçen yaz Avrupa'ya (Avusturya) yaptığı bir geziyle ilgili hatıralarını anlatmaya başladı. İlk kez gittiği Avrupa'nın yalancı büytüne öylesine kapılmıştı ki bu genç kardeşimiz; Orada yaşayanların bizden 1000 yıl ileride olduklarını söylüyordu.

Kendisine dış görünüşün sanıldığı kadar önemli olmadığını, asıl önemli olanın insanın manevi değerleri ve kültür olduğunu, asıl ilerlemenin, ileriliğin lüks evlerde yaşamak, lezzetli yemekler yemek, pahalı elbiseler giymek, spor arabalarla dolaşmak olmadığını, ruhen vefikren sağlıklı, sağlam, selim düşünce ve duygulara sahip olmakla, insanın dünyada ve ahirette gerçek huzura, mutluluğa kavuşması için de fikirlere üstü fikir olan İslâm düşüncesine (Kur'an'a ve Sünnet'e) inanmakla, bağlanmakla başarılabilceğini, Batı'nın parıltısının bir göktaşı gibi gelip geçici, ama İslâm'ın (Allah fikrinin-davasının) kutup yıldızı gibi olduğunu anlatmaya çalıştık. Ama, ne gezer... Biz güzel güzel dinlediler... Ama herhalde hatır(!) için! Onlara ulaşabildiğimizi sanmıyoruz... Ve bu bizi kahrediyor...

Toplumumuzun ve topyekün insanlığın bu akıl almaz, bu kahredici ruh ve fikir perişanlığına bir çare yok mudur?

Olmaz olur mu! Elbette vardır! Yaradan her derdi çaresiyle birlikte yaratmıştır. Yeter ki aramasını bilelim.

Çare Kur'an'dır, Kur'andadır, İslâm'dır, İslâm'dadır.

İlk insan, ilk Peygamber, Hz. Adem (A.S)la birlikte yeryüzüne gönderilen ilk ve son semavi din olan, o günden bugüne kadar sayısız karşı gücün (tağuti-şer güçlerin) gizli ve açık amansız saldırılarına rağmen orjinalliğini, tazeliliğini, aktivitelerini koruyan-daha doğrusu Bizzat Allah (CC) tarafından korunan- İslâm'dır.

Beşer zekâsının sınırlı imkânlarıyla ortaya konan sistemlerin (kapitalizm, komünizm, sosyalizm, siyonizm... v.b.) çeşitli zaman/mekan dilimlerinde, değişik tedbirlerle uygulandığı yeryüzünde bugüne kadar insanlığı arzulan, özlenen -maddi

Bu sınırsız, ilâhî, evrensel gerçeği her gözün görmesi, dünya ve ahiret mutluluğunu yakalaması gönüllerimizin (tüm inanmışlar olarak) en içten, en büyük dileğidir. Tüm insanların hidayeti (kurtuluşu) için şu yalan dünyada, Ateş'e bir başına atılmaya hazır nice can olduğu unutulmamalıdır.

6.26.12.1990
Şeyme

ahmed kanyılmaz

KAVRAMLAR, LAİKLIK V.S.

Çağımızda kitle iletişim araçlarının inanılmaz bir hızla gelişmesi sonucu; yeryüzünde olan biten herşeyden anında haberdar olmak için herkes için iletişim imkan dahiline girmiştir.

Uzay teknolojisinin harikaları haberleşme uyduları aracılığıyla sesler ve görüntüler istenildiği anda, istenilen yere aktarılabilir. Uyduların

Böylece düşünceler, fikirler, duygular (genel anlamda kültürler) birbirleriyle karşılaşmakta, bunların içerdiği kavramların çeşitliliği, değişkenliği, hatta göreceliği bireyleri ve toplumları (nitelik ve niceliklerine göre) etkilenmektedir.

Bir kültür için yüzyıllardan beri doğru, önemli, yararlı, gerekli... sayılan bir kavram, başka bir kültürde yanlış, önemsiz, yararsız, anlamsız, gereksiz... varsayılmakta, ya da bilerek (her türlü kitle iletişim aracının olağanüstü olanak ve etkilerinden yararlanarak) böyle gösterilmekte, yıkılmaya, yok edilmeye çalışılmakta, hele hele kültürüne yabancı ve uzak olan birey ve toplumları kolayca etkisi altına almakta, asimile edebilmekte ve istenilen tarafa yönlendirebilmekte, istenilen kalıba sokulmaktadır.

Böylece doğrular yanlış, değersizler değerli, önemsizler önemli, gereksizler gerekli, yararsızlar yararlı... olarak gösterilebilmekte, kabul ettirilebilmekte, bireyler ve toplumlar bir kavramlar kargaşasına itilerek asıl amaçlarından, yollarından sapıtılmakta, üç-beş hasta ruhlunun, muhterisin, megalomanın oyuncağı haline getirilmektedir.

Ama bu oyunların daha fazla sürdürülmesi, insanın sürekli aldanması, aldatılması mümkün değildir.

Okuyan, araştıran, düşünen, bilinçlenen insan sayısı çoğaldıkça, bu oyunlar da aldatmacalar da sonuçsuz kalacaktır.

Nitekim bu oyunları düzenleyenler, kazdıkları kuyulara kendileri düşmeye başlamışlardır?

Gençlerin, özellikle gençlerin kendilerini çok iyi yetiştirmeleri, birkaç yıllık resmi öğrenimle yetinmemeleri, çağlarının ve çağların bilgileriyle donanarak olaylara "doğru açıdan bakma" yeteneğini kazanmaları gerekmektedir.

Bu "doğru açı" beşerî bütün ufukların, görüşlerin, tasarımların içerisinde olan "vahiy açısı"dır. Ölümsüz, değişmez, değiştirilemez, mutlak doğru ölçü olan Kur'an ve Hadis'tir.

Allah(CC)'in ve Peygamber(SAV)'in her çağda (zaman/mekan kesitinde) her çağdan ileride ve yüksekte olan ölümsüz görüşleridir.

Olaylara -ve insanlara- ancak bu açıdan bakılır, bu ölçüye göre değerlendirilebilirse, doğru karara, doğru sonuca varabilir, ona göre tavır alabiliriz.

İslam yaşama sanatının doruk noktasını insanlara işaret etmektedir. Ancak çok gelişmiş beyinler ve ruhlar bu ölümsüz gerçeği kavrayabilir.

Nitekim Goethe: "Biz Avrupalı milletler yaptığımız bütün devrimler, icatlar ve keşiflerle, her alanda geldiğimiz yerde, Hz. Muhammed(SAV)'in son basamağına kadar çıkabildiği -insanlık-merdiveninin birinci basamağına bile basmış değiliz" derken u gerçeği görme mutluluğunu tadmış ve dile getirmiş gerçek bir dahidir.

Bugün -ve dün- bazı bahtsızlar, avanaklar, gerçekten biraz olsun araştırmacı ve gözlemci bir kafaya sahip olsalardı, olaylara, insanlara ve kavramlara doğru açıdan bakabilselerdi, körü körüne hayranı oldukları Batı'nın gerçek (maskesiz) yüzünü görebilirler, kendilerine, özkültürlerine, uluslarına (onların yakıştımasıyla halklarına) ne kadar haksızlık, nankörlük hatta ihanet ettiklerini, en yüce, en kutsal değerlere saldırmakla neler kayb ettiklerini, Ulu Sultan'ın düşmanlığını kazanarak dünya ve ahi retlerini nasıl zindana çevirdiklerini dehşetle farkederler, buna göre kendilerine haklı olarak verilebilir, doğru acıdan bakanlara, doğru düşünen, doğru davran-

Bu tür araştırmalarla;insanın bütün atomlarının,hücrelerinin ve sistemlerinin"sonsuzluğa ve ölümsüzlüğe"kompütürüze edildiği anlaşılmıştır.

İnsan,-özellikle beyin- evrenin mükemmel bir modelidir.

İnsan,Yaratıcı Kudretin başyapıtıdır.

Yeryüzünde ve gökyüzünde (topyekün evrenlerde/anti evrenlerde)hiçbir yaratık,insan kadar sürekli,kesiksiz birdeğişim (metamorfoz)ve gelişim özelliği göstermemektedir.

Kuşkusuz insan`ın ruhsal ve fiziksel gelişmesinde içinden ve dışından (yakın ve uzak çevresinden)gelen sayısız etkenler vardır.

Bu etkenler akıl iyi kullanılarak iyi değerlendirilebilir,dengelenabilirse,sağlıklı,sağlam ve sürekli bir gelişmeyle insan,çok yüksek maddi ve manevi derecelere ulaşabilir.

Bu hassas dengelerin bozulması halinde gelişmede anormallikler,çarpıklıklar baş gösterir ve giderek büyüyerek,keskinleşerek sürer gider,kronikleşir,böylece ortaya parçalanmış kişilikler çıkar.

İnsan,kendisine ilâhi bir lûtf olarak verilen maddi ve manevi değerleri amacına uygun kullandığısürece,insanlık ve kulluk görevini yapmış olacaktır.İşte gerçek anlamda "yaşamak" budur.

Yani bu değerleri,-bu dengeleri- olumsuz amaçlara,tutkulara,ihtiraslara kanalize ettiği zaman artık onun varlığı hem kendisi,hem diğer insanlar için tehlikeli demektir.

Bu dengeler nasıl kurulur,nasıl bozulur?

Bu dengeler inançlakurulur,sevgiyle,barışla,iyilikle,doğrulukla kurulur.

Bu dengeler,inançsızlıkla,nefretle,savaşla,kötülüklerle,eğriliklerle bozulur.

İnsanın kör ve boş tutkular peşinde koşarak hayatı-hatta ölümi-basite indir gemesi kendisine,topluma ve Yaradanına karşı en büyük haksızlık ve nankörlüktür.

Ne acı bir gerçektir ki;Çağımız insanının iki büyük hedefi vardır;Tensel (bedensel) hazlar ve para!

Bu iki değersiz(beşeri değerler açısından)kavram,çağdaş insanın en büyük amacı,ulaşılması için her çarenin,her yolun denendiği,geçerli sayıldığı hedeflerdir.

Toplu olarak yaşayan,yaşamakzorunda olan ve birbirleriyle sosyal,kültürel,ekonomik ilişkiler içinde bulunan insanların en önemli ihtiyaçlarından biri kuşkusuz paradır.Elbette para kazanmak ve iyi bir hayat yaşamak herkesin hakkıdır.Ama sadece bir ihtiyaçtır,bir araçtır,öyle de kalmalıdır.Çağımız`da olduğu gibi ilâhlaştırılmamalıdır.Tensel (bedensel)hazlar da aynı mantıkla değerlendirilmelidir.Aşırılığa kaçan bedensel haz düşkünlüğünün faturasının bireylere ve toplumlara ne kadar pahalıya mal olduğunu-artık-çocuklar bilebilmektedir,görmektedir.

Buna rağmen;İnsanoğlu`nun hem de uygar(!) olduğunu gerine gerine iddia ettiği bir çağ`da böylesine çarpık ve seviyesiz davranışlarda ısrar etmesi,doğrusu düşünen kafalar ve duyan yürekler için azdırab kaynağı olmaktadır.

Yaşamayı yemek,içmek,süslenip,pislenip,gezip tozmaktan,çiftleşmekten ibaret sananlar,benliklerinin tutsağı olmuş zavallı yaratıklardır.

İnsan`a dostluk yaraşır...Çalışmak,didirmek yaraşır...İnsan,kendisinden çok başkaları için yaşadıkça,özveride buldukça insandır.

İnsan`a sevmek yaraşır...İnsan`a inanmak,bölüşmek yaraşır...İnsan`a doğruluk,iyilik,güzellik yaraşır...İnsan`a hoşgörü,hakseverlik,barışseverlik,insan-severlik,yurtseverlik yaraşır...İnsan`a yicelmek,aşkınlaşmak,ebedleşmek,sonsuzlaşmak,ölümsüzleşmek yaraşır..

İnsan`a "insanca","kulca" yaşamak yaraşır.

Başka şey değil!

Selâm olsun "insan"lığının farkına varmış insanca,kulca yaşama bilincine

YAŞAMANIN BOYUTLARI

Yeryüzündeki ve evrendeki her noktadan hayat,müthiş,önlermek bir enerjiyle -adeta-fışkırmaktadır,püskürmektedir sonsuz yöne.

Atomlardan,galaksilere,bir hücreli organizmalardan,insanın beyin hücrelerine,okyanus tabanlarından,Himalaya doruklarına,bir çimen yaprağından,dev sekoyanın,baobabın uç yapraklarına,parmağın ucundan alınan bir damla kandan,bir yükstük dolu-su çöl kumuna....kadar herşeyden,her zerreden olağanüstü bir kaynakış,değişim, aktivite,sonsuz bir denge ve uyum içersinde canlılık püskürmektedir.

Bu büyük,ilâhi coşkunluğa yaşama(hayat)diyoruz.

Evrensel bilinç içinde her atom,her hücre,her sistem,kendine düşeni en iyi biçimde,en üst düzeyde yapmış olmanın mutluluğunu ve huzurunu tadarken,yaşarken, insan,evet,yalnız insan -nedense-(tamamı olmasa bile,büyük bir çoğunluğu)evrendeki yerinden ve değerinden habersiz "yaşadığını"sanmaktadır.

Oysa insan,evrensel bilincin odak noktasıdır,göz bebeğidir.Evrenler insan için vardır.İnsansız bir dünya ve evren solmuş bir çiçekten,rafları bomboş bir kitaplıktan,bir kör kuyudan farksızdır.

İnsan,ilgi alanı sonsuz olan-olması gereken- evrenlerdeki en yüce yaratıktır.O'nun yeri çok farklıdır,çok seçkindir.Yaratılmışların en şerefliisidir.Yüce Yaratıcı'nın Kendisine muhatap olarak kabul ettiği biricik canlıdır.

Oysa insan,çağlar boyunca bu değer ve öneminin-ne yazık ki-farkına varamamış,öklşlerini dar bir çerçeveden,açıdan,ufuktan kurtaramamış,bu yüzden ne ayakları nı toprağa sağlam basabilmiş,ne de güvenle,korkusuzca hedeflerine yürüyebilmiş, ulaşabilmiştir.

Evet,insanın en büyük günahı-belki de-kendisini tanıyamamış olması,kendisine olan saygısını yitirmiş olmasıdır.

Öyle olmasaydı eğer;insan,"insanlığının" yeryüzündeki ve evrendeki "yerinin" ve "öneminin" farkına varmış olsaydı,gezegenin durumu bugünkünden -olumlu yönde- çok daha farklı olmaz mıydı?

Öyle olmasaydı;Mabedler,müzeler,galeriler,kütüphaneler boş,discolar,mapushaneler,hasneheler,kumarhaneler,umumhaneler,mevhaneler... dolu olur muydu?

Öyle olmasaydı;Yanlışlar doğru,doğrular yanlış,küçükler büyük,büyükler küçük,yakınlar uzak,uzaklar yakın,ayaklar baş,başlar ayak,değerliler değersiz,değerli değerli sayılır mıydı?

Öyle olmasaydı;Bir yanda asırı beslenmeden kalb ve damar hastalıklarıyla şekerden ölenlerle,öte yanda yetersiz beslenmeden,horlanmaktan ölenler olur muydu?

Öyle olmasaydı;Sağlık koşulları yerine getirelemediğinden günde kırkbin çocuk yaşamını yitirir miydi?

Öyle olmasaydı;İç beş hasta ruhlı insanın kişisel tutkuları yüzünden,binlerce onbinlerce,yüzbinlerce masum insan kırılır,kentler yerle bir olur muydu?

Öyle olmasaydı;İnsanlar birbirlerinin gözlerinin içine baka baka yalan söyleyebilirler miydi?

Öyle olmasaydı;Herkes Yüce Yaratıcı tarafından aynı değerlerle donatılmış aynı amaçla yeryüzüne atılmış(bu amaç;sonsuz cepbeli yaşam savaşı vermek ve insanın,kendisine,ailesine,topluma,devletine,insanlığa ve Yaratıcısına karşı görevlerini yerine getirmek olarak özetlenebilir)gezegenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarından(nimetlerinden)esit olarak yararlanmak hakkına sahip kılınmışken,bu hakları bazıları bazılarından alma hakkını,yetkisini(!) kendisinde görebilir miydi?

Yapılan istatistiklere göre;Silâh üreten ülkeler,bu üretimlerini bir gün -evet bir gün-durdursalar,yeryüzündeki bütün açlar doyurulabilir,çıplaklar giydirebilir.

Yeryüzünün kaynaklarını başkalarına yaşama hakkı tanımadan,insafsızca,adaletsizce tüketenler "İnsan Hakları Evrensel Bildirisi"ni hazırlayanlardır,onların

KÜLTÜR BOYUTU

1.30(16/6)

İnsan, evrenlerdeki en kompleks, en güçlü, en akıllı, olumlu ve olumsuz yönleriyle -belki de- sonsuz boyutlu bir canlıdır.

İnsanın taşıdığı sonsuz boyut içinde, ~~insanda~~ ön plana çıkan, insanın "insan" olmasında en önemli rollerden birini üstlenen boyut "kültürboyutu"dur.

Kültür, insanın kendi kafasıyla (beyniyle) düşünebilmesidir, düşünmeyi bilmesidir, düşünmekten, alabildiğine özgür ve cesaretle düşünmekten korkmamasıdır.

Kültür, kişiliktir, özgün, bağımsız, yıce, evrensel bir kişilik...

Kültür, aydınlıktır, hoşgörüdür, sevgidir, tahammüldür, geniş ufukluluktur.

Asıl taassup (tutuculuk-bağnazlık) başkasının akıyla düşünmek, birileri öyle düşünüyor, öyle söylüyor, öyle davranıyor diye, öyle düşünmek, öyle konuşmak, öyle davranmaktır.

Bu parti taassubu olabilir, fikir taassubu olabilir, takım taassubu olabilir... Ne türden bir bağnazlık olursa olsun, kişiliksizliktir, kendiliksizliktir, siliklik, alçaklıktır...

Kültür, özeleştirelidir, dengedir, sağduyudur, selim akıldır, yerinde ve isabetli görüştür, karardır.

Kültür, uygarlıktır, bağnazlıktan kurtuluş özgür ve saf düşüncenin yüksek ufuklarına kanatlanıştır.

Kültür, hayattır, coşkudur, renktir, ışıktır, sestir... İnsanın kendisini, çevresini, çağını, çağları aşması, çağları üstüne yükselmesidir...

Kültür, incelik, ^{devinlik} zarafettir, kibarlıktır, efendiliktir...

kültür, "entel bozuntularının" sandıkları gibi, milli ve evrensel değerleri topyekün inkar etmek, en azından onlara dudak bükmek, burun kıvrımak değil, aksine, onlara sahip çıkmak, çağdaş, ileriye dönük yeni yorumlar, varyasyonlarla zenginleştirmektir.

İnsanın ve topyekün insanlığın geleceği kültürboyutunun ön plana çıkılması ya da arka plana atılmasıyla doğru orantılıdır.

Gönülden dileğimiz, yeryüzü halklarını yönetme pozisyonunda bulunan büyük devlet adamlarının (!) bu gerçeğin farkına varmalarıdır.

Ya da yönettikleri halkların onlara bu ölümsüz gerçeği hatırlatabilecek düzeye ulaşmalarıdır.

Yoksa insanlığın geleceğinin aydınlık olmasını beklemek safdillik olur.

ahmed kanyılmaz

İslâm'a savaş açmak cür'et ve gafletinde bulunan ABD ve müttefiklerinden oluşan tağuti(ser-haçlı)güçlerin zafer sarhoşluklulukları geçtiği zaman,GERÇEK,yüzlerinde alevden bir şamargibi şaklıyacaktır. *Bu affedilmez suçla ABD ve kapitalizm hareketi*
Kendi Özbenliğiyle,nefsiyle savaşmasını ve kendisiyle barışmasını başaran bir insan da olsa,ulus da olsa,gerçek anlamda,asla mağlup edilemez.(Biz burada daha ziyade fikirlerin,hakikatin yenilemiyeceğini kastediyoruz.)

Ama bu bahtsız ve maskeli paradokslar çağı'nda böyle bireyi ve ulusu nerede bulacağız!Hele ABD'de,Fransa'da,İngiltere'de ...bulmak tamamen umutsuz bir çaba olur.. Çağımızda Afganistan ve bir dereceye kadar İran bu performansı gösterebilmişlerdir.Türkiye de yakın ya da uzak vadede bu performansı göstermeye aday bir ulus olarak görünmektedir.

Biz müslümanlar olarak kendi gücümüzün ve değerimizin farkına varmaz,karşı güçlerin oyunlarına gelir,içimizdeki bazı beyinsizlerin ve hainlerin ahmaklıklarını ve ihanetlerini sezmezsek,daha çok tağut askerlerinin ayaklarını öpen müslümanlar(!) görmemiz mukadderdir.

İnsanın,insan önünde böylesine alçalması,küçülmesi,silinmesi-şartlar ne olursa olsun-utançların,alçaklıkların,zilletlerin en büyüğüdür.Hele bir müslümanın bunu yapması affedilmez bir suç,bir hamakat,bir çılgınlıktır.

Dini ve vatani uğrunda savaşan-ve şahadete aday olan-bir askerin esir alınması olağandır.Ancak;böylesine aşağılayıcı bir "teslim oluş" doğrusu mide bulandırıcı, yüz kızartıcı,gönül yaralayıcıdır...

Bu ve buna benzer sahneler bizlere gerçek müslümanlığın ne olup olmadığını göstermesi bakımından çok ibret verici,değerli,tüyler ürpertici ve değerli bir belgedir. *Ama, çirkin emperyalizmin koranlığına yapan TRT ve basın da en az*

bu kadar Savaş,istemese de -bazı durumlarda-"farz kılınmıştır."

u taş varicidir Savaş-bu anlamda-insanlık ağacının budanmasıdır.Kurumuş,ölü,dalların,budakların temizlenmesidir.Öyle olmalıdır.Savaş ile-zulümü biribirinden ayırmak gerekir.

Zulüm,ağacın dalıyla budağıyla yıkılması,köklenmesidir.Ya da gövdenin kökten ayrılmasıdır.

Savaş,aynı zamanda dev bir elektir,bir kalburdur.Haklıyı haksızdan,gerçeği sahtesinden...ayıran bir kalbur...Su savaşta da kimlerin ne olduğu,hangi cephede yer aldıkları dehaset olacak ortaya çıkmıştır.Yalnız bu bile -müslümanlar açısından-savaşın ne kadar önemli ve gerekli olduğunu göstermektedir.

ABD ve yandaşları bilmelidirler ki;Allah(CC)'in müslümanlara lütfettiği petrol nimetinin her türlü tasarruf hakkı müslümanlarındır.Zorbalıklarla,binbir türlü hile,desise ve bahahelerle ,ekonominin kanı olan petrolün üzerine oturmak hakkını kimsen almaktadırlar.Bugünkü şişirme güçlerinin ebediyen süreceğini mi sanıyorlar?

Müslümanların bugün sormadığı(belki de yakında soracaklardır)hesabı Yarın Allah(CC)'in Yüce Yargılama'da sormayacağını mi sanıyorlar!

Kendilerini özgürlük,barış,adalet ve insanlık havarisi görenler ve empoza edenlerin bugüne kadar dünyaya neler verdikleri ortadadır.

Verdikleri birse aldıkları ondur,yüzdür...Zaten onların çürük felsefeleri de budur.Bir koyup,on,yüz almak!

Yeryüzünde barışı,hukuku,adaleti,huzuru,özgürlüğü....ne ABD,ne SSCB,ne Çin ne İngiltere(hele İngiltere)ne Fransa,ne diğer yandaşları....tesis edebilir...

Onlar,Furkan'ın tabiriyle;"Biz yeryüzünü islah edicileriz derler ama,asıl fesad(karışıklık,kaos,terör)çıkaranlar"dır.

Bizim-bir müslüman olarak- ve sanıyoruz iyi niyetli herkesin gönülden ilk ve son-hep-dileği gönüllerin ve kafaların barışın,hakikatin,sevginin,hoggörüntün yoğun saf ışığıyla aydınlanması,insanların bardeşçe,dostça,insanca bir arada mutlu ve onurla yaşamalarıdır.

Bu ideali ancak:Adil,dürüst,onurlu,bağımsız lider ve kadrolarının önderli-

BİR SAVAŞIN ARDINDAN....

Altı-yedi aydan beridir dünya kamu oyunu-olumlu,olumsuz yönleriyle-derinde etkileyen,bilen,bilmeyen,gören görmeyen,duyan duymayan herkesin kendine göre yorumladığı Körfez Savaşı son demlerini yaşıyor gibi...28.02.1991 sabahı Türkiye saatiyle 07.00`de dünya ordularının büyük başkomutanı feldmareşal Mr.Presidentin yüce buyruklarıyla(!) başlayan ateş kesin her iki cephe tarafından da bozulmaması ,her barışsever,aklıselim insan gibi bizim de gönülden dileğimizdir.

Henüz resmîyet kazanmamış olsa bile,ateşkesle cepheler arasında birbuçuk aydır süren sıcak savaş sona ermiştir.

Gelişmiş teknolojinin avantajı yanında,güçler arasındaki muazzam dengesiz de-sindilik-savaşın müttefik(koordinasyon)güçlerin galibiyetiyle bittiği izlenimini uyandırmaktadır bazı bulanık bakışlarda ve kafalarda.

Bu sonuç -bize göre-asla bir zafer değildir. *Bu savaş 100 kilometrelik bir pehlivanla 10 yasadaki savaşın*

Belki çok uzun sürecek bir soğuk savaşın ilk adımıdır,ilk etabıdır. İlk adı -her işde-çok önemlidir ama herşey demek değildir!

Asıl savaş bundan sonra başlayacaktır.

Ekonomik,sosyal ve kültürel bir savaş...

ABD ve dünyalık müttefikleri(ahirette birbirlerinden köşe bucak kaçacaklardır)Orta-Doğu`da Saddam`ı ve sürekli tahrik ve oyunlarıyla işgal ettirdikleri Kuveyt i bahane ederek;hem en son silahlarını masum insanlar üzerinde zalimce deneme fırsatını buldular,hem de çökmek üzere olan ekonomilerini bir süre daha ayakta tutabilmek düşüncesiyle kendilerine yeni yatırım sahaları(inşaat,mühendislik,şehircilik,hammaddeleri yiyecek,içecek,giyecek...v.b.)açmış oldular.

Acaba masa başında aynı başarıyı(!) gösterebilecekler,şeytani zekâları,katranlı yürekleriyle hesapladıkları parşayı toplayabilecekler mi?Çevrelerine üstün kuzuncuklara,fareciklere,finocuklara da bir iki kemik parçası atacaklar mı?)

Gerçek yüzü ve boyutlarıyla bu savaş-hatta her savaş-karanlıkla aydınlığın haklılıkla haksızlığın,gerçekle yalanın,işbi cepheyle şeytani cephelerin karşılaşması,hesaplaşmasıdır.

Aslında bu iki karşıt güçler arasındaki savaş,insanın yaratıldığı ve ver-yüzüne-hatta evrenlere- atıldığı andan itibaren başlamıştır ve son insanın,son nefesini vermesine kadar da sürecektir.

Asıl savaş-en büyük savaş-Hz.Peygamber (SAV)`ın insanıyla;"İnsanın özbenliği"le olan ve ömrü boyunca süren amansız savaşı"dir.Daha doğrusu özbenliğindeki olumsuz (şeytani)güçle olan savaş.Yani kin,hased,kıskançlık,öfke,yalan,hükmetme arzusu v.b.yıkıcı,olumsuz duygu ve düşüncelere karşı sevgi,hoşgörü,itidal,vakar,barış,kardeşlik,özveri v.b.olumlu,yapıcı duygu ve düşüncelerin savaşı...Bu savaşı kazanamayan,kerdi kendisiyle barışamayan(barışık olmayan)insan(birey)ların oluşturduğu aileler ve toplumlar(uluslar) dağılıksız,hırçın,kişiliksiz,geçimsiz olurlar...Kendi kendisiyle kavga eden-kimseyle-barışık olması mümkün değildir!Ne yazık ki benliğine yenilen hatta onun tutsağı olan insanlar çoğunlukta olduğundan,yeryüzünde hiçbir zaman barış,kardeşlik,adalet ve refahın egemen olacağı bir düzen kurulamamaktadır.

Büyük savaş kazanılmadan küçük savaşların kazanılmasının bir anlamı ve insanlığı vereceği fazla birşey yoktur.

Nitekim ABD ve yandaşlarının iddia ettikleri gibi Körfez Savaşı da Orta-Doğu'ya barış,huzurgüven getirmeyecektir,getiremeyecektir.

Bu bir temenni değil,apaçık bir gerçektir. *Çünkü iyinle hareket edilmez.* İnsanın(topyekün yaradılışın) Yüceler Yücesi'nin bir "kin"(01) emriyle ortaya çıktığı andan beri evrende var olan;su içip uyumaktan,tuvalete girip çıkmaktan devlet kurmaya,evlenmekten mirasa,insan hakları ve çevre sorunlarından savaşa,atomların,

ALT YAPI MI ÜST YAPI MI YOKSA.....?

Son on-onbeş yıldır dünyada,ülkemizde ve beldemizde yaygınlık ve etkinlik gösteren önemli bir olgu da hiç kuşkusuz turizmdir.Geçen yazımızda turizmin getirdikleriyle götürdükleriyle ,başka bir açıdan bakaak söz etmiştik.

Bu sefe de turizmden beklenenin alınması,turizmin bekleneni vemesi için,neler yapılmalıdır sorusuna cevap aramaya çalışacağız.

Önce alt yapı mı,önce üst yapı mı turizmden beklenin alınması,turizmden beklenenlerin alınması için gereklidir?Muşkusuz her ikisi de ama,hangisi daha önce, hangisi daha sonra?Veya onların üstünde başka bir olgu mu?

Bizce öncelikle üst yapı özellikle insan unsuru-yakın ve uzun vadede-sağlıklı,veimli bir turizm için gereklidir diyoruz.

Diyelim ki;alt yapısı (kanalizasyon,su,elektrik,telefon...v.b.)mükemmel ve modern yapılarıyla süslenmiş bir kent,bir tatil kenti var.Kaldırımları fildisinden,banyolarının muslukları altından,çerçeveleri gümüşten,yemek takımları platinden,velhasıl herşeyi en pahalısından ve gösterişlisinden olsun....

Ama insanları tuvaletini,banyosunu,yolunu,kaldırımını,parkını,otoparkını kullanmayı bilmiyor ya da hor kullanıyorsa,kasabı,bekkalı,manavı,aşçısı,halıcısı, atıkacısı....sözün kısası esnafı müşterisine dürüst ve güler yüzlü,insanları birbirine,sevgiyle,saygıyla,içtenlikle davranmıyor,yollarını,meydanlarını,kapılarının önünü temiz tutmuyor,söförlü trafik kurallarına uymuyor,yani her türlü beşeri(sosyal kültürel,ekonomik)ilişkiler iyi gitmiyorsa isterseniz he tarafı altın kaplama olsun orada hayattan uygarlıktan ve dolayısıyla turizmden söz edilebilir mi?

Bu,elinde çok modern silahlar olduğu halde kullanmasını bilmediği için kendisinden çok daha güçsüz ama kurnaz düşmanın karşısında yenilgiye düşen bir ordu gibidir.

İnsan'ın tabiata müdahalesi ve uyumu "insanca" olmadıktan sonra,değil turizm hiçbirşey olmaz.

Ne alt yapının ne üst yapının bir önemi ve değeri kalır...

Yani herşey döntüyor,dolaşıyor insanın eğitilmesine dayanıyor.

İnsan unsuru olmayan veya yetersiz olan bir mekan istediği kadar güzel,mükemmel,modern olsun,oranın notron bombası atılmış bir kentten farkı olamaz.

En önce ve en sonra yapılması gereken en ve tek önemli iş,insanın eğitilmesi,"insan" olduğunun farkına varması ve "insanca" yaşamasını,düşürmesini,davranmasını öğrenmesi,öğretilmesidir.

Bir kez düşünün.Yeryüzü denilen gezegende ve evrende insan denilen **yara-**ve Yüce Yaratıcı'nın "en mükemmel ve güzel şekilde yarattım"buyuduğu "yaratık olmasaydı ne olurdu?

Her taraf bomboş bir karanlıktan ibaret olmaz mıydı?

İnsan olmanın değerini yeryüzündeki ve evrendeki yerimizin fakına varmadığımız sürece yaşıyor sayılır mıyız acaba?

"insanca"düşünerek,davranarak,yasayarak geçecek büyük,anlamalı ömürler dileğiyle,kalın sağlıcakla....

Sevgililer Sevgilisi, Sultanlar Sultanı, Hakimler Hakim'i Ulu Rabb`imizin şanlı adıyla,

O'nun en sevgili kulu İnsanlığın bütün zamanlarda/mekânlarda biricik önderi Hz.Muhammed(SAV)`e sonsuz selâmla, saygıyla, şükranla...

Evrenler zıtlıklar üzerinde kurulmuştur. Bu bir denge gereğidir. Herşey zıddıyla ortaya çıkar, belirginleşir... Gece-gündüz, yer-gök, erkek-dişi, soğuk-sıcak, yüksek-alçak... gibi...

Bütün zaman/mekân boyutlarında(koordinatlarında) hep bu zıtlıklardır gündeme gelen...

Evren zıtlıklarla kurulmuştur, zıtlıklar ortadan kalkınca da denge bozulacak, ömrü sona erecektir.

Bu zıtlıklar bazan barışarak, bazan savaşarak varlıklarını-ömrülerinin sonuna kadar-südüreceklerektir.

Ama birbiriyle hiç barışmayan zıtlıkların başında şeytani güçle ilâhi güç gelmektedir.

Son günlerde dünya sahnesinde binlercesi oynanan oyunlardan biri daha sergilenmektedir.

İpleri şeytan`ın ellerinde ruhsuz bezden bir kukla, arkasında Şeytan`ın askerlerini de bulunca iyiden iyiyeye azatmıştır.

Ne yapmıştır bu zavallı? İnsanlığı karanlıktan aydınlığa, vahşetten medniyete, sapıklıktan doğruluğa, nefretten, kinden, sevgiye, sonsuz mutluluğa davet eden insanların en yücesi Hz.Muhammed(SAV)`in kutsal kişiliğine saygıdeğer eserlerine dil uzatmak cesaretini gösterebilmiştir.

Bu yaratık olsa olsa bir psödansefal`dir. Onu destekleyenler de. Aslında zarar görecektir kendisi ve avanesidir!

Bu bahtsızlar bahtsızların yaptığı(yazdıkları)dehisiz bir çağla-yanakırsız bir ummana birkaç damla zehir dökmek gibi birşeydir.

Bir kanalizasyon faresinin güneşe ne kadar zararı olabilirse, bu ve buna benzer sapıkların da İslâm'a o kadar zararı(!)dokunabilir.

Şeytan şeytanlığını mutlaka yapacaktır, bu onun görevidir, normaldir. Ama garip ve şaşılacak olan; görünüşte "insan", üstelik "müslüman" bilinenlerin bu kaltabana, bu karanlık ruhlu alçağa arka çıkmasıdır.

Bir "müslüman" İslâm'a saldıran bir sapığa nasıl arka çıkabilir? Bunu yapan ya müslüman değildir, ya da korkunc bir ihanetin, nankörlüğün ya hamakatin pençesindektir.

Gerçek mü'min Allah(CC)`i, O'nun temiz ve dosdoğru Elçisi Hz.Muhammed (SAV)`i gönülden sever, saygı, itaat eder, O'na Allah'a giden doğru yolu gösterdiği için sonsuz bir minnet ve şükran duyar. Diğer bütün peygamberlere ve din ulularına da saygıda sevgide kusur etmez. Onları tüm insanlar için, her zamanda ve mekânda örnek alınacak ideal, üstün kişilikler olarak bilir, kabul eder, hayatını tanzim ederken onların uygulamalarını esas alır. Onlara dil uzatanların asla zarar veremeyeceğini, zararın dönüp dolaşıp kendilerini bulacağına emindir. Buna rağmen onlara duyduğu aşk derecesindeki sevgiden ve saygıdan dolayı her zaman haklarını savunmayı da kendine kutsal görev bilir.

Bu gerçeklerden hareketle biz de -adını bile anmaktan haya ettiğimiz- o sapık ve zavallı yaratığa önce hadâyet diliyor, hidayete gelmesi mümkün değilse avanesiyle birlikte lânetliyoruz.

Hakimler Hakimi'nun kuracağı, hiçbir şekilde rüsvetini, torpiline, şunun, bunun geçmiyeceği En Yüce Mahkeme'deki Yargılama'dan haberi olmayanlara -ya da haberi olduğu halde böylesine densizliklere yeltenenlere- seül olsun!

Ya aramızdaki, şoubar, mysahı) bizzatların, ruhun Rabb'i ve ne demeli!

YAVGARACTILAR

Her zamanda ve mekanda olduğu gibi, günümüzde de aynı senaryo oynanmaktadır. Bir yanda haktan, barıştan, sevgiden yana olanlar, öte yanda fesadın, kinin, fitnenin temsilcileri...

Bir yanda vakar, itidal, ölçü, haya, bilgi, sağlam kişilik, yani inanç, öte yanda hırçınlık, yaggara, edepsizlik, ölçsüzlük, cehalet, parçalanmış kişilik, yani inançsızlık..

Bir yanda bütün kurumları, kuralları ve boyutlarıyla İslamiyet... İyillğin, güzelliğin, doğruluğun, sevginin kaynağı, tükenmez aydınlığı, öte yanda nefretin, çirkinliğin, yanlışlıkların, kaosun karanlığı...

İşte şu son zamanlarda da karanlığın aydınlığa saldırıları, savaşı hızlandı, hızlandırıldı edense.. Bunun sebepleri var kuşkusuz. Olsa olsa aydınlığın daha bir parıldamasından gurlesmesinden rahatsız olanların marifetidir bu hayırsız, uğursuz iş...

Bir takım yavgaracıları mesürerek ortalığı velveleye vermek bir sürü köpeğin gecenin karanlığında havlaması, uluması gibi birşeye benziyor...

Müslümanlara, barışı, kardeşliği, özgürlüğü, sevgiyi bayraklaştırarlara "savaş açmak" emek İslam'a, dolayısıyla Peygamber'e (SAV), ve Allah(CC)'a savaş açmaktır ki, bu insanın Varatıcısına karşı en büyük nankörlüktür, dahası zillettir, zülümdür, hamakattır. Hangi cüret ve güçle insan, herşeyini borçlu olduğu Vüceler Vücesi Varatıcı'sına "hasım" kesilmektedir. Bu nankörlük, bu hamakat, bu çılgınlık değil de nedir?

İslam'a saldırmak demek, barışa, sevgiye, adalete, edebe, insanlığa, incelliğe, nezaete, topyekün insanı yücelten değerlere saldırmaktır.

Bu çirkin eylemde bulunanların ruher ve fikren "hasta" oldukları aşikardır. Önce bunların "tedavileri" gerekmektedir. Bunların üzerine önce bir hekim tavırla gidilmelidir. Ama çoğunlukla bunların illetleri "şifasız"ır.

O zaman ne yapılması gerekiyorsa o yapılmalıdır.

Dua edilmeli, Allah(CC)'dan şifa dilemelidir. İnancın verdiği bütün iyiniyetle, içtenlikle bunlar için "hidayet" temenni edilmelidir. Buna layık değillerse, zaten bizzat Allah(CC) tarafından gerekli cezaya çarptırılacaklardır.

Hem barıştan, kardeşlikten, adaletten yana olmak hem de Allah'a (ve Din'ine karşı çıkmak doğrusu şaşılacak şeydir. Buna yeltenenler ya acı bir mantık anarşisi için dedirler, ya da gerçekten bilerek düşmanlıklarını, hazımsızlıklarını ortaya koyan insanlık işi yaratıklardır.

İslam(dolayısıyla müslüman) ne istemektedir?

Veryüzünde adalete, sevgiye, hoşgörüye, barışa, eşitliğe, özgürlüğe dayalı bir Devlet kurmak ve bu Devlet'in gölgesinde vatandaşlarını sükun, huzur ve güven içinde yaşatacak.

Hukukuyla, siyasetiyle ekonomisiyle sosyolojisiyle, velhasıl tek mil kurum ve kurallarıyla kusursuz bir Sistem olan, işlerliğini ve geçerliliğini kaybetmeyen, hiçbir zaman da kaybetmeyecek olan İslam, insanoğluna her konuda cevap verebilecek tükenmez potansiyeliyle yeniden keşfedilmeyi beklemektedir.

Onu yeriden keşfedenlerin sayıları arttıkça karanlıklar kaçacak delik aramakta ya da ne yapacağını şaşırarak sağa sola saldırmaktadır.

Ecei gelen köpeklerin camiye değil, ancak kendilerine zarar verdikleri hepimizin malûmüdür.

İnsan için en büyük baktırsızlıklardan biri, belki de birincisi Allah(CC)'ın düşmanlığıdır.

40 CB (10/12)

YÖNETENLER VE YÖNETİLENLER...

Bütün zamanlarda ve mekanlarda insanoğlu yönetilenler ve yönetenler pozisyonunda olmuşlardır.

Yönetenleri de yönetilenleri de ikiye ayırmak mümkündür.

Hakikati söyleyen yöneticiler ve onları tasdik eden imanlı yönetilenler, hakikati bilerek yada bilmeyerek-gizleyen, şeytanın ağzından konuşan yöneticiler ve onlara alkış tutan onların arından sürüklenen imansız, daha doğrusu bilinçsiz kalabalıklar..

Şöyle söylemek de mümkün; Hakikati söylediği halde dinleyeni az olan ya da hiç dinlenmeyen yöneticiler, yalan söylediği halde şursuz yığınlarca alkışlanan ardından gidilen yöneticiler... Cüce devlerle dev cüceler... Maskilelerle maskesizler...

Çağımız da aynı görüntülere- daha keskin ve net çizgilerle- tanık oluyoruz.

Üç günlük dünyalık mevki, çkar, şan, şöhret uğruna yüzbinlerce insanın hayatı-yaşayan hasta ruhluliderlerden(!) çağımız, çağlar, ülkele, ülkemiz az mı çekti, az mı çekiyor?

Hiç kuşku yok ki bunda seçilenlerden çok, seçenler suçludur!
Seçmesini bilmeyenler, bilemeyenler.

Lider olabilecek nitelikleri taşıyanlarla, taşımayanları ayırd etmekten aciz olmaların suçu büyüktür. Ve bu bir yerde kendi kendine olduğu kadar topluma da zulumdur, ihanettir.

Müslüman yönetilen, yöneticiyi değerlendirirken, seçerken "neler yaptı, neler yapıyor" gibi gümbürlik düşüncelerden değil, Allah için, insanlık için İslam için neler yaptı, neler yapıyor, neler yapabilir düşüncesinden hareket etmelidir. İslam'ın müslümanın değerlendirme seçme ölçüsü Kur'an ve Hadis gibi şaşmaz, bozulmaz, her zamanda ve mekanda geçerli eskimez ölçüler omalıdır.

Seçeceği "yönetici" hakkında sorduğu sorulara Kur'an ve hadis ölçülerine vurduğunda "olumlu" cevap almadıkça, süslü püslü konuşmalarına, göz boyayan tavırlarına aldanarak onları gözünde büyütme, hele hele onlara "oy vermek" gafletlerin en büyüğü, Allah karşısında, "vebal altına girmek" dahası "şirk"e varan bir yanlışlığın içine girmek olur.

Ne yazık ki bugün yerküre coğrafyasının bütün mekanlarında görülen müslüman toplulukların yöneticileri için de yönetilenleri için de sorulacak sorulara "olumlu" cevap almak imkansızdır.

BÜYÜK ADAM MI BÜYÜK İNSAN MI?

İnsanlık tarihini "büyük adamlar"ın yazdığı(ya da yaptığı)söylenir.

Öte yander tarihin ne kadar yanıtıcı,kaypak bir bilgi dalı olduğu da bilinmektedir.

Bizlere okullarda "büyük adam"olarak expoza edilen,papağan gibi ezberletilen nice dev'in birer 'cüce' olduklarını bir gelip de anlamıyor muyuz.Anlayaruz anlamasına ya bu neyi değiştiriyor...

Beldi özel hayatımızda bazı şeyleri değiştiriyor ama,asıl değişmesi olan kalabalıklar üzerinde ne derece etkisi olabiliyor?Hemen hemen hiç...Bunu,kaç kişiye anlatabilir, kaç kişiye kabul ettirebilirsiniz...

C engiz gibi,Darâ gibi,Napolyon gibi,İskender gibi cihangirler()in yaptıkları tarih midir?Nice bin yılda insanların tırnaklarıyla kazıya kazıya,bütün ruh ve beyin enerjilerini tüketme tüketme ortaya koydukları sanat,bilim,mimarî v.b.esenleri gemi azıya almış, önüne gelen herşeyi yakıp yıkarak ilerleyen ordular ve onları güden büyük komutanlar() mı yazıyor ve yapıyorlar tarihi...

İnsanları "büyük adam"sınıfına koyan değer ölçüleri bunlar mıdır?Yakıp yaktığı kentler,ülkeler,öldürdüğü,öldürttüğü insanlar ne kadar çoksa zafer o kadar büyük ve muhteşem ve bunu başaran()lar da o kadar "büyük"olmaktadır,sayılmaktadır.

Bu teşhis doğru mudur?Hayır asla.

Günümüzde ilâhlaştırılan büyük futbolcular,büyük sanatçılar,şarkıcılar,büyük yazarlar, büyük şairler,büyük fabrikatörler,çiftçiler,hovardalar(zenginler)devlet adamlarının kalabalıklar üzerindeki yıkıcı etkisini o sahte "büyüklük" imajını nasıl ortadan kaldırabiliriz...

Bütün kitle iletişim araçlarının korkunç bir reklam bombardımanına tuttuğu tuhlar ve boyunlar (özellikle genç kuşaklar)üz.rindeki bu kâbusu kaldırmanın yolu nedir?

Binlerle,yüzbinlerle-hatta bazan milyonlarla-insanı öldürerek,öldürterek adını "büyük adam"a çıkartanlar aslında ne kadar "küçük insan"lardır.

"Ahsen-i takvim" ölçüsünden ne kadar uzak,"esfel-i safilin" e ne kadar yakın ve layıktırlar.

Falancanın düşüncelerini çalarak,filancanın davranışlarını kopya ederek guursuz kalabalıklara bir süre belki "büyük adam" imajı kabul ettirilebilir...Aman büyük insanlar çağlar çağlar boyu-ölüyken de,diriiken de-özellikle öldükten sonra insanlara ışık saçanlardır.

Hangi büyüklük Allahüekber(Allah,maddî ve manevî bütün boyutlarıyla bilinen bilinmeyen herşeyden daha büyüktür)kelimesiyle boy ölçüşebilir...?

Maksadımız Allah'ın büyüklüğüyle insanın büyüklüğünü -haşâ-kıyaslamak değildir. Amacımız,"Allahüekber" in boyutları hakkında bir fikir sahibi olmak için ruh ve beyin gücümüzü mümkün olduğu kadar zorlayarak harekete geçirmek,önümüze gelen herkese "büyüklük"yaftasını yaşıtırmaktan vaz geçmemiz gerektiğini hatırlatmaktadır.

Hele çağımızda "büyüklük"-her değer gibi-öylesine çarpıtılmış,ayaklar altına alınmıştır ki,üç beş şarkı ezberleyerek-o da güç belâ-sahneye ve ekrana çıkan ~~kişiler~~ notadan bile habersiz bir şarkıcı kız "büyük sanatçı" olup çıkmaktadır,çıkartılmaktadır orta yere...Bu gerçek her konuda geçerlidir...

Bunlar ve bunlara benzer gölge insanların insanlığa vereceği ne olabilir?Bunlar mı tarihi yazacaklar,yapacaklar?

Öyleyse diyebiliriz ki;insanlığın tarihini yazanlar,ve ortalamasını yükseltenler, yani "büyük insan"lar,yalnız ve ancak peygamberler ile onların yolundan giden gönlü Allah Peygamber,insanlık sevgisiyle çoşkulu bilginler,sanatkarlar,devlet adamları v.b.dır...

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİYM...

"Ey insanlar! Rabbiniz'e karşı gelmekten sakının. Babanın oğlu, oğulun da babası için birşey edeyemeyeceği günden korkun. Allah'ın verdiği söz şüphesiz gelecektir. (Kıyamet) Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. Allah'ın affına güvendirerek şeytan sizi ayartmasın."(1)

"Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Bunda şüphe yoktur, fakat insanların çoğu inanmıyor. Rabbiniz; 'Bana kulluk edin ki size karşılığını vereyim. Bana kulluk etmeyi büyüklüklerine yediremeyenler alçalmış olarak Cehennem'e girecektir' buyurmuştur."(2)

"Verdikleriyle denemek için sizi yer yüzünün halifesi kılan ve kiminizi kiminize derecelerle üstün tutan O dur. Diğrusu Rabbinin cezalandırması sür'atlidir. Şüphesiz O bağışlar, merhamet eder."(3)

"Sen (Ey Muhammed) ölümlere şüphesiz ki işittiremezsin, dönüp giden sağırlara da çağrıyı duyuramazsın."(4)

"Allah'ın göklerde olanları da yerde olanları da buyruğunuz altına verdiğini, nimatlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmez misiniz?"(5)

"İnsanoğlu anılmaya değer birşey olana kadar şüphesiz uzun bir zaman geçmiştir."(6)

"Andolsun ki Biz, Âdemoğullarını aziz ve saygıdeğer kıldık..."(7)

Bütün zamanlara ve mekânlara ölümsüz mesajı haykıran yüceler yücesi Rabbimiz'in ebedi Kelâm'ı FURKAN'ın sağtığı ışıklardan bir demet sunmaya çalıştık yukarıda Bu ölümsüz gerçekler karşısında her müslümanın her insanın başını avuçları arasına alarak düşünmesi çok düşünmesi gerekmektedir.

"İnsanların çoğunun inandığı" kıyamet mutlaka gelecektir. Ve her nefis mutlaka yaptıklarının karşılığını eksiksiz ve itirazsız görecektir.

Bunun idrakine varan bir insan, dünya hayatının hay-huyuna aldanabilir mi? Şeytan onu yolundan alıkor saptırabilir mi? Şeytanın her türlü ifvalarına kapılabilir mi?

Rabb'e 'kulluk' etmek böylece O'ndan vâad ettiği karşılığı (Cennet ve Cemâl) almak için herşeyi bir kenara atmaz mı? Hele Rabb'e kulluk etmemekte direnenlerin, mallarıyla, mevkiileriyle, rütbeleriyle büyüklemlerin yerlerinin aşağılatıcı Cehennem olduğunu bilirse...

İnsan, yeryüzünün halifesi kılarak verdikleriyle (acı, sevinç, zenginlik, fakirlik, ilim, cehalet v.b...) sürekli bir sınımaya tabi tutan Yüce Yaradan'ın "kiminizi kiminize derecelerle üstün kıldığını" bilmek durumundayız. Kıskançlık yerini gıbtaya, hased imrenmeye bırakmalıdır yerini yüreklerimizde... İmanlı yüreğe yaraşan da bu değil midir?

Bütün çağrılara ve uyarılara rağmen insanlar (toplum) arasında (manen) ölmüş ve sağırlaşmış bireylere çağrıyı, insanı selamete çıkaracak dünya ve ahiret mutluluğunu sağlayacak Hakikat'i duyurmak mümkün deşildirellette... Bu büyük nasipsizliktir, zilletir...

"Allah'ın göklerde olanları da yerde olanları da (insanların) buyruğu altına verdiği, nimetlerini gizli ve açık olarak bolca ihsan ettiğini" halde ..Bütün bu gerçekleri görmezlikten gelmek, kulak ardı etmek ferasetsizliğin, nankörlüğün zirvesi değil midir? Bu Ben-i İsrail psikolojisi değil midir? Bin insan bir kul için bundan daha büyük bir onursuzluk düşünülebilir mi?

O insan ki; Yaradan'ı tarafından "aziz ve saygıdeğer" kılınıncaya, ~~icnax~~ "anılmaya değer birşey olana kadar şüphesiz uzun bir zaman geçmiştir..."

İnsan, Allah'ın üzerindeki sonsuz nimet ve haklarını her an düşünerek Allah'a, kendisine, yevrezine, Çağrı'na ve Çağrı'a karşı ~~bu~~ en doğru tavrı almakta durumunda ~~bu~~ olduğunu düşünür. Çoğunun ~~bu~~ olarak gelecekteki bir insan ve dahası

AET AÇMAZI

Türkiye`de-hatta Avrupa`da-, son günlerin, belki son yılların güncelliğini, aktüalitesini sürekli koruyan bir olgu vardır. AET.

Başta bugünkü Yönetim ve yandaşlarıyla, batıcı bir kağa ve ruh yapısı taşıyan milli zuurdan yoksun kesimlerin-bilerek, bilmeyerek-Türkiye`nin de katılmasını şiddetle istedikleri ve savundukları uluslararası bir ortak pazardır AET. Avrupa Ortak Pazarı...

Türkiye bu "ortaklık" için ilk kez 1959 yılında harekete geçmiş ve sözde 2. cihan savaşından sonra Rusya`da kurulan Stalin yönetimine karşı korunmak amacıyla Batıya yanaşmayı gerekli görmüştür.

13 Eylül 1963`de imzalanan Ankara Andlaşması`nın 1.1.1964`de yürürlüğe girmesiyle Batı, Türkiye`nin Ortak Pazar`a girmesini uygun görüyordu.

Bu "ortaklık" Batı`nın işine gelebilirdi. Ama bizim için ne yararı vardır?

Belki ekonomik yönden kısa vadede geçici ve sürü bir rahatlama görülebilir, ancak uzun vadede, İslam-Türk toplumunun Hıristiyan-Batı toplumu içinde kültürel, sosyal, tarihi, politik asimilasyona uğratılması operasyonudur. AET

Oysa, 20-25 yıl sonrasını (21. y. y. `ın ilk yarılarını) görebilen her gözün, AET`yi, dev adımlarla ilerleyen nitelik ve nicelik bakımından Avrupa ülkelerini her yönden geçmeye aday Türkiye ve öbür İslam ülkelerinin hiç değilse biraz olsun hızını kesmenin ümitsiz de oysa Haç`ın Hilal`e karşı olan son kozlarından birini oynaması son çırpınışları olarak değerlendirmesi gerekir.

Türkiye`nin -bir İslam ülkesi olarak- AET`ye üye olması, en önce İslam-Türk kültürünün boyutları ile ters orantılı, abes bir davranıştır. dahası bütün İslam alemini gücendirmektedir. maddi ve manevi alanlarda ileri menzillere doğru yol alırken kendi kendiize çelme atmaktır.

Türkiye`nin hiçbir zamanda, hiçbir şartta, hiçbir devlete, hiçbir şekilde "yaltaklanmaya" ihtiyacı yoktur, olmamalıdır.

AET`nin ateşli savunucuları bilmelidirler ki, bu davranışlarıyla telafisi mümkün olmayacak tarihi bir suç işlemektedirler.

Türkiye`nin kendi kültürü ve dinamizmiyle yol alamıyacağına inanan zavallılara en iyi cevabı yine bu millet verecektir.

AET Türkiye için-kültür, sosyoloji, tarih, politika-büyük bir hata, bir açmaz, bir çıkmaz sokaktır.

AET`ye yani Hilal`in Haç`a baş eğmesine, alet olmasına bütün heyecanımız ve kabimizle "hayır" diyoruz.

Bize iştirak edenleri de gerçek müslümanlar ve vatanseverler olarak selamlıyor, başımıza basıyoruz.

21. Y. Y `ın ve geleceklerin güçlü, bağımsız, barışsever, mutlu, müreffeh Türkiye`sini ve cihani dalga dalga kuşatan İslam olgusunu görümiyenlere yüce Mevla`dan iz`an ihsan eylesin diye niyaz ediyoruz.

Müslüman-Türkiye`ye ve onu yönetenlere yaranan AET`ye değil, İslam ülkeleri Ortak Pazarı`na "evet" demek, bu yolda olanca iyilikleriyle gerekli girişimlerde bulunmaktır.

Allah`ın inayeti, bereketi, rahmeti, muhabbeti, nusret inananların, hidayet inananların üzerine olsun.

NİÇİN İNANİYORUZ?

Niçin inanıyoruz?Hiç bu soruyu kendi kendimize sorup cevap aradığımız oluyor mu,oldu mu? Niçin inanıyoruz?Ve nasıl inanıyoruz?Nesib inanmalıyız?

İnanmak insana neler kazandırır,dünyada ve ahirette ne gibi avantajlar sağlar?Veya,nasıl,niçin inanmalıyız?

İnanmak insan olmanın birinci şartıdır.Mutlu ve güçlü olmanın da... İnsan mutluluğa layıktır.Ve evrenin en saygıdeğer,en güçlü yarattığı olmaya da... Bu da ancak inançla,samimi,halis bir inançla-mümkündür.

"Gevşemeyin,üzülmeyin,eğer gerçekten inanıyorsanız mutlaka en üstünüzdür"
(Âl-i İmran;139)

İnanıyoruz,çünkü inananın insana gururdan değil inanmaktan gelen bir üstünlük,ayrıcalık,seçkiâlik kazandırdığını,bilirik,yoruz,

İnanıyoruz,çünkü inamak insanı hürriyete götürür,

İnanıyoruz,çünkü inamak insana ızdırabın hazzını tattırır,

İnanıyoruz çünkü inamak insanı sevgiler üstü sevginin zamansız ve mekan-sız ülkelerine,Kuşaklarına ulaştırır,

İnanıyoruz,çünkü inamak insanı yaşamasının tek gerçek amacı ve en yüce hedefi olan Allah(CC)'a kavuşturur,yani iyiliğin,güzelliğin,,doğruluğun,adaletin,,tâkenmez kaynağına gerçek ve ebedi mutluluğa,

İnanıyoruz,çünkü inamak hoşgörü demektir,

İnanıyoruz,çünkü inamak sevgi,saygı,incelik,nezaket demektir,

İnanıyoruz,çünkü inamak güçlü olmaktır,saygın olmaktır,

İnanıyoruz,çünkü inanan insan hayata hakim olan bütün güçlüklerin üstesinden gelebilen insandır,

İnanıyoruz,çünkü inamak çalışkanlıktır,iyimserliktir,doğruluktur,

İnanıyoruz,çünkü inamak beden ve ruh sağlığını korumada en büyük tabib,en etkili en ondurucu ilaçtır,

İnanıyoruz.,çünkü inamak zaman ve mekan boyutlarını aşırıp aşk boyu-tuna yükselmenin,kendine,insanlarasve evrene bu gözlerle bakabilmenin tek yolu tek çaresidir.

İnanıyoruz,çünkü inamak insan ruhunu en yüce duygular olan merhamet,şevkat,feragat duygularıyla ziynetlenmesidir,

İnanıyoruz,çünkü inamakla Allah'ın gücünün,yüceliğininine farkına varabilir kendininayyazyözünxx kendi değerini kavrayabilir,dünyada ve evrendeki gerçek yerimi-zi,konumumuzu farkedebiliriz.

K AR DE Ş L İ K

B.M.

"Mü'minler (ancak)kardeştir,kardeşlerinizin arasını islâh edin(düzeltiltin)" (Hucurat/10)

Böyle buyuruyor ebedi Kelâm'ında biricik Rabbimiz...

"Mü'minler kardeştir..."Kardeş olmalıdır...

Yakın ve uzak çevremize kalp gözüyle baktığımızda "kardeşlik"şöyle dursun,birbirimizin arasındaki boyutlar gitgide büyümekte (ruhlarımız arasındaki pak tabii)mesafelerin ışık yıllarına,kara deliklere dönüştüğünü dehşetle görmekteyiz...

Bir dünya ki,cezaevleri suçluları alması,bir dünya ki adliye saraylarının loş ve kasvetli koridorlarında insanlar birbirlerini hiç de ~~has~~ olmayan bakışlarla süzerler,diskotekler,barlar,pavyonlar,stadyumlar,içkili-çalgılı gazinolar,meyhaneler,mabedlerden,kütüphanelerden,müşafelerden...Çaha fazla revaçtadır o dünyada "kardeşlik"le söz etmek mümkün müdür?

Bir dünya ki televizyonuyla,bazı dergileriyle,gasetelewiyle,kitaplarıyla fertleri olumsuz yönde etkileyerek ailesi ve topluluğuyla arasındaki bağların zayıflamasına yer yer kopmasına,hem de bir daha kolay kolay bağlanamayacak şekilde topassana yardımcı olur,c dünyada insanların(birbirlerine kardeşle duygularla bağlı olmaları gereken müslümanların)arasını islâh etmek(düzeltilmek) nasıl mümkün olacaktır?

İnanmışımız ve tapmışımız Tek Allah(CC)'ın,bizlerden(müslümanlar) kardeş olmamızı ve birbirimizin arasını düzeltmemizi isterken,biz(insanlar ve müslümanlar olarak)cezaevlerimizin,mahkemelerimizin sayısını arttırmayı düşünüyorsanız halimiz nice olur?

aslanlık

İnsanların -büyük bir çoğunluk-küçük bir ~~gana~~ tarafından aldatıldığı,değer verilmediği,horlandığı,ezildiği,hakkının haksız,haksızın haklı çıkarıldığı bir dünyada müslümanlar,"seçilmiş bir topluluk(ummet)"olduklarını,birbirleriyle kardeş olarak,aralarını islâh ederek,barr,sükün ve denge içinde ötek yaşantılarıyla kanıtlamak durumunda ve zorundadırlar...

Yoksa yeryüzüne gönderiliş sebebinin şuuruna varamamış kuru,keyfiyetsiz bir kalabalık olmaktan öteye geçilemez...

Çağ'ın "modernizm"ine karşı Müslümanların gerçek "medeniyet"i ortaya koymaları için bütün maddi ve manevi potansiyele ve hatta kadrolara sahip oldukları halde bir varlık gösterememelerinin sebeplerinin her geçen gün -şükür Allah'a ki-anlaşılmakta oluşu,hem müslümanlar,hem insanlık açısından mutlu,bir geleceğin müjdecisi olarak mahzun gönüllerimize su sermektedir.

ahmed kanyılmaz

3/12/82

BİR HADİS

"-Allah'ım! Bizi ma'siyetten alıkoyacak kadar haşyetinden bize hisse ver. Bize Cennet'ine ulaştırarak kadar taat nasip et. Dünya musibetlerini kolay gösterecek kadar kuvvetli imân ver. Bizi hayatta bıraktığın müddet(çe)göz ve kulak nimetinden mahrum etme, ve onları ölümümüze kadar devam ettir.

Bize zulmedenlerden intikamımızı Sen al ya Rabbi. Düşmanlık edenlere karşı bize yardım et, ya Rab! Bizi dinde musibete uğratma, dünyayı en büyük düşüncemiz ve ilmimizin nihayeti kılma. Bize acımayanları bize musallat etme ya Rabbi."(1)

Bütün çağların en üstün zekası ve en rıkkatli^{ve asil} ruhu olan, ümmeti olmaktan (olabiliyorsak) sonsuz bahtiyarlık duyduğumuz yüce insan Hz. Muhammed(S.A.V.)'in dualarından biridir yukarıdaki sözler...

Herşeyi her huyu gibi duası da ne kadar güzel ve anlamlı...

Ne diyor yüce Resûl;

"Allah'ım. Bizi ma'siyetten (kötülüklerden, günahlardan) alıkoyacak kadar haşyetinden (korku ve hayranlık uyandıran heybetinden, kudretinden) bize hisse ver."

Allah(CC)'in haşyetinden gönülü ürperen bir kimse, bir mü'min hiçbir kötülük yapabilir mi? Rüşvet alabilir mi? Zina edebilir mi? Hırsızlık yapabilir mi? Yalan söylebilir mi? İçki içer, kumar oynar mı? Ailesini ve çevresini kırıcı, incitici her türlü davranıştan uzak durmaz mı?

Devam ediyor...

"Bize Cennet'ine ulaştırarak kadar taat (ibadet-kulluk) nasip et."

İbadetler, samimi ibadetler değil midir insanlığı çöküp çeviren ruh ve beden sağlığına koruyan...

"Dünya musibetlerini kolay gösterecek kadar kuvvetli iman ver..."

Hele günümüzde, her adımımızda, her soluğumuzda bizimle birlikte olan sayısız dünya musibetlerinin göğüslenmesinde, hatta eltedilmesinde "kuvvetli bir iman"dan başka bir çare var mıdır? Yoksa dünyanın da ahiretin de kaybedilmesi işten bile değildir.

"Bizi hayatta bıraktığın müddet(çe)göz ve kulak nimetinden mahrum etme ve onları ölümümüze kadar devam ettir."

Bir insan için göz ve kulak nimetlerinin önemini ve büyüklüğünü ne güzel vurguluyor sevgili Peygamber(S.A.V.)

"Bize zulmedenlerden intikamımızı Sen al Ya Rabbi."

Çağımız gerçekten-diğer çağlardan farklı yöntemlerle-müslümanların çok zulme ve haksızlığa uğradığı, uğratıldığı bir çağdır. Bunun sebeplerini araştırmalı değil miyiz? Ya kendi kendilerine zulmedenlerimiz...

"Düşmanlık edenlere karşı bize yardım et Ya Rab."

Ve işte günümüzde bizler(müslümanlar) için en büyük hayat düsturlarından biri olabilecek altın sözler..."

"Bizi dinde musibete uğratma, dünyayı en büyük düşüncemiz ve ilmimizin nihayeti kılma...(kılanlardan eyleme)"

Bugün insanlık-ve maalesef müslümanların çoğunluğu-"dünyayı en büyük düşünce, ve ilmin nihayeti kılınkları (telakki ettikleri)" içindedir ki mutsuzdur, duygusuzdur, muzdariptir, şaşkındır, saldırgandır, taş yürekli, çıkarıcıdır... Velhasın bütün güzel beşeri niteliklerini birer birer yitirmektedir...

"Bize acımayanları bize musallat etme" buyurarak duasını bitiriyor insanlığın yüzü, zirvelerin zirvesi aziz Elçi(A.S.)

Bu Hâdis de-diğer hâdisler gibi-özene benimsenmesi, uygulanması gereken bir hâdisdir. Bize bu hâdisi örnek alarak, için örnek bir hayat

ÇAĞDAŞ İNSANIN AÇMAZI

(WEB/4645)

Çağımız insanı bir açmaz içindedir. İnananıyla, inanmıyanıyla, kitiçliğiyle, büyüğüyle varırlıklısıyla, yoksuluyla, kültürüyle, kültürsüzlüyle...

Çağdaş insanın içine düğürüldüğü ruh ve fikir perişanlığından-ne yazık ki birçok müslüman ardeşimiz de nasibini fazlasıyla almıştır, almaktadır.

Kafa kağıdında dini İslam yazan nice müslüman Allah davasıyla ortaya çıkan "kendinden olan" insanlardan kurulu siyasi kadrolara destek olmamakla bu ruh ve fikir perişanlığını-belki farkında bile olmadan-ortaya koymaktadır.

Müslüman diye geçinen, müslümanlığı kimselere bırakmayan birçok insan, "Müslüman" gibi düşünmemekte, duymamakta, davranmamaktadır.

Hal böyle iken; Gayrimüslimlerin İslam'a karşı olan tutum ve davranışlarını yadırganamak gerek!

Müslümanlar, "müslümanca" düşünmüyor, davranmıyor, çağına ve bütün çağlara örnek, orijinal bir kişilik sergilemiyorsa, gayrimüslimi memnun etmekten için için sevindirmekten başka ne işe yarar ki!

Oysa bazı müslümanların tutum ve davranışları İslam'ın ölümsüz ve çağlar-üstü prensiplerine uymuyor diye gayrimüslimler ne sevin sin ne de korksun! Ve ne de misyonerlik faaliyetlerini arttırsın! Hiç birinin yararı yoktur.

İslam, bütün boyutları ve müesseseleriyle her çağda olduğu gibi Çağımızda da insanoğlunun bütün sorunlarına cevap verebilecek tek sistem olarak taptazedir, dipdiridir.

Gayrimüslimlerin (tağuti güçlerin) çeşitli yollar ve metodlarla İslam'ın etkisini azaltmak ya da bütünü ortadan kaldırmak için göstermiş oldukları gayret ve çabalar sadece nasipsizliktir, ahmaklıktır.

Onlar değil midir durmadan barıştan, kardeşlikten, özgürlükten, sosyal adaletten, insan haklarından söz eden.

Öyleyse kelime anlamlarından biri de "barış" olan İslam'dan bu korku, bu nefretleri niyedir?

Bakın Mitterant; "Ben İslam'ı seviyorum" buyurmuş. Gördünüz mi ne kadar basiretli bir sosyalist!

Ah şu nefis! İnsanoğlu'nun akliselimini silen süptiren sinsi nefis! Kibri, gururun, nefretin, kinin hararetle teşviçisi!

İnsanı iyiliklerden, güzelliklerden, doğruluklardan uzaklaştıran, yanlışlıkları ve kötülükleri güzel gösteren hilebaz nefis!

Onu yemedikçe, onu aklın ve ruhun emrine vermedikçe, arıtmadıkça doğru düşünmeye, doğru davranmaya ve seçmeye imkan var mıdır?

İnsanların, yalnız insanların büyük bir çoğunluğu Yüceler yücesi Yaratıcı'nın Huzur'unda secdeye karamamasının, O'nun koyduğu ölümsüz prensiplere teslim olmamasının aytında hep nefsin hileleri yatmaktadır.

İnsan için-hiç kuşkusuz-en zor iş nefsin arıtılmasıdır.

Ancak o zaman insan, "insan" (ahsen-i takvim) olmanın boyutlarına yükselebilir.

Ançak o zaman, Allah'a teslimiyetten doğan mükemmel kişiliklerin meydana getirdiği toplumların ortaya çıkmasıyla insanoğlu, aradığı barış, mutluluk, huzur, sevgi, adalet... ortamına kavuşabilir.

Ey, barış, özgürlük, kardeşlik, insan haklarının yalancı havarileri! İslam'dan korkacağınıza, onu saf dışı bırakmaya çalışmak gibi gülünç ve eblehce işlere girişeceğinize, gelin bükemediğiniz bileği öpün, gerçek birer barışsever, insansever, haksever, adil... velhasıl gerçek birer "insan", birer "mi'min kul" olun, olun ki dünyanız da ukhanız da aydınlansın...

Yüceler yücesi Yaratıcı'dan inanmıyanlara hidayet ve ebedi mutluluk, inanan-

Öyle bir zaman/meکان dilinde yaşıyoruz ki, insan olarak yakın ve uzak çevremizdeki değişimleri zaman zaman izlemek mümkün olmuyor. Deha doğrusu değer, ler ve kavramlar anarşisi içinde "doğru olan"ı yakalamak, doğru bir bakış açısıyla olayların sebep ve sonuçlarını irdeleyerek yorumlamak çok az insana nasip oluyor ne yazık ki! Bu insan tipinin başında müslüman, gerçek anlamda müslümanın olması elinde Kur'an ve Sünnet gibi iki ölçümlü ve mutlak doğruluk özelliği taşıyan değer bulmasından kaynaklanmaktadır. Ama yine ne yazık ki, bu ölçülerin künhine varamayan yarı müslümanlar -ki üstüne üstlük bu kardeşlerimiz müslümanlığı kimselere bırakmazlar!- davranışlarında öyle gariplikler ve aksaklıklar gözlenmektedir ki, şaşmamak, üslenmek, kahrolmamak elde değildir!

İşte zamane müslümanın davranışlarından her zaman dikkat çeken bazı

örnekler:

Zamane müslümanı bir cenaze gördü mi hemen kalkar gereken saygıyı gösterir, gerekirse koşar cenazeyi musallaya kadar taşır, ama nedense vakit ve cenaze namazlarını karıştırmaz.

Zamane müslümanı, mevlidlerde gülsuyunun, lokmanın, şekerin ne zaman dağıtıldığını çok iyi bilir de, nedense Kur'an-ı Kerim okunurken gereken saygıyı göstermeyi akledemez,

Zamane müslümanı, ramazan ayı boyunca orucunu büyük bir titizlikle tutar, teravih ve bayram namazlarını üstün bir gayret ve coşkuyla kılar da, bayramın birinci günü egi, dostu, hısam akrabasıyla içkili bir ziyafetle, içkisiz geçen günlerin adeta acısını çıkarır.(!)

Zamane müslümanı vefat eden bir yakının ardından tevhid, mevlid, yedi, kırk, elli ikinci gün gibi "görevlerini", süt, Zekeriyya Sofrası gibi törenleri ihmal etmez de, keodisi için öte dünyaya ne hazırladığı sorulduğunda dudak bükker, omuz silker.

Zamane müslümanı, gerçek değeri ancak Allah tarafından bilinen, halk arasında ünlenen bazı zâtların türbelerine gidip, adaklar adamasını onlardan medet ummasını bilir de, el ayak çekildiğinde abdest alıp iki rekat namaz kılarak Allah'a yönelmeyi kibrine mi yediremez, akledemez mi bilinmez!

Zamane müslümanı, belirli günlerde seyahate çıkmamak, çamaşır yıkamak, diktiği dikmenek, başkasının elinden makas, bıçak almamak v.b gibi safsatalara özen gösterir de, şu farzdır, şu sünnettir, gel, dinle, uygula denildiğinde yan çizer.

Zamane müslümanı, sakal-ı şerif ziyaretine koşarak var gücüyle tekbirler alır, salavatlar getirir, Hz. Peygamber(SAV) gerçekten bütün zamanların en büyük insanı, müreşid ve Peygamberidir, O'nun yeri ayrıdır, ama, nedense, başkalarının peşinden gitmekten, parti tassaubundan kendini kurtaramaz.

Zamane müslümanı, İslam'ın iki ana ölçümlü kaynağı olan Kur'an-ı Kerim ve Hadisler'den kulaktan dolma bir bilgiye sahipken, akıl almaz bir ön yargı ve bilgiçlikle, işine ve nefisine boş gelen kısımları kabul, gelmeyenleri red ederir.

Zamane müslümanı, kat araba, altın, makam... hürsiyle gözü birşey görmez, kendisinden küçük bir fedakarlık istenince ortalığı ayağa kaldırır.

Zamane müslümanı, namazını büyük bir huşu içinde kıldıktan sonra, daha cami kapısı önünde sigarasına yakarak, onu bunu çekistirmeye, bildiği bilmediği her konuda ahkam kesmeye bayılır.

Zamane müslümanı, orucunu tutar, zekatını verir, namazını kılar, sadaka sını ihmal etmez, hatta hacca da gider ama, eşini, çocukunu yarı çıplak gezip tozmaktan, parasını bankaların kirli kasalarından, gece mehtabında çalgılı-çengilli bir sahil gazinosunda içkisini yudulandıktan kendini alıkoyamaz, kurtaramaz...

Bu örnekleri çoaltmak her zaman mümkündür.

İNSANIN KİMLİKSİZLİK SENDROMU

İnsan, kendi kimliğinden kaçmaktadır.

Bunu bazan bilinçle, bazan bilinçsizlikle ama tıtır boyunca yapmaktadır.

Bu gerçek, insan'ın yeryüzünde ortaya çıkışından beri- az ya da çok, ama her çağda- vardır.

Çağımız insanı ise; tam bir kimliksizlik sendromuna, hummasına tutulmuş gibidir.

Pek az insan dışında hemen hemen hiç kimse kendisinden memnun değildir, halinden şikayetçidir. Kendini, nedense, hep eksik, yetersiz, güçsüz bulmaktadır. Bu düşünce de, kendisinden daha güçlü, yetenekli, mükemmel bir insana benzemek, onun kimliğine ötrünmek, en azından onu taklit etmek gibi bir davranış içine girme- siyle sonuçlanmaktadır.

Aslında taklit eden de, edilen de insandır, gizli ya da açık birbirle- rinin kendilerinde olan, ya da olmayan, fakat olmasını ya da olmamasını iste- dikleri bazı nitelik ve nicelikleri birbirlerinden bilerek, bilmeyerek kopya etmek- tedirler.

Taklit, hatta idealize edilen, ardlarından gidilen bazan putlaştırılan, ilahlaştırılan devlet adamları, önderler, futbolcular, filma yıldızları... aslında hiç de sanıldığı gibi, her yönleriyle, her zaman örnek alınacak, imrenilecek kişilik- ler değildir. Onlar da insandır, zaaflarıyla, sevaplarıyla, günahlarıyla, yetenekle- riyle, yeteneksizlikleriyle... insan...

Çağımız'da müzik ilahları(!), spor ilahları(!), peygamberler(!), mehdiler(!), sinema ilahları(!)... ortalığı kasıp kavurmaktadır.

Garip ama gerçektir ki, insan, özbenliğine döneceği, kendi kimliğini arayacağı yerde, kimliksizlik peşinde koşmayı, yani kendinden kaçmayı yeğlemekte, dir.

Oysa her insan öylesine yüce, üstün değerlerle donatılmıştır ki, ken- disinden başka hiç kimseyi taklit etmesine, taparca bağlanmasına gerek yoktur. Daha doğrusu bu tür bir davranış insanın onuruyla bağdaşmaz.

İnsan'ın kendisinde keşfedilmeyi, ortaya çıkarılmayı yakın ve uzak çevresinin hizmetine verilmeyi bekleyen sayısız hazineler dururken, baskalarının kimliklerini benimsemesi, belki de hayatı kolaylaştırma, sorumluluktan kaçma içgüdü- sünden kaynaklanmaktadır.

İnsanların birbirlerinden soyutlanarak yaşamaları düşünilemez kusku- uz. Ama bir toplum içinde birlikte yaşayan bireylerin sağlıklı bir diyalog için- de olabilmeleri ancak kendi kişiliklerinden ödün vermayerek, her insanın önem, değer ve onurunu unutmamaları, kendi kişiliklerini oluşturan fiziksel ve tinsel değerleri, en iyi şekilde ve en üst düzeyde ortaya koymalarıyla mümkün olabilir.

Kimliksizlik insanı Yaradan'ından ve kendisinden uzaklaştıran utanç verici bir durumdur.

Çünkü ancak; "Nefsini bilen Rabb'ini bilir."

Kendine dönmeyen, kendi kimliğini bulamayan, kendisiyle barınamayan -ki bu gerçekten yaman bir çabadır, bir büyük savaştır- insanın "yaşadığından" gerçek anlamda bir "kimliğinden" söz etmek yerinde olur mu?

Kimliksizlik çağımız'ın belki de bütün zamanların en ciddi, en onulmaz illetlerinden biri olmuştur, öyle de olacağına benzemektedir.

Çağımız'da ve gelecek çağlarda insanoğlu'nun bu büyük illetine çare bulurmasında en büyük pay, manevi önderlerin, göñül adamlarının, velilerin, ruh ve ahlak kahramanlarının, peygamberler'in ve onların yolundan giden gerçek insanın...

İSLAM VE İNSANIN ASLİ GÖREVİ

Yakın ve uzak çevremizdeki huzursuzlukların, dengesizliklerin, kosun en önemli sebeplerinden biri -beki de birincisi- inançsızlık, inanç zayıflığı ya da inançlardaki sapmalardan doğan düşünce ve davranış bozukluklarıdır.

Bugün "müslümanım" diyen, aslında inandığı değerler açısından "müslüman sayılması gereken" insanların büyük bir çoğunluğu, İslam'ın iki ana ve saf kaynağından (Kur'an ve Sünnet) ya bütünlükle habersiz ve uzak kalmış, bırakılmış, ya da kulaktan dolma sığ, çoğu kez yanlış, önyargılı bilgiler sebebiyle yanlış anlaşılmasındandı doğan bir umursamazlık, koaycılık, hatta öfke, kin, hased gibi menhus duygu ve düşüncelerle bakmaktadırlar, yaklaşmaktadırlar birbirlerine... Bu tam bir diyalog kopmasıdır, anarşisidir...

oysa: "Bütün mü'minler birbirleriyle ancak kardeşlerler..." (Ayet)

İslam'ın bu iki ana kaynağını incelemeyen, onları biraz olsun anlayabilecek, hayat pratiğine geçirebilecek nitelik ve nicelikten yoksun olanlara gerçek müslüman demek mümkün müdür?

Yeryüzünde bugüne kadar ortaya çıkmış-ve bundan sonra da çıkacak olan- tekmiil düşünce sistemlerinin en önemli, en yüksek prensiplerini alın, toplumun bir sistemler sentezi oluşturun, sonra bunu İslam'la yalnız İslam'la kıyaslamaya kalkın, güllüncü duruma düşersiniz.

İslâmîn ölümsüz, ilâhî yitice prensipleri yanında hiçbir -beşeri- sistem ya da sistemler sentezi söz sahibi olamaz, onunla boy ölçtsemez.

İslâm varken, baskabir sistem (ideoloji) aramak, benimsemek, ona bel bağlamak, ondan medet ummak çalgınlıktan da öte bir sapkınlıktır, bahtsızlıktır, hamskattır.

İnsan'a insanlığını hatırlatan, onu kendisi ve Yaratıcısı ile karşı karşıya getiren, hatta birleştiren, aile, çevre, millet, dünya ve evren içindeki gerçek ve asli görevini ve yerini hatırlatan olağanüstü değerler manzumesidir İslâm.

İnsan'ın Allah, insanın insan, toplum, zamanlar, mekanlar karşısındaki konumunu (koordinatlarını) en iyi, en isabetli şekilde belirleyen, onu yerli yerine oturtan tek sistemdir İslâm.

Her zamanda, her mekanda insan'ın bütün problemlerini çözebilecek, bütün sorularına cevap verebilecek bir bilgi birikimine, tecrübeye, potansiyele sahip biricik sistemdir İslâm.

~~Yalnız ve ancak~~ İnsanı, iyiliğe, doğruluğa, güzelliğe, sonsuz bir barış ve mutluluk iklimine getirebilecek, olağanüstü duygu ve düşüncelerle aydınlanan ve bu aydınlığı çağ'ına, Çağlar'a çemertçe dalga dalga yayan gönülleri ve beyinleri besleyen ölümsüz ilâhî kaynaklar (Kur'an ve Hadis) İslâm'dadır.

yalnız ve ancak

İnsanlık bilimde, teknikte, sanatta "ilâlemiş" olabilir, ama; duygu ve düşüncede "geliştigini" söylemek o kadar kolay değildir.

İnsan ruhen ve fikren yükseldikçe (kemale erdikçe) İslâm'ı -bütün boyutlarıyla- daha iyi kavrayabilecek, İslâm'ı anladıkça da duygu, düşünce ve davranışları "insanlaşacak" yeteneklerini en iyi biçimde kullanarak, Allah, evren, dünya, toplum ve aile içindeki gerçek yerini bulacak, yaradılış gayesinin ve asli görevinin farkına varacak, bireysel ve toplumsal başarıların zivelerine yükselecektir.

İnsan'ın bugüne kadarki-ve bundan sonraki- bilgi ve deneyimler birikimi vahyin şaşmaz terazisine konulduğunda, imbiğinden geçirildiğinde; elinde avucunda İslâm'ın dışında (İslâm'la yakından ve uzaktan ilgisiz bulunmayan) diye

3 M VE ALTERNATİFLERİ...

Yaşamak zorunda olduğumuz zaman dilimi (çağımız) içinde insanoğlu -belki de-kendi kendini yok etme noktasına en yakın yerde bulunmaktadır.

Bunun sebeplerini araştırdığımızda; 3 önemli faktörün ön plana geçerek güçlenmesi, 3'ünün de zayıflaması ya da bütütün ortadan kalkmasında olduğu görülebilir.

Güçlenen faktörleri (3 M) olarak belirleyebiliriz ki bunlar; MEDYA, MEGALOMANI ve MÜNAFİKLİK'tir.

Zayıflayan ya da -yok olmasına-etkisini yitiren faktörler; Adalet, hoşgörü ve barıştır.

Gerçekten çağlar boyunca-özellikle çağımızda-medya (her türlü kitle iletişim araçları) nan bireyler ve toplumlar üzerinde ne denli etkili olguları tartışılmaz bir gerçektir. Ama bu etkinin olumsuz yönde etkisi, insanı bireysel ve toplumsal bazda özbenliğinden (insanı insan yapan değerlerden, boyutlardan) hızla uzaklaştırıyor, acımasız, sevgisiz, basiretsiz, ufuksuz, düşüncesiz-kısaca insan dışı-bir yaratık (ve yaratıklar, kalabalıklar) haline getirdiğine dehşetle tanık olmaktadır.

Megalomanların smansız ruhsal ileti olan MEGALOMANI de, her zaman ve her yerde (zaman/uzam kuşaklarında) insan topluluklarının başındaki en büyük belalardan biri olmuştur, olmaktadır, olacaktır...

Bilindiği gibi megalomani, kendisini herkesten büyük, üstün ve güçlü gören insanların ruhsal sakatlığıdır. (Megalomania)

Aslında onların bu tür tutum ve davranışları-göstermek istediklerinin tam tersine-ruhlarının ve beyinlerinin yetersizliğinden sağlığından, güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır.

Herkesi tepeden bakan, herkesin kendisine saygı-belki de sevgi-duymasını bekleyen, yürüyüşü, konuşmaları, bakışları, giyim-kuşamıyla kendisinde farklı bir insan havası uyandırmaya çalışan hep önde ve ileride olmak isteyen, en önemli ve yüksek işleri (görevleri) yalnız, yalnız kendisine lâyık gören-genellikle ekonomik yönden güçlü olan ve bunu her şeyi sanan-davranış bozuklukları içindedir megaloman.

Kitselerin Anası bu tür insanları; "Ey insan! Yollarda kasılarak, böbürlenerek yürümeye, çünkü başınla ne dağların doruklarını aşabilir ne de başınla yerleri delebilirsin" diyerek uyarmaktadır.

Bu tür tutum ve davranışlar (ve insanlar) toplumlarda kin ve nefret duygularını bileyerek fitneye, bölünmeye, kaos sebepleri olur.

MÜNAFİK; Kur'an-ı Kerim terminolojisinde; "en tehlikeli insan tipi" olarak tanımlanmaktadır. Gerçekten de şyledir.

Halk arasında; "Üzüne güler, arkandan hoyunu kazar" diye, çok çarpıcı biçimde nitelendirilen bu tipler, dışından güven verici, iyi, insanmış görünümleri yanında, iç (ruh) yapıları itibarıyla kin, nefret, kıskançlık ve intikam duygularıyla dopdolu, her an en olumsuz, en yıkıcı tutum ve davranışları sergilemeleri beklenen kişiliklerdir ki; Yine Kur'an-ı Kerim bir başka ifadeyle bunları; "Üzerlerine süslü elbise giydirilmiş kütükler" olarak betimlemektedir.

Ne yazık ki en yakınlarımızda bile böyle insanların varlığını kabul etmek ve ona göre davranmak durumunda olduğumuzu unutmamalıyız.

"Fitne, Sühaden (öldürmekten) beterdir" Sözü de Kur'an-ı Kerim'

Evensel denge yasalarına uyum gösteren, sevginin mevsimler üstü ruh ikliminde, şayan, dürtüst, namuslu, özverili, hoşgörülü, onurlu, iyiniyetli, aydın fikirli, inançlı, insancıl, adil, haksever... "gerçek insanlar", müslüman insanlar ve toplumlar (altın kuşaklar) geleceğin barış, kardeşlik, adalet, sevgi, iyilik, doğruluk, huzur, hak ve hakikatin egemen olduğu refah toplumunu, "yeni dünya düzeni"nin kurucuları olmak onuruna sahip olacaklardır.

Bush ve bağlıları, kıvrık sallayıcıları-belki de-"yeni dünya düzeni"ni ancak gerçek müslümanların, gerçek insanların kurbileceğinin farkına varmışlardır da, bu gerçeği süper işe talip, öncü, ya da ortak olmak için müslümanlara ya da tüm insanlığa bir barış, kardeşlik, özgürlük havarisi olarak görünmeye çalışmaktadırlar.

Ama ne yazık ki, bu yeni dünya düzeninde Bush ve onun gibilerin, onunla aynı ideal(ler) paylaşanların asla bir yeri ve dahi olmayacaktır.

Artık maskeler birer birer düşmekte, maskesiz yüzlerle, maskeliler bir bir ortaya çıkmaktadır.

Zaten; 21.y.y. başlarında ABD diye bir Devlet-belki bir ulus- de olmayacaktır.

Bu "yeni dünya düzeni"nde Türkiye'nin de rolü, önceliği ve etkinliği mutlakla büyük olacaktır, olmalıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti bireysel ve toplumsal bazda (aydınları ve halkıyla) bütün kurum ve kuruluşlarıyla, bu olağanüstü, kutsal göreve talip olmalı ve hazırlanmalıdır. Müslüman Türkler 'e ancak insanlığa bider olmak ve yol göstermek yararır.

Bir inanç ve sevgi çağı olmasına götüren aczümüzü 21.y.y. 'in insanlığa huzur, mutluluk, özgürlük... getirmesi dileğiyle...

ahmed kanyılmaz

YENİ DÜNYA DÜZENİ

Son zamanlarda özellikle dünya cumhurbaşkanlığı pozlarına bürünen tağuti senaryoların baş aktörü rolüne soyunan prezidan Mr. Bush, bir "yeni dünya düzeni" teorisini yalan makinesi çarpık ağzında geveleyip durmaktadır.

Ancak ; Bu düzenin nasıl bir "şey" olduğundan henüz dünya nam gezegendeki canlıların baskın bir çoğunluğunun haberi yoktur.

Yeni dünya düzeni denince, bizim ilk aklımıza gelen ; Yeryüzünün bugün içinde bulunduğu kaos, karmaşa ve paradoksal durandan kurtarılması, barış, huzur, kardeşlik, insan (kadın-erkek) hakları, sevgi, fırsat eşitliği, fikir özgürlüğü, adil gelir dağılımı (topyekün sosyal adalet) ortamına kavuşturulmasıdır.

Eğer böyle bir "düzen"i Bush ve takımı kuracağını iddia ediyorsa, buna kendisinden körlerden, sağırlardan, bönlerden, avanaklardan, köle ruhlulardan başkasının inanacağını sanmıyoruz.

Çünkü onlar; Kitabıların Anası'nın ölümsüz ifadesiyle; "Biz dünyayı işler edicileriz (düzelticileriz) dediler, fakat asıl suçlular (karıştırıcılar, düzeni, dengeyi bozucular) onlardır."

Yeni bir "dünya düzeni" kurmak gerçekten gerekli midir? Bu nasıl bir düzen olacaktır olmalıdır?

Çağımızın en belirgin özelliklerinden biride olayların (ve değişimlerin) hızının izlenemeyecek bir tempoyle akmasıdır.

Kitle iletişim araçlarının (özellikle televizyonun) her eve girecek kadar yaygınlaşması, Çağ'ın başlarında yeryüzünde olan bitenden habersiz olan bireylerin, milletlerin hatta bazı devletlerin-bugün herşeyden haberdar olmaları ruhsal ve beyinsel fonksiyonlarında büyük değişiklikler meydana gelmesi, yeni sosyo-ekonomik, sosyo-kültürel boyutların oluşması, toplumların doğması demektir.

Yeni toplumlar, yeni değerler için korkusuz yeni düzenlemeler gereklidir.

Nitekim Sovyetler'de ve bağı cumhuriyetlerle, doğu bloku ülkelerinde görülen hızlı değişimler ve yeni arayışlar bunun en belirgin kanıtlarıdır, örnekleridir.

İnsanlık içinde bulunduğu aşamadan farkındadır.

Ancak bu aşamadan kurtulma yollarını ararken, bunalmış daha bir yoğunlaşmakta sorunları azalacağına artmaktadır.

Öntü alınmaz bir ülke immasıyla kapılan insan, bitmez tükenmez arzularını, ihtiyaçlarını tatmin edebilmek için naklesten (para, altın, gıya, moda, şarap, beslenme v.b.) tutuşa derekesine düşmüştür. Parayı bir "araç" olarak değil, hayatın biricik "amacı" olarak görmek gibi affedilmez bir yanlışlığa düşmekte, mutluluğu bulduğunu sandığı anda, mutsuzluğun en ağırına taktmakta, suçun kendisinde olduğu aklının ucuna bile gelmemektedir.

Kapalı toplumların (ve onları oluşturan bireylerin) öğrendikleri yeni değerler kazandıkları yeni nitelik ve niceliklerle başımsızlık ve özgürlük ataş bağırıklarını yekmaya başlamıştır.

Bu gelişmeler ve hızlı metamorfoz, şimdiye kadar tutulan yolun , uygulanan metodun (ya da metodların) yanlışlığını ve yetersizliğini ortaya koymaktadır.

İnsanlığı seçkin beyinleri ve ruhları bir arayışın içindedir.

Toplumlarını ve topyekün insanlığı bugün için düşüştüğü yürekler acısı halinden kurtarmanın yollarını aramaktadırlar.

Aradıklarının ne olduğunu bilmediklerinden bulanamakta, bulduğunu sandıkları anda yine düşkünlükleriyle, utançla, umutsuzlukla bağlarını ölerine egmekte, çaresizlikle kıvranmakta, bazan da yenilgiyi ve bilgisizliği kabul edememekten doğan öfke nöbetlerine kapılmakta işi Yaratıcı'ya başkaldırıya kadar varamaktadırlar.

Böylece insan, kurtuluş yolunu kendi elleriyle kapatmakta, içindeki ışığı söndürmekte, ellerine, boynuna ve ayaklarına alevden bukagılar vurmaktadır.

O zaman bütünü körlemekte, sağırlaşmakta, adım atamaz, birşey duymaz hale gelmektedir.

İnsanlığa yeni bir mutluluk reçetesi, yeni bir düzen gerekmektedir.

Bu reçete, bu düzen insanlığı bu günkü haline düşüren sebeplerin ortadan kaldırılmasıyla ortaya çıkacaktır.

Dağ'ın en büyük belirgin özellikleri kuvvetin(maddenin)değil,Hakk'ın üstün tutulması,iyiliğin,güzelliğin,sevginin,özgürlüğün,gerçeğin;kötülüğün,çirkinliğin,yalanın,köleliğin,nefretin,ruh ve beyin sefaletinin,sahteciliğin yerine geçmesidir.

İnsan,büyük umutlarla bağlandığı,ancak;kendisine umutsuzluktan,umutsuzluktan,utançtan...başka birşey vermiyen sistemlerin birer birer çöküşünün,yok oluşunun şokunu atlatacak üzeredir.

Gezegemiz yeni,yepyeni bir çağ'ı,yeni bir yörüngede karşılamaya hazırlanmaktadır.

Gelin hep birlikte,birbirimizin bilgisinden,görüşlerinden,kültüründen,birliklerinden yararlanarak,daha derin,daha geniş,daha kapsamlı,daha detaylı düşünmeyi deneyelim,bakışlarımızı daha yüksek ufuklara ve içimize çevirerek,güdübirlik kırıp,anlaşsız kişisel tutkularımızı aşarak,daima iyiyi,dogrüyü,güzeli yaygınlıkla ve yücelterek,maskeli yüzlerle,maskesiz yüzleri ayırd ederek,kamikleşmiş,müzminglemiş duygularımızı düşünce ve davranışlarımızı bir yana atarak,özgür,atılmacı,saf ruhlarımızla,gezegemizin yüzyıllardan beri beklediği,özlemini çektiği,ama bir türlü kavuşmadığı barış,kardeşlik,sevgi,inanç,adalet,özgürlük...gibi yapıcı ve insanı ilerletici,yüceltici değerlerin üstün tutulduğu Altın Çağ'ın tesisinde,karınca kadar katkı yapalım.

Bizim bu değişime hazır olmalıyız ve gerçekleşmesi için elimizden gelen her türlü çabayı göstermeliyiz.

Gelin,bu gerçekten onurlu,ınancıl,evrensel işe hep birlikte el ele,güdübirlikle sarılsalım.Evrendeki ve dünyadaki gerçek yerimizi alalım...

Hep birlikte geleceğimize umutla,güvenle "insanca"bakabilme cesaretini ve onurunu taşıyalım...

gösterelim

28.30.19-1991

Vani Çesme

DUYGU,DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞLARIMIZI GÖZDEN GEÇİREK...

Yeni,yepyeni bir Çağ`ın eşikindeyiz.

İnsanlık kendini (bireysel ve toplumsal bazda)yeniden keşfetmektedir.

İnsan-yeryüzünde boy gösterdiği zamandan beri-belki de en önemli dönemeçtedir.İnsan yeni ufuklarınınin,böyütlerinin eni-konu farkına varmaktadır.

Herkesin,hepinizin düşünce,duygu ve davranışlarını yeniden ve dikkatle gözden geçirmesi gerekmektedir.

Yıllardır,yüzyıllardır abuk-sabuk,efter büften,sığ,degersiz,anlamsız duygu ve düşüncelerle insanın beynini ve gönlünü bulandıran,insanı "insh"dan başka herşeye benzeten şer odaklarını(sabte,yalancı,içtenliksiz,niteliksiz her türlü kitle iletişim araçlarını)keşfetmek,ortadan kaldırmak,ya da ciddiye almak,her olayı araştırıp,irdeleyerek,sagduyuyla,önyargısız yorumlamak,değerlendirmek insanın kurtuluşu,insanlaşması için yapacağı en önemli atılım,eyleş olacaktır.

Sertlige,vahşete,baskıya,zülme hiç gerek yoktur.

İnsanın kendine bulması,kendine gelmesi,kendine dönmesi,kendini bilmesi ancak böyle mümkün olabilecektir.

İnsan`ı insanlıktan ,insanı insanlıktan çıkararak,insanı insana köle yapan,ezdiren,söktürten oyunları görecek keskin bakışlar,bozacak,dağıtacak güçlü kollar,aydınlık kafalar(beyinler)gereklidir.

Gezegenimizde yaşayan yaklaşık 4,5-5 milyar insandan yeme,içme,barınma,egitim,fikir,düşünce,seyahat özgürlüğü gibi temel ihtiyaçları karşılananların sayısına baktığımızda(1,500.000.000 -2.000.000.000 arası)dogal kaynakların nasıl dengesiz bir şekilde kullanılıp,azınlığın çoğunluğa ne büyük bir haksızlıkla tahakküm ettiğini tüylerimize ürpererek,vicdanımız sızlayarak görüyoruz.

Bugün her batılının içtiği her yudum suya,içkide,neskafede,yattığı yatakta,oturduğu koltukta,yaşadığı konutta,kurulduğu arabada,keyifle tütüttüğü sigarasında,purosunda,tükettiği akaryakıtta,kömürde,giydiği elbisede....bir Zafreli`nin,bir Çadlı`nın,bir Ughdali`nin,bir Sudanlı`nın,Kenyalı`nın,Türkiyeli`nin....alın teri,el emeği,göz nuru bulunmaktadır.

Akil almaz bir kurnazlık,insafsızlık hatta canavarlıkla yeryüzünün en zengin kaynakları Batılı insan tarafından (insan dahil)sömürülmekte,tüketilmekte,er-geç gökecek,gökmesi mukadder olan sızde bir uygarlık kan ,irin,gözyaşı üzerine kurulmuş bulunmaktadır.

İnsanlık yeni bir Çağ`ın eşikindedir.

Biz de Müslüman-Türkler olarak bu gerçeklerin ışığında fikir,duygu ve davranışlarımızı yeniden gözden geçirmek,çeki-düzen vermek durumundayız.

Yıllardan-özellikle Yüzyıl`ın başından-beri,Batı`da eğitilmiş ve kişilikleri buna göre şekillenmiş,şekillendirilmiş yöneticilerin en üst düzeylerde Ülke`nin -ve Millet`in-kaderini etkileyecek görevleri üstlenmeleri,uyguladıkları Devlet politikalarıyla,dışa(batıya)bağımlı,kişiliksiz,saglıksız,özbenliğine yabancılaşmış,kialik erozyonuna uğranmış kurumlar ve kuşakların **Çöküşüne sebep olmuştur.**

Yeryüzünde hiçbir ulusta görülmeyen geçmişinden utanma,onu küçümseme,kutsal değerleri dışlama gibi tutum ve davranışlarla erozyon bugün tehlikeli boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.

Ancak;insandan -asla-imit kesmemek lazımdır.

Kalabalıklar,artık,kendilerine tepeden bakan,diyalog kuramayan,fiyakalı,fraklı,paçyonlu,cafcacılı laflar yusurtlayan,kasıntı,ipleri başkasının ellerinde kulacla politikacılarla,lider görünümündeki samimiyetsiz kişilere itibar etmemektedir.

İnsanlık yeni bir Çağ`ın eşikindedir.

1635

SİYASET(DEVLET)ADAMI MI, POLİTİKACI MI?

Siyaset(veya politika)geçmiş çağlarda,Çağımızda ve gelecek çağlarda geçerliliğini koruyan ve koruyacak olan mesleklerin başında-hiç kuşkusuz-her zaman ön sıralarda yer almıştır,almaktadır,alacaktır.

Böylesine önemli ve etkin bir mesleğin,insanları sevk ve idare etme sanatının uygulayıcıları olarak gözlemlediğimiz iki tür insan bulunmaktadır.

Siyaset(devlet) adamı ve politikacı!

Siyaset(devlet) adamı;Çok iyi bir eğitim görmüş,ya da uzun,sistemli bir çalışmayla kendi kendini yetiştirmiş,geçmiş çağları,çağın geniş açıdan algılayan,geleceği büyük bir isabetle görebilen,bütün çalışmalarını,projelerini,uzun vadeye yönelik olarak,ulusunun ve insanlığın yararına hizmetler için yoğunlaştıran,kendisinden çok toplumu düşünen,insanların mutluluğu,buzuru,refahı,barış,kardeşlik,ve sevgi ortamı içinde sağlıklı bir biçimde yaşamaları için gerekli her türlü fedakarlığı göstererek,hayatını ve bütün deneyimlerini(maddi,manevi birikimlerini) samimiyetle,hiçbir çıkar gözetmeksizin ortaya koyarak,bu idealini gerçekleştirmeye çalışan,çabalayan soylu bir yitrek ve selim bir akıl taşıyan gerçek anlamda bir "insan"dır.

Politikacıya gelinde;

Gümbürlik düşünen,eyyamcı,dar görüşlü,yarı aydın,sağlam ve derin bir kültüre,bir dünya görüşüne ulaşamamış(ulaşmak için de pek çaba göstermeyen),okuyarak araştırarak değil,gündelik gazetelerin köşe yazar-çizerciklerinin çoğunlukla eciş-büçüş fikirlerinin,kulaktan dolma bilgilerin yarı aydınlığında-bazen koyu karanlığında-bazen bastonla bazan el yordamıyla da-yürümeye çalışılan,atabildiğine sig,atabildiğine yüzysel düşünen ve davranan,atabildiğine aktüel veyavan,politik nüfuzunu "köşeyi dönme"aracı olarak kullanan,göz boyayıcı,halkı düşündürüyor gibi görünen,ancak kendisinden başkasını düşünmeyen,karşı fikirlere tahammülsüz ve bazımsız,ciçe ruhlu,güdük byinli sıradan da aşağı insan karikatürüdür.

Gelin şimdi hep birlikte selim bir akıl ile düşünelim,keskin bir gözle bakalım ve elimizi vicdanımıza koyarak söyleyelim:

Türkiye`de ve yeryüzünde kaç tane siyaset(devlet) adamı vardır?

Ah,bizim yüce gönüllü,iyi niyetli,ancak;okumayı,böğrenmeyi,düşünmeyi bir türlü beceremeyen halkımız da bu iki tipi birbirinden ayıracak olgunluğa,görüş keskinliğine erişse!

Ulu Yaratıcı'nın beğenip seçtiği, insanların dünya ve ahiret mutluluğunu sağlayıcı tek ve en büyük nimet olan İSLAM'ı beğenmemek, O'na karşı çıkmak, bir insan için bahtsızlık üstü bahtsızlık, nankörlük, maskaralık, kendi kendine en büyük zülm, haksızlık, ahmaklık, çılgınlıktır.

Böyle bir tutum ve davranış, insanı hem kendisine, hem bütün insanlara -ve tüm yaratılmışlara-evrensel ilahi düzene karşı, en affedilmez suçtur!

Yüceler Yücesi Yaratıcı'nın evrendeki tek kanun koyucu olduğunun bilincine ulaşamayan ve kendi koydukları, kusur ve yanlışlıklarla dolu beşeri yasalarla toplumları yönetmeye kalkınlar için er-ya da geç başarısızlık ve hüsrana kaçınılmazdır. (Roma'nın başına gelenler SSCB'nin başına gelmiştir, SSCB'nin başına gelenler, ABD'nin ve Avrupa'nın da başına gelecektir.)

Hele Çağımız'da (20 y.y.'in son yıllarında) gelişen olaylar, hiç yıkılmıyacak sanılan sistemlerin, birer birer çökmesi, bunların yanında İSLAM'ın ilk günkü tazeliği, gücü, orjinalliliği ve etkinliğiyle ayakta kalması İNSAN'ın -her alanda- sorunlarını çözebilecek kapasitede olmasından korkanlar, "kaygı duyanlar", ancak zalimler, hırsızlar, kaçakçılar, muhterisler, ahlâksızlardır...

Oysa İSLAM; onları da kucaklayarak hasta ruhlarını ve beyinlerini tedavi edecek, karanlık dünyalarını aydınlatacak ve Allah'ı (yani ebedi güzelliği, sukutü, barışı, aşkı ve özgürlüğü...) bularak gerçek mutluluğu, -insan ve müslüman olmanın erişilmez mutluluğunu- tatmalarını sağlayacak bir güçtür, çağlarüstü değerler manzumesidir, bir ilâhi eczanedir.

Asıl kaygı-hatta utanç-duyulacak şey insanımızın ve insanlığın bugün içinde bulunduğu yürekler acısı haldir.

İnsanımızı ve topyekün insanlığı bu anomiden, bu kaostan, sosyo-kültürel, sosyo-ekonomik, sosyo-psikolojik, hatta sosyo-ekolojik çıkmazdan, ruhsal ve fiziksel çöküntüden, bağımlılıktan kurtaracak İSLAM'dan başka bir sistem olduğunu sananlar havanda su dövmekten, akıntıya kürek çekmekten başka birşey yapmadıklarını ne zaman anlayacaklar?!

İSLAM'ın yeniden gündeme gelmesini, parlamasını, iyi niyetli, üstün yetenekli evrensel çapta uygulayıcılar elinde pratiğe geçirilmesini istemiyenler, insanımızı ve insanlığı bu hale getiren "insansılar" dir.

İnsanı, insanlıktaan çıkararak, benliğinin tutsağı haline getiren, parayı, şöhreti, yalanı (genel anlamıyla maddi kuvveti) ilâhlaştıran, her zaman sonsuzluklara ve yüceliklere açık özelliğiyle bire sonsuz veren gönül topraklarını çoraklaştıran^{ed} ardından giderek ömürlerini hiçler uğrunda heder eden sağır ve kör ruhlulardır.

İnsanlığın yüz karaları, ruh ve beyin yoksullarıdır.

İSLAM'ı aptalca bir gurur, kibir, bilgiçlik, komik güç gösterileri, hazımsızlık, göz dağları ve bilinçsizlikle engellemeye çalışmaktansa; O'nun kutlu, ışıklı çağırısına koşarak, gerçek özgürlüğün, huzurun, mutluluğun hüküm sürdüğü ebedi barış kuşaklarında, iklimlerinde yaşamayı yeğlemesi insan için (bireysel ve toplumsal bazda) en isabetli, en uygun, en akıllıca karar olacaktır.

Çağımızın bahtsız ve mutsuz insanının, bu çağları aşan mutlak gerçeğin farkına vararak tercihini bu yolda yapmasını, 21.y.y.'in bir inanç, barış ve sevgi çağı olmasını gönülden diliyoruz.

Selâm ve zafer Hakk'a tabi olanlara, hidayet sapkınların üzerine olsun!

TRT H A B E R L E R . . . !

Nüfusunun % 98-99'u müslüman olan bir güzel Ülke`yi temsil etmekten uzak TRT`de 10.01.1992 gecesi 20.00 haber bülteninde-rejimin düzenlemesine göre-verilen haberler arasında bir tanesi,bir müslümanın,basiret sahibi,samimi bir müslümanın tüylerini diken,diken,ruhunu allak-bullak edecek,dahası kahır,öfke ve acıma-duygularıyla sarsacak nitelikteydi.

Kardeş Ülke Cezayir`de son 30 yılda ilk kez yapılan serbest ve demokratik seçimlerde,halkın büyük teveccüh gösterdiği İSLÂMİ SELÂMET PARTİSİ`nin kesin,üstün ve gerçek bir zafer kazanarak iktidara aday olması,"kaygı verici" olarak nitelendiriliyordu.

Müslüman bir Ülke`nin başkalarının ağızıyla konuşan kahrolası TRT`si diğer bir müslüman Ülke`de,müslüman bir partinin siyasi zaferini "kaygı verici" olarak görebiliyor,yorumlayabiliyordu.

Allah`ım!Bu nasıl bir mantık,nasıl bir müslümanlıktır?Yeryüzünün bir yerinde müslümanlar,sömürgeci emperyalistlere karşı siyasi bir zafer kazanıyorlar, bir başka yerde müslümanlar-daha doğrusu müslümansılar-bundan "kaygı"duyuyorlar.

Neden kaygılanmaktadırlar,neden kaygılanılmaktadır?

Cezayir`e,Afrika`ya,Amerika`ya,Avrupa`ya,ömrünün belki de en buhranlı, en utanç verici günlerini yaşayan Gezege`ne barışın,kardeşliğin,adaletin,huzurun, mutluluğun....aydınlığın gelmesi,bireysel ve toplumsal bazda ancak ve ancak İslâm`ın bütün boyutları,kurum ve kuruluşlarıyla üstün yetenekli,evrensel çapta büyük ruhlar tarafından pratiğe geçirilmesiyle mümkündür.

Siz,İslâm`ın bireysel ve toplumsal bazda İNSAN`ın ruhsal ve fiziksel yetkinliklerini en üst düzeye çıkararak ve gerçek anlamda "İNSAN" yapan biricik sistem olduğunu bilmiyor musunuz?

Zulmün,haksızlıkların,adaletsizliklerin gitmesi,barışın,kardeşliğin,sevginin,huzurun,fikir ve düşünce özgürlüğünün,refahın(adil vergi ve gelir dağılımının)gelmesi değil midir İSLAM!

Bunu istememek,bir insan için ne büyük mutsuzluk ve utançtır!

Demokrasinin(halk idaresinin)gerçek anlamda uygulanması ancak İSLÂM ile mümkün değil midir?

Bu ölümsüz gerçeği,o karanlık ruhlu,timsah beyinli aydınlar(!)bilmezler mi sanıyor sunuz?Bilirler,hem de çok iyi bilirler ama,gelin görün ki,o kör nefislerini,bencilliklerini,kibirlerini ve güdücülerini memnun etmek,güçendirmek için,herşeyimizi borçlu olduğumuz Yüceler Yücesi Yaratıcı`yı ve insanlığın bütün zamanlarda/mekânlarda biricik önderi ve kurtarıcısı Hz.Muhammed (SAV)`i ve bağlılarını güçendirmek,kırmak,hatta ortadan kaldırmaya çalışmak-yeryüzüne ve evrene gelmiş geçmiş en mükemmel,tek kusursuz Sistem olan İSLÂM`a karşı çıkmak gibi akılsızlığın,talihsizliğin ve onursuzluğun en güzel(!)örneklerini sergilerler tutum ve davranışlarıyla...

Olar aydınlığın,huzurun,barışın gelmesini,refahın toplumun bütün katmanlarına yayılmasını istemezler.İstemezler,çünkü yaşadıkları kirli atmosferin temizlenmesi,arınmasıyla yaşama şanslarını yitirmiş olurlar.Nitekim Cezayirli,Türkiyeli ve aynı ruh ve kafa yapısındaki Batılı aydınların(!) bu olay karşısındaki tutumları bu gerçeği açıkça ortaya koymuştur.

Ya hacımlar!İslâm`ın gelmesiyle,"en çok kendilerinin zarar göreceği"(!) düşüncesinden hareketle protesto yürüyüşleri yapıyorlar.

KÜLTÜR VE SİYASET

Hiç bilen(ler)/e, bilmeyen(ler) bir olur mu?
Kalem kılıçtan keskindir. - Atasözü *Âyet*

Can evinden vuruyor insanı, can evinden,
Kalem nötrondan etkin, kullanmayı bilersen! A.K.

İnsan olarak hep birlikte çeşitli boyutlarda, nitelik ve niceliklerde topluluklar halinde yaşıyoruz, yaşamak zorundayız.

Ama hiçbirimizin -ikizlerin bile-duyguları, düşünceleri, davranışları birbirine benzemiyor, yada bazı benzerlikler, yakınlıklar olmasına rağmen iki eş kişilikte insan bulmamız mümkün olmuyor, olmayacaktır da!

Bu farklılık, çeşitlilik doğuştan geldiği kadar, sonradan kazanılan bazı değerlerle de (sosyal, kültürel, ekonomik v.b.) ortaya çıkmaktadır.

Ama insan davranışlarını en çok etkileyen faktörün kültür olduğunu rahatça söyleyebiliriz.

Zaten kültürü, bir "davranış biçimi" olarak tanımlayan toplumbilimcilerin sayısı bir hayli kabarıktır.

Kültürlü bir insanla kültürsüz bir insan arasındaki fark ilk bakışta belli olur. Ya da başka bir deyişle, bir insanın kültürlü olup olmadığı davranışlarından -kolayca-anlaşılabilir.

Kuşkusuz insan, bir davranışla sınırlandırılmaz. Topyekün hayatın içindeki her olay, kültürlü bir insan tarafından -kültürsüz bir insana göre- çok daha geniş ve yüksek bir açıdan, çok yönlü, sebep sonuç ilişkileri, sentez-analiz kuralları uygulanarak değerlendirilebilir ve karar verme aşamasında doğruya en yakın isabet elde edilebilir.

Bu kural bireyler arasındaki ilişkilerde olduğu kadar, toplumlar (uluslar) arasındaki ilişkilerde de geçerlidir.

Uluslar-birçoklarıncı sanıldığı gibi-ekonomik ilişkilerden çok birbirlerini kültürel (bilim-sanat-teknik) olaylarla derinden etkilerler. Bu gerçek çağlar boyunca süregelen ve süregiden uygarlıkların birbirlerini etkilemelerinden bellidir.

Günümüzde bu gerçek daha net bir biçimde gözlenebilmektedir.

Çok zengin olduğu halde kültürsüzlüğü sebebiyle kaba, görgüsüz *bir* insan neyse, ekonomik yönden güçlü olan bir millet (ve devlet) de, kültür açısından geriye öyledir.

Kültür-bele çağımızda-güçtür, itibardır, kalıcılıktır, mutluluktur.

Bireyleri kültürlü olan toplumların uluslararasıdaki yeri gerçekten seçkindir, önemlidir.

İnsan topluluklarını yönetme, onlara hizmet etme, onları ilerletme, mutlu, müreffeh, özgür bir ortamda yaşamalarını sağlama sanatı olan siyaset de (politika değil) kültürle yakından ilişkilidir.

Geniş kültürlü, yetkin kişilikli, ileri görüşlü, yurdunun ve dünyanın sorunlarını yakından izleyen ve çözümüne formüller arayan bir siyaset (devlet) adamı ile yapay sloganlarla şişirilen, sığ, köf, silik ve cüce kişiliği devletleştirilen günümüz politikacı aynı kefeyle konabilir mi?

Ama, ne yazık ki, kültür düzeyi düşük bireyler ve toplumlar, bu tür oyunlarla kandırılmakta, yönlendirilmekte ve kişisiz, yeteneksiz insanlar Yönetimin en üst kademelerinde görev alabilmektedirler.

BİR GENÇ KIZA AÇIK MEKTUP

Sevgili,

.....

Gökler kadar engin,okyanuslar kadar derin bakışların,sonsuz goncalı gülleri andıran tebessümlerin,,çiğ,kar ve yağmur damlaları kadar saf ruhuyla ne kadar güzel ve değerlisin!

Yüce Yaratıcı'nın sana bahsettiği bu olağanüstü nimetleri en iyi biçimde ve özenle korumanın,kullanmanın yaşama sebeplerinin başında geldiğinin farkında mısın?

Ne yazık ki davranışların bunun aksini söylüyor.

Böyle davranmakla hem bir genç kızın en önemli özelliklerinden olan ciddiyetten uzaklaşmış olduğunun,hem de toplumun değer yargılarıyla yargılanarak -ki onlar yüzyıllar süren bir birikimin sonucu olan özkültürümüzü oluşturan değerli ve kalıcı öğütlerdir-,belki haberin bile olmadan yanlış anlaşılıyor,yanlış değerlendirilmiş oluyorsun.

Bu da;Sana olan güvenin ,sevginin azalması,sarsılması,zayıflaması demektir.

Sen istediğin kadar anlamlı bakışlarının,tatlı sözlerinin ve tebessümlerinin saf ruhunun derinliklerindeki sevginin,inancın,iyiniyetin,velhasıl topyekdın iyi,doğru ve güzel duyguların aynaları,yansımaları olduğunu sanıyor,ve herkesin aynı iyginiyet ve anlayışta olmayacağını,aynı anlamı vermiyeceğini -nadense, bir türlü anlayamıyor,böylece sana iyiniyet ve ciddiyetle yaklaşmak isteyenlerin de yoluna en büyük engel yine sen oluyorsun.

Sana yöneltilen her tatlı söze,her ışıklı bakışa,her parlak cümleye karma!Her bakış,her gülüş,her söz seninki kadar saf,içten ve güzel değildir.

İlgi çekmek,beğenilmek her insanın bilinçaltında yatan arzularının en güçlülerindenidir.

Güzelliğin -çoğu zaman- bir tehlike,bir dezavantaj olduğunu bilmiyor musun?

Güzellik-aynı zamanda- çok değerlidir ve her değerli şey gibi ucuza satılmamalıdır,sokağa dökilmemelidir.

Inancın,safiyetin ve sevginin sana bahsedilen en yüce değerler olduğunu ve onların ancak yüreğinde saklanabileceğini,yüreğin sırlarının da her önüne gelene açılmıyacağını anladığın gün,gerçek kişiliğini kazanma ve kullanma yolunda en büyük adımı atmış olacaksın!

Geçici dünya ve ebedi ahiret hayatında,yerlerin ve göklerin tekmil iyiliklerinin ve güzelliklerinin seninle olması dileğiyle...

İnsanoğlu'nun ortalaması ancak;ulusumuzun ve ulusların (topyekün insanlığın)sahip olmak istediği ve olmakla haklı bir onur duyduğu aydınların,gerçek aydınların sayılarının(nitelik ve nicelik olarak)artmasıyla yükselir,ancak böylelikle geleceğin Altın Çağı'nın kurulma umudu gerçeğe dönüşebilir.

İnsanlığın geleceği yine kendisine bağlıdır.

İnsanın kendisine dönmesine,kendisini bilmesine,yeteneklerini olumlu yönde ve yüce amaçlar uğrunda kullanmasına,tüketmesine...

Bunun için de renklerin,ırkların,çıkarların,karanlıkların,olumsuzların...^{luk} üstüne yükselerek En Yüce İdealde birleşmek tek yol,tek çaredir.

1-6/12/1990

ahmed kanyılmaz

AYDIN(LIK)...

Yüce Yaratıcı Kudret her insana (hatta evrenlerdeki bütün canlılara) -az ya da çok ama mutlaka-bir ya da birden fazla yetenek,üstün nitelikler vermiştir. Aslında insanlar birbirlerini incir çekirdeğini doldurmayan nedenlerle kıskanacaklarına,yeteneklerini keşfedip geliştirerek hem kendileri hem de yakın ve uzak çevreleri (toplum-toplumlar)için yararlı birer birey olabilirler.

Ne yazık ki kendi yeteneklerini keşfederek geliştirme ve toplumların yararına kullanma pek az insana özgü bir baht bir davranış biçimidir.

Yeteneklerini(!)toplumların zararına kullanan çok yetenekli(!) insanlar da vardır.(Al Capone,Şeddat,Firavun,Nemrut...tüm diktatörler v.b.)

Aydın insan,yeteneklerini(edebiyat,bilim,teknik,sanat...V.b.)insanların (hatta hayvanların ve tabiatın) yararına kullanan,içinden çıktığı toplumu ilerletmek,yükseltmek,ufkunu(olaylara,kendisine ve evrene bakış açısını)yükseltmek,iç ve dış dünyasını zenginleştirmek,anlamlaştırmak için çaba harcayan insandır.

Fikren ve ruhen gelişmemiş bireylerden-ki toplumların yapı taşlarıdır- oluşan uluslar(toplumlar)çürük,kalitesiz malzemeden yapılmış binalar gibi uzun ömürlü olamazlar.Diğer toplumlar karşısında da daima güçsüz,çaresiz kalırlar,ezilmeye,horlanmaya layık görülürler.

Aydınlarımızı süreli yayınlardaki köşe yazılarından,eserlerinden(edebiyat, resim,heykel,politika,sinema,tiyatro,ekonomi,bilim v.b.alanlardaki yayınlarından) radyo ve televizyon konuşmalarından,meydanlardaki mitinglerden tanıyoruz.

Aman Allah'ım!İçlerinde % 99ü olaylara o kadar dar açıdan,o kadar alçak bir ufuktan(perspektiften)bakıyor,sorunlara öyle garip çareler öneriyor ki,insanın yalnız gülesi değil ağlıyası geliyor.

Üstelik bu fikirler(!),görüşler(!),öneriler(!)le geniş kitlelere ulaşıyor, kalabalıklar da (acı ama gerçektir ki pek azı dışında)onlardan kör ve sağır öldükleri için,yazılanları,söylenenleri benimsiyor,bitmeyen,tükermeyen bir yanlışlık kervanıyla sürüler halinde belirsizliklere sorumsuzca,çalgınca sürükleniyor.Bundan beteri insanların birbirlerine sabır ve tahammül göstererek-herşeye rağmen-bir arada "uygarca" ve "insanca" yaşamaları gerekirken,bu yüksek fikirlerin(!)göreceliği sebebiyle guruplaşmalar,bölmeler,kutuplaşmalar başlıyor ve toplum(lar) bir kaosun,bir anominin ortasında buluveriyor(lar) kendi(ler)ini..

Böyle aydın,böyle aydınlık mı olur?!

Bu olsa,olsa kendilerine yakıştırdıkları,doğrusu pek de yakışan "entellik" olur.

Bize göre de,bunlar için en uygun isim "karıştıracılar"dır.

Fikirlerin`uygarca`ortaya atılması,yazılması,konuşulması,savunulması,tartışılması elbette normaldir,yararlıdır.Bireylerin ve toplumların ruhen ve fikren gelişmesi (ilerlemesi değil)ancak böyle mümkün olur.

Ama bunun için fikir terbiyesi,fikir namusu,fikir seviyesi denilen özelliklerin olması gereklidir aydında,aydınlarda,toplumda,toplumlarda...

Bir deniz feneri,bir kutup yıldızı gibi-bireyleri ve toplumları-aydınlık ve güvenli yollara,iklimlere yöneltmesi,ulaştırması gereken aydın,-ne yazık ki- çoğu zaman,bizde olduğu gibi onları(kendi yurttaşlarını)karşı karşıya getirerek bazan birbirlerine girmelerine sebep olmakta,toplumun denge unsuru olma özelliğini olumsuz yönde-bilerek,bilmeyerek-kullanmaktadır.

Bir aydının,gerçek anlamda bir aydının,tekmil çağların(zamanların)özellikle çağının bütün fikir,düşünce,sanat akımlarını(sistemlerini)tüm boyutlarıyla kavraması,yorumlayabilmesi,(sentez ve analizle)kendi fikir örgüsüne ve dünya görüşüne ulaşması gerekmektedir.

Çağımızın en belirgin özelliklerinden -daha doğrusu rahatlıklarından- olan kolaycılığın,yüzeyselliğin,samimiysizliğin,çifte standartçılığın(iki yüzlülüğün değil çok yüzlülüğün)aydının aştığı,aşabildiği,aşması gerektiği,nasıl aşılması gerektiğini toplumlara (ve bireylere)öğrettiği faktörler olması ~~olması~~ gerekirken,

"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler, Fakat onlar (insanmeyenler) istemeseler de Allah nurunu temsilleyecektir." (1)

İrtice, "Recc"den, Umüt etme, umma, korkulu umuş anlamlarına geldiğine göre (mürteci), Umüt eden, umsa, korkulu bir umut içinde olan Allah'tan bu duygu ve düşüncelerle birşeyler bekleyen insan (müslüman) demektir.

O zaman, müslümana düşen görevlerin en büyüğü, İslâm'ı derinlemesine inceleyerek bütün boyutlarıyla, gerçek yüzüyle kavramak ve onu heyetinin her safasına uygulayarak dostuna da, düşmanına da hakkında sözsöylemeye izin vermeyecek bir yetkinliğe, bir yüceliğe ulaşmak olmalıdır. >

O zaman, boyutlar Üstü boyut olan eşk sayutunda bütün insanların-ister istemez-birleştiğini sezecek ve görecektir, bunun ötesinde foregstin son derecesine ulaşılınca Allah'ın hoşnutluğunu (rızasını) kazanmak gibi erişilecek bir üstlülüğü olacaktır.

O zaman, artık o kendini için başkaları için düşünen, duyan, yaşayan biri olacaktır...

Böyle bir insana "gerici-mürteci" demek, onu hor görmek, önemsememek, hatta toplum için zararlı bir unsurmuş gibi göstermeye çalışmak insafsızlıktan da öte birşeydir, alçaklıktır, maskaralıktır, onursuzluktur, insandışıktır...

> Allah'ın, rahmeti, merhameti, keremi, misreti insanınların, hidayeti insanmeyenlerin üzerine olsun...

> Yazımına Ölümsüz Koran'dan muktedirim
bir âyetle son verelim;

"İnsanlar içinde bir bilipisi
olmadığı halde, Allah yolundan
saptıkları için, gerçeği boş sözlerle
değiştirirler ve Allah yolunu alaya
aldıkları vardır. İşte alçaltıcı
azap bunlar içindir. (Lokman; 6)

ahmed keryalmez

İSLAM VE İRTİCA

Zaman zaman İslâm'ın yüceliğinden, "müslüman"ın gerçek kişiliğinden, kinalığından bihaber karanlık beyinler "hazımsızlıklarını" kusmuk kusmuk dışa vurmadan kendilerini alamazlar.

Son günlerde yine bu tip şursuzca saldırılara hedef olmaktadır İslâm ve müslümanlar... İslâm'ı irtica, müslümanları mürtecigösterme çabasında olanlar kimselerdir? Bunu yapma ile ne kazanacaklarını sanmaktadırlar? Kimdir İslâm'a, müslümanlara dil uzatanlar? İslâm'ı, müslümanı nasıl çürütüldükleri, hangi eysiden beklemektedirler?

Önce İslâm ve müslüman nedir. Bunu anlamak, bilmek gerekir... O zaman İslâm'a ve müslümanlara saldırıların "gericilik, irtica v.b." yakıştırmaları vesililerdir. İslâm'ın kutsal olduğunu daha iyi anlarız. İslâm kelime olarak Yüce Yaratıcı'nın tüm evrenleri ve bu evrenler içinde yer alan yeryüzünü yönetmek için koyduğu ölümsüz yasalara "teslim olmak, boyun eğmek" diyece evrensel doğanın bozulmasına sebep olacak her türlü tutum ve davranışlardan kaçınmak, barış, aydınlık... gibi anlamlara gelmektedir. Bu sisteme bağlanan, onu hayatının yaşama sebebi ve kuralını mecrussı olarak kabul eden, uygulayan kimseye de "müslüman" denir.

O İslâm'dır ki, insanın fiziksel ve ruhsal yeteneklerinin en üst düzeye çıkarılarak en güzel, en yüce amaçlar uğrunda kullanılmasını sağlayacak prensipleri içermektedir. Müslüman insanı "insan" yapan uveri işleyen usta bir sulumcudur müslüman...

Ben müslümanın demek kolaydır, acuzculuktur... Söz eylemle anlam kazanır, gerçek değerini bulur. hedefine ulaşır... Su üzerine yazılan yazıya benzeyen eyleme dönüşmeyen, hayat pratiğine dönüşmeyen söz, doğru ve düşünceler... Tylardan İslâmca, müslümanca eylem, yaşama tertini kastediyoruz kuşkusuz... İnsanın önce kendi kendisiyle yaptığı savaşı kazanması, kendi kendisiyle barışması, sonra yakın ve uzak çevresiyile, -tüm evrenlerle- diyaloga girerek, yerine göre barışçıl, yerine göre barış için savaş tavrı almaya gerekmektedir...

İslâm ve müslümanca dil uzatmak demek, iyiliğe, güzelliğe, doğruluğa, hoşgörüye, barışa, adalete, kardeşliğe, özgürlüğe, ıqığa, aydınlığa... sonsuzluğa savaş açmak demektir...

Böyle bir davranış herhâlde akıl kârı olmasa gerek...

Aydınlıklara küfredeceklerine b zavallılar ondan bir kıvılcım olsa yüreklarını açabilseler...

Evrenin kusursuz ve mükemmel bir özeti dıpehileceğiniz ölümsüz İslâm'ın ehedi Kelâm'ı Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeye, içerdığı evrensel, ölümsüz prensipleri hayatının her safhasına uygulayarak, hayatın en üst düzeyini yakalamaya çalışanlar, eğer hayatın en süflü, en seğılilik boyutlarında çarpınlarından daha çok insanıyorsa, kimselerin insanlığından şüphe etmek mantık zarağıdır.

İrtica kelimesinin sözlükteki karşılığı, geriye dönme, sepme, gericilik... olarak gösterilmektedir çoğu kez...

Hangi gerçek müslüman için bu kelime, bu benzetme yerindedir? Hangi gerçek anlamda bir müslüman İslâm'ı bütün boyutlarıyla kavramış bir insan, kendine rehber olarak savaşı, kını, hasedi, fitneyi, karanlıkları, teşvutu seçer...

Asıl mürteciler ken ve sayı dola yörüklerinden koparup taşan yaralayıcı, çürütücü, fitnelere sebep olucu düşünceler ve duyguları avuç avuç savuran şeytanî tükelleri zevelli nasipsizlerdir...

İslâm'ın göz kamaştırıcı parıltısından, temizliğinden rahatsız olan bazıları...

ŞİKAYET....

Allah(CC)im!Önce kendini Sana şikayet ediyorum.Sana layık bir "kul" olmadığım için.Hz.Muhammed (SAV)`e şikayet ediyorum.O`nun immetine layık bir fert olmadığım için. *Yüce mekâmetine sığınıyorum.*

Allah(CC)`im müslümanları Sana şikayet ediyorum.Senin yüce buyruklarına, Kurân`ın,ölümsüz prensiplerine uymayan-ya da kısmen uyan-,araştırmadan,incelemeden, kulaktan dolma bilgilerle,yanlış ölçülerle olayları değerlendiren-bilerek bilmeyerek-korkunç hatalar işleyen,İslam`ı bütün boyutlarıyla kavrayarak hayat pratiğine geçirmeyen,Hz.Peygamber(AS)`in olağanüstü hayatını(yaşama tarzını-sünnet-i seniyye) değil de futbol,sinema,politika,fikir,düğünce(!)devlerini(!),yıldızlarını(!) örnek alan müslümanları(müslümanları) şikayet ediyorum...

7-66 yüze sen (tağuti) güçlerin oyunlarına gelerek

Allah(CC)`im saf-daha doğrusu bilinçsiz,kültürsüz-ecislihanları aldatarak oylarını alan ve tederlik ünvanını yakalayanları,ancak yönetimlerinde usaklık ve kapıkulluğunu,onların seçenlerin seslerine,arzularına yeg tutan bahtsızları Sana şikayet ediyorum...

Allah(CC)`im,sinsi,şeytani planları,entrikalarıyla müslümanları-kendi milletleri de dahil aklını kullanamayan,doğruyu göremeyen tüm insanları-aldatarak kişisel çıkar ve ihtiraslarını tatmin edebilmek için terörle,savaşlarla,kitle iletişim araçlarıyla toplumlara(kalabalıklara)sindirerek,uyuşturarak emperyalist emellerini gerçekleştiren,insanların çoğunluğunu sömürerek azınlığın semirmesine hizmet eden böylece doyuma (!) ulaşan hasta ruhluları,sulanmış beyinlileri Sana şikayet ediyorum...

Allah(CC)`im,dünyada "yeni bir düzen"kurmak bahanesiyle ortaya çıkan,ancak Senin kurduğun düzeni bozduklarını farkedemeyen zavallılara Sana şikayetediyorum.. Onlar için hidayet diliyorum...

Bilmiyorlar Allah(CC)`im bilmiyorlar...

Sen`i,Yüce Peygamber(SAV)`i İslam`ı,Kur`an`ı,Sünnet`i bilmiyorlar..

Bilmiyorlar...Adaleti,hürriyeti,barışı...getirdiklerini sanıyor,adaletsizliği,köleliği,savaşı,zülmü getiriyorlar...

Bilmiyorlar..."Biz islah edicileriz.." diyorlar,ifsad ediyorlar,fitnenin kavurucu fırtınalarını estiriyorlar yedi iklim,yedi kuşakta...

Bilmiyorlar Allah(CC)`im...Bilmediklerini bilmiyorlar...Bildiklerini sanıyorlar...

Bilmiyorlar...Gerçek barışın,kardeşliğin,adaletin,özgürlüğün,huzurun,refahın... İslam`da,yalnız İslam`da olduğunu,Onunla geleceğini bilmiyorlar... Bilmiyorlar,günüyorlar,duymuyorlar,hissetmiyorlar...Onlar müthiş kulakları,yürekleri,perdelennmiş gözleriyle gördüklerini,duyduklarını,hissettiklerini sanıyorlar...

Bilmiyorlar...Dünyayı ateşe ve kana bulamadan,binlerle,onbinlerle ocağı söndürmeden de,herşeyin düştüklerinden de çok daha güzel çözümlerini bilmiyorlar Ya da bilmezlikten geliyorlar,bilmek istemiyorlar...Aç kalıncı bir arslana,bir kurda çatal bıçakla yemek yedirmek nasıl mümkün değilse,aklına kan akıtmayı(zilmetmeyi) koyan tağuti güçleri de durdurmak mümkün değildir...Onlar -ne pahasına olursa olsun- kan dökmek için bir bahane ararlar ve bulurlar...

İslam`ın dalma diri,taze,güçlü,orjinal İslam`ın bütün boyutlarıyla her zamanda/mekanda İnsanlığın bütün sorunlarını çözebildiğini,her sorusuna cevap verebileceğini bilmiyorlar...Ya da hazmedemiyorlar...

Kıskançlık based bir dünyayla gele geldiriyorlar yakıyorlar yakıyorlar

Ancak;Çokacı bir gerçektir ki,insanlık tarihini en yüksek medeniyetlerine yurt olmuş bu güzel ve olağanüstü Ülke toprakları üzerinde bu ikellikten kendini belâ kurtsaramış nice büyük profesörler,yazarlar,gazeteciler,aydınlar,devlet adamları,sanatçılar(!)-sayıları az da olsa- vardır.

Hiç kuşku yok ki bu zavallı,fosilleşmiş tipler Küce Allah'ın müslümanlara verdiği,vereceği sağduyu ve basiret sayesinde,en kısa zamanda-eğer akıllarını başlarına almaz,özkültürlerine ve yurttaşlarına karşı takındıkları bu bağnazca tavra ve sevgisizliği değiştirmezlerse-kahrölup gideceklerdir.

Bu hazımsızlıklar,bu kıskançlıklar,bu hasetler ve fitnelerle ne yapılmak istenmekte,nereye varılmak amaçlanmaktadır?

Ülkesine gerçekten birşeyler vermek,katkıda bulunmak halkının refah düzeyini,fikri ve ruhi yapısını yükseltmek-gerçek anlamda kalkınmayı sağlamak-isteyenlerin önlerini kesmek,onların yerine daha deneyimsiz,yetersiz ve çıkarıcı kişiliklerin gelmesine izin vermek vatan hainliğiyle eşdeğer,belki bundan daha büyük bir suçtur.

Refah'ın bütün beğeri düzenlere karşı önerdiği alternatif Adil Düzen' e karşı çıkmak,ulusal-hatta evrensel-barışa,kardeşliğe,huzura,adelete,zenginliğe ulusal kimliğe,vatenseverliğe,dürüstliğe,namusa karşı çıkmak,kaosa,karmaşaya,teröre,üçkağıtçılığa,yelenlere,yolsuzluklara,hırsızlıklara pırım vermek göz yummak demektir.

Olaya küfür mantığı,Ebu Leheb psikozu ile değil,Allah'ın sağlamaz,bozulmaz,eskimez,pörsümez,evrensel,çağlarüstü ölçüsü mutlak Hakikat olan Kur'an-ı Kerim'in ölçüsüyle yaklaşılırsa,görülecektir ki tehlikeli ve korkulacak olan İslâm değil,İslâm dışı düşünce tarzı ve güç odaklarıdır.

Onların korkusu,Refah'ın iktidar olması falan değil,kendi küçüklüklerinin,basitliklerinin,kofluklarının halkın gözleri önünde apaçık ortaya çıkacağından *İktidar yollarının bir daha açılmamak üzere kapatacağın dandır.* Bunu ortaya koymak,gerçekten büyük bir yükün altına giren Refah'ın siyasi-ve diğer kadrolarının,fert fert-verecekleri sınavdan Allah'ın izin ve yardımlarıyla yüzlerinin aklıyla çıkmalarıyla mümkündür.

Allah insanların yardımcısıdır ve O ne güzel yardımcıdır.

Allah'ın selâmı,esenliği,rahmeti,berkâtî,nüsreti ve

Neyse ki, son yıllarda kültür düzeyi yükselen insanımızın, özellikle pırıl pırıl genç kuşaklarımızın-oyunan bütün bu oyunların farkına varmaya başladıkları, ulusal bilince ve kimliğe dönüş sürecini başlattıkları, bakış açıları ve ufuklarının yükseltilmesi her ortamda olduğu gibi siyasal platformda da kendini göstermektedir.

Bu soylu bîminçlenmeyi ve direnişi içlerine bir türlü sindiremeyen yarı aydınlık kafalar ve yüreklerin telaş ve korkularının boş ve yersiz olduğu, yakın gelecekte Ülke' nin çok daha aydınlık, onurlu ve güzel günlere kavuşması ve tüm zamanlara örnek bir performansla "lider Ülke" durumuna geldiği zaman anlaşılacak, bu ^{anlamda} onlar için de daha iyi bir ortam oluşacaktır.

Özgür, demokratik bir ortamda sandık başına giden özgür vicdanlı seçmenler, oylarını özgürce kullanmışlar, verdikleri oylarla siyasi tercihlerini yapmışlardır. Buna kimsenin söyliyecek bir şeyi olamaz, olmamalıdır, yoktur da...

Ama gelin görün ki sandıklardan RP ağırlıklı listeler, isimler çıktıkça bizim demokratik (!), sosyal (!) ve aydın (!) takımı yazar-gizerlerin yüzlerinin rengi ve dizgileri değişmekte, Ülke'nin geleceği açısından çok tehlikeli (!) ve sakıncalı (!) buldukları, gördükleri bu gelişmeyi önlemek için ellerinden geleni ardlarına koymamakta ve kara gün sinyalleri vermekten çekinmemekte, utanmamaktadırlar. Böyle mantık olmaz. Böyle demokrasi, böyle insanlık olmaz...

Ancak; Şunu unutmaktadırlar ki, sandığa oy atan her vatandaşın bu Ülke üzerinde en az onlar-birçok alanda ve konuda onlardan çok daha fazla-söz hakkı, oy hakkı, vatandaşlık hakkı vardır. Kendileri süper lüks, vergisiz, çilesiz, tassatsız, idealsiz kupkuru bir hayat sürerken, Ülkesinin bütün çilesini ve yükünü seve seve çeken, yüreklerinde ve kafalarında bu Ülke için çok iyi ve yararlı şeyler duyan, üreten, uygulayan, fırsat buldukça yaşayan sade vatandaşa bir oy kullanma hakkını bile neredeyse tanımama cüretini ve saygısızlığını gösterme imtiyazını kendilerinde görebilecek kadar bağnazdırlar.

Halkımız yalancının, dolandırıcının, kimliksiz, kişiliksiz, yeteneksiz insanların Ülke yönetimindeki tekeline son verme kararlılığını göstermeye başlamışsa bunda şaşılacak, korkulacak, yadırganacak ne vardır...

Partiler birer araçtır. Hangi partiden, hangi görüşten olur-

27 MART SEÇİMLERİNİN SOSYO-POLİTİK, SOSYO-PSİKOLOJİK
SONUÇLARININ ANALİZİ DENEMESİ

"Eğer gerçekten inanıyorsanız, mutlaka üstün olan sizlersiniz."

Dinde (insan ve düşüncelerde) zorlama (baskı, dayatma) yoktur."

"Senin dinin sana, benim dinim bana..." (Kur'an-ı Kerim)

"Allah, Kıyamet Günü'nde ihtilaf etmekte olduğunuz konulara dair aranızda

İlk insan Hz. Adem (AS)'dan (Habil ile Kabil olayı) beri insanların detaylar dışında iki ana kutupta toplandığı ve savaşım verdikleri gerçeği günümüzde bütün açıklığı, netliği ve keskinliğiyle sürmektedir. Bundan sonra da Kıyamet' e dek süregidecektir.

askım
verecektir.
Hacc(69)

Aydınlık ile karanlıklar, Mutlak Gerçek ile yanlışlıklar, gölgeler ile ışıklar, eğriler ile doğrular...v.b.zıt kutupların savaşımıdır bu.

Bu gerçek Ülkemiz'de 27 Mart 1994 günü yapılan yerel yönetimler seçimlerinin ardından bir kez daha olanca açıklığı ve çarpıcılığı ile gözler önüne serilmiştir.

Elli yıldan fazla bir zamandan beridir Ülke'yi yöneten rejim ve zihniyetler, iktidarlarına yalancılık, ufkakıçılık, dışa bağımlılık, kendi fikir ve düşüncelerini dayatmacılıkla kabul ettirerek sürdürmeye çalışmışlar, ellerindeki imkanları kültür düzeyi düşük, bakış açıları dar, ufukları alçak olan büyük halk kütlelerini birer sürü halinde yönlendirip, istedikleri gibi yönetmek için kullanmışlar ve bunda gerçekten büyük başarı(!) sağlamışlardır.

Bu yüzden toplumsal bir başıboşluk, şaşkınlık, dağılma, çözülme kimlik erozyonu süreci gitgide yoğunlaşarak sürmüştür, Ulus, bugünkü tehlikeli, yarıkaranlık çizgiye, kuşağa kadar gelmiş, getirilmiş, inançlı, vatansever, gönülleri dehşetle ürperten bir toplumsal şizofreni yaşamış olmuştur.

Ancak çok sağlam bir tarihi ve kültürel birikimi, soğduyusu olan bu soylu Ulusun bu zor günleri de aşacağına olan inancımızın henüz büsbütün yok olmadığını da belirtmek durumundayız.

İnsanoğlu'nun inanılmaz teknolojik buluşlar gerçekleştirdiği ve akıl almaz adımlar ettiği Çağımız'da topyekün kitle iletişim araçları da (MEDYA) insanın bireysel ve toplumsal bazda büyük değişimlere uğramasında başta gelen etkenlerin arasında sayılmaktadır.

(Bugün yeryüzünde ruhun varlığının bilimsel olarak ispatı için araştırma - ların en çok Sovyet bilim adamları tarafından yapıldığını,böylece materyalist(maddeci felsefenin yine kurucuları tarafından yıkılacağını geçenlerde bir kitapta okuduk.)

Bütün bunlar bir yana;suçun asıl büyüğü Müslümanlardadır.Evet Müslümanlarda!

Gayri müslim güçlerin oyunlarına gelerek birbirlerinden kopan,uzaklaşan maddi ve manevi güçlerini bir türlü birleştiremeyen müslüman topluluklarda...

Kur'an-ı Kerim;Yeryüzünde fitnelerin çıkmasından Müslümanları sorumlu tutmaktadır.Birbirleriyle dayanışma,barış,kardeşlik,birlik içinde olmayan müslümanları... Çünkü yine Ana Kitab'ın ifadesiyle;Biz(müslümanlar)diğer topluluklar arasından seçilmiş,iyiliği önermek,kötülüklerden alıkoymakla" görevlendirilmiş vasat (ortayolu seçen) bir topluluğuz.

O'dan daha doğru sözlü kim vardır?

Müslümanlar olarak bizlerin en büyük görevi;İslâm'ı bütün boyutlarıyla çok iyi anlayarak,çağdaş yorumuyla hayatımıza uygulamak,Kur'an-ı Kerim'in ve Sünnet'in şaşmaz ölçüleriyle,ölümsüz prensipleriyle kahramanca yaşamaktır.

Savaşın sonucu ne olursa olsun,yeryüzündeki tüm dengelerin mutlaka değişeceği ve,kefenin müslümanlardan yana ağacağına inanıyoruz.

Ve şu gerçeği herkesten çok bizim bilmemiz ve Çağlarıüstünden çağlara haykırmanız gerekmektedir:

İnsanlık İslâm'a,bütün boyutlarıyla İslâm'a dönmedikçe,gerçek anlamda ne barış,ne kardeşlik,ne hak ve adalet,ne hürriyet,ne de refah ve huzurun yeryüzünde tesisi asla mümkün değildir.

Bütün huzursuzluklar,çalkantılar,kaynayışlar,anarşi,terör,savaş,kaos ve vahşet beşeri sistemlerdeki aksaklıklardan,kusurlardan,noksanlıklardan kaynaklanmaktadır.

İslâm'ı,yani sevgiyi,kardeşliği,barışı,adaleti,huzuru ve refahı yine müslümanlar,ama,İnsan'ı yeryüzündeki ve evrenlerdeki bütün hazinelerden-petrol dahil- daha değerli sayan,"bir insanı öldürmek,bütün insanları öldürmek gibidir..." diyen gerçek İslâm'ı öğrenerek,benimseyerek,özümseyerek,yaşayan müslümanlar egemen kılacaktır.

Ve ancak onlar Altın Çağ'ın gerçek mimarları olacaktır.

Selâm olsun Altın Çağ'a ve onun müreffeh,özgür,ruh ve beden sağlığına kavuşmuş,mutlu,bahtlı sakinlerine...

ahmed kanyılmaz

Bush ve O'nun gibilerin öyle üstün(!) bir idrak ve mantığı vardır ki; kendile yüzlerce uçakla, binlerce ton bomba atarak Irak'ı ya da herhangi bir ülkeyi yerle bir ederler, binlerce insanı ama ikinci sınıf insan saydıkları müslümanları öldürürken, yeryüzünde-ya da Orta Doğu'da-"yeni bir düzen kurmak amacıyla"-bu nasıl bir düzene ve bu düzeni kurmak sanki yalnız onlara kalmış gibi-savaşıklarını söyleyebilirler, de; kibar conilerine bir kurşun sıkılınca, Filistinliler'e dünyanın, olan biten maskaralıkları halâ görmezlikten gelen dünyanın gözleri önünde yıllarca kendi toprakları dakan kusturan masum(!) Ben-i İsrail'e bir füze atılınca olayı "canavarlık" olarak nitelendirebilirler.

Biz burâda Saddam'ı savunmaktan, temize çıkarmaya çalışmaktan ziyade ABD ve yandaşlarının adalet ve mantık anlayışlarını, düzeylerini sergilemek istiyoruz.

Hem, isteklerine boyun eğmediği için şer güçler tarafından dünyaya bir canava olarak empoze edilen Saddamın eski hatalarını farkedip tam bir dönüş yaparak kendin İslâm'a adamadığını kim söyleyebilir.

Manevî zenginlikten ve bilgiden iyoksun, maddi zenginliğin ve zahiri bilginin sahibi ABD ve yandaşlarının elbette ki yapıcı olmalarını beklemiyorduz. Kuveyt'i-hatta insanlığı-kurtarmaya"soyunan ABD'nin savaş harcamalarıyla yeryüzündeki bütün açların doyurulması, çıplakların giydirilmesi, evsizlerin barsızların barındırılması ve daha birçok yararlı işlerin yapılması mümkündür.

ya Türkiye'nin tutumuna(politikasına) ne demeli!

Yakın vadede İslâm Alemi'nin-uzak vadede belki insanlığın-lideri olmak gibi bir şansa ve onura sahip olabileceksen, "Batı'nın bir parçası olmak" gibi onur kırıcı bir konumu yeğleyen bir zihniyete varın siz isim bulun!

Böyle zamanlarda Türk Milleti'nde adeta kendiliğinden oluşan "milli birlik"ir bu sefer oluşmasında en büyük etken bu zihniyettir!

Ama-eğer; Savaş sonrası oturulacak pazarlık masasında-bu ancak ABD ve müttefiklerinin galip gelmeleri halinde mümkün olabilecektir; ki zaman geçtikçe bu ihtimal zayıflamaktadır-avucunu yalayan her zaman olduğu gibi yine Türkiye olacaktır!

UNESCO nezdinde 1991'i Yunus Emre Sevgi Ve Hoşgörü yalı ilân eden aynı Türkiye midir?

Körfez Savaşı'nın -evrenlerdeki her olay ve oluşumda olduğu gibi-fiziki özellikleri, sebep ve sonuçları yanında, metafizik bir yanı da vardır.

Hiç kimsenin, askeri, lojistik, politik, ekonomik, psikolojik... alanlarda en üst düzeyde eğitilmiş, uzmanlaşmış zekâların bile, değil bilmesi tahmin etmesinin mümkün olmadığı, bazı iç(batını)oluşlar, oluşumlar, sebep ve sonuçlar vardır.

Allah(CC), manevî bir cephe açarak ordularını, haklı, güçsüz ve mazlum olanların yanında-inanmış(müslüman) olmaları şartıyla-devreye sokabilir, ya da karşı güçlerin askerlerinin yüreklerine bir korku ve yalınlık duygusu vererek moralman çökertir, savaşma gücünü sıfıra indirebilir. Doğal olaylarla da(sis, yağmur, soğuk, sıcak, fırtına) mü'minlere yardımcı olabilir.

Biz orada can veren müttefik güçlerin askerlerine de-birer insan oldukları, ca taşıdıkları için-acıyoruz. Ailelerinin, yakınlarının ve milletlerinin çektikleri acıla bizim de yüreğimizi burkuyor. Öfkemiz muhterisleredir, müfsidleredir...

Bu askerler(insanlar), hiç bilmedikleri, tanımadıkları bu yabancı topraklarda n arıyorlar, hangi amaç, hangi ideal uğruna savaşıyorlar, ölüyorlar?

Metafizik cephede en büyük faktör inanç(iman)dır dedik. İnançtan kastettiğimiz "Allah Katında Tek Din olan İslâm"dır. Bu anlamda sayısal üstünlüğün ve gücün hiçbir önemi ve değeri yoktur. Ruh(moral)gücün yüksekliği ön plandadır.

Bedir, Malazgirt, Çaldıran, Niğbolu, Sakarya, Çanakkale, Kurtuluş Savaşları hep bu ruhla, bu moralde kazanılmıştır.

Eğer bir ordu-genel çizgileriyle-en yüksek komuta heyetinden, en alt düzeydeki erine kadar sağlam ve samimi bir inanca sahipse, gerçek zafere ulaşması mukadderdir. Mukadderdir diyoruz, çünkü; böyle bir orduya moral güç en üst düzeydedir. Böyle bir ordu maddesel(fiziki)acıdan venilme eğilimiyle karşılaşılsa bile metafizik(manevi) alanda ciddi

WEL (1981-1982-1983)

MÜSLÜMAN GÖZÜYLE BİR SAVAŞIN FİZİK VE METAFİZİK ANALİZİ...

"Eğer (gerçekten ve gerektiği gibi) inanıyorsanız, üstün olan mutlaka sizsiniz
"Vekil olarak (sizlere ey müslümanlar) Allah yeter."

Ayet

"Savaş hiledir." Hâdis

"Ne mutlu mağluplara." Hz. Ali.

Orta Doğu... Doğu'nun ortası... Daha doğrusu doğuların ve batıların ortası...
Yeryüzünün -belki de evrenlerin- nabzının attığı şah damarı,

Orta Doğu... Dur durak bilmez bir kaynaşmanın, anominin, kaosun anaforlarıyla
çalkanan fokur fokur kaynayan bir inanç harmanı...

Orta Doğu... Peygamberlerin, şehitlerin, evliyaların, ruh ve ahlak kahramanları-
nın yeryüzünün dört bucağına ışık ışık sevgi, barış, kardeşlik, inanç, insanlık saçtığı
doruklar doruğu...

Orta Doğu... İnsanlığın en büyük, en yüce evlâdı, bütün zamanlarda/mekanlarda
tek ve gerçek önderi Hz. Muhammed (SAV)'in ayak, el, yüz, göz, alın ruh izlerinin nakşol-
duğu bahtlı bahtsızların kutlu, bereketli Yurdu...

Orta Doğu... Yüce Yaraticı tarafından maddi ve manevi zenginliklerin cömertçe
lütfedildiği, insanlığın ilk mabedini bağrında barındıran İslâm'ın Çağlarüstü Işık-
Yol'unun ilk durağı...

Çağlar boyu bu kutsal topraklardaki zenginliklere gözlerini diken, Müslümanlar
nın elinde olmasını bir türlü hazmedemeyen Haçlılar bugünlerde yine bütün maddi
(fiziki) ve kendilerine göre manevi (metafizik) güçlerini bir araya toplayarak Körfez
in kapılarına dayanmışlardır.

Yalan ve samiyetsizlik üzerine kurulmuş dünyalarına, felsefelerine yaraşır
bir şekilde Irak'ın -kendine göre gerekçeler ileri sürerek- işgal ve ilhak ettiği
Kuveyt'i "kurtarmak" için Körfez'e geldiklerini söylemektedirler.

Burada bir saplantı yaparak; Irak'ın Kuveyt'i işgal ve ilhak etmesini onayla-
madığımızı belirtmeliyiz.

Ancak; Bir yanda, zayıf bir anımdan (İran ile savaş halindeyken) yararlanılarak
çok değerli petrol kuyularına el koyduğu Kuveyt ile masa başında -daha çok Kuveyt
yönetiminin uzlaşmaz tutumu yüzünden- anlaşma yoluyla sorun çözülmediğinden "savaşa-
rak" hakkını almak zorunda kalan, uluslararası platformlarda ve Birleşmiş Milletler
nezdinde girişilen sahte barış çağrılarını aldırmadığı için karşısında muazzam(!)
Haçlı Ordularını bulan Saddam Hüseyin, diğer yanda Kuveyt'in haksız yere işgal ve
ilhak edildiğini savunarak -daha doğrusu bahane ederek- siyasal ve ekonomik nüfuzunu
kullarmak suretiyle uyguladığı baskı sonunda Birleşmiş Milletler'den çıkarttığı bir
seri kararlar Irak'a karşı önce barışçıl(!) yollar deneyen, ancak sonuç alamayınca
17.01.1991 tarihinde askeri bir hareket başlatan ABD ve müttefikleri...

Söylendiğine göre; Tarihteki en büyük hava, kara ve deniz kuvvetlerinden oluş
bir haçlı armadası... Yeryüzünde barışı, kardeşliği, adaleti, özgürlüğü, huzuru, refahı
temin edeceğini, "yeni bir düzen" kuracağını iddia eden ABD ve yandaşları...

Bu büyük iddiasını ve idealini(!) kendini yeryüzünün tek hakimi ve sözcüsü
gibi gören, -elindeki olağanüstü kitle iletişim araçlarını kullanarak- gösterebilen,
işine gelmediği, çıkarlarına ters düştüğü zamanlarda kaba kuvvete baş vurarak gerçek-
çilikten vazgeçemeyen, sadece fiziksel ve ekonomik güçlerde değil, aynı zamanda atomlar-

Ama mutlu olmanın sırrını yakalayan insanlar da yok mudur? Vardır elbette!

Mutlu olmak için sevgi ve itaat şarttır.

Kayıtsız, sartsız evrendeki her şeyi sevgiyle kucaklamak, ve ilâhî âlemsüz yasalara itaat etmek. Gersek anlamda "erdemli bir kul" olmak.

Bir antik çağ düşünürünün dediği gibi;
"Mutlu olmak için erdemli ol!"

Ve bütün zamanların en akıllı, en temiz yürekli insanı olan Peygamberimiz (SAV);

"Gersek müslüman-insan (erdemli, nükemmel insan) olından, dilinden (tutum ve davranışlarından) konuşanın yarar görmediği" insandır. Bu yuyarak bu gerçeği veciz bir şekilde dile getirmiştir.

İnsan hayatında, çağımızın tanıdığı gibi, pek önemli yerleri olmayan parana, ünün süzelliğin ve mutluluk getirmediğinin sayısız örnekleri her an gözlerimizin önünden geçmektedir.

Selâm olsun Allahın kutsal, âlemsüz yasalara göre hayatını süzleyen erdemli (iyi) insan olarak gersek mutluluğu tadabilen tatterabilen insanlara..

Ahmed Konyalı

Evraklardaki dengeleri bozan, ya da biyomaya salıson tek yaratık vardır evrende. İnsan.

İşte bu yüzden mutsuzdur insan...

Ormanları yok eden, denizleri, göllerini, ırnakları - ve ruhunu - kısırlatan, kendisini öldüren içindeki putlarla yetinmeyip, dışında icad ettiği putlara tapan, sonsuz tutkularının tutacağı, açıncağı olan insan...

Otobanlar, köprüler, fabrikalar, barajlar, jöküllenler, modern kentler kurar, okyanuslarını tabanlarına ^{insan} atmosferin yukarlarına sıker...

Sonra da nükleer ve konvansiyonel silâhlerle kurduklarını acımasıyla, çelimsizce yikan, yerle bir eden insan..

Zirvelere sevinenler, aydınlıklarla karanlıklar arasında çarpınur duran insan...

Kendi değerinden, yüceltiğinden habersiz insan...

Oysa ki; Bir gül, bir insanın koklayışıyla, ~~dahe~~ mutlu olur, bir ağaç meyvesine bir insan eli uzanınca, bir kedi, bir ut, hatta bir arslan bir taş parçası, insan eliyle okranınca ^{dahe} mutlu olur...

Güneş birisi ısıttığı, bulut bahsenizi jula dıyır, Holroy gecelerini mi ısıtkları dırdıyır için mutlu olur... Biz mutlu olalım diye çarpınur durur milyolarca, milyarlarca böcek, bakteri, fiston,

Sakte İlahlar!

İnsanoğlu sağılar boyunca hep kendinden üstün olduğu vehmine kapıldığı bazı güçleri birer ilah (tapılacak şey-nesne-güç) var sayarak aşırı bir sevgi ve vovye halesiyle bağlanmış, bu yolda varını forunu feda etmekten, ölmeye kadar sevdiği davarlarını içine sürmüştür.

Bu gün halâ Hinduların - affedersiniz - ineği kutsal kabul ettiklerini, Afrika'da bazı kabilelerin yıldırım, fırtınak, ay, güneş yıldız gibi doğal olaylara ve cisimlere karşı "tapınma" ya devam ettiklerini biliyoruz.

Bu ^{tür} ilahlar davarları - ne yapık ki! - sadece ilkel veydişimiz toplumlarında seçil en modern ve gelişmiş topluluklarda da görül-mektedir!

Hele çağımızda - her yerde olduğu gibi - bu konuda da bir "aşurelik", "taakkülük" söz konusudur.

Çağımızın en büyük ilahı - kuşkusuz - para'dır. İnsanların, çağımız insanının "para" için yapacağı şey var mıdır?

İnsanlık - nealeseb - bir cinsellik aracı haline getirilen "kadın" dadır.

kalkınmak gibi korkunç yanlışlarını ^{ayıplarını} sürdürmesi halinde, yürekler acısı kumundan kurtulma umit-
dini ve vansıma büsbütün ortadan kaldıracaktır.

"Nefsini (öz benliğini) bilen, Rabbini bilir"
ölümsüz prensibinden hareketle, insanın kendisine
(öz benliğine) ve oraya secceli eden Allah (cc)
denmesinden başka bir çıkar yolu yoktur.

Bunun dışında yapılan, yapılmakta ve ya-
pılacak olan herşey havanda su dögmektir, akın-
tuya kürek sekmektir, abesle istijal etmektir.

İnsanın tez zamanda bu ölümsüz gerçeğin
farkına ve bilincine vararak dünyada ve ahirette
layık olduğu yere gelmesi umut ve dileğini
daima tazye tutarak;

Gelecek ışık ve insan Seğirinin mimarları
olacak gerçek insanların, "müslüman-insanlar"ın önün-
de saygıyla eğiliyoruz.

Allah (cc)'in inayeti, rahmeti, bereketi,
keremi, nusrati inananların, hidayeti inananların
kann üzerine olsun!

"Heysin (iş) (özbenliğimiz) için istemedi-
ğimizi (12) bir şeyi, başkaları için de istemedikse ger-
çek anlamda inanmış (mü'min) olmay (sing) " buyura-
rak, insanın hakkına razı olması, başkalarının hak-
kına (hakklarına) el uzatmamasını öğütleyen esirig
bir kural, sorucu bir örnek ortada kayıttır.

Şine O, (SAU), en büyük sosyal adaletçi
olarak; "İnsanlar bir tarafın dışları gibidir."
derken, insan hak ve hürriyetlerinin eşit olarak
değerlendirilmesi gerektiğini,

"Ey Allahın kulları! Kardeş olunuz!" sö-
züyle de; birbirimizi severek kardeşçe bir arada
yaşamamız gerektiğini vurgulamaktadır.

Alın rüyâlar gibi esirig insan ruhunun
narin çiçekli bahçelerini, jülüslerini, kasıp
kavuran beşerî sistemlerin, akımların birer
sıkmaç sokak; ~~olduğuna~~, insanın ruh bahçelerine
hayat verecek, insanı fikir ve ruh ^{planında} olarak
en yükkese çıkaracak Kaynânın Kitaplarının Anası
Kerîm-ü Kerîm olduğunun, bilincine varmak iste-
mayan, ölüm öncesi ve ölüm sonrası (ötesi) hayatın-
da Tek Mutlak Gerçek ve değerli olan olarak
Olmı almayan müslümanların (ve tüm insanların)
kaynânın yerli yerine ^{oturtmasını} ~~oturtmasını~~, bütün sorunlarının

yaratılmışlar gibi boyun eğmesidir.

İnsanın - bireysel ve toplumsal bağda- bağ-
ka hiçbir şekilde, aradığı mutluluğa, huzura, refa-
ha, bars, koruluk, adalet ortamında 'insanca'
yaşamaya kavuşması asla mümkün değildir.

İnsan Tüce Yaratıcı'ya (yani iyiliğe, güzel-
liğe, doğruluğa, adalete, aydınlığa, ^{duygusuzluğa} sonsuzluğa)
yaklaşırsa mutlu, uzaklaşırsa mutsuz olmuştur,
olmaktadır, olacaktır. (Bu da İlahî bir yasadır.)

Aslında hepimizin - tüm insanların- birleşe-
bileceği bir nokta, bir boyut, bir koordinat var-
dır. Bu, tek kelimeyle; Allah(cc)'tir. Allah'la
inanıştır, sevgidir.

O'na inaniyorsak, O'nu seviyor, bize verdiği
sonsuz nimetlere karşılık minnet ve şükran duyuy-
yorsak - ki bu en değerli bir davranıştır - birbi-
rimizi sevmek, ^{saymak} hoş görmek, haklarımızı karşılıklı
olarak koruyup gözetmek, birbirimize elimizden
geldiğince yardım etmek... Durumun dayı, görün-
dayı...

Öyleyse nedendir bu ayrı- ayrılık, bu kin,
bu düşmanlık, bu anlamsız düşmanlıklar...

Sağlıklı ve doğru düşünmesini, akıl yürütmesini, yeni düşünceler üretmesini beceremeyen kimse, ne kendini yönetebilir, ne -varsa- ailesini, ne devlet başkanı ise devleti yönetebilir!

Bize ham madde olarak verilen beyin cehherini okumakla (sistematik bir bilgi donanımıyla) ruh cehherini içten, samimi, bilimsel ibadetlerle (manevi temrinalerle) işleyemeyen, şekillen diremeyen, algılaşmalarını, sürekli yanlış yapmaya adanmış yeteneklerini yerinde ve zamanında kullanma -sensims-kendi kendine-yitiren "ham inventory"lerdir.

Birey olarak da, toplum olarak da -topyekün insanlık olarak da- bu üç temel faktörün handikaplarını aşmadan, bir yere varmamız, barış, kardeşlik, huzur içinde bir arada yaşayan sağlıklı, uygar insanlar olmanızı söz konusu değildir!

Bu handikaplar nasıl asılacaktır?

Bu handikapları ancak; Beyni pozitif bilgilerle donatılmış, ruhu inanca, fersek inanca saf işiyle aydınlanmış, fersek anlamda müslüman-insan tipi olabilir.

İnsanın "insan", "müslüman-insan", "mükemmel insan" olma yolunda yapacağı en doğru, en akıllıca

bir katılık, hoşgörüsüzlük, tahammülsüzlük sergilemekte, dilalep imkânını, tartışma atmosferini ortadan kaldırmaktadır.

Hele kitap okuma sevgisi (ondan vazgeçtik, alışkanlığı) toplumumuzda, diğer toplumlara oranla inanılmayacak derecede düşük bir düzeydedir.

Kitap okuyanlar da aynı yanlış yapıyorlar - gayetle okuyucular gibi - tek taraflı okunmaktadır.

Kendilerini 'akilli', 'aydın' ve 'kültürlü' olarak gören, kabul eden - halka tepesi sanan - nice insan, sırf bu yüzden (tek boyutlu düşünmekten) belirli bir düzeyi aşamamakta, onu yeni kuşaklara, iklimlere, yüksek ufuklara götürecek fikir ve duygulardan ömür boyunca uzak kalmakta, üstelik bu tür duygular ve düşünceleri binmişçesine, yasa-yonlara, savunulara - bilmeden - karşı çıkarmaktadırlar.

Boylece, ortaya, ufku genişleyip yükselene-yen, ruhen ve fikren ilerleyemeyen - ama ilerlediklerini sanarak halka tepeden bakmaya başlayan - birbirine karşı saygısız, sevgisiz, tahammülsüz bireyler (yarı aydınlar) ve onların oluşturduğu sakat, gusûsü, yön-süz... bir toplum (toplumlar) çıkmaktadır.

3. Bilgisizlik, ya da yanlış, eksik, yetersiz serpişik bilgilendirme, beşim içinün amabna uyğun olarak küllanılınması da birysel ve toplumsal bir felâkettir.

Hele bizim toplumumuzda bu konuda öylesine ürkütücü boyutlar söz konusudur ki, zaman zaman umutsuzluğa kapılmamak elde değildir.

Her gün-o da ailesinin zorlamasıyla- evine aldığı gazeteyi, sırf araba, buy arabası, ev, gezi kuponları için kullanan, iri puntolu başlıklara ve nıştehçen fotoğraflara bir göz atıldıktan sonra bir kenara fırlatan adle reisleri ve fertleri sağıntılıktadırlar.

Sine baskın bir sağıntılığımız; birysel ve toplumsal boyda ilenlememizi daha önemlisi gelişmemizi sağılayacak konuları ileri alını. Dışına itmiştir. (Bilim, sanat, kültür, politika...vb.)

Sok değeri olan insan hayatı; jübela, sine maya, işkiye, kumara, işrete kurban edilmiştir.

Fatih gazetesi niteliği taşıyan gazeteleri (ya da serpişleri) okuyan belirli bir kesim ise; ya okuduğunu anlamamakta, ya da tek taraflı okuyarak, tek boyutlu düşünmek gibi bir yanlışta düşmekte, köse yazarlarının sağı key (yurt ve dünya sorunlarıyla ilgili olarak) yaptıkları yan-

2. Faizin, artık, ekonomik ve sosyal yapının -birreysel ve toplumsal bağda- ne hale getirdiğini inşafıyla bakan her göz görmektedir.

Faizin sönürdüğü nice ocaklar, sökettiği nice devletler her zaman gündemdedir.

Maliyet yükselmesinde en büyük rolü oynayan olarak pahalılığın (enflasyonun) belli başlı sebebi olan faizin, her sınıftan vatandaşın (insanın) sapına göre nasıl belini bükteğini, hayatı zehir ettiğini kim inkâr edebilir.

(Hayatı boyunca faiz borcundan kurtulamayan her boydan işletmeciler ^{yatırımcılar} bunun canlı şahitleridir.)

Bütün olumsuzluklarına rağmen; ^{bu korkunç yanlış} faizi, ancak, hayır ^{para için} bankalara yatırarak, bankalarının cebinden alınıp kendisine verilen faizi gönül rahatlığıyla (nasıl gönülse - vicdansızca) yiyebilen miskin, tembelle, korkak, asalak insanlar savunabilir. Onların bile zaman zaman kendi kendilerine yaptıkları işin yanlışlığının farkına vardıkları ve esefle söylediklerine eminiz!

Bu ahsaklıklar ve dengesizlikler -husushusus- sosyal yapıya da yansımakta, kimileri aşırı bir lüks ve konfor içinde yüzerken, kimileri yavaşla-

Yani; Kendi kendileriyle barışık olmadıklarından, kendileri, aileleri, sevreleri ve toplumları. -hatta insanlık için olumsuz bir unsur oluşturmaktadırlar.

Doğru ruhlardaki hoşgörü, ^{insan sevelik} yumuşaklık, adalet, hakseverlik, insanseverlik, doğruluk, sevecenlik, doğaseverlik, kendini toplumda edebilecek kadar fedakarlık v.b. üstün, olumlu tutum ve davranışlar, insanı ya da diğer insanları insanlarda var mıdır?

Özellikle -son yıllarda- gens kusakları etkisi altına alan vâcık akımların bazaryla ulaşmasında en büyük etken, gens ruhların ve beyinlerin gerekten ihtiyasları olan insandan, doğru, saf, vâcimsi insandan yoksun kalmaları, bilerek bilmezlik yoksun bırakılmalarıdır. (TV, Medyanın olumsuz etkileri)

Eğer vâcıklı kusaklar yetiştirmek, geleceğimize umutla bakmak ihtiyasak, genslerimize fizik, kimya, astronomi, tarih, coğrafya, müzik, resim, şiir...vb. yanında -belki onlardan önce- iyilik, doğruluk, sevgi, barış, kardeşlik, yardımseverlik, vâcânseverlik, doğaseverlik, kısaca onları 'iyi insan' yapabilecek 'insan'ı öğretmeliyiz.

1. İnanç; İnsan ruhu için, bir çiçek, bir ağaç için hava, su, ışık neyse odur. İnanssız kalan bir ruh, canlılığını yitirmiş, üzerinde tomuruk olduğu halde çiçeğe duramayan, meyve veremiyen bir dal, boynunu bükmüş; bir çiçek, toplanmış bir ayna, as bir sırtlan gibidir.

Zayıf inanslı ruhlar ise; Bir furlu canlanamayan, salgın, bakımsız, (susuz, havasız, ışısız kalmış) cily ağaçlar, çiçekler gibidir. Böyle ağaçlarda tomuruklarda, dal uşlarında sırtlanlar büyüsün bile meyve verecek kadar güçlü değüldür, çiçeklerin renkleri hemen hemen yok olmuş, kokuları etkisiz hale gelmiştir. Yani kendilerine verilen ilâhi görevi yapmaktan uzak kalmışlardır.

Bugün, insan sağlığında psıhosomatik unsurların ne derece önemli rol oynadıkları bilinmektedir.

Bir sesit ruhsal rahatsızlık (sakatlık - gelişmemişlik) olan inanssızlık ya da zayıf inans insanın beden sağlığında etkiler.

İnansız ya da zayıf inanslı ruh taşıyan

Üç Faktör...

NEB(7647-1658)

Façını, insan soyunun, insanlık ölçütleri-
nin sınırlarının dışına en çok çıktığı, 'insanlık'
tan en çok uzaklaştığı bir zaman dilimi ol-
ma özelliğiyle duyan yürekleri, süslenen kafa-
ları ürpertmektedir.

İnsanın bu derece kötü kara, bu kadar
sevimsiz, acımasız, bencil, saygısız, baskaldırıcı
^{olmasında} ~~ve~~ ^{etkiler} ~~etken~~ olumsuzluğu, insanlık dışılığı' bir
obje, bir fetis haline getirmesinde etkili
olan faktörler nelerdir?

Bize göre; üç ana, temel, önemli faktör
insanın bugünkü durumuna gelmesinde belli
başlı roller oynamaktadır. Ötekiler de vardır, ay-
rıntılıdır, ya da bu üç temel faktörle bağlan-
mış olan unsurlardır.

Bu faktörler;

1. İnsansızlık ya da insan zayıflığı,
2. Faizin Allah kullak ettiği sosyo-eko-
nomik yapı, öbür dengeler.
3. Bilgisizlik. (Yetersiz ve sistemsiz bilgi-
lenim, çoklanan çarpık düşünce, dar görüş-

Bütün çağlar boyunca daima iki güç, iki zık kutup halinde karşı karşıya gelmiş bazen biri, bazen Steki üstün gelerek yeryüzüne hakim olmuştur.

Ancak, İslâm(hayır) in yerküreye hakim olduğu çağlarda barış, adalet, kardeşlik tesis edilebilmiş, küfrün(tağuti her çeşit gücün)hâkimiyeti ise yeryüzüne kan, vahşet, savaş ve zulüm getirmiştir.Halen böyle bir çağda yaşamamızın derin ızdırabı ve hatta utan-
cı içindedeyiz.

Bu acı gerçeğin ortaya çıkmasında en büyük suçun bizde, biz müslümanlarda oldu-
ğunu söylersek acaba yanlış olur muyuz?Yoksa, daha acı bir gerçekle-aşer varsa- karşı
karşıya gelmekten kaçmanın neye yarayacağı da ayrı bir husustur.

Bugün dehâ boyutlarına ulaşan fitne ve fedaıyla başta Orta-Doğu olmak üzere
yerkürenin her hücrelerini rahatsız eden siyonist virüsünü ortadan kaldıracak en etkili
ilâcın İslâm'ın hayat verici iksiri ve neşteri olduğunu bütün insanlığa anlatmak gerek-
mektedir.

İnsanoğlu korkmuş bir yabancıdan süsleyip püsleyip hiyasaya "arz ettiği" daha
korkmuş bir yabancı aynasında kendini görmeye çalışmakta,aynadan kendisine gülümseyen
iğrenç çehreyi nedense dünya güzeli bir âfet olarak görmektedir.

İşte İslâm'a-ve mensubu olduğunu iddia edenlere-düzen görev,şer zaman olduğu
gibi- küfrün bu çirkin yüzünü insanlığın görmesini sağlayacak manevi doktorların
seslerini duyurabilecek yöntemleri bulmak ve geliştirmeyi fert fert öğrenmek,öğretmek
olmalıdır.

Yabancıların yabancıların çirkin yüzünü aynada görebilen gözler,"hakikat" in herkese
açık ışıktan kullana atılmakta,böylece asıl aradığı herşeyi bulmanın olağanüstü haz-
zını tadarken,bu hazdan mahrum kalanların varlığıyla ızdırap çekmektedir.

Ferdî çabaların bir yere kadar yararlı olduğu söylenebilir.Ancak,büyük çaplı
etkili yaygın çalışmalar ve neticeler için büyük ve bilinçli örgütlenmelere,kadroleşmele-
re ihtiyaç olduğu açıktır.

Bu örgütlenme aileden başlamalı,yakın ve uzak çevreye kademe kademe yayılma-
lı,yaygınlaşmalı,yaygınlaştırılmalıdır.

Bunun için de birinci şart günlük(pratik)hayatımızda her geçen gün İslâmî
unsurları arttırmak,daha İslâmî bir yaşayışa doğru gerilemeden ilerlemektir.

Fert fert kazanılacak İslâmî suur ve İslâmî kişiliklerin oluşturacağı ideal
toplular ihtiyacına cevap verebilecek müesseseler de ister istemez İslâmî ölçülere gö-
re olacaktır.

Demek ki bütün iş hergün biraz daha "müslüman" olabilmek,"müslümanca" yaşaya-
bilmektedir.Bunun için de Kur'an ve Hâdis gibi iki ebedi kaynak elimizin altındadır.

Sosyo-ekonomik,sosyo-kültürel,sosyo-psikolojik,sosyo-politik...yapıdan may-
dana gelecek tabii değişimlere paralel olarak yazı kurumlar(faiz sistemiyle çalışan
bankalar,meyhaneler,ucumhaneler.v.b.) ortadan kalkacak,yeni ve toplum için kesenkes
zararlı yararlı kurumlar(vakıflar,zekât müesseseleri v.b.)ortaya çıkacaktır.

Bu değişimlerin yakın ve uzak vadede gerçekleşmelerinde kitle iletişim araç-
larının ne büyük rol oynadığını söylemek bile gereksizdir.

Yüce Nevîâ'nın bizlere lütfettiği akıl ve iman nimetlerini en iyi şekilde
kullanmanın yolunu yordamını bulmak sorumuzuz bugün...Yoksa kendimizle birlikte bütün
insanlığın felâketine hazırlanmak gibi taşınması imkansız bir vebalin altında ezile büzüle
kaptıra bir yüzle çıkarız habb'in Huzur'una....

İslâm'ın birleştirici,toplayıcı kaynaştırıcı özelliğinden yararlanarak yer-
yüzünün her köşesindeki müslümanların en yüce ideal etrafında toplanması mümkündür.

Böyle bir arzu zaten vardır...Bunu kurveden file çıkarmak ancak her müslümanın
birer "gerçek müslüman" olmasıyla mümkündür...

Süperlere-daha doğrusu süper görünenlere-karşı Evrensel-Süper İslâm Devleti
kurulmadıkça,ne müslümanlar,ne de insanlık barışın,kardeşliğin,adaletin egemen olduğu
bir dünyaya ulaşamaz.

DENGELEK DENGESİ

Bütün dengelerin ve değerlerin önlenmez bir akış ve hız içinde değiştigi,ters-yüz olduğu bir zaman/mezan diliminden geçiyoruz.

Bu arada ak ile kara,yaş ile kuru,flu ile net daha bir belirginleşiyor,herşey yerli yerine daha bir oturuyor.

Evrenlerin akıl almaz sonsuzluğundabilinmezliklere doğru baş döndürtücü bir hızla yol alan gezegenimiz,güneş sistemimiz,galaksimiz ve tüm gök cisimleri bizim,biz insanların da bir hedefi olduğunu,olması gerektiğini bize haykırıyor.

Bu hedef nedir?Ne olmalıdır?Ne olmalıdır ki evrenleri ayakta tutan o olağanüstü dengeye ve ahenge ters düşmesin,uyum sağlasın!

İçimizde ve dışımızda nasıl bir denge kurmalıyız ki,bu evrensel akışa ayak uydurabilelim,böylece barış,kardeşlik,sevgi ortamında mutluluğu ve özgürlüğü yakalayabilelim.

Bu dengeler dengesi nasıl kurulacaktır,kurulmalıdır?

Sonsuzluğa ve aşka komputturize edilmiş insan atöolarınının yürütlelerinden sapmalarını,aynı yasalara bağlı olarak sonsuz manyetik ve kozmik alanlarda yüzen dev galaksiler,yıldız adaları,nebulalarla uyum içinde hareket edebilmeleri için şifrelerinin iyi bilinmesi gerekmektedir.Dengeler dengesi ancak böyle kurulabilir.

Bu şifre "Besmele"dir ve devamıdır...Kur'an-ı kerim'dir...

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın adıyla başlarım"şözüdür ve devamıdır...

Bu "şöz"le yenilen her lokma,içilen her yudum su,alınan her soluk,atılan her adım,başlanan her yazı,söylenen her şöz,açılan her kapı,çıkılan her basamak,kurulan her yuva,her sofraya,her devlet...insan için yararlıdır,amacına ulaşmıştır.

Bu şöz bizim evrenin olağanüstü dengesine ve düzenine uymamızı sağlıyacak tek formüldür.

Bu şöz gerçek bir medeniyetin,ölümsüz bir saltanatın anahtarıdır.

Bu şöz,yalnız yeryüzünde değil,belki tüm evrende değişen dengelerin ve değerlerin başlangıç ve bitiş koordinatlarının kesiştiği yerdedir.

İnsanlığa-her çağda-gerçek anlamda bilgiye,bilgelige,kültüre,medeniyete,barışa,özgürlüğe... götürülecek bütün çıkış noktaları bu "kelime"yle başlamaktadır.

Allah(CC)'ın kutlu ve şanlı adının anılmadığı bir iş abestir,yavandır,ölmüştür,yararsızdır,değersizdir,havanda su döğmektir,abesle iştigaldir.

Kur'an ve İslam varken başka "teoriler üretmek"ve onlara körü körüne bel bağlamak,medet ummak,insanı ancak kaosa ve karanlığa sürükler.

İnsan,bu ölümsüz gerçeğin bilincine vardıkça,kalıcı,yararlı,değerli-yüce eserler ortaya koyabilecektir.

Gelecek çağlarda yeni dünyalar ancak böyle kurulabilir.

17-22.3-1990

Ahmed Kanyılmaz

Türkiye'de belli bir zamandan beri "çağ atlamaktan" söz edilmektedir. Son yılların oldukça popüler ve işbitirici politikacısı-siyasetçisi ve devlet adamı değil-kişiliğindeki güçsüzlüğü örtebilmek için protokoldeki yerini bile beğenmeyen,ipleri malûm güçlerin ellerindeki bu kurşun askercik,bu sözleri madeni sesler çıkaran ağızciğinde geveleyip durmaktadır.

Nedir çağ atlamak.Çağ atlamakta ne kastedilmektedir?

Her şeyi ekonomik miyara vurana ,bir milletin gelişmesini ve "büyümelerini"sadece maddi zenginlikle olacağını savunan,Amerika'nın ve Avrupa'nın-yani uygar(!) Batı'nın- yakından tanıdığı ve "çok beğendiği",Türkiye'mizin dış itibarının artmasında ve bol miktarda borç altına girmesinde baş rölü oynayan bu l numaralı vatandaşımız ayrıca Türkiye'nin çok ucuz olması sebebiyle bir turizm cenneti olduğunu,100-150.000?- TL. maaş alan 8:,100.000.- TL.'ni ev kirasına veren memurlarımızın da tutumlu davranarak-yani hava,su,zeytin ekmelele yaşayarak-para biriktirmesini önerecek kadar vatandaşlarını düşünen büyük bir önder ve devlet adamı ve son derece gelişmiş bir ekonomisttir.

Namıslu ve sağduyu sahibi tarihçilerin bu zat-ı muhterem hakkında gelecekte neler yazacakları doğrusu merak ettiğimiz konuların başında gelmektedir. Bir milletin "büyümelerini" ve özellikle "gelişmesini" sadece ekonomik açıdan değerlendirmesi ,bir insan vücudunun önce kollarının,sonra saçlarının,daha sonra bacaklarının...büyümesi kadar abestir.

Büyümeyi yalnız ekonomik açıdan ele alsak bile Türkiye,hızla artan nüfusu (nüfus planlamacılarının kulakları çınlasın),paramızın pula dömesi gibi sebeplerle kişi başına düşen millî hasıladada göze batan bir artış olmaması gerçeği karşısında hangi "büyümeden"söz edilebilir ki!

Bir milletin ,millet hele "büyük millet" olabilmesi için ekonomik büyüme ve faktör yeterli midir?

Sırf ekonomik büyümeyle çağ atlamak mümkün müdür?

Sonra atlanan çağ nasıl bir çağdır?

Çağ'ın örnek alınacak,üstün nitelikleri ve nicelikleri var mıdır, varsa nelerdir?

Belki bir kapitalist,bir liberal,batta bir sosyalist için Çağ'ın örnek alınacak yanları bulunabilir ama,bir "müslüman" için böyle birsey söz konusu değildir.Bu Utanç çağı'nın müslümana verebileceği hiçbirsey,evet hiçbirsey yoktur.

Çağ'a İslam'ın gözleriyle bakılınca ancak acıma,utanç,nefret,öfke ve tiksinti duyulabilir.

Ne yazık ki Türkiyemiz'e de aynı gözlerle bakıldığımızda-özellikle deniz kıyılarında-sosyal çırtmanın ve kokuşmanın,kültür erozyonunun ürktinti veren boyutlara ulaştığını görebiliriz.

Her yıl ikiye katlanan toplumsal ruhsatsızlıklar,suçlar(zina,fuhuş,gasb,hırsızlık,rüşvet,intihar,boşanma v.b.)hastalıklar,trafik kazaları Türkiye'nin ve Çağ'ın hiç de imrenilecek bir halde olmadığını açık delillertir.

İnsanımızın ve topyekün insanlığın bu yürekler acısı hali hiç şüphe edilmenelidir ki bizi ziyadesiyle rahatsız etmekte.üzmekte,acıyla ve utançla kıvrandırmaktadır.

"Çağ atlamaktan" söz edenler,Türkiye'ye ve dünyaya Çağ'a ve çağlar'a yalnız ekonominin dar açısından bakılmaktan vaz geçmelidirler.

İnsanları "inson",milletleri "millet" yapan değerlerin neler olduğunu bir daha ve ciddiyetle hatırlamalıdır.

Devletin bilim sanat kültür politikası yerine ne bulursa okunması

Çünkü İslâm'a karşı çıkmak, o'nu inkar etmek, toptaydın evrenleri, insanın kendisini oluşturan tüm değerleri, adaleti, kardeşliği, barışı, sevgiyi, dayanışmayı, aydınlığı inkar etmektir.

Bireylerin ve toplumların bugün içinde bulunduğu bütün ruh ve akıl yoksulluğuna rağmen; İslâm'ın önemi ve değeri, bireysel ve toplumsal gelişmeler (gelişmeyi ruh ve beyin fonksiyonlarının en üst ve en sağlıklı düzeyde seyretmesi, en üstün bilim ve sanat eserlerinin ortaya konması olarak alıyoruz.) sürdükçe, ki bu kaçınılmazdır, daha iyi anlaşılacak, insanın ve evrenin gizleri çözüldükçe (ki bunlar Kur'an'dadır) bireyler ve toplumlar -bilerek, bilmeyerek, isteyerek, istemeyerek, ama mutlaka-O'na daha çok yaklaşacaklar, benimsyecekler, böylece daha dengeli, daha merhametli, daha duygusal, daha akıllı, daha barışçıl, insancıl, adil, haksever, özverili, şevkatli...- kısaca uygar (daha doğrusu medeni), insan ve topluma olma nitelik ve niceliklerini kazanacaklardır.

Bireylerin ve toplumların gerçek ve mutlak anlamda gelişmişlik düzeyleri, âlemler ne derse desin-İslâm'a olan yakınlıkları ile doğru, uzaklıkları ile ters orantılıdır.

Bu kural müslüman birey ve toplumlar için olduğu kadar, gayri müslim birey ve toplumlar için de geçerlidir.

Nitekim bu ümitsiz prensipleri-bilerek, bilmeyerek, bireysel ve toplumsal planda uygulayan uluslar (Almanya-Japonya v.b.) bugün yeryüzünün en gelişmiş ulusları arasında yer almaktadır.

Toplumumuzun-ve bütün müslüman toplulukların-gerçek anlamda geri kalmasının, kendisini taklitçiliğin cenderesinden, bukağısından kurtarmasının kökeninde özdeğersizliğin ana ve ümitsiz kaynağı olan saf ve gerçek İslâm'dan uzaklaşmış, kopmuş olması yatmaktadır.

Zaman (çağlar) ilerledikçe Kur'an ve Hâdis (Hz. Peygamber (SAV)'in yasama tarzı) daha detaylı ve bilinçle incelendikçe, çağdaş yorumlara kavuşturuldukça, bunun doğruluğu ortaya çıkacaktır.

Geleceğin Altın Çağı'nın kurulmasında İslâm en büyük-belki de tek-etken olacaktır.

Selâm bir akıl ve mantık ölçütleriyle düşünün her tarafsız insan bu gerçeği görmektedir.

Bugün yeryüzünün bütün noktalarında İslâm'ın safında yer alanların hızla artması bu tezin canlı tanıklarındadır.

Öyleyse geleceğin Altın Çağı'nın harcıında bizim de bir tutamlık katkımız olsun istiyorsak, İslâm'a, bütün boyutları ve kurumlarıyla gerçek İslâm'a, birey ve toplumsal alanlarda birbir elle sarılmalı, Hz. Muhammed (SAV) önder ve örnek kişiliğinde vahdet cihat ve ümmet şuru içinde yaşamalı, yaşatmalı, tebliğ etmeliyiz...

Allah(CC)'in, selâmı, selâmeti, esenliği, insiyeti, muhabeti ve musreti inananların, hidayeti inandıranların üzerine olsun.

İSLAM VE İNSAN

Zamanların en yüce insan'ı Müslümandı.
Demek ki "mükemmellik", "insan" yapan insanı.

A.K.

Tüm zamanların/mekânların en mükemmel, en yüce insanı Hz. Muhammed(SAV)'dir. Dost, düşman, yakın, uzak, aydın, cahil herkes bu gerçeği teslim etmektedir.

Bir insanın önemi ve büyüklüğü topluma verdikleri (toplumu olumlu yönde ilerleten ve yükselten) ile ölçüldüğü zaman gerçekten Hz. Muhammed(SAV)'den daha büyük bir insanın varlığından söz etmek abes olur.

O, bir insanın olabileceği "her şey" olmuştur.

Zihinsel ve ruhsal fonksiyonlarıyla en üst düzeye ulaştığı, geçmiş ve gelecek insanları ve melekleri geçmiş, ışıktan hazlı giden bir vasıtayla (Ref'ef) bütün evrenleri/antievrenleri dolayış, her şeyin yaratıcısı ve yöneticisi Hz. Allah(CC)'i görmüş, O'nunla vasitasız konuşabilmiştir.

Bu olay (Mir'ac) evrenlerdeki hiçbir yaratığın ve başka hiçbir insanın ulaşamayacağı bir boyuttur, kasaktır, nakardır, ikidir...

O, -her yönüyle- en büyük insandır. En büyük bakımsandan, en liyakatli devlet (siyasət) adamı, en mükemmel eş, en rıfkatlı baba ve büyükbaba, en dürüst, en güvenilir, en onurlu-velhasıl en erdemli-insan, en yüce sevgiyle dolup taşan bir gönül, en yüksek akıl ve zeka fonksiyonlarıyla işleyen bir beyin taşıyan insan-ı kamil'dir. Ve daha önemlisi Allah(CC)'in Son Elçisi'dir, Peygamberi'dir. Ve müslümandır. Yani bütün bu üstün özelliklerini İslâm'a olan yakınlığı ve bağlılığı sayesinde kazanmıştır, kazanabilmiştir.

İslâm'ın Kur'an-ı Kerim ile getirdiği ilâhî, ölümsüz prensipleri hayatına yüksek bir bilinç, şaşmaz bir titizlik ve dikkatle en iyi biçimde uygulayan, öğretmeni Yüce Allah(CC) tarafından "Sen en yüce ahlak üzerindesin" hitabına mazhar olan, yitirdiği Kur'an, ahlâkı Kur'an'den ibaret olan insandır. Müslüman-insan'ın ölümsüz bir örneğidir.

Bu yüzden insanlığın en büyük, en mükemmel öğretisi olan İslâm'ı bütün zamanlara ve mekânlara tebliğ etmek görevi Yüce Yaratıcı tarafından O'na layık görülmüştür.

O halde; En iyi, en akıllı, en güçlü, en duygulu, en kahraman... en mükemmel insanlığa yararı en çok dokunan insan, "en müslüman insan"dır.

Çünkü insan; İslâm'a yaklaştığı oranda insanlaşır, medenileşir. Toplumlar için de bu ölümsüz kural geçerlidir.

En Yüce İnsan'dan sonra derecesiyle; İslâm'ın ölümsüz prensiplerini hayatlarına uygulayan, çağlar boyunca her kesin takdir ve hayranlığına kazanan-ancak Onlar'ın tek düşüncesi Allah'ın rızasıdır-ruh ve ahlâk kahramanları, duyguda, düşüncede, davranışta hep zirvelerde dolayan, Nebiler, Resûller, velîler, bilginler, sanatkarlar, salihler... birer "örnek insan" olarak insanlığa ışık saçmışlar, yol göstermişlerdir.

Böyle insanlara çağımız'da, her zamandan daha fazla ihtiyaç olduğu, insanlığın bugün içinde bulunduğu akıl ve ruh sefaletine tanık oldukça, rahatça söylenebilir.

Böyle insanların yetişmesi için de İslâm'ın, bütün boyutlarıyla çok iyi anlaşılması, birey ve toplum hayatına titizlikle uygulanması gerekmektedir.

Ancak o zaman kendisine, ailesine, çevresine, milletine ve toprakta insan-

İSLAM VE HAYAT

İslam denince aklınıza gelen kavramlardan biri de hayat,yüksek.anlamli bir hayattır. Evet,İslâm,-bütün boyutlarıyla-bir hayat dindir.

İnsan'ı "ahsen-i takvim" olarak vasıflandıran İslâm'ın,insana-ve öbür bütün yaratıkların-hayatına büyük değer veren tek ve hak dindir.

İnsanın dünya ve ahiret hayatını en ince detaylarına kadar düşünen,ele alan,düzenleyen ve yönlendiren İslâm'dan başka herhangibir düşünce sistemini göstermek mümkün değildir.

Böyleyken,"hayat"a-yaşamaya-değer veren,müslümanların çevremizde ne kadar seyrek olduğuna şahit oldukça hüznümüze,hüzün,ızdırabımıza ızdırab katılıyor..."

İslâm diriltici bir böküktür...Daima diri,uzun,geniş bir bökük...

O,ister birey,ister toplum olsun nereye girerse orada bir dinamizmi,bir aydınlığı maddi ve manevi bir yükselişi de birlikte getirmektedir.

Bu-bütün zamanlarda-böyle olmuştur,bugün de böyledir,yarın da böyle olacaktır.

Yanlışlar,kusurlar,eksikliklerle dolu beşeri sistemlerin karıştırdığı bulandırdığı insan aklını ve ruhunu ancak ve yalnız İslâm'ın dâiraltici,durultucu,hayat verici,aydınlık soluğu esenliğe kavuşturabilir,kavuşturmaktadır.

Bu evrensel gerçeğin hergün biraz daha farkına varan insanın"yaşama sanatı"nda önemli mesafeler aldığını görmek ne kadar sevindirici,saadet vericidir...

Evet,İslâmiyet dedince hayat-yaşamak-akla gelmelidir...

"Yaşamaya gerektiği gibi"yaşamak,"insanca","müslümanca","hulca"yaşamak...

Böyle bir hayat şekli için en güzel ve bulunmaz örnek insanlığın yüz akı,efendisi,sevgili peygamberimiz,efendimiz Hz.Muhammed(S.A.V.)'dir.

O'nun su içmesinden,yemek yemesine,yatıp kalkmasından,namaz kılmasına,insanlarla ve Allah(CC)'la her türlü beşeri münasebetlerindeki davranışları bugün dahi-çok şükür-malûmumuzdur.

Bu davranışlar bütününi hangi insan hayatına daha iyi uygulayabiliyorsa o kadar Allah(CC)'a ve edemliliğe yakın,o kadar "müslüman"dir.

Ve insan ne kadar "müslüman"sa o kadar "hayatta"demektir.

"Yaşayan" ve "canlı" bireyleri bağrında barındıran ailelerde ve toplumlarda medeniyet,sanat ve kültürün canlı,kalıcı,evrensel boyutlu eserler ortaya koyması tabii değildir?

İslâm'dan uzak bireylere ve toplumlara bakınız...Bütün parlak,şagaalı,gösterişli dış görünüşlerine rağmen içlerindeki ışığın sönmüş olduğunu,ortaya koyduklarının ömürlerine bakarak kolayca farkedebilirsiniz...

Geçmişte olduğu gibi,günümüzde de bu gerçeği gören gözler önüne seren küçük ve büyük boyutlu sayısız olaya,örneğe yhkkenen şahit olunmuyor mu?

İşte bu yüzden insanlığa mutsuzluktan,kararsızlıktan,ızdırabtan,düş kırıklığından başka birşey veremeyen cansız modern batı uygarlığı çökmeye mahkûmdür...Ve sütunların çatırtı sesleri gitgide yükselmektedir...

Onun yerine insanın"yaşamaya"barış,kardeşlik,adalet ve sükun içinde bir hayat platformu hazırlayan,daima taze,canlı ve dinamik İslâm,-yakın istikbalde-,eğer insanlık O'na layık olmayı başarabilirse,bireylerin ve kalabalıkların elinden tutacak ve kurtuluş reçetesi olabilecek tek Ölümsüz Sistem'dir.

20. Yüzyıl istediği kadar"ben modernim,ilericiyim,orijinalim..." diye bağırıp dursun...Gerçek olan yalnız şudur:Müslümanlığın olmadığı yerde "hayat" ve "medeniyet" yoktur.

Ancak o zaman islâm'la göz göze gelinebilir...

Ve ancak o zaman Ruh'un sönmek üzere olan meş'alesinin alevi görleği şarek ışığına kuşakları tutabilir, sarabilir...

Hz. Muhammed(SAS), bu mahtemem devayis kargısına çıktığı, yani Çağlarır rına ve çağlara islâm'ın gözleriyle bakmalarını öğütlediği zaman da insanlığı gün durumu bugünkünden pek farklı değildi. "atta bazı yönlerden bugünün insanı OLi öi o çağdakinden çok daha aşağı bir durumdadır. İnsanlık, islâm'ı "görmekte" ısrar ettikçe, her gün biraz daha bataf faklıklara gömülmede kurtulamıyacaktır. Çağ'ın ve Çağlar'ın islâm'a bakmasını bilmiyorlarsa suç-haşâ- islâm'ın in değil, O'na bakmasını beceremiyen perçeli, mühtürlü, behtsız, hasipsiz gözlerd de dir.

O gözler, ki işte o gözler "ahşer'de kör olarak Huzur'a çıktıklarında rında herşeyi apaçık "görecekler" ama, iş isten çeyni olacaktır.

Kendimize, çevremize, Çağımız'a, Çağlar'a islâm'ın sapsız bakışlarıyla rıyla baktığımız, bakabildiğimiz zaman ezdiçimizi bulduçumuzu hemen anıyabilir

Gelin, yanlış öğren gözlerimizi islâm'ın bakışlarına pröçremliyelim v ve gerçek kişiliğimize, "insan"liğimize, "kul"luğumuza kavusalım...

2.1. / 25.1. 980

Yusuf. Dewiric

shâed kanyılmaz

İSLAM'IN ÇÖZÜYLE ÇAĞ'A, ÇAĞ'IN ÇÖZÜYLE İSLAM'A BAKMAK

80'li yılları geride bırakıp 90'lı yıllara başladığımız şu günümüzde İslam güncelliğini-gitgide artan bir ilgi ve etkiyle-sürdürmektedir.

Buğün ve her geçen gün Çağ, İslam'ca bakan gözler çoğalmaktadır... Bakmak demek görmek demektir. Görmek anlamak, hissetmek, düşünmek, gördüklerinden bir manâ çıkarmaktır.

Herşey bakmakla, görmekle başlar...

Çağ'a -ve Çağlar'a- İslam'ın gözleriyle bakmak...

İslam'ca, mü'mince, "ferasetle" bakmak...

Ekonomiyi, bilimi, sanatı, siyaseti... İslam'ın ölçsüz değerleriyle (ölçüleriyle) yorumlamak... Allah'ın (cc) ebedi, evrensel prensipleriyle karşılaştırmak, buna göre, bu esaslara göre yerlerini, değerlerini, etki alanlarını, sürelerini, sonuçlarını v.b. ortaya koymak...

İşte gerçek bilgelik... İşte en doğru nıvar...

İslam'ın Çağ'a, Çağlar'a hangi gözlerle, nasıl bakacağı önemlidir, Çağ'ın Çağlar'ın İslam'a bakışı değil...

İnsanoğlu'nun ortaya koyduğu en yüksek düşüncelerinde bile-tarafatsız olarak, derinlemesine incelendiğinde-afedilmez hatalar, noksanlar, yetersizlikler görülmektedir. Bir makalenin dar sınırları içinde bunları uzun uzadıya açıklamak elbette mümkün değildir.

Sosyalizm, kapitalizm, komünizm, meodizm, büdizm, kevalizm, brahmanizm, ek-sistansiyalizm, nasyonalizm... "izm"ler saymakla biter mi?

Ama hepsi de sınırlı olan insan düşüncesinin ürünleridir. Aklın-beğeri aklın-sınırlı olmadığı kim söyleyebilir?

Herşeyi kavrayabiliyor muyuz? Devasa kavrar gibi düşüncemiz bazı "şeyler" i kaç kişiye anlatmak mümkündür?

Bilim, bütün duygularımıza ve düşüncelerimize cevap verebilecek güçte midir? "ayır... Elbette ki hayır... Bilimin kendisi ~~kanı~~ kabul ve itiraf ettiği halde onu putlaştırılmaz nedense bu gerçeği bir türlü ~~kanı~~ anlatmak mümkün olamamaktadır.

İnsanoğlu gerçekten-maddi ve manevi yönleriyle-üstün bir yaratıktır. Büyük işler başarabilir... Bir düşünmeye basmakla katılar arası füzeleri, atomları,otronları, bilgisayarları.. harekete geçirebilir... Fezalara açılabilir... Gökdelenler kurabilir, yerkabuğunun binlerce metre derinliklerine inebilir...

Ama bütün bunlar yeterli midir?

Bütün hayatı varlık ve konfor içinde amaçsız geçen, başka hiçbir ihtiyacı olmadığı sananlar da İslam'ca hakmasını bilseler veya zahmet edip öğrenselerdi toplumdaki pürüzlerin çoğu ortadan kalkmaz mıydı?

Demek istediğimiz o ki, fert fert, aile, aile, millet millet ve tekmil insanlık olarak "olaylara" İslam'ın şaşmaz gözleriyle hakmasını öğrendiğimiz oranda kişisel ve toplumsal sorunlarımız azalacak, çözüne kavuşacak, böylece barış, kardeşlik, adalet, sükun içinde bir hayat sürme imkanı doğmuş olacaktır.

Ama zavallı nasipsiz insanlık böyle bir hayatı arzu ettiğini bas bas bağırdığı halde, ne yazık ki denediği bütün ~~formüller~~, reçeteler etkisiz kalmak-

SES VE YANKI '...

Susun, susun dinleyin... Duyacaksınız, duymalısınız bu Ses'i...

Açın kulaklarınızı gözlerinizi, kesin soluğunuzu sesinizi... Ey siz, ey siz kompüterlerin, gökdelenlerin, LSD'lerin, pornografinin, androitlerin esirleri ey siz...

Ne kadar garip, ne kadar basitsiniz...

Bakin, bakın işte, karıncalar, arılar, kumrular, güvercinler, yunuslar, ringalar, balinalar, leylekler, albatrosalar, martılar, kartallar... nasıl o tarafa, o noktaya doğru seyirtiyorlar uğıtularla...

Sanki kocaman kayalar çatır çatır yarılıp dağılıyor...

Sanki dev ağaçlar birbirlerini üstüne devriliyor...

Denizler kıyılara yürüyor sanki dipten gelen patlamalarla...

Sanki bütün yüklerini bir anda boşaltıyor bulutlar...

Dağlar yerlerini değiştiriyor sanki...

Sanki bütün karlar çözülüyor doruklardan.

İrmakların bu coşkuluğu ne ola ki.

Sanki sökülüp atıyor insanlar yüreklerinde çöreklenmiş İfrit'i.

Bir başkalaşım bakışlar, gülümseyişler, sözler, davranışlar sanki.

Sanki cüceler dev, devler cüce oluyor.

Sanki bütün üzümler doğruluyor şerha şerha yarılan topraktan...

Sanki güvercinler uçuyor başkalarının da...

Bütün bukağalar çözülüyor sanki boyunlardan, ayaklardan.

Sanki domup kalıyor meraiter havada.

Sanki çiceğe duruyor bademler, erikler, kayısılar, çamlar, çınarlar karlar altında.

Sanki bin güneş birden yükseliyor ufuklardan...

Sanki korkunç uğıtularla devriliyor putlar, sütunlar, surlar, koltuklar..

Sanki büyük ordular geçiyor bulvarlardan...

Sanki sonsuz eller kazıyor yazıları saygılardan, duvarlardan, kayalardan.

Sanki bütün roller değişiyor evrensel sahnede...

Sanki bütün trenler, uçaklar, otobüsler, taksitler, arabalar... aynı noktaya gitmek üzgre yola çıkıyorlar...

Sanki çölmün her noktasından bir zemzem kaynağı fışkırıyor...

Sanki yıldırım, şimşek sağağlarıyla yıkanıyor tabiat.

Sanki doludizgin koşuyor sonsuz ovalarda evrensel kiymemelerle milyonlarca beyaz at.

Sanki Kur'an okuyor coşkun avazlarla daha bir iki soluk almış bebeler.

Sanki bir anda boy atıyor okınlar, fideler, çimler, yükseliyor bir anda çitler, hisarlar, duvarlar...

Sanki beklenmedik, alışılmadık bir bereketle genleniyor her yer...

Bir kutlu seltem dolanıyor sanki vadilerde, doruklarda, bulvarlarda, yüzlerde, sahillerde, yüreklerde, magralarda, kulelelerde, kubbelerde, avlularda...

S, sunusun dinleyin... S, r Ses var araklardan, derinlerden anbean gürlere- gerek, yankılar , sonsuz yankılar yapanak gelen bir Ses...

İyi kulak verin, dinleyin. D , acaksınız, duyacaksınız mutiaka...

Sanki birdenbire dünüyor o müthiş fırtına ruhlarında, birdenbire yeniden kopuyor sanki...

Sanki taşıyor suları tekail kuyuların, ırmakların, ummanların...

Sanki çekiliyor toprağın altına birdenbire buğarı kuyuların, göllerin, ırmakların, ummanların...

Bir bayram daha her ruhun ve kafanın boyutlarına, çapına göre algılayışlar, tepkiler, duygular, düşünceler içinde geçti... Bayramı "kutlayanlar" arasında müslümanlar kadar, münafıklar da vardı, fasıklar da vardıhatta mağrikler bile vardı... Bu, yalnız böyle bir olgu bile iblâm'ın "insan" ı nasıl sarıp kavradığı ve gerçek bir "hayat dini" olduğunu ortaya koyması bakımından dikkat çekicidir.

Bu bayram bir hüznün, bir acı, bir utanç bayramı oldu-aynı zamanda-müslümanlar için... Başta Ürdün, Afganistan.. olmak üzere yeryüzünün hemen her kögesinde müslümanların tağuti güçleri zulmü ve vahşeti altında dayanılmaz çilelere maruz kaldığı, şehit edildiği toplu kıyımlara uğradığı bir zamana rastladı.. Bu bayramda müslüman yüreklerin acısından binaber olanların başında hiç kuşku yok ki TV'de "Bayram Özel Programı" nı düzenleyenler gelmekteydi...

Cicili bicili "giysileri" içinde pür neşe gülücükler ve "bayramlık espriler" dağıtılan zavallılar ne yaptıklarının bile farkında değillerdi...

Bayram günleri boyunca ibret ve dehşetle seyretmek bahtsızlığına uğradığımız "Aynarez Kadısı" nam bir oyun vardı ki evlere şenlik...

İslâm'ın en güvenilir, en onurlu ve kutsal müesseselerinden biri olan 'kadılık' makamına yapılan skil almaz hakaretler-ve kasıtlı olduğunda güphe olmayan karâmalar, özkültüründen zaten habersiz genç nesil üzerinde ne korkunç bir "imaj" verdiğini söylemeye gerek var mıdır? Dünyada çağlar boyunca adalet, hakseverlik hoşgörü dağıtan ve uygulamalarıyla dost düşman herkesin hayranlık ve takdirini kazanan böyle bir müessesenin ve kadrosunun böylesine tahrif edilerek ortaya konmasında "emeği geçenler" in neye, kime, niçin hizmet ettiklerini kendilerine sormak ilgililerin tarihi görevleridir sanıyoruz...

Sonra o 'sanatkar' pardon "san'atçı" kisvesiyle ekranda boy gösterenlerin "bayram deyince ne anlıyorsunuz, aklınıza neler geliyor..." gibi sorulara vverdikleri çocukça cevaplar...

Efendim bayram deyince "hatıfatafak, heyecanlar, çekirdek, nohut, fındık, fıstık, dönme dolap, lunapark...v.s." geliyormuş bu sanatçı beyefendilerin hanımefendilerin akılçlıklarına...

Bayram' ın "ne olduğunu", "ne olmadığını" öğrenmek zahmetine katlanamayan müslümanların (yeni nesillere verebilecek neyi kalmıştır bugün?

Gençler! Aynarez Kadıları'yla, Tele-Mach'larla, disko-dans müzikleriyle() Dallas'larla, ..ancak kenarında buldukları uçuruma düğmelerine yardımcı olabiliriz...

Neyse ki bayramın dördüncü günü "İnanç Dünyası" programına rastladı da Bayram hakkında yapılan bir konuşmayla, derli toplu bir "bayram bilgisi" edinmiş olduk...

Yalnız gençler mi bu durumda? Neyazık ki bu suale ulumlu cevap vermek mümkün değil...

Müslümanlar arasına öyle bir "nifak" düşmüştür, düşürülmüştür ki, tecrübeli ve güvenilir olarak bilinen ve kabul edilen yaşlılar bile çok zaman gençlere taş çıkartacak -keşke olumlu yönde olsaydı- davranışlar içersine girmektedirler...

"iyi örnek" olmaları beklenir ve gerekirken, "kötü örnek" olmaktadır...

"ihtilâf" öyle boyutlara ulaşmıştır ki, artık "rahmet" olmaktan çıkmış, "felâket" e dönüşmüştür.

Müslümanlar arasındasesen, es tirilen kutup, kuzgarlarını dindirmek yine o fırtına bulutlarının arkasında kalmış olan İslâm Güneşi'ne nasip olacaktır.

Bu kamaşanın, bulanıklığın, zulmün, anoniminoostasında müslümana düşen en büyük görev vakarını, soğukkanlılığını, onurunu yitirmeden, ve asla imandan taviz vermeden büyük bir temkin ve sükûnet içinde kendisine düşeni yapmanın şuuruna varmak olmalıdır...

GÖNÜLÜN FERYATLARI....

1980/19761

Ey yirminci yüzyıl'ın bahtsız, nasipbîs insanlar, ey müslüman kardeşler...

Yeryüzü(arz)adlı gezegende bugüne kadar yaşıyan insan kalabalıklarının hem en şanlısı hem de en bahtsız-belki-sensin.

En şanslısısın, çünkü: hiçbir çağ insanının sahip olmadığı teknolojik imkanlar, harikalar her alanda emrindedir.

En bahtsızısın, çünkü: Bu olağanüstü imkanların kullanılış biçimindeki aksaklıklar yüzünden teknoloji "put"unun önünde iki büklüm olan garip, silik, anlaşılmaz bir yâk haline geldin.

Kulakların piston, füze, uçak, video, teyp, tren, metro...v.b.lerinin tırmalayıcı monoton sesleriyle köreldi, yüreğin "menfaat"ın katran bulutlarıyla sarıldı, gözlerine neftin, kinin, ihtirasın, açgözlülüğün, şehvetin...mili çekildi.

İnsan, insandan başka herşeye benzettin kendi kendini.

Ne idüğü belirsiz ruhların, beyinlerin peşinden sımakça sürüklendin durdun onların soysuz vaadlerine kapılarak, uçurumlara, çıkmaz sokaklara, halâ da sürüklenmekte sin...

Soyunun maymundan geldiğini söyleyecek kadar kendi kendini ağıladın, tükettin.

Uyarılaşayım, modernleşeyim derken nasıl caverlaştığının, ağzından salyalar akan kurtlardan beter hale geldiğinin farkında değil misin?

Tek ve ölümsüz Yaratan bütün kudreti, sonsuzluğu ve merhametiyle seni ebedi mutluluğa çağırırken sen halâ futbol, sinema, müzik, politika, ekonomi...işlerinin() ardisıra ömrünü heder ediyorsun...

Kainat bütün maddî ve manevî hazineleriyle, nimetleriyle senin için yaratılmış senin emrine amade kılınmışken, nasıl oluyor da evrende bir toz zerresi bile olmayan dünyayı pay edemiyorsun?

Nasıl oluyor da, kendi içindeki tükenmez hazineleri göremiyor, onlara sahip çıkamıyorsun?

Kökü Vahiy, gövdesi Vahdet, meyveleri adalet, barış, kardeşlik, sevgi...olan Evrensel Ağaç'ın gölgesinde toplanmadıkça huzur ve mutluluk beklemenin ne kadar saçma olduğunu anlamıyor musun?

Kim Allah'ın önünde secde etmekten daha büyük bir mutluluk ve onur arıyorsa ondan daha mutsuz ve onursuz kim vardır ey insan söyler misin?

Allah'ı duyulan gerçek aşktan, saygıdan-bazan korkudan-dökülen birkaç damla göçüşünün yeryüzündeki bütün maddî hazinelerden daha değerli olduğunu ne zaman anlayacaksın, kabul edeceksin?

Ve sen ve sen ey müslüman olduğunu gerine gerine söyleyen, haykıran, soylulğu, kahramanlığı, çalışkanlığı, medeniliği, akıllılığı...kimnelere bırakmayan insancık.

Mükellef sofranın başında, nefis topbasını hâika basa doldurmakla, televizyonun karşısında en son video-bantları seyretmekle, güzel hanımının koynunda, kollarında vuslatın hazzıyla kendinden geçmekle mi "dünyayı düzeltceğini" sanıyorsun....

Ah, ne yazık ki sen de ,evet sen de bu azgın Sel'e kapılmış olmaktan hiç de şi ayetçi görünmüyorsun...Akıncıya karşı bir iki kürek çekmeyi denemiyorsun...

Yeryüzü cehenninde milyonlarca kardeşin, ta'atun her türlü zülmüyle inim inim inerken, nasıl nasıl oluyor da kuştüyü döşegünde deliksiz uykular çekebilir, sonu gelmez dünyalık hesaplar yapıyorsun?

Çilesiz, ızdırabsız, duyarsın bir yüreğin mü'min olmanın o erişilmez hazzını asla tadamıyacağını bilmiyor musun, anlamıyor musun?

Kibrin, gururun, gösterişin, duygusuzluğun bataklıklarında çırpınırken, ruhunun göklere kanatlanmasını mı bekliyorsun?

Allah'ı ve Resül'ü'ne itaat etmeyi, liderini seçmeyi, kendini, aileni çevreni eğitmeyi, görmeyi, düşünmeyi, sevmeyi, nefret etmeyi, konuşmayı, susmayı, yemeyi, içmeyi... bilmiyorsan yaşadığını mı sanıyorsun?

Ey müslüman kardeş... önce müslüman olmanca sorabiliriz... Çözüm bulabiliriz...

Çağımızda değerler öylesine bapırılmış, öylesine bir anomiyé itilmiş, sürüklenmiş, kimin neyin nerede olduğunu, nerede olması gerektiğini anlamak, anlatmak adamakıllı güçleşmiş, çoğu zaman imkansızlaşmıştır.

Bu şartlar içinde Türkiye'nin dünyadaki yeri nedir, ne olmalıdır sorusuna bir cevap bulmanın güçlüğü ortadadır.

Her mîllâtin "kendine has" bir karakteristiği vardır, olmalıdır.

Bunun için de orjinal bir kültürü, dini, sosyo-ekonomik, sosyo-kültürel yapısı olan bir toplum "millet" özelliğini göstermektedir.

Bir zamanlar Türk Milleti böyle bir millet idi. Bugün Türkiye nerede, nerede olmalıdır, nerede olması gerekirdi gibi sorulara verilecek tarafsız cevaplar konuya aydınlık getirecektir sanıyoruz.

Türkiye'nin bağlı olduğu kültür nedir? Doğu kültürüdür. Din? İslâm'dır. Dili tarihin en zengin kültür ve edebî dilidir. diliydi.

Bunlara kimse itiraz edemeyeceğine göre bir soru daha sorulabilir.

Peki bugün Türkiye bu "çizgi" üzerinde midir? Elbette ki değildir.

Ya hangi çizgi üzerindedir?

Kendisine tamamen yabancı, ters, yararsız, tutarsız, sathi Batı kültürünün çizgisindedir. Ve bu çizgi üzerinde yürümeye -şimdilik-kararlı da görünmektedir. Türkiye bugün -ne yazık ki- ~~kendini~~, öz kültürünü sosyal, ekonomik, ~~kültürünü~~ tarihsel ölçü ve gerçeklerine yabancı, kopuk, geri olanları, yakın olanlara yeğlemek ve bunun acılarını fazlasıyla tatmakta olduğu halde bir türlü aklına başına devşirememektedir.

Tarih, kültüründen kopan, kişiliğini kaybeden milletlerin mezarlıklarıyla doludur.

Batı'nın Doğu'dan her bakımdan, bütün müesseseleriyle, ruhi-fikri yapısıyla çok iptidai kaldığı, düşünen, doğru düşünen kafaların ortaya koyduğu bir gerçekken...

Bu durumda Türkiye'nin yeryüzündeki ve çağ içindeki konumunun da (bu staretjik olmaktan çok, sosyal, ekonomik, kültürel, politik... konumdur) kesinlikle tesbiti mümkün olamamaktadır.

Her işimizde Batı'nın ölçü alınması sebebiyledir 100 yıldır iki yakamızı bir araya getirememiz...

Bu mantığın yıkılması zamanı gelmiştir, geçmektedir.

Türkiye-kendini değerlendirirken-kendisine yaraşan ve beklenen tavır olan Doğu'nun yanında -Orta Doğu'nun içinde- yer aldığı ve ölçülerine itibar ettiği gün, yeryüzündeki "gerçek yeri" belli olacaktır.

Batılılardan her yönümüzle "üstün" ve "yetenekli" olduğumuzu, onların akıl hocalığına asla ihtiyacımız bulunmadığını kabul ettiğimiz ve uygulama alanına koyduğumuz ~~xxxxx~~ kendi ruhumuz ve kafamızla hareket etmeyeceğimiz günlerin geleceğine olan inancımız, bataklıklar içinden fıskıran süsenler gibi bir neslin, altın bir neslin ortaya çıkmasını sebebiyle gittikçe artmaktadır.

Yüce Mevlâ'dan samimi niyazımız, milletimizi ve bütün müslüman kardeşlerimizi yeryüzündeki ve çağlar içindeki gerçek, lâıyk olduğu yeri almalarına vesile olacak "şuur uyanıklığını" ihssâ eylesin.

Allah'ın selâmı, selameti, inayeti, nusreti inananların, hidayeti inananların üzerine olsun.

CİHANGİR VE SANATKÂR

Bir cihangirin fetihleri mi
Daha yararlı insanolu mu,
Bir sanatkarın şaheseri mi?
A.K.

İnsanlık tarihinde iki insan tipinin önemi tartışılmaz. Cihangir ve sanatkar... Her iki insan tipi de büyük yıkımları olumlu, ya da olumsuz yönde fakat mutlaka etkilemiş, onlara yön vermişlerdir...

Cihangir (fâtihi) in işi yıkmak, ezmek, dağıtmak yok etmek, sanatçının ise "yapmak" tır. Binlerce sanatçının yıllar, yüzyıllar boyu hayatlarını ve dehalarını ortaya koyarak meydana getirdikleri her türlü eseri - özellikle mimari - cihangir ardına taktığı ve ona taparcasına itaat eden, ya da eder görünen binlerce onbinlerce kişiyle bir kaç saat, birkaç gün içinde yarlebir eder. Bir savaşta, fetihle ölü sayısı ne kadar çok, yıkılan, yakılan tarumar edilen yerler ne kadar genişse zafer (!) o kadar büyüktür.

Evet ne yazık ki, acı gerçek budur. Tarihte Cengiz in, Timur un, Hitler in, Napolyon un, Sezar in Annibal in, hatta ne yalan söyleyelim Yavuz un, Kanuni nin, Fatih in yaptıkları yaptıklarıyla kıyaslanacak olursa komik bir sonuç ortaya çıkar... Cihangirlerin yıkıcılığı tüyler ürperticidir. Benim kuş beynim bu insanların nasıl "büyük" sayıldıklarına bir türlü akıl erdiremez...

Bunların karşısında bir Mevlânâ yı, bir Yunus u, Göethe yi, Dante yi, Michelangelo yu, Leonard da Vinci yi, Raffaello yu, H. Kemal i, Âkif i, Shakespeare i, Mimar Sinan ı Rodin i, Beethoven i, Mozart ı, İttri yi, Dede Efendi yi v.b. büyük sanatkarlara düşünelim.

Hayatları ve eserleriyle insanlığı iyiliğe, güzelliğe, doğruluğa, barışa, sevgiye, hürriyete çıkararak bu üstün insanlar "yaptıklarıyla" insanlığın ortalmasını yükseltmişler, insanlığa gerçekten şan şeref bahsetmişler, insanlığa insanlığı öğretmişlerdir.

Yakıp yakarak değil yaparak gönüllerde taht kurmuşlar, kafelerde aşkan, hürriyetin, barışın, insanın kıvılcıklarını alevlendirmişlerdir. Korkunun, nefretin, kinin, acının değil...

İnsanlık bugünkü durumunu da, geleceklerdeki daha yüksek daha güçlü durumuna da daima gerçek sanatkarlara borçlu olacaktır.

Savaşların ve onları çıkararak kentleri, yuvaları, ülkeleri yasa boşanların verdiği ızdırapları sanatkarlar büyük ölüm notaları, ölümsüz mısraları, snitsel mimari eserleri v.b. ile yumuşatmaya, unutturmaya çalışacaklar ve bunda başaraya da ulaşacaklardır.

Yeryüzünde göğüslerinin sol tarafında "yürek" denilen bir ulvi organ taşıyan insanlar yaşadıkça...

5-7/12/1976

Ahmet Kenyılmaz

Handwritten notes:
Handwritten notes in the bottom left corner, including the date "5-7/12/1976" and some illegible text.

Handwritten signature:
A large, stylized handwritten signature or mark in the bottom right corner.

MÜSLÜMAN ÇEŞİTLERİ

100 CB (1673)

Bugün yeryüzünde bir milyar müslüman olduğu varsayılmaktadır.
Bu, dünyadaki politik, sosyal, kültürel, ekonomik v.b. dengeler için hiç de kıtılmıyacak bir rakam değildir.
Akla hemen şöyle bir soru gelmektedir. Peki böylesine büyük bir kemiyet gösteren müslümanlar niçin keyfiyet olarak bu "dengeyi" etkileyecek bir varlık ve etkinliği gösterememektedir?
Bunun tek-ya da en önemli sebebi-İslam'ı bütün boyutlarıyla kavrayamama ve hayat pratiğine geçinememdir.

Günümüz müslümanlarını belli başlı üç tipe ayırmak mümkündür.
Eğitilerini gere gere "elhamdülillah müslümanım" diyenler ve fakat neteorik ne de pratikte müslüman olamıyalar.
İslam'ı kısmen anlayan ve uygulayanlar.
İslam'ı iyice özümleyen ve hayatının her anında pratiğe geçirebilen gerçek ve derin müslümanlar.

Ne yazık ki kemiyetçe en fazla olan birinci tipler, sayıları en az olan üçüncü tipler yüzünden beklenen etkinlik ve sonuçlar alınamamaktadır.
Müslümanların bugün yeryüzünde beklenen etkinliği gösterememelerinin altında yatan büyük ve acı gerçek budur.
Müslümanlığı biliyorum sanıp da bilememek, bilmemek!
Binbir türlü bid'atı, hurafeyi İslam'a mal etmek, fallara, yatırlara, heykellere, ona buna bel bağlamak-gerçek anlamda-Allah'a bağlanmamak, teslim olmamak, güvenmek...

İşte bu, en büyük aldanıştır, cehalettir, zulümdür, zulmettir...
ne suya ne sabuna dokunmayan, bana dokunmayan yılan bin yasasıyla felsefesinde olan zavallı müslümanların da sayısı az değildir.
Bunlar müslümanlıktan birkaç -doğru- çizgiyi, nişanı farkındadırlar, Ancak kendilerine, söz gelimi, İslam'ın kendine has bir devlet biçimi olduğu söylendiğinde, dudak büker, faiz içi "banka benim paramı çalıştırıp kar ediyor" diyerek geçiştirmek isterler. Hz. Peygamber (SAV) tarafından tebliğ edilen ilahi, ölümsüz, yüce prensipleri (yasaları) basit, dar, zavallı mantığına göre yorumlamaya-isterse-eleştirmeye kalksın ve sonunda-kuskusuz- ya sapıtır ya da -bilmeden-imandan çıkar dafarkında bile olmaz. Yapılan ikazlara, söylenen sözlere rağmen kulağınardı bile terlemez. Çünkü kendisinden-bilgisinden, mantığından-o kadar emindir ki! Velhasıl şaşmaz miyar olan İslam'ı (Kur'an- ı Kerim ve Hadisler) vurulunca bu sınıfın durumu gerçekten yürekler acısındır.

İslam'ı bütün boyutlarıyla kavrayan ve hayatına uygulamaya çalışan der ve hlis müslümanlar insanlık ailesi içinde, bataklıklardaki süsenler, karanlık fırtınalı denizlerdeki fenerler gibidir...

Onların her türlü duyguları da ızdırabı da derin ve halisanedir.

Onların en büyük dilekleri "hidayet" nimetinin gafil müslümanlara ve toprak yakın bahtsız insanlara da Yüceler Yücesi Yaratıcı tarafından lütfedilmesidir.

Onlar baskaları için yaşamının sırrına ve mutluluğuna ermiş, insanlıkta kullukta zirveye çıkmış, ızdırabları bile tatlılaştırmış bahtlılar üstü bahtlılardır.
Ne mutlu, ne mutlu dünya ve ahiret efendiliğine layık görülenlere...
Ne mutlu Allah(CC)'ın İslam'ın nuruyla aydınlatığı (nurlandırdığı) gerçek insanlara, gerçek müslümanlara...

Allah(CC)'ın inayeti, rahmeti, merhameti, muhabbeti, nusreti inananların, hidaveti inananların üzerine olsun.

Zina, rüşvet, ihtikar, sigara, alkol, uyuşturucu, kaçakçılık inanılmaz bir tırmanışo geçiyor.

Türkiye büyüyor.

Bilgisayarlar, elektronik cihazlar bankalara, okullara, resmi kuruluşlara hatta evlere girerek yaşaya yeni imkanlar getiriyor.

Türkiye büyüyor.

Otomatik telefonun, elektriğin, yolun, suyun, televizyonun girdiği ilçe, köy sayısındaki artış gönüle su serpiyor.

Türkiye büyüyor.

Kan davalarından, aile facialarından, intiharlardan ölenlerin, çıldıranların kuduranların .çürüyenlerin sayısı yükseliyor.

Türkiye büyüyor.

Türkiye büyümesine büyüyor da nasıl büyüyor?

Bir kanser hücresi gibi, kolu, bacağı, başı, elleri, saçı, sakalı başka başka zamanlarda gelişen bir hilkat garibesi olarak büyüyor...

Buna büyüme mi denir, çürüme mi aklı selim olanlar lütfen cevap versin!

Bütün bunlar, dünya ve çağımız için de geçerlidir.

Türkiyemiz`in ve bu gezegende yaşayan gezegendeslerimizin ruhen, fikren, bdenen "sağlıklı bir şekilde" gelişebilmeleri, layık oldukları yere gelebilmeleri için tek bir yol, tek bir çare vardır.

Hayatımızın bütün safhalarına tekmil müesseseleri, kuralları ve boyutlarıyla İlam`ı hakim kılmak.

İnsanoğlu bunu anladı ve kabul ettiği gün düşüncede ve duyguda zirveye çıkmış ve kendine dönerek gerçeğe ulaşacaktır.

Türkiyemiz`in -ve gezegenimizin-büyümesini ama sağlıklı büyümesini gönül-en arzu ediyor, bu büyük göreve talip olanların bu bilinçle ülkelerini ve halklarını yönetmeye davet ediyoruz.

Barış, huzur, sevgi, kardeşlik mutluluk dolu günler sizlerle olsun.

3.14.1988 Mustafa Kırıkgönül

TÜRKİYE BÜYÜYOR...

Vethili ağızlar Türkiye'nin büyüdüğünü, hızla büyüdüğünü söylüyorlar. Doğrudur. Türkiye büyümesine büyüyor da bu nasıl bir büyümedir. Asıl üzerinde durulacak nokta budur. 7.8'lik bir büyüme elbette güzeldir, bir rekordur. Ama ideal bir büyüme midir Türkiye'nin büyüme şekli? Gelin hep birlikte bir göz atalım.

Türkiye büyüyor...

Barajların, otoyolların, fabrikaların, köprülerin, toplu konutların temelleri atılıyor, tamamlananların açılışları görkemli törenlerle yapılıyor.

Türkiye büyüyor.

Evlerdeki huzursuzluk, ailelerdeki kopukluk, göğüslerdeki inançsızlık, kuşaklar arasındaki mesafeler büyüyor, uçurumlar derinleşiyor.

Türkiye büyüyor...

Herkes yeni bir arabayı video, bir buzdolabı, bir televizyon, hatta bir ev bir arsa eatabiliyor. Refahın boyutları büyüyor.

Türkiye büyüyor...

Türkiye'den cezaevlerin, işahavlemlerin, genelevlerin sayısı artıyor, iş hacimleri büyüyor, gayri resmi olan rakkamlar tüyleri diken diken ediyor.

Türkiye büyüyor.

İhracatta-ithalatta, bütçede, deniz, hava, kara filolarında büyüme oranı yüksek, rakkamlara baliğ oluyor.

Türkiye büyüyor.

Verem, grip, tifo, kanser, kalb, damarrah ve sinir hastalıkları ile trafik kurbanlarının ~~sayıları~~ müthiş artmalar tesbit ediliyor.

Türkiye büyüyor.

Dış borç faizleri, iş borçları, bütçe açığı, işsizlik çığ gibi büyüyor.

Türkiye büyüyor.

Millet-Devlet bütünleşmesi sonunda ardarda yeni okullar açılıyor, okuma yazma seferberliği neticesinde okuma yazma oranı yükseliyor.

Türkiye büyüyor.

Kafalar yanlış bilgiler, gönüller yamru yumru duygularla şişiriliyor, zehirleniyor, eğitim sistemindeki çarpıklıklar garip kişiklerin üretilmesinden başka bir işe yaramıyor.

Türkiye büyüyor.

Tarım ve her türlü sanayi sektöründe üretim artışları sevindirici rakkamlara ulaşıyor.

Türkiye büyüyor.

Savuranlık, birysellik, yüzeysellik insan ilişkilerinde olumsuz sonuçlar ortaya çıkmasına sebep oluyor. Açlar daha aç hale geliyor. Üretenler ve tüketenler arasındaki dengesizlik korkunç boyutlara ulaşıyor.

Tür

Türkiye büyüyor.

Veni yeni partiler kuruluyor. Yeni yeni gikir akımları boy gösteriyor. Her parti ülkeyi en iyi kendisinin yöneteceği iddia ediyor! Birbirlerine veri; veris-tiriyorlar-onra da hiçbirşey olmamış gibi el ele kol kola verip aynı yolda yürümeye başlıyorlar. Transferler yeni boyutlar gösteriyor. Anayasa sullanıyor.

Türkiye büyüyor.

Kendi kültürünü, halkını küçümseyen, horlayan, tepeden bakan, başkalarını taklid eden sözde kültür ve sanat temsilcileri eller üstünde tutuluyor, öz kültürünün

nın bir Gün mutlaka Hakimler Hekimi Yüce Yaratıcı'nın kureceği ilahi Mahkeme' de(Mahkeme-i Kübra)yarğılanarak verileceğine inansa;rüşvet yiyebilir mi,eşini dövebilir mi,aldatabilir mi,kamar,içki gibi yıkıcı alışkanlıklarla kendisini,silesini toplama yaralayabilir mi,gürütebilir mi? *İnsan öldürebilir mi, anasına babasına, büyüklerine kötü davranabilir mi?*

Politikacılar kendilerine güven duyarak oy vericileri,birbirlerini aldatmaya,kaprisleri,bencilikleri-hatta ahşaklıkları-yüzünden milyonlarca insanın kaderini olumsuz yönde etkileyebilir mi?

İnanan esnaf,yanlış ölçer mi,yanlış tartar mı,ihtikâr,hile, açarı kazanç gibi şeyleri düşünebilir mi?

Bu,bir ^{unlu baskısı, bir başbakan}hakim için geçerli olduğu kadar,bir ayakkabı boyacısı,bir cam silicisi,bir bekkâl,bir çoban için de geçerlidir.

Herkes,herkes için geçerlidir.

İnsanlar,birbirleri karşısında değil,Allah(CC)'un karşısında verecekleri sınavın herseyden ücmalı olduğunu öğrendikleri,anladıkları gün bütün sorunlar çözülecektir.

İnsanların baskın bir çoğunluğunun yanlış olduğu nokta,buzdolabı TV,çamaşır makinesi,bilgisayar,otomobil,dogalgaz kullanma, en lüks, en konforlu evlerde otarmakla "uygar"olunabileceğini sanmalarıdır.

Elbette insanlığı,bilim ve teknolojinin ürettiği her türlü nimetten sonuna kadar yararlanıyordur.Ama,ona "insan" yapan,"değerleri" yitirmemek kaydıyla.

Bütün eksiklikler,çarpıklıklar,aykırılıklar,dengelessizlikler insanın "kendisinden"kaynaklanmaktadır.İnsanın bir türlü geçemediği,denetleyemediği olumsuz tutkalarından(kin,tanah,içtenisizlik,açarı mal mülk edinme,yalancılık,kıskançlık,haset,fitne,rüşvet,^{makam}ün,her türlü bilimsel,politik,sosyal,kültürel,dini bağımsızlık.)yaşamaktadır bütün bunlar...

Bazı aklaevvellerin(!)sandığı gibi bireyler ve toplumlar uygarlaştıkça dine ihtiyacı kalmaz düşüncesinin ne kadar sağ,ne kadar yanlış olduğu bugün en modern toplumlar olarak bilinen-daha doğrusu sanılan-Batı Avrupa ülkeleri ile ABD'nin içinde buldukları çöküş, çürüme ve kokusuzluk ile açıklanabilir.

Velhasıl insanlaştı birey olarak Hz.Muhammed(SAV)'i,toplum olarak Saadet Asrı(Mutluluk Çağı) toplumunu ve Medine Devleti' ni örnek almadıkça,o ruh ve beyin düzeyine(erdemliliğine)ulaşmadıkça,vani"insansı"lak boyuttan "insan"-"müslüman-insan" boyutuna yüksel-

TÜRKİYEİN VE İNSANLIĞIN ASIL SORUNU NEDİR? (1969-1970)

Ülkemiz'de ve gezegenimizde son yıllarda büyük gelişmeler gösteren MEDYA'nın olağanüstü avantaajlarını kullanarak çok kısa ve kolay yoldan şöhret ve ekonomik güç sahibi olarak ön plana çıkan özellikle politikacılar(siyaset ve devlet adamları değil), aydınlar(!), sanatçılar(!) v.b. seçkin(elit)tabaka insan kalabalıklarına binbir türlü şeytani yalanlarla etkilemekte, sorunlarla sindirmekte, korkutmakta, uyuşturmakta ve istedikleri gibi yönetmekte, yönlendirebilmektedirler.

Olanların arka planını görebilen tek-tük beyinlerin, kalabalıklara, seçkin ve aldatılmış kalabalıklara gerçekleri anlatma girişimlerinin yeteri kadar etkili olmadığı toplumun tutum ve davranışlarından açıkça belli olmaktadır.

Bugün kalabalıklara Ülkemiz'de ve gezegenimizde sorun diye empoze edilen terör, ekonomik, sosyal, kültürel, dengesizlikler, yozlaşmalar, çevre, aids, kanser, açlık v.b. olgular insanlığın asıl (bireysel ve toplumsal) sorunları değildir. Evet değildir. Yeryüzünün kaynakları ve konusu itibarıyla böyle olmaması gerekir. Bunlar sorun değil sorun haline getirilmiş şeylerdir.

Bunları oluşturan ve arttıran tek bir sebep vardır.

İnsanın (birey ve toplum bazında) asıl ve en büyük sorunu "inanç", daha doğrusu "inançsızlık" sorunudur. Yüreklardaki "kaos ve anarşi"dir.

İnsan bugünkü kadar öyle sanıyoruz ki hiçbir çağda-kendisinden, insana "insan" yapan kutsal, ölümsüz, evrensel değerlerden ve ona bunları veren tek, en taze ve en üstün (güçlü) kaynak olan İslam'dan (bütün boyutları, kurumları ve prensipleriyle İslâm'ı kestdiyoruz) ve O'nun ölümsüz Yasaları'nın kurucusu (koyucusu) Ulu Allah (CC)'den, tebliğcisi, örnek islâmi kişiliğiyle Hz. Muhammed (SAV)'den uzaklaşmamıştır.

Çünkü O; "en güzel ahlâk (erdemliliği) temsilmek ve yaşamak üzere gönderilmiştir. Çünkü O, "en yüksek bir ahlâk üzerindedir."

Yurdumuzdan ve yeryüzünden terörün kalkmasına -ye de en alt düzeye inmesini mi istiyorsunuz, aidsin, kanserin, savaşların, çevre kirliliğinin sona ermesini mi istiyorsunuz, insan ilişkilerinin en üst ve uygar düzeye çıkmasını mı istiyorsunuz? Sorunuz evetse, ilk yapacağınız şey "inanmak"tır. Evet, her şeyden önce inanmalısınız, inanmalıyız...

Amaç "iyi bir insan", "iyi bir toplum" oluşturmaksa, bunu şimdiye kadar denemiş her insan hangi sistem başarabilmiştir? sorusunu

Gerecek buyken; Bir insanın başka bir insana - sosyal - ekonomik - kültürel statüsü ne olursa olsun - ya da insan topluluklarının kendileri gibi - bir insana taparcasına bağlanmaları körü körüne pesinden gitmeleri bir onursuzluktur, kişilik erozyonudur, hatta... yok elvasıdır.

Bir insanın kendisine yapacağı en büyük haksızlıktır, zulmüdür.

Tuza Yaratici, bütün insanlara (kullarına) Adl (Adalet) sıfatı gereğince isimlerini keskinlikle adılana bir şekilde seçmiştir.

Yetenekler insan ruhunda, bilincinde gömülü birer maden filizi gibi hammadde halinde dir. Bunu bulup (keşfedip) çıkarmak, geliştirmek ve toplumun hizmetine sunmak her insanın görevidir.

Bunu basaran insanlar - basararıyla - ayrılmakta, sanatsı, bilgin, yönetici, lider... olmakta, ancak; hiçbir zaman "tapılacak" uğrunda atılacak, öldürülecek bir kimse olma üstünlüğüne ~~büyük önem vermezler~~ hak etmezlerdir.

Ama kim, ne olursa olsun kendisine başkasının (ya da başkalarının) tapmasını, boyun eğmesini, onu yüceltmesini (ilâhlaştırmasını) istiyorsa rahen hastadır. Onu yüceltenler de!

İnsan yaratan "kula kul olmak" değil Yaradan'a kul olmak tek ilâh olarak O'nu tanımak, O'na tapmaktır.
 ... insanın ölümlü, ölümsüz...

Özellikle mantıqsız ruhların, ya da körpe ve düşünme, akıl yürütme melekelerini henüz tam olarak anlamıyla edele edememiş, geliştirememiş beyinlerin zaaflarından yararlanan bazı cin fikirli kişiler, onları sömürmenin bir yolunu onlara sahte ilahlar (!) empoze ederek bulmuşlardır.

Bunlar spor, sinema, müzik ... v.b. sanat dallarında ^{vapıtlılığında} daha çok görülmekte, bilimsiz kalabalıkların içinde bulunduğu kaos tan ve boşluktan yararlanarak, duygu ve düşüncelerini denetleyemeyen, yönlendiremeyen bu - gerçekten - bahşmiş insanlar, alfabesiz medya araçlarıyla cüceler dev, mikro lar "mega" yapılarak aldatılmaktadırlar...

(Birkas, ^{ay önce} ~~in~~ ^{fonksiyon} ~~fonksiyon~~ ^{ülkesinde} ~~ülkesinde~~ ^{yaşayan} ~~yaşayan~~ bir Michael Haykal Jackson olayı buna çarpıcı bir örnek - dir.)

Oysa; Asla insan insana yapamaz, kul kula olamaz. Her insan değerlidir, onurludur! Aya, şimşek, yıldız, ineğe, güneşe, tozuma ... hiç yapamaz, secde edemez, etme melidir!

Zirvenin en değerli varlığı (yaratılmıştır) insanlar ve tüm füslelerin onun emrine ve yararına tahsis edilmiştir. Tüce Yaradıcı tarafından.

^{Soğuk} ~~Soğuk~~ insanlar kendi değerlerinin farkında

Mutluluğun Ölçüsü

Erenler de insanın dışında her şey mutludur.

Notrinolar, nötronlar, protonlar, elektronlar, atomlar, moleküller, hücreler, organizmalar, elementler... En basitten en karmaşığa - hayvanlar ve bitkiler - gezegenler, galaksiler, nebülöler, kara/beyaz delikler, gök adaları, tüm koordinatlarıyla evrenler mutludurlar...

İnce Yaratici tarafından kendilerine verilen görevleri tam bir itaatle, severek ve isteyerek - övdelik biçim, büyük insanların mutluluğu için yerine getirmektedirler.

Hatta - senabilir ki - şeytan bile, bu ölçüler içinde mutludur.

Bir karga hiçbir zaman bir kedi olmayı düşünmez, düşünemez, bir incir ağacı armut vermez, bir karnes file öznenmez, güneş milyarlarca yıldır görünüşünden bir milim sapmadan görevini yerine getirmeye ~~mutluluğunu~~ devam eder.

Yoksa, evrendeki bütün dengeler altüst olurdu.

Ama insan öyle midir?

İnsandan başka her şey olmak istemektedir. Oysa insan'ın olma, olabilece mutlu olacaktır. Mutluluğunun asıl sebebi budur. İnsan olma-

HZ. MEVLANA (K.S.)'YA DEİR

HZ. MEVLANA (K.S.) BÜTÜN İŞBAM ALEMİNİN VE İNSANLIĞIN TANIDIĞI SEVDİĞİ, SAYDIĞI BÜYÜK BİR İSLAM DÜŞÜNÜRÜ, ARIFI, VELİSİDİR. BİR SEMBOL İNSANDIR. GERÇEK BİR 'MÜSLÜMAN'DIR. BİZLER İÇİN BİR ONUR KAYNAĞI OLMASI GEREKEN BU BÜYÜK İNSAN DA -NE YAZIK KI ÖBÜR BÜYÜKLER GİBİ- GEREĞİNCE ANLAŞILAMAMAKTA, YA DA YANLIŞ ANLAŞILMAMAKTA, YANLIŞ TAVİNDE, YANLIŞ YORUMLANMAKTADIR, *değerleri bilinmemektedir...*

Her yıl 10-17 Aralık tarihlerinde Konya'da yapılan HZ. MEVLANA (K.S.)'YI ANMA TÖRENLERİNİN BİRİNDE BULUNMA FİRSATINA KAVUŞTUĞUM ZAMAN SEVİNMIŞTİM. ESEFÂE SÖYLEYEBİLİRİM KI BU SEVİNCİM KURSAĞIMDA KALDI TÖRENLERİ İZLEDİKTEN SONRA...

Kısa, HZ. MEVLANA'YI (K.S.) ANLATMAK ŞÖYLE DURSUN, HAKKINDA ELLE TUTULUR, DIŞE DOKUNUR BİR FİKİR VERMEKTEN UZAK KISA, KURU BİR KONUŞMANIN ARDINDAN MUTRİP HEYETİNİN PROGRAMI, HZ. MEVLANA (K.S.)'DAN GİİRLER, RUBAİLER... DEHA SONRA YİNE MUTRİP HEYETİ EĞLİĞİNDE SEMAZENLERİN ONAR DAKİKADAN YARIM SAAT SÜREN SEMA GÖSTERİLERİ... HZ. MEVLANA (K.S.) BÖYLE Mİ ANLATILIR, BÖYLE Mİ TANITILIR...

Koca kapalı spor salonunda iğne atacak yer yoktu. Ama binlerce kişinin içinde-bazı yabancılar da bulunmaktaydı-HZ. MEVLANA (K.S.)'YI GERÇEKTE ANLAYAN ACABA KAÇ KİŞİ VARDI? YA DA BU TÖRENLERDEN SONRA KAÇ KİŞİ HZ. MEVLANA (K.S.) HAKKINDA YETERİNCE FİKİR SAHİBİ OLABILMIŞTI?

HZ. MEVLANA (K.S.)'YI ÖYLE BİR İKİ SAATLİK TURİSTİK VE ARTİSTİK GÖSTERİLERLE ANLATMAYA KALKMAK, ANİTATTIĞINI SANMAK BASİRETSİZLİĞİN, KADIRBİLMEZLİĞİN, HADDİNİ BİLMEZLİĞİN DİK ALÂSİ DEĞİL MİDİR?

Ya o türbesinde şahit olduklarımız...? Aman ya Rabbi. O ne büyük, ne affedilmez bir saygısızlıktır. Kadınların çoğu yarı yarıya saçık saçık, erkeklerle içiçe, yüzyüze, omuz omuz... o mübarek maksamı sözde ziyaret ediyorlar... Olmaz böyle şey. HZ. MEVLANA (K.S.) BÜTÜN İYİNİYETİNE, BÜTÜN HOŞGÖRÜSÜNE RAĞMEN BÖYLE BİRŞEYE TAHAMMÜL EDEMİZ ŞÜPHE SİZ... O TEMİZ RUHA İZDIRAP VEREN BU UYGUNSUZ HALİN ORTADAN KALDIRILMASI GEREKMEKTEDİR. HEMEN GEREKMEKTEDİR...

İlgili kuruluşlar -Beşte Kültür ve Turizm Bakanlığı gereken tedbirleri alsınlar.

Ziyaret saatleri mi değiştirilir. Ziyaret günleri mi. Ama mutlaka kadınların ve erkeklerin ve kadınların o kıyafetlerinde ziyaretlerinin önlenmesi şarttır, elzemdir. Bunun bir yolu, bir çaresi mutlaka vardır, bulunmalıdır.

HZ. MEVLANA (K.S.) GERÇEK YÜZÜYLE, KİŞİLİĞİYLE YANSITMaktan uzak bu tip uygulamalar yerine O'nu gerçekten anlayan, seven, tanıyanların bir araya gelecek kendisinin layık olduğu 'anma törenleriyle' anmaları için Yüce Mevlânın sonsuz rahmet ve merhametine sığınarak bu fırsatı ve imkanı yaratmasını niyez ediyoruz.

Allâh (CC)'İN İNAYETİ, RAHMETİ, SELAMETİ, NUSRETİ İNANANLARIN, HİDAYETİ İNANMIYANLARIN ÜZERİNE OLSUN...

Ahmed KANYILMAZ

Şini yapmaktan

Şini kurtulmamıza imkan ve ihtimal var mıdır?

Ama halimizden memnunsanız buna birşey diyeceğimiz yok!

Allah'tan dileğimiz bize kendi kafamızla düşünebilmeyi, kendimiz gibi davranabilmeyi öğrenecek gayreti, kabiliyeti lütfeymesidir. *şibi*

Daha doğrusu O'nun verdiği nâmetleri bize yaraşır biçimde, mü'mince kâbilanmayı nasip eylesesidir.

29.11. - 28.12/1979

ahmed kanyılmaz

ANADOLU VE AVRUPA....

1964 sonbaharında Gölçük'te vatani görevimizi yapıyorduk.O günlerde dışarıdan (Avrupa veya Amerika'dan)donanmamıza yeni gemiler katılacağı,önları Yurd'a getirmek için personel(er,astsubay,sabay)toplandığı söylentileri yaygınlaşmıştı.

Hiç beklemediğimiz bir gün görevli olduğumuz gemiye gelen bir mesajdaki isim listesinde adımızı görünce delikanlılığın,tecrübesizliğim,toyluğum,safiyetiyle Avrupalara gideceğimiz için sevinmiştik...Kısa bir eğitimde sonra Danimarka'da Kopenhagen kızaklarında inşaatı tamamlanmak üzere olan Nusret Mayın Gemisi'ni teslim alıp Türkiye'ye çe tirecek personel olarak üç gurup halinde uçakla Kopenhagen'a gönderilmişti.

Gemimiz gerçekten çok güzel,modern bir gemiydi.Personel kendisine düşen görevi çabucak kavradığından,umulan tarihten daha önce Yurd'a dönmeye karar verilmişti.

15 gün 15 gece süren olağanüstü bir deniz yolculuğundan sonra Gölçük limanına demir atmıştık.

Bunlar için hikaye kısmı.Asıl anlatmak istediğimiz bu değil.Fakat konu daha iyi anlaşılabilir diye bunları yazmayı uygun gördük.

Asıl konu şudur:

Geminin bütün personeli vardiyeler halinde izne çıkıyor,Başkent Kopenhagen'da geziyor,eğleniyordu...Çarşıları,caddeleri,meydanları,ilginç yapıları,konakları,parkları,doklarıyla Kopenhagen gerçekten Avrupalı bir şehirdi.

Erkeklerin ve genç kızların insana,biraz düşünebildiren ~~kırx~~insan duyabilen beşeri değerlere saygılı olan bir insana hayret,hatta dehşet veren davranışları karşısında Avrupa medeniyetinin(!)bu gençlikle,bu toplum yapısıyla nasıl olup da ayakta durabildiğini-o yaşlarda-pek kavrayamıyorduk...

Evet,bizler,iyi kötü izinlerimizi değerlendirirken(!),o zaman "aptal","enayi" gözüyle baktığımız ve Kopenhagen'da kaldığımız 2,5-3 aylık süre içinde hiç izne çıkmayan,çıkanlara da için için öfkelenen bir delikanlı,yağuz çehreli bir Anadolu delikanlısı vardı.

1976 yazında Berlin'e gitme imkanı ~~çok~~ doğdu.

Aradan geçen 12 yıl artık Avrupa'ya -ve dünyaya-bakış açımızı tamamen değiştirmişti.

Hele Doğu Berlin'i özellikle bizim ^{genç, hayran} sosyalistlerin(!) görmelerini ne kadar çok isterdik.

Ama objektif bakışlarla görmelerini.

O kitaplarda okuduklarına hiç benziyor muymuş bakalım!

O zaman -ve şimdi- o delikanlının ¹²dahası daha iyi anlıyor,daha iyi değerlendirebiliyoruz.Bir yandan kokmuş Avrupa medeniyetine(!)direnen eğsiz bir kişiliği sergileyen bu müslüman yiğit Anadolu delikanlısını düşünüyor ve gönlüm sevinçle doluyor,öte yandan Avrupa'nın,Amerika'nın kotundan,Mujininne,coca-colasından kahkahasına kadar hayranı(!)olan,bedava reklamını yapan zavallı nasipsizleri gördükçe,düşündükçe kalbim daralıyor,utanıyorum...

Ve bugün ^{artık} çok iyi biliyoruz ki,ayakta olan bir Avrupa medeniyetinden,gerçek anlamda bir medeniyetten söz etmek mümkün değildir.

DUYGULARA-DÜŞÜNCELERE DAİR

WEH(1702)

Bir insan için hayatta en güç iş
düşündüğü gibi yaşamasıdır.

Goethe

Yapılan en son bilimsel araştırmalar sonunda elde edilen
bilgilere göre evrende bütün maddelerde-bizim cansız saydıklarımızda,
sarımsaklarımızda da-bir "canlılık" olduğu anlaşılmıştır.

Evet, genel olarak onlar da hareket etmekte, beslenmekte, sindi-
rim, taşıma, solunma, birleştirme, hazmetme, büyüme, boğaltma, oluşturma, duyar-
lılık gibi üreme gibi faaliyetlerde bulunmaktadır.

Yıldızlar, nebülözler, galaksiler, her türlü bitkiler bütün bu
özellikleri göstermektedirler (1)

Bunların arasında insan en gelişmiş olanıdır kuşkusuz.

En üst düzeyde düşünen, duyan, eser veren, medeniyetler kuran,
ve sonra da bir güzel yikan insan .. (Homo sapiens)

Bazan kinin, hasedin, yalancın, savaşın yerin yedi kat dibine
geçirdiği, bazan sevginin, iyiliğin, doğruluğun, iffetin, güzelliğin yedi
kat göklere çıkardığı, yücelttiği insan...

En etkili "canlılık" fonksiyonları gösteren tek yaratık...

Bazan sert, bazan nazımlı, bazan ıkiyüzlü, bazan müffik, bazan
küstah, bazan vahşi, bazan kancık .. Ama her zaman insan ..

Fakat yüzde doksandokuzda söylediği gibi, düşündüğü gibi davran-
mayan, yaşasayan, yaşasayan insan ..

Ne acı bir gerçektir bu.

Yaradan'ın bütün yaratıkları arasından seçerek değer verdiği,
yücelttiği insanın evrendeki diğer yaratılışlar içinde en asi oluşu.

Hes kendine, hem topluma, hem Yaradan'ına karşı takındığı gar-
rip tavır ..

Yaşayış tarzı kolaylaştıkça makinenin oyuncuğu olan, teabelli-
şen, ruhi ve fikri yetenekleri dumura uğrayan, mücadele gücü azalan,
büylece duyguları ve düşünceleri de kısırlayan 20 Y.Y. insanı...

Akil almaz bir iustia -ya da şaşaklıkla-"insan" olduğunu
anlamayan, yaradılışının gayesini idrak edemeyen zavallı insan ..

Evrenin sonsuzluklarına doğru -kendi ölçülerine göre büyük,
evren ölçülerine göre minicinnacık- adılar atan, yaptığını çok büyük
bir iş olduğunu sanarak boş bir gurura kapılarak kendi kendini yiti-
ren insan ..

Apartmanlarda, gökdelenlerde, fabrikalarda, bürolarda geçim
derdinde düşen, eğlenceye dalarak birbirlerinin arasındaki ruhsal
bağları gevşeten, koparan insançıklar ..

Hayatın yasağtan, içsekten, eğlencekten, çiftleşmekten ibaret
olduğunu sanan, insanıyarak hayatın ve ruhun ölçsüzlüğünde inkar ede-
rek kendi kendine en büyük hakareti tevâh gören insan ..

"Hiçler" uğruna hayatını barcasaktan çökmeseyen insan ..

"Herşey" uğruna gel öl denildiğinde dudak bükten insan ..

Ah, insan, insan ..

Bilimin, sözde uygarlığın senden aldıklarını sana geri vere-
cek seni robotlukta korutarak yeniden insanlığın kavuşturacak

Türkiye muasır medeniyet ufuklarına doğru hızla koşuyor...

Bunu kim istemez... İstemeyen vatan ~~beddih~~ hainidir...

Ama bunu söylemek o kadar kolay olmasa gerek!

İssizler ordusu gitgide büyüyor ve güçleniyor...

Üniversite sınavlarını kazandığı halde yüksek okula giremeyen yüzbin-

lerce lise mezununun yürekler éısı halleri gözardı ediliyor.

Türkiye büyüyor da büyüyor...

İşçi, memur, küçük esnaf, emekli, dul ve yetimlerle bunların dışında büyük rakkamlara ulaşan yoksul ailelerin, gizli açlığın cirit attığı Türkiye büyüyor öyle mi?

Aileler, fertler, kuşaklar arasındaki uzaklıklar, toplumsal bunalımlar, rahatsızlıklar büyüdükçe büyüyor...

Türkiye büyüyor...

Bu asil ve necip millette içte ve dışta akıl almaz oyunlar oynanıyor...

Türkiyemiz, sevgili yurdumuz büyüyor...

Allah(CC) Ülke`yi bu güzel(!) günlere getirenlerin layığını versin!

Bu millet`e içerden ve dışardan oynanan oyunlara karşı bize basiret versin. Oynayanların oyunlarını düzenlerini başlarına geçirsin.

Bizi Allah(CC)`ve Peygamber(SAV)`e layık insanlar olma şuurunu, başımıza da gerçek önderleri göndersin.

Amin! Ya Muin!

15-16-3-388

ahmed kanyılmaz

BÜYÜYEN TÜRKİYE

Referandumun ve seçimlerin yaklaştığı su günlerde meydanlar yine büyük kalabalıklara hitab eden(!)son derece akıllı,yetenekli,vatansever,koltuksever... büyük adamlarla(!)politikacılarla renklendiriliyor.Bunların içinde doğruları dile getirenler olduğu gibi-ama ne yazık ki toplum iğrileri doğru doğruları iğri olarak algıladığından pek dinlenmeyen-bol keseden atıp tutanlar kuskusuz -her zaman olduğu gibi-çoğunlukta...

Bunlar içinde en pöfleri Türkiye'nin"büyüdüğüni"büyüme hızının da Avrupa ülkelerininin 3 katı olan % 7,2'ye ulaştığını göğsünü gere gere haykırıp duruyor! Acaba Türkiye gerçekten "büyüyor" mu?Gaelin hep birlikte bir göz ata? İm!

Türkiye büyüyor!
Vatanını seven herkes buna seviniyor.

Herkes vatanını sever ve yükselmesini ister!
Herkes Türkiye'nin büyümesine seviniyor.
Türkiye'nin 1988 büyüme hızı.% 7,2,Avrupa ülkelerininin 43 katı.Ne güzel,ne gurur verici bir olay!

Çünkü bundan hepimizin payı var.Hepimiz mutluyuz gururluyuz.
Ama en büyük pay kuskusuz kimindir?Kimin olacak.Gelmiş geçmiş en büyük ekonomistin!
Türk parasını çula çeviren iç ve dış borçları milyarlara ,enflasyonu % 80'lere,faizlere % 100-120'le çıkaran aklevvelin!
Düştünen beyinler,hissedern yüreklerde hiszin,ızdırab hatta utanç ağır basıyor ama...

Güzel vatanımız Türkiyemiz büyüyor...
Faiz oranları zirvelerde dolaşiyor...
Enflasyon altın çağını yaşıyor...
Türkiye büyüyor...
Barajların,otoyolların,beş yıldızlı otellerin,fabrikaların...kurdeleleri ardarda kesiliyor mübarek ellerce!

Türkiyemiz büyüyor...
Hastanelerimiz,hapishanelerimiz dolup taşıyor.Bilmem kaç bin hastaya bir doktor düşüyor...
Doğu batı arasındaki uçurumlar bir türlü kapatılmıyor...
Eğinseller,homoseksüeller topluma baş tacı ettiriliyor.(Evet ettiriliyor çünkü bu toplum halen o yüzyıllardan gelen asaletini necabetini kaybetmemiştir)

Türkiye hızla büyüyor.Hem de % 7 hızla...
Türkiye'nin başında böylesine üstün yetenekli kadrolar olduktan sonra % 7 değil, % 10-15 büyüme hızına ulaşamadığımızı şaşırın.O da yakında gerçekleşir herhalde!

Türkiye büyüyor da büyüyor...
Karayolları bir savaş meydanından farksız..b
Okuma yazma seferberliğine okuma yazma oranı yükseliyor.Telefonsuz, yolsuz,elektriksiz,televizyonsuz,okulsuz,camisiz... kıymetiz,mezramız kalmadı gibi!
Özellikle gençler arasında hızla yaygınlaşan ve ürpertici boyutlara ulaşan pornografi ve alkolizm,toplumda ve aile yapısında derin yaralar açılmasına, dağılmalara,çürümelere yol açıyor...

İnsanın insana verdiği değer sırf parayla ölçülüyor...
Türkiye büyüyor...Üyusun da büyütistin!
Ummaneylerin patronları,patronçeleri vergi rekontmeni ilan edilip Cumhuriyetin başı tarafından ödüllendiriliyor...
Türkiye çağ atlaya atlaya büyüyor...

Kur'an`da bu gerçek Nasr suresinde açıkça ifade edilmektedir.

"Sen de(Ey Muhammed ve O'nun şahsında bütün müslümanlar)halkın(insanların)bölük,bölük,ekim ekim (fevç,fevç)Din`ine (İslâm`girdiklerini görünce,artık Rabb`in(iz)i överek tesbih e(din).O`ndan yarlığama dile(yin).(Nasr:2,3)

İnsanların(inanmayanların)akınakın (fevç,fevç)İslam`a koşacakları günlerin uzak olmadığına dair açık işaretler belirmiştir.

Yeryüzünün her noktasında bu işaretler belirmiştir.

İnsanlığın ufuklarını saran yoğun karanlıklar hidayetini yumuşak soluklarıyla usul usul dağılmakta,aydınlıklar anbean gürleşmektedir.

Beşeri değerlerimizi yitirmek,dünyamızı da,ukbamızı da karartmak istemiyorsak,İslâm`a (Allah`ın İpihe(Kur'an`a)he zamankinden daha sıkı ve hep birlikte sarılmalı,Hz.Muhammed(SAV)`i tek ve vazgeçilmez örnek olarak alacağımız yaşantımızla birer somut mübelliğ olmalı,böylelikle inanmayanların da İslâm`la şereflenerek 21.Y.Y. in bir İslâm Çağı olması için elimizden gelen bütün çabayı göstermeliyiz.

Selâm olsun Çağlarüstü Çağ`ın,barışı,özgürlüğü,iyiliği,doğruluğu, kardeşliği,sabri,dyanışmayı,adaleti,güzelliği...erdemini bayraklaştıran mutlu,müreffeh, gerçek "insan"ına,"gerçek müslüman"ına.

Selâm olsun dünyasının da,ahiretinin de efendisi olan Allah(CC) ve Peygamber (SAV)yolumun yılmaz yolcularının(gerçek mü`minlerin) kuracağı İslâm Çağı`na.

A D R E S :

Musalla Mahallesi
Yalı Caddesi No:18/6
Çeşme/İZMİR

Ahmed KANYILMAZ

İnsanoğlu'nun maddi ve manevi teknil problemlerini çözebilecek, sorabileceği bütün sorulara cevap verebilecek tek ve ölümsüz sistem sadece İslâm'dır.

21.y.y.(2000'li yıllar),insanın dengesini "mâde"yönüne ağıdırarak bozmuş çağdaş bilim ve teknolojiyle,maddeyi ve manayı kusursuz bir şekilde dengeleyerek onun(insanın)ayakta durmasını ve emin adımlarla "insani hedeflere"yürütmesini sağlayan dünya ve evrendeki gerçek yerini Allah(CC) yanında ise gerçek değerini veren,kazandıran İslâm'ın hesaplaşma çağı olacaktır.

Ve bu hesaplaşmadan İslâm galip çıkacaktır.Bu kaçınılmazdır.

Çünkü insan,çağdaş bilim ve teknolojinin kendisini ne hale getirdiğinin her geçen gün biraz daha farkına varmakta,kendisine sığınacak bir liman,içindeki karanlık boşluğu dolduracak,aydınlatacak "birşeyler" aramaktadır.

Bugüne kadar binbir türlü düzenle,oyunla ayakta durmayı başararak "süper güçler" efsanesi yavaş yavaş yıkılmakta,önem ve değerini kaybetmektedir.Maskeler düşmüş gerçek yüzler olanca çirkinlikleriyle ortaya çıkmıştır,çıkılmaktadır.

Hürriyete,sevgiye,iyiliğe,huzura,refaha susamış insanlar artık yalancılara süslü,cafcıflı sözlerine karmamakta,gerçeği arama yolunda büyük fedakarlıklarına,çilelere,savaşlara soyunmaktadır.

İşte insan,o aradığı "şey"in İslâm olduğunu anladığı gün,gerçek anlamda bireysel ve toplumsal devrimini gerçekleştirecek ve "çağ atlayarak","çağlarıüstüne" yükselecektir

Çağ ve Çağlar,İslâm'ın ve onun samimi,ciddi,gözüpek,halis,kahraman.. uygulayıcılarının elinde,insan'a gerçek mutluluğu,refahı,hürriyeti...ve layık olduğu yeri nasıl verdiğini bir sefer daha- belki de son defa-görecektir.

Geleceğin ufuklarında görünen-inanmayanlar istemese de-İslâm'dır.

Olanca heybeti,vakarı,kararlılığı,gücü,kudreti,tazeliği,iyiniyeti, hoşgörüsü ve fakat tavizsizliğiyle İslâm.

Evet,sıra yeniden İslâm'a gelmektedir.

Ey müslümanlar,inananlarıyla,inanmayanlarıyla ey insanlık;İslâm'a dönmek,İslâm'ı yaşamak zorundayız.

Günibirlik,gelip geçici heveslerden uzaklaşıp,onları aşip,kalıcı, asil,büyük,yüce hedeflere yönelten İslâm'dır gelen. Hem dünyamızın,hem ahiretimizin aydınlık,mutlu...olmasını,dahası Allah'a,sayısız nimetleriyle bizi rızıklandıran,evrendeki herşeyi bizim emrimize veren Yüceler Yücesi Yaraticı'ya layık birer "kul",sevgili Peygamberimiz(SAV)'e layık "ümme" olarak, gerçek "özgüllüğü"tatmak istiyorsak bunu yapmalıyız.

Hayatımızın her anını,kendimizi,dolayısıyla Allah(CC)'i ve İslâm'ın en mükemmel uygulayıcısı ve mübelliği,Peygamberler Sultanı,Hz.Muhammed(SAV)'i daha iyi tanımak yolunda değerlendirmeli,daha çok müslümanlaşmalıyız.

Çünkü-bizim olmasa bile-çocuklarımızın ve torunlarımızın geleceği buna bağlıdır.

Ya kontrol altına alınmamış bilim ve teknolojinin getirdiği azgın maddeciliğin bataklığında boğulmak,ya da mananın sonsuz aydınlığında ebedi mutluluğu ve hürriyeti tatmak...

S İ R A K İ M D E ?

Yüceler Yücesi Yaratıcı, evrenler çapındaki düzenini kurarken, ezeli ve ebedi bilgisiyle herşeyi, her olayı kusursuz bir ahenkle, isabetle, şaşmazlıkla bir sıraya göre düzenlemiş, yerli yerine koymuş ve Levh-i Mhfüz'a kaydetmiştir.

Gül yaprağına düşen çiğ tanesinden, bir bulut kütlesinde bulunan su damlalarının sayısına, okyanusların binlerce metre derinliklerindeki tabanlarında (vadi-lerinde) kıvıldağan bir hayvancığın göz rengine, evrenin, evrenlerin sonsuzluğunda sema eden küreler, galaksilere, atomun çekirdeği çevresinde dönen elektronlara kadar herşeyin her olayın yeri, zamanı, akış şekli, sırası, yeri. Ancak ve yalnız O'nca ve O'nun "Alim" dının iktizası olarak bilinmektedir.

Geceyle gündüzün birbiri ardınca yürütmesinde, önce çocukluğun, sonra gençliğin, yaşlılığın ve nihayet ölümün gelmesinde, bir tohumun önce fide, sonra dalbudak salarak ağaç haline gelmesi, çiçeğe, meyveye durmasında, hep o şaşmaz, değişmez ilahi yasaların düzeni geçerliliği, üstünlüğü, gören gözlere, seven gönüllere nice dersler veren ayetlerde sergilenmektedir.

En küçük bir organizmadan, en büyük canlılara, fertlerden, milletlere, yıldızlara, galaksilere ve evrenlere kadar herşeyin doğum-yaşam (ömür-hayat) ve ölüm tütüsünden ibret bir sınır içindeki hayatları sürüp gitmektedir.

"Herşey fanidir, baki olan yalnız Allah'tır."

Allah(CC)'ın ezeli ve ebedi "Hayy" (Dirilik) sıfatı dışında herşey ölümlüdür, gelip geçicidir.

Bir insanın, bir dağın, bir ırmağın, bir yıldızın ya da galaksinin ömrünü kesin olarak bilmemiz mümkün değildir. Ancak; bazı olaylarda geçmişe ve "hal" e dikkatle bakarak doğacak sonuçları ve bir dereceye kadar geleceği kestirmek Allah(CC)'ın bazı kullarına lütfettiği "basiret"le mümkün olabilmektedir. (1)

Bizlerin (müslümanların) ve arz denilen gezegende yâş savaşı veren bütün insanların geçmişine ve bugününe bakarsak geleceğininin- biçoklarının sandığının aksine-karanlık olmayacağı söylenebilir.

Bazı müslümanlar ve topyekün insanlık, günümüzde insanı "insan" yapan bütün maddi ve manevi değerlerini yitirmiş görünmektedir.

(Ama -herşeye rağmen- limitsizliğe düşmemek gerekir.)

Özellikle İslam'ın eğitici, olgunlaştırıcı, iyileştirici, birliği, sevgiyi, hoşgörüyü, doğruluğu, iygiliği... gönüle yerleştiren ve böylelikle insan'ı gerçek yerine oturtucu yüce prensipleriyle tanışma bahtlılığına erişmemiş, bu çerçevenin (Hududullah) dışında kalmış-veya bırakılmış-bahtsız kalabalıkların düşünce ve davranış şekilleri selim akılları ve kalbleri derinden sarsmakta, ürpertmektedir.

Bu yozlaşma, çürütme, kokuşma, yabancılaşma... bu kaos içinde insan, ruh ve fikir perişanlığının zirvesindedir. (!)

İnsanoğlu, bu perişanlığını farkettilikçe, kendine döndükçe kârsısında ister istemez Allah(CC)'ı, Peygamber(S.A.V.)'i ve İslam'ı bulacaktır.

Beserzekâsının ürettiği, ortaya attığı bütün fikirler (doktrinler, ideolojiler, sistemler...) denenmiştir. Denenmiş ve hepsinin de üürlerinin son demelerini yaşadıkları anlaşılmıştır. Zaten bunların hiçbirisi, hiçbir zaman "insan"ın ihtiyaçlarına cevap verebilecek nitelik ve nicelik boyutlarına erişememiştir.

Bu sistemler ekonomisinde kültürelde sosyolojisinde psikolojisinde

Dün nal ve zafer seslerinin yankılandığı yerlerde, bu gün çekiç sallay
çivata takan, kaynak yapanların sesleri aynı ruh, aynı şuurla yükselmektedir.

İslâm yorgun fakat hiçbir zaman aşksız, hoşgörüsüz, merhametsiz, adaletsiz
olmayan ruhuyla yeniden bütün haşheteyle silkinmektedir, davranmaktadır, yür
mektedir...

Ne mutlu bu ebedi yirdiğe, bu kutlu kervana katılarak kurtulaşa eren
bahtlılara...

Yazıklar olsun karanlıklarda, bataklıklarda çırpınmakta direnen bahtsız
lara...

ahmed kanyılmaz

26-27/12/97-8

Uzun A. A. A. A.

Le Point'in Kadirşahaslığı (1)

Ünlü Fransız dergisi Le point son bir yıl içinde dünyayı en çok etkileye kişi olarak Hz. Muhammed (SAS)'i kabul etmiş ve O'nu yılın adamı (1) seçmiş...

1980 yılının da Hz. Muhammed yılı olacağını bildirmiş...

Hay skında bin yaşa sen le point...Ne kadar da kadirşahasın...Doğrusu bu büyük keşfi (1) için le point'i tebrik etmek gerekir...

Tirajı büyük, ruhu küçük bazı gazetelerimiz de bu haberi-le pointin kekak küpürüyle-birinci sayfalarında onurla (1) sergiliyorlar...S, kolay mı Müslüman gazetesi olmak...Aslında onlara kalsa yazmazlar ya...Bir Avrupa dergisi Hz. Muhammed'i (SAS) yılın adamı (1) seçince iş değişir...

Avrupa da Avrupa hayranı avanaklar da,dünya da iyi bilmelidir ki,HZ. Muhammed(SAS)'in,kimsenin O'nu yılın adamı (1) v.b. ünvanlarla ödüllendirmesine (1) ihtiyacı yoktur.

O,zaten her zaman bizlerix,biz Müslümanlarix için birinci ~~adımız~~ insan dır,insanlık tarihinin en büyük şahsiyetidir,başımızın tacıdır,çönlümüzün sultanıdır.

Ama le point'in jesti yine de gerçekten takdire lâyaktır.Bizdeki nüfus kağıdı müslüman'arınızda güzel bir ihterdir.Şüphesiz yine,böyle bir derginin Avrupa ve dünya kamuoyu üzerindeki etkisi de küçümsenemez...

HZ. Muhammed (SAS),1979,1980...lerin adamı (1) değil,bütün zamanların ve mekânların peygamberidir,insandır,şandır...

O Hz. Muhammed (SAS)ki,Biazat yüce Allah (CC) tarafından,kâinatın yaratılış sebebi olarak gösterilerek,"Levlâke levlâk,lemma,halaktül eflâk..."(1) hitabına muhatap olmuştur.

O Hz. Muhammed (SAS) ki,"Sen en güzel (yüksek,mâtakûmil) bir ahlâk üzerinde sin",ve "Biz seni alemlere rahmet olarak gönderdik..." ilâhî hitaplarıyla -Kur an lisanıyla-bütün zamanlara ve mekânlara gönderildiği bildirilmektedir.

Avrupa olsun,bütün dünya olsun O'nun eşsiz kişiliğini ve Hz.Cibril(AS) vasıtasıyla Allah(CC) tarafından gönderilen son kutsal kitap Kur'an'da insanlığa empoze ettiği ölümsüz öğretisini bir an evvel öğrenmek,fert fert,millet millet günlük pratik hayattan devlete kadar uygulayarak yeni ve gerçek bir medeniyet yolunda ciddi,isabetli adımlar atmalıdır.

Her milletin yönetici kadrolarının-eğer ülkelerini ve milletlerini mutluluğa kavuşturmak istiyorlarsa- baş vuracakları ilk ve son çarenin İslâm'a dönüş olduğunu artık kabul edmeleri gerekmektedir.

İnsanlık bugün Hz. Muhammed(SAS)'in yaşadığı çağdan çok daha feci bir durumda dir.Bu çağ ne atom çağı,ne sibernetik çağı,ne uzay çağı ne bilmem ne çağıdır.Bu çağ adıyla sanıyla tam bir CAHİLİYET ÇAĞI'dır.

Bu yüzden bu çağ insanının Hz. Muhammed(SAS)'e ve O'nun ölümsüz öğretisi-ne her zamandan çok ihtiyacı vardır.

Zaten insanlık da bu gerçeği yavaş yavaş sezmektedir.

Bu çok mutluluk verici bir gelişmedir.

Denenen,denenmekte olan bütün beşeri sistemlerin insanlığa neler getirdiği gözler önündedir.İnsanlığın halâ bu yetersiz sistemlerde direnmesi yaratılışındaki anlamlılığını sergileven dahsetli örneklerdendir.

SEVGİSİZLİK ÇAĞI

Her çağ, her zaman/mekan dilimi o dönemde en çok önem verilen, daha doğrusu en çok sivrilen, öne geçen özelliğiyle anılır, isimlendirilir.

Bilim Çağı, Aydınlık Çağı, Orta Çağ, Akıl Çağı v.b. gibi.

Çağımızın en büyük özelliği de-sanıldığı gibi-ne ekonomidir, ne teknolojidir, ne de siyasettir. Bilgi Çağı yakıstırması da bir özentiden başka birsey değildir.

Çağımıza en uygun isim "sevgisizlik çağı"dır.

Evet, Çağımızın en belirgin niteliğidiğer bütün özelliklerine üstün gelen yönü "sevgisizliği"dir, katılığıdır, duygusuzludur...

İnsanoğlunun son 20-30 yılda bilim ve teknoloji alanında gerçekten binlerce yılda alamadığı yolu aldığına yadsıyacak değiliz.

Uzay mekikleriyle uzayın sonsuzluklarını delmeye çalışan, yüzlerce kilometre yüksekliklerden bir dolmakalemin fotoğrafını çekebilen, ses hızından birkaç misli hızlığiden uçaklar üreten, yüzbinlerce, milyonlarca sahifelik bilgiyi birbilgisayar diskine sığdırabilen, tüpte bebek üreten, bir atom, bir nötron, bir hidrojen bombasıyla yüzbinlerce insanı topyekin yok eden, lazer ışınlarını neşter gibi kullanarak insanı sağlığına kavuşturan, velhasıl bilim ve teknikte(beyinsel fonksiyonlarda) doruklarda dolayan İnsanoğlu, ruhsal(tinsel-manevi) alanlarda -ne esef ve utanç verici, kahredici bir gerçektir ki-aynı başarıya göstermekten uzak kalmıştır.

Çağımız insanı "sevmesini" bilmemektedir.

Bunun sebebi, ruhun tımal edilmesi, manevi değerlerin bir kenara itile- rek, maddenin tek taraflı olarak yalnız maddenin gelişmesinin yeterli olacağını sanılmasıdır.

Bilim ve teknolojideki üstün başarılarıyla-bir yerde haklı olarak- övünen insan, neden silahsızlanmada, çevre kirliliğinde, barışın, kardeşliğin, adaletin.. yeryüzünde tesis edilmesinde başarılı olamamaktadır?

Aids'in de, kanserin de, kalb ve damar hastalıklarının da, psikosomatik bütün rahatsızlıkların da kökünde sevgisizlik yatmaktadır.

Ve Çağımız -ne yazık ki-bu mithis illetin en yaygın olduğu, baskın bir çoğunluğun pençesinde kıvrandığı bir zaman/mekan kusağından geçmektedir.

Genç kız ve delikanlıların ailelerinden kopup kötü yollara düşmelerin- deulusal ve uluslararası kargaşalıklarda, sağık ve sıcak savaşlarda en büyük sosyo- kültürel, sosyo-politik, sosyo-ekonomik çökmezlerde baş rol sevgisizliğidir.

İnsanın kendisiyle, yakın ve uzak çevresiyle uyumsuzluğunda, sürekli bir çatışma ve savaş halinde bulunmasının gerçek sebebi sevgisizlik değil de nedir?

Velhasıl maddi ve manevi bütün rahatsızlıkların, bütün yanlışlıkların kökeninde sevgisizlik yatmaktadır dersek sanmıyoruz ki yanlış olalım.

Sevgisizliğin ve onun doğurduğu rahatsızlıkların tek bir ilacı var- dır..Sevgi.

Yas, kuru, ak, kara, küçük büyük ayırd etmeksizin sevmek, sevmek, sevmek... Gövüllerdeki sevgi fidesi ancak inancın arı suyuyla, gırasığıyla besle- nirse gelişir, dal budak salar, çiçeğe durur, sonsuz yeniler verir...

21.y.y. inancın, yani sevginin, barışın, adaletin kardeşliğin egemen- olacağı, insanlığın kendini bulacağı bir çağolacağına benzenmektedir...

Sevginin getireceği sonsuz nimetlerle nimetlenen, samimi ve saf inan- cın ışıyla aydınlanan mutlu çağlaraher an önce hep birlikte kavuşmamız dileğiyle...

Dünya ve insanlık bir İslâm Çağı'na doğru ilerlemektedir.
Bu mühteşem yürüüşte müslümanlara büyük görevler düşmektedir.
Secdeye her varışta, camiden her çıkışta ~~her ayet, her hadis okuyuşta~~
her ayet, her hadis okuyuşta biraz daha "müslüman" olmanın sırrına
ermek ve toplum içinde bu güç ve şuurla dolaşarak insanlara yaklaşmak
onların kâplerindeki mühürlerindeki sökmeye gözlerindeki perdeleri
kaldırmaya ve Hakikat'in ışıl ışıl yüzünü göstermeye çabalamak gerek-
mektedir.

İnsanlığın bilerek ya da bilmeyerek aradığı, arayacağı hep budur.

15/21/2/81

İsmail Demir

ahmed kanyılmaz

İSLAM ÇAĞI'NA DOĞRU....

Bugün yeryüzünün bir noktası yok ki sebebi belli ya da bellirsiz bir huzursuzluğun, kaynayışın, bunalımın, anominin odağı olmasın... Evet, dünya için için kaynıyor ve bu dışa vuruyor... Yeryüzünün ruhu kâinatın ruhundan koptu kopalı, koparıldı koparılabili bunalımdan bir türlü kurtulamıyor... Kurtulamaz, bu gayet normaldir...

Fertler olsun, toplumlar olsun bu bunalımdan -ister istemez-etki- leniyorlar... Bunun acı olduğu kadar ibret verici sonuçları da ortada...

Kâinatın ruhuyla bütünleşmekte, bağlarını koparmamakta ısrarla direnen "mü'minler" dışında insanoğlu ne yapacağını geçirmiş durumda.

Bir oraya koşuyor bir buraya, bir oraya saldırıyor, bir buraya... Savaşlar, savaşlar, savaşlar... Anarşi, terör, alkolizm, cinayetler, intiharlar bütün toplumsal ve bireysel hastalıklar ürkütücü boyutlarda... Cihanın en "uygar" bilinen milletlerinde sürekli bir memnuniyetsizlik havası esmekte... İşte İngiltere, Fransa, Almanya, İspanya, İtalya... V.b.

Avrupa Uygarlığı duraklama, yer yer gerileme çağına. Bu kesin. Koskoca S.S.C.B. bir Afganistan'la başa çıkamıyor ve "imana yendiğini" itiraf ediyor. İşte Polonya... Başka bir boyutta dünya sahnesinde de... Amerika'nın da durumu dışından görünüşü kadar parlak değil. Bir Başkan'ları var ki Allah selâmet versin... İtibarını -özellikle üçüncü inya ülkelerinde- gitgide kaybediyor. İnsanlığın çağlar boyunca musallat olan yahudiye arka çıkması da çaba...

İnsanoğlu hergeyi denemekte fakat her seferinde aradığını bulamamanın derin ızdırabı ve gışıklılığı içinde çırpınmaktadır. Prombenlerini azaltacakım derken çabalmakta olduğuna dehşetle şahit olmaktadır.

Misyonerler ve Hristyanlık insanlığı empoze ettikleri değerlerle bunalımın ortmasından başka birşey yapmamıştır. Kapitalizm ve onun, gayrimişru veletleri olan sosyalizm ve komunizm de...

Ve şimdi insanlık, yer yer bir "arayış" devresine girmektedir. Batı'nın da bütün formülleri tikenmiş maskesi düşmüş, korkunç yüzü görünür olmuştur. Yanay uygarlıkların "aldatış" adlı oyunun finali oynamaktadır.

Bu şartlar altında insanlığın yönelbileceği, sarılabileceği tek Sistem kalmaktadır.

1400 yıldan beri orijinalliğinden, gücünden, tabelliğinden, dinamizminden hiçbirşey yitirmeyen İslâm'dır bu.

Afrika, Afrika... Mutlu bir olug bir mayalanış içersindedir... Batı'nın yüzyıllardır sömürdüğü mazlum halklar bağlarını kaldırmakta, seslerini yükseltmektedirler.

S.S.C.B.'nin 2000 yıllarında bir "İslâm Ülkesi" olacağını uzmanlar "bilimsel bir gerçek" olarak ortaya koyuyorlar.

Amerika'da da siyahi ırk, İslâm Ruhu'nun verdiği dinamizmle, kesiz bir tempoyla kenîyet ve keyfiyet olarak yoğunlaşmakta, güçlenmekte.

Fransa, Almanya, İngiltere gibi Avrupa Uygarlığı'nın belli başlı merkezlerinde entellektüeller, "sordukları bütün sorulara cevap buldukları" İslâm'la geroellenmektedirler.

-Bizim entellektüeller de var güçleriçe yıllar yıllar önce işe yaramaz diye bir kenara attığı değerleri halâ göklere çıkarırsunlar.-

Uzun bir inceleme ve araştırma sonucu, Hz. Muhammed (S.A.V.)'in yüce kişiliğinin hayat ve öğretisinin kusursuzluğunun farkına varabilen soylubatılı kafeler ve yürekler, C'nun gösterdiği yola tereddütsüz girmektedirler.

faizi, falı v.b. bireysel ve toplumsal bazda insanoğlunu olumsuz yönde etkileyen, küçülten, geriletken, değerizleştiren, çürütücü, yok oluşa doğru sürükleyen faktörleri kaldırmıştır, yasaklamıştır.

Buna karşılık; insana yararlı olan, onu maddi ve manevi alanlarda doruklara çıkaracak her türlü çalışmayı, çabayı (kültür, sanat, ticaret, politika, bilim, tarım, teknoloji v.b.) Bizzat en büyük uygulayıcısı Hz. Muhammed (SAV)'in örnek hayatıyla somutlaştırarak teşvik etmiş, desteklemiştir.

Ancak; Din'i bütün boyutlarıyla (afaki ve enfüsi) kavrayamayan, algılayamayan ve hayat pratiğine geçiremeyen "müslüman" yaftalı, ya da o kisveye bürünerek saf ve ruhsuz kalabalıkları etkileyerek, istediği yöne çekebilen şer güçlerin başarıları (bizi şaşırtmamalı, ancak daha derin, kapsamlı ve ciddi düşünmeye, "müslümanca yaşamaya" yöneltmelidir.

Bazı durumlarda asıl suçu kendimizde aramaktan çekinmemeyi bilmeliyiz.

Biz ne kadar müslüman sak, o kadar insanız demektir. Gerçek anlamda olgun insan (insan-ı kâmil) hoşgörülü, adil, yardımsever, paylaşmayı bilen, yüreği seği dolu, her insana-hatta hayvanlara ve bitkilere-karşı merhametlidir.

Böyle bir insandan kime ne zarar gelebilir?

Yurdumuz'da son yıllarda ve günlerde meydana gelen, tetirilen olayları bu ölçüler (düşünceler ve duygular) içerisinde değerlendirirsek doğru sonuçlara varabiliriz.

Anadolu'nun bin yıllık vatanımız olduğunu, -ve hep öyle kalacağını- herşeye rağmen acı, tatlı günlerimizde bizi bir arada kardeşçe yaşatan ölümsüz, kutsal, evrensel değerlerimize birlik (vahdet) bilinciyle sahip çıkarak, bir aydınımızın dediği gibi; "Türkiye demek filanca'nın ilkelelidir" şeklindeki sağ, ve anlamsız düşünceleri aşarak, (bu tür düşünceleri taşıyan beyinlerin tarih bilincinden ve ülkesinin ölağanüstü zenginlikteki birikiminden habersiz değillerse, dehşet verici bir art niyet ve taassup (tutuculuk) içinde oldukları düşünülebilir) geleceklere daha emin ve sağlam adımlarla el ele, gönül gönüle yürümenin büyük onurunu, soyluluğunu taşıyacak bir Millet olduğumuzun, hiçbir zaman beş, altı ilkedden ibaret olmadığını- artık-farkına varmalıyız.

Aydınlık bir geleceğin bize ancak bu şartlarda ellerini uzatmasını beklemeyi hak edebiliriz.

DİN VE ÜTENSİ...

Çağımıza damgasını vuran teknoloji, insanı kolaycılığa, yüzeyselliğe, hatta tembelliğe itmiştir, alıştırmıştır.

Her türlü teknolojiye katkıda bulunan bilim ve iş adamları, -bilerek, bilmeyerek- insanı, -bireysel ve toplumsal bazda- teknolojinin hizmetçisi, dahası tutsağı haline getirmişlerdir.

Teknoloji geliştikçe insan gücüne olan ihtiyacın azaldığı ve işsizlik oranının- özellikle gelişmiş ülkelerde- sürekli yükseldiği bir gerçektir bugün.

Dunun yanında bazı insan toplulukları, teknolojik üstünlükleri sayesinde, onlardan ruhen ve fikren üstün olan topluluklar üzerinde -yapay da olsa- egemenlik kurabilmektedirler.

Yani ruhsal ve beyinsel değerler, yetenekler, güçler (din, sanat, kültür, insanlığı gerçek anlamda geliştirecek her türlü soylu ve evrensel kavramlar) teknolojinin duygusuz bakışları, çelik basışları altında sindirilmiş, ezilmiş gibidir.

Ancak; Bu dönemin uzun sürecini sanmıyoruz. Daha doğrusu uzun sürmesini, insanın- androitlerin tutsaklığından kurtularak- özbenliğine dönmesini yürekte diliyoruz.

Yoksa bu gidişle insanoğlu- bireysel ve toplumsal bazda- kendi kendini yok etme noktasına yaklaşmayı hızla sürdürecektir.

Bu başıbozuk, gözü kara gidişten insanı kurtaracak nedir?

Tek kelimeyle: Din. Allah(CC)'a dönüş.

Ama kuru kalabalıkların kemiksiz dilinde dolayan o sıç, sınırlı, basit anlamıyla değil, olanca saadeti, derinliği, arılığı, tazeliği, gücü ve yüceliğiyle gerçek anlamda bir din.

Duyguları, düşünceleri, davranışları en ideal biçimde hayatı bütün boyutlarıyla düzenleyen, daima iyiliklere, güzelliklere, sonsuzluklara doğru ilerleten bir sistem. Yani İSLÂM.

Yüceler Yücesi Yarattığı'nın atamlardan galaksilere, çimenlerden sekoyalara, bir hücreli amiplerden insana kadar tüm yaratıkların huzur, mutluluk, barış ve denge içersinde kardeşçe bir arada yaşamaları için "küllî akli"yla ortaya koyduğu, ve sınırlarını belirlediği (sünnetullah, huddullah) Din(sistem)in çerçevesinin dışına çıkmayan. O'nun ilahi

bu ata yürüyen bir karınca,bu okyanusta yüzen bir saman p,bu alayanın ntine çıkan bir taş parçası,bu mabede ancak krşıdan bakabilen bir nasipsiz,**hopake sürün** bir kum zerresi...topraklarda srnmekten kurtulamayan bir yılan,bir köstebek,bi solucan..hatta bunlardan da aşağı yaratıklar olarak Allah`ın ve bütün lanetilerin inetlerini üzerlerine çekmişlerdir,çekmektedirler,çekeceklerdir.

İslam dima güçlü ve galip,İslam`a-bilerek,bilmeyerek-karşı çıkanlar daima yenilmeye mahkûm bahtsızlardır.

Mağlubiyete,alçaklığa,sefilliğe razı olan insan olamaz,müslüman hiç olamaz!

İnsan,müslüman insan hürriyete,sevgiye,yüceliğe layıktır.

Çünkü insana gerçek anlamda bu nitelikleri bahşeden ancak İslam`dır.

İnsan,"insan"lığını ancakİslam`la bulacaktır,İslam`la bilecektir.

Yoksa Cehennem`in utanç ve nedamet gayyalarında ebedi azabın anaforunda çırpınıp duracaktır.

Bilerek,bilmeyerek İslam`a karşı çıkan bahtsızlar,seçme hakkınız mrnz sdke vardır.Bunu iyi değerlendirmeniz sizin menfaatinizedir.

Allah`ın inayeti,rahmeti,bereketi,keremi,muhabbeti ve nusreti inananların,hidyeti inandıynların üzerine olsun.

25.27/3/88

Ahmed KNYILMAZ

herşeyin (tekmil mükevvenatın) Ölümsüz Yaatıcısı, düzenleyicisi ve yöneticisinin Allah olduğuna gönülden inanın ve ilahi, şaşmaz, evrensel ilahi yasalara kayıtsız şartsız tesli olan, -isteyerek-baş eğer, böylelikle gerçek mutluluğu ve hürriyeti tadan bahtlılar bahtlısı insandır. Ama bu yüce hazza başkalarına tattıramadığı sürece mahzundur. muzdariptir.

En yüce güç ve kudret sahibine (ALLAH'a) güvenen, bağlanan bir insan (müslüman-muvahhid) dan dah güçlü ne ve kim vardır yeryüzünde, hatta evrende?

En yüce ideal olan Allah(CC) ve O'nun "seçtiği, beğendiği ve biz kullarına Hz. Muhammed(SV) aracılığıyla tebliğ ettiği-son din'i İslam yolunda savaşı ve seve seve canını verebilecek olan bir insanı kim ve hangi güç yenebilir.

Dün Bedir'de, Mohaç'ta, Malazgirt'te, İstanbul önlerinde olanlar, bugün Afganistan'da, Moro'da, Sri Lanka'da, Filistin'de tekrarlanmaktadır. Ruh aynı ruh, ideal aynı yüce idealdir.

"İnanıyorsanız mutlaka üstün olan sizsiniz." ilahi fermanı her yerde, her zaman geçerliliğini korumaktadır, sürdürmektedir.

Mağlup gibi gibi görünen İslam ve müslümanlar aslında galiptirler.

Hız. Ali(R.A): "Ne mutlu mağluplara" sözünü boşuna söylememiştir.

Müslüman mağlup olsabilesi "şehidlik"le şereflemektedir. Bu nu muhteşem birseydir. İnanmayanın bunu anlaması mümkün değildir.

Çünkü hayat bu dünyadakinden ibaret değildir.

Dünya cephesinde mağlup olan müslüman, ahiret cephesinde ebedi galibiyeti tatma mutluluğuna erişecektir.

Bu bakımdan İslam ve müslüman asla mağlup edilemez.

Kendilerini pek akıllı, güçlü ve modern sanan, ancak duygu ve düşüncenin en alçak ufuklarına bile ulaşamayan bazı bahtsız yaratıklar, aslında ahmaklık ve yetesizliklerini gösteren düşünce ve davranışlar içersine girerek Allah(CC)'a, Peygamber(SV)'e, İslam'a dolaylı, ya da dolaysız dil uzatmak, ya da kendi kış beyinlerine göre yorumlamak cür'et ve gafletine düşmekte, henüz tam din bilincine ulaşmamış kardeşlerimizin de idrakierini bulandırmaktadırlar. Bunlara karşı çok dikkatli olmak zoundayız. Bu gibiler dün olduğu gibi, bugün de vardır, yarın da olacaktır.

İşte asıl mağluplar bu zavallılardır. Nefislerinin esiri olmuş, dünyalarını da ahiretlerini de karartmışlardır.

Bilerek -ya da bilmeyerek- İslam'a (sıcak ve soğuk) savaş açan bu

... ..

İSLAM'IN GÜCÜ

İlk insan,ilk peygamber,ilk müslüman Hz.Adem(AS)`dır.

Bu gerçek ezeli ve ebedi bilgisi(ilmi)herşeyi(bütün zamanları,mekanları) geçmiş,i hal`i geleceği)kuşatan Yüceler Yücesi Yaradan tarafından vahiyle en sevgili kulu ve elçisi Hz.Muhammed(SV) `e indirdiği doğrular doğrusu Furkan`ında haber verilmektedir.

Bazı sapık ve ahmak teorisyenlerin sandığı ve ileri sürdüğü gibi,ilk insan, ilk insanlar vahşi,cahil,ilkel,ruhi ve fiziki yetersizlik içinde değillerdi.

Hz.Allah(CC),Hz.Adem(AS)`a bütün esyanın isimlerini öğetmişti.

Belki de Hz.Adem (AS),bugün bizim bile bilmediğimiz,belki de hiçbir zaman blemeyeceğimiz nesnelere isimlerini biliyordu.

Zaten peygamberler-bilindiği gibi-insan neslinin en gelişmiş fertleri, ruhen ve fikren en üstün yeteneklerle donatılmış müstesna kişilikleri olan seçkin insanlardır.

Peygamberler ve uygulamaları insanlığın kilometre taşlarıdır.Bu gerçek hergeçen gün biraz daha anlaşılacaktır,anlaşılacaktır.

Bazı kendini bilmez nasipsizlerin "teorisyen,reformist"olarak götüklere peygamberler yaşadıkları çağın(zamanın)bütün bilgilerine sahip olarak kabalıkları "Tek İlah(Vahdet)" yoluna,tek doğru ve kurtuluş yoluna davet etmişlerdir.

Yine sanıldığı (veya iddia edildiği gibi)peygamberler sadece orta doğudan değil,yeryüzünün insan bulunan her bölgesinde ortaya çıkmışlardır.

(Orta Asya Türklerinin İslam`la karşılaşında hiç yabancılık çekmeden hemen kabul etmeleri,bugün Ota Afrika ve Amerika kabileleri arasında Uzak Doğu`da gözlenen "tek ilâh" fikri,Mezopotamya,Çin,Hindistan,Orta Afrika,Andolu,Orta Amerika,Orta Asya, ve yeryüzünün bilinen,bilinmeyen çeşitli yerlerinde yapılan araştırmalarda bulunan beyin ameliyatı geçirmiş kafatasları,otopedik müdahaleler,mimaride,resimde,edebiyatta günümüzden aşağı kalmayan eserleri,bu arada temellerinden çürütülen Darwinizm,burda saymaya imkan ve gerek olmayan hususlar göz önünde bulundurulmalıdır.)

İslam,ilk insanın,ilk "müslüman insan"ın yeryüzünde(büyük bir ihtimalle Seylan adası)görünmesiyle birlikte vardır.İslam ve insan ayrılmaz bir bütündür.İslam`ı asıl ve tek muhatabı birinci derecede insandır.

İlk Peygamber Hz.Adem(AS)`dan,son peygamber Hz.Muhammed(SAV)`e kadar temelde hiçbir değişikliğe uğramamıştır.Yanı tek Allah`a ve O`nun koyduğu ilahi yasalara uymak,yasaklarından kaçınmak(hududullah).Yani "Vahdet".

KUR`AN-I KERİM OKUYOR MUSUNUZ?

Kur`an-ı Kerim okuyor musunuz?

Ey müslüman kardeşler, gayrimüslimler, gençler, yaşlılar, bayanlar, baylar, çağdaşlar, dünyayılar, evrenliler...

Kur`an-ı Kerim okuyor musunuz?

Yakın ve uzak çevrenizi, geçmişinizi ve geleceğinizi, kendinizi daha iyi ve yakından tanımak istemiyor musunuz?

Kur`an-ı Kerim okuyor musunuz?

Allah`ı, Peygamber`i, insan`ın, evrenin gizemlerini öğrenmek istemez misiniz?

Kuran`ı Kerim okuyunuz...!

Politikacılar, sosyologlar, pedagoğlar, astronomlar, psikoloğlar, hukukçular, tarihçiler, arkeologlar, biyologlar, sanatkarlar, araştırmacılar... hephiz, hepiniz sağlam, mükemmel bir dünya görüşüne, bilimsel ve sanatla yetkinliğe ve istikrara, her olaya en doğru açıdan bakma şansına, avantajına imkanına kavuşmak, ve yorum getirebilmek istemez misiniz?

Kur`an-ı Kerim okuyunuz!

Siz bakmayın bazı bahtsız meslekdaşlarınızın yumurtladıkları bilimsel(!) herzelere...

Kur`an-ı Kerim`i üzerinde dikkatle düşünerek okuyunuz!

Yaşama sanatında en yüksek boyutu yakalamak, "insan" ve "kul" olmanın tadına, anlamına ve sırrının kınhtına varmak istiyorsanız,

Kur`an-ı Kerim okuyunuz...!

İnsanları anlamak, sevmek, insanlarla barış, kardeşlik ve dostluk ikliminde yaşamak mı istiyorsunuz,

Kur`an-ı Kerim okuyunuz!

Çevrenizi, ve çağınızı -fiziksel ve ruhsal olarak- aşmak, yakın ve uzak çevrenize ışık saçmak, insan`a birşeyler sunmayı hayat felsefesi olarak kabul ediyorsanız,

Kur`an-ı Kerim okuyunuz!

Mutlu bir aile, örnek bir meslek hayatınız olmasını, başarı grafiğinizin hep yükseliş göstermesini istiyorsanız,

Kur`an-ı Kerim okuyunuz!

Yaşlılar, gençler, bayanlar, baylar, müslimler, gayri müslimler... Aydınlar, yarı aydınlar, enteller, karanlıkta çırpanlar, aydınlıklarda boğulanlar, yurttaşlar,

GÜNÜBİRLİKÇİLER

Bugün belli başlı beşeri değerlerini yitiren çağdaş insanın en ilginç özelliklerinden biri de günübirlikçi olmasıdır.

Politikçısından, sanatçısına, ev hamınıdan, esnafına, sporcusundan, bürokratına, öğrencisinden, öğretmenine, bilim adamından sokaktaki vatandaşa kadar bu hep böyle...

Herkes günübirlik düşünmekte, davranmakta, yaşamaktadır.

Kimsenin kimsene aldıracağı, değer verdiği, sevdiği saydığı yok. Şüphesiz istisnalar vardır. Ama bunlar da deveye kulak misali azınlığın azınlığı durumundurlar.

Çağımız toplumlarından gerçek anlamda "büyük devlet adamı", "büyük sanatkar", "büyük bilim adamı", velhasıl "büyük adam" çıkmamasının asıl sebebi bu olsa gerek. Ya da en azından diğer çağlara göre bu oran çok düşüktür. Olması...

Nitekim, çağımız, -belki de- bütün çağlar içinde beyin ve ruh gücü -en fazlaymiş gibi görünmüyor, gösteriliyorsa da -en fakir, en kısır olan çağdır.

Teknolojinin (yani maddenin) olağanüstü gelişmesi karşısında güdükleşen ruhsal değerler sebebiyle, mutlak ölçülerin, derinliğin, sadeliğin ve büyüklüğün yerini gösterişin, sığılığın ve küçüklüklerin aldığı, doğrunun yanlış, yanlışların doğru olarak empoze edildiği ve insanların büyük bir çoğunluğu tarafından da benimsendiği itibar gördüğü bir çağda yaşamak, "mutlak doğruyu", tek doğruyu yani İslami yakalayan, onu bütün boyutları ve kurumlarıyla kavrayan bir insan, bir "gerçek müslüman" için ancak ızdıradır, utançtır, kahırdır.

O müslüman ki, sayısız yanlışlar içinde tek doğru olan İslam'ı, Allah'ın büyük lütfu olan "basireti"yle bulan ve hayatına uygulayan üstün ve orjinal bir kişiliktir.

O, herşeyi Allah'ın ölçüsüyle ölçer. Bu bakımdan beşeri ölçülere göre "büyük" varsayılan bazı olaylar ve kişiliklerin ne kadar küçük ve önemsiz olduğunun farkına varabilir.

Çağlar ve çağımız böyle "büyük ve önemli" gösterilen, ancak "küçük ve önemsiz" olan sayısız olay ve kişiliklerle doludur.

Bir olayın veya kişiliğin önemi veya önemsizliği, büyüklüğü ya da küçüklüğü "Allah için" yapılmasıyla doğru orantılıdır.

Evet müslüman "eb`til vakt"tir. Yani zamanın insanıdır. Bulunduğu "an"ı en iyi şekilde değerlendiren insan. Ama geleceklere birşeyler aktarmak, ardında silinmez izler bırakabilecek şekilde yaşayan, değerlendiren insan.

Çağdaş insanı -buna müslümanların da çoğu dahildir- günübirlik olaylar öylesine kuşatmış, öylesine kısıvrak yakalamıştır ki; kendisini, çevresini ve çağını aşarak geleceklere herhangi bir değer aktarması imkansız hale gelmiştir, getirilmizdir. Tağuti güçler, hep tüketen, hep günübirlik yaşayan, idealsiz, davasız, çilesiz... sürüler haline getirmişlerdir kainatların en şerefli yaratığı olarak yaratılan insanı...

İnsanın kendisini, çevresini, çağını hatta çağları aşarak, gelecekte insanoğlunun ortalamasını yükseltecek değerleri ortaya koyması yalnız "Allah için ve Allah'ın koyduğu ölçüler" doğrultusunda "an"ını değerlendirerek mümkündür.

Bunun dışındaki her iş değersizdir, önemsizdir, küçüktür.

Gerçek anlamda bir devlet adamı, bir sanatkar, bir bilim adamı, bir sporcu... "mükemmel bir insan" olabilmek için herşeyden önce "gerçek ve örnek bir müslüman" olmak şarttır.

Müslümandır çünkü, insana asıl gerekli olan değerleri, sevgiyi, barışı, adaleti, viğitliliği, fedakarlığı, hoşgörüyü, iyiliği, güzelliği, doğruluğu... kısacası

İnsanlığı bu lâşyk olmadığı durumdan kurtarmak gerekmektedir...

Reçete bütün tazeliği ve iyiniyetiyle ortadadır... /ve insanlığı

Hele bizim,hele bizim elimizin altında bulunan,bizi çağdaş medeniyete değil "çağlarüstü"ne çıkaracak olağanüstü Kaynağı yeniden keşfederek çağdaş yorumlarla Çağ'a Çağlar'a anlatmak,anlatabilmek herhalde yeryüzünde yapacağımız işle-
rin en öncelisi olacaktır.

ahmed kanyılmaz

ÇAĞDAŞ MEDENİYET ①

Atatürk'ün ünlü bir sözü vardır... "Muasır (çağdaş) medeniyet seviyesine yükselmek... Bu sözler zaman zaman bir prof. On, bir politikacının, bir öğretmenin, hatta iş adamının ağzından duyulmakta, her seferinde de asıl amacından saptırılmış, çok uzaklaştırılmış şekliyle anlaşılmakta anlatılmaktadır.

Atatürk, "muasır medeniyet seviyesine ve hatta onun üstüne çıkmak"la neyi kasdediyordu...?

Bugün "çağdaş medeniyet" hangi "seviyede"dir. Önce bunu irdelemek gerekmektedir.

Zaten bizim aydınlarımızı, büyüklerimizi yanlış anlama, değerlendireme hastalığına tutulmuş görmemizin acısını yıllardır çekmiyoruz muyuz?

Bir gün Atatürk bir toplantıda söylediği, "medeniyet nedir" sorusuna verilen cevaplar içinden "Medeniyet dengedir" olanını seçmiş, beğenmiş... Doğrudur... Medeniyet gerçekten dengedir...

Maddi ve manevi unsurların tam bir uyum içinde birbirleriyle kaynaşarak, birleşerek denge içinde bir bütün oluşturmasıdır medeniyet... Ama, cevaba verenin bunu kasdedip etmediğini bilemeyiz elbette...

Lütfen söyler misiniz, bugün yerkişinin en "medenî" ve "müreffeh" bilinen, geçinen devletlerinde milletlerinde bir dengeden, bir uyumdan eser var mıdır?

İşte iki süper güç... A.B.D. ve S.S.C.B.

İkisi de içte içe gürümeye yüz tutmuş, bütün kurumlarıyla tükenmişliklerini örtmek maskeleri de artık yüzlerinde durmuyor... Alkolizm, rüşvet, uyuşturucu madde iptilâsı anormal seks ilişkileri, intiharlar, cinayetlerin her türlüü gittikçe artan bir tempo göstermektedir bu "medenî" toplumlarda...

İşte İsviçre, Fransa, İngiltere... Hatta İsviçre... Ve diğerleri... Naçiz Batı (Avrupa Amerika v.d.) medeniyetinin bu yakılmaz sanılan sütunları, hisarları çatırdamaktadır bugün... Avrupa'nın ve dünyanın düğün kafaları, hissedilen yürekleri bunun farkındadır. Fakat feryatları diskoteklerin, stadyumların, dansinglerin müzikli uğultuları arasında-şim-dilik-duyulmuyor gibidir. Bu sağırlık uzadıkça felâket daha çabuk yaklaşacaktır...

Medeniyet "denge"dir demistik. Batı medeniyeti bu "denge"yi kuramamanın "dengesizliği" acı sonuçlarına doğru hızla yaklaşmaktadır.

Yalnız ekonomik refah, yalnız lüks ve konfor, yalnız zenginlik ve maddî kudretin bu "denge"nin en önemli unsuru ~~max~~ mihveri olan "insan" a yetmediği hergün biraz daha iyi anlaşılacaktır.

Bu normaldir...

Çünkü insan yalnız maddeden ibaret bir ekonomik hayvan değildir...

O bir ihâh da değildir...

Her ne kadar kâinat onun emrine musahhar kalmış olsa da...

Bu yüzden Marks'ların, Hegel'lerin, Freud'ların, Comte'ların, Durkheim'ların, felsefeleri insanı daha çok açmazlar sürüklemekten, nihilizmin uçurumlarına itmekten başka bir işe yaramamıştır, yaramamaktadır.

Birer büyük zekâ olarak kabul edilebilecek bu insanların ruh bakımından birer öce olduklarını rahatlıkla söylemek mümkündür.

İnsanı maddesiyle-manasiyle, yüceliğiyle-süfliliğiyle, melikliğiyle-şeytanlığıyla en kusursuz bir biçimde ele alarak ona toplum ve evren içinde en doğru yeri veren, en, gerçek değeri biçen tek sistem İslâm'dır...

Evrenin en kusursuz özetini olan Sümsüz Kelâm, Furkan'da, insana, kendisiyle, evrenle ve toplumla barışarak, bütünleşerek barış ve denge içinde yaşaması, düşünmesi, araştırması, Allah'ın her çeşit âyetlerinden (delil, kanıt belge... İbretler alması tavsiye edilmekte, bundan yoksun olan insanlar kör, sağır hatta "hayvandan da aşağı" kabul edilmektedir.

Uzun ömürlü medeniyetler, bütün yeteneklerini fark ederek daima olumlu yönde kullanan gerçek "insanlar"ın oluşturduğu üstün toplumların eseridir... Böyle bireyler de ancak ve yalnız İslâmî bir eğitim sistemiyle yetişebilirler...

İslâm Alemi'nin kesin,ürpertici,haşyetli bir dev uyanışı içinde kutlamaya başladığı Hicri-1400'ün ilk günü beklenmedik bir "olay"la kalplerimiz burkuldu,sarsıldı. . .

Ablâh'ın bile sabrını taşırayabilecek bu çirkin olay,mabedler mabedi Kâbe'ye ve Mescid-ü'l-Harem'a ne idüğü belirsiz bir avuç insanlık dışı yaratığın yaptığı şoursuzca saldırıydı. . .

Bu cür'eti,cesareti-bu zavallı yaratıklar-nereden,nasıl bulmuşlardı? Nasıl böylesine kutsal,yüce bütün İslâm Alemi'nin gözbebeği olan Beytullah'a böyle alçakça eli uzatabilmişlerdi?

Maksatları neydi?

Allah'ın bile sabrını taşırayacak bir davranış dedik .

Allah'ın sabrının taşmasını ne demek olduğunu hiç düşünmediler mi?

O'nun Kahhar sıfatıyla tecelli edebileceğini hiç akıllarına getirmediler mi,bu alçakça oyunu düzenleyenler,düzenletenler. 2Düşünmekten,doğru,güzel düşünmekten nasipsiz zavallılar. . .

Zaten için için kaynayan bir volkan halinde olan İslâm Milleti ~~şimdi~~ püskürmeye başlarsa-ki bu çok normal ve beklenen birşeydir-ne yapacaksınız ey küfür milleti ey zalim haçlı!

İslâm,barışçıldır,adildir,sabırlıdır,merhametlidir. . .

Ama kendisine alçakça yapılan saldırıları da eli kola bağlı oturup seyredecek kadar "pasif","korkak" değildir.

Yeryüzü 15 y. y . içinde çok büyük hadiselere gebe dir. . . Ve bütün tuolanlar doğu sancılarıdır.Ve artık bugüne kadar çartlandırılan kafalar,sindirilen ezilen ruhlar,bağlanan gözler herşeyin farkındadır.Kişinin ne yaptığı belli olmuştur.Bu şuurla çalınan İslâm,kâinat çapındaki keyfiyetiyle çok büyük işler yapabilecek potansiyelini harekete geçirmektedir.

Bu gerçek böylece bilinmelidir.

K pitalizmin de,emperyalizmin de,komünizmin de ^{şiyonizmin de} bilmen ne "izm" in ^{güçlükçe} de sutunları çatırdamaya başlamıştır.

İslâm'ın evrensel sayhâsı gürledikçe ^{güçlükçe} birer birer devrilip yerle bir olacaklardır.

Ve ancak o zaman,yeryüzü sakinleri yüzyıllardır özlemini çektikleri barış,adalet,kardeşlik içinde özgür yaşamının sonsuz mutluluğunu tadabilecekler,"insan" olduklarının farkına varabileceklerdir.

Ancak o zaman,pandoranın kutusundan çıkan bütün kötülükler yaptıklarıyla birlikte bukağılara vurularak Himalayalardaki karlar ülkesine sürüleceklerdir.

Dev yaralanmıştır. . . Bu darbemin acısını-onun birer uzvu,hücreşi olan bir milyar inançlı ruh derinden hissetmiştir Bu,devin düşmanları için hiç de iyi bir puan,iç açıcı bir durum değildir.

Yaralı Dev'in sayhâsı Andlar'dan,Uralar'dan,Himalayalar'dan,Atlaslar'dan,Kafkaslar'dan,Toroslar'dan,Hiralar'dan,Türler'dan yankılanarak yedi kuşak,yedi iklimi sarımsakta,sarımsaktadır.Tfihler'dex,Kecidler'dex,tundhalarda,bozkırlarda,cangıllarda,kanyonlarda dâiriltici rüzgarların esmesine sebep olmaktadır. . .

İran'da,Afganisten'de,Mısır'da,Suriye'de,Pakistan'da,Moro'da,Avrupa'da,Amerika'da,Afrika'da. . . İslâm dışı güçleri tedirgin edecek,ondan da öte her kutacak olaylar coşyan etmektedir.

Her gün genişleyen boyutlarla ruhları saran kavriyan bir birşey,birşeyler olmaktadır ve daha çok şeyler olacaktır.

İstenildiği kadar görmezlikten gelinsin,örtbas edilmeye çalışılsın-~~tip-~~kı zemzemin anbean gürlereşerek yıldıza,arınaklaşığı gibi-hayat veren,Şaüne ge-

1978

ZAMAN, MEKÂN, ÖLÜM v. s 'ye DAİR

Zaman nedir?Var mıdır?Geçmiş,hâl,gelecek nedir Mekân nedir? Ölüm nedir?Bu gibi sorular her düşünen kafanın cevap aradığı yakıcı, ağır gerçeklerdir.Hatta günümüz hayatta da sıradan insanların sık sık kullandıkları kavramlardır bunlar..

Bu sorular fizik kurallarla,kasunlarla birlikte yüksek metafizik kurallarla açıklığa kavuşturabilir.

Şöyle ki;Bugün artık biliyoruz ki kâinatta(evrende)ses ve ışık dalgaları haliinde geçmiş,hâl ve gelecek kayıtlı durumdadır.

Geçmiş,hâl ve gelecek diye birşey yoktur.Yani birbirlerinden ayırt edilemezler..

Zaman ,bizim yerin ve kâinatın hareketlerini "parçalanmaz yekpare bir an" in içindeki sonsuz çalkantılarına ölçek için zorunlu olarak ortaya koyduğumuz çok snarlı,çok basit bir ölçüdür.

Her olay o"an" in içersinde olmaktadır,olmaktadır,olacaktır.

Maden ki bizler,biz insanlar da (ki ölümsüzlüğümüz ruhumuzun ilâhi ve evrensel oluşundan gelmektedir)bu parçalanmaz "an" içindeyiz,geçmiş de,hâl de gelecek de biziz...

Ölüm de bizim kendi uydurduğumuz bir kavram,bir donedir.Hayat vardır Fakat Ölüm,hayır ..Ölüm dediğimiz "şey" sadece hayatın o "parçalanmaz an" in içinde yer,kuşak,dilim değiştirenden başka birşey değildir.

Mekân kavramı da böyledir.

Maden ki zamansız mekân,mekansız zaman düşünülmez,öyleyse mekân da izafidir.

Herhangi bir canlıda bu yüksek frekanslı ses ve ışık dalgalarına algılama gücü,yetenegi arttıkça o canlıda zaman ve mekân kavramlarına da yabancılaşır,uzaklaşır azalır.

Öyle bir an gelir ki kendini ses geçmiş,ses hâl,ses gelecek içinde bulabilir.Fakat bu ancak "bir an" dan ibarettir.

Bütün insanlarda,peygamberlerde,oradılarda,bilginlerde,sanat kârlarda bu "an"lam hayatiarı boyunca daha uzun süreler halinde rastlanmaktadır.

En üstün,en yüce,en sanatkâr olan Allah da ise hiç kuşku yok ki,geçmiş,hâl ve gelecek her an tesarrufusundadır.

Yalnız ve ancak o,"bir an" içinde geçişi,hâl,geleceği kavrayabilir.O'nun bilgiel sonsuzdur.Herşeyi,herşeyi bütün zamanları ve mekânları tam olarak sarıtır,kuşatır.

Sevgi,nefret,merhamet,cesaret korkaklık,kahrancılık,kuşku v.b.bütün olumlu,olumsuz duygular ferdi olsun,karşılıklı olsun,topluca olsun,bu ses ve ışık dalgalarının o kimsele,veya kleselerin beyinlerinin yaydığı elektromanjetik dalgalarla birleştiği,uyuştuğu,çakıştığı (frekansları aynı olduğu)anlarda ortaya çıkan hallerdir,olaylardır.

14 yüzyıldır tazeliğinden, sağlanılığında, itibarından hiçbir şey yitirmeyen tersine değeri her geçen gün daha iyi anlaşılın bu ölümsüz sistem "eski"dir diye ondan vazgeçilebiliyor mu? Vazgeçilebilir mi? Aaaa. Hele bu çağ'da... Ruhların binbir türlü sapık duyguların, kafaların bir o kadar tehlikeli fikirlerle beslendiği ezildiği, bunaldığı şu günlerde...

Bir Avrupa'lı bilim adamının dediği gibi, "Hz. Muhammed (S.A.S.) 1400 yıl önce yaşadığı fakat bugün bütün caalliliğiyle aramızdadır. Bizden bir kişi gibidir, günün adamıdır.."

Bütün insanın geleceği, onun
O yüce insan ki, her konuda "her şey" i söylemiştir. Onun ölümsüz sözleri 14 y, y önce söylendi diye "eski" kabul edilip vazgeçilseydi bugün Yeryüzünün 1/2'ü müslüman olur muydu? Ve bir gerçek daha var ki son yıllarda Avrupa'da Amerika'da hatta uzak doğuda-Japonya'da-İslamiyet hakkında araştırmalar gittikçe yoğunlaşmaktadır.

Bu çokun Meş'ale'ğandığında beri bütün gücüyle insanlığı aydınlatmış, aydınlatıyor ve aydınlatmaya devam edecektir evren döndükçe... O fırtınalarla yağmurlarla sönecek alemlerden değildir.

Bu arada yüzlerce, binlerce düşünce, fikir akımları gelip geçmiştir, gelip geçecektir o müstesna Meş'ale'nin arkından ışığı almayan birer düş gibi...
Kimisi bütünü taşıyacak, kimisi çürütülecek, kimisi de hiçbir taraftan bulamadığı bir soruyu soracaktır kâkanyıldız gibi...

Fakat o, bir gün gelecekteki bütün insanlığın kurtuluş için tek yol olduğunu anlayıp kurulacağı sistem olacaktır. Dikkatle ve tarafsızca bakın gözler buun gelecekte itiraf etmek zorundadır...

Diyeceğiz o ki; den ilericinin, sen gericisin, sağcıyam, solcusun, devrimciyim, bilmes necisin diye birbirimizi suçlamaya, tepelenmeye hiç ni hiç gerek yok. Bu ölünc, boş, anlamsız bir davranış olur ancak.

Yeryüzü ne Selâhiye'siz, ne piramitsiz, ne Eifel'siz, ne Niagara'sız, ne Çanakkale'li olur, ne de atomuz, tankuz, uçaksız, güzesiz.

Fakat bütün bunlara rağmen eğer biz, biz insanlar istesek kimsiz, kavşansız, sahipsiz bir dünyaya pekala ulaşabilir...

1-2/6/1975

Ahmet Kanyılmaz

2. Bağlar Sokak No:18

Cesme/İZMİR

E S K İ - Y E N İ

Çağımız ortamı fikir ve eylemlerin karşı karşıya gelmesinde hiçbir çağda görülmeyen, rastlanmayan bir elverişliliğe ulaşmıştır.

Bunda kuşkusuz haberleşme ve yayın organlarının son derece gelişmiş olmasının rölü, etkisi birinci derecededir.

Bazı kişiler ya da gruplar 20.Y.Y. insanına-hiçbir çağ insanına daha doğrusu- yakışmayacak davranışlarla birbirlerini suçlamakta, harpalamakta kırıntıdadılar.

Bunların kimileri kendilerini "devrinci", "ilerici", "aydın fikirli", "Modern" gibi yakıştırmaları ileri sürmekte ve bütün uygarlıkların, düşünce sistemlerinin her zaman bir öncekinin devamı, onun temelleri üzerinde yükseldiği gerçeğini unutup görünerek, ya da böyle birşey olmadığına, olmayacağına -aktıl almaz, bağışlanmaz bir sapkınlık ve düşünceceşizlik örneğiyle-söylüyorak bütün "geçmiş" i inkar etmekte, normal yollarda fikirlerini kabul ettiremeyince başka yollara -çok sefer kora-başvurmaktadır.

Aslında bu ateşli ruhlar kendi savdukları fikirleri bile derinliğine ve genişliğine kavramıya değillerdir. Bu gerçek, gerek davranışlarda gerekse sözlerde sık sık ortaya çıkmaktadır.

Birbirlerine "sağcı", "solcu", "gerici", "ilerici" gibi yakıştırmalar, suçlamalarla saldıkları büyük bir gaf ve insanlık dışı, durum içinde olduklarına nasıl da farkedemiyorlar.

Söyle ki, Kendi iddialarına göre her yeni şeyi kabul edip "eski" nin üzerine sünger çekmeye devrimciлик deniyorsa, binlerce yıllık bir geçmişi olan ve bu yüzden "yeni" denilmeye iskan olmayan "demokrasi"yi kabul etmeyecek miyiz? Yağı milyarlarca yılla ölçülen ve Yeryüzüne ne hayat veren güneşe de "eski" diye yoktur demek gibi birşey olur bu!

Ökse, gene bir gerçektir ki bütün sanat eserleri (heykeller, tablolar, mimari eserler, kitaplar...V.b.) eskidikçe değerlenmekte, ya da değeri daha iyi anlaşılacaktır. Bugün Homeros'u, Dante'yi, Göethe'yi, Mevlana'yı Yunus'u, Fuzuli'yi "eski"dir diye unuttuk mu? Unutme tabii ki, örnekler çoğaltılabilir...

Evet atoma bombası "yeni" dir. Yeni sayılabilir. Phantombar, Atıklar, Apollonlar...Yüzyılın sayısız "yeni" buluşlarından bazılarıdır. Ey devrimciler, yenilikçiler sorarız size bunlar "yeni" dir diye bağırımıza mı basalım? Barış, hürriyet, insanların yüzyıllardır özlemini çektiği, gerçekleştirmek için büyük fedakarlıklar yaptığı birer "eski" kavramdır, düşüncedir, arzudur, unuttur...

Haydi gelin vazgeçelim bütün bunlardan...

Komünizm, sosyalizm, varoluşçuluk V.b. akımlar da "yeni"dir. Ama kaç kişi gerçekten gönlü vermiştir birer hevesten, modadan öteye geçmeyen bu akımlara? Diş görüldüğü bakarsak bunun doğru olmadığı söylenebilir, savunulabilir... Fakat gerçek odur ki bu akımların taraftarlarının çoğu ya baskı altındadır, ya da sistem onlara süslü püslü haliyle olduğundan çok başka -adeta kusursuzmuş gibi- österilmiş-özellikle Komünizm-yani sözün kısası, açıkçası aldatılmışlardır.

Birşey istediği kadar "yeni" olsun. Onun insanlığa bir

Kur'anın belirlenlik kazanması demektir. Güneşli toplumlar kâfirlerin oyuncağı olmuş lanan yöneticilerden bir kere temizlendi mi, kâfirlere benzemek istemek yerine, doğruyu hak kılmak yönünde toplumsal akşiyomun bağliyoacağına düşünabiliriz. (1)

Evet, bu çürümüş uygarlık bozuntusunun yıkıntıları üzerinde ancak, tazeliğinden, gücünden, hiçbirşey yitirmemiş olan dinamik İslâmın ruhu yepyeni bir medeniyetin sütunlarını yükseltebilir.

Nasıl mı?

"Bütün harafelerden, sözde-alamandan, saptırmalarından, bölünmelerden kurtarılmış ve elektronik çağda da yaşanabilir bir İslâm." (2)

"Bir dinin toplumsal ve şahsi gerçekliğinde kendini tamamlayarak, çağdaş insanın İslâm'da mükemmel yolu bulması mümkündür." (3)

"İhâs edilmesi ve yaşayan bir gerçeklik haline getirilmesi zaruri olan zamanın küfründen sıyrılarak kendini ortaya koymuş 'emri bil maruf', 'nehyi anil münker' ile meğ olan, salâh ve zekat uygulaması içine tutkun bir Allah sevgisi ve O'nun peygamberi 'S.A.V.'nin sevgisinden aldığı enerjiyle boylu boyunca girmiş bir cemaattir. Bu cemaat, cehaleti içinde yaşadığıms karanlık çağı (kâli-yuga) yutan küfrün karanlığına silip atacaktır."

Biz Müslümanlar çağdaş toplumun haricindeki tasarılarının yamsıra bir iç dünya tek adojisi sunabilen yegane insanlarız. Eğer harekete geçerse Allah(CC)'ın bizi çağıracağı kavuşuruz." (4)

Allah(CC)'ın bizi çağıracağı "kutlu çaba" ya layık olabilmek için üzerimize büyük görevlerin düştüğünün idraki içinde, ta'assiz, vakur, soylu yürüdüğümsiz kararlı adımlarla sürdürmeliyiz...

Asya ve Afrika'nın, bir türlü tüketilemeyen tabii ve beşeri kaynaklarının süfli emeller uğruna hayasızca tüketilmesinin hesabını, bu vahşi medeniyetten kurtuluş soracağı günler uzak olmasa gerekir.

Allah'ın inayeti, şahı, musreti inananların, hidayeti inandımayanların üzerine olsun.

(1), (2), (3), (4) : Abdulkadir - es - Safi (Cihad)

13 - 18/1/1981

ahmed kanyılmaz

MEDENİYET

Bilindiği gibi medeniyet kelimesinin kökü tarihin en önemli şehir-devletlerinden olan İslâm'ın ikinci kutsal şehri Medine'den gelmektedir.

Medine, gerçekten medenidir, medeniyetin beşiğidir... Sosyal, tarihi, kültürel... yapısıyla Mekke'li müşriklerin zulmünden hicret eden "muhaicirler"e karşı, insanlık tarihinin bir sefer daha şahit olmadığı, -belki de olamayacağı- (gerçek İslâmî bir toplum tarafından gerçekleştirilebilir. Afganistan'lı muhaicirlere karşı İran'ın ve Pakistan'ın ve mevzii olarak Türkiye'li bazı Müslüman aileler gibi...) bir jesti gösteren Medineliler olmuştur.

Onlara karşı müşfik, alıcınap, fedakar, fevkar, hasbi, sözün kısası "mü'mince" ve "insanca" davranmışlardır. Onlarla yiyeceklerini, giyeceklerini, hanelerini, topraklarını ve yüreklerini paylaşmışlardır.

İslâm orada "devlet"leşmiş, oradan yeryüzündeki manevi ve maddi fetihlerine bağlamıştır. Ve her gittiği yere barış, adalet, kardeşlik, sevgi... yani medeniyet götürmüştür. İslâm'la gereken toplumlar gerçek bir "devrim"i yaşamışlar, çarpındıkları bataktan, küflendikleri mağaralardan sonsuz aydınlıkların rahatlatıcı, güçlendirici kollarına atılarak gerçek hürriyeti tatmışlardır.

Ancak, son birkaç yüzyıldan beri insanlık, tağuti düzenlerin akıl almaz hileleriyle İslâmî ve insanî değerlerden uzaklaşmış, uzaklaştırılmış, nihayet bizlerin de içinde bulunmak bahtsızlığına uğradığımız bugünlere, bu zaman-mekan âlimine gelmiştir.

Geniş aydınlık bulvarları parantezleyen muhteşem gökdelenler, uzay mekikleri, olimpiyatlar, parlak matuklar, konferanslar, her gün değiştirilip duran kanunlar, birbirlerinin yüzüne gülen ardınlan kuyusuna katan insan denilen yaratıklar, otobanlar, tanklar, füzeler, bilgisayarlar, androidler, dev tankörler, traseatlançıklar... bu "medeniyet"in alâmeti farikalarıdır.

İşte şimdi bu, "dışta sizi, içi bizi yakan" yapay medeniyetin kalp atışları gitgide yavaşlamakta, tansiyonu düşmekte, gözlerinin ferî sönmekte, beyin hücreleri birer ikişer faaliyetlerini durdurmakta, sözün kısası Ölmü sinyallerinin frekansı anbean yükselmektedir.

Bunun en başta gelen sebebi bu "medeniyet"in temel harcının "mazlum kam"yla karılmış olmasıdır. Şimdi bu medeniyeti kan tutmuştur.

Evet, 20. Y.Y. medeniyeti anıtının kaidesi Hellen, İstinat sütunları (duvarları) İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Avusturya... olan 20.Y.Y. medeniyeti için için kaynamakta, dahası çürümektedir.

İnsanlık şimdi-belki de-tarihinin en karanlık, en buhranlı çağını yaşadığı halde, büyük bir yamalı, sefilçe bir konfor içinde yaşamayı, "uygarlık" saymakta, sanmaktadır.

Fakat düşünen soylu, çifeli kafalar acı gerçeği -bütün boyutlarıyla- görebilmekte ve um seslerini yükseltmektedirler.

Bu, asla "medeniyet" değildir. Olsa olsa "modernizm"dir.

Bu Paradokslar Çağı'nın en göze batan özelliklerinden biri de budur. Modern yaşamış medeniyet (uygarlık) diye kalabalıklara, her türlü kitle iletişim araçlarıyla yapılan şarlandırma larla kabul ettirilmek istenmesi ve bunda büyük çapta başarıya (ulayılmış olması.

Milyonlarca insanın aç kalması, milyonlarcasının cephelerde, kamplarda, şurda burda öldürülmesi, ölmesiz pahasına bu "uygarlık" ayakta durma savaşındadır.

Fakat bütün payandalar birer birer çatırdadıkça, mazlumlarının "ahlar"ının birleşmesiyle güçlenen evrensel sayh, bu yıkılışı çabuklaştırmaktadır.

Daha geçenlerde yeni Sam Amca, "Sovyetlerin tarihi bir çöküş"ünde olduğunu beyan etmedi mi? Yıllar önce Kennedy'de, Amerikan gençliğinin bunalmışlar içinde çarpındığını, çürüdüğünü,...

Öyleyse nedir, nedendir bu uyuşukluk, kararlılık, çekişkenlik?

Ve sen, bütün bilginin okulda okutulduğu üç beş vayan, yanlış kitapta olduğunu sanan savallı bahsız genç kardeşim!

"Ahmet buyurup, merak edip dinini, kültürünü, tûrûhini "doğru" olarak anlatan eserleri öğrenip okusaydın, okusan o "çöl kanunu"(!)nun yüzyıllar boyunca milyonlarca kilometrekarelik topraklar üzerinde yapılan -ayrı renklerden, ayrı kültürlerden, ırklardan...-milyonlarca insanın barış, kardeşlik, adalet, sükun içinde yaşamalarını sağladığını, nasıl sağladığını anlardın, bilirdin...Ve aradığının sana empoze edilenler değil, İslâm'da olduğunu anlardın. Ve yaptıklarından nedamet duyardın...Emevîlerin, Selçukluların, Osmanlıların, -yani atalarının- insanlığın kültür, politika ve medeniyetine neler verdiklerini, ne kadar biliyorsun da onlar hakkında ileri geri konuşabiliyorsun? Bu cüreti sana veren nedir? Herhalde cahilliğin, toyluğun...Başka ne olabilir ki?

Ah, yeryüzüne barış, adalet, kardeşlik, sükun getirecek, "ümme'tler için" seçilmiş bir ümmet'in fertlerinden biri olduğunun şuuruna ne gün, ne gün vereceksin?

Varacaksın da, dünyanın buruşuk yüzünü güldürecek, sancılı yüreğini ferahlatacaksın...Ne gün...?

ahmed kanyılmaz

31.1-4-2/98°

Güneşli, gürültülü, tozlu sokaklardan, ülvi düşüncelerin kaynaştığı asil başını önüne eğmiş son derece güzel görünümlü bir zat, hemşehrilerinin meraklı, şaşkın bakışlarından habersiz ağır ağır ilerliyerek şehir dışındaki keskin kayalıklara vardı ve gerin mağara yavrusuna girerek, o muhteşem sessizlik ortamında düşüncelere daldı...

Bu hali epeydir sürdürüyor, ailesini ve çevresini adeta emdişelendiriyor-du...

Oysa mutlu bir aile hayatı, iyi bir işi, daha önemlisi büyük bir itibar vardı...

Fakat O, düşünüyordu...

Düşünebilenler için, -aslında- emdişelenecek bir durum yoktu...

Aralarında döğüp büyüyen, ve gerçekten üstün paradizli sevgili hemşehrilerinin son zamanlardaki bu değişikliliğine Mekkeliler bir mâna veremiyorlardı...

Veremezlerdi, elbette veremezlerdi...

Nereden anlıyacaktı ki...

O'nun duygu ve düşünce dünyası başkaydı, bambaşkaydı.

O, zinanın, kumarın, içkinin, zülmün, haksiz kazancın... (cahiliyyetin) hakim olduğu bir dünyanın insanı değildi, olamazdı...

O, geçen her gün artan bir şuur, hassaslaşan bir kalple tefekkür ve inziva süreleri uzatıyor, uzattıkça olgunlaşıyor, olgunlaştıkça, değiştikçe çevresindeki kötülükleri daha iyi çörebiliyordu...

O düşünüyordu...

Bu insanlıktan çıkan yaratıkların yeniden nasıl "insanlaştırılacaklarını" düşünüyordu...

Ve günlerden bir gün yine beynini ve ruhunu çatlatırcasına düşünce ve duygu yüklü olduğu bir "an"da aziz insan, hiç duymadığı bir Ses'le tepeden tırnağa üpperdi, sarsıldı... O Ses'in uğultulu, yüksek frekansı altında eziliyordu. O Ses, "Oku..." diyordu. O bütün safiyetiyle, "Ben okuma bilmem ki..." diyordu... Ses yine "Oku..." diye tekrarlıyordu... Ve Elçi Melek (Cebrail(A.S.)) O'na sarıldı... "Oku, Yaradan Rabbinin adıyla oku..." "O (Rab ki) sizi bir kan pıhtısından yarattı..."

Ve bu ilk emir "İkra-Oku" emri, Vahiy Uygarlığının temellerine atılan ilk harç gibidir... Her geçen gün temeller üzerinde sütunlar yükseliyordu. Bu kutsal inşaat 23 yıl sürdü... Bina tamamlanmış ve çatı, "Bugün üzerinizdeki nimetlerimi ikmal ettim. Ve sizin için din olarak İslâm'ı beğenip, seçtim..." (Al-i İmrân, A:58) kutlu sözleriyle çatılmıştı...

Yüce Elçi'nin (SÂS) yeryüzündeki görevi -böylece- sona eriyordu...

O'dan sonra gelenler O'nu ve "getirdiğini" iyi anladıklarından Vahiy Uygarlığı çok kısa sayılacak bir zamanda yedi iklim, yedi kuşağı sardı... He gittiği yere adalet, barış, kardeşlik, sukun getirdi...

Bu büyük, bu olağansütü başarıya hazmedemeyen dünyataparlar, menfaatperestler, bahtsız nasipsizler bu muhteşem, bu lekəsiz, saf "izam" a çamur atmaya kalktılar... Ona "çöl kanunu (I)" dediler... "orta çağ karanlığı" dediler... "çöl bedevininin-haşâ-uydurmaları..." dediler... Dediler de dediler... Dediler de ne oldu...?

O saâlemlîğinden, temizliğinden, büyüklüğünden emin, milyonlarca gönülle de taht kura kura 1400 yıllık şerüven dolu yolculuğunu sürdürdü bugüne dek..

Ona çamur atmaya kalkışlar, hayasızca saldırılar birer birer yıkılıp gittiler, unutuldu... O, ilk günkü kadar taze, canlı, coşkulu, saf halini koruyarak bugünlere geldi... Sindi yolunun üzeri bir safbasanda bulunuyor. Milyar

Yegemek için geldik dünyaya.
Yegemek, nasıl yegemek?

Neyat nedir? Neyat neyattır.

A.Ş.

Neden ki evren içinde bir toz zerreciği kadar bile olsa "yer" edli bir gezegen var, neden ki bizler, bir 312 milyar olan sakinleri olarak belli bir zaman aralığında içersinde Sefir (heyet) denilen dördü temel enerjiye maruzuz, o halde "yegemek" nedir, ne değildir bunu öğrenmeye çalışarak ve hayatımıza uygulamak zorundayız da...

Yegemek, felsefede, dinde, sosyolojide çeşitli şekillerde tarif edilmiştir. Fakat "yegemek sanatı"na en iyi bilenler ve hayatlarına sadıkiyetle uygulayanların peygamberler, ozanlar, filozoflar, gerçek sanatçılar olduğu tarihin güzel örnekleri önüne sermektedir.

Nesiller bu yüce ruhlu insanların yegemeleri?

Bir sefer, bu seğir insanın hayatları boyunca ruhlarının sarı derinliklerinde bir duygu, ağıt denilen ve diğer bütün kütü duyulara, duygulara ulaştırıcı güç ve etkinlikle sarımsız hale getiren ilâhi sevgiyi, insanlık sevgisini, sanat sevgisini edote kutsal birer emanet gibi saklamaları, korumalarıdır...

Algeçünülük, doğruluk ifret, hoggürlük, barışseverlik, iyilikseverlik, iyi doğru, güzel, ne ki varsa benliklerinde toplamaları, yeni kendi kendileriyle korumaları, kendi kendileriyle giriştikleri koruma sevgi korumalarıdır.

Kendi kendilerinden bir korumaları korumalarıdır. Alabildiğine güçlenmişler, alabildiğine güçlenmişlerdir. Onlar, insanlara birbirine düşüren sevgi, para, mal toplama, ün v.b. gibi ihtirasları ayık altına çıkararak, elden çok "varmak" için yegemek, böylece kendilerini ve geleceklerini ayık altına çıkararak korumalarıdır.

İşte "g. Muhammed (S.A.S.), Hz. İsa (A.S.), Güzelli ler, Müstakimler, Kuvvetler, Yusuflar, Sinep ler, İtriler, İb Vinci ler, Güethe ler, Dante ler, Kletmeler, İbn Sina ler, İbn Rüşd ler...

"İçin gelecekte böylece büyük, evrensel sevgiler yetiştiriyor. Ne de çok dememek kadar az. Çünkü gelecekte, bütün sevgi, evrensel ve insanlık her zaman olumsuz yönde etkilenmiş, yön vermiş değerlerin olduğu edildikçe, ayık altına çıkarılıp sapsız, önemsiz sevgi sevgi g. linece, "yegemek" kavramının de aynı şekilde etkilenmiş sevgi sevgi edilmektedir.

20 Y.Ş. de "yegemek", hem de "gehen heyet" denilince, yalnız sevgi bir koruma, güsteriş yarığı, ilâhi sevgi, sevgi, sevgi bir heyet tarzı ekile gelmektedir.

Bir insanın konforlu, keyifli, güzel bir hayat -ya da hayatı- erbeci, pahalı olubolması, gani, güceti (iyi veya kötü) olsun da o, istemesi koruma, istemesi koruma, korumaları, sevgi, korumaları, vengî korumaları olsun.

İşte buna yegemek, hem de "in önce yegemek" deniyorsa, ki deniyor insanlık ruhen ve filken düşebilecekleri en algeç derekeye düşmüş demektir.

Fakat, istenildiği kadar böylece, beşarlıca, gelecekte buna, deneme deneme "zarfıca yegemek" diye sevgi yarığındaki birer, onbinlerce sevgi, sevgi a düşmüş sevgide "sevgi yegemek" hatta "sevgi yegemek" denilir.

İlâhi koruma, güsteriş, İb, gani, kin, hestet... bir yığın hestet gibidir ki faniyet sevginin ilâhi sevgiye gelirken durur, ancak, sevgi sevgi güyle bir sevgi sevgi hestet oluy ve güncel, bütün sevgi sevgi yeniden

İler ve davranışlarında ona göre büyümekte, göz kamaştırılmaktadır.

İşte aşk, gerçek, böyle örneklerde görüldüğü gibi, bütün hayatiyeti ortaya çıkan aşktır.

Yoksa gündelik şarkıcıların dile getirmeye çalıştıkları gündelik aşklar değil...

Çağımızda büyük ve gerçek sanatçıların, kahramanların yetişmemesi en başta gelen sebeplerinden biri bu değil midir?

İnsan severse sevebilirse böyle sevmeli... Ömrünce ve bütün varlığıyla...

Ve neyin ne zaman nasıl sevilleceğini bilerek...

Bütün bunların üzerinde aşkların en temiz, en e renseli en gerçekçi olan Hz. Muhammed (s.A.S.) ile Allah (C.C.) arasındaki yüce ilâhî aşktan ~~en~~ en büyük san'at eseri olan kâinat ortaya çıkmıştır.

Ne mutlu o ruhlara ki sevmenin, sevebilmenin sırrına varmışlar, varmışlar, yücelmişler ve Allah'a yaklaşarak "kul" olmanın hezzini tadabilmişlerdir...

1-3/3/1979

Ahmet Kanyılmaz

SEVGİ VE DAIİR...

İnsanların hayatlarını-maddi,manevi yönleriyle-derinden etkileyen,bazı yön bile verebilen büyük,evrensel duygulardan biri de sevgi(aşk)tır.

O sevgi kişiye imparatorlar,ne yenilmez yiğitler,kahramanlar,onun hâlinde de dize gelmişler,şüherini,şenlerini,şereflerini bir çift güzel bekiş,bir tatlı tebessüm,birkaç tatlı söz karşısı da çar-çur etmişlerdir.

Sevgi,sevda,aşk v.b.kelimelerle ifade etmeye çalıştığımız bu hoşkun ruh halini yaşayan,yaşayabilen duygulu ruhlar,bu duygunun verdiği güçle,ilhamla çok zaman büyük eserler ortaya koymuşlar,büyük davranışlarda bulunmuşlar,kalabalıkları etkilemişler,büyülemişler,ardlarından sürüklemişlerdir.

Aşk'ın terifi hiçbir zaman yapılamamıştır,yapılamayacaktır.Osu yaşıyanların,tanıdığına söyleyenlerin-ya da işdia edenlerin-hepsi de ayrı ayrı tarif etmişler ve gereğince anlatamadıklarını itiraf etmek sorunda kalmışlardır.

İnsan kalabalıklarının büyük bir kesiminde aşk denilince akla, kadının erkeğe,erkeğin kadına karşı duyduğu,beslediği hisler gelmektedir.

Evet bu gerpekten övülecek bir davranıştır ki,iki ruhun bütün kötülüklerin,basitliklerin üzerine yükselecek yüce katlarda buluşması,birbirleriyle dostluk kurması ve bu sağlam dostluğu ebediyen sürdürebilmesi olaydır.

Bütün sevişenler ilk anlarda böyle bir duyguya kapılırlar ve gerpekten yaşayabirirler.

Fakat ah,kaç büyük aşk sayabiliriz ki ebediyen devam etmiş olsun..

Zaten çözümsüz de müddetin hükümiyetinin ezici baskısı altında bulunan insanlar arasında aşkın varlığını kabul edenlerin sayısı gün geçtikçe azaldığı gibi,aşkın sadece seks ölüğünü sananların ya da kabul edenlerin günden güne çoğalması normaldir...

Şerkinin dediği gibi;Seviyorum demek kolay...Haydi "öl" denince ölen var mı?

Sevip de her zaman ölen var mı?..?

Denilebilir ki;genel olarak Aşk,güzel,yüce,kaybetli şeyler(çaylar,davranışlar,mükemmellikler...) karşısında duyulan derin sarsıcı,derin bir hayranlık,bir hoşkualuk veren ruh halidir...Bu objenin etkileme gücünü ve algılayıcısına o andaki ruh haline,yapısına göre çeşitli farklılıklar gösterir,sonuçlar doğurur.

Söz gelişi,bir çağlayan,fartınlı bir deniz,gündoğumu,günbatımı,bir şiir,bir tablo,bir beste hur ruhta değişik çalkantılara,duygulanışlar tepkilere sebep olur.Bir gairin,bir ressam,bir bilimci,bir coğrafyacı,bir astronotun,bir sade insanın kâinatı bekiş tarzları ve açılırları aynı olabilir mi?Ve onun karşısında duydukları da?

Böyle şeylerin farkında bile olmayan,ya da güzellikler,yücelikler karşısında hiçbirşey hissetmeyen yaratıklar da vardır ne yazık ki...Onlar ne kadar zavallıdırler...

Bütün bitkilerin bile ışıktan,rüzgardan,sıcaklıktan v.b..etkilendiğikleri gerçeği ortadayken böyle yaratıklara bir ad,bir yer bulmak doğrusu koşaş değildir.

Toplumların barışa,huzura kavuşmamasında sebepleri başında bu tip yaratıkların rölü ez vardır?

Aile baflerinin tememen kötülüğü çağımızda,havvanlarda bile en ce-

KUZYETSİZ KUNFERANS

11 C. Ahir 1399 hicri, 8 Mayıs 1979 milâdi tarihi, İslâm ve insanlık tarihine önemli, daha doğrusu hatırlanması gereken, keniyet olarak büyük boyutlara ulaşmış görünüğüyle göz dolduran, ancak keyfiyet olarak kutsal Ümmet'e fazla bir kazanç getirmesine -meseleef-inkân olmayan bir toplantının başlangıcı olarak geçecektir.

Belirttiğim gibi, ilk bakışta bu uluslararası boyutlu konferans özellikle İslâm Alemine büyük yararlar sağlayacak bir nitelik göstermesine rağmen, önceki 9 konferans ve sonuçları hatırlanacak olursa, 10. İslâm Konferansı'ndan da fazla birşey beklemenin yersiz olacağı kanaati-mantiken-ortaya çıkarılabilir.

Kaldı ki toplantıya katılan ülkeler ve hele temsilcilerinin-çoğunun-ruh ve kafa yapılarıyla İslâm'a yakınlıklarını gösteren herhangi bir güzel, olumlu davranışlarının bulunduğunu söylemek ne kadar güçtür.

Demek oluyor ki konferans ruh ve beyin seviyesi bakımından (keyfiyet olarak)İslâmî açıdan bakıldığında pek yüksek ve usut verici görülmemektedir.

Ne yazık ki sadece nüfus cüdanlarında İslâm yazılı olanların İslâm Ruhu'ndan uzak, çok uzak kafaları ve ruhlarıyla Konferans'a getirilecek konuları(meseleleri)ele alıp, yorumlayıp ve bir sonuca bağlayıp tarzları da en geniş manasıyla İslâmî kurallara pek de uygun olmayacaktır.

Eğer Konferans'ta İslâm dışı güçlere şimdiye kadar verilen tavizlerin -sıfıra indirilmese bile- azaltılması yoluna gidilmezse neticenin ne olacağını söylemeye bile hacet yoktur.

Konferans'a katılanlar İslâm'ı ve bugünkü dünya politikasını İslâmî açıdan bütün boyutlarıyla kavramış onun evrenselliğini, bütün batıl sistemler karşısındaki kahhar üstünlüğünü ve kusursuzluğunu idrak etmiş herşeyden önce "kul" gapında kimseler seviyesinde olmadıkça hem İslâm, hem insanlık için beklenen arzulanen sonuçun edilemesi bir düştür.

Türkiye de bu, ve bundan sonraki İslâm Konferanslarında gururlu temsilcilerinin yaklaşımlarıyla konferanslara ağırlığına koymalı, sümkürücü, siyonist-emperyalist bloktan hızla uzaklaşarak İslâm ve insanlık alemi içinde lâyık olduğu yerini alarak tarihi, dini, sivil görevini yerine getirmeye çalışmalıdır.

Sanıyetsiz Batı'nın beklenen tavri karşısında bunun önemli ve gereği daha da çok ortaya çıkmaktadır.

İslâm Ortak Pazarı'nın da artık fikir safhasından aksiyon safhasına getirilmesinin zamanı gelmiştir, geçmektedir.

Yeryüzünün odak noktasında bulunan ve yayılma, hükmetme kabiliyeti büyük olan İslâm'ın, üzerindeki 818 toprağına silkererek 15. Y.Y.'na geçecek kişiliğini bulmuş olarak görünmesi mutlaka gereklidir.

Türkiye'nin bu manevî hamlede önemli bir rol oynaması beklenmektedir.

Türkiye'ye böyle bir görev ve yer vermek için İslâm Alemi saktan

Evet, inanan için ölüm sonsuzluğa, ebediliğe açılan bir kapı, inanan için karanlık, soğuk bir uçuruma yuvarlanıştır.

ilk bakışta gidilen yol aynı gibi görünmektedir Fakat gören ve duyan gönüller ancak aralarındaki olağansütu farkı sezebilirler.

Ve bu sezış onlara, -başkalarının hesabına- ızdırıp verir...

Fakat onlar, bütün ızdıraplarına, bütün çilelerine rağmen dayarından enküçük bir taviz vermeden ebediyete doğru yürürlerken, her bir birlikte gelmeleri için çağırırlar, fakat onları duyabilenler o kadar dır ki ..

Bu gerçek dühyanın halinden belli değil mi?

15/20/2/1979

Çesme

Ahmet Kanyılmaz

MÜSLÜMAN KİMDİR, NEDİR ?

Müslüman (mü'min) -bilindiği gibi-"inanmış, teslim olmuş" demektir

Allah`an varlığına, birliğine, Hz Muhammed (S A.S)`in O`nun Kulu ve elçisi olduğuna ve O`nun, O`ndan getirdiği herşeye şeksiz, şüphesiz inanmaktır, teslim olmaktır, dil ile ikrar, kalp ile tasdik etmektir.

Gerçek bir mü'min olmak için bu kadarının yetmeyeceği elbette doğrudur. Böyle bir misakı kabul eden fakat bunu hayatına uygulamayan kimse "elhamdülillah ben müslümanım, kalbim temizdir" gibi lâflarla yük- lendiği ağır, kutsal görevi başından atamaz. (SAHİH)

Yalnız namaz kılmak, oruç tutmak, hacca gitmek, zekât vermek de yetmez gerçek mümin olmak için ..

Bütün bu ibadetler-ve hayata uygulanan öbür bütün ölümsüz cihan şumul kurallar-insanın kendi yararına yaptığı şeylerdir.

Oysa insan,-ve hele mü'min-asıl başkaları için yaşayan kimsedir O gerçek bir sosyal insan olmalıdır

O, ailesine, çevresine, milletine ve insanlığa olumlu yönde ne kadar hizmet edebiliyorsa o kadar mü'min olduğunun şuuruna varan insandır

O, yalnız Allah`ın koyduğu ve Resul-Allah`ın (A.S) uygulayarak insanlığa ve bütün çağlara (zamanlara ve mekânlara) empoze ettiği ilâhi, evrensel yasaları günlük hayatına uygulayarak yaşayan örnek bir insandır.

İnsanların koyduğu gelip geçici yasalar, kurallar onun ruhunu ve kafasını doyurmaz Aslında yeryüzündeki kargaşalıkların, huzursuzlukların asıl sebebinin de bu olduğunun farkındadır. (İnsanların kendi koydukları kanunlar ve kurullarla birbirlerini tatmin edememeleri)

O, evrensel bir kişilik sahibidir Düşünceleriyle davranışlarıyla bunu her an ispat edebilen kişi. ..

Zülmün, haksızlığın, rüsvetin, zınnın, içkinin, kumarın, faiznin v b toplumu çürüten, çökerten gerileten bütün kötülüklerin karşısındadır. Onlarla savaşmanın kutsal bir görev olduğunun şuuruna varmıştır. Ve bu görevi elinde geldiği ölçüde yerine getirmek için çalır, çabalar ..

O, barışseverdir, insanseverdir, cömerttir, merttir, barıştan, kardeşlikten, adalatten yanadır. Yapıcı, öğretici, teşkilatlandırıcı, hitab edici özellikleriyle seçkinleşen kişidir müslüman.

O`nun için ölümsüz örnek Hz Muhammed (S A.S)`dir O`nun fikirleri (ki Allah`ın âyetleridir) vahiy yoluyla beyaine nakşolunmuş hakikatlerdir) günlük yaşayışı (sünnet-i seniye) hayatının, hedefidir.

Mü'min gittiği yolun sonsuzluğa, ebediliğe, en yüce Olan`a çıkacağına adı kadar emin olan yüksek ruhlu kişidir.